

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ RČS.

*Nad mořem mlh.
Foto: Sláva Kovář,
Mříčná.*

ROČNÍK XXII.

1932 - 1933

REDAKCE: IVAN KOMÁREK A DR. OTAKAR BRAUNER
MAJITEL A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS.

NÁKLADEM SVAZU LYŽAŘŮ RČS.
TISKEM DR. ED. GRÉGRA A SYNA V PRAZE.

OBSAH XXII. ROČNÍKU.

Články:

	Strana		Strana
X.: Za Aloisem Weckerem	3, 4	Jos. Jilek: Coppa bar. Franchetti v Cortině d'Ampezzo	158
Dr. J. Kalibera: Jan Buchar	4, 5, 6	H. Reymont: Něco o těch nejmladších	158, 159, 160
Jar. Honzů: Stubaiské Alpy (štítý nad mlhami)	9, 10	Jos. Koudelka: Vývoj a terajší stav lyžiarstva na Slovensku	160, 161, 162, 163
Nor. Lang: O lezecké škole na Radyni	11, 12	V. Hayn: Slovenský ráj	164
JUDr. Karel Finger: XII. kongres mezinár. lyžařské federace	13, 14, 15	Arch. Vladimír Hipmann: Dvě alpské piecy	167, 168, 169, 170, 171
J. Rössler-Ořovský: Památce Jana Buchara	16, 17, 18, 19	Jaroslav Kvíd: Terény u Volovce	172, 173
N. Lang: Nová Juránkova chata na Svarohu	21, 22	Elve: Zakládání kluzišť	174
Ch. Habersbergerová: Janu Bucharovi (báseň)	35	V. J. Jirků: Mistrovství Jugoslávského Zimskosportního Savezu	185, 186, 187, 188, 189, 190
Arch. V. Hipmann: Film a zimní sport	39	Jaroslav Honzů: Letošní závody F. I. S. v Innsbrucku	191 až 207
Mary Curry Tresidder: (Lo Kaliberová): Mount Hoffmann v Kalifornii	41	Dr. Jaroslav Moser: Zasedání předsednictva F. I. S.	207, 208
Dr. J. Kalibera: Service pro diváky i pokladnu	46, 47, 48, 49, 50	Dr. O. Brauner: Zájezd na XIV. mezinárodní závody lyžařské o mistrovství Polska do Zakopaného	208, 209
Karel Rudl: O vyšší úroveň našich horských chat	50, 51	R. Krňoul: Naše mistrovství	213 až 224
K.: Sní smrčka (báseň)	52	Ing. E. S. Hokeš: Amatérská fotografie na horách	225, 226, 227
R. Pilát: Inaugurace chaty »Couvercle«	73, 74, 75, 76	A. Z. Václavík: Nad mořem mlh	228, 229
Kája Blomann: Trainig ve tmách	77, 78, 79, 80, 81, 82	Ivan Komárek: Lyžařství v Africe	230, 231
Arch. Vlad. Hipmann: Nizko-Tatranská lyžařská magistrála	83, 84	Dr. O. Brauner: Jak se lyžarilo v Čechách před čtvrt stoletím	231, 232
Dr. Kalibera: Skromná reportáž	85 až 89	J. Rössler-Ořovský: Příspěvek k dějinám bruslařství	233, 234
Dr. Brauner: Přípravy na mistrovství F. I. S.	98, 99, 100	Ivan Komárek: Básník a filosof hor, spoluzakladatel čl. alpinismu, generál MUDr. Jaromír Pečírka zemřel	241, 242
Ing. R. Pilnáček: Příprava můstků	100, 101	R. Pilát: Za generálem MUDr. Jar. Pečírkou	242, 243, 244
Ing. A. Solc: Krkonošská klimatická místa ve světle číslic	101, 102, 103	Dr. Južik Scheiner: Dvacet let od tragické smrti Hanče a Vrбаты	246, 247
Dr. Bohumír Sládek: Vysoké Tatry v zimě	103, 104, 105, 106	Rössler-Ořovský: Příspěvek k dějinám bruslařství. (Pokračování)	247
F. Vojta: Lyžařství jako umění	107, 108	František Skřivánek: Volary	249, 250
A. Veverka: Synové hor	109	Sincerus: Věž lyžařů	251, 252, 253, 254
Arnold Lunn - Vivian Caulfield: Arlberská škola a telemark	110, 111, 112	Dr. A.: Malířka zimy	254, 255
Alois Man: Bučina	113, 114	Arch. Karel Rudl: Parsenn Derby 1933	256, 257
Ivan Komárek: Za J. Rösslerem-Ořovským	125, 126	Zdeněk Krčan: Dvacet let po tragedii na Krakonoši	261, 262, 263
A. Z. Václavík: Kamarádi	127, 128, 129, 130	Krňoul-Mysák: O umělých hranách	264, 265, 266
Dr. O. Brauner: Jak jsem závodil s J. Rösslerem-Ořovským	130, 131, 132, 133	R. Pilát: Representanti světového alpinismu	267, 268, 269
Vivian Caulfield a Arnold Lunn: Předklon	133, 134, 135	JUC. Jaromír Skorkovský: Abeceda horolezectví	270, 271, 272, 273, 274
Karel Bolomský: Co s holemi	135, 136		
Dr. Jos. Kalibera: Veliký mrtvý	137, 138, 139		
Arch. V. Hipmann: Camping na lyžích	140, 141, 142, 143, 144		
Karel Lím: Lyžařství na Bouřňáku	145, 146		
Josef Koudelka: Vývoj a terajší stav lyžiarstva na Slovensku	146, 147		

Obrázky a kresby:

X.: Alois Wecker	3	Ing. F. Příbyl: Jaká bude letos zima? (pérovka)	20
Švarc: Jan Buchar	4	I. Komárek: Dva obrázky z Méchenic	20
N. Lang: Lezecké snímky z Radyně	11	Krajic: Vítězové přespolních běhů	23
Karel Kučera: Silhouetta jedoucího	13	X.: † Dr. Karel Viškovský (pérovka)	38
J. Honzů: Stubaiské Alpy	14	Feuerstein: Radostný zimní den	45
Mikulka: Jeseníky	15	Mařík: Jeseníky	46
Klopfenstein: Školní kurs	16	Janeba: Poještědi	47
Klopfenstein: Stopy ve sněhu	17	Roubal: Na »Končinách«	48
J. Honzů: Pohled od chaty F. Senna	18	Mařík: Partie na Pradědu	49
N. Lang: Nová a stará chata na Svarohu	19	Ph. Mr. Zđ. Kock: Něha jini	51
J. Honzů: Po cestě se rozhlížíme	19	Janeba: Smrčka	52

	Strana		Strana
<i>Ing. Příbyl:</i> Tragedie značkáře (pérovka)	52	<i>Jar. Kvid:</i> Pohled s Bezkydu	173
<i>Sl. Kovář:</i> Vzhůru na první sníh	54	<i>Kirbel:</i> Na Stěpance	173
<i>Karel Rudl:</i> Návrh pokoje v chatě	58	<i>Hanuš Kačer:</i> Stopa podle pramene	174
<i>Sl. Kovář:</i> První sníh na Pančici	59	<i>Ravník:</i> Jugoslavie, Bohinj	185
<i>R. Pílát:</i> Mer de Glace, Col du Géant atd.	73	<i>Krajíc:</i> Letošní závody F. I. S. v Innsbrucku (24 obrázků)	191 až 194 a 196 až 201
<i>X.:</i> Kaufmann (Švýcars) v dokonalém skoku	77	<i>C. J. Luther:</i> 8 obrázků techniky mistra Ing. Vládi Nováka	195
<i>M. Švarc:</i> Lyžařský cvik	78	<i>Prykner:</i> Sněhulák	213
<i>K. Kučera:</i> Čertův důl	79	<i>Krayda:</i> Tři skoky	214
<i>B. Prášek:</i> Sjezdy nad Zdiarem	80	<i>Prykner:</i> Soudcovský sbor v Harrachově	215
<i>L. S.:</i> Pohled na Lomnický štít	81	<i>Stehlik:</i> Ing. Novák a Musil	217
<i>A. Man:</i> Březník na Šumavě	82	<i>Prykner:</i> Jugoslávský team	218
<i>Arch. Hipmann:</i> Ďumbier	83	<i>Stehlik:</i> Třída starších před bojem	219
<i>Arch. Hipmann:</i> Ďumbier, nová cesta (mapka)	84	<i>Švarc:</i> Fächer a Polankówa	219
<i>V. Hayn:</i> Sníh na Koprovské	104	<i>Prykner:</i> Rudolf Vrána	221
<i>M. Slavík:</i> Štrbské pleso	105	<i>Ing. E. S. Hokeš:</i> 3 obrázky k článku amatérská kinematografie	227
<i>X.:</i> Pod Kriváněm	106	<i>Gyger:</i> Hahnenmoospass	227
<i>Frant. Stejskal:</i> Před sněhovou bouří	107	<i>Sláva Kovář:</i> Nad mořem mlh. I.	228
<i>X.:</i> V brance slalomu	108	<i>Sláva Kovář:</i> Nad mořem mlh. II.	229
<i>I. Komárek:</i> Na vánočním sluníčku	108	<i>X.:</i> Přesypy písku u In-Salah v Africe	230
<i>O. Schrabal:</i> Smrčina	109	<i>† Dr. V. Prachenský:</i> Na jezerní stěně r. 1906	232
<i>Fr. Stejskal:</i> Dolů k »Labské«	110	<i>X.:</i> † generál MUDr. Jaromír Pečírka	241
<i>Fr. Stejskal:</i> V muldě u »Labské«	111	<i>Krajíc:</i> Z pohřbu generála MUDr. Pečírky	243
<i>C. E. Brown:</i> Závodník Reuge	112	<i>Beránek:</i> Volary v zimě	249
<i>Fr. Stejskal:</i> Malá Tatra (dva obrázky)	113	<i>Beránek:</i> Šumava u Zelnavy	250
<i>Lakosil:</i> Pala Bianca	114	<i>L. Stehlik:</i> Naše genry (tři obrázky)	250
<i>X.:</i> J. Rössler	125	<i>Gisela Klein-Gothová:</i> Ex libris	251, 252
<i>Kozák:</i> Mohyla Hanče a Vrbaty	137	<i>Elektro-Journal:</i> Ukázka z filmu »Ďumbier«	252
<i>X.:</i> Birger Ruud, Norsko	138	<i>Cveto Švigelj:</i> Julské Alpy	253
<i>Sl. Kovář:</i> Švih	139	<i>Ing. V. Houdek:</i> Lyžařské terény v Javorině	255
<i>Leo Stehlik:</i> »V akci« (7 obrázků)	139, 141, 143	<i>Elektro-Journal, Praha:</i> Jízda střelou	255
<i>X.:</i> Nízké Tatry: Panský Díel	140	<i>L. Stehlik:</i> Agla Schmerhovská	259
<i>Wünsch:</i> Pohled na Křižnou u Baň. Bystrice	141	<i>Mojmír Švarc:</i> Mohyla Hanče a Vrbaty	261
<i>Ing. Kuhn:</i> Cvičná louka v Bezkydách	142	Proslov náčelníka Jarolímka	262
<i>Arch. V. Hipmann:</i> Terenní skok	143	Štafeta, která nesla věnec	263
<i>Ing. Fr. Příbyl:</i> Cvičitel s prvou pomocí (pérovka)	144	<i>X.:</i> Jean Escarra, Conte Saint Saud	267
<i>X.:</i> Zima na Bouřňáku	145	<i>X.:</i> Dr. Valery Goetel, C. Egmond d'Arcis	268
<i>Majetič:</i> Dvojskok v Senohrabech	148	<i>X.:</i> Giovanni Bobba	269
<i>Komárek:</i> Mistr C. Jelínek značí padesátku	152	<i>Ing. A. Kaufmann:</i> Lezecké snímky z Dolomit	270
<i>Ing. F. Příbyl:</i> V. J. Jirků »vede« (pérovka)	155	<i>Skorkovský:</i> Petrovka	271
<i>Gheřiva:</i> Marmolata	157	<i>Schürner, Berlin:</i> Vítězné mužstvo Československa v bobsleighu	272
<i>Gheřiva:</i> Seskok	159	<i>Presse-Bild-Zentrale, Berlin:</i> Dráha	273
<i>Wünsch:</i> Pod Křižnou	163	<i>Schürner, Berlin:</i> Kpt. Papana	274
<i>Kester:</i> Terenní skok	167	<i>Ing. Jos. Ježek:</i> Snítka	274
<i>Kozák:</i> Vznik Bílého Labe	168		
<i>Ing. K. Příbyl:</i> Říše sněhu	169		
<i>X.:</i> Feldberg v Badenském černém lese	170		
<i>Dr. Mězl:</i> Přeskok	171		
<i>Jar. Kvid:</i> Boržava u Volovce	172		

DOBŘÉ LYŽE — DOBRÝ SPORT

V. J. ROTT

PRAHA I., MALÉ NÁMĚSTÍ 142

BRUSLE — LYŽE — SÁŇKY — VOSKY — VÝZBROJ

Ceník na požádání

Vy všichni,

kteří chcete být při jakémkoliv druhu sportovního výkonu jako doma, musíte si opatřit *výzbroj i výstroj* se značkou

Ptáte se, proč?

značka

vám zaručuje

Protože
výbornou jakost,
skvělou úpravu,
levnou cenu,
trvanlivost a tedy
i spolehlivost.

značka

vám dodá

silu,
sebevědomí,
pocit jistoty a
snadné ovládání
smělost a
eleganci v provádění.

značka

zvýší Vaši

radost,
spokojenost
a potěšení.

Kupte si proto i Vy vždy veškerou výzbroj i výstroj se značkou
Budete nadšeni a také svým známým ji doporučíte.

Sklady:

ČOS - Praha III., Tyršův dům č. 450.

Telefony. 444-44, 5, 6.

L Y Ž A Ř Ů M

DOBROU A NEPROMOKAVOU OBUV

Dámské

Kč 99.-

Pánské

Kč 129.-

Vrch z dobré nepromokavé kůže, kožená podšívka, plstěný límeček, uzavřený jazyk, dvojitá podešev zajištěna mosaznými šroubky.

Rata

NA LYŽÍCH VE FILMU!

Novým snímacím přístrojem

Ciné-»Kodak« Eight

můžete si i Vy sfilmovati své lyžařské túry, závody a krásu zasněžených hor, neboť jím je

filmování

skorem o $\frac{2}{3}$ levnější

Informace a prospekty v každém fotozávodě!

K O D A K SPOLEČNOST S R. O.

TUZEMSKÝ ZÁVOD V PRAZE II., VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ 30

ZIMNÍ SPORT

LYŽAŘSTVÍ

BRUSLAŘSTVÍ

HOCKEY

SÁŇKAŘSTVÍ

ALPISMUS

TURISTIKA

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktori, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA.
Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce
a admin. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4—. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek.
34-474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XXII.

PROSINEC 1932.

ČÍSLO 2.

CH. HABERSBERGEROVÁ:

Janu Bucharovi.

*Buchare, vůdče, milence hor,
jež znal jsi v bouři, sněhu i květu,
proč jen tě neskryl Krkonoš bor,
proč jsi tak náhle unikl světu?*

*Proč zahynul's ve městském zmatku?
Vždyť jsi byl orlem — to je výšín pták.
Osud tě vrhl v pražskou křižovatku.
Nu, zhynem' všichni a lhostejno je, jak.*

*Až půjdu zase Zlatou Výšinou,
kde horský klid jen divý víchru ruší
a slunce svítne oblak skulinou,
tu jistě potkám světlou Tvoji duši.*

Zprávy Svazu lyžařů.

Valná hromada S. L. RČS, již byla oficiálně zahájena lyžařská sezona 1932-33, byla velmi důležitým mezníkem v historii československého lyžařství. Svazu dostalo se nové správy podle nových stanov. Také okamžitý napjatý stav vyjednávání s Československou obcí sokolskou podstatně přispěl k závažnosti dne, nehledě k celé řadě dalších momentů, z nichž obzvláště dlužno upozorniti na ten, že po letech celkem dobré finanční situace vcházíme do éry let skutečně hubených, kdy nám vyschnou prameny finanční pomoci i tam, kde jsme je vždy nacházeli... Bude dnes jen na nás samotných, abychom nedali našemu Svazu — dílu to tolika let a tolika hlav i rukou — upadnout do zlých poměrů, jež by v každém případě byly mocnou brzdou našeho sportu, který se vypracoval na význačnou mezinárodní úroveň.

Na předsednickém křesle usednul — jak jsme si na něho zvykli — opět J. V. B. Pilnáček, který po přivítání významných hostů (ČOS — br. Müller, KČST — Dr. Jakubec, skauti — Řeháček, Č. O. V. — Jílek atd.) vykonal i svoji smutnou povinnost, rozloučiv se naposledy s našimi velkými mrtvými — ředitelem Bucharem a místopředsedou Weckerem (jehož místo po boku předsedově zůstalo prázdné). Omluvil gen. Pečírku a řed. Vlčka a přednesl i omluvu ministerstva obchodu, za které telefonem přání zdaru Dr. Pitlík. Také ČTK se omluvila. — Srdečný proslov tov. Pilnáčka, zahájený vzpomínkou na Dr. M. Tyrše, v jehož duchu ubíral se vývoj československého lyžařství, byl přítomnými živě aplaudován.

Pozdravné proslovy pronesli Dr. Jakubec za KČST. a Řeháček za Skauty. Presidiální zprávu podal t. č.

úřadující místopředseda Dr. Moser, který se ujal této funkce za onemocnělého generála Dr. Pečírku. Probral kriticky události roku, vyzvednuv naše úspěchy na Olympiádě v Lake Placid, probrav reorganizační dílo vnitřní rekonstrukce Svazu (změnu stanov ústředí a žup) a obzvláště obšírně vylíčil historii, průběh a dnešní stav našeho poměru k ČOS. Žádal valnou hromadu za rozhodnutí, zda a za jakých podmínek má být uzavřena nová dohoda s ČOS.

Předseda, sděliv výsledek předporady delegátů o této věci, otevřel o ní debatu, v níž se první ujal slova zástupce ČOS br. Müller. Vylíčil historii poměru sokolstva ke Svazu lyž., konstatoval, že proti mylným zprávám tisku nepřerušila ČOS svůj dobrý poměr ke Svazu násilně, nýbrž že se jednalo o staré zásadní usnesení. ČOS si srdečně přeje trvalé dohody. Na principu členství se však dohodovat nemůže. To prozatím nelze změnit. ČOS přenechává Svazu samozřejmě celostátní lyžařskou reprezentaci, byla by ochotna i finančně přispívati, ale za člena vstoupiti nemůže. Doufá, že se cesty k oboustranné spokojenosti najdou, neboť nevyhnutelně jen v ušlechtilém zápolení lyžařských borců svazových a sokolských spočívá naše budoucnost. Očekává, že valná hromada ukáže cestu k cíli. Po něm promluvili dva řečníci Svazu lyžařů. Předseda pak — jelikož se shromáždění usneslo skončiti debatu — dal hlasovati o usnesení předporady, jež bylo jednomyslně schváleno a jež zní: »Valná hromada S. L. RČS. plně schvaluje postup svého zástupce Dr. Mosera a pak i celé své delegace při jednání s ČOS a ztotožňuje se s jejich názorem v otázce

členství ČOS ve S. L. RČS. — S. L. RČS. nechť dále vyjednává s ČOS, avšak pouze na podkladu tohoto členství. — Při tom budiž přihlíženo k dosavadním ujednáním S. L. RČS. s jinými korporacemi, jmenovitě s KČST, tak, aby projednávaná dohoda s ČOS jim neodporovala.»

Poté schválen zápis poslední valné hromady, načež přednesl Dr. K. Finger zprávu o výkonu své funkce mezinárodního tajemníka. Celá živá zahraniční agenda byla jím vylíčena, zejména účast na Zimní Olympiádě, na mistrovstvích Jugoslavie, na Kongresu FIS v Paříži. Informoval přítomné i o našem poměru k HDW atd. atd.

Po spontánním přijetí jeho zprávy referoval jednatel Ing. V. Macháček o domácí agendě. Zevrubně popsal dosavadní organizaci a její pracovní výkony, nastínil novou organizaci podle nových stanov a řádů, zmínil se o styku S. L. s úřady, jinými korporacemi atd. Odbory, komise, značkování, stanovy, brožury, župy, zájezdy, schůze, pojištění, sněhové zpravodajství, archiv, statistika atd. atd., to jsou tak hlavní nápovědi obsáhlého referátu, pozorně sledovaného a jednomyslně schváleného.

Pak ujal se slova arch. K. Jarolímek, populární vůdce našich úderných závodnických čet, aby podal zprávu o své činnosti náčelnické. Byl to — jako každoročně — podrobný referát o všech závodech, zájezdech, výkonech a ovšem i vítězstvích. — Amerika a naše úspěchy na její půdě před tváří světa — to hrálo jistě prim. Probrav technickou činnost sportovní, podrobně vylíčil i práci Tech. sboru, náčelnictva a všech jeho odborů. Ke konci obrátil se podle svého zvyku do řad závodníků srdečným svoláním k práci pro Olympiádu 1936.

Shromáždění živě aplaudovalo Jarolímka, schválili jeho zprávu a předseda mu upřímně poděkoval.

Za »Zimní Sport« promluvil jeho chefredaktor a administrátor Ivan Komárek, který tentokrát vzal větší zřetel k obchodní stránce listu, chtěje tím naznačiti, že standard listu je snad dobrý, ale jeho boj u udržení nívau literárního i peněžního že je opravdu vyčerpávající. Není lehkou prací řídit tento svazový podnik a dělati zdravé kompromisy mezi pokladnou a vkusem. Apeľoval opět na všestrannou pomoc všech lyžařských vrstev. Kéž by tento každoroční apel měl jednu větší ohlas. — Zpráva jednomyslně schválena.

Po něm ujal se slova dopravní referent J. Bárta, aby podal přehled »pohybu« čl. lyžařstva na železnici, zprávu o našem styku s drahami, o chystaných opatřeních, změnách, novotách atd. atd., ale také o obtížích. Zajímavý referát schválen.

Zdravotní referent docent MUDr. Procházka podal zprávu o intenzivní činnosti odboru, která právě minulého dne byla dokumentována odevzdáním celé řady sanitních odznaků cvičitelům; činnost zdravotního odboru neomezila se ovšem pouze na kursy sanitní, nýbrž vyvíjela i jinak (na př. při závodech a pod.) intenzivní a důležitou činnost. Schváleno jednomyslně.

Ing. F. Příbyl, známý ilustrátor Zimního Sportu, podal zprávu o stavu svazového inventáře, jež byla přijata.

Pak promluvil pojišťovací referent Brožek, jehož zpráva po menší debatě schválena. Konečně vyslechla valná hromada zprávu pokladníka J. Kunceho,

KOŽNÍ BALSÁM

ZDVOJNÁSOBÍ TRVANLIVOST SPORTOVNÍ OBUVI.

NEJLEPŠÍ TUK NA KOŽI
v tubě Eg-Gü

Na sportovní a pracovní obuv, kamaše, kožené oděvy, sedla, řemeny atd.

NEJLEPŠÍ TUK na sportovní obuv

NEJLEPŠÍ KŮŽI IMPREGNULICI

OBDRŽÍTE VE VŠECH ODBORNÝCH ZÁVODECH.

**Je mnoho sportovních závodů...
Zkuste to s Prúchou!**

SOKOL-SPORT-PRÚCHA
PRAHA I., NÁRODNÍ TŘ. 25. TELEFON 330-17

na jejíž podrobné a pečlivé zpracování netřeba ani zvláště poukazovati, protože jsme si na jeho přesnou a spolehlivou práci téměř zvykli. Je to jistě nejstarostlivější a nejzodpovědnější svazová funkce; svěřena je ovšem rukám stoprocentně osvědčeným. Kunze není totiž pouhým pokladníkem, nýbrž dobrý hospodářem. — Svoji písemnou zprávu doprovodil výstižným výkladem; obojí jednomyslně schváleno.

Dozorčí výbor ústy Jílka v ý m i doporučil nově správu Svazu stvořiti hospodářskou komisi. Dnešní správě navrhnul absolutorium, které pak jednomyslně uděleno. Na to přistoupeno k volbám, jež provedeny aklamací. Voleno podle nových stanov.

K návrhu předporady delegátů zvoleni jednomyslně: čestným předsedou: J. V. B. Pilnáček; předsedou: Ing. A. Jauris; místopředsedy: MUDr. Antonín Čípera, Karel Hlaváč, MUDr. Ludevít Izák, JUDr. František Jakubec, JUDr. Jaroslav Moser; náčelníkem: arch. K. Jarolímek.

V ý b o r: 1. Josef Bárta, 2. JUDr. Otakar Brauner, 3. Josef Brožek, 4. JUDr. Karel Finger, 5. Václav Horčíčka, 6. Ing. Josef Jílek, 7. JUDr. Josef Kalibera, 8. Ivan Komárek, 9. Ing. Oktáv Koutský, 10. Josef Kunce, 11. Ing. Vilém Macháček, 12. Ing. Milan Mencl, 13. MUDr. Jaromír Pečírka, 14. Bohumil Peka, 15. Ing. Rudolf Pilnáček, 16. MUDr. Karel Procházka, 17. Ing. František Příbyl, 18. František Žížala.

N á h r a d n í c i: 1. Rudolf Hněvsa, 2. Ing. František Kratochvíl, 3. Ing. Jiří Kraus, 4. Karel Rudl, 5. Jan Řihánek, 6. Ing. Václav Veselý.

D o z o r č í v ý b o r: 1. V. J. Jirků, 2. Norbert Lang, 3. JUDr. Jaroslav Přimda, 4. Jaroslav Honzů.

Při provedených volbách bylo zastoupeno 42 klubů 70 delegátů s celkovým počtem hlasů 119.

Volba Pilnáčkova nebylo pouhé hlasování, byl to sponátní projev, při němž shromáždění povstalo, aby za srdečného potlesku vyjádřilo svou vděčnost zasloužilému vůdci československého lyžařství. — Nutno zdůrazniti, že v tomto případě nejde o žádnou čestnou pensí, neboť funkce předsedy je vybavena skutečnou předsednickou mocí. Proto na žádost nového předsedy Ing. A. Jaurise, srdečně přivítaného za předsednickým stolem, vedl dále jednání. Ing. Jauris obrátil se ke shromážděným krátkým nástupním proslovem, prodchnutým pravou jaurisovskou upřímností a mužným, skromným a sportovním duchem, který byl živě aplaudován.

K návrhu Dr. Mosera vyslovila pak valná hromada svůj nejsrdečnější dík za intenzivní práci a lásku k našemu sportu býv. místopředsedovi generálu Dr. J. Pečírkoví.

Poté projednány volné návrhy. — Příspěvek stanoven takto: 8 Kč Svazu, 1 Kč daň z hlavy, 1 Kč župě, celkem 10 Kč. Všichni členové musí pro svůj archiv odbíratí Zimní Sport. Zprávy činovníků budou pro příští val. hromadu vydány tiskem.

Tím byl program vyčerpán.

Předseda Pilnáček pak schůzi vřelým doslovem ukončil. Tentokrát konala se valná hromada ve Štefánikově domě, tedy v zevním rámci mnohem příhodnějším, než tomu bylo v letech předešlých. *Kal.*

Valný sjezd náčelníků žup a spolků, cvičitelů a soudců Svazu lyžařů uspořádán byl dne 26. října ve Štefánikově domě v Praze v předvečer valné hromady Svazu lyžařů. Účast na tomto sjezdu byla velmi značná a zvláště pak nutno zdůrazniti, že Morava byla tentokrát velmi četně zastoupena. Rokování počalo o 4. hod. odp. a skončilo ve ¼ na 8 večer. Sjezd zahájil náčelník Svazu lyžařů arch. Jarolímek, vzpomínkou zesnulých lyžařských pracovníků Weckra a Buchara. Pak podle programu referoval p. Z. Čapek z Brna o psychologii závodníka. Po něm ve velmi výstižné přednášce promluvil Ing. R. Pilnáček o lyžařských můstkách, jich stavbě, udržování a o nových předpisech mezinárodních, těchto se týkajících. Po tom za nepřítomného univ. prof. MUDr. Jiráska učinil prohlášení prvních sanitních cvičitelů a cvičitelek univ. docent MUDr. Procházka a předal těmto sanitní odznaky po složení slibu do rukou náčelníka arch. Jarolímka. Poté v zajímavé úvaze promluvil univ. docent MUDr. Král o styku lékaře a závodníka lyžaře, což potom rozšířil i na styk lékaře a lyžařů vůbec. Velmi poutavou přednášku přinesl B. Zadák o metodickém výcviku jízdy na lyžích. A sjezd pak zakončen byl p. Horčíčkou o terénní jízdě na lyžích, kterážto přednáška vyvolala dosti živou debatu. Celý tento sjezd měl krásný a přátelský průběh, jen pro příště by bylo třeba, aby při přednáškách naprosto vyloučeny byly osobní nájezdy, které se tam nehodí.

Na valné hromadě Svazu lyžařů RČS, konané dne 27. listopadu 1932, bylo zvoleno 36 členů ústředního výboru. Z těchto jest 9 inženýrů, 7 právníků a 4 lékaři. Pokud se týče zastoupení, jest 25 členů výboru zastupujících pražské kluby a 11 zastupujících mimopražské. Jednotlivé spolky pak mají tolik členů ve správním výboru: S. K. Slavia 5, KČST.-ústředí 4, Č. S. K. Praha 4, Č. S. K. v Plzni 3, Č. S. pro Zimní Sp. Praha 3, L. Z. K. Praha 2, Klub Čs. Alpistů

Praha 2, L. K. Vysokoškolského Sportu Praha 2, Č. S. K. Hradec Králové 2, po jednom členu pak mají: S. K. Nové Město na Mor., S. K. Vysoké Tatry, S. K. Dvůr Králové n. L., L. K. Orličky, Lawn Tennis Club Praha, S. K. Olympia Plzeň, K. L. Vinohradských, Bucharův Klub Nový Svět, Lyž. Kl. svazu čs. důstojnictva Praha.

FOTO WACHTL

NÁRODNÍ 26, PRAHA II., SENOVÁŽNÁ 8

PŘI KOUPI FOTOGRAFICKÉHO PŘÍSTROJE V NAŠICH ZÁVODECH POSKYTNEME TYTO VÝHODY:

PORADÍME VÁM ODBORNĚ A SVĚDOMITĚ PŘI VÝBĚRU SPRÁVNÉHO MODELU. MÁME NEJVĚTŠÍ SKLAD A VŽDY POSLEDNÍ NOVINKY. SE ZAKOUPENÝM APARÁTEM VÁS NAUČÍME FOTOGRAFOVATI A BUDEME VÁM RADOU I POUČENÍM STÁLE K SLUŽBÁM.

NYNÍ TĚŽ VINOHRADY, FOCHOVA 12

Lyžařská kniha Václava Horčíčky, jejíž brzké vydání oznámil již na valné hromadě **Technický sbor Svazu lyžařů**, je očekávána celou lyžařskou veřejností s účastí.

Český sportovec musil se doposud uchylovat k německé literatuře, chtěl-li se o lyžích a jejich ovládní opravdově a všestranně poučit. Nyní budeme mít knihu, jež informuje o všem nováčka, pokročilému lyžaři prozradí mnoho, co by objevil teprve dlouhou zkušeností a cvičiteli bude svou methodickou částí vodítkem k úspěšným kursům.

Jedna okolnost však vydání knihy Svazem lyžařů ukazuje na významný čin. Je to sjednocení názoru na způsob jízdy. V tom smyslu znamená kniha konec pochybnostem o způsobu jízdy, zavedení pořádku do sportu, trpícímu dlouhá léta technickými rozpory.

V díle bude mnoho nových postřehů technických i psychologických, podaných živým, zajímavým slohem. Četné kresby a fotografie názorně doprovodí text.

Jméno Technického sboru Svazu lyžařů a Václava Horčíčky jest jistě zárukou vysoké úrovně knihy. Vyjde ještě před svátky, aby mohla zdobit vánoční stromek každého lyžaře. Objednávky vyřídí Svaz lyžařů a všichni knihkupci.

Naše rovy.

Dr. Karel Viškovský †. Člověk, když umřel, žije dále v paměti svých spoluobčanů. Čím více nám imponovala něčí osobnost a její dílo, tím trvalejší jest památka. V naší sportovní lyžařské obci byl ministr Dr. K. Viškovský jedním z nejoblíbenějších zjevů, jmenovitě u mladé gardy lyžařské. Měli jsme jej rádi proto, že pracoval pro lyžařství tiše a skromně. Měli jsme jej rádi proto, že byl sám jediným ze starých pánů, který jezdil krasojízdu jako nějaký mladík a často lépe, v době, kdy krkonošské lyžařství bylo ještě turistikou. Nejvíce jsme si jej však vážili, že

† Dr. Karel Viškovský, předseda Lyž. Záv. Klubu

nepodléhal náladám spolkaření a dovedl se dívat na lyžařství s hlediska pravého sportu národního, který má vychovávat ke kolegiální a k nebojácnosti tělesné i duševní. Dobře nám bude tkvít v paměti, jak dovedl Viškovský ve svých výročních proslovech, jako předseda Lyžařského závodního klubu, vystihnouti nejen cíle, ale také

V DRESU LYŽAŘSKÉM

od fy J. EISELT, I., NÁRODNÍ 37

NEJPOHODLNĚJI SE LYŽAŘÍ • DOKONALÉ LÁTKY

SPECIELNÍ PODŠÍVKY • BÍLÉ LIFTJACKY •

potřeby československého lyžařství. Ono nezištné hlediště obětavé práce pro vývoj lyžařského sportu, které se stalo tradicí Lyžařského závodního klubu, jest obrazem Viškovského zásad. Pomáhají závodníkům výzbrojí a výchovou, ale nezanedbávají i otázky lyžařské turistiky, nových cest a chat, to byla hesla, která předseda L. Z. K. propagoval. Vidíme dnes na př. všichni dobře, jaké ovoce přineslo za poměrně krátkou dobu angažování norských učitelů.

Jeden důležitý projekt se, bohužel, Dr. Viškovskému

nepodařilo dokončiti, ač jeho význam jest nad jiné důležitý. Jest to otevření nových lyžařských cest v Krkonoších a tím ulehčiti turisticky tak přetíženým dosavadním sjezdům. Viškovský, jako zkušený znalec, tyto trasy přesně vytyčil. Doufejme, že se nám podaří tuto naléhavou věc brzy dokončiti a jsem přesvědčen, že mezi lyžaři našimi nebude nikoho, kdo by nesouhlasil, aby aspoň jedna z nových cest nesla k počtě iniciátora a na trvalou památku jméno Dr. Karla Viškovského — lyžaře, který všem může býti vzorem.

Dr. Miloš Komárek.

ARCH. V. HIPMAN:

Film a zimní sport.

Pomalou vymizela z filmu era, kdy film vzal si za úkol vzrušiti nervy obecnosti, kdy na projekční desce byl stále bílý kouř z Coltových revolverů a pádící cowboyové.

Nastal technický převrat.

K fotografickému pásku přibyl ještě jeden úzký proužek, na kterém zaznamenán zvuk.

Americké »umění« bylo zatlačeno operetou, kde R. Stolz propletl nesmyslný děj »sladké lásky« několika šlágry, které přešly do flašinetů na dvory smutných činžáků. Úroveň těchto dvou ukázek filmové výroby byla stejná.

Žádný se nesnažil, aby zábavný film sloužil lidstvu též jako výchovný prostředek a aby postoupil na vyšší stupínek umělecké hodnoty.

Přišlo Rusko se svou skvělou fotografií, výbornou

režii a nehledě na tendenční snahu, podalo zcela něco nového.

Přišel Van Dyk s »Bílými stíny« a »Trader Hornem« a na konec Dr. Franck natočil dva filmy »Bouře nad Mont Blancem« a »Bílé opojení«.

My všichni byli nadšeni.

Franck dal filmu srdce. V tom byla duše lyžaře vyjádřená skvělou fotografií a podložená věrně zvukem.

To byla cizina — pár hodnotných filmů mezi spoustami bezcenných německých filmů — to bylo něco více než filmový »bussines«.

U nás se také pomalu roztočila klika camery. Aparát nemožně umístěn, nedostatek dobrých herců, špatná režie a hlavně finanční potíže, vše přispívalo k tomu, že když se objevil na plátně nápis: »Český

ENOOLEJ · OSTGAARDOL · ENO

KDO MAŽE

TEN JEDE!

TUKY NA OBUV · LYŽ. VOSKY

The advertisement features a central illustration of a skier in a blue and white outfit, number 15, pulling a dark horse across a snowy mountain landscape. In the foreground, several cans of Eno products are displayed, including a large can of 'Enoolej' and smaller cans of 'Eno' and 'Enoostgaardol'. A banner with the slogan 'KDO MAŽE TEN JEDE!' (Who greases, that goes!) arches over the products. At the bottom, another banner reads 'TUKY NA OBUV · LYŽ. VOSKY' (Greases for shoes, skis, wax). The background shows a snowy mountain range with a small building on the left.

film«, byl to vykřičník: »Nechodte tam!« V našem filmu potácel se vždy aspoň jeden opilý a pozadí tvořily buclaté sklenice »Plzeňského exportu«.

Přišel k nám zvukový pásek.

Nic se nezměnilo.

Jenom to, že opilý klábosil a sklenice zvonily.

Naše země má tolik jedinečných přírodních scenérií, tolik skutečných kulís, že cameraman mohl by směle opustit s režisérem nákladné ateliery a vytvořit pomocí libretisty jedinečný film.

Vidíme to u ruského filmu, kde za minimální cenu režie vrhla se na step, užila skvělých typů, tvoří skvostné filmy v pralese a v horách.

A viděli jsme to u »Bílého opojení«, kde režie přestěhovala se na sněhovou pláň.

A viděli jsme to i u našeho Plickova filmu »Po horách i dolách«.

Jako protiklad objevila se vložka filmu »Sňatková kancelář«; nebyla to k smíchu a zlosti, co tam bylo uděláno z bílého umění?!

Nemáme schopností vkusně užít nenákladných příležitostí, které se nám nabízejí se všech stran.

Tak i zimní sporty.

Díváte-li se na naše hory, život v nich, na schopnosti našich lyžařů, na čilost lyžařského ruchu, nebyl by to film?!

Reportáž!?

»Mýlíte se — nudilo by to!« jistě odpovíte.

Ano, nudilo — pravda, kdyby ovšem naše normální filmové umění vzalo cameru na ramena, na záda zvukový aparát a šlo by.

Rozestavilo by si vše u nějakého hotelu, natočilo by okolí, pak jeden snímek z dráhy a další s nějaké hodně frekvenční pohodlné cesty nějakého lyžaře-ubožáka, který v dálce jede a předvádí nemožné »figury«.

Pak to slepí, hodně draze to prodá a je z toho přírodní film, na příklad »Vysoké Tatry v zimě«, na který obecenstvo kleje a při němž zívá.

Tak jsem to nemyslel.

Vezměte si lyže, obrňte se trpělivostí, vezměte s sebou pozorovací talent a námahy se nemusíte bát. Při takovém filmu hrají největší úlohu malé detaily a fotografie.

Jedete na Tatry.

Namáhavé výstupy, letící mračna, sportovní výkony, laviny, přírodní nálady. Vše na vás volá — »vem si mě!« a to je pravý film.

Jíti s camerou blíž k horám — přiblížit objektiv až ke skále, podat zajímavou a krásnou, naturalistickou reportáž.

Kolikrát byly Krkonoše filmovány a co ještě látky čeká — nejdražší látky, která nebyla ještě upotřebena.

Co příroda a v ní jeden bod, lyžař, poskytuje látky, dokázal film »Bílé opojení«.

Příčný skok.

Leželi jste někdy hodně nízko pod návějí s aparát a čekali, až skokan objeví se nad vámi mezi letícími mraky, na modré obloze a splyne se špicí některé hory?

Dobrý sport v oděvu
a výzbroji
OD TKADLECE
V PLZNI

LYŽE

ZÁVODNÍ I TUROVÉ

nejnovějších vzorů i šířek vyrábí firma

BŘÍ SLONKOVÉ

Nové Město na Moravě

Telefon
číslo 32

Ceníky zdarma. — Klubům sleva

Pilnáčkův

OHOL

všude první
pro své
nedostižné
vlastnosti

Dává hustou
neschnoucí
pěnu! Při
použití
nepálí,
pleť vláční

Ideální
oholení

Stáli jste ve sněhu vedle camery ve slunci, které vrhá spousty kontrastních stínů na sníh, voláte »Camera« a spousty černých teček letí po sněhu k vám a zanechává modré čáry po lyžích? Nechali jste někdy zastríkat sebe i cameru sněhem od křišťánky, která byla opsána těsně před objekti- vem?

Fotografovali jste někdy zpomalně Telemark?

Nechali jste kolem sebe jítí okované boty lyžařů při výstupu na skalní stěnu?

Nechali jste si mrznout celé hodiny ruce i nohy,

abyste natočili spousty šedých mraků, vařících se na dosah ruky v údolí?

Na všechny a mnoho jiných odpovíte: »Ne.« Tak by mohli říci i naši filmaři. Proto ve filmu, který v programu má zachytit scény z bílého umění, dopadne tato pasáž bídně.

Všechny detaily lyžařského výkonu jsou překrásné, sebe menší pohyb je hoden obdivu a nadšení a když tyto detaily dovedou se spojit v jeden celek, vyzní v jásací a majestátnou píseň bílých hor a bílého umění.

MARY CURRY TRESIDDER:

Mount Hoffmann v kalifornské Sierře.

(Z angl. Lo Kaliberová.)

V loňském a hlavně předloňském ročníku přinesli jsme několik článků o exotické lyžařině ze všech končin světa. Dnes připojujeme k nim několik řádků o lyžařském terénu v zemi slunce a filmu, proslulé Kalifornii. Jen zcela namátkou připomínáme, že v těchto končinách odpočívá právě americký prezident Herbert Clark Hoover po čtyřech letech krušného presidentství největšího státu světa.
Red.

Jednoho krásného večera namazali jsme lyže a připjali psy. Spali jsme ve Snow Creek Ski Cabin, která leží na svahu Yosemite Valley ve výši 7,700 stop (2348 m). Naším cílem byl Mount Hoffman, jehož vrchol zdvihal se 8 mil odtud do výše 10,941 stop (3337 m).

Křídlovka našeho kuchaře vzbudila nás za tmy. Posnídali jsme kávu a slaninu.

Ještě nesvítilo, když jsme přejeli po chrupajícím sněhu malou louku, na níž stojí chata a zapadli do lesa horských smrků a červených borovic, ležících nad propastmi. Slunce vyhoupllo se již nad vrcholky Cathedral Range a »nad své vlastní pohoří« (slovní hříčka: Sunrise Mountain = Pohoří vycházejícího slunce), když jsme dosáhli dlouhého hřebenu, vedoucího přes Snow Flat k úpatí Mount Hoff- manu.

Vše je pokryto hlubokým prachovým sněhem. Propasti Tenaya Canyonu po naší pravici naplněny jsou purpuro- vými stíny. Borovice mají ještě krásné hnědočervené květy

Na zuby

Praktické pouzdro na cestu

Kč 6,-

THYMOLIN

Provořidni kartáček značky THYMOLIN Kč 3,- 5,- 6,-

pro kartáček a zubní pastu!

Našemu závodnímu teamu na všechny olympiady a zahraniční zájezdy šil lyžařské dressy

BOHUSLAV KOZÁK,
PRAHA II., Na Zbořenci číslo 24.
Druhý dům od Karlova náměstí.

Lyžařské oděvy

zhotovuji podle individuality každého zákazníka.

a při tom visí s jejich zasněžených větví nespočetné rampouchy, zářící v ranním slunci.

Pod vrcholem hřebenu našli jsme nedávno zimní medvědí doupe. Byla to jáma ve sněhu, pod pařezem, krytá smrkem. Mohli jsme se podívat do díry veliké asi 5 stop, vyložené suchým jehličím a větvemi; v koutě krčila se dvě mláďata, narozená jistě za tohoto přezimování. Máma sháněla jim dole potravu.

Cestou po hřebeni vyplašili jsme hejno tetřevů, spících ve větvích borovic. Odletěli, mlátíce hřmotně svými křídly. Hned nato vyletěl orel zcela blízko od nás. Výše a výše stoupal do modra oblohy, rozpínaje svá široká křídla.

Před námi vystupovala naše hora. Často jsme ji studovali na svých turách okolní krajinou. Malý sjezd na Snow Flat byl nezbytnou, ale vítanou změnou. Sněhu zde bylo na 9 stop. Dosáhli jsme Tioga Road a v 8:30 počali jsme se potýkati s vlastní horou. Dali jsme se na severozápad, podél vyčnívajících skal, až jsme se dostali do stínu, jenž byl v přibývajícím slunečním záru velmi příjemným.

Zde měli jsme několik možností. Vybrali jsme směr severovýchodní, pro nějž mluvil stín, neboť sníh nepříjemně lepil na stráních, otevřených slunci. Křížem krážem zdolávali jsme stěnu, jejíž vrchol nám tarasil převis. Bylo nutno jej tiše podejít, což bylo sice jednoduché, ale ne příliš milé. Konečně ležel před námi štít vrcholu hory a na něm kamenná mohyla. Okolo poledne jsme stáli u ní.

Mount Hoffman je jednou z nejvyšších hor západní Sierry Nevady v oblasti národního parku Yosemite. Je horou, jež nemá klidu, neboť časté bouře přicházející od Tichého oceánu, působí zde náhlé nevlídné změny. Podíváme se s jeho vrcholu hezky podle kompasu na všechny strany. Na západ se hory ztrácejí v modři, ale občas zahlédneme zelené a plodné roviny San Joaquin Valley, kde sluneční žár rozhání právě mlhy. A ještě dále na šedé čáře

horizontu tušíme v oblasti Coast Range mohutný Mount Hamilton s Lickovou observatoří.

Na sever, východ a jih je svět sněhu a žuly s tmavými spoustami stromů, choulících se v úžlabinách. Na severní straně počíná oblast nespočetných jezer. Dnes jsou to čisté, ledové plochy, ale v létě jejich klidná, modrá hladina zasažena je do bujné zeleně luk. Vidíme řady hřebenů a vrcholů, Tuolumne Gorge, Sawteeth, Tower Peak, daleko až ke hranici yosemitského národního parku. Hřeben Sierry Nevady táhne se pod východní oblohou. Do modra ční tam červená pyramida Dunderbergu 12,374 stop (3774 m) se svými nekonečnými, míle dlouhých lyžařských strání, pravého to ráje našich dřev, Mount Rana 13,050 stop (3980 m) a nejvyšší hora Parku: Mount Lyell 13,090 stop (3992 m). Ta jediná ze všech chlubí se mnoha ledovci. Na jihovýchodě tiše spí zamrzlá jezera Tenaya a May. Homole Half Dome, napolo rozseknutá, vysoce vyčnívá z údolí Yosemite. Mount Clark září na jižním obzoru.

Šťastně jsme se rozhlíželi po tomto bílém a lesklém lyžařském království, na jehož mnohý vrchol nevstoupila dosud lidská noha. Nedostatek chat je tu citelný. — —

Vál studený vítr. Pozorně jsme sestupovali až k hlavní římsce převisu. Ale pak čekal nás nádherný svah, pokrytý hlubokým veleprašanem. Ani stromu, ani skaliska na celých dlouhých mílich pohádkového lyžařského terénu. Bezúzdně jsme řádili v této nekonečné stráni. Fritsch, náš švýcarský průvodce, byl ve svém živlu. Sešněroval svah spoustou es až dolů k Májovému jezeru. A při tom byl z nás jediný, jemuž se dole nechvěla kolena. Zatím co my jsme tonuli v dojmeh tohoto kraje, vzpomínal Fritsch na svoje vzdálené Parsenn-Derby, daleko na druhé půlce zeměkoule pod námi. A pak to šlo až k naší Snow Creek Ski Cabin lesy, pláněmi, lukami i skalisky s vyhlídkou na všechny strany a s večerem, deroucím se pomalu z údolí k vrcholům.

Přikládáme k dnešnímu číslu složenku - prosíme, vyrovnejte nám předplatné.

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3.** jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

LYŽE

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE - SÁNKY
TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28. • JILEMNICE.

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. - V PRAZE NA POVOZY I PYTLE DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS,

PRAHA II., VODIČKOVA 18.

TELEFON 23256-7-8. — POŠT. PŘIHRÁDKA 486.

Závody.

Podzimní běh Západočeské župy lyžařů RČS. Za příznivé pohody, ale malé účasti, konán v Hutí u Plzně 9. října t. r. tradiční podzimní lyžařský běh, jímž se obyčejně zahajuje nová zimní sezona. V některých klubech neprovedli funkcionáři předepsanou svazovou registraci a neposlali závodníků ke startu, zejména Sněhaři Domažlice a Lyž. odbor S. K. Plzně.

Závodní trať tříd II. a III. byla 8 km dlouhá, tvořila osmu, v jejímž středu byl start a cíl u Pensionu Šonského. 12 závodníků u startu i cíle. Dobré výkony u všech, zejména Žák, Rupert, Otto, Kostinec a všichni dorostenci z S. K. Olympie na sebe upozornili. V třídě žen z celé župy startovala jako bílá vrána slečna Černá. Závod se stal kořistí sympatického Žáka z Č. skiklubu v Plzni.

Organisace závodu byla vzorná. Obě trati, 8 km i 4 km, byly bezvadně značeny a hustě kontrolami osazeny. Soud-

ci: M. Polák, R. Lang, O. Řezáč. Vreční pořadatel: Dr. Čipera, jeho zástupce R. Hněvsa, velitel kontrol z trati Pacalt a N. Lang.

Výsledky běhu: II. t.ř. 8 km: 1. Žák Jaroslav, Skiklub v Plzni, 27 min. 56 vt., 2. Rupert, Skiklub v Plzni, 28.21, 3. Otto Jaroslav, L. o. S. K. Olympie, 29.26, 4. Wolf Old., L. o. S. K. Olympie, 32.23, 5. Vejšický Zd., Skiklub v Plzni, 32.44, 6. Kameník M., Skiklub v Plzni, 33.37.

III. t.ř. 8 km: 1. Děkanovský O., L. o. S. K. Olympie, 35.33.

Dorost 4 km: 1. Hněvsa Vláďa, L. o. S. K. Olympie, 22.09, 2. Seitz Ladislav, L. o. S. K. Olympie, 22.42, 3. Cipra Oldřich, L. o. S. K. Olympie, 23.22.

II. t.ř. letos dosud neregistrovaní: 1. Kostinec Ant., L. o. S. K. Plzeň, 30.20.

Ženy: 1. Černá Berta, L. o. S. K. Olympie, 29.43.

Zprávy župní a klubové.

XVI. valná hromada Západočeské župy Svazu lyžařů RČS. Konala se v pondělí dne 14. listopadu v Měšťanské besedě v Plzni za účasti 20 delegátů, zastupujících 9 klubů. Valnou hromadu řídil a zahájil uvítáním přítomných a zejména předsedy jihočeské župy p. Schrabala, dlouholetý předseda župy MUDr. A. Čipera, který ve svém proslovu vzpomněl zesnulého spoluzakladatele našeho lyžařství, řed. Buchara a místopředsedy Svazu lyžařů Weckera, jejichž památku uctili přítomní povstáním. Dále zmínil se předsedající o velké práci, kterou koná Svaz pro česko-

slovenské lyžařství, jakož i dobrých výsledcích dohody mezi Svazem lyžařů a KČT, jakož i rozchodu mezi Svazem lyžařů a ČOS. Navržená změna stanov byla jednohlasně bez debaty schválena. Zprávu jednatelskou podal Otakar Řezáč, podle které Západočeská župa sdružuje celkem 26 spolků s celkovým počtem 1861 členů. Zprávu náčelnickou, velice pečlivě vypracovanou, podal dlouholetý náčelník župy Berta Lang, ve které zmínil se o výsledcích závodníků Svazu na mezinárodním poli, jakož i o všech župních podnicích a o práci v Technickém sboru Svazu. Ve

DŮLEŽITÉ: VOSKY VELOX

chystáme Vám milé překvapení

UMĚLECKY PROVEDENÉ

PLAKETY, ODZNAKY A SPORT. CENY F. PROVAZNÍK A SPOL.

PRAHA VII., JABLONSKÉHO 93, TEL. 707-64.

Dobré - levné -

LYŽE

KOVOVÉ HRANY

Červený a Glogar, Praha II., Spálená 27.

Telefon číslo 45775.

Telefon číslo 45775.

volbách zvolen predsedom MUDr. A. Čipera, místopredsedom Ladislav Příbáh, KČT, Plzeň, náčelníkem Berta Lang, Český Ski Klub v Plzni, jednatelem Otakar Řezáč, S. K. Olympia Plzeň, pokladníkem Stanislav Kústka, S. K. Sparta, Plzeň. Řadu velice dobrých námětů na spolupráci mezi Západočeskou župou a župou Jihočeskou při značení hřebenních lyžařských cest, jakož i vůbec pro povznesení šumavského lyžařství, přednesl predseda Jihočeské župy p. Schrabal, které setkaly se s plným pochopením všech delegátů západočeských klubů. V ustavující schůzi nového výboru zvoleni delegáty do zastupitelstva Svazu Otakar Řezáč a Jaroslav Pacalt, náhradníkem Stanislav Kústka.

Skiklub Banská Bystrica konal 16. XI. valné shromáždění. Po zahájení predsedom klubu s. radcom Zvěřinom, prednášali jednotliví funkcionári svoje zprávy za minulú sezonu; Zvláštnej pozornosti tešila sa zpráva náčelníka klubu prof. Koudelky, z ktorej bola vidna činnosť Skiklubu za vlaňajšiu sezonu. Z obšírnej tej zprávy uvádzame niektorá fakta, svedčiaci o peknej práci na poli lyžiarstva: Okrem náčelníka riadil technické práce spojené s vedením klubu spolu s ním cvičitelský sbor. V laňskej sezone bolo registrováno u Svazu lyžiarov celkom asi 50 závodníkov, a to 10 závod. II. triedy, 10 závod. III. triedy, 20 dorastencov a 3 starší. Zbytok boli dorastencia 14 až 15 rokov. Sudcov zkušianých má Skiklub 8, cvičiteľov 2. V dňoch 27.—30. januára bol v Banskej Bystrici usporiadaný kurz Slovenskej župy lyžiarskej pre závodníkov v behu aj skoku, na ktorom boli ako inštruktori Nórovia Gran Jansen a Olaf Uland.

S velikým zaujmom bol vyslechnutý aj referát miesto-predsedy klubu Ing. Reissa, staviteľa nového lyžiarskeho

mostíka v Srnkovej. Referoval o stave stavby a prehlásil, že až na niekoľko málo detailov, bude stavba mostíka v najbližších dňoch dokončená, a akonáhle napadne dostatok snehu, bude možno začať na mostku s treningom. Celkový náklad na stavbu obnášal ca 17 tisíc Kč, v čom ale nie je zarátané vyrúbanie stráne, ktoré obstaralo svojim nákladom mesto, ktoré dalo k dispozícii aj potrebné drevo na stavbu tribun aj nájazdovej veže, čím bol náklad snižený o niekoľko tisíc Kč. Mostík stáva sa nielen chlúbou Skiklubu, ale aj celého mesta. Najväčšou položkou pri stavbe boli mzdy za zemné práce, dosiahly výše 14.000 Kč, čím bolo opatrené v dnešnej hospodárskej mizerii rade osob na niekoľko týždňov zamestnanie a tým aj chlieb.

Z rad členstva vyšiel návrh, aby nový mostík bol pomenovaný po našom národnom hrdinovi, zosn. generálu Štefánikovi, ktorý bol prijatý s nadšením. Nato prikročeno k volbám a pre nové obdobie bol zvolený výbor: Čestným predsedom Ing. Juraj Kelemen, predsedom Jaroslav Zvěřina, jednateľom L. Matušík, náčelníkom prof. J. Koudelka, podpredsedom Ing. Lad. Reiss.

Zlatým hrebom tejto sezony bude slávnostné otvorenie mostíka, pri ktorej príležitosti bude usporiadaný medzinárodný závod vo skoku. Termín tohoto závodu bude, dovolí-li tomu snehové pomery, asi 15. januára. Bude opetne usporiadaný kurz pre závodníkov, na ktorý bol Svazom prislúbený ako inštruktor známy závodník Šimůnek. Okrem toho budú ovšem aj kurzy pre začiatočníkov aj pokročilých lyžiarov pod vedením našich vlastných cvičiteľov. V. verejné závody sú v termínovej listine Svazu uvedené vo dňoch 4.—5. februára.

J. FREI LYŽAŘSKÉ DRESY

SKLAD SPECIELNÍCH LÁTEK VŠECH BAREV

KALHOTY PRO SKOKANY

BÍLÉ DRESY

NEPROMOKAVÉ DRESY

Z ANGL. PLÁTEN

PRAHA II., BREDOVSKÁ 8

I V. PATRO — Z D V I Ž

ZÁDEJTE V ODBORNÉM [OBCHODĚ

LYŽAŘSKÉ RUKAVICE

„RICUL“

zák. chráněno, zhotovené ze zvláštního, teplého, navrch gumovaného trikotu

„LYŽAŘSKÁ

PŘEZŮVKA NA RUCE“

DETAILNÍ PRODEJ ZA:

	dětské	dámské	pánské
I pár	Kč 22—	25—	29—
s koženou dlani	„ 27—	30—	35—

V Ý R O B C E :

RICHTER A ČULÍK

TOVÁRNÍ VÝROBA GUMOVÉHO ZBOŽÍ

PRAHA - SMÍCHOV

Radostný zimní den.

Foto J. Feuerstein.

Zima v Jeseníkách.

Foto Jindra Mařík, Opava.

DR. J. KALIBERA:

Service pro diváky i pro pokladnu.

(Kapitoly pořadatelské.)

I.

Jako vše, prodělalo i lyžařské závodní zpravodajství a závodní signalisace svůj vývoj. Zatím však, co jeho vývojová linie u jiných národů, obzvláště u našich sousedů, jde stále do výše — zastavila se u nás tato křivka na mrtvém bodě. A přece k tomu, co se dnes pokládá v tomto směru za jistou dokonalost, je už jen docela malý krůček. Myslil jsem i na to, proč jsme se vůbec zastavili. Ale to by byla veliká psychologická úvaha. Zkrátka v tomhle směru nám závody svou velikostí, t. j. vnitřní spotřebou funkcionářské energie, přerostly přes krk. Kolikrát si hrstka pořadatelů vydychne, že už to má za sebou. Je to často veliká dřina. A ještě se tolik a tak ostře kritizuje. Bývám často na té a často na oné straně. Jednou spolupracuji a snaším (nebo i nesnáším) kritiky, po druhé se dívám a pokouším svými řečmi i perem trpělivost pořadatelstva. Tu i tam to odnáším přesto, že mám nejlepší úmysly, což se dnes pokusím dokázat.

Řekl-li jsem, že nám závody přerostly přes krk, vím, co říkám. Přibývá závodníků, ale nepřibývá — aspoň úměrně — funkcionářů. Mohl bych pro některé až příliš drastické příklady toho sáhnout docela blízko a docela na kluby se starou tradicí a starými úspěchy. Těch několik lidí, kteří často dřou už celou řadu let (veseleji: nakažených nevyлечitelným

»svazovým dědkovstvím«), je aparát, který to zmůže pouze do určitého měřítka. Potřebují omlazení své práce, pomoc, velkorysost. Nic z toho jim však nepřináší dnešní mladé síly. Charakterisuje to na př. tato scéna: v jednom známém horském městě jsou ohromné závody; za pecí — lépe na peci — se doma válí chlapec jedna radost, dokonce potřebný akademický člověk je to; má jít dělat startéra k závodům ve skoku; nejde, to se ví, protože na takové místo, odkud není nic vidět, ať si jde kdo chce; byl by nejraději pořadatelem dole (což je ještě lepší než divákem); a tohle řekne konečně každý. K tomu nemusím víc říkat; víte, co vám chci předvést. Takové to je ve skutečnosti, jen žádné brýle mámení. V jiných sportech je to konečně také. A za těchto okolností je těch několik lidí, kteří dělají závody, rádo, že ty závody udělají, že je dobrá, spolehlivě označená trať, že jsou noclehy, že jsou kontroly a soudcové atd., zkrátka vše, co je k závodům potřeba — ale jen to a dost! Na zdokonalení, na pokrok už mysliti nemohou. Ani toho od nich nelze chtít. Jsou přípravami i provedením utaháni — jak praví naše česká parabola — jako kořata. A tak jsme zůstali na tom. Závody se dělají. Jeden jako druhý; skok — krásné divadlo, běh — zpravidla nic pro diváka. A přece lze z běžeckého závodu lyžařského udělat i pro diváka velmi zajímavou podíva-

Průhled lesem v Poještědí.

Foto Janeba.

nou. I po takovém závodě mohl by pokladník zatřásti naplněným měšcem. Ale musilo by se divákovi něco poskytnout. Ne polovička, ale 90% diváků u cíle neví ani podle čísel, jak přibližně dobře nebo špatně závodník jel. Dívá se na to jen jako na zajímavé projíždění cílem za sympatického křiku. Všem těm lze závod předvést před očima a přirozeně, že nikoliv zadarmo. A za to každý divák rád zaplatí, poněvadž i jen malý lyžařský fanda, když poslední závodník opustí start, vidí před sebou aspoň hodinu, ale často i víc — zpravidla nudné prázdné. A té ho lze zbaviti. A jak krásně, dnes — v době telefonu! Telefonu na drátu i bez drátu.

Letmo jsem se toho dotknul v referátě o mistrovství 1931 (č. 6, roč. XX). Pohyblivý model trati! Nelekejte se toho. Je to v nehorším případě jen hromada sněhu. Ovšem hromada sněhu, odkud vede několik telefonních drátů. A ty budou asi vaší největší bolestí. Ale i to nic není. Dnes jak vojsko, tak i pošta je tady sportu k službám, ovšem za příslušný honorář a po příslušných formalitách. Dosud se nám nestalo, aby nám byla na př. vojskem odmítnuta pomoc v tomto směru, dokonce nám byla přecasto poskytnuta zcela bezplatně. Pošta je pro vás zajištěna v každém případě — ovšem za předepsané poplatky. Ale i tu lze leccos dělat, aby byla povolena sleva. Na jiné instituce se obrátit ani nemůžete. Nikdo jiný není oprávněn užívat veřejného, příp. i soukromého pozemku k vedení telef. drátů. Vy sami pak nejméně.

Tedy v z o r. Jede se závod na př. na 30 km. Trať vedena je pouze jedním okruhem, kde start je zároveň cílem. Předpokládejme, že je vedena místy, kde nikde není telefon, jímž bylo by možno neustále mluvit se startem, že tedy se musí telefonní stanice vesměs postavit. Pořadatelstvo jedná napřed s voj-

skem nebo s poštou a rozhodne se pro možnost lacinější. Určí přesně místa, kde mají telefonní stanice stát, určí je v dostatečné lhůtě předem. Volí místa, jež jsou od sebe v pokud možno pravidelných vzdálenostech a která zároveň znamenají i důležité body trati. Tedy na př. vrchol nějakého dlouhého nebo namáhavého stoupání, konec důležitého sjezdu, zkrátka místa, jež leží pokud možno bezprostředně po dramatických dílech trati, místa, kde se očekávají boje, místa, kde se povahou trati zpravidla mění pořadí a pod., zkrátka místa, odkud zpráva má trochu napínavosti, dramatickosti, snad i senzacnosti. Předpokládejme, že v našem případě určilo pořadatelstvo tři stanice, první na km 7, druhou na km 16, třetí na km 24; u startu-cíle se tyto stanice sbíhají, sice na jednom stole nebo v jediné místnosti, ale každá končí na samostatném aparátu (aby zamezeno bylo event. chybám v přepojování, přeslechům atd.). Vedení nejde tedy podle trati, nýbrž uvnitř kruhu tetivami nejkratší cestou. Chtěla-li by tedy na př. jedna stanice vyříditi něco druhé, musel by býti vzkaz u startu přetlumočen. Tímto způsobem se také výhodně odstraní nemilé vyzvánění (dvakrát, třikrát, krátká, dlouhá atd.), což zpravidla plete. Stane se obyčejně, když je několik stanic zapojeno za sebou na jednom drátě, že pak hovoří všechny najednou. Tato okolnost mohla by úspěch celé věci zničit. Proto je systém samostatných, navzájem nespojených linek nejspolehlivější. Naprosto dlužno odmítnout zapojení všech stanic na jednom drátě. V kritické chvíli, kdy záleží na vteřinách, nastal by pak zmatek. Známe to jak z našich, tak také z veslařských pokusů. — Pořadatelstvo se postará, aby telefon dobře fungoval již alespoň den před závodem a dbá, aby ráno před startem byl dobře přezkoušen. Byla-li by někde závada, což při

Na „Končinách“ u Jablonce n./Jiz. V pozadí Kokrháč.

Foto Jan Roubal.

práci ve sněhu lze vždy připustiti, raději se start podloží. »Centrálu« umístí nejráději v dobře kryté teplé místnosti, na př. v některé z přízemních místností hotelu, chaty, odkud lze býti otevřeným oknem ve stálém styku s pořadatelstvem a přece — je telefon oddělen od ostatního ruchu. Nejideálnější by ovšem bylo, aby start konal se pod tímto oknem a aby v bezprostřední blízkosti bylo lze postaviti i model trati. Nelze-li to ani ono, nutno postaviti pro telefon u startu bezpečný a pohodlný stan nebo jiné izolované a chráněné přístřeší.

Jak vybudujeme »model trati«? V našem případě máme vlastně čtyři oddíly trati, po stránce zpravodajské tedy čtyři fáse, etapy závodu. První: start—km 7; druhou: km 7—km 16; třetí: km 16—km 24; čtvrtou: km 24—cíl. Stačí tedy, postavíme-li ze sněhu jakési čtyři nízké zdi o výši asi 1 m, které tvoří dohromady čtverec, nebo také kruh, rozdělený však na čtyři díly. Strany nebo díly musí býti dostatečně dlouhé, aby se na ně vešly tabulky s čísly všech závodníků. Tabulky musí býti dosti velké, aby číslo bylo zřetelně čitelné. Pro lehčí orientaci možno na tabulku pod číslo napsati i jména závodníka a jeho klubovou příslušnost. Toto opatření stane se nutným, není-li vydán tištěný seznam závodníků. Proto by bylo nejlépe, aby tabulky byly černé a z takového materiálu, aby na ně bylo lze psáti křídou. To má svoji výhodu, že lze pak psáti i různé jiné údaje o závodníkovi, tedy nejen jeho číslo, ale i jméno, klub, čas startu, čas projetí jednotlivých etap. Naproti tomu má to i nevýhody, že déšť nebo mokřý sníh by v případě nepohody písmo smazal. Trvalé tabulky jsou po této stránce bezpečnější, nemají však zase možnost výše zmíněného přepisování. Do jisté míry lze u trvalých tabulek odpomoci věci

(i když není vydán tištěný seznam závodníků) postavením velké tabule se seznamem závodníků ad hoc sepsaným. Tabulky tedy zapícháme na první oddíl modelu podle pořadí, v němž závodníci startují. Nestartující čísla samozřejmě hned vypouštíme. V okamžiku startu mohou tam již všechna býti připravena, nebo lze je zapícháti po sobě v okamžiku odjezdu jednotlivých borců. Startuje-li několik kategorií, tříd a pod., lze pro snazší orientaci připevniti k tabulkám různobarevné stužky. — Start je skončen — v prvním dílu modelu stojí pole čísel. Stojí tak dlouho, dokud se neozve stanice na km 7. Hlásí zřetelně průjezd. Na př. první projel závodník č. 12, předběhnou již 6 soupeřů. Funkcionář, pověřený obsluhou telefonního spojení s touto stanicí (a měl by býti pro každou linku jiný), má několik listů, kde má napsáno pouze arithmetické pořadí. Jak mu stanice hlásí, píše k tomuto pořadí čísla závodníků, je-li kdy, tedy i časy. Poněvadž nemůže čekat až celé pole projede stanicí, vyplní určitý menší počet míst a pošle rychle lístek k funkcionářům, kteří obsluhují model. Pak pokračuje na druhém a dalším lístku vždy v místech, kde přestal. Funkcionáři u modelu vezmou dotčené číslo z oddílu prvního a staví je za sebe podle hlášení do oddílu druhého. Tedy v našem případě zapíchnou č. 12 na kraj, za ním pak další podle toho, jak přicházejí zprávy. Stane-li se, že některý závodník nedojel do první stanice, ponechají jeho číslo v prvním oddílu a tak podobně i v dalších, aby bylo viděti, v které etapě se kdo vzdal. Stane se ovšem, že celé pole neprojelo ještě první stanicí a první závodník již stihl stanicí druhou na 16 km. Proto je nutno, aby každou telefonní linku obsluhoval zvláštní funkcionář a odděleně, aby nenastal zmatek, protože se může stát, že uprostřed závodu pracují všichni tři,

Partie u ovčárny pod Pradědem.

Foto Jindra Mařík, Opava.

je-li pole roztaženo. Také u modelu měl by obsluhovat každou stranu jiný funkcionář a měl by býti pro každého i zvláštní posel mezi ním a telefonem. Pak nedojde jistě k žádné konfusi. Při projetí druhé a třetí stanice se vyložená agenda stejně opakuje. Vznikají-li při přemísťování velké mezery, lze čísla v mezích oddílů za sebou posunovat kupředu.

Jsem si vědom, že to, co popisuji, je trochu na štíru s tím, co jsem řekl v úvodu o nedostatku funkcionářů. Tady najednou jich dávám zaměstnávat aspoň devět. Ale uvažte, že tohle je úkol poměrně lehký a že lze jej vykonávat i laikům, dámám a pod. Jsem jist, že k tomuto lehkému a zábavnému úkolu najdete vždy celé řady ochotníků, které tak těžko hledáte na př. pro kontroly. Uvažte, že tímto zařízením oživíte nesmírně celý závod, že má neobyčejnou cenu pro propagaci našeho sportu, speciálně jeho závodní stránky, že tím vzbudíte nový zájem a nepochybují, že získáte i nové ochotné pracovníky a tím zregenerujete svůj klub, župu. Je to na pohled maličkost. Ale maličkost důležitá, která činí ze závodu — jenž byl dosud skrytou tajenkou, bojem odehrávajícím se za clonou vzdálenosti, skutečností neviděnou — najednou věc, kterou možno sledovat, prožívat na místě, boj viditelný bez námahy, přesný obraz — s trochou představitivosti jako ve filmu. A to snad stojí za to, aby se od diváka chtěla nějaká korunka, kterou tady ostatně každý rád dá.

Tenhle primitivní model možno ovšem i velmi zlepšiti. Tak na př. lze naznačiti v jednotlivých fázích i profil trati: klesání, stoupání, rovinu. Tady ovšem by rozestavení čísel bez pohybu neodpovídalo skutečné posici závodníka v terénu. Ale i to lze dokázat,

a to tím, že se při hlášení průjezdu nepostaví první tabulka s číslem na kraj oddílu, který hraničí s úsekem následujícím, nýbrž na konec, tedy tam, kde tento oddíl hraničí s úsekem předcházejícím, takže je v té chvíli vlastně celý oddíl před závodníkem prázdný, ale pak je nutno vždy při hlášení dalšího čísla všechny tabulky poposunout o patřičný kus kupředu, až dospějí ke hranici další etapy. V té chvíli teprve je zaplněn celý oddíl. Tohle je způsob dokonalejší. Vyžaduje ovšem také víc práce a přesnější práce. Této lepší metody bude nutno užít všude tam, kde je model trati budován ve skutečném profilu, tedy na př. když si s tím nějaký sochař zahraje ve sněhu. Jestliže máme model stálý, na př. ze dřeva, musí býti samozřejmě bez profilu, aby se dal použití na různých závodech, a v tom případě stačí klást čísla, jak jsem po prvé vylíčil, t. j. na konec etapy, tam, kde hraničí s etapou následující. Pak není nutno jejich místo v rámci etapy měniti.

Tento jednodušší způsob můžeme ovšem zase zdokonaliti, učiniti živějším, dramatičtějším, zařaděním většího počtu telefonních stanic, jemuž ovšem odpovídá i větší počet oddílů modelu, častější přemísťování z oddílu do oddílu a tím i živější pohyb celého závodního pole. Jak jsem se již zmínil, můžeme si poříditi model stálý, nechceme-li se spoléhati na to, bude-li dosti sněhu a vhodné jakosti. Mám na mysli model dřevěný. Při našem hořejším vzoru stačily by čtyři trámky, které mají uprostřed úzkou, dosti hlubokou škvíru, do níž se zapíchávají klínovité násadce tabulek. Ba lze vymyslet mnoho jiných zlepšení. Možno i na vhodné stráni (sice příkré, ale ne příliš) upravit pěšinu, znázorňující trať, a tam zapíchávati

čísla, která tady ovšem musí být dostatečně veliká. Pěšina může být zbarvena anilinem atd., atd.

Při závodě 18 km musí ovšem veškerá služba k obsluze modelu »klapat«, protože se často stává, že jsou závodníci ještě u startu, když vjíždí první do cíle. Jede-li se v části delší trati i trať kratší, na př. pro dorost, ženy, je nutno upozornit na to vhodným označením tabulek (zminěné již stužky) a označením, že na př. II. etapa velkého závodu je na modelu cílem kratšího závodu a pod.

Neocenitelné služby prokáže toto zařízení při závodě na 50 km, kdy lze provoz takového modelu

při poměrném dostatku času rozehráti přímo virtuózně.

Nepodceňujte tuto »hračku«, jak mně to nazval jeden nepřítel pokroku. Zkuste to a uvidíte, čím se vám najednou stanou běžecké závody. V okolní cizině všude již užívají tohoto zařízení. Nesmíme zůstat pozadu!

Příště si povíme ještě o jiných možnostech zlepšení celkového arrangementu našich závodních podniků. Existuje ještě tolik pořadatelských fitness, jichž neužíváme! A mohli bychom si o tom v našem listě veřejně popovídat! Pište!

KAREL RUDL:

O vyšší úroveň našich horských chat.

Pro letošní zimní období připravil Svaz lyžařů RCS pro naše krkonošské boudy lyžařskou service. Jest to pečlivě sestavená kolekce kvalitních součástek a nástrojů k eventuálním reparacím lyží, holí a všech druhů lyžařského vázání. Výraznou značkou »service« u vchodů bud budou naši lyžaři upozorňováni, v které boudě jest opravdu možnost odborné správy a nákupu součástek. Kolekce byly sestaveny v bohatším i jednodušším provedení, obě však plně vyhovující i těm nejnáročnějším. Jest to jistě jedna ze složek, usilující o lepší úroveň našich bud.

Krkonošské boudy, které jsou Pražákům i Hradečákům nejbližší a které již opravdu cele nám přilnuly, nevykazují v zařízení a v provozu od dob popřevratových žádný pokrok. Čekal jsem s tímto článkem několik roků v domnění, že přece jenom snad nějaká ta naše bouda bude trochu vzorně vypravena a vedena. Avšak marně. Za tu dobu popřevratovou, co se u nás postavilo, přestavělo a nastavilo, jest vše v zařízení, najmě pak v provozu, horší než před válkou. S rozmachem lyžařského sportu nešel rozmach zařízení a provozu našich bud. Závada spočívá zásadně již v disposičním řešení nových bud či přístaveb, kterými se krkonošské hřebeny jen hemží. Zdá se, že tyto projekty nových našich bud a přístaveb z 90% dějí se jen tak náhodně, jak si to asi pan majitel představuje. Po studiu velké řady horských chat alpských i norských (myslím u nás opravdu horské chaty, nikoli hotely v lázeňských střediscích, které přece jenom jsou většinou dobře řešeny a obhospodařovány) přesvědčil jsem se vždy, že tyto mají svůj systém. Dělal to člověk, který věci náležitě rozuměl, který dispozicí a vnitřním zařízením vnesl do boudy onu intimitu, s kterou se, ruku na srdce, u žádné z našich bud nesečkáte. Ani z nových našich bud tento punc nemá ani jedna. Jsou to pouze hospody, které zásluhou špatné dispozice ve vánočním a velikonočním období proměňují se v jakýsi chaotický kadlub se špatnou obsluhou, zašpiněnými ubrusy a mizernou kuchyní (což mnohdy při chatrném kuchyňském zařízení jest přirozený důsledek) — a příšernými closety. S krajním sebezapřením kulturní člověk dochází na tato místa. Ví, že

v každé menší boudě nelze někdy zařídit closety jako na Petrovce, Špindlerovce neb Adolfce, avšak olejový bílý nátěr, hladkou xylolitovou podlahu, fungující splachovací zařízení a nějaký ten ozonitér mohla by míti i ta nejméně náročná bouda.

Další bolestivá věc jsou bílé ubrusy na stolech. Nedával bych je vůbec (ještě tak barevné). Při návalech myseľ by se měniti každé 2 hodiny. Bílé lino-leum, olemované tvrdou lištou, jest daleko vhodnější, lépe se čistí a jest stále vzhledné.

To jsou dvě z věcí, na které člověk nejdříve narazí.

Kuchyňské zařízení již nyní musí bezpodmínečně zařídit odborník v provozu jídel obeznalý. Ty tam jsou doby, kdy normální sporáček stačil na vše, na kávu, na čaj, na polévky, na pečivo, na masa atd. Pouze ekonomii v kuchyni zdoláte sváteční návaly a ušetříte si mrzutostí s hosty.

Chcete-li dosáhnouti intimity horské chaty, nesmíte dáti vymalovati stěny místností gobelinovými vzory, tapety se zlatými vzory, neb pseudomoderními nápadnými ornamenty. Dřevo se musí uplatňovati vždy a všude, pokud možno málo omítek, dveře a okna nesnesou obvyklý bílý emailový nátěr (odprýskne vlivem povětrnosti), není vhodný. Pouze dřevo impregnované fermeží a mořené. Stropy pokud možno tmavší, nejlépe ovšem kasetové dřevěné. A v čem se hlavně chýbuje, to jsou lustry z pobronzovaného tlačeného plechu hypermoderních tvarů. Oč vkusnější jsou (byť by někdy s opravdovým uměním měly málo společného) dřevěné lustry na německých boudách. Neříkám tím, že bychom je měli napodobiti a kupovati tyto lustry staroněmeckého stylu. Ale máme mnoho jiných možností, na příklad velmi pěkné lustry s pergamenovými stinidly, které v místnostech tohoto druhu dělají ten nejlepší dojem. Jen ne ty ohavné skleněné koule, posazené na plechových ramenech.

Podlahy místností, pokud jsou dřevěné, obvyklé parkety, napouštějte olejem. Nevoskujte! Při návalech neubráníte se poškozování a vlhku.

Další kapitolou jsou obytné pokoje. Skorem u všech bud jsou při nedostatku půdorysné plochy

Něha čerstvého jíní.

Foto Ph. Mr. Zd. Kock.

předimenzované. U nás stále se nemůže vžítí typ pokoje s 2 postelemi nad sebou. Všechny pokoje v boudě přirozeně nemohou býti zařízeny tímto, řekněme, sportovním způsobem, avšak 80% pokojů jest nutno takto zařídití. Pokoj, jak z plánku na jiném místě textu uveřejněného patrně, při více než postačujícím komfortu postačí 4 m × 2'50 m. Zvláště pro přístavby hodí se tento typ nábytkového uspořádání. Typ dvopostelových pokojů (2 nad sebou) jest běžný u chat alpských i norských. Uspoří se mnoho místa, které jest tak vzácné při projektování nových bud, zvláště pak přístaveb. V pokojích stěny u prostorného umyvadla a trochu většího zrcadla (specialita krkonošská, umyvadla zvíčí lepšího plivátka) jest opatřiti emailovým nátěrem neb aspoň rohoží. Na podlaze pak guma neb kus linolea.

K tomu několik slov o jídle. Nedostatek jeví se

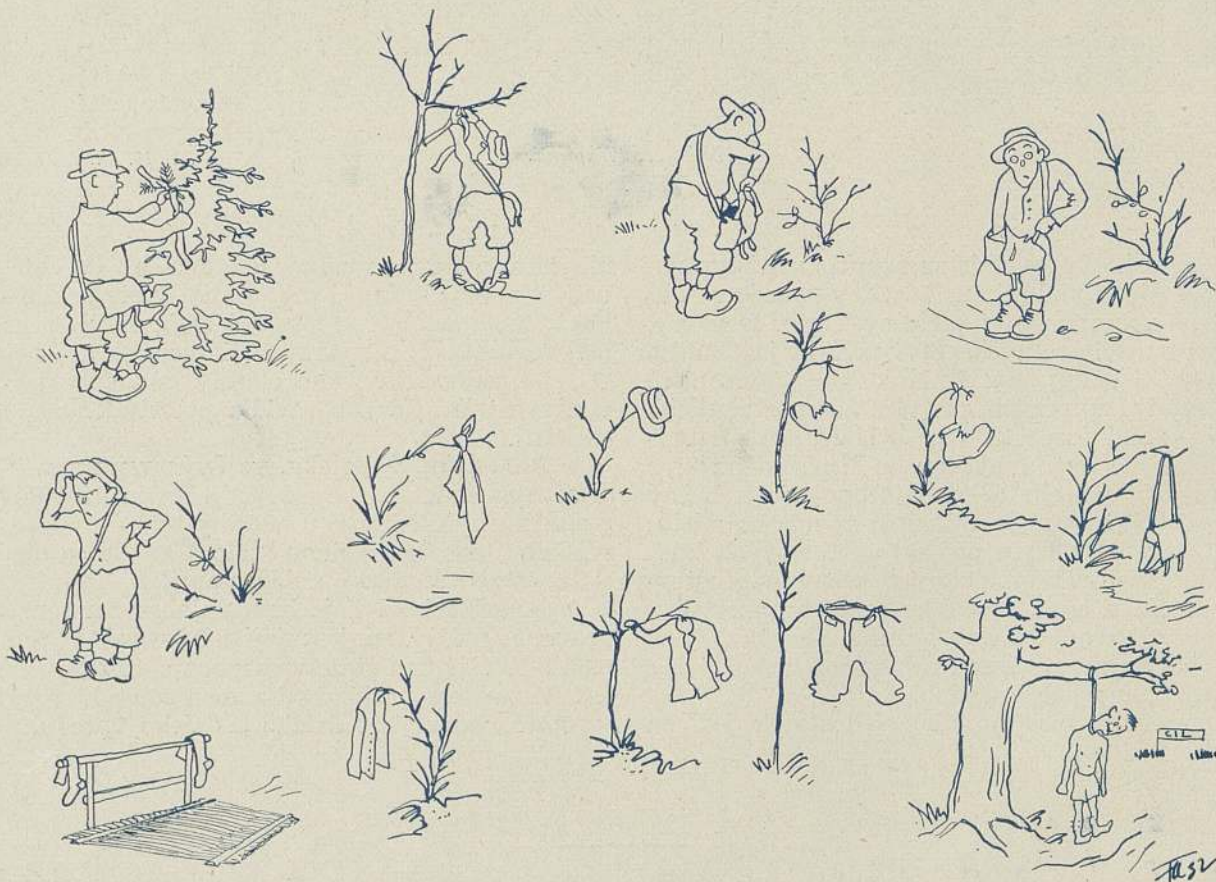
hlavně v přípravě mas, najmě omáček (vládne většinou u pečení hrůzná, tak zvaná »universální omáčka«), málo zelenin, v mizerné slabé kávě, v nepravé malinové šťávě, o špatných lihovinách ani nemluvě. O sebe jednodušší, ale chutný moučník je nouze. O servírování jídel, zpravidla polostudených, nechci se šířiti.

V Rakousku, v Polsku, ve Švýcarsku a v Norsku jí se nyní daleko lépe a levněji než u nás. Pověstná česká kuchyně existuje u většiny bud — pouze v pověstech. Jsou to většinou stále a všude se opakující jídla: vepřová, telecí, guláš, paprika, řízek.

A konečně i když je bouda dobře zařízena a vypravena, další věcí jest její udržování. V tom jsou naši lidé většinou stále v rozporu s kulturou 20. století. Vezměte si příklad od našich sousedů, kteří jsou v tomto oboru jistě daleko a daleko vpředu.

*Sní smrčka sama v chladných,
 krajinách severních . . .
 A dřímá, v příkrov bílý,
 jí halí led a sních.
 Sní o palmě, jenž v dáli
 v polední krajině,
 samotna pusta truchlí
 na žhavé skalině. K.*

Ing. F. Příbyl: Tragedie svědomitého značkáře.

Zpráva o činnosti cvičitelského odboru (CO) Brněnské župy Svazu lyžařů RČS za zimu 1931—32. Cvičitelský odbor Brněnské župy Svazu lyžařů RČS byl ustaven 13. listopadu 1931. Předsedou CO byl zvolen lektor tělesné výchovy na Masarykově universitě F. Vojta (VSB). Do všech schůzí CO docházel pravidelně náčelník župy Ing. Ondroušek. CO konal 7 schůzí výborových a měl celkem 14 svazových cvičitelů. Ke konci sezony zimní po složení zkoušek cvičitelských přibýlo CO 7 nových cvičitelů. Aktivními závodníky bylo celkem ze 14 původních cvičitelů 7. Ti se ovšem nemohli věnovati cvičitelským povinnostem úplně a dokonale, ježto lyžařský svůj čas věnovali své přípravě závodní. Zásadně bylo usneseno v CO, aby každý cvičitel vykonal za sezonu minimálně 2 kursy pro začátečníky (nebo kursy jiného druhu) a aby CO (jako celek) se staral pouze o vyspělejší již lyžaře, o závodníky a o výchovu nových cvičitelů, a péče o úplné začátečníky-lyžaře aby byla ponechána cvičitelům jednotlivých klubů v župě sdružených.

Jako první podnik CO byl konán 2. prosince 1931 teoretický kurs pro začátečníky v tělocvičně České techniky za pěkné účasti 82 lyžařů. Na kursu »O významu teoretických lyžařských kursů« promluvil náčelník

Ing. Ondroušek, o výstroji a o lyžařských novinkách přednášel cvičitel K. Beinhauer, »O teorii a praxi mazání« cvič. O. Vlach, »O významu lyžařských průpravných cviků před sezonou zimní v tělocvičně i s praktickými ukázkami« přednášel a cvičení vedl lektor F. Vojta, »Slovo lékaře k lyžařům« měl MUDr. L. Sonnek. Pak v posluchárně fyziky prof. Nováka přednášel »O lyžařských terénech« (s diapositivy) Ing. C. L. Prokeš a byl promítnut film technika jízdy na lyžích. — Druhým podnikem CO byl teoretický kurs pro závodníky a pokročilé lyžaře, konaný 9. prosince 1931 též v tělocvičně na České technice. Účastníků bylo 78. Kurs měl tento program: 1. Lyžařské styly, taktika lyžařského běhu a technika skoku na lyžích — J. Beranovský. 2. O závodním mazání — O. Pokorný. 3. O závodním inventáři — K. Beinhauer. 4. Předsezonní příprava závodníkovy s ukázkou vybraných průpravných cviků lyžařských — lektor Vojta. 5. O hygieně závodníkovy — MUDr. Svozil. — Po kursech teoretických, určených pro výchovu lyžařů-začátečníků a pro zdokonalení pokročilých, uspořádal CO 16. února 1932 teoretický kurs pro kandidáty cvičitele v Passage, jehož se zúčastnilo 24 kandidátů. Program kursu byl: 1. Výklad cvičitelských řádů

*malá láhev
pro domácnost*

*velká láhev
pro restaurace a kavárny*

*kapesní láhev
s pohárkem na cesty*

FERNET-BRANCA *podporuje trávení*

Až pojedete do hor, nezapomeňte vzíti s sebou kapesní lahvičku „FERNET-BRANCA“ kalíšek „FERNET-BRANCA“ ve sklenici vody, k šálku kávy nebo čaje udrží Vás svěži po celý den.

Vzhůru na první sníh za ranního slunce (2. XI. 1932).
Foto Sl. Kovář, Mříčná

— Ing. Ondroušek. 2. Lyžař ve velehorách — Ing. C. Dois. 3. Metodika lyžování — K. Rozhoň. 4. Pořádání kursů lyžařských — Ing. Tůma. 5. Hygiena a první pomoc lyžaře — MUDr. L. Sonnek. 6. Vliv horské atmosféry na lidský organismus — MUDr. Mrkos. Po teoretické části následovala část praktická dne 21. února v Nov. Hrozenkově na Javorníkách, kde pod vedením Ing. Tůmy a K. Rozhoňe 24 kandidátů prakticky prodělalo vše, co se žádá od cvičitele-lyžaře. Cvičiteléské zkoušky byly provedeny též v Nov. Hrozenkově 5. a 6. března za účasti 13 kandidátů. Předsedou zkušební komise byl jmenován svazem lektor F. Vojta a

zkušebními komisaři kpt. M. Staněk z Olomouce a K. Rozhoň. Svazem lyžařů bylo jmenováno 7 nových cvičitelů.
F. V.

Lyžařský závodní klub Praha konal svou řádnou valnou hromadu dne 11. listopadu v Národní kavárně. Po zahájení vzpomenu předsedající pan Dr. Zimmer členů, zemřelých v uplynulé sezoně, pana Jiřího Friedländera a pana Josefa Hely. Členstvo uctilo jejich památku povstáním. Dále omluvil pan místopředseda nepřítomnost pana předsedy Viškovského, který jest chorobou poután na lůžko. Zprávu jednatelskou podala paní Scheinerová. Klub čítá nyní 379 členů. Náčelnickou zprávu podal Dr. Scheiner. Klub měl minulého roku registrováno 107 závodníků, kromě 10 žen, počet jistě úctyhodný. Tito zúčastnili se 12 velkých závodů. Získáno bylo Mistrovství RČS ve skoku na lyžích a druhé místo v Mistrovství klubů. Na závodech dobyt bylo členy klubu 14 prvních, 16 druhých a 15 třetích cen. Pro závodníky a členy pořádány byly kursy pod vedením norského instruktora pana Ullanda a každý týden treningová cvičení gymnastická. Letošního roku jsou proponovány opět kursy i gymnastika a lehká atletika pro soustavný výcvik závodníků. Pan Dr. Zimmer přednesl poté referát o klubové chatě, k níž vypracoval plány i rozpočet pan arch. Rudl. Na postavení této byl již zakoupen pozemek. Poté jednomyslně zvolen předsedou opět pan Dr. Karel Viškovský. Do výboru zvoleni: místopředsedové: p. Dr. Karel Zimmer, p. Dr. Jaroslav Moser; pokladník p. JUC. Hanuš Kačer; jednatelé: pí Scheinerová Olga, p. JUC. Otto Kauders; náčelníci: p. Dr. Josef Scheiner, p. JUC. Josef Kovařovic; náčelnice: pí Běla Havlová; zapisovatel: p. Ing. Karel Rudl.

Jedním z nejvýznačnějších podniků klubu bude čtyřboj s ČKS Ski Jilemnicí, S. K. Vysokým nad Jizerou a S. K. Slavíi dne 7. a 8. ledna 1933 v Jilemnicí. Závodníci LZK zúčastní se letos opět všech velkých závodů lyžařských. Stanice klubová jest na Lenzenbergu v Krkonoších.

PRVNÍ ČESKÁ vzá. POJIŠTOVNA ZÁL.R. 1827

VEŠKERÁ POJIŠTĚNÍ

VÍCE NEŽ 100 LET ČINNOSTI

PRAHA II., SPÁLENÁ 24.

„PATENTNÍ TLUMOK“ s rákosovou podpěrou

„MONT-BLANC“

jest nezbytnou součástí lyžařské výbroje.

Snižená cena jest přístupna každému. Jeho výhody: Jest nepromokavý, lehký, zamezuje pocení zad, vahou břemene neobtěžuje ramen, ale výhodně ji rozvádí na kyčle, při tom pevně sedí, nekymácí se, čímž způsobuje přímé držení těla a napomáhá pružnosti chůze.

Lze jej dostat ve všech sportovních závodech a v Klubu českoslov. turistů.

PRODÁVÁME

ZBOŽÍ CO NEJLEPŠÍ—
TO JE VÝSLEDEK
NAŠÍ CTIŽÁDOSTI.

PRODÁVÁME

CO NEJLEVNĚJI—
TO JE NAŠÍ POVIN-
NOSTÍ VŮČI TĚM,
KTERÍ NÁM DŮVĚ-
ŘUJÍ.

SKAUTING

IX. valná hromada Bezkydské župy SL. RČS konala se 20. listopadu 1932 v Národním domě v Mor. Ostravě za přítomnosti delegáta Svazu lyžařů p. rady Barty a zástupců 17 klubů župy. Při zahájení vzpomněl místopředseda župy Ing. V. Racek zesnulých čelných pracovníků Svazu: Aloise Weckera, předsedy župy a Jana Buchara, čestného člena KČST. Povstáním uctili přítomní památku zasloužilých těchto pracovníků. Z obsáhlých zpráv činovníků byla zřejmá rušná činnost v župě a veliký rozmach organizační. Veškerá práce se dělá v naprostém souladu všech složek. V župě bylo sdruženo 21 odborů KČST, 2 kluby Old skautů, 5 sport. klubů, Poh. Jednota Radhošť, Lyžařský klub Ostrava a 7 sokolských lyž. odborů, celkem s 1622 organisovanými členy. Nově se přihlásili za členy Sportovní sdružení Frýdlant n. Ostr., P. K. S. Grón, Bystřice n. Olzou a KČST Kunčice p. Ondř. Během letošní sezony stanou se členy župy ještě další odbory KČST. Vystoupení sokolských jednot ze Svazu a tím ze župy vzato s politování m na vědomí, neb právě v oblasti župy byla spolupráce se sokolskými odbory plodná a nutně zapotřebí. Byl to zejména Sokol Frenštát p. R., který byl členem župy od založení a v uplynulé sezoně převzal i pořádání přespolního župního běhu. Ve volné

rozpravě podal p. rada Barta obsáhlou zprávu o různých aktualitách a svou promyšlenou řečí zaujal přítomné pro činnost Svazu lyžařů.

Volby byly provedeny podle nových schválených stanov a do župního výboru byli zvoleni jednomyslně: předsedou Ing. V. Racek (P.J. Radhošť M. Ostrava), místopředsedou prof. B. Pater (KČST Mor. Ostrava), náčelníkem Ing. Arnošt Sekanina (L.K. Ostrava), jednatelem Ad. Schreiber (L.K. Ostrava), pokladníkem Evžen Langer (KČST M. Ostrava).

Lyž. kroužek odboru Klubu čs. turistů v Pardubicích konal dne 16. XI. 1932 valnou hromadu za účasti 56 členů a hostů. Po zahájení předneseny zprávy funkcionářů, z nichž zejména zpráva jednatele poukázala na úspěšnou činnost v min. období, vyzdvihla zvláště účast 9 závodníků vyslaných kroužkem na závody klubové KČST. v Bezkydech, z nichž jedna 3členná hlídka získala velmi dobrého umístění. Celkový počet členů v min. roce byl 147. Zpráva náčelníka týkala se činnosti v uplynulém období a rozvinula program sezony letošní, který značí pokračování v tradici minulých let, t. j. lyžařský kroužek bude pěstovat dále vedle výcviku nováčků též výcvik členstva, dále turistiku zimní a lyžařství sportovní a závodní. Lyžařský

DO HOR

FOMA FILM

K FOMA FILMU

FOMA PAPIR

NEZKLAMOU!

přesídlil z prahy VII., belcredibo 45 do
prahy VII., letenské n. 17
 telefon 700-20 pozor na firmu!
dílny oprav a montáží
lyžařské potřeby

DOPORUČUJEME
 RUČNĚ ŠITÉ
LYŽAŘSKÉ BOTY
 ORIGINAL HUM-SKI

z dulboxu	pánské 145.—	dámské 145.—
z nansenínu	pánské 265.—	dámské 255.—
z waterproofu	pánské 235.—	dámské 225.—

SALON OBUVI
POLLAK

PRAHA II., NÁRODNÍ TR. 30 „CHICAGO“

kroužek má nyní 2 cvičitele Svazu lyžařů, v Krkonoších má noclehárnu na Kühnelových boudách na Černé hoře, nad Jánskými Lázněmi.

Lawn Tennis Club »Praha« letošního roku znovu zorganizoval svůj lyžařský odbor a zahájil saisonu přednáškou

svého člena Václava Horčíčky v klubovně dne 10. listopadu 1932. Horčíčka přednášel o technice lyžařství a doprovázel svoje výklady řadou světelných obrazů z Alp. Odbor uspořádá letos na horách kurs pro své členy a ke konci saisony pak klubovní závody.

Různé zprávy.

Píše se nám k článku p. Rösslera-Ořovského v 1. čísle: Po přečtení článku J. Rösslera-Ořovského — Památce Jana Buchara — sdělují slušně, že jsou tam snad omylem stanovena nesprávná data, zejména pokud se Benecka a Žalýho týče.

Všechny ty účastníky tehdejší průkopnické doby jsem dobře znal — vždy dobrého Jana Buchara — Rösslera-Ořovského i s jeho (při lyžařském dresu) kloboukem skautským — Frantu Hrona, malíře, který měl později chalupu na Benecku — Jendu Dra Jerie z Mrklova a mnoho jiných, o nichž jest ve článku zmínka.

Slušnou restauraci na Benecku, a to právě Zlatou Vyhličku, postavil Pittermann, od něhož později, asi v letech 1894—5 tuto restauraci koupil hr. Harrach.

Na Žalým stála restaurace již v roce 1894 a měla skoro 20 lůžek — první nájemce byl p. Lelek a byla vždy v zimě (po celou zimu) otevřena... Vyhořela v roce 1898 za nájemce p. Dědka a znovu postavena rok nato, a to značně menší, než byla původní.

Ona prve zmíněná restaurace na Benecku byla postavena p. Pittermannem v roce 1892 (byla to německá bašta pro Benecko, jakož i tenkrát tam postavená šulferajnská škola).

A že ji dostali do rukou Češi, bylo hlavně zásluhou p. řídicího Buchara, ovšem že hlavním činitelem byl hr. Harrach, tehdy a snad dosud v dobré paměti horského lidu žijícího, Harracha...

Byly to jiné doby — pamatuji, jak se tvořily nové typy

lyží — také některé dlouhé pouze 130 cm a 15 cm široké, a že měli Češi v těchto prvotních dobách primát před Němci (minim našimi z Krkonoš) alespoň o tři roky, to jest rovněž jisté — —.

Tehdy žil jsem ve Vrchlabí a pamět mám znamenitou — »Dý Pimákn hóbn ja sua longa Hölcla auf Füssa unt farn ja fom Berg herunta via Toifl« — ovšem potom tomu přišli také na chuť — a že duší toho všeho začátkového i pozdějšího snažení byl Jan Buchar — proti tomu není námitek a ani dosti slov k ocenění toho všeho, co zesnulý — veliký — pro hora učinil.

Zdraví Vás oddaný

J. Petr

(Petr. P. Kraj, Pardubice).

Kde budou se konati IV. olympijské zimní hry? Ačkoliv teprve za čtyři roky zase uplyne olympijské období, přece již dnes je zájem o to, kde IV. zimní olympijské hry budou pořádány. V úvahu přichází známé lázeňské město zimních sportů Garmisch-Partenkirchen, ležící na rychlíkové trati z Mnichova. Místo tedy pro účast našich boreů více než příznivé. Garmisch-Partenkirchen má všechny předpoklady nutné pro provedení všech sportovních odvětví, jež zařazeny jsou do rámce Zimních olympijských her. — Pokud se týká ubytování jak závodníků, pořadatelstva, tak i diváků, jest k dispozici již dnes 12.000 lůžek, což jest počet jistě dostačující. Veškerá pak zařízení pro sportovní výkony osvědčila se již mnohokrát při dřívějších zimních podnicích, ať to byly mistrovství, neb

DOBRÉ JÍDLO — DOBRÁ NÁLADA —

zásobujeme lyžaře i horské chaty vybranými lahůdkami.

RICHARD HULATA, továrna na uzenářské zboží a konservy, PRAHA XII., FRANCOUZSKÁ TR. 29. — 31.

*Navštivte nezávazně.
Odborně poradím.*

FILIAŁKA:
PRAHA II., VODIČKOVA Č. 5.
PROTI „BIO SKAUT“

LYŽE turistické a závodní

HOLE veškeré součástky

BOTY ruč. prac. se záruk.

VÁZÁNÍ, VOSKY,
LYŽAŘSKÉ OBLEKY
O P R A V Y

SPORT NĚVKOVSKÝ blíže Kinského zahrady.
PRAHA III., MĚLNICKÁ 12, III. p. TELEFON 447 49.

LYŽAŘI, KUPUJTE

LYŽE

JEN Z KRKONOŠSKÝCH JASANŮ

OCHRANNÉ ZNAČKY *Marque* *Depořé*

VÝROBCE — SPORTOVNÍ ZÁVOD
J. NÁDVORNÍK, NOVÁ PAKA.

t. zv. bojové hry. Známy můstek Kochelbergský vyhovuje nejmodernějším lyžařským požadavkům, dále známé Riessersee, po němž pojmenováno jest jedno z nejlepších hockeyových mužstev, hodí se jak pro hockey, tak i pro závody krasobruslařské i rychlobruslařské a konečně dráha závodní bobsleighová jest též v místě. Pro moderní požadavky olympijských závodů bobsleighových bude museti býti přestavěna, což však Němci, kteří byli projektanty bobsleighové dráhy v Lake Placid v Americe, jistě též doma dobře provedou.

Poděkování. Český krk. sp. Ski v Jilemnici děkuje touto cestou za všechny projevy, kterých se mu dostalo od korporací i jednotlivců k úmrtí jeho čestného člena a budovatele čsl. lyžařství řed. Jana Buchara.

Jana Buchara uctí Český Ski Klub Praha zasazením pamětní kovové desky na vrcholovém skalisku Černé Skály. Tudy vede Bucharova stezka, jež je právě tak lyžařskou jako turistickou. ČSK Praha, jehož byl Buchar prvním čestným členem, zvolil tento způsob uctění jeho památky z přesvědčení, že je skutečně nejtrvalejší. Místo, jímž projíždějí každoročně zástupy lyžařů v zimě a procházejí řady turistů v létě, je skutečně vhodným. Výboru ČSK Praha přednesl návrh na zasazení desky Dr. Kalibera a místo navrhnul Vilém Macháček. K odhalení dojde až na jaře. — Zároveň nezapomněl ČSK Praha přispěti přiměřenou částkou i k dotování Bucharova lyžařského fondu, založeného pod dojmem zprávy o jeho tragické smrti v Jilemnici. *Kal.*

Poznej svoji vlast, stalo se letošním okřídleným slovem, jež mělo podklad v obtížích vývozu naší valuty do ciziny našimi turisty. Výrok: poznej svoji vlast, měl by býti pra-

vidlem každému českému člověku bez rozdílu, zda valuta čsl. se smí neb nesmí vyvážeti, neboť jest těžko srovnati se svědomím čsl. turisty, který každým rokem může se pochlubiti (a to slovo je též v těchto případech důležité), že byl u moře, na Riviéře, ve Švýcarsku a pod. a svoji zemi nezná. Snad takový člověk byl jednou na Sněžce a jednou u Černého jezera a tím pokládá za úplně splněnou svoji povinnost: poznati svoji vlast. — A skutečně letos bylo mnoho těch, kteří jindy musí jeti za hranice a letos z valutárních důvodů a též v důsledku všesokolského sletu zůstali v republice, aby také jednou v létě ztrávili zde svůj letní byt buď na jednom místě, neb turisticky od místa k místu. A teď podrobíme trochu kritice jak ta »vlast« vycházela vstříc všem těm, kteří ji chtěli poznati. Řekneme přímo, že ve většině případů ti, kteří vyjeli si do různých těch našich letovisek a hor, byli hodně zklamáni, neboť majitelé vil, hotelů, pensionátů i lázní dobře se na to připravili, aby naši lidé také jednou nechali peníze doma, a to peněz hodně. Tak ovšem si to ti, kteří fedrovali provolání: poznej svoji vlast — jistě nepředstavovali. Ve většině případů byly jak v letovisekách tak i na horách napínány finanční požadavky až do nemožnosti, takže mnoho těch, kteří byli zvyklí jezdit za hranice prohlásili, že i s dráhou a ostatními výdaji nutnými v cizině, daleko laciněji a hlavně daleko lépe jsou ubytováni v cizině. Jako příklad můžeme uvést, že v letovisekách kolem Prahy pod 4000 Kč za malý byt ani s vámi nikdo nemluvil, ač bylo jasno, že je hospodářská krize a že hodně lidí bude si i luxus letního pobytu museti odpustiti aneb alespoň omeziti na menší míru. V lázních ve Vysokých Tatrách také bylo značně draho, takže šetrný turista, který si chtěl do-

Po cestě na budou

*uvidíte co znamená pro lyžaře
skutečně dobrá svítilna. Touto
je výhradně svítilna*

EVEREADY

*Cena kompletní svítilny Kč 128
k dostání výhradně u firmy*

JAN HORN

Praha II., Žitná ulice č. 8. Y. W. C. A.

LYŽE FIRMY

**KAREL KOLDOVSKÝ
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

*Žádejte
ceník.*

*jsou známy pečlivým provedením a dobrým
dřevem. Žádejte všude v obchodech, kde
nejsou, budou Vám zaslány vyplaceně.*

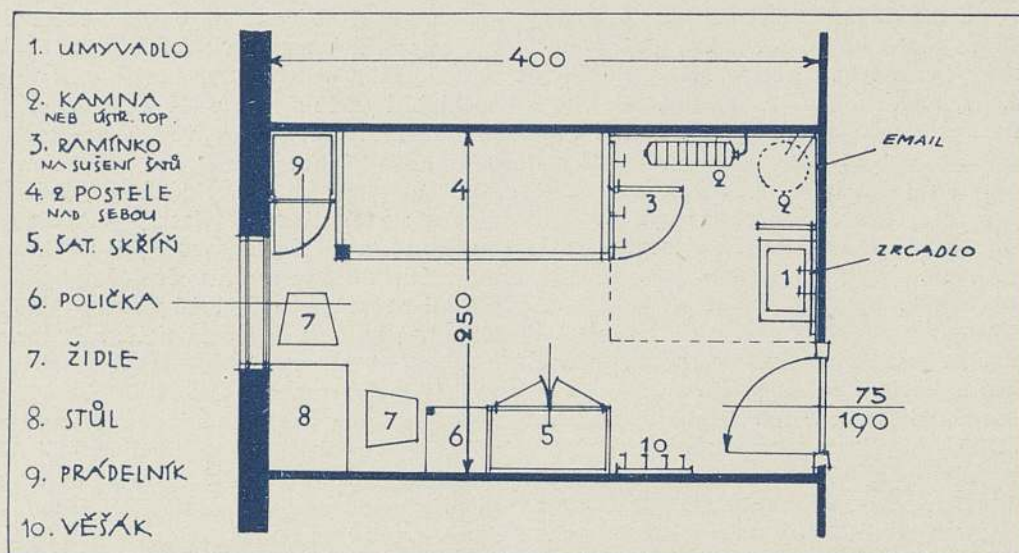

nové lyžařské vosky: MIX, MEDIUM

Krém pro zhnědnutí kůže „Horské slunce.“

Zinnwaldská výroba lyžařských vosků a sport. potřeb

A. ELGER, ZINNWALD V RUDOHOŘI

Karel Rudl: Návrh malého pokoje do chaty. Viz článek na straně 50.

přátí ne společnou noclehárnu, nýbrž pokojík na přenocování, musel počítati nejméně s výdajem 100 Kč denně, což při delším tamějším pobytu může si dopřátí jen osoba dobře finančně situovaná a nikoliv člověk středních vrstev, který by však také rád pobyl na nějaký čas v našich Vysokých Tatrách. A v Krkonoších »klesly« ceny tak, že na př. ve Špindlerově mlýně za kávu požadováno bylo Kč 7'70, někde i Kč 8'80, což je obnos, za který byl podáván výtečný oběd v lázních Luhačovicích, kde přesto, že lázeňská sezona byla skvělá, bylo všude znáti tendenci sestupu cen při ubytování i stravování. A ještě příklad našeho známého letoviska v Babylonu na Šumavě. Tam loňského roku nejvyšší cena požadovaná za pokoj ve vile byla 600 Kč. Letos stoupla ihned o celých 150 Kč, takže pokoj stál 750 Kč, při čemž museli hosté platiti za společnou kabínu

na rybníku 50 Kč měsíčně, tedy jistě více než v kterýchkoliv mořských lázních. A dokonce v jedné vile u rybníka požadováno bylo za pokoj za měsíc 1000 Kč. Máme za to, že jistě tyto nepěkné zjevy vydržiduštvi v důsledku náhlé konjunktury brzy budou míti následek, jako tomu je již po několik roků ve známých letoviscích u Prahy, ležících na Berounce, kde nyní za poklesu konjunktury, je polovina bytů neobsazených a již z jara, přijedete-li v neděli na tamější nádraží, chytají vás lidé a nabízejí vám lacině letní byty. — Jak proti tomu bylo lacino v lázních západočeských, kde pokoje s teplou a studenou vodou byly nabízeny až za 10 Kč denně, ovšem nebyly tyto ceny z lásky k hostům tak laciné, nýbrž následkem toho, že cizinci většinou do těchto lázní nepřijeli a tak v květnu a červnu byly hotely a lázeňské domy tak prázdné, že bylo obyčejným

Lyžařské plakety a odznaky

vyrábí rytectví a výroba odznaků

K. ŠPÁNEK, PRAHA II.,

Vyšehradská 27

Telefon 443-15

Zimní sportovci žádají tuzemských výrobků!

Nejlepším cizozemským voskům na lyže naprosto rovnocenný, ale při tom značně levnější je

DURA VOSK NA LYŽE.

Kde není k dostání, žádejte průkaz o odběrním prameni prostřednictvím fy

Karel Dürschmidt, tov. na laky, Ústí n. Labem.

LYŽAŘSKÁ SUKNA

Modré a hnědé nepromokavé sukno na lyžařské obleky v nejlepších jakostech dodává za originální tovární ceny lyžařským spolkům a odborům závod

„PARTIE“

FRANTIŠKA HERMANNOVÁ, PRAHA II.,

REVOLUČNÍ TŘÍDA 20.

LYŽE

od firmy:

JAN PINC, PODOLÍ

Přemyslova třída číslo 402,

obdržíte v nejlepším provedení. Klubům a obchodům sleva. Ceníky na požádání zašleme zdarma.

zjevem 3—4 hosté v jednom domě. A pak teprve nastal pokles cen všude a to rapidně. — A tak můžeme skončiti tím, že mnoho bude těch, kteří příštím rokem budou moc a moc uvažovati, než opět budou vykonávati v létě svoji povinnost a budou opět ochotni nechati se odírat lidmi, jimž záleží pouze na osobním prospěchu a nikoliv na tom, aby vynasnažili se přiměřenými cenami našeho člověka pevně připoutati k tomu, aby byl zde spokojen a více netoužil po cizině. — Jedině co nás může potěšiti jest to, že naproti tomu bylo i dosti těch, kteří ceny jak bytů, tak i stravy nezvýšili a doufejme, že ti druzí se jim příštím rokem — přizpůsobí.

Poznámka redakce: K článku JUDr. K. Fingra v 1. čísle tohoto ročníku: Ve jmenování států přítomných na kongresu FIS mělo býti místo Austrálie — Itálie.

Čtyřmetch klubů Č. K. S. Ski v Jilemnici, Č. S. K. Vysoké n./J., LZK Praha a S. K. Slavia bude se konati každoročně. Kluby se právě dohodly, také termín stanoven na první polovici ledna, což však musí TS teprve schváliti. Závoditi se bude v I., II. a III. třídě. První match koná se v Jilemnici. Z každého klubu startuje 6 boreců, budou se čtyři podle závodního řádu (jako mistrovství klubů). Závodí se v běhu, ve skoku a v závodě sdruženém. Účast mimo konkurenci je připuštěna. Blíží v deních listech.

Kal.

Stálé cvičné slalomové trati vytýčí svým nákladem trvale Český Ski Klub Praha. Zatím budou pouze dvě. Jedna z nich povede v blízkosti Labské Boudy do Labského dolu, druhá od hotelu Zlatá vyhlídka na Benecku do úvalu k boudě Alfonsce. Trati budou zdarma a stále přístupny všem lyžařům k trainingu slalomu. Praporky budou proto zvláštní trvalé konstrukce. Několikrát za sezonu uspořádá zde ČSK Praha pravidelný cvičný závod slalomový, při němž ovšem trať vždy poněkud změní, aby se jí nikdo nemohl naučiti »z paměti«. Poté znovu vždy obnoví starou cvičnou trať. Pro výchovu našich slalomových jezdců, jichž máme, bohužel, málo, budou tyto stálé trati jistě prostředkem vítaným. Setká-li se tato snaha s úspěchem, rozmnoží ČSK Praha tyto trati o některé další, pro něž má již vyhlédnutý terrain.

Kal.

Lyžařské výcvičné středisko ve Vysokých Tatrách zřízeno bude na Štrbském Plese na dobu 5 týdnů v době od 6. února do 11. března 1933. Tohoto lyžařského kursu zúčastní se 16 důstojníků horské a hraničářské pěchoty, 2 důstojníci horských dělostřeleckých pluků, 2 důstojníci jezdeckých pluků a jeden důstojník generálního štábu. — Horské výcvičné středisko ve Vysokých Tatrách bude též

První sníh (2. XI. 1932) a mlhy na Pančici.

Foto Sl. Kovář, Mříčná.

zřízeno na Štrbském Plese na dobu 3 týdnů v době od 10. do 29. července 1933 a tohoto horolezeckého kursu zúčastní se po jednom důstojníku od každého plného horského praporu a od horského dělostřeleckého pluku 201 a 202. Kursu se též zúčastní 5 četnických strážmistrů. — Tak zněl letošní výnos MNO, nařizující zřízení letošních škol, kursů a středisk. Bohužel, než mohli jsme tuto zprávičku uveřejniti, jako činíme již řadu let ve snaze sledovati zcela provádění lyžařství a horolezectví v čs. armádě, vydán byl nový rozkaz, v důsledku jehož byla výcvičná střediska: lyžařské i horské pro letošní období zrušena. Tedy po lyžařských závoděch čs. branné moci propadly finanční krizi letos i lyžařské vojenské kursy. Nemůžeme než konstatovati, že jest nám líto, že za dobu dvou let postaveno bylo lyžařství v naší armádě zcela na vedlejší kolej. Vývoj našeho lyžařství armádního byl tak skvělý, že to vzbuzovalo u okolních států až podiv. Instituce lyžařských závodů čs. branné moci a spojené s nimi závody mezinárodní, těšily se v cizině velkému zájmu. A úspěchy našich vojenských lyžařských závodníků ve Francii, Polsku, Norsku a Rumunsku učinily čest nejen těm vojenským závodníkům, nýbrž i celé československé armádě. — A dnes prozatím je po všem a zbyly jen krásné vzpomínky na těch deset lyžařských závodů čs. branné moci a na ty jednotlivé krásné lyžařské kursy důstojnické a pak zbyla naděje, že to vše, co dnes krize v nejlepším vývinu překazila, že zase brzy bude dáno do další plodné činnosti.

Zvláštní sportovní vlak k mezinárodním závodům lyžařským FIS do Innsbrucku bude vypraven ředitelstvím stát. drah v Praze společně se Svazem lyžařů. Blíží ohledně odjezdu, návratu, jakož i výletů do okolí Inns-

MNOHO PRAŽSKÝCH LYŽAŘŮ

nakupovalo u mne

V PODKRKONOŠÍ

Vilém Šulc, výroba lyží a sport.

Potřeb, Dvůr Králové n. Labem

Abych poskytl těmto i mnoha jiným možnost osobního výběru, zřídil jsem v Praze II., na Zbořenci 15, prodejnu. Tím jsem usnadnil pražským lyžařům přímý nákup lyží a všech potřeb pro zimní sporty za ceny výrobní. Zvu všechny, kteří se zajímají o zimní sporty, k prohlídce mých výrobků. Těším se, že budete mile překvapeni dokonalostí mých výrobků i cenami.

VILÉM ŠULC, výroba sport. potřeb, Dvůr Králové n. L.
PRODEJNA PRAHA II., NA ZBOŘENCI 15

Každý zkušený lyžař volí jen to nejlepší z nejlepšího, volí proto jen

„SWEDRUPIT“

à Kč 2.—, à Kč 5.— vosk na lyže a

„NANSENIN“

à Kč 10.—

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme obuv vláchnou a naprosto nepromokavou. Obě se již 20 let výborně osvědčují. Lze obdržeti v každé drogerii a sportovním závodě.

Vyrábí velkodrogerie MILDE a RÖSSLER, Praha II. Štěpánská 18.

Při větších objednávkách sleva.

brucku, bude oznámeno v příštím čísle časopisu, rovněž tak ohledně výdajů se zájezdem spojených.

Podporujte českého živnostníka. Již v loňském ročníku našeho časopisu doporučili jsme k jízdě autem z Vrchlabí do Špindlerova Mlýna jediného českého autodopravce p. Slávu Skalského, bývalého zřízence hotelu Slavie ve Špindlerově Mlýně. Dnes na počátku zimního období znova doporučujeme tohoto spolehlivého řidiče auta Č 73.786, do jehož vozu pohodlně se vejde šest osob, takže použití auta přijde velmi levně. Ježto vůz je přidělen do Špindlerova Mlýna, nutno si ho na nádraží vrchlabské objednat listkem. Poznamenejte si adresu: Sláva Skalský, Vrchlabí, 624.

Můstek v Báňské Bystrici na Slovensku bude v krátké době dokončen. Práce pokračovaly přes léto podle výtčného programu a dnes jest již můstek z větší části hotov. Je již postavena i soudcovská tribuna i tribuna pro diváky, která čeká už jenom na konečné práce. Nájezd i můstek sám jsou již hotové, zbývá jenom dokončiti úpravu doskočistě a bude možno, jakmile napadne sníh, začít na něm s treningem.

Proti původnímu plánu úplně přirozeného nájezdu byla postavena i nájezdová věž, aby se získala potřebná rychlost skokana. Lyžaře odborníky jistě budou zajímati některé technické údaje můstku. Nájezd je dlouhý 80 m, z toho bude ca 35 m nájezdová věž dřevěné konstrukce, o největší výšce 6 m a šířce 3'5 m. Nájezd rozšiřuje se ke konci až na šíři můstku, t. j. 6 m. Můstek sám je 2 m vysoký, pod ním je 11 m rovinky, za kterou teprve začne svah s maximálním sklonem 37 stupňů. Od hrany můstku do začátku kolena činí délka svahu 120 m. Mírným obloukem přechází do kolena, kde je výběhová rovinka ca 200 m.

Loňského roku, kdy v Báňské Bystrici se zdržovali Norové Jansen a Uland, prohlédli si ovšem i místo, kde se můstek budoval a prohlásili jej za ideální. Podle jejich úsudku bude možno bez veliké námahy docílit na něm skoků až 70metrových.

Výhodou můstku je jeho poloha; leží přesně na severním svahu v lesním úseku, což mu zaručuje vždy dobrý sníh, na svah slunce skoro vůbec v zimě nesvítí. S místa, na kterém je můstek postaven, je krásný pohled na Báňskou Bystrici, od které je můstek vzdálený 15 minut z Masarykova námě-

stí, a na panoramu Nizkých Tater, která se rýsuje na obzoru.

Slavnostní otevření můstku bude pravděpodobně v měsíci lednu, dovolí-li tomu sněhové poměry, kdy bude v Báňské Bystrici uspořádán mezinárodní závod ve skoku na lyžích, ke kterému je slíbena účast vynikajících skokanů domácích i zahraničních. Vyjednává se o vypravení zvláštního vlaku z Budapešti, kteréžto jednání je na velmi dobré cestě. Není vyloučeno, že v tu dobu bude do Báňské Bystrice vypraven i zvláštní vlak z Prahy.

Můstek vybudoval svým nákladem za vydatné podpory okresu i velkého porozumění u města Ski-klub Banská Bystrica. Projektantem můstku je místopředseda Ski-klubu ing. L. Reiss, který věnoval a věnuje budování můstku velikou péči.

Kocum.

Propagace našich hor na poštovních známkách a obrázkových poštovních dopisnicích. Československá pošta vydává již několik let poštovní dopisnice (korespondenční listky) s obrázky našich měst a hor. Obrázky jsou umístěny na přední (adresní) straně a tisknuty z hloubky. Pro styk tuzemský (50 hal.) jsou zelené, pro styk mezinárodní (1'20 Kč) hnědé. Dnes je vydáno již celkem 6 edicí. Sport a tělesná výchova jsou vydatně zastoupeny (dvě edice sletové, jedna ke sportovní výstavě pardubické). Ale i naše hory zaujímají tu velmi čestné místo, mezi nimi samozřejmě i snímky zimní. — Čtenáři Zimního Sportu naleznou tu četné krásné obrázky královéhradeckého Dr. Procházky, z nichž některé znají i z reprodukcí v tomto listě. — Tak v první edici, jež měla 18 druhů, je sedm obrázků z hor: Jáchymov, Labská bouda, Sněžka, Nový Smokovec, Starý Smokovec a dva ze Štrbského Plesa. — Druhá edice měla již 36 druhů a plná třetina z nich (12) je »našich« obrázků: kromě zmíněných již sedmi z první edice je tu ještě Radhošť, druhý snímek Jáchymova, třetí snímek Štrbského Plesa a dva další krásné snímky tatranské. Třetí edice je mezinárodní. Zde došly Procházkovy obrázky obzvláště skvělého uplatnění. Čtyři jsou z Tater (z nich tři ze Štrbského Plesa) a tři jsou z Krkonoš (Sněžka, Obří důl, východní hřebeny). Tato serie má celkem osm druhů a z nich je sedm horských snímků!

Podobně i poštovní známky. Již do jubilejní edice (1918 až 1928) zařaděny byly skvěle ryté Tatry (tmavomodrá

LYŽE, VÁZÁNÍ A HOLE

K LYŽÍM VYRÁBÍ A NA SKLADĚ MÁ FIRMA ANT. BARTOŇ, SPECIELNÍ VÝROBA LYŽÍ VE VYSOKÉM N. JIZ. ZAL. 1906

SPORTOVCI — LYŽAŘI

Nejlépe a nejlevněji Vás obsloužíme.

Kompletní lyže t. j. lyže, vázání, plechy, hole, talíře, řemínky od Kč 98.—

Lyžařské boty ručně pracované, zaručeně nepromokavé, dvakrát šité, vysmolované od Kč 99.— 129.—

Každého udivujeme nízkými cenami a výbornou kvalitou.

**SPORTOVNÍ ZÁVODY: ŽIŽKOV, Roháčova 7
LIBEŇ, Primátorská 601
VRŠOVICE, Palackého 2**

Pozor na firmu v Roháčově ul. v domě č. 7. V této ulici nemáme žádnou filiálku, proto nezaměňujte s jiným závodem.

LYŽE	75.—
BOTY	115.—
HUITFELD	24.—
HOLE	25.—
LUMBERJACKY	110.—

Ceník zdarma.

SPORT **DŽBÁNEK** PRAHA II.
SPÁLENÁ 30

2'50 Kč). — V t. zv. edici krajinkové jsou tři krásné rytiny tatranské, dva stejné motivy ze Štrbského Plesa (hnědá 4 Kč, zelená 5 Kč) a t. zv. »Miss Czechoslovakia«, nejkrásnější československá poštovní známka (modrá 4 Kč) s horským tatranským motivem. — Největšího uplatnění došly tatranské a krkonošské motivy v edici leteckých známek. Zase je to náš Dr. Procházka, jehož snímky sloužily ryteci Seizingerovi za předlohu. Oba ty nádherné mraky znají čtenáři Zimního Sportu. Jeden z nich reprodukovali jsme již r. 1924, když jsme začínali s holarotypickou přílohou. Je celkem osm známek v letecké edici — šest z nich je z Tater a Krkonoš. (Z Tater: 1 Kč červená, 50 hal. zelená, 3 Kč fialová, 2 Kč šedozelená, dvě poslední ze Štrbského Plesa. — Z Krkonoš: dvojí vydání stejného mrakového motivu z Benecka směrem k Černému Kopci, 5 Kč hnědá, 4 Kč modrá). — Jak je vidět, splnila Československá pošta v plné míře — a snad i nad to — všechna naše propagační přání v tomto směru. Tento fakt oceňujeme tím více, že se tak stalo bez našich žádostí, spontánně, z pravého porozumění pro krásy našich hor.

Kal.

Dopis z Krkonoš:

Luční bouda, Richtrova bouda.
V Krkonoších, 16. října 1932.

Firmě

THYMOLIN,

Praha I.-457.

Odpovídajíc na Vaše psaní ze dne 7. t. m., sdělujeme Vám s radostí, že naši hosté jsou velmi spokojeni s Vaším krémem Grado a kupují si ho vždy znova, tubu po tubě, aniž by jim byl nabízen. Z toho můžete vidět, že dávají přednost Vašemu krému Grado před ostatními krémy.

Také my sami použili jsme často Vašeho krému Grado při těžkých omrzlinách a docílili vždy skvělého výsledku.

S výrazem dokonalé úcty poroučíme se Vám
za bratry Bönschové, Luční bouda,
Eugen Bönsch.

S úsměvem do toho! Když vánice sviští — když se výstup zdá nekonečný a na sjezdu je led — usmívejte se! Přece jste na lyžích pro svoji radost, pro svoje zdraví, a usměvavý obličej je mnohem hezčí než zamračený. Hlavně, když se v něm blýskají dvě řady krásné bílých a zdravých zubů — a ty má každý, kdo si je čistí

J. FIALA · ROSTOKLATY

THYMOLINEM. Ani na horách nesmíte postrádat svůj THYMOLIN. Kupte si na něj praktické pouzdro, do něhož se vejde i s kartáčkem. Je lehké a zabere málo místa. Vzhůru na hory — s úsměvem a THYMOLINEM!

Letošní zima má být prý velmi tuhá. Hodně jiskřivého »veleprašanu« a mráz. Vzpomínáme při těchto krásných předpovědích na zimu v roce 1928/29, kdy rtuť teploměru klesala neustále pod 25—30°. Co tu nadšení lyžaři, které ani tyto na naše poměry nezvyklé mrazy nedovedly odradit od milovaného sportu, musili vytrpět! Mráz pronikal k tělu každou skulinou a nejvíce trpěly ruce. Továrna na usně ve Valašském Meziříčí dala nám tehdy na vyzkoušení celokožené palečnice, které jsme přetáhli přes obyčejné vlněné rukavice. Zkušenosti, které jsme s těmito palečnicemi do dnešního dne učinili, byly ty nejlepší. I za největších mrazů nás nezáblo. Kůže, speciálně činěná, nepropouští vodu, netvrdne, na rukavice nelepí sníh a pak, co je hlavního, netrhají se — hlavně mezi palcem a ukazovákem —, takže po celosezonním pilném používání (jezdíme od prvního poprašku až do pozdního jara) je upotřebení takřka neznatelné. Jak nás právě Továrna na usně ve Val. Meziříčí informovala, dodává je letos ve třech velikostech, v překvapující ceně Kč 25— za pár. Doporučujeme našim lyžařům, aby se obrátili na zmíněnou továrnu, která ochotně jakékoliv množství palečnic obratem dodá. Z vlastní zkušenosti můžeme tyto kožené rukavice vřele doporučit neb se nám skvěle v každém směru osvědčily.

V. M.

Chraňte si obličej! Na horách se počasí mění každou chvíli. Vyjedete z chaty — sluníčko bláznivě svítí, za hodinu jste opálení do červena. Náhle zavane vítr . . . mraky klesnou níže . . . a už je zde vánice. Pleť obličej je ostřelována kanonádou maličkých úlomků ledu. Sotva jsou oku patrné, ale na obličejí bolí zoufale. Za chvíli je tvář v jednom plameni . . .

To přece nemusí být a nesmí být! K čemu bychom měli krém GRADO — ten, který se nám tak skvěle osvědčil

Speciální lyžařský vosk švédský zn. „Derby“

JUCHTIN

**TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV**

Dámské i pánské lyžařské dresy moderních střihů v odhrovném prvotřídním zpracování a nových barvách

TRIO SPOL. S.R.O.

PRAHA II, Jindřišská 23
Nároží Nekázanky,
Č. Budějovice, Jihlava,
Jindř. Hradec, Pardubice

v létě při koupání a na kanoe. Povoláme ho do služby: pěkně si ho před odjezdem vetřeme do pleti a pak může horské počasí vyvádět divy. Nám se nic nestane. Krém GRADO chrání pleť dokonale a hojí ty droboučké odřeny ihned po vetření. Nezapomeňte tedy na krém GRADO, budete jím vyzbrojeni do každého počasí a vrátíte se do Prahy se skvěle hnědým obličejem. —

Slunce, vítr a GRADO — kosmetické přípravky stoprocentního lyžaře.

Krém GRADO chrání spolehlivě pleť proti nečas: ledovému větru, sněhu, dešti, proti slunci a mrazu. Jest nepostradatelný, chceme-li bez obav vystaviti svou pleť blahodárnému účinku slunečních paprsků. Použit při slunění, chrání kůži před spálením — pokožka stejnoměrně ztmaví. Při úzehu rychle hojí popálená místa a užije-li se ihned, zabrání tvoření puchýřů. — Při větších opáleninách (omrzlinách) potřeme kůži silnější vrstvou a přiložíme obvaz z gázy. Vyrábí továrna farm.-kosmet. přípravků »THYMOLIN«.

První oběti letošní zimy. Na hřebenu Krkonoš naskytla se ve dnech 8. a 9. listopadu velmi smutná podívaná. Na dalekých sněhových plochách, až k budoucímu princovi Jindřichovi, leželo na sta mrtvých ptáků. Patrně ptactvo to při přeletu horstva dostalo se do deště a bylo pak se svým mokřím peřím překvapeno ledovou bouří sněhovou, již padlo za oběť. Bylo tam také mnoho mrtvých divokých kachen, které jinak v této výši nepřelétají.

Standart, tov. sportovních potřeb, Modřany u Prahy, dodává všem důležitějším sportovním závodům v ČSR. všechny druhy lyží v bezvadném provedení, dobře známé

tennisové rakety Standart, jakož i ostatní druhy sportovních potřeb, pokud jsou z větší části vyrobeny ze dřeva.

Autobusová doprava a společenské výpravy autobusy do Krkonoš v letošní zimní sezoně. Čsl. ústředí cizineckého ruchu spolu s Informační kanceláří Cizineckého svazu, budou pořádati v letošní zimě pravidelné zájezdy do Krkonoš s odjezdem od Pražské brány o 14. hodině. Autobusy Jihočeské společnosti pro autobusovou dopravu budou jezdit do Špindlerova Mlýna a Pece za Kč 60— za osobu, v kteréžto ceně jest zahrnuto úrazové pojištění každého jednotlivce na 25.000 Kč, v případě trvalé invalidity.

Dále připravují se zájezdy celých společností do shora uvedených míst s celým zaopatřením, jejichž cena podle kvality hotelů bude se pohybovat mezi 100 až 110 Kč, včetně dopravy, večeře, noclehu, snídaně a oběda.

Obchodní zdatnost Jihočeské autobusové dopravy, jakož i oblíbenost Cizineckého svazu v kruzích lyžařů, zaručí těmto podnikům jistě plný úspěch.

Blíží zprávy o jednotlivých zájezdech publikovány budou v denních listech.

»Sítovka.« Nazývá se tak novinka — nejideálnější ochrana hlavy pro všechny druhy sportu. Měkká, pružná, moderně pletená vlněná páska, důmyslně se sítkou spojená, poskytuje nejlepší ochranu uší a čela před zimou, umožňuje ale při tom volné vypocování kůže, znemožňuje mimo to nepříjemné létání vlasů a ssaje pot.

Jak se dovidáme, je »Sítovka« zavedena ve všech větších sportovních obchodech a jistě bude v krátké době, zejména při zimních sportech, všeobecně užívána.

Adresu výrobce zájemcům milerádi sdělíme.

AUTOMOBILISTÉ-LYŽAŘI **pozor!**

Ideální upevnění lyží na střeše Vašeho vozu!

Až 8 párů lyží lze upevniti na střeše Vašeho vozu bez nejmenšího poškození střechy!

Blíží informace Vám ochotně podá fu:

B. Antropius,

autoopravny Praha VII.,
Na Maninách 46. Tel. 711-21

*Gšetíte Vaši sportovní obuv
Juchtovou živinou;*

budete míti skutečný a zdravý
požitek ze sportu.

Juchtová živina, opak obyčejných kožních tuků, vnikne beze zbytku do kůže, změkčuje ji, činí ohebnější a trvale nepromokavou. Obuv se potom neláme a oddolává vlhkosti.

K dostání ve všech obuvních, sportovních a příslušných obchodech.

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **SPORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

Lyžařské diplomy

dle tohoto vyobrazení na kartoně a ve formátu 66 x 50,5 cm
dodává firma

V. Neubert a synové,
grafický umělecký závod
Praha-Smíchov, Kobrova 1040

LYŽE CH. HOVDE

Známý norský závodník vyrábí lyže sám celý rok, způsobem v Norsku obvyklým. Ch. Hovde jest znám po celém světě jako jedna z největších lyžařských hvězd Norska. Jeho bohaté zkušenosti závodní zaručují dokonalý tvar lyží pro běh, skok, sjezd i tury. Jako všechny lyže v Norsku vyrobené, jsou i tyto vyrobeny z dokonale suchého dřeva, takže jakékoliv zkroucení jest naprosto vyloučené. Konečně jsou to lyže Hovde od Kopecného.

NORSKÁ VLNA

Všude se snaží napodobiti norské pletené výrobky z vlny. Norsko se svým domácí ručním vlněným zbožím udivuje každého. Norská vlna, zpracovaná způsobem dosti primitivním, nechytá sníh, nemáčí se a mile hřeje. Jest to kus svérázu Norů a zbytky staré tradice to, co vidíte ve vzorech a barvách ručně pleteného zboží.

BROR WITH'S (Rottefella)

Jest vázání, které se během posledních dvou let mezi lyžaři celého světa neobyčejně rozšířilo. Závodníci, kteří kladou na vázání ty největší požadavky, jezdí dnes na vázání Bror With's, které usnadňuje dokonalé vedení lyží v terénu. Konečně toto vázání vyhovuje tak, že ten, kdo používá toto vázání na běh, montuje si je i na své lyže turové.

LYŽAŘSKÉ BOTY

Jako lyžařské boty ukazují se nám v obuvi, s jakou se pokoušeli jezdit naši dědové. Byly to boty značné váhy, s velmi silnou podešví, kované, ale nakonec také brzy se promočily. My prodáváme boty, které nenesou stopy znaků poválečné lyžařské obuvi. — Dnešní požadavky jsou kladeny hlavně na vzhled, lehkost a nepromokavost. Takové boty prodávám. — Model Kopecký.

DOKONALÉ POTŘEBY PRO JÍZDU NA LYŽÍCH

ANTON BERG'S

Jest vosk na lyže, bez kterého se dnes na sněhu neobejdeme. Mažeme jej se stejným úspěchem na sníh ledovatý, promočený, při dešti i na jarní firn. Anton Berg se na lyžích uplatní v různých kombinacích s každým voskem. Jeho stoupačí vlastnosti jsou charakteristické. Zeptejte se jiných závodníků na tento vosk.

LYŽAŘSKÉ HOLE · MODEL KOPECKÝ

Právě tak jako na lyžích, záleží na dokonalosti lyžařských holí. Vždyť je máte stále v ruce. Jest to Vaše jediná opora na sněhu. Proto při volbě lyžařských holí uvažujte o účelu, ke kterému tyto kupujete. Vyrábíme tyto hole pro náročné lyžaře, kteří jsou schopni oceniti dobré hole. O vypracování a úpravě našich holí nemůžeme se rozepisovati, přijďte se k nám na ně podívat.

Nezameňujte stejně s každým zbožím!

VÝBORNÉ LYŽAŘSKÉ RUKAVICE

z mě speciální nepromokavé, velmi trvanlivé látky s patentním koženým uzávěrem, palec a dlaň kůže vypodložené, přes rukáv k přetažení, vyrábí jedině:

Odborný závod lyžařských rukavic Erhard Bursík v Písku.
Pánské pár Kč 25.—, dámské Kč 23.—, dětské Kč 20.—.
Všeobecně uznané a doporučené.

LYŽE

z prvotřídního dřeva a provedení podle nových vzorů a šířek
koupíte nejuvhodněji jen u výrobce,
odborníka-lyžaře

K. JANOUŠEK, PRAHA - PODOLÍ, PANKRÁČKÁ 160.
Telefon číslo 45488. Všecké opravy odborně a promptně se zárukou.

LYŽAŘI POZOR!

ŽÁDNÝ PROMOČENÝ ODĚV VÍCI!

Vaše úbory i obuv nepromokavou bezpečně učiní levné přípravky

„**IMPRELIN**“

k dostání u **Jana Povejšila**, dámského krejčího Praha I., Štupartská 4. — Zhotovují též lyžařské obleky, které sám podle přání impregnují.

Vše pro lyžaře jen u Procházky

Praha III., Vítězná 15.

Specialita: Finské břízové běhačky.

LYŽE

a ostatní výzbroj

VÁM NEJLEVNĚJI DODÁ JEDINĚ LYŽAŘ-ODBORNÍK **J. JANÁČEK**, PRAHA II.,
BENÁTSKÁ ul., proti Botanické zahradě. Filiálka Hradec Králové, Plácka. Ceník zdarma

KAM O VÁNOCÍCH NA HORY?

HOTEL KRAKONOŠ NOVÝ SVĚT

Měšťanský dům.

Doporučuje se co nejlépe.

DVORAČKY V KRKONOŠÍCH

znovuzřízeny. 20 pokojů, ústřední topení, tekoucí, teplá a studená

voda. Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén.

Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou. Telefon č. 11.

ELLA PŮHONNÁ, majitelka.

HOTEL KUBÁT

BENECKO V KRKONOŠÍCH

880 m n. m.

Stanice dráhy Vrchlabí nebo Jilemnice. V domě elektr. osvětlení, ústřední topení, v pokojích tekoucí voda studená a teplá, výborná domácí kuchyně, lá nápoje a vína, prazdroj.
Telefon č. 3.

... do Špindlu ...

... s ústředním topením ...

pak přijde v úvahu pouze

PANORAMA

ČESKÝ HOTEL, ZNAMENITÁ KUCHYŇ, rozkošná poloha..

... milo, ... příjemno ... a levně ...

Společně noclebarny pro členy KČsT a Svaz Lyžařů ČSR, se slavnou.

Štemberkova horská chata v horách Orlických „**PANORAMA**“ ve **Dříšl**, pošta Deštné.
Telefon Deštné č. 4. — Ústřední topení. — Elektrické osvětlení.
Středisko turistiky a zimních sportů v Orlických horách. —
I. **Turistická chata**: útulné, čisté pokoje, restaurace s velkou zasklenou verandou.
Stanice dráhy Solnice, Nové Město nad Metují a Dobruška. —
II. **Dependence** prvotřídně vypravená. 30 komfortních pokojů, hala, otevřená terasa a balkony. Ústřední topení, lázně, autogaráže. — **Denní pense mírná.**
Spojení do Deštného. Prvotřídní kuchyně a nápoje. Jediná poloha v překrásné kotlině pod Velkou Deštnou.
Josef Sedláček, hotelier.

Doporučují se: **BOUDA U VODOPÁDU MUMLAVY** Doporučují se:

VOSECKÁ BOUDA

Telefon: Nový Svět č. 5.

HOTEL HERČÍK HARRACHOV

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV

Ústřední topení, tekoucí voda. Telefon Nový Svět číslo 6. (Stálá tel. služba.)

DOBŘÉ LYŽE — DOBRÝ SPORT

V. J. ROTT

PRAHA I., MALÉ NÁMĚSTÍ 142

BRUSLE — LYŽE — SÁNKY — VOSKY — VÝZBROJ

Ceník na požádání

36 let lyžařem

25 let závodníkem

Dům služby sportu
EMERICH RATH

Praha-Příkopy 27, Velký Bazar

Telefon 222-26 (byt 586-85 pro noční zakázky)

LYŽE - BRUSLE HOCKEY

Odborně — svědomitě Vás obslouží

Vyžádejte si ceník.

MISTROVSTVI RČS. — HARRACHOV 1932

Z I M N Í S P O R T

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA. Z odpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a administr. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4—, — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34-474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

LYŽAŘSTVÍ
BRUSLAŘSTVÍ
H O C K E Y
BOBSLEIGH
ALPISMUS
TURISTIKA

ROČNÍK XXII.

PROSINEC 1932.

ČÍSLO 3.

Zprávy Svazu lyžařů.

Ustavení nového ústředního výboru. 6. prosince 1932 konána byla ustavující schůze nového ústředního výboru Svazu lyžařů RČS., voleného na valné hromadě Svazu, konané dne 27. listopadu t. r. Schůzi zahájil předseda Ing. Jauris uvitáním nových členů ústředního výboru, které současně požádal, aby opravdovou láskou ujali se práce ve prospěch krásného našeho sportu lyžařského. Po zahájení schůze přikročeno bylo ihned k ustavení nového výboru. Především stanoveno bylo pořadí místopředsedů, v jakém zastupovati budou předsedu:

1. Dr. Moser, 2. Dr. Čipera, 3. Dr. Jakubec, 4. Karel Hlaváč, 5. Dr. Izák.

Jednotlivé funkce rozděleny byly takto:

Mezinárodní tajemník Dr. K. Finger, jednatel Ing. Macháček, účetní Ing. Příbyl, pokladník Kunce, dopravní referent Bárta, pojišťovací referent Brožek, zdravotní referent doc. Dr. Procházka, matrikář a správce inventáře Ing. Mencl, historik Peka; vydavatelstvo časopisu: zástupce ústředního výboru Dr. Pečírka, členové vydavatelstva Komárek, chefredaktor a administrátor, Dr. Brauner, redaktor, Dr. Kalibera; technický sbor: Dr. Brauner, Dr. Finger, Dr. Moser, Komárek, Dr. Procházka, Jílek. K návrhu náčelníka Jarolímka a v dohodě s výše jmenovanými členy Technického sboru schválena kooptace těchto členů: Ing. Macháček, Zadák, Ing. Zástěra, Krňoul, Jelínek, Ing. Příbyl, Honzů, Peka, Bárta, Jirků, Zbyněk, Horčíčka, Dr. Kalibera a Ing. Skrbek. Dopravní komise: Dr. Moser, Hněvsa, předseda Bárta, poradatelský odbor: předseda Žížala, Bárta, Rudl, Ing. Kratochvíl, Dr. Brauner, propagační komise: usneseno sloučiti komise nových cest a výletů, výhod, map, značkování cest, lyžařské service atd. v jednu komisi, jejímž předsedou stanoven byl Jílek a členy Bárta, Ing. Kratochvíl, Honzů, Ing. Mencl, Říhánek, arch. Rudl, Ing. Zástěra, Ing. Příbyl, komise cen a výstavní: předseda Ing. Koutský, Jelínek, arch. Rudl, Ing. Příbyl, přednáškový a filmový referent: Horčíčka, delegáti do Olympijského výboru budou jmenováni později po valné hromadě Čs. O. V., do Všesportovního výboru: Jílek, Dr. Moser, Jirků, hospodářská komise: pokladník Kunce, účetní Ing. Příbyl, přísedící Dr. Pečírka, Bárta, Jílek, tiskový referent Ing. Kraus, zdravotní odbor: předseda doc. Dr. Procházka, doc. Dr. Král, Mg. Ph. Kock, Bárta, Dr. Čipera, Dr. Izák, ústředí cizineckého ruchu: Komárek, Dr. Jakubec, Svaz

horských podniků: Ing. Macháček, společný výbor s H. D. W.: Ing. Jauris, arch. Jarolímek, Dr. Finger, Dr. Moser, náhradníci: Ing. Macháček, Komárek, Ing. Pilnáček, Dr. Jakubec, pořadí náhradníků bylo stanoveno losem takto: 1. Ing. Kraus, 2. Rudl, 3. Říhánek, 4. Ing. Veselý, 5. Hněvsa, 6. Ing. Kratochvíl, pořadí odstupujících výborů: ve smyslu § 21 stanov Svazu provedeno bylo losování o pořadí, v jakém v prvních 2 letech budou členové výboru odstupovati. Pořadí stanoveno bylo: po prvním roce odstoupí: 1. Dr. Procházka, 2. Kunce, 3. Ing. Mencl, 4. Horčíčka, 5. Dr. Finger, 6. Ing. Koutský. Po druhém roce odstoupí: 1. Ing. Příbyl, 2. Dr. Kalibera, 3. Bárta, 4. Komárek, 5. Jílek, 6. Dr. Brauner. Po třetím roce odstoupí pak zbývající: 1. Brožek, 2. Dr. Pečírka, 3. Žížala, 4. Peka, 5. Ing. Pilnáček, 6. Ing. Macháček, jednání s Čs. obcí sokolskou: usneseno pověřiti opětně jednáním předsednictvo, přímým jednáním pověřeni: Dr. Moser, Ing. Jauris a Dr. Finger.

Stanoveny příspěvků. K návrhu pokladníka usneseno stanoviti na sezonu 32—33 příspěvek pro akademika na Kč 6—, pro dorostence na Kč 2—.

Obnovena byla zásadní usnesení číslo 1, 2 a 7, zrušeno usnesení číslo 5. Ze zpráv činovníků: schváleno bylo přijetí těchto spolků: Společenský klub v Praze, S. K. »Bezkyd« Frenštát, p. R., a Západočeský lyžařský klub v Plzni. Došly přihlášky na hlášení počtu závodníků k závodům F. I. S. v Inšpruku. Došlo pozvání na Akademické mistrovství světa ve Sv. Mořici. Schváleno vydání knihy V. Horčíčky »Lyže a sněh«. Schválen dopis, který rozeslán bude všem závodníkům Svazu. Záležitosti rázu technického předány byly technickému odboru, záležitosti finanční hospodářské komisi.

Technický sbor Svazu lyžařů RČS. do nové sezony. Že technický sbor Svazu lyžařů RČS. čeká v nové sezoně hojně práce, bylo viděti na první ustavující schůzi, konané dne 15. prosince 1932. Je to především změna organizace technického vedení v župách, dále výcvik závodníků v nastávající sezoně, otázka výcviku dorostu Svazu lyžařů RČS., výcvik širšího členstva Svazu v terénní jízdě a konečně pak příprava na velké mezinárodní události příští sezony, na závody F. I. S. v Inšpruku, na utkání Polsko-Československo v Zakopaném v Polsku a závody o mistrovství RČS. pro rok 1933.

Schůzi zahájil za velice četné účasti členů T. S. náčelník

Jarolímek. Po uvítání nových členů do T. S. vzpomněl padesátin dlouholetého a nejstaršího člena Technického sboru, mistra Cíny Jelínka, jemuž předal v upomínku krásné album fotografií ze zájezdu naší výpravy na zimní olympiádu do Lake Placid v Americe.

Přikročeno k ustavení náčelnictva, do něhož zvoleni: místonáčelníkem I. Komárek, referent cvičitelů B. Zadák, referent dorostu B. Peka, referent závodníků R. Krňoul, referent soudců V. J. Jirků, referent závodů Ing. Macháček, referent můstků Ing. Pilnáček, jednatelem J. Honzů a členy protestní komise Dr. Moser, Dr. Brauner, Dr. Finger, Dr. Kalibera. Zapisovateli zvoleni Dr. Kalibera a L. Zbyněk, tiskovým referentem T. S. zvolen Dr. Kalibera. Čítá tudíž náčelnictvo celkem 14 lyžařských odborníků.

Usneseno navrhnouti F. I. S. k jmenování mezinárodními soudci pro rok 1933 K. Jarolímka, Dr. Mosera, Ing. Sekaninu, V. J. Jirků a Jílka.

Komárek upozornil na zprávu v novinách, podle níž angažoval jugoslávský Svaz za trenéra závodníků říšského Němce. Jest toho litovati z důvodů naší slovanské pospolitosti i ze stanoviska naší prestiže.

Termínová listina, sestavena podrobně R. Krňoulem, vykazuje v letošním roce zvláště velký počet závodů. Pěšitělný jest zjev, že bude v letošním roce vypsáno značně závodů sjezdových a několik závodů ve slalomu, které přirozeně vyvrcholí ve velkém sjezdovém závodě o velikonočních na Popradském Plese. Jest nutno cvičiti tuto disciplínu, abychom i v ní mohli v nejbližší době konkurovati závodníkům ostatních národů. S přibýváním nových můstků přirozeně roste také počet termínů závodů ve skoku na lyžích. Než ani běh není zanedbáván, snad bylo by si

jen přát, aby podle možnosti bylo vypisováno v jednotlivých župách více závodů vytrvaleckých, omezených jen na účast závodníků župy, jimž dána by byla tak příležitost vytrénovali se v této klasické disciplíně. Schváleno bylo celkem 83 závodů (termínová listina uvedena jest na jiném místě).

V jednání o změnách závodního řádu, učiněných na kongresu mezinárodní lyžařské federace v květnu letošního roku v Paříži, usneseno vydati příležitostně změny tyto jako doplněk k našemu závodnímu řádu. Na kongresu tomto projednávána byla též otázka závodnická, při níž usneseno, že každý svaz musí trvati na znění předpisů mezinárodního řádu při startu závodníků jak na závodech svého svazu, tak i na závodech mezinárodních. Usneseno proto zaslati všem závodníkům provolání, ve kterém by byli upozorněni na dodržování předpisů závodního řádu. Provolání uveřejněno jest na jiném místě našeho listu. Současně upozorněni budou na toto usnesení všichni soudci Svazu lyžařů RČS.

Od norského svazu nedošla dosud odpověď ve věci vyslání instruktora pro naše závodníky. Bude urgováno telegraficky.

Náčelnictvu předává se definitivní rozhodnutí o stanovení místa mezinárodních závodů o mistrovství RČS., které pořádány budou ve dnech 26.—29. ledna 1933.

Abych usnadněn byl výběr závodníků pro Inšpruk, uspořádán bude kurs ve skoku na lyžích od 27.—31. XII. 1932 v Harrachově, po něm uspořádán bude první vylučovací závod 7. a 8. ledna 1933 v Jilemnici, kteréhož závodů zúčastní se všichni závodníci, aspirující na zařazení do mezinárodního závodního teamu. Vybraní závodníci, podrobeni budou konečnému výcviku ve dnech 13.—22. led-

ENOOLEJ · OSTGAARDOL · ENO

KDO MAŽE - TEN JEDE!

TUKY NA OBUV · LYŽ. VOSKY

na ve Vysokých Tatrách. Definitivní sestavení mužstva stane se o závodech o mistrovství RČS.

Od pořadatelstva závodů F. I. S. došly přihlášky na počet závodníků, které by mohl Svaz do Inšpruku vyslati. Usneseno přihlásiti tento počet závodníků pro každý závod: zvláštní sjezdový závod s výškovým rozdílem 2000 m — 4 závodníci. Sjezdový závod s výškovým rozdílem 1000 m — 4 závodníci. Sjezdový závod pro ženy — 2 závodnice. Závod na 50 km — 8 závodníků. Závod na 18 km prostý — 6 závodníků. Závod sdružený — 6 závodníků. Skok prostý — 8 závodníků. Štafeta jedna. Celkem vysláno bude 12—16 závodníků. Přihlášeno dále 5 oficiálních zástupců Svazu a asi 200 soukromých účastníků.

O pozvání italského svazu na závody ve skoku v Ponte di Legno rozhodnuto bude náčelnictvem později.

Závody o mistrovství světa ve dvousedadlových bobech, které se konají v únoru 1933 ve Schreiberhau v Německu, zúčastní se z Československa 2 boby.

U příležitosti závodů F. I. S. v Inšpruku konána bude tamtéž schůzka zástupců svazu našeho se svazy polským, jugoslávským a bulharským o uspořádání slovanského mistrovství v roce 1934 v Československu.

O účasti na akademickém mistrovství světa, konaném 6.—8. ledna 1933 ve Sv. Mořici, dohodne se náčelnictvo se Svazem čs. studentstva. Zástupci naši, kteří se zúčastní těchto mistrovství, budou jednat ve Sv. Mořici s Japonci a Švýčary o jejich startu na mistrovství RČS.

K návrhu referenta cvičitelů zvoleni byli do cvičitelského sboru: Dr. Moser, Dr. Procházka, Bárta, Horčíčka, Jiří Jelínek, Honzů, Ing. Příbyl, Myšák, Říhánek.

Z technického sboru Svazu lyžařů RČS. Podobně jako u mužů, bylo nutno zavést i registraci závodnickou pro ženy, neb volným startem stávalo se často, že závodnice startovala jednu neděli za ten, druhou neděli za onen klub, což bylo v rozporu s nejprimitivnější organizační kázní. Mimo to jeví se pro vývoj závodění žen a jich závodnických výkonů nedobrym, že všechny ženy závodí v jedné kategorii, zvláště nyní u sjezdových závodů a slalomu. Byly proto ženy rozděleny do následujících tříd:

a) Dorost, b) II. třída, c) I. třída, třída zákyň a mládeže jako u mužů — viz závodní řád, § 30.

Věková hranice: a) Dorost: 16 a 17 let, b) třída II.: všechny starší 18 let, c) třída I.: které byly na základě výsledků do I. třídy zařazeny.

Podle výsledků mistrovství 1932 bylo zařadeno do I. třídy 10 závodnic, umístivších se na I. až X. místě. Jsou to:

Lelková Květa, 240 bodů, R. Dostálová, 231 bodů, Běla Friedländerová-Havlová, 225 bodů, Věra Matějcová, 222 bodů, Josefa Knapová, 216 bodů, dále M. Nedomlevová, Hana Kouřilová, Vlasta Hovadíková, Karla Kočovská, Růžena Pluhařová.

Závodníci! Na kongresu mezinárodní lyžařské federace (F. I. S.), konaném letos v Paříži, projednávány byly též otázky závodnické. Bylo konstatováno, že svazy, v mezinárodní lyžařské federaci sdružené, povolovaly někdy na svých závodech start závodníků svazů a spolků u nich nebo v mezinárodní lyžařské federaci nesdružených, což zavadalo začasťe příčiny k nemilým protestům a jiným sporům.

Z těchto důvodů usnesla se mezinárodní lyžařská federace, že každý svaz musí v otázce startu závodníků postupovati přesně podle předpisů mezinárodního závodního řádu.

Proto jest Svaz lyžařů RČS. povinen klásti důraz na to, aby nadále byly při závodech, jim povolených, a při startech závodníků, u něj registrovaných bezpodmínečně zachovávány předpisy mezinárodního závodního řádu, tudíž i předpisy závodního řádu Svazu lyžařů RČS. Trváme na řádné registraci závodníků a nemožou proto startovati na závodech, pořádaných Svazem lyžařů RČS. nebo jeho členy, závodníci spolků a organizací, které nejsou sdruženy ve Svazu lyžařů RČS. nebo ve svazech, tvořících mezinárodní lyžařskou federaci. Právě tak nesmějí závodníci, registrovaní ve Svazu lyžařů RČR., startovati na závodech, pořádaných spolky nebo organizacemi, které nejsou sdruženy ve Svazu lyžařů RČS. (§ 6 závodního řádu Svazu lyžařů RČS.).

Na shledanou na závodech!

Zdar!

Váš náčelník Jarolímek.

Soudcovští čekatelé Západočeské župy Svazu lyžařů (byli jmenováni po zkouškách, konaných dne 14. prosince 1932): Fr. Divíšek, Miroslav Vrána, Stanislav Synek, Jan Janda, Frant. Krásný, Otokar Řezáč, Frant. Sedlák, Frant. Láška, Jaroslav Franěk, Jaroslav Pacalt, Josef Reis. Zkoušeli B. Zadák a N. Lang.

Světové mistrovství v párových bobech koná se 11. a 12. února 1933 v Schreiberhau v Krkonoších v Německu.

Vzhledem k blízkosti Schreiberhau pro nás upozorňujeme na tuto zajímavou soutěž, ježto sport bobsleighový je u nás stále málo znám, ač ve větších světových střediscích zimního sportu je oblíbeným sportem. V Tatranské Lomnici zřídili Maďaři před válkou jakous, takous bobsleighovou dráhu, ta jest však nyní, vzdor tomu, že nikdy za mnoho nestála, bohužel, v takovém stavu, že na ní není možný nejmenší pravý sportovní training, natož nějaká soutěž. —

Bobsleighovou dráhu má také obec Dubí u Teplíc a Jablonec n. N. Mariánské Lázně mají rovněž kratší dráhu bobsleighovou. Standardní typ bobsleighu, jehož stopa nesmí přesahovat 75 cm, je u nás málo používán. Pěstuje se sport bobsleighový spíše na horských silnicích a přírodních drahách na širokostopých bobech. Na soutěžích »F.

FOTO WACHTL

NÁRODNÍ 26, PRAHA II., SENOVÁŽNÁ 8

PŘI KOUPI FOTOGRAFICKÉHO PŘÍSTROJE V NAŠICH ZÁVODECH POSKYTNEME TYTO VÝHODY:

PORADÍME VÁM ODBORNĚ A SVĚDOMITĚ PŘI VÝBĚRU SPRÁVNÉHO MODELU. MÁME NEJVĚTŠÍ SKLAD A VŽDY POSLEDNÍ NOVINKY. SE ZAKOUPENÝM APARÁTEM VÁS NAUČÍME FOTOGRAFOVATI A BUDEME VÁM RADOU I POUČENÍM STÁLE K SLUŽBÁM.

NYNÍ TĚŽ VINOHRADY, FOCHOVA 12

Právě vyšla

lyžařská kniha Václava Horčíčky

LYŽE A SNÍH,

oficiální publikace Technického sboru Svazu lyžařů. Je to credo vynikajícího lyžaře, je to kniha, která poučí nováčka, zaujme pokročilého lyžaře poznatkami hlubokých zkušeností, cvičiteli bude svou metodickou částí vodítkem v jeho práci — sjednocuje názor na způsob jízdy. Kniha bude radostí každému lyžaři, neboť je psána s pravým lyžařským vzletem a láskou, je psána pravým okouzleným lyžařským srdcem.

Redakce.

I. B. I. T.« (Fédération internationale de bobsleigh et tobogganing, jejímž členem jest i Svaz lyžařů RČS.) používán jest bobsleigh s 75 cm stopou.

K světové soutěži ve Schreiberhau přihlášen jest za Československo Hauptverband Deutscher Wintersportvereine dvěma párovými boby.

Bylo by záhodno, aby i v našich českých sportovních kruzích vzkřísil se zájem o tento krásný sport, abychom i v něm nezůstali pozadu za ostatními národy světa. Informace rád podá chefredaktor »Zimního sportu«, č. telefonu 652-6-1.

Oběžník technického sboru Svazu lyžařů rozeslaný právě všem závodníkům upozorňuje mimo pokyny pro trénink důtklivě všechny registrované závodníky na znění § 6 zá-

vodního řádu, podle něhož smí závodník startovati pouze na závodech, pořádaných, případně povolených Svazem lyžařů, nebo na závodech, pořádaných členy mezinárodní federace lyžařské (F. I. S.). Viz provolání náčelníka na str. 69.

TERMINOVÁ LISTINA SVAZU LYŽAŘŮ RČS.

pro sezonu 1932—1933.

Pořadí údajů termínové listiny: datum — komu jsou přístupny — druh závodu — místo závodu — pořadatel závodu.

25. XII. 1932 — veřejný — slalom — Labská bouda — Český Ski klub, Praha.
25. XII. 1932 — veřejný — slalom — Benecko — Český Ski klub, Praha.
26. XII. 1932 — veřejný — skok — Vysoké n./J. — Český Ski klub, Vysoké n./J.
- 26.—31. XII. 1932 — kurs pro závodníky ve skoku a běhu — Nový Svět — Svaz lyžařů RČS.
31. XII. 1932 — stavovský — běh — Lenzenberg — Svaz junáků-skautů RČS.
 1. I. 1933 — veřejný — skok — Harrachov — Svaz lyžařů RČS.
 1. I. 1933 — župní — skok — Špičák — Západočeská župa S. L. RČS.
 6. I. 1933 — župa Pražská — skok — Senohraby — S. K. Slavia, Praha.
 6. I. 1933 — klubový — běh a skok — Zvičina — S. K. Dvůr Králové.
 6. I. 1933 — klubový — běh — na Polomu — KČST. »Bezkyd«, Orlová.

přesídlil z pravy VII., belcrediho 45 do
prahy VII., letenské n. 17

telefon 700-20

pozor na firmu!

**dílny oprav a montáží
lyžařské potřeby**

**DOPORUČUJEME
RUČNĚ ŠITÉ
LYŽAŘSKÉ BOTY
ORIGINAL HUM-SKI**

z duboxu	pánské 145—	dámské 145—
z nansenínu	pánské 265—	dámské 255—
z waterproofu	pánské 235—	dámské 225—

SALON OBUVI
POLLAK

PRAHA II., NÁRODNÍ TR. 30 „CHICAGO“

- 6.—8. I. 1933 — kurs pro závodníky župy Jesenické a Bezkydské — Pustevny.
- 6.—8. I. 1933 — klubový — běh a skok — Pláně pod Ještědem — Č. S. p. Z. S., Praha.
- 6.—8. I. 1933 — klubový — běh — Pláně p. J. — L. K. důstojníků, Praha.
- 7.—8. I. 1933 — meziklubový — běh a skok — Jilemnice — Č. K. S. Ski, Jilemnice, Č. S. K. Vysoké, S. K. Slavia, L. Z. K., Praha.
- 7.—8. I. 1933 — veřejný — běh — Polička — L. K. V. S., Praha.
- 7.—8. I. 1933 — první vyřazovací závod pro Innsbruck — běh a skok — Jilemnice (v rámci meziklubového utkání).
8. I. 1933 — župní — žákovské závody — Špičák — Český Ski klub v Plzni.
8. I. 1933 — župa Pražská, Krkonošská, Brněnská — skok — Německý Brod — KČST., Německý Brod.
8. I. 1933 — klubový — běh a skok — Pustevny — P. J. Radhošť, M. Ostrava.
- 12.—15. I. 1933 — veřejný — běh a skok — Nové Město na Mor. — Brněnská župa.
- 12.—15. I. 1933 — stavovský — akademické přebory RČS. — Nové Město na Mor. — Vysokoškolský Ski klub, Brno.
- 14.—15. I. 1933 — veřejný mezinár. přístupný — běh, skok, sjezd — Bánská Bystrica — Ski klub, Bánská Bystrica.
15. I. 1933 — veřejný — skok — Senohraby — S. K. Slavia, Praha.
15. I. 1933 — veřejný — běh a skok — Kopanina — S. K. Turnov.
15. I. 1933 — veřejný mezinár. přístupný — skok a sjezd — Nýdek — P. K. S. »Grón«, Bystřice n./Olšou.
15. I. 1933 — župa Západočeská a Pražská — běh 30 km — Špičák — S. K. Olympia, Plzeň.
15. I. 1933 — župní — běh a skok — St. Město p./S. — přebor Jesenické župy Svazu lyžařů RČS.
15. I. 1933 — klubový — běh a skok — Moldava — Lyžařský klub, Louny.
15. I. 1933 — klubový — běh — Novohradské hory — KČST., Č. Velenice.
15. I. 1933 — klubový — běh — Trenčanské Teplice — Ski klub, Trenč. Teplice.
- 14.—22. I. 1933 — kurs mezinárodních závodníků — Vysoké Tatry — Svaz lyžařů RČS.
22. I. 1933 — veřejný — skok — Štrbské Pleso — S. K. Vysoké Tatry (Déřerův pohár).
22. I. 1933 — veřejný, mezinár. přístupný — běh a skok — Bezkydská župa (prebor země Moravskoslezské a přebor Bezkyd).
22. I. 1933 — veřejný — sjezdový — Kozákov — S. K. Semily.
22. I. 1933 — veřejný — běh — Německý Brod — KČST., Německý Brod.
22. I. 1933 — veřejný — skok — Špičák — Český Ski klub v Plzni.
22. I. 1933 — župní — sjezdový — Smrčina — Český Ski klub, Č. Budějovice.
22. I. 1933 — klubový — běh — okolí Bratislavy — Ski klub, Bratislava.
22. I. 1933 — klubový — běh — Bystřice p./P. — S. K. Bystřice p./P.
- 26.—29. I. 1933 — Mistrovství RČS. — Harrachov.
29. I. 1933 — klubový — dětské závody — Ondřejník — KČST., M. Ostrava.
29. I. 1933 — klubový — dětské závody — Ropička — KČST., Sl. Ostrava.
- 4.—5. II. 1933 — veřejný — přebor dorostu »Memoriál Dra Synáčka« a současně Stredoškolské závody — Nové Město na Mor. — Brněnská župa.
- 4.—5. II. 1933 — veřejný — běh a skok — Volovec — Podkarpatská župa.
5. II. 1933 — veřejný — skok — Plavy — S. K. Slavia, Praha.
5. II. 1933 — veřejný — skok a sjezd — Ostravice — L. K., Ostrava.
5. II. 1933 — župy Pražská, Jiho- a Západočeská — hlídkový závod — Špičák — S. K. Sparta, Plzeň.
5. II. 1933 — veřejný — sjezdový — »Tábor« — Zimní klub, Jičín.
5. II. 1933 — župní — běh — Špičák — S. K. Olympia, Plzeň — Stredoškolské závody.
5. II. 1933 — župní — štafety 30 km — Tatry — Klub Tatranských Lyžiarov.
5. II. 1933 — klubový — běh — Krkonoše — KČST., odbor Praha.
5. II. 1933 — klubový — běh — Jablonec n./J. — A. C. Sparta, Praha.
5. II. 1933 — klubový — běh — Třinec — KČST., Třinec.
- 6.—13. II. 1933 — závody F. I. S. v Innsbrucku.
12. II. 1933 — veřejný — běh a skok — Zvičina — S. K. Dvůr Králové nad Labem.
12. II. 1933 — veřejný — běh — Rachovo — Podkarpatská župa.
12. II. 1933 — veřejný — štafety — Nové Město na Moravě — Brněnská župa.
12. II. 1933 — župní — běh a skok — Bánská Bystrica — Ski klub, B. Bystrica.
12. II. 1933 — župní — sjezdový — Špičák — S. K. Plzeň.
12. II. 1933 — župní — běh a skok — Semily — Jizerská župa — přebor dorostu.

CO VÁM POSKYTNE MAZÁNÍ

VELOX?

1. RYCHLOST

na rovině, s kopce, ale i **do kopce!**

2. ÚSPORU SIL

usnadněním stoupání a klouzavostí na rovině a s mírného svahu.

3. R A D O S T

ze snadné pohyblivosti, z rozkoše hladkého letu a přebytku sil v nádhře zimní přírody.

Proto jest doporučeno Svazem lyžařů RČS.

12. II. 1933 — župní — běh — Liberec — Jizerská župa — závod žactva.
12. II. 1933 — klubový — běh a sjezd — místo neurčeno — S. K. Slavia, Praha.
12. II. 1933 — klubový — běh — na Milčíně — KČST., Tábor.
12. II. 1933 — župní — sjezdový — místo neurčeno — K. T. L., Košice.
- 16.—19. II. 1933 — **Polsko—Československo** — Zakopané, Polsko.
19. II. 1933 — veřejný — slalom — Labská bouda — Č. Ski klub, Praha.
19. II. 1933 — župní — běh 18 km — místo neurčeno — K. T. L., Košice.
19. II. 1933 — župní — slalom — Špičák — župa Západočeská.
19. II. 1933 — klubový — běh — Čadca — KČST., Čadca.
19. II. 1933 — klubový — běh — Ružomberok — KČST., Ružomberok.
19. II. 1933 — klubový — hon na lišku — Třinec — KČST., Třinec.
- 25.—26. II. 1933 — **přebory žup Svazu lyžařů RČS.**
5. III. 1933 — veřejný — skok — **Harrachov** — Svaz lyžařů RČS. — **pohár kongresového můstku.**
5. III. 1933 — veřejný — běh 30 km — Čerchov — Sněhaři, Domažlice.
5. III. 1933 — župní — překážky 7 km — Hrebienok — S. K. V. T., Smokovec.
5. III. 1933 — župní — skok — Želnavá — Č. Ski klub, Č. Budějovice.
12. III. 1933 — veřejný — hlídkový — Štrbské Pleso — KČST., ústředí — **svazové hlídky a přebor KČST.**
12. III. 1933 — župní — slalom — Benecko — Č. Ski klub, Praha.
12. III. 1933 — meziklubový — běh — Špičák — S. K. Sparta, Č. S. S. a S. K. Plzeň.
12. III. 1933 — klubový — běh — místo neurčeno — Klub lyžařů vinohradských.
19. III. 1933 — veřejný — štafety a sjezd — Červenohorské sedlo — L. K. Olomouc.
19. III. 1933 — klubový — běh — Špičák — S. K. Olympia, Plzeň.
26. III. 1933 — veřejný — štafety — místo neurčeno — Pražská župa.
26. III. 1933 — klubový — běh — Špičák — Č. Ski klub, Plzeň.
15. IV. 1933 — veřejný — slalom — **št. Pleso** — Svaz lyžařů RČS.
16. IV. 1933 — veřejný — skok — **št. Pleso** — Svaz lyžařů RČS. — **»Tatranský pohár«.**
16. IV. 1933 — veřejný — štafety — **št. Pleso** — Ski klub, Bratislava — **»Memoriál Dra Hubáčka«.**
17. IV. 1933 — veřejný — sjezdový — Popradské Pleso — Svaz lyžařů RČS. — **cena Popradského Plesa.**
17. IV. 1933 — veřejný — slalom — Labská bouda — Č. Ski klub, Praha.

KOŽNÍ BALSÁM

**ZDVOJNÁSOBÍ
TRVANLIVOST
SPORTOVNÍ
OBUVI.**

**OBDRŽÍTE
VE VŠECH ODBORNÝCH ZÁVODECH.**

Na sportovní a pracovní obuv, kamaše, kožené oděvy, sedla, řemeny atd.

**NEJLEPŠÍ KŮŽI IMPREGNULOVANÉ
TUK NA KŮŽI**
v tubě

nejjemnější
TUK
na sportovní obuv

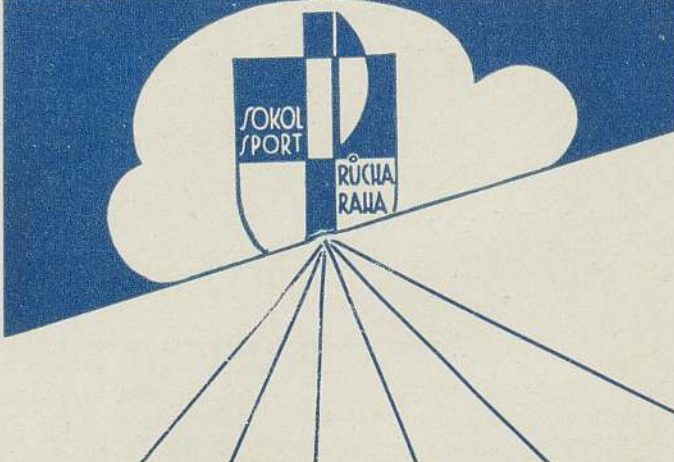
»Eg-Gü«

»Eg-Gü«

»Eg-Gü«

*KONSERVUJÍCÍ OLEJ
včetně prostředků k jeho použití
Sportovní obuv, která se aktivně
nepřehřívá a její trvanlivost
se zvyšuje.*

**Je mnoho sportovních závodů...
Zkuste to s Průchou!**

SOKOL-SPORT-PRŮCHA
PRAHA I., NÁRODNÍ TŘ. 25. TELEFON 330-17.

CESTOPISY: Ing. Raušar — Dr. Šafář: **DOJMY Z CEST NA ŠPICBERKY A K POLÁRNÍMU LEDU** (se 14 obrázky a mapkou za Kč 9.—, 64 stránek). — **DOJMY Z CESTY NA KANÁRSKÉ OSTROVY A MADEIRU** (s 25 obr. a 3 mapkami za Kč 10.—, 116 str.). V generální komisi má: **ZEMĚDĚLSKÉ KNIHKUPECTVÍ A. NEUBERT,** PRAHA II., Hyberská ulice.

U Chamonix, Francie: Cesta k inauguraci chaty „Couvercle“. Dole Mer de Glace, nahoře od leva Col du Géant, Mont Blanc, Mont Blanc du Tacul, Valée Blanche.

R. PILÁT PRAHA:

Inaugurace chaty „Couvercle“ ve skupině Mont Blancu.

Mezinárodní alpistický kongres v Chamonix byl koncem srpna t. r. zakončen inaugurací nové chaty »Couvercle«. Byl to poslední, ale nejskvělejší bod celkového programu a jistě utkví všem návštěvníkům po dlouhá léta v paměti.

Již časně zrána dne 29. srpna vypravil ředitel lanové dráhy na Montanvers dva zvláštní vlaky, které dopravily všechny účastníky kongresu až k hotelu nad ledovcem Mer de Glace. Mimo členů francouzského alpského klubu a zahraničních hostů zúčastnili se výpravy tři generálové: Dosse, Pellegrin, Labordère a kapitán Pourchier, vedoucí vysokohorské vojenské školy v Chamonix. Frekventanti této školy vyšli již v časných ranních hodinách pěšky na ledovcovou výpravu.

Již s terasy stanice u hotelu Montanvers jest překrásný pohled na skupinu Aiguille Vert, nalézající se na druhé

straně ledovce Mer de Glace. Účastníci výpravy v malých hlučících odcházeli ze stanice na stezku, vedoucí po skalním úbočí nad ledovcem. Připojil jsem se ke skupině mých již dříve známých členů sekce francouzského alpského klubu v Mylhúzách a zároveň se mnou nastoupil pochod p. Ing. Osiecki, delegát z Varšavy i se svojí chotí, se kterými jsem se během kongresu v Chamonix spřátelil.

Před nastoupením cesty rozloučil jsem se ještě pohledem s chatou Le Chapeau, kde jsem před 8 lety přenočoval s českou výpravou, která se účastnila mezinárodního kongresu v Chamonix. Chata nalézá se na druhé straně na začátku ledovce, přilepena na skále, asi 150 metrů nad ledovcem, na prudkém svahu. Vzpomněl jsem si na večer, který jsme tam ztrávili ve společnosti zemřelého předsedy Svazu lyžařů p. Dr. Synáčka. Týž tehdy

Praktické pouzdro na cesty

Na zuby

Kč 6.-

Provořidni kartáček značky THYMOLIN Kč 3.-5.-6.-

pro kartáček a zubní pastu!

unikl jen náhodou neštěstí. Po večeri vyšel postranními dveřmi do tmavé noci a v předpokladu, že vchází na pěšinu, spadl s úzkého dřevěného okraje chaty na prudký sněhový svah, po kterém se zřítíl asi 50 metrů, nežli se mu podařilo na sněhu se zadržeti. Na štěstí, až na malé odřeniny, se mu ničeho nestalo.

Po této reminiscenci nastoupil jsem pochod a ve veselé náladě sestoupili jsme za hodinu ve skalách k samému ledovci. Po celé cestě obdivovali jsme velké trhliny na ledovci a nyní bylo nám mnohé z nich přejíti. Na štěstí v těchto místech není již na ledovci tolik nebezpečných puklin a led byl zbařen sněhu, takže pochod po něm byl bez nebezpečí. Směr naší cesty vedl napříč ledovcem a celá cesta byla poseta nepřehledným drobným řetězem alpistů, kteří husím pochodem kráčeli šikmo do středu ledovce. Asi za půl hodiny minuli jsme pukliny a nyní na pěkném a od slunce rozdrásaném ledovém povrchu pokračovala naše cesta se stále rostoucí vyhlídkou. V těchto místech nabývá ledovec dvojnásobné šíře, poněvadž jsou tam spojeny vlastně dva ledovce v jeden mohutný celek, který podobá se zmrzlému veletoku. Hlavní ledovec Géant řídí se v nesčetných puklinách a terasách do klidnější, níže položené oblasti a spojuje se se sousedním, rovněž velkým ledovcem Léschaux. Kráčíme nyní přes sutky na tuto novou část ledovce a pozorujeme věžovité skály, nakupené na smělych hranách Aiguille du Moine. Za námi a po naší pravé straně zvedají se do výše již první chamonijské »jehly«. Vidíme Les Petits a Les Grands Charmoz se sousedními hroty Greponu, 3445 m, za nimiž objevovaly se věže Blaitière, 3332 m. Přímo před námi mezi ledovcem Léschaux a Géant vznáší se mohutná Aiguille du Tacul, 3444 m vysoká. Rovněž i nový pohled na úchvatnou věž Aiguille du Dru a za ní

na Aiguille Vert, zavírající vyhlídku za námi po levé straně, jest uchvacující. Zatačíme nyní po sutkách ledovce Léschaux nalevo k severu a blížíme se ke skalám, které sbíhají k ledovci. V pozadí ledovce Léschaux vystupují nové kulisy hor a před námi spadá do našeho ledovce nový ledovec Talèfre, rozdělený od ledovce Léschaux mohutnou skupinou Aiguille de Talèfre.

Vstupujeme nyní do skal zvaných Les Egralets a hned nástup hlásí se zajímavým lezením po vytesaných schůdkách a klínech, drátěným lanem zajištěných. Asi po půlhodinovém lezení opustili jsme na hranách nakupené skály a po schůdnější skalní stezce s pohledem na ledovec Talèfre kráčíme dále.

Před námi otevírá se nám opět zcela nové panorama. Celý ledovec Talèfre jest vějířovitě lemován mohutnou spojenou hradbou s nesčetnými věžemi a špičkami. Několik set metrů před námi na skalách vidíme již cíl naší cesty — Refuge Couvertle, ve výši 2700 m. Při našem příchodu nalézalo se u chaty již přes 100 návštěvníků. Chata sama jest zbudována z kamene a pojme 120 osob. K postavení chaty přispěli: p: Lungshoti, dráha Paříž-Lyon-Mediterranée, obec Chamonix a francouzský alpský klub. Nájemce, sám dobrý alpista, stará se o kuchyň, takže přichodí naleznou vždy dobré občerstvení. Rovněž i ložnice jsou v menších odděleních účelně zařízeny. Nad prvním poschodím, v podkroví, nalézá se společná ložnice. Voda přivádí se vodovodem z blízkého pramene pod horním ledovcem. Nedaleko odtud nalézá se stará primitivní chata pod známým obrovským kamenem »Couvertle« (poklop).

Ve slunečních paprscích posadili jsme se na terasu a rozhlíželi se na obrovské panorama, jež se před námi rozvěřelo. Nalézáme se v srdci skupiny Mont Blancu a v obrov-

Každý zkušený lyžař volí jen to nejlepší z nejlepšího, volí proto jen

„SWEDRUPIT“

à Kč 2.—, à Kč 5.— vosk na lyže a

„NANSENIN“

à Kč 10.—

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme obuv vláčnou a naprosto nepromokavou. Obě se již 20 let výborně osvědčují. Lze obdržeti v každé drogerii a sportovním závodě.

Vyrábí velkdrogerie MILDE a RÖSSLER, Praha II. Štěpánská 18.

Při větších objednávkách sleva.

PRODÁVÁME

ZBOŽÍ CO NEJLEPŠÍ —
TO JE VÝSLEDEK
NAŠÍ OTIŽÁDOSTI.

PRODÁVÁME

CO NEJLEVNĚJI —
TO JE NAŠÍ POVIN-
NOSTÍ VŮČI TĚM,
KTERÍ NÁM DŮVĚ-
ŘUJÍ.

SKAUTING

Praha II., Vodičkova 6, palác „Skaut“

LYŽE

Ceniky zdarma.
Klubům sleva!

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE - SÁNKY
TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28. • JILEMNICE.

ském polokruhu jsou kolem nás rozloženy v divoké kráse ledoví a skalní obří do nebetyčné výše. Pozorujeme jednotlivé terasy ledovce Géant, jehož horní část tvoří samostatný okruh, lemovaný na pravé straně mohutnou sněhovou a skalnatou hradbou Mont Blanc du Tacul, 4248 m, za níž v pozadí vystupuje vrchol Mont Maudit, 4465 m a část vrcholu Mont Blancu, 4807 m. Dále, směrem k levé straně, vyniká La Tour Ronde, 3792 m, Flambeau, a dále nalevo vznáší se do směle výše se strašným zubem Aiguille du Géant, 4013 m, vedle Aiguille de Rochefort, 4001 m, s odbočkou a řadou věží směrem k nám s poslední mohutnou Aiguille du Tacul, 3444 m, dále nalevo vznáší se Dôme du Rochefort, 4015 m, s ledovcem Mt. Mallet, a nyní následují velebné a při tom hrůzné srázy Grandes Jorasses, 4208 m, které se svými ledovci splývají s dolejší ledovcem Léschaux. Věřu, že sám pohled na tyto obrovské stěny stojí za návštěvu chaty Couvercle. Sledujeme dále franko-italskou hranici po hřebenech. Po Petites Jorasses přejde náš zrak na Aiguille de Léschaux a po několika menších věžích, vidíme přímo před námi Aiguille de Talèfre, 3730 m, se hřebenem, splývajícím hluboko před námi kolem ledovce Talèfre až dolů k ledovci Léschaux. Skalní hroty lemuji dále franko-italskou hranici až k Aiguille de Triolet, 3870 m, odkud odbočuje na francouzské půdě dlouhý hřeben s celou řadou nádherných věží až k Aiguille Verte, 4121 m, která jest s této strany poměrně nejlépe dosažitelná.

Zatím shromáždilo se na veliké terase u chaty asi 400 osob, z nichž byla značná část dam. U obrovského balvanu vedle chaty byl připraven skromný oltář s velikým křížem z alpských květin. Pan farář z Chamonix, který se dvěma jinými kněžími se dostavil k vysvěcení chaty, převlékl

se i se svými průvodci do kněžského roucha a v 11 hodin začala slavná mše, jaké jsem dosud v životě neviděl. Církevní zpěv obstaral pěvecký sbor kůru kostela z Chamonix. Zajisté, že všem přítomným utkví dlouho v paměti hluboký dojem této slavnostní mše v přírodě, ledovci obklopené. Po skončení proslovil farář k přítomným řeč, prodchnutou láskou k přírodě a k alpismu. Posléze přečetl depeši papeže Pia XI., který, jakožto velký alpista, touto cestou posílal účastníkům své požehnání. Po něm promluvil pastor Dartigues, který jest současně místopředsedou sekce francouzského alpského klubu v Chamonix. Jménem obce Chamonix promluvil místostarosta Tairraz, který poděkoval dárčům, přispěvším k postavení chaty. Generál Dosse pronesl krátkou, ale procítěnou řeč k přítomným alpistům. President francouzského alpského klubu Escarra vzdal díky všem, kteří se o postavení chaty zasloužili a zmínil se hlavně o předsedovi sekce v Chamonix Bernadetovi, pod jehož dohledem byly veškeré technické práce provedeny.

Sotvaže proslovy byly skončeny, objevil se z nenadání nad námi vojenský aeroplán, v němž kapitán Thoret prováděl neobyčejně směle lety nad ledovcem Talèfre, Léschaux a Géant, vzdávaje tak pozdrav účastníkům inaugurace chaty.

K obědu byla podávána polévka, chléb, makarony s omáčkou, zavařenina, zelenina v plechovkách a sardinky v oleji. K pití byla hojnost vína a výborných lihuprostých nápojů vedle znamenité pramenité vody. Po obědě pohostil p. předseda Escarra přítomné návštěvníky šampaňským vínem, při čemž nechybělo vzletných proslovů. Všeobecné nadšení způsobil příchod předsedy sekce francouzského alpského klubu v Nice, p. de Cessole, který, ač téměř 80 let stár, vykonal výstup na chatu. Ve své řeči, kterou pak pronesl, vyzýval mládež, aby zůstala alpismu věrnou.

DO HOR

K FOMA FILMU

NEZKLAMOU!

FOMA FILM

FOMA PAPIR

UMĚLECKY PROVEDENÉ

PLAKETY, ODZNAKY A SPORT. CENY F. PROVAZNÍK A SPOL.

PRAHA VII., JABLONSKÉHO 93, TEL. 707-64.

Dobré - levné -

LYŽE

KOVOVÉ HRANY

Červený a Glogar, Praha II., Spálená 27.

Telefon číslo 45775.

Telefon číslo 45775.

Odpoledne většina účastníků odešla. Část sestoupila po ledovci k stanici lanové dráhy Montanvers, odkud sjela do Chamonix a asi 50 osob odebralo se do níže položené chaty Léschaux a do chaty Requin na druhé straně ledovce Géant, na skalách svahů Dent du Requin.

Zbývajících několik hodin použil jsem s polským delegátem Osieckim a jeho chotí k vycházce na výše položený malý ledovec du Moine, odkud mohli jsme pozorovati směr nástupu na Aiguille du Moine, 3412 m, v divoce nakupených skalách.

Po večeri byli jsme nájemcem chaty roztrženi k noclehu, a to podle kabin a hodin, kdy jednotliví účastníci měli být probuzeni. Ti, kteří nereflektovali na ranní upomenutí k vstávání, byli uvedeni do podkrovní společné ložnice. Tam jsme se i my uložili ku spánku. Druhého dne jsme však pozorovali, že četní nocleháři kabin, kteří byli probuzeni již o 4. neb 5. hodině, ještě o 7. hodině pohodlně snídali. Celkem nás přenocovalo v chatě 120 osob. Značná část vypravila se ráno s vůdci aneb i bez vůdců na Aiguille du Moine, kdežto naše společnost na nátlak p. Osieckého, který své síly šetřil na Mont Blanc, konečně se rozhodla, že obloukem přes ledovec Talèfre sestoupí ke stanici Montanvers a odebere se pak do Chamonix.

Při krásném slunečnu opustili jsme příjemnou chatu a podle staré chaty kráčeli jsme po nepatrné stezce po skalách a po ¼ hod. vkročili jsme na ledovec, na kterém byla tak jistá chůze, že nebylo třeba upotřebiti provazu. Velkým obloukem kolem Le Jardin, velkého to ostrova na ledovci se nalézajícího, kde byly sutky a kamení, překročili jsme asi za hodinku pohodlně celý ledovec, na němž tvořily se již jednotlivé potůčky. Na druhé straně kráčeli jsme po kamenitém okraji svahu hřebene, který směřoval s Aiguille de Pierre Joseph kolem našeho ledovce dolů až k ledovci Léschaux.

Za nedlouho spatřili jsme již chatu Léschaux u dolního ledovce, poněkud na východ, na menší vyčnívající skále vybudovanou a za půl hodiny stáli jsme již na samém ledovci Léschaux, obdivující cestou nádherné okolí. Po tříhodinném pochodu po ledovci, kdy překročili jsme zejména v dolejší části Mer de Glace řadu puklin, dostihli jsme stanice lanové dráhy Montanvers. Cestou dohonila nás též četa vojenských alpských střelců, vracející se z výpravy po ledovcích do Chamonix.

Ve veselé náladě dojeli jsme do Chamonix a přáli jsme p. Osieckému šťastný výstup na Mont Blanc.

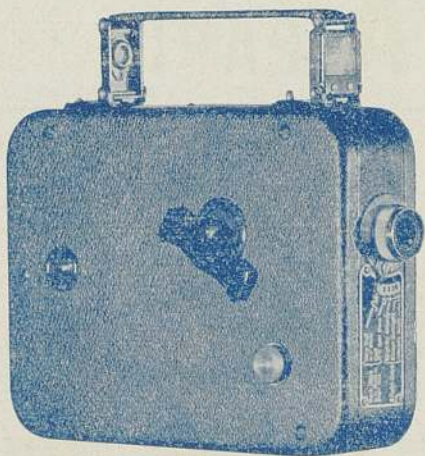
PRVNÍ ČESKÁ vzáj. POJIŠTOVNA ZÁL. R. 1827

VEŠKERÁ POJIŠTĚNÍ

VÍCE NEŽ 100 LET ČINNOSTI

PRAHA II., SPÁLENÁ 24.

NA LYŽÍCH VE FILMU!

Novým snímacím přístrojem

Ciné-»Kodak« Eight

můžete si i Vy sfilmovati své lyžařské túry, závody a krásu zasnežených hor, neboť jím je

filmování

skorem o $\frac{2}{3}$ levnějši

Informace a prospekty v každém fotozávodě!

KODAK SPOLEČNOST S R. O.

TUZEMSKÝ ZÁVOD V PRAZE II., VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ 30

KÁJA BLOMANN:

Training ve tmách.

Co do vážnosti, s níž se věnuje naše parta v podzimní přípravě na lyžařskou sezonu terénním běhům, mohli bychom své trainingy přeložit na jinou honosnější chvíli krátkého podzimního dne. Pokud však jde o ostatní, je ze mnoha důvodů nejlepším, zůstaneme-li při pozdním večeru. I kdyby se daly přizpůsobit časové možnosti všech účastníků, zůstanou rozhodujícími dva momenty. Předně, bude velikou naší výhodou, jestliže milosrdný plášť tmy přikryje bizarnost výstředního, ale svému účelu plně vyhovujícího obleku a uvaruje nás bezděčných výstupů s náhodnými diváky, najmě ramenem spravedlnosti. A posléze, což úzce souvisí s právě uvedeným, když již nám někdo dobrovolně dá v plen svůj byt, bylo by od nás hezky nevděčné, abychom kazili jeho bezúhonnou rodinnou pověst ve vysoce bezúhonné rodinné vilové čtvrti.

Tak pro toto i pro ono scházíme se ve středu večer u Cífků, abychom svůj přípravný program pravidelného cvičení v tělocvičně a nedělních výletů doplnili překážkovým během v přírodě. Naše společnost je volná, kamarádsky obětavá a dobrou shodu a veselou náladu neztrácíme ani v těchto chvílích tvrdého těla týráni.

Pěšky nebo s vozidly více či méně přepychovými, s podezřelými ranci, shromáždíme se v ustanovenou dobu v nevinném domě, který by však nezasvěcenec, oklamáný shromáždujícími se stíny, mohl lehce pokládati za podlouhnickou ústřednu. Za pár minut vyhrne se ze zahradních vrátek horda podivných stínů, s kterými by ani žádný pašerák nechtěl nic mít. Pod světlem nejbližšího kandelábru nechme defilovati účastníky této stínohry ve vši slávě a velebnosti jich úborů.

Edáka poznáte podle pružného kroku a charakteristického držení rukou v běhu. Jinak příjemný mladík, dnes však se

k němu jistě nebudete hlásit. Plandavé nohavice trainingových kalhot, roztrhané kedsy, důkladný obal svetrů, doplněný navrch trikotovou hazukou, elegance nepřidají. Podobně je vyparáděn Honza, s tím rozdílem, že černý teplák spíše akcentuje solidnost tělesné konstrukce. Vlající hřiva je ozdobou Ládi Nováka, ale hadry, které má na sobě, by žádný architekt po něm nenatáhl. Fanatik Dlouhán je do jisté míry výjimkou mezi námi, neboť vystupuje v přiléhavých šponovkách, čímž však jeho elegance končí. Tmavý teplák halí v neforemné záhyby Leoše, Karla a ostatní příležitostné hosty. Sám, aby se neřeklo, že jsem namočil jen druhé, dávám přednost bílým teplákům, které jsou dobrým předmětem méně dobrých vtipů kamarádů. Tak jsem jednoduše představil všechny účastníky, aby, až děj se rozvine, nebyl zdržován nezbytnými formalitami.

Z mírného klusu přecházíme v dlouhý důrazný krok, jímž překonáváme krátký, prudký výstup napříč Vořechovky. Je důležité správným vypružením nohy v odrazu prodloužit krok a zužitkovati všechn efekt, který na lyžích promění se v důsledku klouzavého pohybu v patrně delší tempo, jež patřičným odrazem holí je ještě protaženo. Tento strmý výstup je úvodem »podniku«. Držení těla je podobné jako při běhu prostém, při čemž dbáme, aby síla procházela z nohou přímo trupem a nikde se neuchylovala. Poněkud přehnaným knihem předloktí vzad napodobuje práci rukou s lyžařskými holemi. Kontrola výkonu je vzájemná a horlivost trenujících sama svádí instinktivně napodobovati zářivé příklady dokonalosti postupující v čele.

Na hřebeni se rozbíháme dlouhým cvalem a zabočíme podle parku — někdy přes něj — hlavní stradou. Mezi

Foto:
Mojmír Švarc,
Harrachov:

Naše lyžařské cviky
snažíme se provést,
figurálně vzorně....

vilami na tvrdém chodníku a uválené silnici není radno příliš prodlévati a sledování udivenými pohledy zaražených pasantů, hledíme vypálit nejkratší cestou do »plenairu«. Ta nás vede dolů přes dráhu, kolem rybníčku, napříč vo-kovické silnici a dál k Jenerálce. Strážník, postávající pravidelně na křižovatce, zaujme posici pohotovou k činu, ale protože nebezpečí mine stejně rychle a klidně jako přišlo, vrací se opět v bezstarostný pohov. Mírné stoupání k Jenerálce nás přivede do správné teploty a s kulminač-ního bodu silnice se nám otevírá ráj naší působnosti — Divoká Šárka.

Se zrychleným tempem a s rostoucími bělavými oblaky dechu rozproudí se nálada, tvoří se hloučky, debatující navzájem o nejrůznějších záležitostech.

Silnice se sklání do údolí a v prvním záhybu ji opouštíme a skokem přes příkop a několik brázd úzkého oraniště pouštíme se do příkrého srázu, který tvoří zářez silnice. V řetěze berem jediným útokem travnatý sráz, mrštně se přehupujeme přes hořejší mez a klušeme po uvláčeném poli. Chuchvalce vydechované páry rostou a intenzita dechu stoupá s hlasitějším sykotem výdechů.

Pod nohama se nám náhle rozevívá hluboká mulda. V černé tmě bezměsíčné noci není možno rozeznat její hloubku ani útvar postranních srázů, ale první, kdo skočí s meze a zamíří klouzavým krokem napříč strží, strhne ostatní k následování. Po travnatém svahu gumové střevíce kloužou téměř bez odporu a hladce je absolvován sestup. Zdá se, že jsme sběhli na krátkou plošinu, vhodnou k rozběhu do strmíci protistráně, ale několik skoků — a nohy ztrácejí oporu a propadám se ještě níže. Když se mně podaří mávajícimi pažemi opět získat rovnováhu, tu div si kolenem nepřerazím žebra. To jsou počáteční omyly, než si smysly ve tmě navyknou vnímat tvárnost terénu a souhlasně na ni reagovat. Skoro po čtyřech vy-bíháme ze strže a polní cestou rovnoběžně se silnicí se-

stupujeme krátkým rychlým během ke dnu údolí. Vlhká rosa padá večerem a jílovitá pěšina je proradně kluzká. Když cesta odbočuje, aby serpentinou sestoupila k silnici, přeskakujeme na postranní mez a s ní sjíždíme náspem sypké jílovité břídky a skokem přes příkop jsme opět na zatáčce silnice. Ale jen ji přeběhneme a hned ji opouští-me. Silnice se svou solidní vozovkou, ohraničenou zuba-tým hřebenem bílých patníků, po nichž skáčou reflexy automobilových světilen, nemůže nás ničemu naučit. Hle-dáme proměnný a rozervaný terén, který nutí osvědčiti duchapřítomné ocenění situace a přesnou akci svalů. A takový kraj je tady kolem a hlavně před námi.

Za námi na obloze hraje sírový odlesk světél města, který však nestačí osvětlit půdu vpředu. Podle měkkého a pružného odrazu běžíme po jetelišti. Asi sto metrů mírně do vrchu a jsme na hřebeni, který najednou se ztrácí ve skoro kolmé propasti. Několik světél hluboko pod námi rýsuje táhlý obrys hřebenu. Proto obracíme v pravém úhlu k západu ve směru údolí a dáváme se v dlouhý rychlý běh napříč svahe, kterým jsme před chvílí stoupali. Pružné strniště svádí k plné rychlosti a bez ohledu na zálužné krtiny, myší propadliště a příkopy mezi jednotlivými líchami, které při špatném došlápnutí mohou se státi méně jistému kotníku osudnými, spouštíme trup nízko nad terén a utvrzující stabilitu rozmachem paží, jsme za chvíli na škvárové cestě na dně údolí.

Chlad večera je jistě již citelný, ale mnohonásobná vrstva svetrů s neutrálním vzdušným prostorem pod svrchním teplákem dokonale chrání. Naopak, stupňovaný běh údolím nás přivádí zvolna do varu.

Mírně stoupající a zas klesající cesta s mlhavou hmo-tou strání s obou stran svádí k lehkému dlouhému tempu, jež hltá vzdálenost jako oheň trávu. Potok šplouchá v lu-kách. Nad jeho zákruty stojí černavé houštiny holých olší a nad lučinatým dnem údolí válí se závoje šedé mlhy.

Krkonoše: Čertův Důl, Malý Šišák od Východu.

Foto: Karel Kučera, Praha.

Cesta se vine při hranici lesa, kryjícího jižní strán a když se narovná na krátkém úseku mezi dvěma ohbými potoka, rozprudíme to několika skoky v plné šprinterské tempo, abychom opět zvolnili ve vláčný klus. Někdy se cesta ztrácí v jediném skoku pod nohou, to když klesá s trasou údolí, hned nato však chodidlo narazí tvrdě tam, kde dávno ještě není na konci své myšlené dráhy — to se cesta vrací do původní výše.

Míjíme skupiny laviček, na kterých se i v pozdním podzimním večeru tisknou vytrvalci z oboru mileneckého. Kdosi konstatuje jich přítomnost suchou poznámkou: »Krucí, tomu říkám otužilost!« Ozývá se ozvěnou: »To se ví, člověk se může zahřát rozumějí, než uháněním do úpadu. Příští středu jsem tady vedle na lavičce a koukám se, jak vám to běží!« To je Eda.

Prozatím mu nikdo nesekunduje. Každý má dost práce nabrat ústy plné plíce a neplýtvat zbytečně dechem v problematické polemice. Máme za sebou hladkou trať údolní cesty a 1500 metrů. Údolí se obrací a poněkud rozevívá, poskytujíc širší pohled na hvězdnatou bán. Zářivý prach souhvězdí klene se od stráně ke stráni a blikavá světla hvězd shlíží k nám jako chvění různobarevných blesků. Nad každým běžcem sune se mlhavý závěs vypařujícího se potu; sloupce dechu vyrazí přímo vpřed, syknou přehradou zubů a rozplynou se do chladného vzduchu v dešti mikroskopických krupějí páry. Kapky potu putují v pomalé skluzavce po skráních za límce svetrů. Rosa, jako stříbrný prach z nebeského ohňostroje, přikrývá stříbřitým závojem všechno na spící zemi. Sychravá vlhkost vystupuje z údolí a smáčí odumírající trávník. Pára potu vyráží k povrchu každého z nás a usazuje se jako rosa mezi lopatkami na teplácích.

Přeběhneme potok po dunící lávce a dlouhý pravidelný ruch svádí k zpestření. Potok, sledující těsně podle cesty, poskytne nám dobrou příležitost. Pružným skokem přenášej se první v zástupu na druhý břeh a ostatní jej solidárně následují. Potok není příliš široký, ale břehy má

nepravidelné, zarostlé vrbovým houštím a nestejně vysoké. Místa k rozběhu málo a odraz kluzký, měkký a často se bořící. Ve dne by pro toto skočení stačilo trochu síly v nohou. V noční temnotě s klamným zdáním matného prosvítání je třeba hodně svižnosti a duchapřítomnosti k serii skoků s pevného břehu do neznáma. Kdosi bere potok příliš krátce a zarývá se do promočeného drnu těsně u vody. Při zpátečním přeskoku dopadá jiný na příliš příkrý břeh a zatím, co se rukama udržuje v bezpečí, sjíždí nohama po kluzké trávě do ledové vody. Návrat na pevninu je provázen studeným šplouchnutím a ohnivým vyznáním víry. Vodní radovánky končí na malém palouku rytířskými turnaji, v nichž klamný přísvit svádí náhodné soupeře v pitvorném boji, který vrcholí mužnou pranicí každého s každým, neznající spojenců ani vítězů ani poražených.

Dno údolí pro tu chvíli ztrácí pro nás všechny půvab a proto přímo vpřed na travnaté valy, tyčící se ve dvou vlnách u paty stráně. Počáteční rozběh právě na ně vstává. Ale stráně pne se dál do výše a proto pěkně sehnout trup a svižně vzhůru. Prorazíme pruh křovin, přejdeme cíp oranice, přešplháme hořejší mez pole a vysokým houštím janovce dosáhneme téměř vrcholu stráně. Krátký postup holými stromy lesíka, obcházíme malou skalku a hned to Honza stáčí čelem vzad a po stráni, pracně před chvílí vyšplhané, drandíme opět dolů, klíčujeme mezi kmeny, chytáme se pružných větví a klouzáme v napadaném listí; jako rozjetá lavina se přehoupneme do měkkého dolíku jakéhosi hliniště a ještě dříve, než najdeme rovnováhu, spouštíme se kolmo se stráně přes podélné pruhy štěpnice, spoléhajíc, že rychlost usměrní kolísající trup a nohy samy naleznou cestu, kterou by marně hledaly oči. Máme tak právě čas přibrzdit před potokem. Nutno však na druhý břeh, kde cesta vede po kamenné podezdívce. Jistý odskok nohou a přesný dosah rukou na plot cesty povede se nejspíše tomu, kdo z plného »kvaltu« to vezme bez dlouhého přemítání hopem na druhou stra-

Severní Vysoké Tatry:
Krásné sjezdy nad Zdiarem.

Foto: B. Prášek, T. Kotlína.

nu. Sem tam nějaký pan Opatrný obyčejně za námi kluše s kedskama plnýma vody.

Následuje nevinná procházka; nevinná relativně k tomu, co předcházelo, bezvýznamná k tomu, co bude následovat. Pro normálního smrtelníka by to byl ostrý poklus, ač to beřeme jako odpočinek k načerpání nového »gajstu« pro to, co přijítí má. Dlouhý, pevný krok, široký kmih rukou, hluboký, volný dech; jen málokdo se rozkývá v běh, pamětliv jsa věci příštích.

Nalevo stráně ustupují v proláklíně, která tříští údolí, ohraničena ze západu hradbou rozervaných skal. Na dně údolí bělá se samota mezi černým stínem větví. Strašidelný štít s čertovskou apokalypsou nás rázem obrátí s pohodlné cesty.

Opustivše ji, stoupáme po divoké pěšině vzhůru a vstupujeme do nejpestřejšího úseku trainingu. Pěšina je spíše korytem příležitostné bystřiny, kluzká, nejistá povolujícími kameny pod kobercem spadaného listí. Ale přes stupňující se stoupání nepovolujeme z původního tempa. Ba naopak je zvyšujeme a když prosvitne kraj lesa, poslední úsek stoupání vyběhneme klusem, s napětím vůle vzájemně se předstihující. Když dosáhneme téměř stráně, údolí leží v černé hloubce pod námi. Běžíme dál po kraji březového háje a daleko dole, ve vzdáleném městě plazí se řetězy světél. Vítr vane lehce hájem z boku a když zatáčíme kolem cípu lesa a po vozové cestě vnikáme mezi stíny kmenů, cítíme jeho závan přímo do tváře. V běhu sledujeme rozježděné koleje, pak balancujeme úzkou pěšinou podle tmavé hradby smrčí, které šustivě šlehá po komíhajících tělech. Cesta mírně klesá a propadá se do mělkého úvozu. Nohy nejistě došlapují na kluzký jíl a řídké bláto stříká kolem běžců. Šněrování mezi přehradami úvozu a hledání sušších míst pro odraz nemá úspěchu a

jako na zavalanou padne heslo »Pust' to!« A tak to všichni »pustíme« na plno přes blátivé kaluže, prolétneme sušší částí úvozu, téměř se propadneme přes příkrý prah, necháme za sebou nízké mlázi, vpadneme do znovu klesajícího úvozu a následující zatáčku bereme vysoko po vnější obrubě zářezu, kam nás tlačí odstředivá síla. Ostrý ohyb vyústí přes nízká křoviska na okraj pole, sbíhajícího kamsi dolů k hlavnímu údolí. Jako poskakující koule valíme se dál polem. Nezbývá času k rozmyšlení, střemhlav letíme tmou dolů a vpřed. Řítíme se v klikaté řadě po hladkém poli, aniž tušíme záludů, které na nás číhají. Až najednou Eda se dostává o prsa před nás, ale v jaksi neobvyklé poloze, máje nohy zřejmě výš než hlavu. Okamžik pluje vzduchem jako povětroň, ale když gravitace uplatní svůj vliv, snese se nádherným kotoulem zpět k rodné hroudě. Dole však je s námi skoro současně, společně skočíme přes mez do travnatého příkopu, přehoupneme se přes potok a přes protilehlou mez a skoro bez dechu hrneme se v hluboké oranici, která kryje klín vidličnatě se dělicího postranního údolí, jehož severní větev jsme právě překonali. Z mazlavé tíhy oraniště nás na chvíli zachrání polní cesta.

Ač máme živý zájem o Edův variétní výstup, jediný projev sympatií je poněkud neosobní poznámka v tónu spíše oznamovací než tázací: »Nabil si's hubu, Edo?« »No ne, tradyáši!«, následuje odpověď spíše rozpačitá, než vysvětlující. Nepodezřívajte nikoho z nedostatku soucitu, ale v mužném trainingu by nebylo na místě nic měkkého a vtíravého. Pamatujte, že důstojná lhostejnost je z indiánských ctností.

Bezprostředně nato provádíme s elánem zteč přes jižní odnož příčného údolí. Rozběh po mírně skloněném pruhu strniště končí v střemhlavém pádu do travnaté žumpy.

Vysoké Tatry: Pohled na Lomnický štít od Smokovců.

Foto: L. S.

Skok přes potok a mohutný nápor nás zdvihne proti terasovitému svahu, na němž úzké líchy stoupají v obrovitém schodišti, vyúsťující v otevřenou planinu. Přes nepravidelný terén širokých brázd vypadneme proti vysokým mezím, jež tvoří pravidelné stupně. Postup mazlavou oranicí není o nic méně namáhavým, než překonání kluzkého trávníku na jednotlivých stupních a čím blíže k vrcholu, tím hlouběji skláníme tělo k vlhké hroudě, až si nakonec pomáháme i rukama o štětinatá křoviska, snažíce se tak ulehčiti unaveným nohám. Až na náhorním poli, kde chladný vítr vane ve svěžích poryvech a chladí žhavou krev v skráních, narovnáme se k čilejšímu klusu a s ulehčením zdvíháme zraky od potem smáčené matičky země k jasnějšímu se nebi. Za zubatou hradbou rozervané skalní bariéry východního obzoru pluje zlatý opál měsíce a jeho mléčné světlo zalévá černý klín noci. Paprsky kladou se jako zlatý most s jednoho hřebene přes inkoustovou propast k druhé stráni a unikají dál do tichého kraje.

Přibíháme ke kraji srázu, který padá hluboko dolů, částečně osvětlen měsícem, z valné části však utajen v černém stínu. A ten kousek osvětlené skluzavky stačí nás svěst, abychom zkusili svou obratnost a duchapřítomnost. Těžko vylíčit, co následuje po počátečním odskoku, ale nejlépe to snese srovnání s volným pádem. Nohy sem tam zadrhnou za šípkové trní, ale většinou sjíždějí hladce dolů. Opozdí-li se však jen o malý okamžik, trup je nezadržitelně předstihne a chvíli se zdá, že katastrofa je nevyhnutelná, až hladký kmínek štěpu, připletší se náhodou do cesty, stane se bezděčným zachránce. S nově získanou rovnováhou pouštím se do dalšího »sešupu«. Přešvihnu se přes výduť, připravenou pro sazbu ovocné sazenice a dopadnu hezkých pár metrů níže. Když si loyálně přiznám, že rychlost se stala neovladatelnou, dosednu pevně na paty a s vydatnou zadní brzdou spádnou po zbytku srázu na dno údolí. Trnitou houštinou, již jsem těsně minul, za-

chrastí Leoš a přistane o chlup vedle mne. Pak se ozve nad námi nařikavý sykot roztržené nohavice a máme co dělat, abychom uvolnili »sletišťe« dalšímu akrobatovi.

Než po krkolomném toboganu popadneme řádně dech, Eda s Honzou jsou již napřed, stoupající v plném tempu pěšinou, která mírně se zdvíhající po stráni, obchází horem údolí Džbánů. Dohoníme je asi v polovině a společně vyšlápeme zbytek výstupu. S vědomím, že větší díl práce máme za sebou, s novou chutí křížíme lán sklizeného řepniště, na němž hromady chrástu pohltní vše, co nám ještě zbylo z počátečního elánu. Svažující se višňový sad nás přivede k černému ústí kaňonu, jímž nastoupíme zpáteční cestu.

Měsíční svit padá do klikatícího se průsmyku a obkresluje kulisy divokých skal, zavírajících se nám nad hlavami. Měkké polostíny, lomené plochy plného světla před černými kontrasty hlubokého stínu, to vše se střídajícími se převislými masivy a hladkými smyky tvoří obraz jedinečné noční romantiky, jež mocně působí na nás, běžící na dně rozervaného klínu skalnaté průrvy. Dívčí válka ožívá v mysli jednoho, kam fantazie druhého postaví arizonský dostavník s maskovanými zabijáky a ostatní revolverovou parádou. Velebná nádhera skalních barikád působí na každého tisícem intenzivních dojmů.

Rozvine se příležitostná debata, dávající zapomenout jednotvárnosti koléhavého klusu, jímž probíháme nazpět šáreckým údolím. Napravo mineme kostrbatou linii skalní sutě, drolicí se až na dno údolí. Přebíháme kolem Čertova Mlýna a kolem palouku, s něhož jsme zahájili první výstup. Pak se údolí rozevře a narovná v přímý výběh. Chlad časné noci se citelně vkrádá pod potem prosáklý krunýř svetrů.

Debata se stáčí na pole astronomické a vzduchem poleťují hvězdné roky, triliony, spektra, konečná nekonečna a jiné šarlatánství relativně teoretické magie moderní

Typický Šumavský prospekt: Březník (Pürstling).

vědy. Odhad počtu hvězd přemáhá Edu k rouhavé výzvě: »Pro pár hvězd a jsou vedle! Poběž napřed, nebo —!« Tak spolu běžíme chvíli napřed, ale kouzlo nebeské báně působí i na nás. Stráně údolí ohraničují úžasnou výše hvězdného chaosu, který přímo přetéká kaskádami třpytných jisker. Mohutný meč nebeského lovce houpá se nad jednou strání, zatím co štvaný medvěd uhání na protilehlé hranici nebeského revíru. A padající hvězdy křížují se v chaosu souhvězdí, jež se třpytí chladným zimním vzduchem. Veliký rudý měsíc stoupá nad mlhavými parami. Zvolňujeme běh v mírný pochod, s tváří vzhůru k nepřebírané klenotnici nebes.

Zatím dobíhají ostatní. Střetneme vytrvalé milence a kdosi vyhrabává Edovu poznámku: Tak, Edo, tady budeš příští středu? A na Edovo rande, jímž vyhrožoval, sesype se lavina špiček. Úspěšně jim čelí, je nad síly jedinice. Proto se dává na ústup a hledá záchranu v zrychleném tempu, v čemž se mu ostatní přizpůsobují. A chtějí-li vtipákové stačit v kroku, nestačí dechem na vtipy, které řídnu až úplně zmlknou v hlasitém supání. »Ztratili Jste řeč, co?«, hází jim Eda přes rameno.

S mnohohlasým jodlováním slavíme pak hlučný návrat, srdečně vítání Jendovou mamkou. »Pojďte holomci, nezlomil si nikdo nohy? Jste všichni? Zouvat každý před barákem!« Posloucháme naslovo v uznání, že nikdo ne-

stojí o to, aby se mu jednou týdně všechno šárecké bláto nastěhovalo do bytu. Vpadneme do koupelny a omyti z potu a bláta, uspořádáme poslední zteč na připravené krajice s máslem a medem a hrnky čaje. Slavnostní salva baterie borůvkového vína »píchně« k všelikým hrncům, o kterých se říká, že zbyly po Honzovi. Bože, co by musel Honza zmoci, aby tohle »jen zbylo«, myslím si, ale taková nevinná lež konečně nikomu neublíží a nám jen prospěje.

Pak se sedí v příjemné hale a řeční o všem možném, Honzova maminka nám říká kluci, otec, pan rada, dýmá z lulky, domácí pes obchází každého po řadě a strká nám čumák do klína, jak se na pořádné domácí zvíře sluší. A dokud se někdo nezvedne k odchodu, vznáší se nad všemi mírná nálada srdečné rodinné idyly jako modravý kouř dýmky pana domácího.

Tak vyhlízejí naše trainingy venku, pokud nás hory nezavolají na své bílé pláň. O jejich účelnosti nemůžete pochybovati, uvážíte-li, že dva z účastníků jsou olympionici, jeden rytíř a ostatní většinou I. třída se sbírkou metálů ze všech zasněžených kopců od Šumavy k Tatrám. Já, který nejsem ani to, ani ono, aniž vlastním jaké významné lyžařské pacle, tvořím pravděpodobně výjimku, která patří ke každému pořádnému pravidlu. Ale to je mi fuk!

Nízké Tatry, Ďumbier: Kozi hřbet, v pozadí Chopek (část nově vyznačené magistrály).

Foto: arch. Vlad. Hipmann.

ARCH. VLADIMÍR HIPMANN:

Nizko-Tatranská lyžařská magistrála.

Letos v květnu, jakmile sešel sníh, objevili se na pustém svahu mohutného Chabence (1955 m n. m.) dřevaři z Jasenice, Predajné a Zamostic s nádeníky a začato s cestou z údolí Lomnísté ke starým dřevěným stájím. Stáje, postavené ještě maďarskou vládou, přešly do rukou KČST na podzim 1931.

A když letošního roku začla žloutnout tráva na svahu pod modrým letním nebem, stáje zbourány a z materiálu stavěna chata »na Chabenci«.

A jak napadl první sníh, stála zde útulna v plné kráse s barevnými okenicemi a krytou verandou. Dne 15. srpna bylo slavnostní otevření a vedení ujal se nájemce Kornel Lanko.

Chata vystavěna podle plánu kpt. Ant. Svobody p. stavitelem Mistrikem z Predajné.

Ještě za stavby nájemce počal s tyčováním hřebenové túry směrem k Polaně (1890 m n. m.). Chata, postavená ústředím KČST nákladem 100.000 Kč, obsahuje 3 velké noclehárny, kuchyň a příslušenství, ve vnitř je omítnuta a kryta eternitem.

Ale ani s druhé strany se nezahálelo. Štefánikova chata, ač uražena, že dostane konkurenci ve výškovém rekordu položení (chata pod Ďumbierem 1740 m n. m. a chata na Chabenci 1737 m n. m., jsou nejvýše položené chaty v republice), přece podala svoji dlouhou ruku tyčováním přes Chopek (2004 m), okolo divoké, těžko přístupné Tatranské Skalky, až k Polaně.

Zlínský rodák, p. Petrla, podnikavý jako jeho

patron Baťa, plně pracoval. Dříví z údolí otesával a nechal nosit na hřeben a zasazoval.

Když uvážíme, že cesta s tyčí na rameni má stoupání až 45° a je tam i zpět 1 km dlouhá, 8 Kč za tyč až 8 m dlouhou není mnoho. A lidé pracovali v prudkém letním žáru na holých svazích a tak jednoho dne přec obě chaty podaly si ruce.

Hřebenová cesta Nízkých Tater je přístupna!

My, kteří jsme znali Nízké Tatry v zimě a četli jsme tuto zprávu u teplých radiátorů ústředního topení, jsme plesali. Cesta, která ještě nebyla žádnému přístupna, je otevřena.

Bylo málo těch, kteří vyšli z lázní Korytnice (900 m n. m.) ještě za ranní tmy a zabašili u dveří Štefánikovy chaty pod Ďumbierem v noci, zmoženi 11hodinovou túrou. Nová cesta otevřela nám jedinečný požitek — jedinečnou túru v republice.

Vyjdete-li z malé staničky Podturně neb z Královky Lehoty, nebo z Podbrezové, ocitnete se zakrátko mezi divokou zasněženou přírodou Nízkých Tater. Stoupáte hlubokým údolím starým lesem, až ten vás opustí a ocitnete se na holých pláních. Tam, kde tři doliny podaly si ruce, stojí pod majestátným Ďumbierem Štefánikova chata. Čas cesty je rozdílný: 2, 4 až 7 hodin, z jednotlivých stanic. Samo okolí Ďumbieru (2045 m) vyžaduje zdržení se na chatě tři dny.

Výlet na Ďumbier patří mezi nejkrásnější túry s překrásným sjezdem po nesmírné pláni. Pak Gapel,

Králička, Běsná — vše volá k túrám do okolí a hluboké doliny lákají k alpským sjezdům.

Ale je čas, by jste projeli — magistrálu.

Jede se.

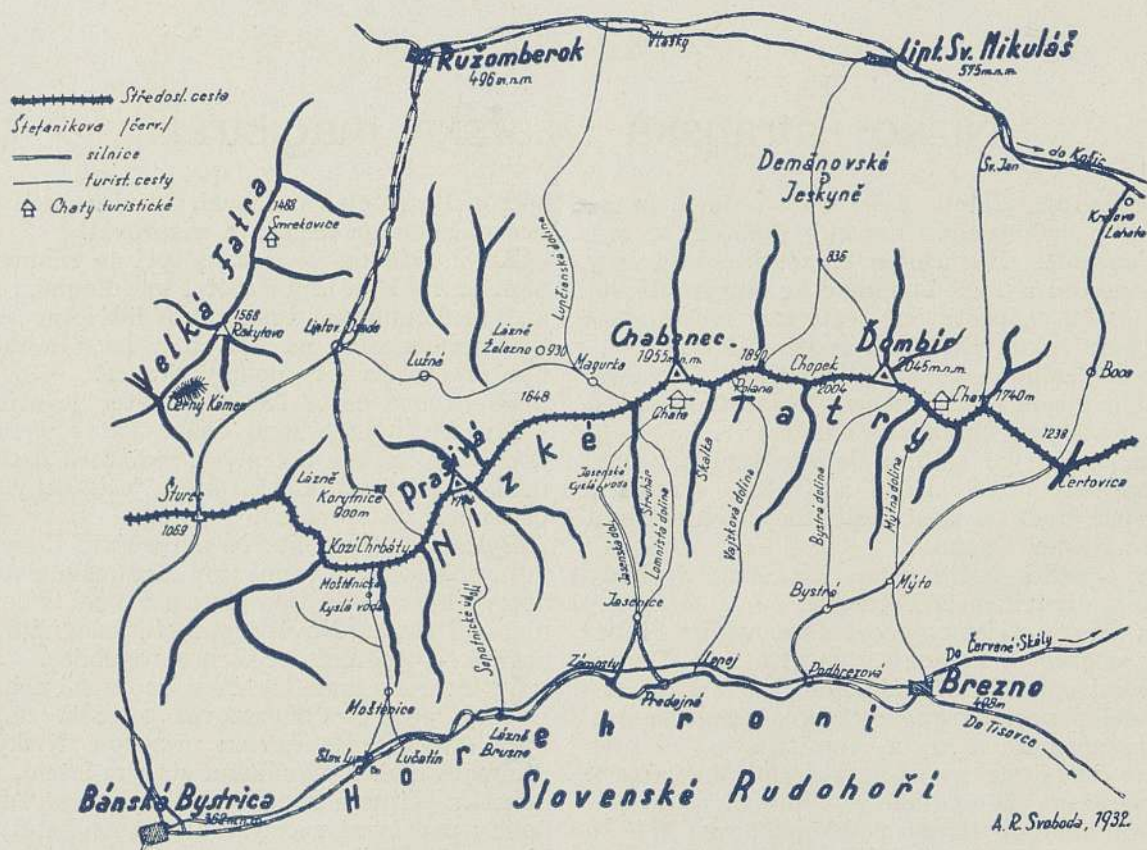
Rozloučíte se s nájemcem a celou chatou, dobře si prohlédnete výzbroj a směřujete pod Chopek (2004 m) a k Polaně (1890 m). Od Kotličky (1937 m) táhne se nepřístupný, divoký, avšak v zimě hrůzně nádherný masiv Tatranská Skalka (1981 m). Zde, ve Vajskově dolině, žije pod skalním srázem Skalky rys, medvěd, divoký kanec a v zimě 1931/32 pobíhal zde vlk. Od Kotličky dovedou vás tyče na Chabenec a pod jeho hřbetem leží chata. Je to pět hodin dlouhá túra a pojedete-li ji, poznáte, jaký význam má nová cesta.

Vpravo modrají se Lipt. Hole, vlevo Slovenské

Rudohoří a za ním uvidíte v dále stříbrnou stužku Dunaje. Před vámi, za masivem Prašivé, objeví se vám Velká Fatra s Rakytovem (1568 m) a Smrčnicem (1488 m).

A další túra — jestli neupoutá vás ideální svah Chabince? — Túra do Korytnice, která leží malebně pod štíhlou linií Kozích Chrbátů! Ale není ještě přístupna — není zde tyčování — zde musí sloužit jediné mapa (Báňská Bystrica 37°, 49°, speciálka 4362 Ružomberok), dobrá výzbroj a odvaha.

Jsou-li Nízké Tatry krásné, jsou též velmi nebezpečné. Přijde-li mlha a vánice, hrozí zde daleko více nebezpečí, než na jiných našich horách. Proto, i když je dost snadný přístup do srdce dosud divokých Nízkých Tater po lyžích, nutno stále spoléhat na sebe a na svoji zdatnost.

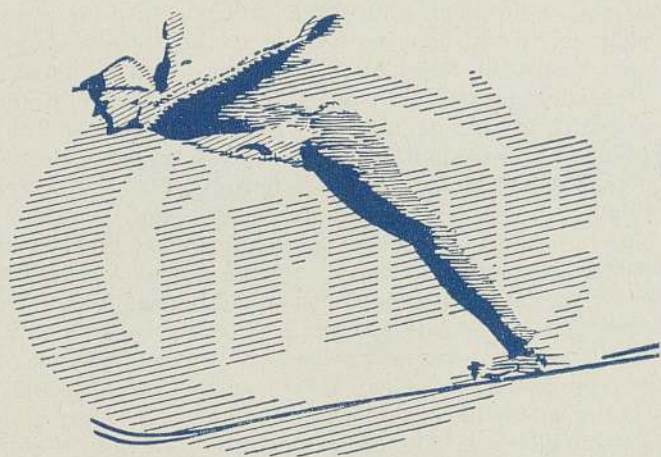

Mapka Nízko-tatranské magistrály, která bude požitkem pro dobré lyžaře, hledající něco nového.

Skromná reportáž.

Čtenáři našeho listu vyslechli přede dvěma lety sensační rozhlasovou reportáž o sylvestrovském závodu ve skoku, který byl uspořádán na ohromném a všemi technickými vymoženostmi vybaveném můstku, vybudovaném na svahu Vysokého Kola. — Můstek, jak známo, zmizel s těchto míst právě tak, jak se tam objevil, kterážto událost naplňovala po několik týdnů sloupce všech světových žurnálů. Rada lyžařských a archeologických výzkumníků marně se pokoušeli nalézt po něm stopy. Z této gigantické stavby zbyly nám jen pověsti. Stihl jej tajemný osud Atlantidy. — Příčiněním našeho reportéra zachován byl budoucím generacím, bohudíky, aspoň živě vylíčený průběh onoho slavného závodu v maskách. — Hořdili jsme úvodem poněkud oživití vaše vzpomínky. Bohužel, náš reportér již zuřivě naléhá, abychom skončili se svými sentimentálnostmi, jež se úplně ztrácejí v záři sensace, jež vás dnes očekává. Vítáme Vás u přístrojů a přepojujeme na štvanici.

Haló, haló! — Světový rozhlas, světový rozhlas! — Praha — Štvanice, Praha — Štvanice! — — Všechny rozhlasové stanice světa vysílají reportáž o sensačním sylvestrovském závodu ve skoku na lyžích, který bude v zápětí zahájen na gigantickém můstku, postaveném nad ostrovem Štvanice v Praze. Všechny vysílače světa připojeny jsou této chvíli k tomuto mikrofonu. Považují proto za svoji povinnost sdělit světu, že díky ohromnému vynálezu, k jehož dokončení přispěla náhoda dnes dopoledne (a jehož fantastický výkon bude mít nesmírné následky pro situaci celého světa), děje se zde něco, co vy ještě v tomto okamžiku považujete za zázrak: jediný reportér mluví jedinou řečí do jediného mikrofonu a jeho slova jsou ihned automaticky překládána do všech jazyků působením zvláštních elektronových lamp s t. zv. lingua-buňkou. Vynálezcem je pýcha československého stavu inženýrského, Tomáš Alva Macháček. Snad se mu v nejbližší chvíli podaří odstranit ještě menší potíže, jež lampy působí v jernostech gramatiky a ducha jazyka.

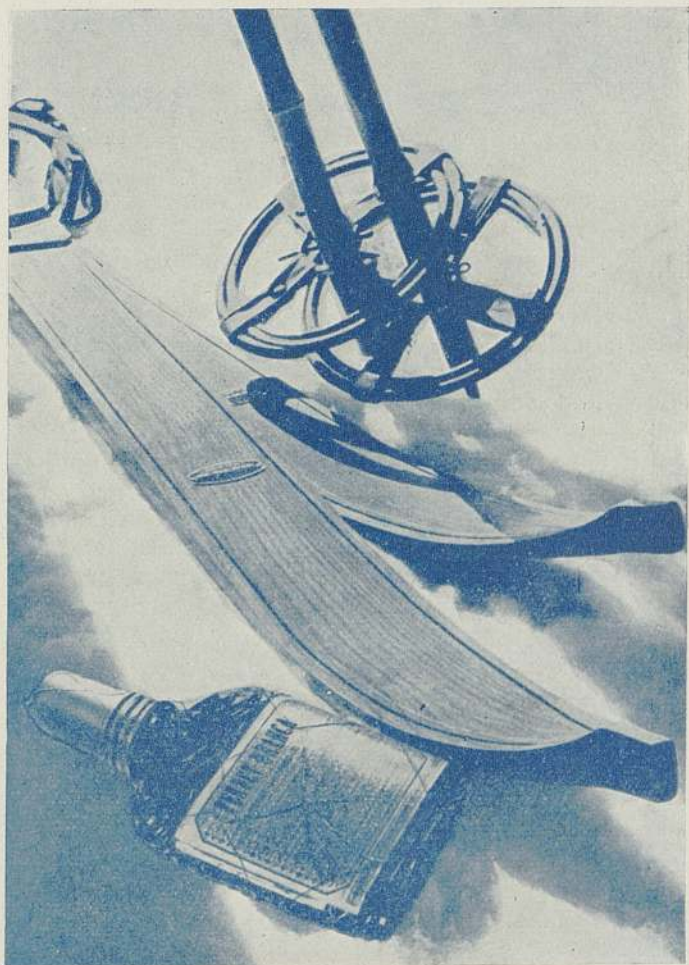
Při sportu osvědčily
se skvěle:

**lyžařský vosk a nanášec vosku
GUTRA- mazadlo a olej na kůži**

obdržíte ve všech sportovních obchodech. — Vyžádejte si prospekt „Na čem záleží při lyžaření.“ zdarma a franko od:

**Cirine-závody Josef Lorenz a spol.,
Praha XIX., (Bubeneč), Uralská ul. 770.**

AŽ pojedete do hor, nezapomeňte vzít s sebou kapesní lahvičku FERNET-BRANCA. Kalíšek FERNET-BRANCA ve sklenici vody, šálku kávy nebo čaje, udrží Vás svěží po celý den.

Tak na př. frázi: »děje se zde něco velkolepého,« překládají do všech orientálních jazyků vytrvale: »Tvoje druhá žena povila dvojčata.« Budu se snažit této věty se vystříhat. Vynálezce, známý v regeneračních společnostech také pod pseudonymem MUDr. Krucipisek z četných podařených pokusů omlazovacích, je hlídán ve své laboratoři.

Dříve než započne ohromný závod popisují obrovitou stavbu umělého můstku: Je tomu právě dvě léta, co světoznámý prezident FIS, Mr. Jarolímek-Czarocraassa, předsedaje rekordové komisi, rozčilil se neobyčejně nad pomalým, téměř milimetrovým vzrůstem rekordů ve skoku a prohlásil, že postaví v Praze můstek na bezpečné stometrové skoky. — Později se objevilo, že — pokud se Prahy týče — se přerekl. Nicméně trval na svém, upozorniv na vysvětlenou, že jen koza se chytá za rohy, kdežto muž za slovo. A z onoho slova povstala tato gigantická stavba, na jejímž nejvyšším místě stojím. Přeroknutí stálo Jarolímka celé jeho milionové jmění, včetně zámku ve Dvoře Král. a ještě několikamilionovou půjčku. Dlužno prohlásiti za technický zázrak, že práce byly skončeny ve dvou letech. Praha tak dostala jednu z nejvyšších staveb světa, jež úplně změnila linie její světoznámé silhouetty. Představte si řadu pěti ocelových nosných věží. Nejmhutnější má čtyři elegantní pilíře, zapuštěné do obou břehů Vltavy mezi Štefánikovým mostem a jezem. Řeka je zde 200 m široká. Tato věž nese celý nájezd, který se o ni opírá nikoli svým koncem — jako obyčejně —, nýbrž svým středem a přesahuje ji, jako šikmo skloněné ohromné prohnuté prkno, o 150 m délky a 120 m výšky. Temeno věže je 300 m nad zemí a nejvyšší start tedy ve výši 420 m. Druhá věž má tři pilíře, zapuštěné do západní špičky Štvanice a nese stůl můstku ve výši 250 m, vypínající nad něho ještě t. zv. ředitelskou věž o dalších 150 m. Špička vlajkové žerdi zde je nejvyšším bodem stavby, dosahující výšky 450 m. Této výšky bylo nezbytně zapotřebí, aby bylo možno i při selhání všech přístrojů jediným pohledem dobře obsáhnouti všechna místa dráhy — hlavně doskočiště. Ve výši 250 m je do této věže zakotven spodní díl nájezdu a pod ním horní díl doskočiště, jež se odsud klene přes další tři věže postupně nižší. Dojezd pak jde ještě 30 m pod niveau ostrova a vybíhá v dostatečný protisvah. Délka nájezdu je 310 m, délka doskočiště a dojezdu dalších 700 m, celá dráha tedy 1010 m. — Pohled enface: nájezdová dráha v nejvyšším bodu 10 m široká, se rozšiřuje na hraně můstku na 30 m (stůl můstku má 50 m mírně skloněné roviny, tedy 50 × 30 m). Buben má šíři

50 m a doskočiště ve vzdálenosti 100 m od hrany 70 m, ve 200 m již 100 m a mezi 300—400 m od hrany již 200 m, tedy celou šířku ostrova. Těchto šířek bylo nezbytně zapotřebí z důvodů bezpečnostních. Sebemensi chyba může závodníka vrhnouti při délce jeho dráhy vzduchem tak daleko stranou, že by to mohlo skončit až tragicky. Proto také okraje jsou vesměs opatřeny velikými plachtovými žlaby po celé délce dráhy. Proto byste zde také marně hledali čísla, označující délky skoků a také soudcovské tribuny. To vše je odstraněno. Také žádné tribuny pro obecnost zde nenajdete. To vše je nahrazeno důmyslným systémem elektricko-opticko-akustickým. Zvláštní elektrické přístroje změní nejen přesně místo dopadu, ale i rychlost závodníka. Speciální optické a filmové přístroje (z nichž jedny jsou v boku a jedny na vysokých stožárech) zachycují všechny pohyby závodníka od startu až k dojezdu, kde mizí v podzemním tunelu a reprodukuje je současně soudcovskému sboru v ředitelském sále. — Soudcuje se takto: Soudcové vidí na projekční desce všechno počínání skokana s trojiho hlediska (jsou proto tři skupiny soudců): z profilu, se shora a z osy dojezdu. Za okamžik po dojezdu dostávají přesné momentní snímky, zachycující závodníka ve dvou okamžicích rozjezdu, ve třech na stole a hraně můstku, v pěti ve vzduchu, ve dvou v dopadu a bezprostředně po něm, ve dvou v prudkém a jednom v mírném dojezdu. Tyto snímky jsou na diapositivích, které na spodní kresbě schematicky naznačují ideální posici, kterou měl skokan v tom okamžiku mít. Tak se snadno zjistí o kolik se odchýlil. Světelný signál oznámí přesně délku, elektricky změřenou. V sále jsou světelné tabule, označující přesně stav bodů, stav soutěže atd. Všechna práce soudců je zmechanisována. Pneumatická pošta, telefon, signalisace světelná a zvuková, automatické počítačící stroje atd. usnadňují jim naprostou koncentraci. — Podobně je tomu s obecností, jež sedí ve třiceti sálech, postavených na obou březích řeky, kde je mu reprodukován výkon závodníka ze třech pohledů po sobě a na tabuli signalisován světelně jeho výkon a stav soutěže v číslech. Toto opatření učinilo ze závodu ve skoku nejen krásné, ale i napínavé divadlo — skutečný závod, k čemuž přistupuje i zvuková kulisa, neboť mikrofony zachycují i svist lyží, vzduchu, úder dopadu. Reprodukory v tunelu, jímž jsou závodníci dopravováni zpět, oznamují jim aplaus obecnstva. Vzájemný styk je tedy naprostý a bezprostřední. — Ani se podrobně nezmiňuji o transportérech, paternostech, rychlovýtazích, pohyblivých chodnicích, strojojnách, elektrárnách, atd. — Všude je

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **PORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

Lyžařské diplomy

dle tohoto vyobrazení na kartoně a ve formátu 66 × 50,5 cm d o d á v á f i r m a

V. Neubert a synové,
grafický umělecký závod
Praha-Smíchov, Kobrová 1040

pouze tlumené světlo, žádný přímý paprsek, kromě ohromného majákového reflektoru nade mnou, který ohlašuje téměř celým Čechám svým paprskem veliký okamžik zahájení závodu, který se blíží. — Ještě mám chvíli: sníh je samozřejmě umělý. Dr. Braunerovi podařilo se — díky rodinným chemickým tradicím — sestavit látku dostatečně kluzkou, přilnavou i těžkou; vynález však zabavila pro ohromnou jeho důležitost (laciná a jednoduchá výroba, téměř okamžité odstranění ve formě lehkého plynu atd.) komise pro obranu státu, jež povolila jeho použití jen za krajních přísných opatření. — Pozor!

Reflektor nade mnou zhasíná, na ředitelské věži objevuje se zelené světlo, jež znamená: připravit start. Ohromná startovní kabina ze skla (upravená i jako nasypávací sněhu, který se může pohybovat po celé dráze až dolů), sjíždí od vrcholu do polovice nájezdu, k rozjezdové délce 150 m. Stojí. Odsunují se dveře, v nichž se objevuje velitel cvičitelské brigády Svazu lyžařů, populární lyžařský technik Zadák (v Paříži dobře známý továrník Zadaque) v červeném dresu, předepsaném vzhledem k fotografickým a optickým přístrojům. Je prvním odvážlivcem, který má provést první zkušební skok; dosud se zkoušelo pouze figurinami. Pozor! Červené světlo — rozkaz ke startu. Hotovo! — Dva klouzavé kroky a již prudce sjíždí rudá postava. Stále větší rychlost, klaviatura rychlostního přístroje vedle mne jen hraje, hluboký dřep, již je na stole můstku, výpad a letí vzduchem — níže — níže — dotýká se sněhu, který se rozstříknul — 207 m — a sjíždí do hlubiny — výborně — je dole — vyjíždí na protisvah, obrací přešlapáváním, jede zpět, zastavuje u tunelu pomalou kristianii a dívá se vzhůru. Reprodukční mu tlumočí po-

tlesk tisíců ze sálů. — Dostávám pneumatickou zprávu, že prezident FIS je neobyčejně potěšen nad bezvadnou funkcí svého díla. Musím vám oznámiti, že podle fotoreprodukce, jejíž přístroj mám po pravici, nebyl závodník při letu vzduchem vzdálen více, než 2—3 m od plochy bubnu a doskočiště. Tak skvěle je vypočítána linie můstku. Co je zde skok? Závodník je vlastně střelou, vypálenou s hrany můstku. — Pozor! Startovní kabina jede do výše. Zastavuje na rozjezdové délce 210 m. Nový červený odvážlivec ve dveřích je plzeňský Berta Lang. Červené světlo. Trochu si odskočil, srovnal lyže, jde ihned do slabého a nyní hlubokého dřepu, už je na hraně pode mnou a letí, letí, vlastně padá rychleji a rychleji do hloubky — dopadl — úderem rozsvítil signál na 250 m — dojíždí, přešlapuje a mizí v tunelu. Reprodukční sálů jásají. Soudcovská a ředitelská komise, na jejichž členech byla znát před počátkem tíha odpovědnosti, září radostným klidem. Jsem zvědav, jak skončí první pád. — Startovní kabina je zcela nahoře. Je to vlastně velmi prostranný pokoj. Třetí rudý ďábel ve dveřích. Ale to je opravdu sensace: je to Ing. Vláďa Novák, populární a zapřísáhlý běžec, zásadní odpůrce skoku. Nerozmýšlí se dlouho. — Příšerná rychlost — téměř přeletí rovinu můstku, máje za sebou 300 m prudkého rozjezdu a vylétne hluboko pode mnou jako raketa, leže téměř na lyžích — srovnává se, blíží se zemi ohromným obloukem — stále níže — teď sníh stříká — zakolísá — není divu — srovnává se rychle — už je dole — dojíždí — přešlapuje a prudce mizí v tunelu. »270 m« svítí před mýma očima. To jsou úžasné, neslýchané cifry. — Dole v ředitelském sále se něco děje. Projekční přístroj mně ukazuje, jak předseda státní kolaudační komise Ing. Kancnýř dává

J. FREI

LYŽAŘSKÉ DRESY

SKLAD SPECIELNÍCH LÁTEK VŠECH BAREV

KALHOTY PRO SKOKANY

BÍLÉ DRESY

NEPROMOKAVÉ DRESY

Z ANGL. PLÁTEN

PRAHA II.,

BREDOVSKÁ 8

I V. PATRO — Z D V I Ž

ŽÁDEJTE V ODBORNÉM OBCHODĚ

LYŽAŘSKÉ RUKAVICE

„RICUL“

zák. chráněno, zhotovené ze zvláštního, teplého, navrch gumovaného trikotu

„LYŽAŘSKÁ

PŘEZŮVKA NA RUCI“

DETAILNÍ PRODEJ ZA:

	dětské	dámské	pánské
I pár	Kč 22.—	25.—	29.—
s koženou dlani	.. 27.—	30.—	35.—

V Ý R O B C E :

RICHTER A ČULÍK

TOVÁRNÍ VÝROBA GUMOVÉHO ZBOŽÍ

PRAHA - SMÍCHOV

poslední formální svolení k používání stavby. A nyní se hrají hymny! Všechno vstává. Všechna světla září a maják nade mnou tančí svým mohutným světelným proudem po temném obzoru. — Jarolínek, obklopen svými věrnými, je dojat. — Slyšeli jste hymny. Předseda Svazu lyžařů, Ing. Jauris, prezident správní rady zbrojovky Armstrong-Vickers, pevným hlasem prohlašuje závod za zahájený. Okamžitě vstupuje Jarolínek do výtahu, aby se o patro výše ujal vrchního řízení soutěže; současně sjíždí do ambulantních sálů šéf lékařské služby, prof. Dr. Procházka, předseda Světové federace sportovních lékařů; předseda soudcovského sboru Iv. Komárek, centrální ředitel Finanční banky, předčítá jména soudců, z nichž opakují alespoň ty nejznámější: Ing. Pilnáček, prezident světoznámé »Beton Ltd«; Dr. Moser, generální ředitel »Coal and Iron Ltd«; zemský velitel generál Dr. Brauner; světoznámý zakladatel Klubu malířů-milionářů mistr Cina-Jelínek; generální sekretář FIS Krňoul; prezident »Winter-Industry-Trustu« Horčíčka; předseda Světové advokátní komory Dr. Finger; populární kapitán dálné plavby Ing. Zástěra atd. atd., celkem 12. — Startérem je doživotní předseda pražské župy lyžařské V. J. Jirků, hlavní akcionář Společnosti podzemních drah »Métro« v Praze. — A už se pojede! Pozor! Zelené světlo, červené světlo: Japonec Achadi — výborně — 210 m, už je u tunelu. A hned druhý: Švéd Eriksson — 270 m, trochu zakolísal. — Půjde to, jak se zdá, rychle. Nahoře stojí Nor Wahlberg — už sjíždí — dovedu si představit napětí v sálech — 290 m — úžasné. Reproduktoři sálů řvou. — Rakušan Bosio — 245 m; dosud ani jeden pád! Nebudu vám popisovati obrázek, je to stále stejné. Červená střela pode mnou, sjíždí, padá do hloubek, světelné signály hrají, Jarolínek mistrnou rukou ovládá tuto svoji gigantickou hračku. — Teď skočil výborně Američan Oimon 257 m. — Následuje jeho krajan Mikkelson — ale, ale — Dr. Procházka bude mít práci — podjela mu totiž lyže — marně se jí snaží srovnat, zápolí s rovnováhou, jistě upadne — přelétl hranu můstku — příšerné — lyže v pravém úhlu — ohavně padá — mrak sněhu — jedna lyže mu padá do ochranné plachty — Američan sám se šine dolů — ztrácí druhou a sjíždí po zádech — výborně — vstává, stojí — jde k tunelu — znamenitě — nic se nestalo. Přibíhají mechanikové, sbírají lyže — lékaři obklopují Američana — který se jim ostatně vytrhává — znamenitě — sníh je urovnáván. Pád Mikkelsonův ukázal číslo 170 cm — tedy téměř 200 m jel po zádech v prudkém srázu — a bez úrazu. Nejlepší vysvědčení. Řada gratulací Jarolímkovi. A

jede se dále. Serie českých skokanů. Bartoň 280 m — Cířka 290 m — Šimůnek 295 m — Feistauer 297 m, toť úžasné, rekordní výkon, ale jistě nezůstane dlouho. — — — — —

Prosím, to nebyla žádná porucha! Já sám — vykláněje se z okna — vytrhnul jsem kontakt mikrofonu, plné dvě hodiny jsem to nezpozoroval, mluvil do hluchého mikrofonu, zatím co chyba usilovně hledána až se došlo ke mně. Tisíc proseb za prominutí posíláme vám touto cestou. Zatím se sběhly úžasné události. Československý, dosud málo známý závodník Oták Hrabal, skočil s úžasnou odvahou a rasancí 399 m. Přítomný generální ředitel Bařův Vavrečka je utahán od gratulací, neboť Hrabal měl Bařovy boty; jaká to shoda okolností! Vavrečka si okamžitě vyhradil všechny přední strany všech velkých světových žurnálů pro svůj insert. — Hrabalův rekord byl až na jeden metr ohrožen jeho přítelem z V. K. Blesku, Kájou Blomanem, takže se boj o první místo stal věcí čistě československou — a veslařskou. Třetí místo obsadil Nor Birger Ruud skokem 394 m. — Ostatní umístění sdělím později. Zatím zasedl Technický sbor Svazu lyžařů a ponevadž můstek ukázal skutečně 100% bezpečnost — neboť kromě Američana Mikkelsona nebylo vůbec pádů — rozhodl se na naléhání s mnoha stran ihned zahájit soutěž funkcionářů. Napřed vystřídal se celý funkcionářský aparát Svazu lyžařů, poté funkcionáři župní a klubovní. Ani jeden pád! Skoky dosahovaly průměru 290 m, byli mezi nimi někteří, kteří skákali i čtyřikrát a znovu stáli ve frontě u výtahů. Bližší vylíčím v samé relaci. — Mám již velmi málo času, neboť brzo potom na přání městské rady bylo nuceno pořadatelstvo otevřít můstek i širšímu obecnstvu. Napřed skákalo vojsko, vesměs nad 250 m, mnoho skoků přes 300 m. — Pak následovala serie skoků širšího členstva Svazu lyžařů za mírné vstupné. Výkony vesměs vysoké úrovně přes 200 m. — Poté zahájeny skoky dam, právě minula hranu můstku poslední dívka, bohužel upadla asi v 210 m. Je to teprve druhý pád. — Nyní následuje kategorie dorostu a školního žactva. Děti sjíždějí nebojácně a letí vzduchem téměř s úsměvem na rtech. Jedno za druhým, některé dosahují délek i 200 m, je vidět, že malá tělesná váha je překážkou. — Soutěž pokračuje. Téměř každý, kdo si troufal, stál již na startu. — Dostávám právě potrubní poštou hlášení, že Zadák, jenž svým výkonem 207 m provedl křest můstku a později v řadách funkcionářů skočil 290 m, ohlásil pokus o překonání Hrabalova rekordu — ovšem mimo soutěž, která byla již uzavřena. Již je ve startovní kabině. Rasantně se rozjíždí —

SPOLEHLIVÉ AUTOKARY DO KRKONOŠ

vypravuje pravidelně každou sobotu a neděli autodružstvo
Merkur v Karlíně, Palackého třída č. 59
 Informujte se telefonem 213-96, neb ve Svazu lyžařů RČS.

Zimní sportovci žádají tuzemských výrobků!

Nejlepším cizozemským voskům na lyže naprosto rovnocenný, ale při tom značně levnější je

DURA VOSK NA LYŽE.

Kde není k dostání, žádejte průkaz o odběrním prameni prostřednictvím fy
Karel Dürschmidt, tov. na laky, Ústí n. Labem.

LYŽAŘI, KUPUJTE

LYŽE

JEN Z KRKONOŠSKÝCH JASANŮ

OCHRANNÉ ZNAČKY

VÝROBCE — SPORTOVNÍ ZÁVOD
J. NÁDVORNÍK, NOVÁ PAKA.

téměř letí k můstku a letí nádherně vzduchem — snad se mu to opravdu podaří — nepodařilo — »jen« 390 m!

Nyní bude můstek uzavřen, a sice slavnostním seskokem celého soudcovského sboru, který předvede serii t. zv. simultánních skoků, t. j. skoků přesně stejné délky. Řadu zahajuje předseda Ing. Jauris a sice — výkonem — který bude směrodatným pro ostatní — to je — hned prosím — právě 300 m. Následuje Jarolímek, který šel přesně do jeho délky, poté Komárek, rovněž tak a nyní jeden za druhým, aniž se čeká až zmizí v tunelu: Ing. Pilnáček, Dr. Moser, Dr. Brauner, Cina-Jelínek, Krňoul, Horčíčka, Ing. Zástěra, Dr. Finger, Dr. Šolc, Ing. Koutský, Ing. Příhýl a Dr. Čipera. — Všichni jsou dole, vítáni mohutným aplausem obecnosti ze sálů, sdělovaným reproduktory. — Nová zpráva! — Závod uzavře čestným skokem čestný

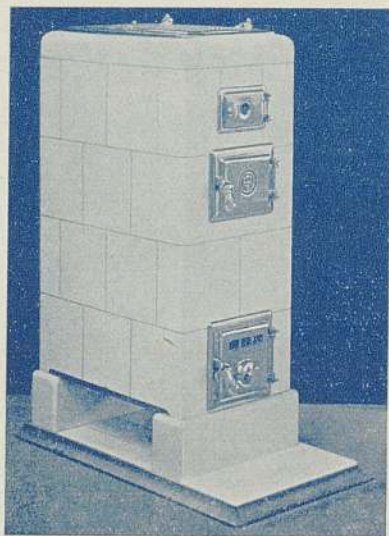
předseda Svazu lyžařů J. V. B. Pilnáček, který hodlá do držeti délku, udanou jeho úřadujícím kolegou. — Mladickým odskokem vrhnul se na prudkou, ale teď už tak bezpečnou dráhu rozjezdu — elegantně minul hranu můstku, dotknul se země právě u čísla 300 m a skromně zajel přímo do tunelu. Fanfáry znějí. Ale startér nehodlá opustit své místo výtahem, nýbrž na lyžích. Za zvuků polnic letí vzduchem, aby jako poslední vryl stopu svých mohutných lyží na čísle 300. — Konec, opravdu konec. — Měl bych vám ještě vylíčit, jaké to bylo v hodinách, kdy jsem vás svojí nepozorností připravil o referát. Bohužel, musím ustoupit naléhání režisérovi, který již netrpělivě čeká na přepojení půlnoční scény z Velké státní operety. Ostatně zbývá právě minuta do 24. hodiny. Tedy šťastný nový rok!
Kal.

Zprávy župní a klubové.

Lyžařský odbor Č. S. S. Plzeň konal dne 9. listopadu t. r. svou řádnou valnou schůzi za hojné účasti členstva. Schůzi zahájil předseda kol. J. Frank. Ve volbách byli zvoleni tyto funkcionáři: J. Frank předsedou, inž. B. Jičínský jednatelem, J. Bečvářová pokladníkem, J. Franěk náčelníkem, V. Ottis místonáčelníkem, F. Mucha správcem náradí, M. Šilhavá zapisovatelem. Po projednání volných návrhů a dotazů byla tato zdařilá valná schůze zakončena.

XIX. řádná valná hromada Českého Ski Klubu v Č. Budějovicích konala se dne 19. listopadu 1932 v sále restaurace Vollbrechtovy. Jednání řídil předseda klubu, dr. ing. M. Zátka, který v zahajovacím proslovu vzpomíná jubilea 20leté činnosti klubu. Vzpomíná prvních nadšenců, kteří klub zakládali, zmiňuje se o vzrůstu členstva do dnešní doby a nabádá členy, zvláště závodníky, k pilné a svědomité práci. V jednatelské zprávě pana Otomara Schrabala bylo podrobně pojednáno o administrativní činnosti

PŘENOSNÁ KACHLOVÁ KAMNA

dodáváme hotová do bytu
NÁSYPNÁ I
STÁLOŽÁRNÁ

Typ 3501
„ 3700
„ 4000

PROPÁLÍTE
V ZIMĚ 1.—KČ
DENNĚ

VKUSNÁ
LEVNÁ
HOSPODÁRNÁ

Všimněte si jich
v sekretariátě
Svazu lyžařů
RČS.

ZÁPADOČESKÉ KAOLINKY
PRAHA II.

U PŮJČOVNY 9

TELEFON 29841

Vy všichni,

kteří chcete být při jakémkoliv druhu sportovního výkonu jako doma, musíte si opatřit *výzbroj i výstroj* se značkou

Ptáte se, proč?

značka

Protože

vám zaručuje

výbornou jakost,
skvělou úpravu,
levnou cenu,
trvanlivost a tedy
i spolehlivost.

značka

vám dodá

sílu,
sebevědomí,
pocit jistoty a
snadné ovládnutí
smělost a
eleganci v provádění.

značka

zvýší Vaši

radost,
spokojenost
a potěšení.

Kupte si proto i Vy vždy veškerou výzbroj i výstroj se značkou
Budete nadšeni a také svým známým ji doporučíte.

Sklady:

ČOS - Praha III., Tyršův dům č. 450.

Telefony. 444-44, 5, 6.

klubu v uplynulé sezoně. Ke konci své zprávy oznámil pan Schrabal, že funkci jednatele zastává v klubu již od založení a prosí valnou hromadu, aby pro příští období byl již pověřen někdo jiný. Předseda srdečnými slovy poděkoval dotčenému za opravdovou a nezištnou práci, vykonanou za celá léta trvání klubu a vyslovil přání, aby i v budoucnu setrval ve výboru a svými zkušenostmi přispěl k spolupráci v klubu. Pak byly podány další referáty činovníků, které vesměs byly s uspokojením vzaty na vědomí. Zvláště nutno zdůrazniti, že v létě postaven byl pro členstvo nový můstek pro skok, v okolí Nové Peci u Želnavy, jenž vyžádal si značného finančního nákladu. Po předneseném absolutoriu vykonány byly volby a jednomyslně zvoleni byli pro novou sezonu předsedou dr. ing. M. Zátka, místopředsedou František Beránek, jednatelem Vydra Ferdinand, pokladníkem Karel Rochata a náčelníkem Rudolf Hansa. Pak následoval projev zástupce župy a doslovem předsedy byla valná hromada skončena.

Dvacet let Českého ski klubu v Hradci Králové. Valná hromada hradeckého Ski klubu byla konána ve znamení jubilea dvacetiletého trvání spolku. I když radost z dobře konané práce byla kalena stínem tragického skonu čestného člena Jana Buchara, přec vysvitla ze všech referátů a usnesení hrdost nad vzrůstem klubu a vděčnost k zasloužilým činovníkům, z nichž někteří po plných 20 let stojí v popředí života klubovního, v první řadě k předsedovi J. V. B. Pilnáčkovi, jež klub již před 5 lety zvolil čestným členem. Ježto povinnosti starostenské a jiné funkce veřejné předsedovi Pilnáčkovi zabraňovaly v poslední době účastnit se aktivně života klubovního, byl J. V. B. Pilnáček pro své velké zásluhy o Český ski klub zvolen jeho čestným předsedou a vedení klubu vloženo do rukou dlouholetého úřadujícího místopředsedy prof. K. Mlynáře. Klub zaujímá přední místo mezi našimi lyžařskými organizacemi, počtem členů registrovaných jest na druhém místě, počtem dorostenců a členů Svazu plně poplatných na prvním místě mezi československými kluby, ve Svazu sruženými. Má ve svých řadách dobré závodníky: mistra branné moci B. Kadavého, olympionika z Chamonix K. Vondráka, houževnatého oldboy Brdičku, mladého a snaživého Adu Kastnera a j.; z řad klubu vyšli nadějní skokani Zima a Štrégl. Imposantní účast členstva na valné hromadě jest svědectvím, že Český ski klub může spoléhati na příchylnost členstva ke klubu i v dobách nepříznivých. Valná hromada vytýčila si za úkol do pří-

štího desetiletí dokončiti dílo započaté koupí pozemků a chatou na Liščí hoře v Krkonoších a vybudovati tam opravdový domov hradeckých lyžařů, který by byl i chloubou města. — Pro nový správní rok zvolen předsedou prof. K. Mlynář, místopředsedy Ing. R. Pilnáček a St. Hofmeister, náčelníkem O. Panoušek, jednatelem K. Podsedník, pokladníkem J. Beneš.

Krkonošská župa Svazu lyžařů RCS konala výroční valnou hromadu dne 4. prosince v Hradci Králové. Předseda prof. Mlynář vzpomněl úmrtí zakladatele a prvního předsedy župy p. Jana Buchara a předsedy Bezkydské župy p. Al. Weckera. Činnost župy, jak z povahy přidělených jí funkcí vyplývá, byla většinou sportovně technického rázu. Náčelník Ing. R. Pilnáček zrekapituloval akce minulé sezony: instruktorské kursy teoretické a praktické (pp. Šádek a J. Pilnáček ml.), instruktorské zkoušky (Ing. Myšák, O. Panoušek, Vodehnal), kurs soudcovský (Ing. Pilnáček). Závodů župní pro nepříznivé poměry sněhové v předhoří nekonány. Náčelník ocenil závodní činnost příslušníků župy na závodech veřejných a vřele poděkoval místopředsedovi župy arch. Jarolímkovi za práci, věnovanou účasti československé na zimní olympiádě v Lake Placid. — Zástupce župy ve Svazu p. Brožek podal zprávu o poměru Svazu k sokolstvu. — Zprávy funkcionářů vzaty na vědomí a výboru bylo uděleno absolutorium. — Vzorné župní stanovy přijaty beze změny a usneseno ustaviti župu na podkladě spolkovém. — Závodů župní pro r. 1933 zadány: veřejný S. K. Dvůr Králové (Zvičina), »Bedrníkův memoriál«, závod o přebor župy S. K. Náchod (Dobrošov); župní závody dorostu rozděleny ve dvě oblasti, krkonošskou, pro kterou bude závod ve Studenci a orlickou, se závodem v Orličkách pod Suchým vrchem. Usneseno uspořádati župní závod turistický s výzbrojí po způsobu hlídkového závodu a provedení svěřeno KČST v Pardubicích. Župa účastní se výcviku norským trenerem v rámci akce Svazu a povolila příslušné úhrady nákladů. — Volné návrhy týkaly se sjednocení agendy dopravní, zřizování sportovních poraden zdravotních, »krise« soudcovské v župě. Příkladány k projednání novému župnímu výboru, do něhož zvoleni: předsedou prof. K. Mlynář (Ski Hradec Králové), místopředsedou MUDr. Janoušek (KČST Hradec Králové), náčelníkem Ing. R. Pilnáček, jednatelem K. Podsedník, (oba Ski Hradec Králové), pokladníkem Polák (S. K. Náchod), dále: Josef Reyl (S. K. Dvůr Králové), Syka (Ski Jilemnice), Košťálek (KČST Pardubice), Brožek (Lyžaři Orličky), Schejbal (KČST Choceň).

J. FIALA · ROSTOKLATY

LYŽE z prvotřídního dřeva a provedení podle nových vzorů a šítek koupíte nejvýhodněji jen u výrobce, odborníka-lyžaře

K. JANOUŠEK, PRAHA - PODOLÍ, PANKRÁČKÁ 160. Telefon číslo 45488. Veškeré opravy odborně a promptně se zárukou.

LYŽAŘI POZOR!

ZÁDNÝ PROMOČENÝ ODĚV VÍCI!

Vaše úbory i obuv nepromokavou bezpečně učiní levně přípravky

„IMPRELIN“

k dostání u Jana Povejšila, dámského krejčího Praha I., Štupartská 4. — Zhotovují též lyžařské obleky, které sám podle přání impregnují.

Valná hromada Klubu lyžařů vinohradských. Dne 25. listopadu t. r. sešlo se členstvo KLV, aby vhojném počtu vyslechlo zprávy činovníků a posoudilo, jak v minulém roce výbor klubovou činnost vedl.

Zpráva jednatele p. Makeše, obsáhla a zajímavá, zpráva svědomitého pokladníka p. Fuchse, vykazující příznivý stav jmění klubového, zpráva náčelnická, kterou přednesl p. Bloman a p. prof. Fuhrmann, oceňující zdatnost a úspěchy závodníků na závodech domácích i zahraničních (Cífka v Americe v Lake Placide), zpráva vždy přesného účetního p. Flohse a ostatních funkcionářů, byly za sou-

hlasu všech schváleny, takže dozorčí radou navržené absolutorium bylo odstupujícímu správnímu výboru jednomyšlně uděleno.

Dosavadní zkušený a všem milý předseda p. F. Žížala složil svoji funkci. Své vážné důvody oznámil předem výboru. Tento navrhl proto členstvu za nového předsedu p. Ing. Alfreda Šourka, který byl všemi přítomnými zvolen. Místopředsedy zůstávají pp. Cífka st. a Bičičtě.

Jednatel Klubu lyžařů vinohradských zůstává p. Karel M a k e š, Praha X., Nádražní 2.

Zprávy z ciziny.

Zprávy ze Švýcar. V září t. r. byla otevřena nová chata S u s a n f e v kantonu wallisském u Champéry. Chata nalézá se ve středu masivů: Tour Sallière, Ruan a Dent du Midi.

*

Pan Cornelis Tromp s chotí, ze St. Gallen, vystoupili na všech 35 švýcarských čtyřtisícových vrcholů. Poslední výstup vykonán byl letos v srpnu na Aletschhorn.

*

Podle výroční zprávy za rok 1931 čítá švýcarský alpský klub 83 odboček a 30.044 členů.

*

Nederlandsche Alpen Vereeniging učinil mezi svými členy sbírku na postavení chaty ve Švýcarsku. Výsledek sbírky šv. frs 25.000 byl odevzdán odbočce švýc.

alpského klubu v Bernu a bude použit ke stavbě chaty na Lötchenlücke. Chata bude pojmenována »Lötchenhütte — Hollandia«.

*

Švýcarský alpský klub vydal letos následující průvodce: »Berninaführer«, »Glarnerführer«, »Tessinerführer« (italsky) a »Urnerführer. Vedle toho připravuje se průvodce pro území Rhätikon-Silvretta-Samnaun.

*

Švýcarské lyžařské mapy vydává firma Kümmerly & Frey v Bernu. Dosud vydala následující: Andermatt, Gotthard, Arosa, Berner Oberland (2 listy), Beatenberg-Biel-Chasseral-Spitzberg, Château d'Oex, Davos, Gruyère, Kandersteg, Lenkerbad, Oberengadin-Bernina Piz Sol-Spitzmeilen, Savognin-Oberhalbstein, Ste-Croix-les

LYŽE

FIRMY

**KAREL KOLDOVSKÝ
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

Žádejte
ceník.

*jsou známy pečlivým provedením a dobrým
dřevem. Žádejte všude v obchodech kde
nejsou, budou Vám zaslány vyplaceně.*

LYŽE

ZÁVODNÍ I TUROVÉ
nejnovějších vzorů i šířek vyrábí firma

BŘÍ SLONKOVÉ

Nové Město na Moravě

Telefon
číslo 32

Ceníky zdarma. — Klubům sleva

Pilnáčkův
OHOL

všude první
pro své
nedostižné
vlastnosti

Dává hustou
neschnoucí
pěnu! Při
použití
nepálí,
pleť vláční

Rasses, Zermatt-Gornergrat a Zuoz; zároveň vydala firma dvě příručky: Berner Skiführer a Zürcher Skiführer.

Během zimního období roku 1931/32 uspořádal švýc. alpský klub dva kursy pro lyžařské cvičitele a jeden vysokohorský kurs pro lyžařské cvičitele, a to v Sedrunu, Les Morses a na chatě Bétemps.

Kavkaz. V těchto dnech vyšlo znamenité alpistické dílo: »Die Eroberung des Kaukasus«; od Karla Eggera, který v roce 1914 provedl na Kavkaze celou řadu prvních výstupů. Kniha obsahuje též příspěvky celé řady alpistů, vedle 25 fotografií a 5 map. Cena šv. frs 12'50, v knihkupectví Benno Schwabe & Co. v Basileji (Basel).

Různé zprávy.

Nechtěli jsme nikoho urazit! K článku kolegy Rudla: »O vyšší úroveň našich horských chat« v minulém čísle došlo nás několik protestů. Byly to zrovna náhodou protesty některých našich českých podnikatelů větších horských podniků, kteří snažili se s uznáníhodnou pracovitostí přizpůsobiti své podniky modernímu světovému standartu. Ti nám vytýkají: »Jak můžete takhle psát o českých boudách, my se tolik snažíme, my to máme dobré!« atd. Pardon, prosím, máte? Opravdu? Výborně! Sláva vám! — Článek Rudlův jistě nechtěl odsuzovati pa u š á l n ě v š e c h n y naše horské podniky, neřikal také konkrétně, koho se týká. Z článku je ostatně zřejmo, že jde pisateli o menší podniky rázu skutečných chat a ne o horské hotely, zvané boudami, jako je na př. bouda Kolínská, Sokolská, Výrovka a p. Řikal jen, že závady jsou, b o h u ž e l jsou a h o d n ě jsou! Že něco na tom je, svědčí nám souhlas s článkem z jiných kruhů našeho čtenářstva — z kruhu právě »konsumentů« některých našich horských chat — našich lyžařů. — Všechna přání lyžařů zní: Nechceme přemrštěný komfort, luxus, zvláště tam, kde to místní a jiné poměry nedovolují, chceme jen čistotu, především čistotu, trochu útulnosti, reálnost, vlídnou tvář. — Tu reálnost a vlídnou tvář, o které mluvil ke svým kolegům známý odborný pracovník, předseda Svazu hotelierů Šroubek ve svém proslovu do rozhlasu dne 24. listopadu t. r.!

Něco tu určitě někde není v pořádku! Mlčím se to nespraví. Článek nepsala redakce, která jistě nemůže míti nikdy v úmyslu dotknouti se nijak našich poctivých českých budařů, psal ho člen naší lyžařské obce, s jedinou tendencí — poraditi. Náš časopis je volnou tribunou lyžařskou. Malá anketa o Rudlově tematě byla by snad zajímavá. — Red.

Čtenáři denních listů, vezmou-li ráno »noviny« do rukou, hledají, co je nového ve sportu. Ten čte o tennise, ten o kopané atd., podle toho, který sport jest jeho hlavním koníčkem. Ale jakmile spadnou se stromů listy a člověk již ani na ulici se neodvážá bez převlečnicku, pak většina dnešních čtenářů denních listů v první řadě pátrá, zda v rubrice sportovní nenalezne titulek: Lyžařství. A čím více k vánocům, tím více čtou se rubriky o zimních sportech. Bohužel, že lyžařští fanouškové jsou větším dílem hodně zklamáni, neboť mimo nějaké oznamované schůze lyžařské a oznámení o přespolních bězích, žádné novinky z lyžařského světa tam nenajdou a také po vánocích mimo kusých zpráv o lyžařských závodech, sloupce s titulem »Lyžařství« mnoho toho nepřinesou. A tak přicházíme k tomu, abychom si na toto nedostatečné referování v denních listech trochu posvětili.

Je sice pravda, že my lyžaři máme svůj časopis »Zimní sport«, jež z povinnosti měl by každý lyžař odbírat a čísti, ale jsme si toho vědomi, že přece jenom náš časopis vychází v určitých časových intervalech a naši lyžaři přejí si také mimo lyžařské revue, jako náš »Zimní sport« jest, čísti také zprávy čerstvé, ať již se týkají kteréhokoliv odvětví lyžařského sportu. — Co je tedy asi příčinou, že tak málo místa věnuje se lyžařství v denních listech, zatím co na př. kopané věnovány jsou i v zimní době celé sloupce? V první řadě jest to nedostatek zpravodajů, kteří by rubriky denních listů mohli vyplňovati. Zaráží jistě, že při dnešním ohromném rozmachu lyžařství tak málo máme lidí, kteří skutečně dovedou o lyžařství referovati. Jest pravda, že vedení lyžařských rubrik pokouší se i páni redaktoři jiných sportovních odvětví, ale to dopadne obyčejně nevalně. A referování na př. o lyžařských závodech v denních listech není

LYŽE, VÁZÁNÍ A HOLE

K LYŽÍM VYRÁBÍ A NA SKLADĚ MÁ FIRMA ANT. BARTOŇ,
SPECIELNÍ VÝROBA LYŽÍ VE VYSOKÉM N./JIZ. ZAL. 1906

SPORTOVCI — LYŽAŘI

Nejlépe a nejlevněji Vás obsloužíme.

Kompletní lyže t. j. lyže, vázání, plechy, hole, talíře, řemínky od Kč 98.—

Lyžařské boty ručně pracované, zaručeně nepromokavé, dvakrát šité, vysmolované od Kč 99.— — 129.—

Každého udivujeme nízkými cenami a výbornou kvalitou.

**SPORTOVNÍ ZÁVODY: ŽIŽKOV, Roháčova 7
LIBEŇ, Primátorská 601
VRŠOVICE, Palackého 2**

Pozor na firmu v Roháčově ul. v domě č. 7. V této ulici nemáme žádnou filiálku, proto nezaměňujte s jiným závodem.

LYŽE	75.—
BOTY	115.—
HUITFELD	24.—
HOLE	25.—
LUMBERJACKY	98.—

Ceník zdarma.

SPORT **DŽBÁNEK** PRAHA II.
SPÁLENÁ 30

tak jednoduché jak by se zdálo. Takový referent jede příkladně do Harrachova, aby přinesl referát o závodě ve skoku na lyžích. Po skončených závodech, při nichž srdečně mrzl, honem musí shánět výsledky, a hajdy na nádraží. A pak v kymácejícím se vlaku píše na kolenou referát s výsledky a nemá ani čas, aby trochu po cestě si odpočinul. A když vlak přijede do Prahy a ostatní lyžaři spěchají domů, aby po občerstvující tůře pěkně si odpočinuli, náš ubohý referent musí do redakce a trvá hodně dlouho než chytí poslední elektriku a odjede domů. A počítejte, jaké má takový referent výdaje se zájezdem spojené, počítejte, že si na lyže takřka nestoupne a pak se ho zeptejte, co za svůj referát dostane. Zaplatí-li mu za řádek 20 hal., pak musí být rád. A tady je hned jedna z příčin, proč tak málo naši odborníci píší do novin. Každý se o ten výnosný úspěch pokusí několikrát a pak si řekne, že si nebude kazit neděli, když dohromady za to mnoho nedostane a nechá toho. A redakce denních listů, místo, aby si vychovaly své referenty lyžařské jako mají jiných sportovních odvětví, přenechají to čistě tomu, zda jim někdo něco napíše, neb to převezmou z listů jiných. Anebo si na významnější podnik vyšlou svého pana redaktora, který sportovně vystrojen v zimníku a tvrdé bouře boří se chudák do sněhu a každého prosí, aby mu něco řekl, čím by svůj referát vyplnil. — Víme, že naše lyžařství má tu nevýhodu, že sportovní podniky pořádané jsou daleko od Prahy i ostatních velkých měst, ale kdyby své referenty, kteří mají skutečně odborné zkušenosti, dobře honorovali, pak by i naše denní listy měly v době zimní pěkné lyžařské statě a zprávy stejně dobré jako bohužel mají německé denní listy. — A ten stav asi ještě bude trvat déle, dokud čtenáři sami na redakcích si nevynutí, aby psalo se také o jiných sportech než těch, které jsou krásně honorovány, jako je tomu při kopané a automobilismu.

Dr. O. Br.

Nový lyžařský můstek u Valaš. Meziříčí vybuodoval lyžařský odbor Sokola k uctění památky 100. výročí narození Dra M. Tyrše. Mohutný můstek střední velikosti je na Vrchu (693 m) u M. Lhoty na nejvyšším a nejkrásnějším vyhlídkovém bodě okolí města. 50minutový výstup městským hájem po červenobílé značce odmění bohatě turisty i lyžaře nejen čarokrásnými rozhledy do širého kraje valašských Beskydů, ale v zimní době znamenitým

lyžařským terénem a všestrannými půvabnými sjezdy lesem i stráněmi.

Výška nájezdové konstrukce ze silných kmenů činí 8 m. Dopadový svah sklonu 35 stupňů, obrácený k severu, umožní snad skoky až do 35 m délky. V blízkosti můstku je stanice Pohorské jednoty Radhošť, vojenská rozhledna a pod nájezdovou konstrukcí bude co nejdříve zřízena ohřívárna s čajovým bufetem. Z Valaš. Meziříčí vede pěkná silnice až k můstku, která poskytuje skoro 6 km dlouhý sjezd pohodlnějším lyžařům. Nejlepší sněhové poměry trvají zde od ledna do konce března i déle. První lyžařské závody ve větším měřítku jsou projektovány na únor 1933.

Lyžařům z místa i z širšího okolí (Hranic, Holešova, Kroměříže, Přerova, Olomouce atd.), stane se toto nové středisko vítaným cílem zimních zájezdů. Můstek se nachází na půvabné lyžařské trati ze vsackého Cábu přes Ptácnici—Santov—Údolní přehradu na Bystřičce—Ostrý Vrch—Val. Meziříčí, která je dosud většinou lyžařů dosti neznáma, ač právě v únoru a březnu oplývá dlouhými a výbornými sjezdy. Lyžařský odbor se také postará o spolehlivé vyznačení tratí a orientační tabulky v tomto lyž. úseku, hlášení teploty a sněhových poměrů.

Nové autobusové spojení v Krkonoších. Železniční správa ve snaze doplnit síť autobusových spojů v Krkonoších zavedla novou linku ČSD: Jilemnice—Vrchlabí—Trutnov, čímž tato města získala výhodného vzájemného spojení. Lyžařům z Jilemnicka umožněno pohodlně dosáhnouti středních i východních partií krkonošských. Hojně frekventovaná linka vede z Jilemnice přes Branou do Valtěřic (závodní můstek LZK), Vrchlabí (autobusové spojení na Špindlerův Mlýn), Lanova, Čistě (výstup přes Černý Důl na Černou horu), Heřmanových Seifů a dále k Trutnovu. Odjezd z Jilemnice: 5:25, 11:40 (jen v neděli), a 16:24. Odjezd z Trutnova: 9:40, 14:— (jen v neděli), a 21:05. —š.

Beneco v záři elektrických světél. Když v r. 1928 dostalo se boudám na pohraničním hřebenu Krkonoš telefonních stanic, bylo pak uvažováno o rozšíření sítě i na pásmo vnitřní. V prvé řadě přicházelo tu v úvahu Beneco. K uskutečnění druhé etapy došlo před 2 roky, kdy

Nezaměňujte stejně s každým zbožím!

VÝBORNÉ LYŽAŘSKÉ RUKAVICE

z mé speciální nepromokavé, velmi trvanlivé látky s patentním koženým uzávěrem, palec a dlaň kůže vypodložené, přes rukáv k přetažení, vyrábí jedině:

Odborný závod lyžařských rukavic Erhard Bursík v Písku.

Pánské pár Kč 25.—, dámské Kč 23.—, dětské Kč 20.—.

Všeobecně uznané a doporučené.

Speciální
lyžařský
vosk švédský
zn. „Derby“

TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV

LYŽE
a ostatní výzbroj

VÁM NEJLEVNĚJI DODÁ JEDINĚ LYŽAŘ-ODBORNÍK **J. JANÁČEK**, PRAHA II.,
BENÁTSKÁ ul., proti Botanické zahradě. Filiálka Hradec Králové, Plácka. Ceník zdarma

Držáky lyží

na Váš automobil zhotoví a namontuje bez poškození karoserie

F. LUDVÍK A SPOL.,

autokarosárna a lakovna • Smíchov, Nádražní třída 34 • Telefon č. 409-67

Benecko zapojeno do sítě krkonošských telefonních stanic a na Zlaté Vyhliďce zřízena místní ústředna. Cílá obec, těšící se velké oblibě, jak v kruzích turistických, tak i lyžařských, nespokojila se pouze touto vymožeností, nýbrž stanovila si další program. Domáhala se zavedení elektrického světla. Loňského roku vypracován projekt a již letos přikročilo se k jeho provedení. Nejbližším místem, kde bylo možno dosáhnouti připojení k elektrické síti, byl Hrabačov u Jilemnice. Zde započato o prázdninách s kladením sloupů a poněvadž práce rychle pokračovala, přistoupilo se již během měsíce října k instalaci v jednotlivých turistických objektech i soukromých domech na Benecku. Proud budou dodávati Východočeské elektrárny v Hradci Králové. V nejbližších dnech zazáří Benecko světlem elektrických lamp a lyžaři, kteří sem zavítají, budou jistě touto změnou proti loňskému roku mile překvapeni. Zasluhou čin chudé horské obce, která nelekala se značného nákladu, třeba po zásluze oceniti. Stane se tak nejlépe hojnou návštěvou v příští lyžařské sezoně.

Ing. A. Š.

Olomouckému živnostenskému časopisu *Československý deník*, podařil se tento vtíp: Opravy lyží přináší v zimě truhláři zvláště v horských krajích kus výtěhu. Proto neškodí jim věnovati více pozornosti. Tyto opravy jsou celkem jednoduché, ale vyžadují velké péče, má-li býti zákazník uspokojen trvale. Nejčastějšími poruchami lyží jsou ulomené hroty. Pro trvanlivost spoju jest důležité, aby spára procházela pokud možno ve směru vláken lyže a aby byla co možná nejdelší. Ke klišení se má používat jen nejlepšího klišu. Při větším počtu oprav doporučuje se opatřiti si hroty do zásoby a upozorniti nejbližší lyžařské spolky na provádění oprav.

Lyžařský oblek neumožňuje nám jenom sportovně využití těch sterých krás zimní přírody, ale ukládá nám i určité povinnosti. Jako každý jiný stejnokroj — vojenský, sokolský — tak i lyžařský oblek zavazuje nás k plnění jistých povinností a nutí nás k dodržování určitých řádů a předpisů. Každý lyžař již z úcty k lyžařskému obleku chová se slušně, důstojně, varuje se všeho, co by se mu mohlo vytknouti, poněvadž každý poklesek vrhá špatné světlo na klub, župu, svaz a celé lyžařstvo. S ly-

žařským oblekem odkládáme všechny rozdíly společenské, politické, náboženské i národnostní a na místo všeho nastupuje pocit upřímného kamarádství, toho opravdového kamarádství, které se neleká žádných obtíží, které nezná žádných překážek, které nelituje námahy, času ani práce tam, kde běží o pomoc druhému kamarádu.

Ať není jediného lyžaře nebo lyžařky, kteří by jeli kolem raněného kamaráda, aniž by se zastavili a neoptali, zda potřebuje jejich pomoci. A nejen optali, ale skutečně také pomohli nebo se postarali, aby se raněnému pomoci dostalo. Lyžař smí raněného lyžaře opustit až tehdy, když ví, že ho předal do dobrých rukou, nebo že jeho pomoci více nepotřebuje. To žádá právě lyžařské kamarádství, k tomu zavazuje, nikde sice nepsaný, ale svatý lyžařský zákon.

K. Makeš.

Rekonstrukce silnice Vítkovice—Hutě, kterou provádí okresní úřad v Jilemnici, byla již v první části dokončena. Nyní započato s úpravou silnice směrem k Dolním Mísečkám. Během 1 roku bude možno jezdit auty až k Mísečkám, odkud lze pak snadno dosáhnouti i nejkrásnějších partií krkonošských Kotelných jam, Dvoraček a pramene Labe. Pro rozvoj turistiky a lyžařství v západních Krkonoších má tato stavba velký význam. —š.

Zvláštní sportovní vlak k mezinárodním závodům lyžařským FIS do Innsbrucku bude vypraven ředitelstvím státních drah v Praze společně s Čedokem. Odjezd pravděpodobně bude 8. února večer a návrat do Prahy 14. února dopol. V rámci zájezdu bude uspořádána pietní návštěva k pamětní desce Dr. Miroslava Tyrše v Ötzu. Cena zájezdu bude asi 550 Kč.

Štrbské Pleso jest název monografie redaktora Aloise Chytila, známého propagátora Vysokých Tater. Krásná kniha o 48 stranách textu, vybavena jest 80 originálními snímky na 32 stranách křídového papíru ve formátu 24×31. Obsahem jest tu historie Štrbského Plesa od převratu až do dnešního dne, vedená touhou o zvýšení návštěvy a rozšíření celého Štrbského Plesa, jež ne bezdůvodně nazývá se perlou Vysokých Tater. Publikace vydána jest vlastním nákladem a obdržeti ji možno u knihkupců neb u autora, Smíchov 1496. — Všem přátelům a obdivovatelům Štrbského Plesa tuto krásnou publikaci doporučujeme!

VŠE PRO LYŽAŘE JEN U PROCHÁZKY PRAHA III., VÍTEZNÁ 15.

Specialita: Finské břízové běhačky.

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

DOBŘÉ JÍDLO — DOBRÁ NÁLADA —

zásobujeme lyžaře i horské chaty vybranými lahůdkami.

RICHARD HULATA, továrna na uzenářské zboží a konzervy, PRAHA XII., FRANCOUZSKÁ TR. 29. — 31.

OSVĚDČENÉ **LYŽE Z HORSKÝCH JASANŮ** ODBORNĚ VYRÁBÍ FA **FRANT. KOBLÍŽEK** ŽÁDEJTE NABÍDKU. **KLÁŠTEREC NAD ORLÍCÍ.** ŽÁDEJTE NABÍDKU.

Jedzte na lehko, hlavně když jedete jen na neděli. Ale kartáček na zuby a *Thymolin* nesmíte zapomenout! To člověk celý den nestojí za nic, když si ráno pořádně nevyčistil zuby. Kupte si proto praktické thymolinové pouzdro (vejde se do něj kartáček i *Thymolin*), které se skvěle umísť i do nejmenšího chlebníku, poněvadž je lehké a skladné. Bude vám dobře sloužit i v létě na výlety, bude stále chránit váš kartáček a *Thymolin*, kteří se za to výborně starají o zdraví a o bílou krásu vašich zubů. *Thymolin* — zdravé zuby — veselý úsměv. To má mít každý lyžař.

Ústav španělský a iberoamerický v Praze pořádá společně s Klubem alpistů československých v Praze výstavu španělské horské turistiky. Výstava bude se konati v Topičově saloně asi od vánoc přibližně do 10. ledna 1933.

Španělská odborná revue »Peñalara« přinesla v zářijovém čísle na prvním místě článek R. Piláta o horstvech v Československu s překrásnými obrázky.

Africké lyžařské mistrovství. Ski-Federation de l'Afrique du Nord koná své mistrovství dne 12. února v Berberském pohoří Atlasu (Francouzský Alžír).

Ať se třeba čerti žení, my v chatě nezůstaneme! Do mrazu a do vánice, do prudkého slunce nahoře na hřebenech. A každého dne, od rána do večera. My se mrazu a slunce nebojíme. Dobrý lyžařský oblek, čepice přes uši — a obličej? Ten je chráněn cremem Grado! Namažeme se pěkně každého rána před odjezdem a tím je věc vyřízena. *Creme Grado* skvěle chrání pleť před účinky všech možných žvlů a podporuje rychlé, stejnoměrné zhnědnutí. A když snad člověk zapomene — když se večer vrátí do chaty a tvář je v jednom plameni — ještě není nic ztraceno. *Creme Grado* vyniká také hojivým účinkem — díky svému zvláštnímu složení — ztiší za chvíli všechny bolesti a vyhojí podrážděnou pleť. *Creme Grado* je neocenitelný pro dámy, které si příliš popřály slunce nebo mrazu a večer chtějí tančit a býti hodně hezké. Dostane se totiž také nemastný, a pak na něm skvěle drží pudr. Oba druhy mají ale stejné vlastnosti: chrání pleť, hojí a dodávají skvěle hnědého odstínu. Slunce, mráz, *creme Grado* — kosmetické přípravky 100% sportovce.

Chata KČST na Kozlovském kopci. Kozlovský kopec (600 m) u České Třebové (3/4 hodiny od města, 4krát denně autobusové spojení), je nejen dobrým lyžařským terénem, nýbrž i skvělým vyhlídkovým bodem na skupinu Král. Sněžníku, Jeseníky s Pradědem, Suchý vrch s Kramářovou chatou, atd. Citelný nedostatek, kterým Kozlovský kopec trpěl, přístřeší v době nepohody a dobré občerstvení, byl tyto dny napraven. Odbor KČST Česká Třebová odevzdal veřejnosti do provozu novou chatu, která je vkusně řešena a stane se jistě dostaveníčkem všech lyžařů. Zajedte si jednou na Kozlovský kopec a zůstanete jeho stálým návštěvníkem. Česká Třebová má velmi dobré vlakové spojení na všechny strany a lyžařské terény velmi dobré. Pro skokany vystavěn byl právě cvičný můstek pro 25m skoky.

Lukavský.

Lyžaři, pozor! Autokarové zájezdy ve vytopených a pohodlných vozech do Špindlerova mlýna a zpět za 55 Kč. Odjezd každou sobotu o 14 hod. 30 m od stanoviště Autoklubu a návrat tamtéž kolem 22. hod. Informace a přihlášky I. K. A., Praha II., Hopfenštokova 11. Telefon 38727.

Jak vydělávají na turistech v St. Bartholomae. Přítel našeho listu nám píše: Na bavorském Königsee, těsně pod

Watzmannem, leží nepatrná vesnička St. Bartholomae, jejíž obyvatelé jsou odkázáni svým výdělkem jen na turisty. Kterýsi tamější podnikavec vyžrál na pohodlné turisty a ukazuje jim za 1 marku kamzika na úbočí Watzmannu. Tento kamzík je však vycpaný a byl samotným majitelem na skálu upevněn. Ač podvod byl již několikrát objeven, zvědaví turisté podporují tuto »živnost« dále.

Zánovní lyžařské boty č. 41 výměním za lyžařské boty č. 42—43 nebo levně prodám. Vl. Bém, kavárna »u Svobodárny«, Libeň, Královská.

Zprávy z fotografického průmyslu. Zimní fotografie vyžaduje použití nejcitlivějšího negativního materiálu, hlavně fotografických filmů svitkových a proto továrna »Fotochema« v Hradci Králové dala právě tyto dny do prodeje nový, nejcitlivější svitkový film

Foma Superchroma-Antihalo 23° Sch, který má výtečnou gradaci i orthochromasii, jemné zrno a značnou expoziční pružnost. Vlivem hnědé zadní vrstvy jest dokonale halace prostý a proto i nejmenší filmové negativy jest možno velmi značně zvětšovat. K vyvíjení filmu *Superchroma-Antihalo* doporučujeme vývojkou tohoto složení:

500 cm³ vody destilované,
2 gr metolu,
50 gr siřičitanu sodného kryst.,
3 gr hydrochinonu,
20 gr potaše,
1 gr bromidu draselného.

Zásobní roztok ředíme k vyvíjení stejným objemem vody (nejlépe převařené). Po vyvolání a vyprání filmového pásu doporučujeme práť jej asi 20 minut vodou a pak dvě minuty protáhnouti čistící kyselou lázní:

250 cm³ vody,
4 cm³ ledové kyseliny octové.

Následuje pak praní asi 10 minut tekoucí vodou. Před usušením otřeme obě strany filmového pásu mokrou vatou; při dodržení tohoto pracovního postupu dostaneme negativy velmi jemného zrna a skelně čistého povrchu, takže je možno velmi značně zvětšovat, i při světle kondensorovém.

Ke zvětšování z filmových negativů doporučujeme osvědčené, značně citlivé papíry

Foma broma Foma royal,

vyráběné ve třech gradacích a různém povrchu. Podrobné návody ke zpracování jsou přiloženy ke každému balíčku.

Ošetřte Vaši sportovní obuv
Juchtovou živinou;
budete mít skutečný a zdravý
požitek ze sportu.

Juchtová živina, opak obyčejných kožních tuků, vnikne beze zbytku do kůže, změkčuje ji, činí ohebnější a trvale nepromokavou. Obuv se polom neláme a oddolává vlhkosti.

K dostání ve všech obuvních, sportovních a příslušných obchodech.

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. - V PRAZE NA POVOZY I PYTLE DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS,

PRAHA II., VODIČKOVA 18.

TELEFON 23256-7-8. — POŠT. PŘIHRÁDKA 486.

KAM O VÁNOCÍCH NA HORY?

HOTEL KRAKONOŠ NOVÝ SVĚT

Měšťanský dům.

Doporučuje se co nejlépe.

DVORAČKY V KRKONOŠÍCH

znovuzřízeny, 20 pokojů, ústřední topení, tekoucí, teplá a studená

voda, Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén,

Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou, Telefon č. 11.

ELLA PŮHONNÁ, majitelka.

HOTEL KUBÁT BENECKO V KRKONOŠÍCH

880 m n. m.

Stanice dráhy Vrchlabí nebo Jilemnice. V domě elektr. osvětlení, ústřední topení, v pokojích tekoucí voda studená a teplá, výborná domácí kuchyně, lá nápoje a vína, prazdroj.
Telefon č. 3.

ŠPINDLERŮV MLÝN - SV. PETR HOTEL

PANORAMA

Jediný český hotels ústředním topením

Ideální poloha v rozkošném koutku Krkonoš

Leden: pense od 50.— Kč. Společné noclehárny. Výborná kuchyně

F. POLANSKÝ, majitel

Štemberkova horská chata v horách Orlických .. PANORAMA .. ve Dříšl. pošta Deštné.

Telefon Deštné č. 4. — Ústřední topení. — Elektrické osvětlení. Středisko turistiky a zimních sportů v Orlických horách — Stanice dráhy Solnice, Nové Město nad Metují a Dobruška. — Z Dobrušky a z Nového Města nad Metují pravidelné autobusové spojení do Deštného. Prvotřídní kuchyně a nápoje. Jediná poloha v překrásné kotlině pod Velkou Deštnou.

I. Turistická chata: útulné, čisté pokoje, restaurace s velkou zasklenou verandou.
II. Dependence prvotřídně vypravená. 30 komfortních pokojů, hala, otevřená terasa a balkony. Ústřední topení, lázně, autogaráže. — Denní pense mírná.

Josef Sedláček, hotelier.

Doporučují se: **BOUDA U VODOPÁDU MUMLÁVY** Doporučují se:

VOSECKÁ BOUDA

Telefon: Nový Svět č. 5.

HOTEL HERČÍK HARRACHOV

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV

Ústřední topení, tekoucí voda. Telefon Nový Svět číslo 6. (Stálá tel. služba.)

HOTEL „BREMEN“ VRCHLABÍ

v blízkosti nádraží, nově upraven a rozšířen, 22 dobře zařízených pokojů, teplovodné topení, vodovod v každém pokoji, koupelny, autogaráže.

Telefon 165.

Telefon 165.

OBNOVENÁ MARTINOVKA

STÁVÁ SE STÁLE VÍCE
STŘEDISKEM SPORTOVců

Ideální, úplně bezpečný lyžařský terén, vzorná obsluha, solidní ceny, sáňkování získávají jí přízeň.

O všemožné pohodlí pečuje J. LINGR, nájemce.

JONOVA BOUDA

950 m nad m., pohodlný výstup přes Červený Vrch přes Velkou Úpu a od Mohornova mlýna. Ideální místo pro zimní sporty s vhodnými lukami pro lyžařská cvičení. Ústřední topení, elektrické světlo. Vodovod z horského pramene. Pošta: Velká Úpa, tel. č. 9. Levné ceny. Majitel Ad. Kneifl.

Rozkošná Lubochňa

státní klimatické lázně na Slovensku, na hlavní trati Bohumín-Košice, ideální lyžařský terén, cvičné louky, sáňkovač dráha. Výborné stravování a ubytování. Celodenní pense Kč 40.—. Žádné další přírážky. Na lyžařské legitimace sleva. Pro zájezdy klubů (nejméně 10 osob) pouze Kč 35.—. Informace správa st. lázní Lubochňa.

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA.
Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce
a admin. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35.— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4.—. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek.
34-474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

LYŽAŘSTVÍ
ALPINISMUS
BOBSLEIGH
TURISTIKA
BRUSLAŘSTVÍ
HOCKEY

ROČNÍK XXII.

LEDEN 1933.

ČÍSLO 4.

Zprávy Svazu lyžařů.

Důležité usnesení ústředního výboru Svazu lyžařů RČS.:
Ústřední výbor Svazu lyžařů usnesl se na schůzi, konané dne 11. t. m., že můstky, které vlastní Svaz lyžařů neb jeho členové, smějí býti v budoucnosti propůjčeny pouze členům, t. j. spolkům ve Svazu lyžařů sdruženým.

Soudcům (měřičům a čekatelům) Svazu lyžařů ČSR.
Upozorňujeme všechny svazové soudce (měřiče a čekatele), že jsou naprosto povinni dodržovati stanovy a řády Svazu lyžařů a tím i řády mezinárodní federace lyžařské (FIS). Zvláště zdůrazňujeme, že členové Svazu lyžařů smí se zúčastniti pouze podniků pořádaných Svazem lyžařů, nebo župami a spolky v něm sdruženými, event. těmi Svazy, jež tvoří mezinárodní federaci.

Smí tudíž svazoví soudcové (měřiči a čekatelé) vykonávat příslušné úkony, do jejich funkce spadající, jedině na závodech Svazu lyžařů hlášených a jím povolených.

V. J. Jirků,
svazový referent soudců.

Bobsleigh. K notice redakce o vzkříšení organisace a vybudování sportu bobsleighového v Československu, uveřejněné na str. 69 třetího čísla roč. XXII. našeho listu, došla chefredaktora korespondence s dotazy několika interesentů jak soukromníků, tak i korporací (spolků), sdružených ve Svazu lyžařů. Chefredaktor zodpoví všechny dotazy v brzkou písemně a ujišťuje, že počátky tohoto sportu nebudou spojeny pro interesenty s velkými výdaji. Hlavní věc bude, začít co nejdříve. Na potřebný materiál má redakce několik výhodných nabídek.

Co je nového v náčelnictvu Svazu lyžařů RČS. Vinou nedostatku sněhu na začátku letošní zimní sezony, opožděna byla přirozeně též citelně příprava našich závodníků k velkým mezinárodním událostem, které nás čekají v tomto roce. Proto také musely býti náčelnictvem Svazu postupně odkládány závodnické kursy a přípravy našich závodníků. Kursy mezinárodních závodníků provedeny budou od 17.—24. ledna t. r. v Novém Světě, kde uspořádán bude též dne 22. ledna t. r. veřejný závod ve skoku na lyžích, který jest současně vylučovacím závodem pro závody FIS. K těmto závodům odjedou do Innsbrucku naši závodníci v pátek, dne 3. února t. r. Předtím zúčastní se

část našeho závodního teamu závodů o Mistrovství Jugoslaviie v okolí Bledu. Vedoucím výpravy do Jugoslaviie jest V. J. Jirků. Do Jugoslaviie odjede výprava již 25. ledna t. r. Po závodech na Bledu odjede pak výprava přímo do Innsbrucku, kde očekávají bude příjezd hlavní výpravy z Prahy.

Další, neméně důležitou složkou činnosti Svazu jest, že v letošním roce o pololetních prázdninách uspořádány budou ve všech župách Svazu lyžařů RČS. závody dorostu, společně se závody středoškolského studentstva, kteréžto závody vyvrholí závodem o přebor dorostu Svazu lyžařů RČS. »Memoriál Dra Synáčka«, jehož provedením pověřen byl Sportovní klub Nové Město na Moravě, dne 4. a 5. února 1933. Při závodech těchto pracuje Svaz v dohodě s Ústředním spolkem československých profesorů tělovýchvy, s jehož lyžařským referentem, panem profesorem Hallou, projednány byly všechny podrobnosti. V příštích letech pak mají býti uspořádány velké celostátní středoškolské závody.

Mistrovství ČSR. bylo nutno přeložiti z původně stanoveného termínu (26.—29. I.) na 3.—5. III. t. r., neb nedostatkem sněhu na začátku letošní sezony stalo se, že závodníci nemají dostatečné přípravy, jaká k závodům takového významu musí býti požadována. Závody o Mistrovství ČSR. konány budou v Novém Světě-Harrachově, kde činí se již obsáhlé přípravy. Závodníkům poskytnuty budou velice značné výhody při ubytování i stravování, jakož i při cestě do Nového Světa. Proposice rozeslány budou v nejbližší době. Náčelnictvo apeluje na všechny spolky, sdružené ve Svazu lyžařů RČS., aby již nyní připravovaly se k vyslání co možná největšího počtu závodníků na naše Mistrovství. K Mistrovství našemu přislíbil účast fenomenální norský skokan, nám všem známý Sigmund Ruud a dále druhý Nor Arne Guttormsen, není vyloučeno, že uvidíme i Birgera Ruuda na našem Mistrovství. —ř.

Cvičitelům Svazu lyžařů RČS. Cvičitel'ský odbor T. S. se souhlasem náčelnictva Svazu lyžařů žádá všechny cvičitele, aby věnovali zvýšenou péči výcviku všeho členstva klubů, jichž jsou členy.

Na Vás všech jest, abyste položili dobrý základ výcviku nováčků, abyste zdokonalili pokročilé a přispěli tak ke zvýšení celkové úrovně všeho československého lyžařství. Mějte v paměti, že čím větší počet dobře vycvičených, tím lepší bude celkový průměr. Čím lepší průměr, tím větší

bude počet vynikajících jedinců-závodníků, kteří doplní řady našich úspěšných borců.

Vyučujte, cvičte, vychovávejte, nejen však na louce, ale také v terénu — příručka V. Horčíčky »Lyže a sníh« bude Vám dobrým rádcem a pomocníkem.

Mějte v patrnosti, že řady Svazu lyžařů a najmě řád pro cvičitele žádá od Vás, abyste podali výkaz své výchovné činnosti. Kdo za sezónu 1931-1932 tak doposud neučinil, učiň tak ihned, neb jinak bude cvičitelský odbor míti zato, že nekonal jste svoji povinnost a vyvodí z toho dů-

sledky. Nezapomínejte, že smíte vyučovati pouze členstvo klubů, sdružených ve Svazu lyžařů RČS. (nevztahuje se na vedení školní mládeže, profesory tělesné výchovy a učitele tělocviku, pokud vyučují mládež svých ústavů).

Výlety, výpravy i zájezdy podléhají stejně ustanovení řádu, jako cvičení.

B. Zadák,

referent cvičitelů Svazu lyžařů.

Jaké přípravy se čini pro mezinárodní lyžařské závody FIS, pořádané v Inšpruku roku 1933?

Mezinárodní lyžařské závody FIS vžily se za krátkou dobu od roku 1925, kdy jejich základ byl položen právě u nás v Československu v Janských Lázních, kde po prvé oficiálně byly uvedeny v život, za účasti závodníků z Československa, Polska, Jugoslaviie, Itálie, Švýcarska, Rumunska, Německa, Rakouska a Norska, takže dnes pokládány jsou za největší lyžařské závody vůbec.

Příští závody FIS, jak známo, budou pořádaný od 6. do 13. února 1933 v Inšpruku a nebude jistě nezájímavé, zmíním-li se o přípravách, jež již přes půl roku jsou tamtéž činěny, ježto rakouský lyžařský svaz klade velký důraz na to, aby z důvodu propa-

gace cizineckého ruchu byly celé tyto závody uspořádány bezvadně. Pro naše lyžaře jak závodníky, tak i ty, kteří hodlají se zúčastniti společného zájezdu k těmto závodům, bude následující informace také jistě zajímavá a doufám, že jak počet závodníků, které vyšle Svaz lyžařů, tak i počet účastníků společného zájezdu do Inšpruku bude značný. Naši závodníci musí opět obhajovati svoji skvělou posici, kterou dobyli na III. Zimních olympijských hrách v Lake Placid, a bude to jistě možná ještě těžší obhájití svůj primát v střední Evropě, když se strany jak Němců rakouských, tak i říšských bude nápor jistě vynaložen ohromný, než tomu bylo v Americe.

ENOOLEJ · OSTGAARDOL · ENO

KDO MAŽE

TEN JEDE!

TUKY NA OBUV · LYŽ. VOSKY

MEJ JEMNĚJŠÍ JUCHONK · MĚZÍČEK

OSTGAARDOL

SKI · SKS

The advertisement features a central illustration of a skier in a blue and white outfit, number 15, being pulled by a brown horse on a snowy slope. In the foreground, there are three containers of Eno products: a large blue can of 'Enoolej', a smaller blue can of 'Eno', and a tin of 'OSTGAARDOL'. A banner above the skier reads 'KDO MAŽE' and another below reads 'TEN JEDE!'. At the bottom, a large banner reads 'TUKY NA OBUV · LYŽ. VOSKY'. The background shows a snowy mountain landscape with a small building and a flag.

A pokud se týče našich lyžařů-fanoušků, kteří do Inšpruku pojedou, jistě čím více jich bude, tím lépe, neboť pak jistě naše hochy budou moci podporovati a ti nebudou si připadat jako opuštění mezi samými cizinci.

Pokud se týče organizace povšechné, svěřena jest tato vedení, jež složeno jest ze zástupců rakouského svazu lyžařského, tyrolského svazu a konečně inšpruckého svazu. Všichni ti nejlepší zvoleni jsou do tohoto výboru, na němž bude spočívat váha celých závodů, k nimž v uvedené dny budou směřovati zraky celého světového lyžařstva. Mezi známějšími osobami tohoto výboru čteme tato jména známých lyžařů: Dr. F. Lantschner, Dr. Martin, Kuno Baumgartner, Ing. R. Lezuo, Hannes Schneider a j. Samozřejmě, že vytvořeny byly odbory pro propagandu jak žurnalistickou, tak i pomocí radia, odbory finanční, výletní pro vedení cizích hostů, ubytovací, zábavní atd.

Propaganda těchto závodů již delší čas jest v činnosti a nutno říci, že reklamní plakát těchto závodů jest jedním z nejhezčích poslední doby. Pokud se týče technické stránky závodů, nutno nejprve přihlídnouti k místu pro skok na lyžích, který jest dnes nejdůležitějším magnetem diváků a rozhodným činitelem pro finanční zdar každých lyžařských závodů. Můstek postaven jest na kopci Iselu a dosavadní rekord na něm má norský závodník Alf Andersen 63 m. Můstek tento byl nyní přestavěn podle nejnovějších mezinárodních norem a dovoluje skoky přes 70 m. Opatřen jest značným počtem tribun pro diváky, jež umístěny jsou srstencovitě tak, že možno 20.000 až 25.000 divákům poskytnouti z nich tu nejkrásnější podívanou, jakou jen sport lyžařský poskytnouti může.

Dalším úplně novým zařízením bude zřízení trati pro závod slalomový, a to v samém městě u zámku Mentelbergu, podle plánů vedoucího tohoto závodu, známého Hannese Schneidra. Rakouská »Parsenderby« — sjezd z Glungezeru na trati dlouhé 12 km, s výškovým rozdílem 2000 m, jest již připraven na tolik, že veškeré překážky jsou odstraněny, takže tento velmi těžký závod bude mít ke svému zdárnému provedení ideální trať, ježto ne méně než tři trati byly vytyčeny, aby mohla ta nejlepší trať býti určena podle stavu sněhu i podle počasí. Také pro trať 50 km závodu bylo vybráno několik variant, aby byla pro závod připravena trať co nejlepší. Již dnes určeny a rozděleny jsou kontroly pro jednotlivé závodní trati, určena místa, kde nutno postavit sanitní hlídky a vše zařízeno, aby ke startům jednotlivých závodů byli závodníci dopraveni prostředky vždy včas přivezení.

Pokud se týče všech účastníků závodů, t. j. závodníků, jejich průvodců a diváků, budou těmto poskytnuty značné slevy jak na železničních drahách, tak i na horských lanovkách, autobusových liniích, lokálních tratích, ježto, jak jsem již uvedl, jest zde snaha všem, hlavně cizincům, poskytnouti v dnešní světové finanční krizi možnost, aby mohli do Inšpruku přijeti, čímž pro cizineckou propagandu bude mnoho učiněno. Jedná se také o to, aby všem cizím účastníkům bylo povoleno bezplatné visum do Rakouska.

Další výhodou má býti obstarávání snížených výdajů při ubytování závodníků a funkcionářů v inšpruckých hotelích. Pokud se týče zábavní části programu pro cizince, jest již vše připraveno a hlavním pak bodem v rámci oficiálních podniků bude slavnostní uvítání závodníků a funkcionářů v hradě v Inšpruku, kteréžto slavnosti zúčastní se jak rakouský spolkový president, tak i zemský tyrolský hejtman a starosta města Inšpruku.

Po celý týden závodů budou tyto vysílány pomocí radia do celého světa. Také pod režisérstvím F. Langa bude natáčen velký sportovní film, aby i těm, kteří se nemohou těchto závodů zúčastnit, poskytnuta byla možnost uviděti tyto největší lyžařské závody tohoto roku pořádané.

Během pobytu v Inšpruku a po těchto závodech poskytnuta bude možnost účastníkům, aby podnikli tury a výlety do všech zimních rakouských sportovních středisk. Jest již vypracován program 500 nejkrásnějších tur a výletů, k nimž jednotlivým skupinám budou poskytnuti bezplatní zkušební horští průvodci.

Podle prozatimních dohadů zúčastní se na 20 států svými nejlepšími závodníky těchto závodů FIS a také se čeká, že i ze zámoří přijedou závodníci ke startu největších dosavadních mezinárodních závodů FIS. Největších proto, že dosud při žádných závodech FIS nebyl v témž místě vyčerpán pořad lyžařských závodů a teprve v Inšpruku k tomu dojde. Neboť tam bude vybojován nejen závod na 18 kilometrů, závod na 50 kilometrů a skok, nýbrž i závod ve slalomu a ve sjezdu a konečně závod čtyřčlenných štafet na 40 kilometrů.

Rozepsal jsem se snad trochu obšírněji o přípravách těchto závodů FIS, ale učinil jsem to trochu úmyslně, abych poukázal k tomu, co všeho dnes

od pořádání takových závodů se vyžaduje, co vše s tím je spojeno, jaké velké organizace je zapotřebí a konečně jaké velké finanční požadavky kladeny jsou na tu zemi, kde tyto závody FIS budou pořádány. Snad zase jednou budou položeny k nám do Československa tyto mezinárodní závody FIS, k nám, kde byla

SPORTOVNÍ SNÍMKY

vyžadují nejkratší expozice. Jen filmy nejvyšší citlivosti dávají ostré a dobře prokreslené obrazy. K tomu Vám pomůže

COLOR SUPRA 25° SCH

nejcitlivější film, s kterým možno bezvadně fotografovat za každého počasí

Generální zastoupení pro ČSR

FOTO WACHTL

Praha II., Senovážná 8 Praha II., Národní 26 Vinohrady, Fochova 12

jejich kolébka, a proto dnes nutno se již nad tím zamyslet, zda bychom byli s to všechno tak zase provést, jako tomu bylo roku 1923 v Novém Světě

při závodech kongresových a roku 1925 při prvních mezinárodních závodech FIS v Janských Lázních.

Dr. O. Br.

ING. RUDOLF PILNÁČEK:

Příprava můstků.

Většina nešťastných pádů, které se přihodí během závodů, jsou zaviněny nedostatečnou úpravou dopadu a přechodu. Když závodník upadne v plné jízdě a zabodne lyži do sněhu, tu buď zlomí lyži, přetrhne vázání nebo si způsobí zlomení, vymknutí neb vytažení. Proto musí být sníh tak tvrdý (pevný) a zmrzlý, aby, když závodník upadne, nemohla se mu lyže do sněhu zabořit. Přes tvrdou kompaktní vrstvu sněhu budiž nanesena vrstva volného sněhu, aby lyže měly vedení.

Můstek musí být prohlédnut každého podzimu dříve, než napadne sníh. Větve, naházené předměty, pahýly, pahrbky, vyčnívající kameny a pod. musí být odstraněny. Ihned jakmile napadne sníh do výše 20—25 cm, nutno tento pevně udupat a všechny nerovnosti sněhem vyrovnat. Výslovně se podotýká, že nestačí jen lyžemi sníh sešlapovat, tento musí být též bez lyží udupán.

Během zimy musí být doskočiště po každém sněžení řádně udupáno. Zvláště při mírném počasí je nutno udupávat bez lyží. Jest totiž velmi nebezpečné, jestliže se střídá tvrdá vrstva sněhu s volnou. V takovém sněhu může se lyže snadno zachytit a velmi

pevně v něm držeti. Během skoků nedá se již takový dopad udržovat a bude skákajícími proražen.

Toto udupávání bez lyží musí být prováděno jako skutečné dusání, je nutno šlapat plnou vahou. Šlapání provádí se od shora dolů tak, že máme pod sebou vždy sněhovou hranu, která zabraňuje sesouvání sněhu. Zvláště dobře nutno udupávat sníh na přechodu a v prvních 30—40 m roviny, neboť právě zde se přiházejí nejnebezpečnější pády.

Když byl celý skok náležitě udupán bez lyží, ušlape se lyžemi. K tomu je lépe použití lyžařů se skočkami, neboť těmi se lehčeji dosáhne hladké rovné plochy, než měkkými běžkami nebo lyžemi turistickými. Poslední udupávání má se dít lyžemi stavěnými poněkud více na hranu, aby dopadová dráha nebyla zcela hladká, nýbrž aby podržela příčné malé rýhy, které snadněji udržují uvolněný sníh.

Také nájezd musí být po velkém sněžení udupán bez lyží, ale není nutné věnovat tomuto tolik péče jako dopadu.

Má-li být skok v den závodů správně tvrdý, musí být den před tím nanesena slabá vrstva volného sněhu a tento lyžemi lehce udupán. Je-li skok příliš

**přesídlil z prahy VII., belcredího 45 do
prahy VII., letenské n. 17
telefon 700-20 pozor na firmu!
dílny oprav a montáží
lyžařské potřeby**

**DOPORUČUJEME
RUČNĚ ŠITÉ
LYŽAŘSKÉ BOTY**

ORIGINAL HUM-SKI

z dulboxu	pánské 145.—	dámské 145.—
z nanseninu	pánské 265.—	dámské 255.—
z waterproofu	pánské 235.—	dámské 225.—

SALON OBUVI
POLLAK

PRAHA II., NÁRODNÍ TR. 30 „CHICAGO“

tvrdý, nesmí býti rozkopán — zvláště ne na dopadu, ale nutno vrchní vrstvu lehce rozbít dřevěnými palicemi. V takových případech doporučuje se asi 4—5 hodin před závody posypati dráhu solí. Tomu nejlépe vyhoví hrubá dobytčí sůl.

Jestliže krátce před závody přijde chumelenice, takže nezbyvá času snít udusat tak, aby se vázal se spodkem, musí býti nově napadaný sníh na dopadu a přechodu z největšího odstraněn.

Abychom se přesvědčili, zda doskočiště je dostatečně udusáno, skočíme bez lyží, pouze v botách, na něm a pozorujeme, probořil-li se podpatek. V takovém případě je nutno doskočiště znovu bez lyží udupati, aby bylo dostatečně tvrdé. Nejlépe učiníme-li tak den nebo dva před závodem.

Při tání nebo deštivém počasí jest nutno doskočiště bez lyží udupati, což se má státi 4—5 hodin před závody.

ING. A. ŠOLC:

Krkonošská klimatická místa ve světle číslic.

Naše mohutné pohraniční horstvo Krkonoše, vábilo ode dávna nesčetné návštěvníky, leč důvody, proč přicházeli, podstatně se různily. Jedny sem vedla touha po obohacení, jiné zájem vědecký, mnozí zde hledali útulek v dobách válečných, neb zúčastňovali se církevních oslav. Za největší počet návštěvníků děkují však Krkonoše turistice a lyžařství.

Jak zaznamenává kronikář Hájek, nařídil r. 1347 Karel IV., hledati v Čechách drahokamy, jimiž chtěl vyzdobiti kapli sv. Václava na hradě Pražském. Hlazení jich prováděli zkušení brusiči, povolání až z Itálie. Ti na svých cestách dostali se také do Krkonoš. Za nimi přicházeli vlašští apatekáři, hledající různé léčivé byliny a kořinky, z nichž připravovali léky. Pověsti o bohatých nalezištích drahokamů přilákaly sem mnoho cizinců a dobrodruhů i v dobách pozdějších. Také bývalý rovenský farář Simon Tadeáš Budek z Falkenberka pátral tu po drahokamech z rozkazu císaře Rudolfa II. v roce 1601.

Vědecký zájem přivedl do Krkonoš r. 1563 slavného vlašského botanika Petra Ondřeje Mattioliho a Tadeáše Hájka, r. 1786 Tad. Haenke, r. 1808 J. E. Pohla a j. Za 30leté války schovávali se zde před Švédy jesuité z koleje jičínské. O svých cestách po Krkonoších zmiňuje se též vlastenecký jesuita B. Balbín ve spise z r. 1679.

Kaple sv. Vavřince na Sněžce, jež vysvěcena byla 10. srpna 1681, stala se cílem mnohých poutníků zejména z Německa. V první polovině října r. 1684 konala se na Labské louce významná slavnost. Královéhradecký biskup Jan z Tallemberka, doprovázen četným průvodem, vydal se do Krkonoš, aby vysvětil pramen Labe. Z Vrchlabí zaměřil do Jilemnice, odtud do Rokytnice a přes Kotel do stihl cíle.

V pozdějších letech vystavěny na horách boudy, hospodářská to stavení, kam se v létě vyháněl dobytek z nedalekých osad. Zavítal-li sem někdo, musel se spokojiti prostým občerstvením a přenocováním, třeba jen na seně, jež mu poskytli obyvatelé těchto bud. Když proud návštěvníků vzrůstal, zařizovali se budaři na turistický ruch, vznikaly na hřebenech i v údolí výstavné hotely a pensiony, jež byly vyhledávány také pro trvalý pobyt.

První letní hosté přišli do Špindlerova Mlýna před 67 lety. Zalíbilo se jim tu a vraceli se pak každoročně. Neměli ovšem tušení, že tato nepatrná osada stane se jednou prvotřídním střediskem turistického ruchu, jež bude vyhledáváno návštěvníky nejen z Československa, ale i zahraničí. Založením Riesengebirgsvereinu v r. 1880 vzrůstá se turistika mezi říšskými i rakouskými Němci, českou návštěvu Krkonoš propagoval říd. Jan Buchar, jednatel jilemnického odboru klubu českých turistů, jež v letech devadesátých minulého století vodil do hor velký počet společných výprav. Do té doby spadají také počátky lyžařství, jež oživilo hory i v zimě.

Po převratu lze pozorovati netušený rozmach turistiky, které se oddávají nejširší vrstvy obyvatelstva a také lyžařství proniká z horských oblastí daleko do kraje. Jaké oblibě se těší Krkonoše, svědčí přeplněné sportovní rychlíky a vyprodané boudy v době vánoční i o velikonočních, kdy také jarní sluníčko, ožehující do hněda, je tu mocným magnetem. Není to však jen krása krajiny, daleké rozhledy a skvělý lyžařský terén, jež sem vábí tisíce návštěvníků, ale i četné boudy, poskytující ochranu v nepohodě, neb osvěžení po vykonané túře. Všechny tyto kladné hodnoty tohoto

*Tak, a teď toho mám už dost. — To 'ste mi vybral pěkný lyže. — S kopce mi to nejede, do kopce uklouzávám a udřenej 'sem až běda. — A zatím Vám to tak krásně jezdí. —
 »Jo, pane Pajnuč, ty lyže jsou prima, ale musí se mazat. Já jsem Vám přece říkal, abyste si s sebou vzal vosku Velox. To víte, bez nich to nejde. — Proto je Svaz lyžařů RCS, doporučuje.*

horstva projevují se ovšem i ve statistice návštěvy.

Nejnámějším místem v Krkonoších je Špindlerův Mlýn, s domácím obyvatelstvem německé národnosti, který v posledních letech doznal velkého rozkvětu. Návštěva jeho, zejména ze zahraničí, rok od roku stoupá. V r. 1930 navštívilo jej 16.135 stálých hostů, kteří zde pobýli as 10 dní. Na návštěvníky z Československa připadá toliko jedna třetina (5390), kdežto na cizince 10.745 (66'5%), ač v r. 1921 byli zde zastoupeni jen 17%. Kromě hostů stálých zavítalo sem přechodných návštěvníků, s pobytem aspoň jednodenním, 11.735 z tuzemska a ze zahraničí 23.265, celkem 35.000 osob.

S oblibou je vyhledáván Špindlerův Mlýn říšskými Němci, jichž počet proti domácím turistům je dvojnásobný. Tím stávají se zde rozhodujícím činitelem a sezona zcela od nich odvislá. To má své stinné stránky, jež propevily se obzvláště v letech 1931/32. Není bez zajímavosti, konstatujeme-li, že Špindlerův Mlýn vstupuje dnes mezi naše přední lázeňské místo, v jichž řadě, pokud se týče počtu stálých hostů, zaujímá 5. místo za Karlovými Vary, Mariánskými Lázněmi, Píšťany a Františkovými Lázněmi, a počtem stálých návštěvníků zaujímá dokonce místo třetí.

I vzrůst obyvatelstva v politickém okresu vrchlabském o 3'52% možno přičísti hlavně turistickému ruchu, který jak ve Špindlerově Mlýně, tak i v Be-

dřichově a Sv. Petru vyvolal v život množství nových hotelů i pensionů, jichž majitelům a zaměstnancům poskytl obživy a tím možnost trvalého usazení v této oblasti.

Zatím co Špindlerův Mlýn má ráz výhradně německý, je Harrachov-Nový Svět v okrese jilemnickém v sezóně převážně český. Největší hotely jsou v českých rukou a k této národnosti hlásí se značná část usedlého obyvatelstva z řad živnostníků, zaměstnanců Harrachovské sklárny, státní pily a lesního personálu. Stálých hostů zde v r. 1930 bylo 5444 z Československa a z ciziny 2856. Převládají zde tudíž návštěvníci domácí (65'6%) proti 34'4% cizozemským.

Zřízení lanové dráhy z Janských Lázní na Černou horu přispělo ke zvýšení turistického ruchu východních Krkonoš, neboť lze se nyní pohodlně dostat až na samé hřebeny do výše 1300 m n. m. Získávají tím nemálo německí podnikatelé Janských Lázní, jimž patří většina tamních hotelů. Počet cizozemských stálých hostů 4108 (56'8%) převyšuje značně tuzemské (3210, t. j. 43'2%). U přechodných je poměr obrácený, zde většiny dosahují návštěvníci domácí 5315, proti 4214 ze zahraničí.

Pec je také hojně vyhledávány turisty z Německa, kterých z celkového počtu 6473 hostů stálých bylo 4069, t. j. 62'9%. Přechodných zaznamenáno celkem 20.629.

Z uvedených dat vysvítá, že od zahraniční návště-

KOŽNÍ BALSÁM

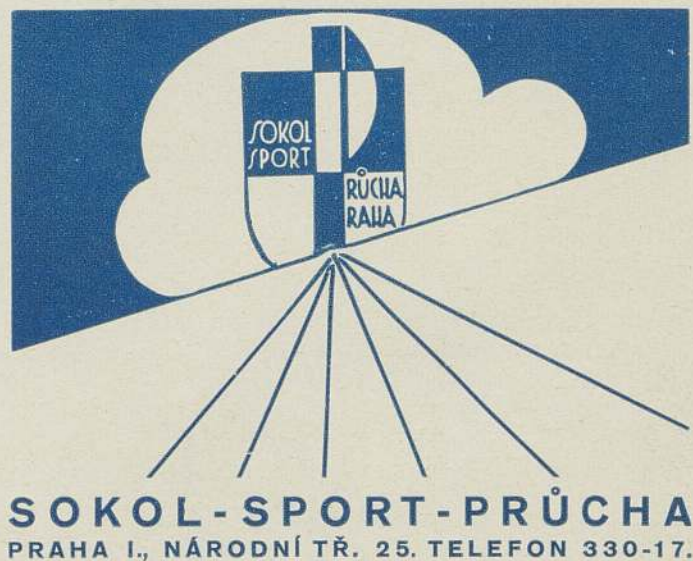
KOŽNÍ BALSÁM
Eg-Gü

ZDVOJNÁSOBÍ TRVANLIVOST SPORTOVNÍ OBUVI.

TUK NA KOŽI
Eg-Gü v tubě

OBDRŽÍTE VE VŠECH ODBORNÝCH ZÁVODECH.

**Je mnoho sportovních závodů...
Zkuste to s Prúchou!**

SOKOL-SPORT-PRÚCHA
PRAHA I., NÁRODNÍ TŘ. 25. TELEFON 330-17.

SPOLEHLIVÉ AUTOKARY DO KRKONOŠ

vypravuje pravidelně každou sobotu a neděli autodružstvo
Merkur v Karlíně, Palackého třída č. 59
Informujte se telefonem 213-96, neb ve Svazu lyžařů RČS.

vy byl odvislý: Špindlerův Mlýn 66'5%, Pec 62'9%, Janské Lázně 56'8%, Harrachov-Nový Svět 34'4%. Je tudíž Harrachov jediným místem, kde převládají návštěvníci z Československa.

Tímto vyjmenováním nejsou ovšem vyčerpána všechna krkonošská klimatická místa. Bylo by také záhodno statisticky zachytiti návštěvu ostatních významných míst, na př.: Benecka, Vítkovic-Hutí, Jilemnice, Jablonce n. J., Vysokého n. J. a j. Snad odbory KČST v kraji tom působící ujmou se tohoto úkolu, aby byl získán úplný přehled o celé oblasti Krkonoš.

Krisi, jež zavládla v r. 1931, pocítila také naše klimatická místa. Špindlerův Mlýn zaznamenal návštěvu o 16'9% menší. Z 13.413 stálých hostů bylo 4472 mužů a 8941 žen. Pevládají zde ze 2/3 ženy a tentýž poměr pozorujeme i v Janských Lázních, kde mezi 6910 stálými hosty bylo žen 4257. Jak patrně, těší se obě místa obzvláštní pozornosti dámského světa.

Tuzemských stálých hostů bylo ve Špindlerově Mlýně 6522 (48'7%) a 6891 cizinců (51'3%). Proti minulému roku zlepšila se podstatně návštěva domácích (o 1132 osob), jež činila tehdy pouze 33'5%. Počet přechodných návštěvníků s 1—2denním pobytem byl nižší o 8000, avšak cizinci (13.878) tu ještě převyšují nad domácími (13.122). Úbytek cizinců lze přičísti na vrub rozháraných poměrů v sousední říši a zavedením zvláštní dávky za překročení hranic, čímž krkonošská letoviska byla citelně poškozena. To by mělo býti pro ně poučením, aby nespolehala

jen na zahraniční návštěvníky, ale věnovala také patřičnou pozornost hostům z Československa, vycházela jim vstříc českou obsluhou, odebíráním českých denních listů a ilustrovaných časopisů.

Cizozemští stálí hosté setrvali ve Špindlerově Mlýně průměrně 10 dní, v Janských Lázních trval jejich pobyt as 14 dní. Janské Lázně, jež v r. 1930 měly 56'8% návštěvníků ze zahraničí, musely se následujícího roku spokojiti 51'3%; letošního roku se poměr ten ještě zlepšil ve prospěch domácích. Celkem nebyly Janské Lázně úbytkem turistů příliš dotčeny, neboť zaznamenávají pokles jen o 318 osob, t. j. 4'4%. Z celkového počtu 3542 stálých hostů zahraničních pocházelo z Německa 3396, z Rakouska 55, Polska 45, Dánska 13, Maďarska 12, Ameriky 8, Anglie a Francie zastoupena 4, Jugoslaviie a Estonsko 3, Belgie 2 osobami. K ubytování návštěvníků sloužilo 14 hotelů, 9 pensionů, 1 sanatorium s 1209 lůžky, mimo 800 v soukromých bytech.

Špindlerův Mlýn měl 2260 lůžek v 45 hotelích a 7 pensionech, dalších 900 lůžek bylo v soukromí. Kolik z těchto hotelů náleželo našincům, jak zde zastoupen český obchod a živnost?

Shledáváme, že význačná letoviska a střediska zimních sportů v Krkonoších jsou až na malé výjimky německá. České podnikání nedovedlo se v nich dotud uplatniti takovou měrou, pak by vzhledem k počtu českých návštěvníků bylo žádoucí. Musí proto býti naší snahou hospodářsky proniknouti do těchto pohraničních oblastí a pevně zde zakotviti. Českým podnikatelským kruhům všech oborů naskytá se v tomto směru vhodná působitě.

DR. BOHUMÍR SLÁDEK:

Vysoké Tatry v zimě.

Příznivé praktické zkušenosti, získané pozorováním vlivu vysokohorského zimního klimatu na organismus lidský, jeví svůj zřetelný vliv na počet hostů, kteří vyhledávají v zimě hory ke svému zotavení.

Vysoké Tatry jsou předmětem stoupajícího zájmu pro své klimaticky léčebné přednosti, jež záleží zejména v příznivých poměrech slunečního záření. Tatranské podnebí vyrovná se hodnotou svého optimálního pásma všem světovým stanicím klimatickým v Alpách a ve Švýcarech. Příznivá poloha již-

ního svahu Vys. Tater zaručuje při krátkém pobytu podstatné osvěžení organismu, jenž trpí následky nedostatku pohybu na čerstvém vzduchu a z toho plynoucích potíží.

Příslušníci velké obce sportovní nalézají zde příhodný terén pro pěstování zimních sportů všeho druhu na sněhu a ledu.

Štrbské Pleso vyrostlo během posledních 5 roků na sportovní středisko mezinárodního významu a jest v zimní sezoně jevištěm vrcholných atrakcí spor-

Na zuby

Praktické pouzdro na cesty

Kč 6,-

THYMOLIN

OCHR. ZNAK.

THYMOLIN

Prolídni kartáček značky THYMOLIN

Kč 3,-5,-6,-

pro kartáček a zubní pastu!

Vysoké Tatry: První sníh na Koprovské. Vpředu Hincova plesa. Foto: V. Haya.

tovních, jimž poskytuje prostředí jedinečných půvabů přírodních. Obrovská ledová plocha jezera v rozloze 20 ha, zázrakem vyzdvižená do výše 1356 m nad mořem, jest cvičištem pro začátečníky bruslařského i lyžařského umění a východiskem pro tury obtížnější.

V zimní sezoně 1933 jsou na Štrbském Plesu a v Tatranské Lomnici uchystány sportovní podniky mimořádného významu. Po úspěšném turnaji hokejovém na začátku nového roku budou na Štrbském Plesu dne 15. ledna uspořádány mezinárodní závody bruslařské za účasti domácí a cizí konkurence.

Každý zkušený lyžař volí jen to nejlepší z nejlepšího, volí proto jen

„SWEDRUPIT“

à Kč 2.—, à Kč 5.— vosk na lyže a

„NANSENIN“

à Kč 8.—

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme obuv vláčenou a naprosto nepromokavou. Obé se již 20 let výborně osvědčuje. Lze obdržeti v každé drogerii a sportovním závodě.

Vyrábí velkdrogerie MILDE a RÜSSLER, Praha II. Štěpánská 18.

Při větších objednávkách sleva.

PRODÁVÁME

ZBOŽÍ CO NEJLEPŠÍ —
TO JE VÝSLEDEK
NAŠÍ OTIŽÁDOSTI.

PRODÁVÁME

CO NEJLEVNĚJI —
TO JE NAŠÍ POVIN-
NOSTÍ VŮČI TĚM,
KTERÍ NÁM DŮVĚ-
ŘUJÍ.

SKAUTING

LYŽE

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE - SÁNKY
TOVÁRNANA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28. • JILEMNICE.

Štrbské Pleso dějiště „Déřerova poháru“: Diváci jdou od skoku.

Foto: M. Slavík.

V druhé polovině měsíce února jest připraven hockeyový meeting, jehož se zúčastní mužstva, startující v pražském mistrovství světovém. Dne 12. března budou na Štrb. Plesu celostátní závody lyžařské, připravené klubem československých turistů. Závěr sezony budou tvořiti lyžařské závody o pohár tatranský a závody ve skoku na můstku Jarolímkově a závod sjezdový.

Ve snaze umožniti návštěvu Vys. Tater nejširším vrstvám lidovým, vypraví ústřední ředitelství státních lázní řadu pravidelných sportovních vlaků po dobu zimní sezony za ceny každému přístupné.

Za pouhých 318 Kč bude lze podniknouti výlet na 4 dny a za 500 Kč na 8 dnů. V této paušální částce jest obsaženo jízdné na ČSD, jízdné na tatranské vicinální dráze, ubytování a stravování včetně všech

DO HOR

FOMA FILM

K FOMA FILMU

FOMA PAPIR

NEZKLAMOU!

UMĚLECKY PROVEDENÉ

PLAKETY, ODZNAKY A SPORT. CENY

F. PROVAZNÍK A SPOL.

PRAHA VII., JABLONSKÉHO 93, TEL. 707-64

Dobré - levné -

LYŽE

KOVOVÉ HRANY

Červený a Glogar, Praha II., Spálená 27.

Telefon číslo 45775.

Telefon číslo 45775.

Vys. Tatry: Pod Kriváněm.

vedlejších poplatků. Přihlášky se zálohou 50 Kč přijímá pokladna č. 13, Praha, Masarykovo nádraží, kde lze se informovati o časovém termínu jednotlivých sportovních výprav.

Není pochybnosti o tom, že uvedené výpravy setkají se zejména u lyžařů s radostným pochopením a že splní svůj úkol propagační měrou dokonalou.

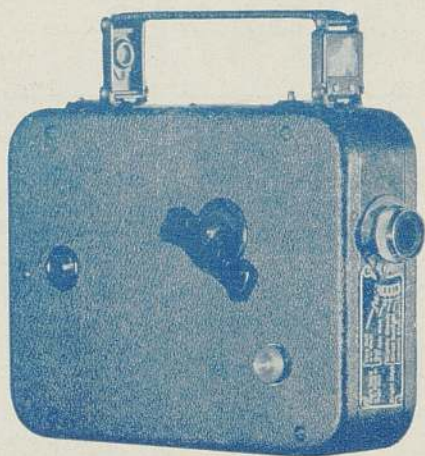
Při tisku čísla dovidáme se přesmutnou zvěst, že v noci z 16. na 17. ledna 1933 zemřel

zakladatel českého lyžařství

JOSEF RÖSSLER-OŘOVSKÝ.

Věčná mu budiž mezi lyžaři paměť!
Nekrolog přineseme v příštím čísle.

NA LYŽÍCH VE FILMU!

Novým snímacím přístrojem

Ciné-»Kodak« Eight

můžete si i Vy sfilmovati své lyžařské túry, závody a krásu zasněžených hor, neboť jím je

filmování

skorem o $\frac{2}{3}$ levnější

Informace a prospekty v každém fotozávodě!

KODAK SPOLEČNOST S R. O.

TUZEMSKÝ ZÁVOD V PRAZE II., VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ 30

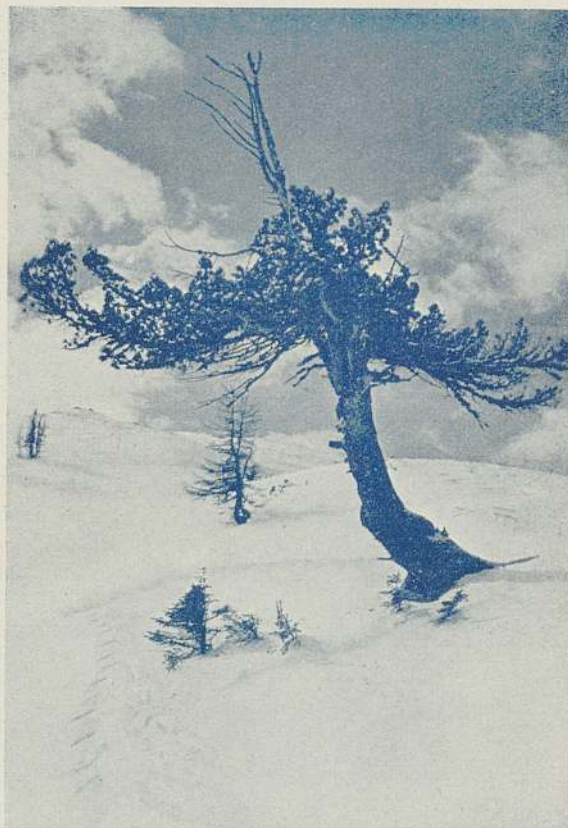
Lyžařství jako umění.

V lyžařství dochází ke vztahu — ba možno říci — ke srážce dvou světů: člověka a krajiny. Člověk je aktivní činitel, je vyzbrojen dobrými lyžemi, několikaletou lyžařskou technikou, zdravými smysly, vnímavou duší, touhou po poznání, výškách, po dalekých obzorech a po nebezpečí. Člověk zde vystupuje jako dobyvatel. Krajina je na prvý pohled pasivní částí. To pouze tehdy, pokud člověk-lyžař zůstává na sněhu v nížinách, pod kopci, u chat a hotelů. Ve výškách naopak, kde se krajina a kopce mění v nespoutanou divokou přírodu, tam působí na člověka mocně a mnohdy až drtivě. A člověk je nucen odpovídati, bránit se, často alarmovat všechny své skryté síly a vlastnosti, tvořit novou situaci, bojovat. Takto to dovede jen lyžař-umělec, lyžař-dobyvatel.

Sledujme našeho lyžaře-umělce po jeho bílých cestách. Již od prvního počátku, od prvních kroků lyžařských, od doby, kdy se lyžař-začátečník mění na lyžaře turistu, pozorujeme, že se dějí velké změny v jeho duši. Jeho bohatost duše se projeví v dosud neznámé šíři: od prvních kroků lyžařských, jakoby zrádných a těžkých, až po nejdůležitější a nejsvobodnější let s příkrých svahů, výšek, od těžkého smutku z bolesti po prvních pádech až po výbuch radosti po opojení ze zdolání vrcholů, od hřejivého pocitu moci duše nad tělem při nebezpečných výstupech a po sladkém bloudění v nekonečných lesích a bílých slujích... to vše musí prodělati duše našeho lyžaře-začátečníka a lyžaře-turisty, aby byl vyškolen lyžař-umělec, u něhož lyžařství stává se proto nerozlučnou složkou života, poněvadž do všech jeho lyžařských kroků hlásí se k slovu jeho duše. Ale dlouho to trvá, několik roků, než vyroste náš lyžař do opravdového umělce.

Náš umělec lyžař dovede tvořit. A kolik má možností? Lyžař umělec dovede hledat, dobývat a tvořit krásu v samé bílé skutečnosti. On nejen že sleduje nejprve helenský požadavek — dokonalost formy svého těla a lyžařských švihů — ale on pokračuje a stává se hlasatelem psychické krásy. On nežádá pouze od svých lyží, aby ho zanesly do míst a výšek, kam bez lyží by se nedostal, aby ho osvěžily, ale lyže jsou mu pouze prostředkem k vytváření krásna duševního v bílých zimních světech. Jen záleží na stupni citovosti a opravdovosti, v jakém je náš lyžař ke krajině, jak má lyžaření rád a jak miluje své modré hory.

Lyžař-umělec je na prvním místě jako ta zimní krajina: Pravdivý a prostý. Pravdivý vnitřně a prostý v projevech. Lyžař-umělec, jehož vyškolilo několik zim a hor, který nespokojí se pouze s lyžařstvím v nízkých kopcích, nýbrž řídí svoje cesty i do hor, netouží býti podle vkusu své doby, on se snaží projevovat tak, jaký je ve své podstatě, ve svém nitru. Vždyť se to naučil od těch svých dobrých učitelů. Proto potkáváme mnohdy v zimě tolik povahových svérázů — až podivínů. Křivdili bychom jim, kdybychom je odsoudili a mysleli si o nich, že snad »hrají divadlo«. Jsou to lidé, kteří jsou jako v zajetí. Jako jejich hory jsou v zajetí těžkých zákonů, tak i oni jsou v zajetí své probuzené duše lyžařské. A jejich prostota? Je jako ta jednoduchá linie, kterou zanechávají za sebou na bílých kobercích. Jejich mluva je prostá. Buď mlčí, nebo mluví podle Písma: ano — ne. Čím výš stoupají, tím méně mluví. Svě

Před sněhovou bouří.

Foto Frant. Stejskal, Praha.

hodnoty a pravdy si hájí i ve společnosti svých »taky-lyžařů« způsobem mírným a jednoznačným a ke svým slabostem a přechodným bolestem se dovedou otevřeně přiznat. S klidem pravého umělce, věřícího v sebe, dovedou na nejnebezpečnějších místech sněhu, ledu a skal — i života — odmítnouti jakoukoli nesprávnou kritiku neodborníků a dovedou lehce odvrátiti směr nebezpečí, které jim náhle vstoupilo do cesty.

Lyžařství dodává lyžaři-umělci křídla a vědomí nejvyššího majetku života — svobody. Křídla, toť pravé vědomí moci a svoboda, toť předpoklad pro rozvoj vnitřního života duševního bez stínu cizí nadvlády. Vědomí svobody dodává sílu, která se v rukou lyžaře-umělce mění v krásno. Lyžař-umělec se nedá spoutat vyšlapanými cestičkami. Hledá si svoje cesty. Svět bílých plání je mu nekonečný. Jeho smysly se opíjejí dálkami, tichem, bělostí a mrazným vzduchem. Svým pohybem lyžař-umělec zpívá. Svým uměním stává se součástí krajiny a nedá se od ní odpreparovat. Jeho síla se na sněhu zdvojnásobuje, jeho smysly se zbystrují. Proto je mu tak krásně a milo všude tam, kde je sníh a kde jsou hory.

Náš lyžař-umělec nechce svým uměním oslepnout. On má svoje umění pro sebe a používá ho pouze jako bojových prostředků při dobývání krajin, dálek, obzorů, vrcholů. Tedy kdo chce vidět opravdového našeho lyžaře-umělce, nemůže ho najíti na »cvičné louce«, nýbrž musí zajíti do kopců a hor a tam snad ho najde. A pak ho musí tiše sledovat v jeho cestách. Pozná ho podle krásného pohybu, v němž není křečovitého chtění po produkci a zjitření ctižádosti po efektu. Jeho každý švih a krok je klidný a účel-

ný. Jeho let je jistý. Jeho výstupy se mu zdají lehké a jsou jako stavba: pohyb jeden vyplývá ze druhého, všude účelná vazba. Nikde pohybu zbytečného. Čím výš sledujeme našeho lyžaře, tím vše se stává u něho jednodušší. A v nejvyšších výškách zanechává za sebou jen málo linií a každý krok, který je často nad propastí, je jistý a jednoduchý. To je jeho pohybová mluva ve výškách: jednoduchost. Jen tou se může dostat náš lyžař-umělec k nebi výš. Jen tou může se odpoutat od všednosti životní ze čtyř stěn a jakoby s křídly vznést se výš.

Čím jsou zasněžené pláně našemu lyžaři-umělci? Tím, čím plátno malířovi. Jaký obraz vznikne na plátně — to záleží na nitru malířovu. Obraz nejprve musí býti v nitru. A stejně tak je to s našim umělcem. Vše musí nejprve prameniti též v nitru. Je-li lyžař malým umělcem, stačí mu kousek zasněžené louky, kterou musí za každou cenu celou, místečko vedle místečka, »pomalovat« svými švihy a krasojízdou. A lyžaři takto pouze tehdy, má-li dostatek obecnstva. Pro takového lyžaře je ona louka celým jeho světem proto, poněvadž i jeho nitro je takové. Stále se mu zdá, že louka ještě není dost »hotová«. Takový lyžař obyčejně se vrací zas a zas na svoje louky a netoužívá

jako lyžař-umělec po výškách, nebezpečích a vrcholech. Lyžař-dobyvatel hledá odpovědi při zimních toulkách po kopcích, hřebenech a na těžkých výstupech. Ví, že nedají se všechny odpovědi vyčísti v knize koupené. Z takového hledání, které nemá konce, které se opakuje každou zimu, neboť náš lyžař-umělec se rád do svých kopců vrací, rodí se pak klid, zdraví a kousek radostného štěstí. Takový lyžař nachází sebe, což je výsadou právě jen umělců.

Každý se má pokusit — hlavně v mládí — o dobývání těchto světů cestou lyžaře-umělce a snažit se v sobě probudit touhu po umění lyžařském. Jistě, že vyvstane plno otázek. Bude obohaceno moje tělo o kousek lepšího zdraví? Co mi dá lyžařství pro moje nitro? Co mi dá pro posílení víry v život a pro přemáhání malověrnosti? Vyplní mně lyžařství dokonale dlouhé chvíle zimní? Bude se mně lépe dýchatí těžký vzduch mezi lidmi? Budu se vraceti rád k zasněženým horám? A což, propadnu-li nejtěžší nemoci na světě — lásce k horám? Nečeká mně i toto nebezpečí? I to je možné. V každém případě lyžař-umělec může obohacit svůj život o mnoho nových a trvalých hodnot, jimiž život nechudne, nýbrž jimiž stává se skutečný život příjemnější a ve vzpomínkách pak hřejivější.

V brance slalomu s Amstutzovými pery.

Na vánočním sluníčku na horách se to krásně před boudou místopředsedí.

Foto Komárek.

Šumava, Želnavsko: Smrčina od Nové Pece. Foto Ot. Schrabal, Č. Budějovice,

A. VEVERKA:

Synové hor.

Bylo mnoho těch, kteří našli smrt tam, kde byla jejich opravdová vlast. Mnoho jich kleslo tam, kde byli tolik spříznění se zemí a skalou. Hora je pojala a oni stali se její částí, vrátili se tam, odkud pocházeli. Všem těm, kteří tam nahoře spí ve skalnatých trhlínách, všem, které snesli v údolí a vložili v horoucně milovanou zem, všem těm ukázala hora svoji krásu a nádheru, nechala je přijít k sobě, aby je navždy podržela. Jedno, zda bylo jejich rodištěm město, dědina, kterýkoli dům v rovině, lhostejno, kde vstoupili v život.

Mezi těmito lidmi nacházíme tiché. Mlčíci. Nemají potřeb, aby se hlasitě projevovali. Protože, když sedí u dubového stolu v horské chatě, uzavírají se sami v sebe, v nastávající i uplynulá dobrodružství. Ale vím, že stávají se fanatiky, když balancují na stěně nebo na laně, a všechno na nich — sval i nerv — jen hraje. Ale takto mohou sedět celé hodiny pohromadě, dýmky v ústech, a zahloubání hledí před sebe. Přicházejí tiše a právě tak odcházejí, a všechno, co projevují skutky, je jen proto, aby se nasýtli, utišili. A přece zůstávají věčně hladoví a věčně nespokojení.

Chata je pro ně. Jednou o vánocích stoupal jsem zpívajícím sněhem. Zimní soumrak přišel s měkkými křídly, a když jsem dosáhl polozapadlé chaty, šla už noc. Vstoupil jsem do nízkého prostoru a našel dva lidi. Seděli mlčky u stolu a před nimi planul mladý smrček. Hodiny ho nesli nahoru. Nezahl jsem těch lidí, těch dvou dětí. Chata je pro ně. Sedí pospolu, ač se snad neznají. V dýmu. V zápachu kůže a oleje.

Někdy se stane, že někdo vypravuje. Činí tak klidně a bez pathosu. Stručně a směje se tomu trochu bezstarostně.

Shledává to komickým, že něco podobného přežil, že tu sedí a že ho ještě něco takového čeká. Vypráví, nepřestává dýmat ze své faječky, epizodu mezi životem a smrtí.

Vracel se s hory. Přepadl ho föhn. Bouře, která nechtěla skončit. Jel po srázném svahu a utrl sněhový převis, který ho zpola zasypal. Když přišel k sobě, byly kolem něho jen mlha, šedá a nechráněný prostor. Byl hluboko pohřben ve sněhu a nemohl se, protože nemohl dosáhnout lyží a vázání, vyprostit. Mnoho hodin ležel tak v mlze. Mlha jako davič ležela na něm. Vyčerpáním zavřel oči, aby tiše přeplul na onen svět.

Když otevřel oči, svítilo slunce, a jeho zrak utkvěl daleko v údolí. Tam ležela hloubka a byla jako fata morgana. Obestřená krásou a leskem, ležela pod ním a zdála se být nedosažitelnou. Obraz stál před jeho očima jako sen, jako něco, co není s tohoto světa, nač nemáme práva. Večer ho našli. Často vidí onen vysněný svět, který ho povzbuzuje jako evangelium. — Ano, chata je pro ně.

Někdy sem zabloudí i křikloun. Je to jeden z těch, kteří chtějí vzít hoře její lesk a uzavřenost. Vypráví hrdinství. Ale hora se odvrací.

Smějí se mu. Docela potichu, nehlučně se mu smějí.

A když odchází, má se chata vyprášit, místo, kde seděl, pořádně očistit; protože to byl jeden z těch, kteří přinášejí do hor pouhý žvast.

Chata není pro něho. Vplížil se sem. Jako lupič prisvojil si v ní místo.

Chata je pro tiché.

Pro mlčíci.

Pro lidi, kterým je hora nadzemským světem.

Krkonoše: Ideální lyžařský terén u Labské boudy. „Dolů k Labské.“

Foto Franta Stejskal, Praha.

ARNOLD LUNN — VIVIAN CAULFIELD:

Arlberská škola a telemark.

Z angl. Dr. J. Kalibera.

Předem několik slov: Mr. Arnold Lunn, — který se tu spojil na výboj s jednou z nejzdatnějších anglických lyžařek a vysoce vzdělanou technickou odbornicí — je nejen dlouholetým zasloužilým předsedou Ski Clubu of Great Britain, ale i jedním z nejznámějších lyžařských techniků alpských. — To jen k osvětlení jeho naprosté oprávněnosti vyjadřovati se o těchto otázkách. — Již delší řadu let mám o anglických lyžařích jiné mínění než před tím, a sice od času, kdy jsem viděl elitní anglické mužstvo na sjezdových závodech v Polsku. Angličanů jezdí snad do Švýcar početně málo a jistě jsou mezi nimi většinou salonní jezdci. Ale ti z nich, kteří to vzali od podlahy, jsou jedni z nejlepších sjezdovných jezdců evropských. Směle soutěží s alpskými chlapci. Ovládají dokonale techniku i teorii. Badají neustále. Sondují a pitvají. Vyzbrojují se technicky na všech stranách. Číst jejich každoroční ročenku Year Book a čísla jejich lyžařského listu Ski Notes and Queries znamená vidět v živé činnosti celý jejich obzor. Ohromné lyžařské vědomosti, prvotřídně zpracované, jsou tam uloženy. — Pravím to proto, abych vývodů páně Lunnový uvedl do světla patřičně seriosního. — Měl jsem velikou potíž s tímto překladem, vyráběným nad to ve chvíli, když už redakce na mne spěchala. Angličané mají totiž skvěle vybudované lyžařské názvosloví. Logicky upravené, soustavné. Tak na př. rozeznávají dvojí základní skupinu švihů: ty, které zastavují jíz-

du (stop-turn) a ty, které mění směr jízdy (downhill stem turn). Německá terminologie se jim rovná ve významu: Schwung a Bogen. My máme sice také švihy a oblouky, ale nikoli ono přesné anglické dělitko a onen přesný význam. Tak na př. nevím, jak bych pochodil, nazval-li bych podle anglicko-německé terminologie přivrátanou kristianii obloukem a nikoli švihem, ačkoliv bych v jízdě bez zastávky pokračoval. Ukáží vám ještě na jiné důsledky, plynoucí z této na jiném logickém základě postavené terminologie: slovíčko »turn« znamená tu každou podstatnou a náhlou výchylku z přímého směru. Tak na př. i přeskok je »jump-turn« a paráduje logicky v kategorii »downhill stem turn« mezi kristiánkami a přivrátaty, protože se jím nezastavuje, což tu rozhoduje. — Na to mi namítnete, že kristiánkou, parádující v Anglii mezi oblouky, se přece klasicky zastavíte a že by tedy měla být i mezi anglickými švihy. Zkrátka je tu ohromný slovní zmatek, který mne na př. přinutil jednou se nepřímou vyjádření o přeskoku jako švihy, nechtěl-li jsem porušit logickou stavbu anglické věty. — Ještě jedna věc je tu pozoruhodná: Angličané přejali celou řadu německých lyžařských výrazů — stem, vorlage, schuß, langlauf, wanderlust atd. — A konečně: článek je výňatkem z velké technické práce, nazvané »On Choise of Turn«, z níž brzo přineseme některé další výňatky, neméně zajímavé, které náš článek částečně obklopují (na př. Telemark

Krkonosé: ledělní terén u Labské boudy. „V muldě.“

Foto Franta Stejskal, Praha.

versus přivrátný oblouk, Telemark versus kristianie, Universální švih atd.). Vyšlo to v British Ski Year Book 1932, (Vol. VI., No. 13.) a my to předkládáme nikoliv k věření, nýbrž jako demonstraci, jak se jinde na věc dívají.

Kal.

Arlberské škole bývá supponováno, že jedním z jejích článků víry je úplná klatba telemarku. Zcela tak tomu ovšem není. Některé námítky proti telemarku, jimiž se právě operuje, jsou uplatňovány pouze od jeho nejbogotnějších odpůrců a vedoucím míněním arlberským sdíleny nejsou. To, co může být nazváno oficiální arlberskou doktrínou, není tak extrémní. Ta přece připouští, že telemark má jisté přednosti nad přivrátnou kristianii, ale zároveň říká, že je to švih pouze pro zkušené a že není dobře pro začátečníka hned se mu učit. Tento úsudek je částečně založen na nových důvodech, dosud neprojednávaných. Je tedy docela v pořádku, budou-li prodiskutovány.

Tvrdí se, že telemarku je nesnadno se naučiti — mnohem nesnadněji než přivrátnému oblouku — a proto je začátečníkovi méně užitečným.

Každý, kdo vyučuje oběma obloukům, resp. švihům (a nikdo jiný nemá práva pronášeti zde úsudky), ví, že domnívat se, že — počínaje jistým stadiem — bylo by lze učit se obojímu stejně snadno a rychle, to že je omyl naprostý, že však naproti tomu k dokonalému naučení se telemarku je zapotřebí mnohem méně času, než k dokonalému naučení se přivrátného oblouku.

Praví se, že telemark zabraňuje osvojit si předklon a tím že zabraňuje i vlastnímu naučení se přivrátné kristianii, neboť předklon je jedním z jejích tajemství.

Že předklon je mnohem důležitější pro přivrátnou kristianii, než pro telemark, je naprostou pravdou v tom

smyslu, že telemark svojí delší základnou skýtá mnohem více volnosti pro naklonění se zpět (nebo pokud se týče i dopředu). Ale to je věru bezpodstatné, poněvadž zřejmě metoda výkonu jednoho švihů nepotřebuje napodobiti výkon švihů zcela jiného; naproti tomu právě tak lze patřičně naučiti jen jednomu (základnímu) typu pohybu. Na každý pád: učiti telemarku neznamená zanedbávati předklon, protože přenesení váhy výrazně kupředu je podstatou telemarku právě tak jako kristianie. Naproti tomu předklon je talisman, jehož účinnost může být přeháněna, jak vyložím v jiném článku.*)

Dále se praví: Je-li pravdou, že užívání telemarku poněkud překáží při učení přivrátné kristianii, je právě tak zabraňování začátečníkovi v učení se mu oprávněno jen za předpokladu, že není v nijaké obzvláštní výhodě, jestliže od něho upustí. Ale tento předpoklad je zřejmě špatný, neboť — a to připouští i Schneider — jestliže telemark je pomocným prostředkem (help) pro zkušeného odborníka, musí tím spíše býti ještě účinnějším pomocným prostředkem pro méně zdatného lyžaře a nade vše pro začátečníka, který nalézá přivrátnou kristianii nesnadnou i ve sněhu zdaleka ne tak těžkém, než v jakém ji za nesnadnou považuje odborník. S tohoto hlediska je arlberská posice zcela nelogická a neobhajitelná. Buď je telemark užitečný pro začátečníka a proto tím spíše pro odborníka, nebo je užitečným pro odborníka a proto ještě užitečnějším pro začátečníka, který bude povážlivě handicapován, bude-li o telemark oloupen. Oběma směry nelze jíti.

*) Tento velmi zajímavý článek přineseme v jednom z příštích čísel; nazván je »Vorlage«, kteréžto německé slovo již téměř zdomácnělo v lyžařské angličtině, což je neméně zajímavé, neboť nedávno cestu tohoto slova v Arlbergu do Londýna mohl jsem v řadě anglických publikací dobře sledovati. Je to i pro vědu vzácný příklad, jak lyžařský sport zasahuje do vážných sfér lingvistických.

Kal.

Při slalomu neznáme překážek.

*Anglický závodník Reuge
v universitním slalomu.*

Foto C. E. Brown, Arthur Road.

Praví se, že systém jediného universálního švihů, totiž systém přívratné kristianie, je mnohem jednodušší a nepůsobí tolik zmatků než systém náš, který má švihů několik.

Tento argument »jednoduchost versus komplikace« může však být snadno shledán slabým. Arlberský systém přívratné kristianie, nebo »systém přívratu«, jak je nyní obvykle nazýván, je pouze »systémem jediného švihů« v tom smyslu, že přívratný oblouk, přívratná kristianie a čistá kristianie jsou navzájem spojeny nepřehlednou řadou odstínů a že přeskok, který je tam také zahrnut, zřejmě nelze počítati mezi arlberská přikázání.

Ale jestliže tam přeskok již je zahrnut, proč bychom jej beze všeho nepočítali? Podle toho byl by na konec arlberský systém »systémem dvou švihů«. Nad to je opravdu dobrým vtipem nazývati tříčlennou skupinu přívratů a kristianů »jedním švihem«. Tak daleko, kam až jde volba mezi těmito třemi formami švihů, jde i sebevědomí tohoto tvrzení, které by spíše mělo počítati s rozdíly. V každém případě, ať už vylíčenou skupinu tří švihů počítáme za jeden švih nebo ne, arlberský systém jistě není systémem jediného švihů, ale připouští volbu, takže ten universální lék jediného švihů pro všecko je opravdovou bájí. Jinak: Poněkud větší složitost našeho systému je záležitostí pouze jediného zvláštního švihů: telemarku (neboť »otevřená kristianie« není námi obhajována; lépe řečeno: hájíme ji ještě méně než arlberští, aspoň rozhodně ji nedoporučujeme nováčkům).

Zbývá nyní otázka, které z obou vyznání je závažnější: to, jež zdůrazňuje výhody zvláštního švihů, anebo to, jež zdůrazňuje jeho nevýhody?

Hlavní námitky proti němu jsou, že žádá více učení a způsobuje komplikace a obtíže při rozhodování se pro něj při jízdě. Ale zvláštní čas, ztrávený při učení tohoto švihů — a to je nejvíce několik dní — nevyžaduje ani zmínky a jaké pak zvláštní komplikace při volbě — to jsou maličkosti. Je přece nemožno připustiti, že někdo, kdo ovládá čistě tři, čtyři švihů, bude zmaten jediným dalším. A stejně se vzpírá myšlenka, že by nemyslil při volbě švihů v terénu dost bystře a rychle. Volba závisí většinou na sněhu a ten přece — až na jisté pozoruhodné výjimky — zůstává ve velkých plochách stejný, takže již jednou učiněné rozhodnutí o výkonu švihů zřídka kdy je nutno revidovati v nejbližší vteřině.

Často se prohlašuje, že volba mezi variacemi přívratné kristianie přichází instinktivně. S nějakými výjimkami je tomu vskutku tak, ale totéž platí přece i pro telemark.

Při přehlídce slabých námitek proti telemarku a jeho velkým výhodám nemůže být pochyb o tom, že veškeré lyžařstvo přidá co nejdříve telemark ke svému pravidelnému repertoáru.

Celá slabost tažení proti telemarku je tak všeobecně podezřelou, že to vypadá, jakoby arlberská škola chtěla jej eventuálně zavésti na své jeviště a do svých kursů. Ale rozporem v tvrzení, že se nemá telemarku učiti nováček, zatím co se současně připouští pro odborníka, vyřadili se ve skutečnosti arlberští z posice vedoucí školy začátečnické.

Malá Fatra: Sjezd z fatranského Kriváně.

Foto Frant. Stejskal.

Malá Fatra: Hromová.

Foto Frant. Stejskal.

ALOIS MAN:

Bučina.

S rostoucím rozmachem lyžařské turistiky ubývá pomalu krajů, které až dosud byly lyžařům neznámy a přichází do nich s lidmi z měst nezvyklý ruch.

Nicméně máme ale u nás na Šumavě ještě kraje, kam přišlo dosud jen žalostně málo lyžařů a přece jsou krásné. Jest pravda, že jest to namnoze následkem nevhodného vlakového spojení nebo značné odlehlosti od dráhy, kdy nutno jeti třeba řadu hodin do místa, které si zvolíme za východisko našich tur.

Chci Vám dnes něco povědět o takovém krásném, málo známém kraji, který přesto, že jest na př. z Čes. Budějovic vzdálen po dráze něco přes 100 km, jest lyžaři velmi řídce navštěvován.

Jest to Bučina, nejvýše položená vesnice v Čechách (1180 m n. m.), několik desítek metrů vzdálená od státní hranice československo-bavorské. V zimě se tam nejlépe dostanete vlakem přes Strakonice—Vimperk do výchozí stanice Lipka na Šumavě (z Č. Budějovic na př. za 3½ hod.). Odtud za 4 hodiny po silnici přes Ferchenhaid a Knižecí Pláně, nebo stejnou cestou až do Ferchenhaidu a odtud přímo doprava po značované lesní cestě přes kopec na Bučinu. V místě jsou dva hostince, kde může býti ubytováno asi 30 osob. Požadavky nutno však míti skromné — jako ostatně všude v jižní a centrální Šumavě — neboť tyto kraje nejsou dosud zařízeny na turistický ruch, zejména pak v zimě ne, jako tomu jest na př. v Krkonoších, v Tatrách a pod.

Vysoká poloha Bučiny (při žádné tuře neklesne se pod 1000—1100 metrů) zaručuje vždy dostatek sněhu a k jaru pak krásné sluneční dny s dalekými rozhledy.

Vděčné půldenní tury možno podniknouti na Postberg (1307 m), s pěknými, dobře zasněženými pasekami ke cvičení, na Siebensteinfelsen (1251 m), Schwarzberg (1314 m) nebo k pramenům Vltavy. Tam stojí útulna, která však v zimě ve všední dny není obhospodařována. Když jsem o letošní své jarní dovolené navštívil se svými přáteli tato místa, pokrývala pramen asi 1½ metru silná vrstva sněhu a jen úzkým otvorem, kudy se nabírá voda, viděli jsme kolébku naší Vltavy, po níž se dáváme v létě ve svých lodích unášeti a se kterou svádíváme boje v proudech a jezích.

Další možnosti půldenních výletů z Bučiny jsou do Kvildy, do bavorské osady Finsterau nebo ke krásnému, idylicky v lůně hlubokých lesů zasazenému jezírku, rovněž již asi 2 km za hranicemi, a pod.

Nejkrásnější tourou jest však Lužný a Roklan. Doporučuji spojit tyto 2 partie ve dvoudenní výlet. Za krásného, slunného počasí, jaké na př. měla naše společnost v týdnu od 13.—20. března minulého roku, uvidíte, že to bude Vaše nejkrásnější šumavská zimní tura. Snih bývá většinou dobrý, neboť husté lesy, jimiž cesta převážně vede, brání dlouho proniknutí slunečních paprsků.

Rozhled s Lužného (1370 m), jehož holá a krásně zasněžená kopule vysoko přesahuje okolní lesy, patří k nej-

Pala Bianca (3746 m) v Ötztálských Alpách.

Foto Lakosil.

krásnějšímu na Šumavě. Na severu Moorberg, Moorkopf, Březník (Pürstling), na jihu bavorská nížina s párami Dunaje a nad obzorem se řetězem alpských velehor (které ostatně možno za jasných dnů viděti přímo z Bučiny) a na západě Roklan a Ostrý. Nebudete moci odtrhnouti svých zraků od krásného panorámatu, ale dlouhá cesta, kterou ještě před sebou máte, donutí Vás k rychlému sestupu. Hraničním průsekem sjede se na Moorberg, s něhož pak dlouhým, zprvu příkrým, pak trochu mírnějším, 20—25 metrů širokým průsekem do Pürstlingu. Jest to jeden z nejnádhernejších sjezdů v centrální Šumavě. Jízda v měkkém, prachovém, nikým dosud neprojetém sněhu, který se za Vámi víří až v týle chladí, zvýší jen rozkoš sjezdu.

Z Pürstlingu, kde je v hájovně velmi příjemný a levný pobyt, vydáte se pak na poslední etapu toho dne, k Roklanské chatě (1178 m), ležící ještě na české půdě. Jest velmi primitivně zařízena, k jídlu bývá v zimě k dostání jen chléb a mléko. K přespání jsou k dispozici 4 lůžka. Popsaná cesta z Bučiny přes Lužný, Pürstling na Roklanskou chatu měří asi 28 km.

Výstup na Velký Roklan (1452 m) jest 6 km dlouhý a urazí se asi za 1½ hod. Poslední část k vrcholu jest velmi příkrá. I s Roklanu jest překrásný rozhled, ačkoliv krajina jest chmurná a jakoby vyvražděná. Bavorská chata pod vrcholem není v zimě obydlena. Imposantní pohled jako s letadla otevírá se na Roklanskou dolinu, při jejíž jedné straně jest mezi lesy vklíněno Roklanské jezero. Sjezd do chaty zpět trvá za dobrého sněhu asi půl hodiny. Stejnou cestou vracíte se pak do Pürstlingu; další cesta vede ostrým výstupem přes Moorkopf (1328 m) k pramenům Vltavy, odkud jest na Bučinu již jen skok. Tato zpáteční cesta jest delší než partie prvního dne a činí asi 35 km.

Týdenním pobytem na Bučině vyčerpají se zhruba všechny tury, které se odtud dají dělati. Nejedete-li na delší výlet, můžete v bezprostřední blízkosti osady cvičiti na rozlehlých lukách a blízkých pasekách. Nadevším pak teplé jarní slunce, čistý horský vzduch a ničím nerušený velebný klid našich šumavských hvozdů zotaví opět Vaše tělo i nervy pro novou práci, k níž se budete musit po skončené dovolené opět vrátiti.

Zprávy z ciziny.

Alpistické zprávy z Francie. V r. 1930 byla provedena po třetí cesta na lyžích z Nicy do Chamonix a po prvé z Nicy přes Chamonix do Zermattu. Cestu provedla sl. de Ferré de Péroux s vůdcem Arth. Ravanelem ze Chamonix. Vedle toho vzala si ještě na některé přechody místní vůdce. 20. ledna odjezd z Beuil a jízda až do St. Etienne de Tinée v Maritim. Alpách. 21. ledna menší pochod do Pra. 22. ledna přes Pas de la Cavale do Larche, Meridionální Alpy. 23. ledna z Larche do Maurin (Ubay) (Hotel Bertrand). 24. ledna z Maurin těžkými 2 přechody v Kotických Alpách do Château Queyras. 25. ledna přes Col Izoard, kde jest otevřená chata Napoleonova, do Briançonu. 26. ledna z Briançonu přes Col du Laütaret a Col du Galibier a Vailloire do St. Michel de Maurienne. 27. ledna přes Col des Encambres a Signal de Geffriand do St. Martin de Belleville. 28. ledna přes Col de Cherferic Chardonne do Mussillon a přes Col de la Laze do Bozel. 29. ledna přes Champagny — Col de la Chiaupe, Pré Premier do Bourg St. Maurice. 30. ledna do Chapieux. 31. ledna do Contamines. 1. února Chamonix. 2. února do Chalet de Lognan. 3. února přes Col du Chardonnet (3328 m), hra-

nice, La Fenêtre de Saleinaz (3267 m) do Cabanno Julien Depuis (3131 m) ve Švýcarsku do Orsières. 3. února pro špatné počasí sjezd do Martigny a vlakem do Sionu. 4. února poštovním autem údolím Evolène do Handères a na lyžích do Arolla (1962 m). 5. února Pas de Chèvre (2916 m), Col du Cheillon (3100 m), Col du Mont Rouge (3340 m), Cabanne Chanrion (2465 m). 6. února Glacier d'Otemma (10 km dlouhý), Col du Petit Colon (3300 m), Col de l'Evêque (3303 m), Col du Mont Brulé, Col de Valpelline a přes Stockje do Zermattu (50 km).

*
Artur Ravanell, vůdce, George Tairaz, fotograf a Filip Payot podnikli v březnu 1931 lyžařskou jízdu vysokohorskou ze Chamonix do Zermattu za 3 dny. 24. března odpo. výstup do chaty Lognan, při krásném počasí a pěkném sněhu. 25. března Col Chardonnet 3323 m, Col Fenêtre Saleinaz 3267 m a Fenêtre du Chamonix 2992 m, sjezd do Val de Bagues do Lourtier na noc. 26. března nejtěžší etapa. Pochod ke konci údolí, při nebezpečí lavin, sestup ledovým couloirem zvaným »la grande Muraille« a po-

NOVÉ vosky na lyže

Bezpečně pojedete, máte-li na lyžích

„Cirine“ universální vosk pro všechny téměř druhy sněhu.

„Cirine“-medium pro lepkavý sněh

„Cirine“-skare pro suchý zmrzlý sněh, střídavý sněh a prašan.

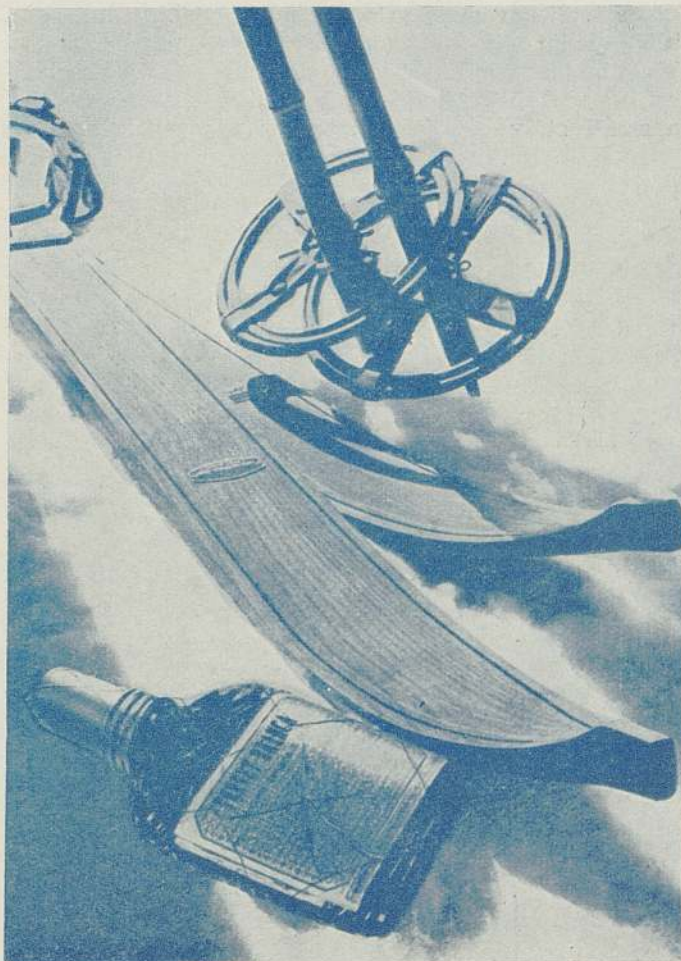
Nepřetons-
te něměkké
vosky.

Tyto nové vosky na lyže „Cirine“ jsou nezbytné pro každého lyžaře, jelikož jsou prakticky vyzkoušeny. Vyrovnají se úplně cizím výrobkům, jsou však při tom o mnoho lacinější.

Odporujeme dále:
Osvědčené již posavadní vosky na lyže „Cirine“, prostředky na ošetřování lyží „Cirine“ (lyž. olej a surový dehet „Cirine“) a mazadlo a olej na kůži „Gutra“ na lyžařské boty, vázání a pod.

Račte je všude žádat!

CIRINE-ZÁVODY
J. Lorenz a spol., Praha XIX. (Bubeneč), Uralská ul. 770.

Až pojedete do hor, nezapomeňte vzít s sebou kapesní lahvičku FERNET-BRANCA. Kalíšek FERNET-BRANCA ve sklenici vody, šálku kávy nebo čaje, udrží Vás svěží po celý den.

chod do chaty Chanrion (po cestě potkali stádo kamzíků, 60 kusů). 27. března odjezd 3 h. ráno, přes 4 sedla nad 3300 m, 50 km. Za 12 hodin v Zermattu. Cesta nazpět též za 3 dny. 1. Zermatt—Adlerpass, 3798 m, Cabane Britania. — 2. Cabane Britania—Paas pé—Stalden—Martigny. — 3. Martigny—Col de la Forchaz—Col de Balme—Chamonix. — Celkem výstupy 9700 m, sestupy 10.000 m.

*

15.—17. dubna 1931. Přečhod 99 alpinského pluku z Lanslebourg do Bonnevalu přes Col du Grand Vallon, de la Leisse a Iseran. Částečně po lyžích, zčásti pěšky. — 15. dubna přes Col du Grand Vallon a de la Leisse do Tignes. 16. dubna z Tignes do Val d'Isère. 17. dubna o ¼ ráno výstup na Col de l'Iseran zledovatělými svahy a sestup do Bonnevalu. Těžší pasáže provedeny s provazy.

*

Francouzští alpští střelci a alpští pěšáci 27. divise zařídili zimní službu ve svých někte-

řích pohraničních horských vojenských chatách, a to: Redoute Ruinée, která ovládá Col du Petit St. Bernard, dále v oblasti italské hranice severně od Modane: Turra nad Lanslebourgem, Sollières a Fréjus u průsmyků stejného jména. V oblasti Briançonu: Acle nad Planpinet v údolí Clairée, dále Mont Genève a Goudras mezi Durance a Cerveyrette. V oblasti Queyras u Abriès a Château-Queyras. V oblasti Ubaye: u Larche a Jausiers. V maritimských Alpách okupuje 29. divise následující body: Plan Caval u Ucceram a Les Granges de la Brasque v údolí Tinée.

*

V Paříži konal se počátkem listopadu 1931 III. salon zimních sportů. Ve výstavě byly umělecké fotografie a obrazy zimních krás Francie. Ve vlastních stáncích vystavoval Touring Club de France, Club Alpin fr., francouzské dráhy, různé lyžařské kluby a francouzské vojsko. Ve zvláštním oddělení byla vystavena odborná alpinistická literatura.

Zprávy župní a klubové.

Zpráva o slavnostní valné hromadě Českého krkonošského spolku SKI v Jilemnici, konané 10. prosince 1932. Valná hromada byla zahájena sborem pěveckého spolku Branislav »Ó, hory, hory v mlhavé dáli, od věků jste již na stráži stály...«, jehož akkordy vybavovaly smutné

vzpomínky na zesnulého čestného člena, pana řídícího Jana Buchara.

O panu řídícím Bucharovi promluvil předseda Českého krkonošského spolku Ski, pan ředitel O. Holub. V následující přednášce »40 let českého lyžařství«, líčí předseda

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **P O R T**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

Dámské i pánské lyžařské dresy moderních střihů v odborném prvotřídním zpracování a nových barvách

TRIO SPOL. S R. O.
PRAHA II., Jindřišská 23
Nároží Nekázanky, Č. Budějovice, Jihlava, Jindř. Hradec, Pardubice

Lyžařské diplomy

dle tohoto vyobrazení na kartoně a ve formátu 66 x 50,5 cm dodává firma

V. Neubert a synové grafický umělecký závod Praha-Smíchov, Kobrova 1040

OLYMPIA

nové lyžařské vosky: MIX, MEDIUM

Krém pro zhnědnutí kůže „Horské slunce.“

Zinnwaldská výroba lyžařských vosků a sport. potřeb

A. ELGER, ZINNWALD V RUDOHOŘI

spolku začátky lyžařství u nás v Čechách, jeho vývoj a úzký vztah jeho rozvoje s činností Č. k. s. SKI v Jilemnici. Jilemnice vychovala mnoho závodníků, kteří čestně hájili jeho prvenství mezi ostatními, kteří vítězili na největších závodech našich krajů, za hranicemi, ba i za oceánem. Spolek propagoval zdravý sport mezi nejmenší mládeží pořádáním dětských závodů, dorosteneckých i studentských a přičiňoval se tak o dobrý zvuk města Jilemnice.

Starosta města Jilemnice pan JUDr. Jan Hák děkuje za vše, co Český krkonošský spolek SKI za 40 let pro lyžařství, turistiku a město vykonal a přeje mu, aby i nadále v ideích pana řídícího Buchara mohl nerušeně pracovat.

Zástupce Svazu lyžařů RČS., pan JUDr. Moser ocenil význam 40leté spolkové práce průkopnické v lyžařství a poukázal současně na vyspělost jilemnických závodníků.

Za Klub českých turistů v Jilemnici místopředseda pan MUDr. Josef Vejnar poukazuje na velmi časté společné zájmy a společnou práci jilemnických lyžařů a turistů.

Ze zpráv funkcionářů vyjímáme, že spolek získal opět při mistrovství Svazu lyžařů titul Mistrovský klub ČSR. pro rok 1932. Olympijské výpravy v Lake Placid v Americe zúčastnil se člen SKI spolku Jarka Fajstauer.

Při volbách byli zvoleni: předsedou O. Holub, místopředsedou Hrubý.

Valná hromada se usnesla, aby z daru nedávno zesnulého čestného občana města Jilemnice, pana Karbuse, byl utvořen žakovský fond. Program letošní zimy by vykazoval asi tyto podniky: Meziklubovní závody (SKI Vysoké n. Jiz., LZK., Praha, Slavia, Praha a ČKSSKI Jilemnice), přebor středních škol pražských a východočeských, motokijöring a závody mládeže. Začíná spolek tudíž nastá-

vající dekádu ve znamení tradičního jilemnického: »Ať to frčí!«

Sedmé valné shromáždění Skiklubu Bratislava konalo se dne 17. prosince 1932 v restauraci Museum v Bratislavě za velmi početné účasti členstva. Řídil je dlouholetý předseda klubu Jan Krestan, který v prvé řadě vzpomněl zemřelých členů a poděkoval sportovní žurnalistice a bratislavskému Radiojournalu za účinnou podporu. Obsáhlé zprávy funkcionářů a hlavně náčelníka Karla Tylše a referenta hockeyového odboru redaktora Josefa Novotného, byly valným shromážděním se spontánním souhlasem schváleny. Klub má dnes 379 platících členů a z toho 49 hockeyistů. Závodníci klubu získali v 5 obslaných závodech 1 první, 2 druhé a 5 třetích cen. Hockeyový odbor uhájil v minulé sezoně titul mistra Slovenska v kanadském hockeyi, absolvoval celkem 19 zápasů se skorem 56 : 40. Pojištění proti úrazu zůstává povinné i v nové sezoně a členské příspěvky zůstanou též nezměněny. — Hockeyový odbor zřizuje právě v universitní zahradě v Bratislavě svoje vlastní kluziště s ohřívárnou, na kterém bude uspořádán hockeyový turnaj. Lyžařské závody distanční, ve sjezdu a skoku budou uspořádány dne 29 ledna 1933 za předpokladu, že bude příznivé počasí. Předsedou byl opět zvolen p. Jan Krestan.

Klub lyžařů KČST v Německém Brodě postavil svým nákladem a vlastní prací svých členů lyžařský můstek, který jest vzdálen pouhých 20 min. od středu města. Můstek jest zatím provisorní a po úpravě, která bude příštího roku provedena, bude zde možno docílití skoků přes 30 metrů. Jakmile se zlepší sněhové poměry, uspořádá klub kurs pro závodníky ve skoku pod vedením instruk-

J. FREI LYŽAŘSKÉ DRESY

SKLAD SPECIELNÍCH LÁTEK VŠECH BAREV

KALHOTY PRO SKOKANY

BÍLÉ DRESY

NEPROMOKAVÉ DRESY

Z ANGL. PLÁTEN

PRAHA II., BREDOVSKÁ 8

IV. PATRO — ZDVIŽ

ŽÁDEJTE V ODBORNÉM OBCHODĚ

LYŽAŘSKÉ RUKAVICE

„RICUL“

zák. chráněno, zhotovené ze zvláštního, teplého, navrch gumovaného trikotu

„LYŽAŘSKÁ

PŘEZŮVKA NA RUCE“

DETAILNÍ PRODEJ ZA :

	dětské	dámské	pánské
I pár	Kč 22.—	25.—	29.—
s koženou dlaní	„ 27.—	30.—	35.—

V Ý R O B C E :

RICHTER A ČULÍK

TOVÁRNÍ VÝROBA GUMOVÉHO ZBOŽÍ

PRAHA - SMÍCHOV

tora z Nového Města na Mor. Veřejné závody v běhu na lyžích připravují se na 22. ledna 1933 s tímto programem: závod mládeže do 14 let na 3 km, závod dorostu a III. třídy na 7 km, závod I., II., a třídy starších na 15 km. Závodů, které budou největším lyžařským podnikem v letošní sezoně na Českomoravské vysočině a velkou propagací tohoto sportu, zúčastní se závodníci z celých východních Čech a z přilehlé části Moravy. Vyjednává se o start

borců pražských a krkonošských. Pražské kluby měly by použití výhodného spojení k návštěvě našeho kraje, který má dosti pěkných lyžařských terénů, z nichž nejpříhodnější je vrch Hochtan s krásnými pláněmi i lesními sjezdy. Východiskem k němu jest zastávka Frýdnava, nebo stanice Šlapánov na hlavní trati Praha—Znojmo. Informace o stavu sněhu, o ubytování atd. ochotně sdělí Klub lyžařů KČST v Německém Brodě.

Různé zprávy.

O hlubší prohloubení styků mezi Svazem lyžařů RČS. a Jugoslavským Zimsko-Sportním Savezem. Ve dnech 9. až 11. ledna měl Svaz lyžařů příležitost vítati ve svém středu milého hosta — předsedu Jugoslavského Zimsko-Sportního Savezu, p. MUDr. J. Pirce. Jmenovaný navštívil 9. ledna naši kancelář, kde jej srdečně přivítal náš jednatel Macháček. Ve středu 11. t. m. odpoledne byla pak v Obecním domě oficiální schůzka s jmenovaným, které zúčastnil se za Svaz lyžařů náčelník Svazu Jarolímek, místonáčelník Komárek, mezinárodní tajemník Dr. Finger, později pak jednatel Macháček, Dr. Brauner, Ing. Pilnáček, konečně pak předseda Svazu Ing. Jauris a místopředseda Dr. Moser.

Dr. Pirc akcentoval přání Jugoslavského Zimsko-Sportního Savezu prohloubiti co nejvíce styky s bratrským Svazem československým. Prohloubení těchto styků bylo by základem jakési slovanské »entente cordiale« ve F. I. S., k níž přistoupilo by Bulharsko i Polsko. Technickou výslednicí této entente cordiale bylo by založení Slovanského lyžařského mistrovství jmenovaných států, které by se podle stanoveného pořadí pořádalo periodicky v některé z těchto zemí s určeným počtem borců za tu kterou zemi. Za tím účelem zve Dr. Pirc našeho delegáta na společnou

poradu zástupců těchto zemí na den 30. ledna 1933 v Lublani. Zároven zve Dr. Pirc k účasti naše borce a delegáta na lyžařské mistrovství Jugoslaviie ve dnech 28. a 29. ledna v Bohinji. Svaz lyžařů zúčastní se tohoto mistrovství čtyřmi neb pěti borci, členy teamu pro závody F. I. S. v Innsbrucku, kteří odtud pojedou pak přímo do Innsbrucku. Vůdcem výpravy určen byl kolega V. J. B. Jirků. Reciprocitně obešle pak po polských závodech v Zakopaném Jugoslavský Svaz naše mistrovství počátkem března t. r. v Harrachově.

Svaz lyžařů půjčí »Savezu« své technické řády: řád T. S. a náčelnictva, dorostenecký, cvičitelský a soudcovský, jakož i směrnice pro zkoušky cvičitelské a soudcovské. Užší spolupráce založena bude též zvláštní rubrikou Jugoslávskou v časopise »Zimní sport«, která bude tištěna chorvatsky, srbsky neb slovincky a česky, bude mít část ilustrační a bude přinášeti zprávy z lyžařského života a informace o lyžařských terénech bratrské Jugoslaviie.

Předseda Jugoslavského Zimsko-Sportního Savezu Dr. Pirc navštívil pak večer schůzi ústředního výboru Svazu lyžařů v Obecním domě města Prahy. Za srdečného potlesku přítomných uvítal milého hosta vřelým proslovem náš předseda Ing. Jauris. Dr. Pirc srdečně poděko-

LYŽE

a ostatní výzbroj

VÁM NEJLEVNĚJI DODÁ JEDINĚ LYŽAŘ-ODBORNÍK J. JANÁČEK, PRAHA II., BENÁTSKÁ ul., proti Botanické zahradě. Filiálka Hradec Králové, Plácka. Úschovna lyží přes léto. Ceník zdarma

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod VÁCLAV VÁŠA, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a koprování za levné ceny.

TUK NA SPORTOVNÍ OBUV

JUCHTIN

Lyž. vosk zn. DERBY v osvědčené jakosti.

Obé vyrábí: továrna DERBY krému na obuv, Praha VIII.

NOVÁ KONSTRUKCE SANÍ!

Nebezpečí úrazu Vašich drahých odstraněno. Stabilita jízdy při sáňkování zajištěna.

Kde nedostanete tuto naprosto novou konstrukci saní, pište přímo výrobci:

INOCENC CEJPEK, TŘEBÍČ NA MORAVĚ.

LYŽAŘI, KUPUJTE

LYŽE

JEN Z KRKONOŠSKÝCH JASANŮ

OCHRANNÉ ZNAČKY *Marque* *Deporé*

VÝROBCE — SPORTOVNÍ ZÁVOD J. NÁDVORNÍK, NOVÁ PAKA.

val za uvítání a rozhovořil se pak o výše zmíněných intencích své návštěvy. Přitom zajímavě připomenul některá data o tom, že zcela omylem pokládá se jediné sever Evropy za kolébkku lyžařství.

Slovinci na Blokách, náhorní to planině jižně od Lublaně, lyžařili již před 700 lety. Byli to sedláci, kteří v tomto kraji jako dopravního prostředku lyží používali. Má tedy Jugoslavie jako lyžařská země svou starou autochthoní tradici.

O datech organizace lyžařství v Jugoslavii řekl nám Dr. Pirc asi tato data: I po r. 1900, kdy lyžařství v Jugoslavii počalo se provozovati jako sport, mělo poměrně málo přívrženců. Teprve po světové válce nastal v sportovním lyžařství rozmach; v roce 1922 byl založen Jugoslavský Svaz zimních sportů, který sdružuje dnes a s 120 kluby. Oficiálním trenérem jugoslavského Svazu je po T. T. Hansenovi Nor Arne Gutormsen.

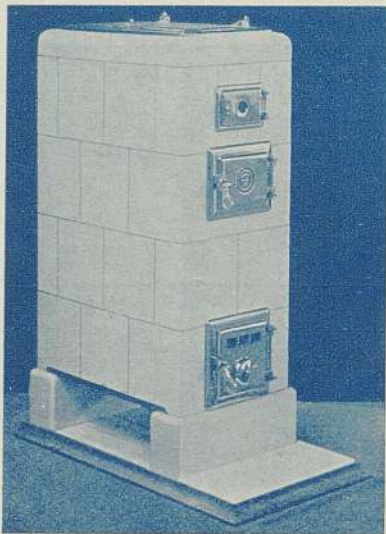
Máme velkou radost z této milé návštěvy; kéž dočkáme se takových hojněji.

I. Komárek.

Vánoční pele-mele z Krkonoš. Budete-li mluvit s některými z lyžařů, kteří trávili svoji dovolenou vánoční v Krkonoších, pak budete moci konstatovati, že jejich odpovědi budou se hodně různiti, ba snad dokonce budou zcela protichůdné. A jak je to možné, řeknete si, přece tam mohlo býti pěkně, neb ošklivě. Podle zpráv většiny denních listů, nebyl tam žádný sníh, lyžařiti se nedalo, tak co? Ale není tomu tak. Nutno vzít v úvahu místo, kde jednotliví naši lyžaři byli ubytováni a podle toho názory na vánoce se budou různiti. Ti, kdo jeli do hor, předně byli připraveni, že tam sníh sice žádný není, ale

že je tam hezké počasí, že se jistě dá dobře choditi pěšky, že i tak si člověk může dobře odpočinouti a případně uniknouti různým těm chřipkovým epidemiím a konečně, každý z těch lyžařů v skrytu své dušičky si myslel, ale vždyť snad přece za ten týden může nějaký ten sníh napadnouti. A tak vzdor krizi a špatným sněhovým zprávám bylo poměrně hodně lyžařů venku, ať to byl Nový Svět-Harrachov, Benecko, Špindlerův Mlýn, Pec atd., kteří přece jenom na lyžích si zajezdili, i když to nebylo takové, jako tomu bylo za poslední léta o vánocích a po nich. Co nutno říci, počasí bylo velmi pěkné, žádné obligátní vichřice, někdy slunce, stromy pěkně ojíněné a sníh byl velmi dobrý s pěknou narostlou jinovatkou. — Ve Špindlerově Mlýně bylo pěkně obsazeno, louky ke cvičení dobré i ve Sv. Petru. — Velkému obdivu a oblíbě těšil se nový zimní tamější stadion, který je postaven u silnice, vedoucí k Dívčí Lávice, asi 5 minut za Grandhotelem. Stadion vybudoval tamější sportovní klub nákladem 90.000 Kč a svojí polohou jest jistě jedním z nejhezčích u nás vůbec. O vánocích hrály se tam dva hockeyové zápasy za značné návštěvy diváků, rovněž tam vystoupili naši krasobruslaři, pp. Koudelka, Hainz a náš pár Holzbachová-Vosolobě, kteří velmi se líbili a i potom byli předmětem stálého obdivu při jejich každodenním výcviku. Celý den i večer při elektrickém osvětlení bruslilo se na stadionu a mnoho bylo těch, kteří litovali, že brusle si nevezali, ježto zpráva o zřízení stadionu ve Špindlerově Mlýně hodně čtenářům denních listů unikla. Ale jisto je, že obliba Špindlerova Mlýna ještě hodně tímto novým podnikem stoupne. — A ještě něco musíme s radostí konstatovati. Vloni jsem napsal, že český živel ve Špindlu úplně zaniká a že mluví

PŘENOSNÁ KACHLOVÁ KAMNA

dodáváme hoto-
vá do bytu

NÁ SYPNÁ I
STÁLOŽÁRNÁ

Typ 3501

„ 3700

„ 4000

PROPÁLÍTE
V ZIMĚ 1.— KČ
DENNĚ

VKUSNÁ
LEVNÁ
HOSPODÁRNÁ

Všimněte si jich
v sekretariátě
Svazu lyžařů

RČS.

ZÁPADOČESKÉ KAOLINKY

PRAHA II.,

UPŮJČOVNY 9

TELEFON 29841

Oficiální čaje Svazu

(PRAŽSKÉ ŽUPY

SVAZU LYŽAŘŮ RČS.)

*s pestrým kabaretním programem
pořádají se každé úterý*

V DRAHŇOVSKÉHO GRANDPODNICÍCH U NOVÁKŮ

Lyžaři účastněte se, pobavíte se skvěle.

tam německy i ti, kteří v městě mluví jen česky. Nevím, co je toho příčinou, ale letošní vánoce byl Špindlerův Mlýn takřka úplně český a mluvili česky i ti, od nichž podle vzezření bych toho nikdy nebyl očekával. — Pokud pak se týče sněhových poměrů, mohu ze své zkušenosti říci tolik, že dalo se dobře jeti na lyžích tam, kde obyčejně není žádným požitkem jeti a naopak zase tam, kde se obyčejně jezdí, bylo to špatné. V blízkosti každé však boudy bylo vždy ve stínu nějaké to větší sněhové pole, ať to bylo na Benecku, na Mísečkách, u Medvědí boudy atd. Ale zato sjezd z Petrovky k Špindlerově boudě byl velmi pěkný, dále hřebenová cesta ze Špindlerovy boudy k Prince Jindřicha, která normálně nebývá příjemná, dala se velmi dobře jeti. Ovšem jedno mi nebylo jasné, a to úředně hlášených 34 cm sněhu na Sněžce, kde to tam měří, ježto na Sylvestra nebyl tam ani cm sněhu. Toho dne však byla se Sněžky skvělá vyhlídka, která stála za námahu lezení po zledovatělé cestě, zpříjemněné v jednotlivých zatáčkách řádným fukěrem. — A tak mohu prohlásit, že já jsem si dobře o vánočních zajezdích a byl jsem zcela spokojen.

Dr. O. Br.

Zimním stadionem na ostrově Štvanici obdržela konečně Praha dárek, na nějž již dlouho čekala. Ačkoliv od zahájení provozu počátkem listopadu uplynuly teprve dva měsíce, jest jasné, že veškeré podniky tam pořádané setkaly se s naprostým úspěchem. Kluziště je celý den hustě obsazeno a ve dnech svátečních je obvykle až přecpáno. Podniky hokejové tam doposud uspořádané měly úspěch jak morální, tak finanční a pražští sportovci zvykli si již na sobotní a nedělní zápasy hokejové, jako tomu dosud bylo při kopané.

Nemůžeme zde dlouze rozepisovati se o dosavadních zápasech, jež na zimním stadionu byly absolvovány, zrekapitulujeme jen krátce, že doposud konané zápasy byly hrány ve většině případů jako vítězné pro LTC Praha, jen dva byly nerozhodné a 2 prohrané s kanadským mužstvem Edmont Superiors.

Ale musíme poukázat při této příležitosti na některé maličkosti, jichž odstranění jistě bude jen v zájmu pořadatelstva zimního stadionu, jež zasluhuje za své dosavadní vedení jen pochvaly. — V první řadě jest to obvyklá nepřesnost počátků zápasů, čímž diváci, kteří jsou dočvilní, jen trpí. Objevuje-li se tento nešvar často při zápasech kopané, pak by tomu nemělo býti při zápasech hokejových, kde přece jenom diváci musí státi v zimě a i při sebe lepším opatření se proti chladu za 1/3. hodiny státi každý promrzne. Totéž týká se dlouhých přestávek mezi jednotlivými třetinami zápasů a hlavně pak mezi prvním a druhým zápasem. To má pak obyčejně za následek, že většina diváků z obavy o své zdraví po prvním zápase odchází a druhé zápasy, obyčejně našich slabších hokejových mužstev, trpí neúčasti diváků. Druhým bodem by pak bylo zařízení při zápasech hokejových a soudcování při nich. Jednotlivé časy mají býti zvoncelem oznamovány tak silně, aby to slyšeli všichni na stadionu, tedy hlavně soudce i hráči a nestávalo se, že zbytečně hráči honí se po hřišti a dávno již je třetina skončena. Funguje-li rozhlas znamenitě, pak může fungovati i zvonec. Dalším nešvarem jsou neslyšné píšťalky pánů soudců, hlavně p. Porgesa, jež by jim měly býti věnovány ředitelstvem stadionu takové, aby po každé chybě nebylo ještě hráno zbytečně dlouho dále, což při docílené brance (viz případy s Edmontem Superiores) je více než trapné. Soudcové pak, jako p. Dr. Reškořík a p. Šnýdr, neměli by se na hřišti ani objeviti. První, ač mezinárodní soudce, neovládá dobře pravidla a druhý pán, který soudí zápas s rukama v kapse, s bohorovnou nonchalantností, měl by jako člen soudcovského sboru věděti, že takové chování, které popuzuje proti němu diváky, je naprosto nepřijatelné i když snad soudí zápas méně význačný. Jinak zimní stadion jistě získá nám hojně dorostu jak pro hokej, tak i pro bruslení. A že toho dorostu hodně potřebujeme, jistě není třeba dokazovati.

Dr. O. Br.

Poštovní úřad ve Špindlerově Mlýně vyrazí na dopisy,

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. - V PRAZE NA POVOZY I PYTLE DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS,

PRAHA II., VODIČKOVA 18.

TELEFON 23256-7-8. — POŠT. PŘÍHRÁDKA 486.

J. FIALA · ROSTOKLATY

LYŽE

z prvotřídního dřeva a provedení podle nových vzorů a šířek koupíte nejvýhodněji jen u výrobce, odborníka-lyžaře

K. JANOUŠEK, PRAHA - PODOLÍ, PANKRÁČKÁ 160.
Telefon číslo 45488. Veškeré opravy odborně a promptně se zárukou.

LYŽAŘI POZOR!

ŽÁDNÝ PROMOČENÝ ODĚV VÍC!

Vaše úbory i obuv nepromokavou bezpečně učiní levné přípravky

„IMPRELIN“

k dostání u Jana Povejšila, dámského krejčího Praha I., Štupartská 4. — Zhotovují též lyžařské obleky, které sám podle přání impregnují.

pohlednice a fotodopisnice poštovní razítka, jímž pohlednicové fotografie a korespondenční listky tak se ničí, že přes fotografie, jichž se spousty posílá ze Špindlu, jsou vyraženy čáry a tak se stávají bezcennými a písmo na listcích pohlednicích a korespondenčních stává se nečitelným. Ježto ani na poště ve Vrchlabí, ani v Úpě a j. podobná razítka přes celé listky se neproráží, máme za to, že tomu není zapotřebí ani na poštovním úřadu ve Špindlerově Mlýně. — Žádáme poštovní úřad ve Špindlerově Mlýně, aby zavedl razítka pouze přes známky, jinak budeme nuceni stěžovati si u příslušného ředitelství. Hostům pak ve Špindlerově Mlýně radíme, aby házeli svoji poštu do poštovních autobusů, dokud tento nešvar nebude odstraněn, když nechť, aby jejich korespondence byla ničena.

Dr. O. Br.

Propagační večer zimního sportu a turistiky v Československu, byl v československém Radiojournale uspořádán péčí ministerstva obchodu, resp. snaživého a iniciativního referenta tohoto ministerstva, p. vrch. odbor. rady dr. Pártla, dne 24. XI. 1932. O večeru nemohli jsme dosud pro nedostatek místa referovati. Večer zahájen a propleten byl díly našich hudebních skladatelů, jichž motivem jest zimní nálada a provázen byl proslovly našich známých pracovníků cizineckého ruchu, turistiky a sportu. Večer zahájen byl úvodním proslovem ministra obchodu dr. Matouška. Pak promluvil za Klub čsl. turistů jednatel Klubu čsl. turistů dr. Broul náladovou piéču »Navštivte naše hory v zimě«, po něm promluvil za Svaz lyžařů místonáčelník rada Komárek »O zimních sportech v Československu«. Dále přednesl za Státní lázně propagační proslov vzácné úrovně vrchní odborový rada mi-

nisterstva zdravotnictví JUDr. Bohuš Sládek a nakonec řekl předseda Svazu hoteliérů p. Šroubek několik upřímných slov k budařům a hoteliérům v horských střediscích.

Pokud jsme zjistili, byl v kruzích posluchačů Radiojournalu o večer ten velký zájem, již vzhledem k tomu, že ukončen byl lyžařskou humoristickou scénou, hranou herci Radiojournalu, zvanou »Za lyžaři do hor«, jejímiž autory byli Ivan Komárek (slova) a Ing. E. S. Hokeš (hudba a část slovní). Naše kluby projevují zájem o text této lyžařské scény. Upozorňujeme, že provozovací právo uděluje za autory výhradně »Radiojournal«, Kr. Vinohrady, Fochova tř. 46.

K mistrovství F. I. S. v Innsbrucku: Techničtí vedoucí: Skok: Fred Schatz, slalom: Hannes Schneider, 18 km: Luis Steinegger, sjezd do kombinace: Bruno Ebenbichler, prostý sjezd: Willi Zeuner. Správcem tratí je nadporučík Wieser. Hlášení účasti na družích závodů do 1. ledna 1933. Jmenovité hlášení do 20. ledna 1933. Vylosování 23. ledna. Prozatím přislíbili účast: Francie, Itálie, Jugoslavia, Švýcarsko, Polsko, Maďarsko, Švédsko, Norsko, Finsko, Rumunsko, Rakousko a Československo.

Právě nově vyšlý měsíčník »Noviny pro cizince« — »Shvak«, vydávaný spolkem hotelových vrátných a komnatářů v Č. S. R. (redakce v Praze II., Klimentská 50), přináší na 4 stranách propagační článek Ivana Komárka »Die Wintersporte der Tschechoslowakei«, s podrobnými adresami našich horských hotelových podniků.

Říšskoněmecký časopis »Europastunde« přináší článek Ivan Komárek, Prag: »Die Wintersporte der Tschechoslowakei«, který je textem přednášky, kterou jmenovaný autor proslavil do říšskoněmeckého rozhlasu 16. XII. 1932.

LYŽE FIRMY

KAREL KOLDOVSKÝ VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Žádejte
ceník.

jsou známy pečlivým provedením a dobrým
dřevem. Žádejte všude v obchodech kde
nejsou, budou Vám zaslány vyplaceně.

LYŽE

ZÁVODNÍ I TUROVÉ
nejnovějších vzorů i šířek vyrábí firma

BŘÍ SLONKOVÉ

Nové Město na Moravě

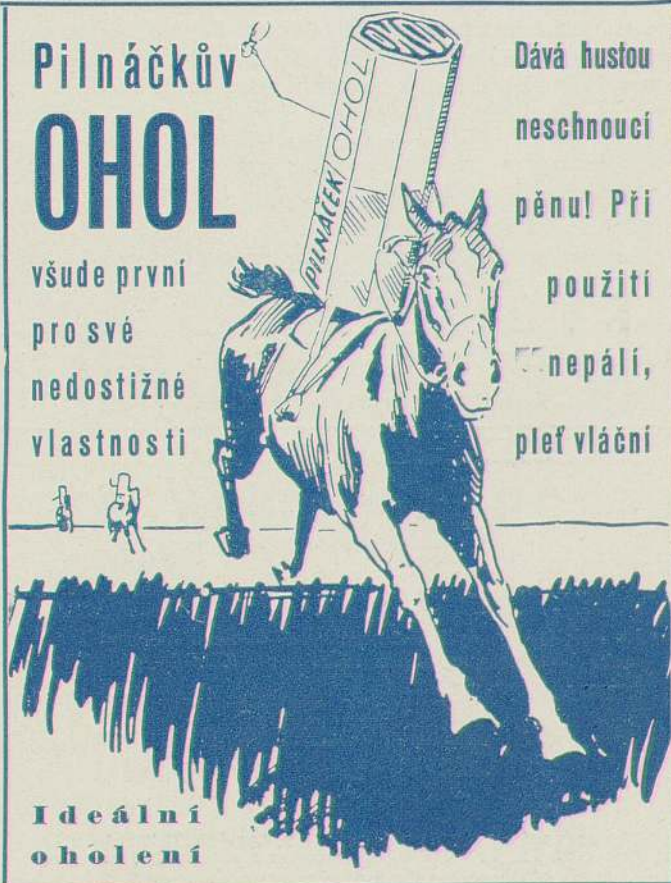
Telefon
číslo 32

Ceníky zdarma. — Klubům sleva

Pilnáčkův OHOL

všude první
pro své
nedostižné
vlastnosti

Dává hustou
neschnoucí
pěnu! Při
použití
nepálí,
pleť vláční

Zvláštní lyžařský vlak na závody FIS. s pobytem v Kitzbühelu a v Innsbrucku vypraví ředitelství čsl. státních drah v Praze spolu s Čedokem a Svazem lyžařů ČSR. ve dnech 4. až 13. února. Cena jízdenky i se zaopatřením, doprovodem a pojištěním proti úrazu při turistickém ubytování a stravování 630 Kč, při ubytování v občanských hotelích 780 Kč a v prvotřídních hotelích 970 Kč. Přihlášky se zálohou 50 Kč nejpozději do 21. t. m. u pokladny č. 13 na Masarykově nádraží. V ceně je obsažena vstupenka na lyžařské závody, která opravňuje současně k účasti na všech lyžařských turách v Alpách, pořádané podle programu za vedení horských vůdčů.

Výstavka horské turistiky a turistické literatury španělské, pořádaná péčí španělského ibero-amerického ústavu v Praze a Klubu alpinistů československých v Praze, byla 5. t. m. o 4. hodině zahájena v Topičově salonu. Výstavka ukazuje mapami, obrazem, časopisem a knihou přírodní krásy Španělska, historické památnosti a krásy španělského Maroka a lyžařské terény v Sieře Nevadě a Pyrenejích (30 obrazů). Ve zvláštní skupině je československá literatura o Španělsku starší i novější a ukázky literárních prací československých, které byly přeloženy do španělštiny. V předsíni výstavního salonu má Klub alpinistů československých expozici fotografií své lezecké školy v Prachovských skalách (z nichž některé byly také uveřejněny v zářijovém čísle španělské odborné revue »Peñalara« — viz str. 95 našeho listu č. 3, roč. XXII. a v zářijovém čísle francouzského časopisu La Montagne) a obrázky z horolezeckého týdne ve Vysokých Tatrách. Při zahájení výstavky promluvil předseda Španělského ústavu a hon. vicekonsul španělský dr. Jaroslav Lenc, lektor katalánštiny na Karlově universitě prof. dr. Slabý a za Klub alpinistů československých ředitel Živnobanky Pilát. Zahajovacího aktu zúčastnili se m. j. vyslanec španělský Agramonte y Cortijo s personálem vyslanectví a španělského konsulátu a vyslanec urugvajský E. R. Gómez. Současně s výstavkou pražskou koná se v Madridu turistická výstavka československá, která upozorňuje na přírodní krásy a památnosti krajů českých. Výstavka zůstane otevřena asi do 20. t. m. a nebude pravděpodobně prodloužena. Zve me srdečně všechny naše čtenáře a zájemce k její návštěvě, poznají alespoň z obrazů horské oblasti zcela neznámé, jedinečné krásy.

Hauptverband deutscher Wintersportvereine, sídlem v Liberci, vydal vlastním nákladem opět svoji ročenku

na rok 1933 v obvyklé vkusné úpravě. Mimo úřední část, v níž se oficiálně nařiká, že zima 1931/32 »war kein Winter mehr« (dej bůh, aby tomu nebylo také letos tak!), vyplněna jest ročenka v přední části vkusnými obrázkovými publikacemi. Mimo výborně psaný článek známého Dr. Hoeka s krásnými fotosnímky — »Wir lesen im Schnee« (čteme ve sněhu), přináší ročenka zajímavou stať o předběžné přípravě lyžařské od Dr. E. Federleho a stať o výsledcích lékařského vyšetření závodníků při mistrovství »F. I. S.« v Oberhofu 1931. Též článek o zimní turistice v Lužických horách je pro nás zajímavý, vzhledem k tomu, že náš »Český spolek pro zimní sporty« je exponován v jich blízkosti svoji chatou v Poještědí a pořádá jako klubový závod přebor Lužických hor.

Z úředních dat pro zajímavost vyjímáme, že počtem nejvíce závodníků má Karpathenverein (76), po něm Ski-klub Rochlitz (Rokytnice, 71) a Wintersportverein ve Špindlerově mlýně (69), který má také nejvíce závodníků I. třídy (11). Po něm přijde počtem závodníků nejsilnější »Skizunft Reichenberg« (64). Po Wintersportvereinu ve Špindlerově mlýně má nejvíce závodníků I. třídy »W. S. V. Aupatal« (9).

Mimo státní mistrovství 1932 v Harrachově obelány byly v cizině tyto závody: Mistrovství Německa ve Schreiberhau, mistrovství Maďarska v Matraháze, rakouské mistrovství v Mariazell, polské mistrovství v Zakopaném a »Kandahar« ve Sv. Antonu na Arlbergu. I. K.

O Dérerův pohár. Na výstavě severočeského sklářství v Železném Brodě vystavoval rytec K. Tuček nádherný pohár z broušeného českého skla, na celém světě ještě neprekonaného. Mistrovské dílo českého dělníka zalíbilo se našemu ministru školství Dru Ivanu Dérerovi.

Pohár obdržel darem od p. ministra Sportovní klub Vysoké Tatry, který založil ještě téhož roku 1930 veřejný závod s mezinárodní účastí — Dérerův pohár. Závod stal se hned v prvním ročníku populární a dnes těší se nejen velkému zájmu publika, ale i závodníků, kteří si výsledků tu docílených neobyčejně cení. První ročník a tím i putovní pohár Dérerův vyhrál norský závodník Gunar Gran Jansen, startující za pražskou Slavii. Druhý ročník, již ne tak hladce, vyhrál Vítězslav Pech z LZK. Praha, který musel bojovat ve velké konkurenci. Pech zvítězil tu i nad Norem Ullandem a výbornými závodníky HDW.

VŠE PRO LYŽAŘE JEN U PROCHÁZKY PRAHA III., VÍTEZNÁ 15.

Specialita: Finské břízové běhačky.

SPORTOVCI — LYŽAŘI

Nejlépe a nejlevněji Vás obsloužíme.

Kompletní lyže t. j. lyže, vázání, plechy, hole, talíře, řemínky od Kč 98.—

Lyžařské boty ručně pracované, zaručeně nepromokavé, dvakrát šité, vysmolované od Kč 99.— 129.—

Každého udivujeme nízkými cenami a výbornou kvalitou.

**SPORTOVNÍ ZÁVODY: ŽIŽKOV, Roháčova 7
LIBEŇ, Primátorská 601
VRŠOVICE, Palackého 2**

Pozor na firmu v Roháčově ul. v domě č. 7. V této ulici nemáme žádnou filiálku, proto nezaměňte s jiným závodem.

LYŽE 75.—
BOTY 115.—
HUITFELD 24.—
HOLE 25.—
LUMBERJACKY 98.—

Cenik zdarma.

SPORT **DŽBÁNEK** PRAHA II.
SPÁLENÁ 30

Letošní zimní sezonu uspořádán bude mezinárodní lyžařský závod o Déreřův pohár ve dnech 21. a 22. ledna 1933 na Štrbském Plese ve Vysokých Tatrách.

Vítězem závodu je vítěz závodu sdruženého (18 km a skok). Mimo sdruženého závodu je vypsan také závod v běhu i skoku prostém. Skok bude uspořádán na můstku Jarolímkově v dolině Mlynici. Můstek byl před sezonou opraven a zdokonalen. Doskočiště bylo rozšířeno vykácením překážejících stromů, zvýšena a zvětšena byla soudcovská tribuna, takže se jiná uprázdnila pro diváky. Na nájezdové věži zřízen byl padák pro používání polovičního nájezdu v případě potřeby a, co potěší hlavně závodníky, postaveny byly schody od dojezdové rovinky až nahoru k věži.

K závodům byli pozváni lyžaři polští a HDW, tedy konkurence bude prvotřídní. Čsl. státní dráhy vypravují v této době do Vysokých Tater zvláštní rychlík, takže i návštěva bude zajištěna.

Slavík.

Autobusová doprava Jilemnicko-Benecko. Z náměstí v Jilemnici odjíždí poštovní autobus vždy v sobotu o 12:40 hod. na Benecko k hotelu »Kubát« a odtud zpět o 15:10 hod. do Jilemnice. V neděli vyjíždí autobus z Jilemnice o 7:45 hod. a zpět od hotelu »Kubát« v 8 hod.

Na žádost Svazu horských podniků povolilo ředitelství státních drah v Hradci Králové výnosem č. 8/156-V-32, aby vlak 5857, odjíždějící z Tannwaldu-Šumberku nad Des. v 19 hod. 36 min., byl vypraven k t e r ý k o l i v d e n až do Polubného, bude-li pro něj aspoň 30 cestujících. V ta-

kovém případě stačí věc oznámiti ústně nebo písemně nejpozději před odjezdem vlaku dopravnímu úřadu v Tannwaldě-Šumberku n. Des.

NĚKOLIK málo kilometrů proti proudu Vltavy leží Modřany. Na hranici tohoto městečka, směrem ku Praze, v malebném okolí, jest továrna »Standart«, dobře známá všem sportovcům jako výrobce lyží a tenisových raket, luků a ostatních potřeb pro sport. Prodej výrobků »Standart« děje se prostřednictvím závodů se sportovními potřebami.

Lyžaři nebojte se! Nebojte se mrazivého větru, nebojte se vánice — nebojte se paprsků horského slunce. Nespálí Vás ani slunce ani mráz — jen pěkně do hněda budete opáleni, vezmete-li si s sebou na hory creme GRADO. Každý den ráno před odjezdem vetřete ho do pleti. Pak můžete dělat co chcete — váš obličej neprotestuje. Je chráněn cremem GRADO naprosto dokonale, pomalu a stejnoměrně hnědne účinkem mrazu i slunce. A když jste snad zapomněli — když se večer vrátíte do chaty s obličejem rudě planoucím — i tehdy Vám creme GRADO pomůže. Vetřen do pleti působí hojivě — okamžitě odstraní pálení, rudá plet hnědne. Můžete použít creme GRADO nemastného, který má stejné účinky, ale není na pleti patrný (a může se na něj vzít pudr — pozn. pro dámy). Creme GRADO je výborná věc a radíme Vám dobře: kupte si ho už v Praze. Na horách se snad také dostane, ale jistota je jistota. Vyjeďte se letos hodně hezky — a vraťte se do Prahy s krásně hnědou tváří! GRADO Vám k tomu pomůže. — Slunce, mráz, creme GRADO jsou kosmetické přípravky 100%ního lyžaře.

Dobrá rada nad zlato! Aby Vaše boty byly nepromokavé a chránily Vás před nachlazením, mažte je JUCHTINEM tukem nebo JUCHTINEM olejem. Stejně tak na lyže používejte osvědčeného vosku DERBY!

*Ošetřete Vaši sportovní obuv
Juchtovou živinou;*

budele mít skutečný a zdravý
požitek ze sportu.

Juchtová živina, opak obyčejných kožních tuků, vnikne beze zbytku do kůže, změkčuje ji, činí ohebnější a trvale nepromokavou. Obuv se polom neláme a oddolává vlhkosti.

K dostání ve všech obuvních, sportovních a příslušných obchodech.

KAM NA NAŠE HORY?

Rozkošná Lubochňa

státní klimatické lázně na Slovensku, na hlavní trati Bohumín-Košice, ideální lyžařský terén, cvičné louky, sáňkovač dráha. Výborné stravování a ubytování. Celodenní pense Kč 40.—. Žádné další přírázky. Na lyžařské legitimace sleva. Pro zájezdy klubů (nejméně 10 osob) pouze Kč 35.—. Informace správa st. lázní Lubochňa.

DVORAČKY V KRKONOŠÍCH

znovuzřízeny. 20 pokojů, ústřední topení, tekoucí, teplá a studená

voda. Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén.

Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou. Telefon č. 11.

ELLA PŮHONNÁ, majitelka.

HOTEL KUBÁT BENECKO V KRKONOŠÍCH

880 m n. m.

Stanice dráhy Vrechlábí nebo Jilemnice. V domě elektr. osvětlení, ústřední topení, v pokojích tekoucí voda studená a teplá, výborná domácí kuchyně. Lá nápoje a vína, prazdroj. Telefon č. 3.

HOTEL KRKONOŠ NOVÝ SVĚT

Měšťanský dům.

Doporučuje se co nejlépe.

HORNÍ ROKYTNICE n. JIZ.

nejkrásnější koutek Krkonoš, nejkratší výstup na Dvoračky a hřebeny hor, dobré lyžaření. Jediný český hotel „OLYMPIA“ Cizinecké pokoje, prostorné turistické noclehárny. Ia restaurant, levné ceny. ANT. CÍFKA.

SOKOLSKÁ BOUDA

NA ČERNÉ HOŘE U HORNÍ STANICE LANOVKY 1300 m N. M. POŠTA JANSKÉ LÁZNĚ, TELEFON 44.

Vzorně zařízený horský hotel, význačné středisko československých lyžařů a sportovců, doporučuje se pro výborné sněhové poměry a rychlý výjezd na hřebeny Krkonoš, Vaší ct. přízni.

JAN ČERNÝ

NÁJEMCE SOKOLSKÉ BOUDY.

Štemberkova horská chata v horách Orlických „PANORAMA“ ve Dříš, pošta Deštné. Telefon Deštné č. 4 — Ústřední topení. — Elektrické osvětlení. Středisko turistiky a zimních sportů v Orlických horách. — Stanice dráhy Solnice, Nové Město nad Metují a Dobruška. — Z Dobrušky a z Nového Města nad Metují pravidelné autobusové spojení do Deštného. Prvotřídní kuchyně a nápoje. Jediněčná poloha v překrásné kotlině pod Velkou Deštnou.

I. **Turistická chata:** útulné, čisté pokoje, restaurace s velkou zasklenou verandou.
II. **Dependence** prvotřídně vypravená. 30 komfortních pokojů, hala, otevřená terasa a balkony. Ústřední topení, lázně, auto-garáže. — Denní pense mírná. Josef Sedláček, hotelier.

Doporučují se: **BOUDA U VODOPÁDU MUMLAVY** Doporučují se:
VOSECKÁ BOUDA **HOTEL HERČÍK HARRACHOV**
Telefon: Nový Svět č. 5. Telefon: Nový Svět č. 14.
JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV

Ústřední topení, tekoucí voda. Telefon Nový Svět číslo 6. (Stálá tel. služba.)

ČERNÁ BOUDA-KRKONOŠE

1300 m n. moř. — Pošta a telefon Janské Lázně.
— Přímo u stanice lanové dráhy — cvičitel mistr Donth. — Ústřední topení - levné pokoje.

Navštivte restauraci KČST ve Vrchlabí, proti nádraží.

Telefon 220. V. KOČÍ, restauratér.

Navštivte jedinou českou nádražní restauraci ve Svobodě nad Úpou

ŠPINDLEROVA BOUDA

1208 m V KRKONOŠÍCH 1208 m

ZIMNÍ SPORTOVNÍ STŘEDISKO. VE VŠECH POKOJÍCH STUDENÁ A TEPLÁ VODA, ÚSTŘEDNÍ TOPENÍ, 70 POKOJŮ, LÁZNĚ, ELEKTRICKÉ SVĚTLO. ANNA LHOTOVÁ, MAJITELKA. — ADRESA TELEGRAMŮ: ŠPINDLEROVKA-PETROVKA. — TELEFONNÍ ÚŘAD: PETROVKA ČÍSLO 2.

LUČNÍ BOUDA (1410 m) **RICHTROVA BOUDA (1244)**
nad údolím Bílého Labe na cestě Výchovka - Pece

KEILOVA BOUDA (1326)
na cestě Výchov.-Špindl. mlýn

Všechny tyto boudy skýtají příjemný pobyt. Mírné ceny noclehů

Bratři Bönschové

HRNČÍŘSKÁ BOUDA

pp. Černý Důl, majitel Ludvík Erlebach
Ústřední topení, částečně tekoucí voda

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA.
Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce
a admin. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek.
34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.
Patisk vyhražen.

LYŽAŘSTVÍ
ALPINISMUS
BOBSLEIGH
TURISTIKA
BRUSLAŘSTVÍ
HOCKEY

ROČNÍK XXII.

LEDEN 1933.

ČÍSLO 5.

† Josef Rössler - Ořovský.

IVAN KOMÁREK:

Za Josefem Rösslerem-Ořovským.

.... neb na přírody ňadrech,
jsem našel tebe Pane, dárče klasů,
na ňadrech přírody jsem našel divem,
klid chaosu a ztracené své božství.

Ze všech duší je mi nejmilejší
— Pan duše světa. —
On navrátil mír zmítanému srdci
a hrát mne učil na píšťalu lesní.
Jar. Vrchlický: Duch a Svět.

Proč vzpomínám těchto veršů Titana naší poesie při smrti Titana našeho sportu? Poněvadž cítím smutek, výkřik stesku a paralelu básně, která vyzněla z nitra Turgeněvova při smrti Böcklinově: „Zemřel jest veliký Pan, Pan zemřel, veliký Pan zemřel!”

Čím byl náš veliký zesnulý více, než především milencem přírody. Neutuchající, živelná, stále obrodná láska k přírodě, razila celý typ jeho povahy a díla, celý směr jeho helénské činnosti pro rekreaci národa, národním sportem. Neváhám říci, že čím byl Tyrš a Fügner pro český tělocvik, tím byl zesnulý pro český sport.

Dílo tvůrčí bytosti Rösslerovy přišlo v době, kdy národ tísněný kaprálským, nenávisným režimem rakouským, žil ve svalové lethargii druhé poloviny minulého století, století Renana a Sullyho Prudhomme, epikurejců slabounkých ruček a nožek a velkých břich, kdy český společenský život propadlý kavárenskému, hostinskému a dýchánkovému životu, byl nucen baviti se vídeňáckou grimassou. Výlet do Svatojanských proudů byl tehdy „dilem šílené odvahy!“

Rössler, milenec přírody přišel z ciziny s přírodními sporty — veslařstvím, kanoistikou a vodní turistikou, lyžařstvím, yachtingem. Tyto sporty zde většinou stvořil. Nebylo po některých z nich zde před ním skoro památky. České bruslařství téměř založil.

Přinesl naší tehdejší mládeži, našim zdravým mladým mužům něco zcela nového.

Byl výtečným výkonným sportovcem, závodníkem ve všech těchto sportech. Ukazoval jich kouzla a rekreaci, opojení a metody. Vykládal vše spíše vtipem, břitkou causerií, nikdy fádním mentorstvím, plaidoyoval, kreslil, psal, vodil, organizoval s tempem a strhující mocí své živelné sportovní krve.

Mimo jeho all'round sportsmanství měl přímo goetheovskou všestrannost genia: Byl botanikem, historikem, zeměpisce, linguistou, entomologem, a paleontologem, fysikem a geologem, malířem a básníkem, numismatikem a filatelistou. To vše — poněvadž byl zas a zas okouzlen přírodou a jejími dary.

Jeho doréovská hlava nesla se všude nejen v předu, ale stále do předu — v očích s extází vůdce. Znal význam národní vlajky u jiných národů. — Všele svého díla nesl vždy svoji národní vlajku.

Jeho individualita byla strhující jiskrou zápalu, zájmu a teplem pulsující sportovní krve, s kterým vše dělal.

Co lidi otevřených duší strhovalo, to někdy lidi malých duší vydraždovalo. Měl mnoho přátel, avšak také nepřátele. Neměl smyslu pro osobní pětky v organizaci sportu. Lidi toho druhu přehlížel, odbýval on — bojovník, začasť i bezohledně, při nejmenším svojí známost, vždy téměř duchaplnou, zřítavou satirou. Když v plné, činorodé práci cítil již pod tykadly své duše plast dobře tvořeného, čisté, radostné kamarádství tryskalo vždy z jeho duše — vždyť vždy pila jen z čistého pramene přírody.

Ve chvílích radosti měl i ve svém gestu cosi rostandovskými fanfaronského, vrcholně zábavného, nenapodobitelného, u nás téměř neznámého.

Před ním jako našim sportovním diplomatem skláníme se hluboce. Při počátku naší samostatnosti bylo to jen jeho dílo, které učinilo naši posici v celé řadě mezinárodních sportovních organizací již předem připravenou, za poměrů těžkých, kdy Rössler nikdy se nebál, vždy bojoval aneb s vzácným diplomatickým taktem a espretem českého gentlemana obezřetně a neúnavně vyjednával.

Zatruchlí mnoho jeho přátel v dálné cizině, jimž zanedlouho bude se vršiti jeho věk: Hrabě Hermelin, baron Coubertin, Minelle, Richardson, Gomperz atd. atd. . . .

Tam na Malši pod Římovem, tam na Nových Řekách a Nežárce, na celém potočce Vltavy, v Žďákově a v Županovicích, na Leznici a na Mandátě, v Záhoří, a v staroslavné Libřici, na našich řekách, na našich kanoistických stanicích, kde do staničních knih kreslil, básnil, organizoval a pobízel, bude nám smutno po Ném. . . .

Jeho bytost byla studnicí, z níž čerpali jsme vláhu přírody.

Zemřel jest Veliký Pan!

Na dominujícím piedestalu Černé skály v Krkonoších, na vyhlídkách z Hrubého Žalého, v jeleních průsecích Šerína, na Mísečkách, na zimních jiskřících plochách Labské louky, bude nám smutno po Ném. . . .

Z jeho duše kráplala mana přírody, aby krmila v nás nové zdraví.

Zemřel jest veliký Pan! Pan zemřel. Veliký Pan zemřel.

Na zuby

Praktické pouzdro na cesty

Kč 6:-

THYMOLIN

pro kartáček a zubní pastu!

Prvotřídní kartáček značky THYMOLIN Kč 3,- 5,- 6,-

Kamarádi.

(Památce Rösslera-Ořovského.)

Země nastavuje svou bílou hrud', do níž větry bijí a bijí. Někde svažší čelo a vysoké závěje vyrůstají. Kolem skučí vítr a v něm se ženou rozvášené víly, které motají své závoje a trhají je. Jsou tak chladné! Z roztrhaných šatů padají sněhové vločky a kladou se k zemi, vykoupené v kráse, odpočívající.

Stojím nad Labskou boudou. Vítr od Vysokého Kola metá k Labi spousty sněhu, který srůstá s vlnitými převisy nad zmrzlým vodopádem. Šlehá kolem hotelu, aby se pak tiše položil do okenních ráků. Chvilími se nízké nebe roztrhne a tu se zadívá skulinami mraků dobráckým okem mocný Krakonoš. Ale vítr se opře do jeho vousů, shrne je přes čelo a zase to skučí, víly divoce tancují a sníh padá.

Zasvěcuji den velikým mužům. Nic mne od nich ve vzpomínkách neodvrací. Balvany, stezky, hory samy, nejsou tak tvrdé, jako srdce víl, tak divoce tančící! Jako sirény zvou nejen mou duši, ale i srdce ostatních lyžařů, jezdcích v muldách Labe nad Labskou boudou. V uších není vosk, jen sníh, jíní — rostoucí stříbro.

Sirény zvou a tančí. Já vzpomínám. 40 let se roztránilo o skály Labského Dolu, 40 let zarostlo do hor, s nesčetnými srdci, oběti, krásou. Před 40 lety po prvé sjížděl Jan Buchar Zlaté návrší. Před 40 lety po prvé se v dopise pozdravili dva muži, kteří ze zimy učinili Království lyžařů. Buchar a Josef Rössler-Ořovský. Ale těch 40 let netisní a nevzdaluje mne od minulosti. V horách lze ukrýt celý svět do závějí, hodit vše do náruče větrů a býti volný v duši, v očích, v celé dálce, která dělí člověka od minulosti.

Obalený sněhem sjíždím k Labské boudě. Je to cesta, po níž před 20 lety vracel se Jarolímek, marně hledav v pekelné vánici kamaráda Hanče. Sedám ke stolu, před nímž větrem ošlehaní muži svlékají namrzlé celty, aby je rozvěsili kolem kamen. Pak usedají znavení před šálek horkého čaje. Ty lidské hlasy jsou mi tak milé, jako každému, kdo uslyší po návratu z túry, kde se ozýval jen vítr s táhlým stonem víly, která uvázla na tyčích nebo na ramech sněhuláků.

Tyče, ty kouzelné hromosvody na hřebenech Krkonoš! Kdo vás první zasazoval, kdo první kolem vás přejížděl a jaké to bylo tedy ticho na horách? Věděl tehdy Buchar, kolik za

ním půjde přátel? Když po prvé s Rösslerem-Ořovským stoupali ke Sněžným jamám, věděli, že se jejich cesty stanou příkladem pro každého z nás, aby z nejušlechtlejšího sportu rostla v lyžařích síla, odvaaha, krása a láska?

Přede mnou leží staniční kniha. Nalézám Bucharovo drobné písmo a po chvíli široké písmo Rösslera-Ořovského, které dává tušit celou tu šířku jeho duše, jeho rozlet a sílu. V myšlenkách probírám se znova Bucharovou korespondencí. Z dopisů vyrůstá před mým zrakem první jejich setkání, které roste ve veliké 40leté přátelství. Vidím řadu listů, v nichž se nám objevuje ohromná práce obou kamarádů, organizační duch i procítěná láska k lidem, k horám, k rodinám.

Buchar začíná jezdit do hor již v příštím roce po tom, kdy objednala harachovská lesní správa ve Branné první lyže. Pražský sportovec, o deset let mladší, přijíždí pak do Dol. Štěpanic, aby se již s Bucharem stýkal až do smrti. Od první chvíle spojila je vznešená věc. Po založení pražského Ski-klubu a později Svazu lyžařů v zemi České, byl Rössler nejen duší klubu, ale i kamarádem všech lyžařů. Dnes si tehdejší Svaz nedovedeme představit ani bez Buchara.

Závody, které Svaz každého roku v Krkonoších pořádá, byly společnou prací obou kamarádů. Bu-

char organizuje Krkonoše, značí závodní trať a přijímá přihlášky závodníků, zatím co Rössler-Ořovský stará se o zprávy novinové, o zvaní hostů i o mezinárodní úroveň závodů. Na mistrovských závodech roku 1900 startoval vedle Prokopa, prof. Braunera, Hamra a i šl. Wodwařka, který závodil za Záhřeb, takže u startu byl skutečný cizinec. K závodům již tehdy zval Rössler-Ořovský i oficiální osoby z Vídně.

Rössler-Ořovský přijíždí již také do Krkonoš se svými přáteli, začátečníky v lyžařství, k Bucharovi, který zatím naučil několik Jilemničáků dobře jezdit. S nimi potom vyjíždí do hor, nejvíce na Žalý. A když přechází zima v náhlé jaro, neboť pod sněhem dávno rozkvétají bledule a sněženky, nepřestává Rössler-Ořovský milovati Krkonoše. Zajíždí k Bucharovi se svou paní i v létě.

Rok 1901 je bohatý zimou a sněhem. Nejen na horách, kde byly boudy ukryty v pětimetrových vrstvách sněhu, ale zima byla krutá i v krajích a rovinách. Přátelství obou mužů se

GENERÁLNÍ ZASTOUPENÍ PRO ČSR.

FOTO WACHTLPraha II., Senovážná 8
Praha II., Národní 26Vinohrady,
Fochova 12

utužuje, když Rössler-Ořovský zve Buchara do Prachovských skal a když pak oba poznávají, že v takové zimě jsou zase oni první, kdož se zahleděli do pohádkových krás, tak jiných než v horách.

Když roku 1903 rozrušila celý český sportovní svět smrt Prokopa, nazývá Rössler-Ořovský Buchara svým důvěrným přítelem a svěruje se mu s celou svou bolestí nad tragikou svého druha lyžaře. »Ze ty bílé plochy, my soudruzi, veslaři, lyžaři atd., že pro něho neměly tolik ceny, aby to jeho ruku zastavilo! Nebyl to právě on!« Beda Prokop byl skvělým sportovcem, vynikajícím lyžařským závodníkem, s kterým Svaz počítal, že vyhraje závod na Semmeringu. Zastřelil se z nešťastné lásky. Zarmoutil tehdy celou lyžařskou družinu a jeho smrt měla zvláště na Rösslera velmi značný vliv. Z piety byla pak putovní cena Diskau-ova spojena s jeho jménem. Pod vlivem kamarádovy smrti psal tehdy Bucharovi: »Máš pravdu, Jene, také my přijdeme. Hledej si skálu pro svoje jméno již raději nyní. Mně postačí, nechám-li pro kamarády knihu o lyžích, nežli i mne to se světa skosí. A kdo ví, zda k tomu vůbec dojdu. Onehdy se neštěstí mohlo již státi. Bylo namále.«

Ale obrací se k horám, myslí na přítele, na svou rodinu: »Co dělají děti? Naše naděje? Pokračování našich duší? Vidíš, když máme děti, jsme přece jen aspoň zčásti nesmrtelní.«

Obětavost tehdejších lyžařů prýštěla jen z veliké lásky k věci. Rössler-Ořovský nelenil přijeti do Prahy na schůzi českého Svazu až do Dvorských bud. V té

zimě vypravil se do hor s několika přáteli, mezi nimiž byli Dr. Šamánek, J. Hainz, Joe Gruss, Dr. Pavloušek a j. Na cestu, kterou tehdy vykonali po Krkonoších, nezapomněl z účastníků nikdo. »To bylo barev, krásy a úžasu!«

I když přibývá lyžařů, je přece tehdejší organizace závodů velmi těžká se strany závodníků. Dnes vidíme, že jediné velmi častým pořádáním závodů rozšířila se znalost lyží během několika let, takže roku 1910 jezdilo v Krkonoších 50% všeho obyvatelstva.

Rössler-Ořovský propagoval české závody i v zahraničních listech. Proposice o závodech dával též tisknouti německy, aby mohl snadněji vyrozuměti jak Bavorsy a Švýcarsy, tak i Nory. Jeho práce nebyla ani na tomto poli marná. Rössler-Ořovský si byl vždy vědom, že i ve sportu musí Čech zůstatí vlastencem a pro český národ vykonal v tomto směru práci neocenitelnou.

Po závodech ve Vysokém n. Jiz. rozeslal do všech větších bud staniční knihy. V knihách jeví se nejen celý život několika prvních lyžařů, ale i celá pohnutá doba, kdy z hrozivých hor stávala se tichá údolí a nekonečné bílé pláně. Ještě před dvěma roky nezapomněl při návštěvě Jilemnice zavzpomínat si nad starým písmem. Dnes nám v knihách zůstávají oba se svými srdci, do nichž byla vryta celá horská krása.

A před zrakem letí celá příští léta se všemi činy Rösslera-Ořovského i Buchara. Rok 1908, kdy již Buchar přednáší o krásách zimních Krkonoš, kdy se stará Rössler o výstavu v »Mercuru«, kde byly

**přesídlil z prahy VII., belcrediho 45 do
prahy VII., letenské n. 17**
telefon 700-20 pozor na firmu!
**dílny oprav a montáží
lyžařské potřeby**

**DOPORUČUJEME
RUČNĚ ŠITÉ
LYŽAŘSKÉ BOTY
ORIGINAL HUM-SKI**

z dulboxu	pánské 145.—	dámské 145.—
z nanseninu	pánské 265.—	dámské 255.—
z waterproofu	pánské 235.—	dámské 225.—

**SALON OBUVI
POLLAK**

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘ. 30 „CHICAGO“

v obrazech celé hory v zimě vedle lyží a staničních knih.

V té době vznikají také první spory Svazu s českým Spolkem pro zimní sporty. Vedle Krkonoš ožívají i jiná zimní střediska, zvláště Šumava.

Toho roku vychází také první kniha o zimní turistice. Byla to ilustrovaná kniha Alše-Lyžce. Celý rok vedle soukromých zájmů pracoval ve všech odvětvích českého sportu, ale k zimě se vracel vždy nejsilněji. Celá řada klubů zajíždí do Krkonoš a Buchar vede, radí, učí. Sám pražský Klub vykonal do té doby již přes 50 výprav.

V pozdějších letech Rössler-Ořovský s Bucharem jsou hlavními činiteli při stavbě Zlaté Vyhlídky na Benecku. Při pronájmu harachovských skláren snažili se s velkým úsilím, aby nájemce byl Čechem.

Rössler-Ořovský vyjednává o koupi benecké chaty pro svůj klub. V roce 1911 organizuje Český Zemský Svaz pro povznesení návštěvy cizinců v Čechách a to zase společnou prací s Bucharem. Nutno hlásiti sněhové zprávy, nejen z jednotlivých bud, ale i z nižších poloh, aby se pak mohly telegraficky šířit po celé zemi. Prožívá vánoce na Žalým s prvními norskými instruktory v čele s nadporučíkem Smithem-Kiellandem. Stálá činnost, stálá spolupráce dvou velikých sportovců. Nevadí jim vzdálenost krajů, neboť byli spojeni i vznešeným přátelstvím. Rössler-Ořovský píše: »Mezi námi není ostýchání a byť jsme si i rok nepsali pro nedostatek času, nic se nikdy mezi námi nezmění.«

Ani válka je nemohla odvésti od vytčených cílů.

Pořádají vánoční kursy a čistý zisk dávají pozůstalým po padlých z horských obcí kolem Žalého. Nejen sportsmanské srdce, ale i srdce gentlemana — to byl celý muž, Rössler-Ořovský.

V posledním desetiletí ozývají se po horách jiné hlasy. Nad knihou se mi zdálo, že není možné, aby lyžař necítil lásku k obětavým kamarádům, které nedovedly rodinné starosti a bolesti života ubíti v práci. Rössler-Ořovský i Buchar, jako lidé poznali oba hořkost života a stesk nad smrtí svých blízkých, ale pro ně zářila jiná hvězda, hvězda, jejíž světlo dnes my neumíme do svých očí přijímat.

V roce 1930 poznává, že doba vyrůstá v jiných lidech a s jinými lidmi. Píše Bucharovi: »Milý Jene, tyto dny máš opět narozeniny. Vzpomínám na tebe, se svou starou gardou. Byla to příroda, která nás učinila silnými. S tou mladou generací ztrácím kontakt takřka zcela. Je to přirozený chod věcí, odejde-li se z míst, které jsme zaujímal. Chvíli to je člověku líto, nebo ho to i mrzí, ale pak si říkáme — vždyť jsme to činili pro věc, pro hnutí, pro určité cíle a ne pro sebe, nebo pro svou ješitnost. A je mi pak zase dobře. Ještě bych se rád podíval do Krkonoš. Ale o vánocích, víš, Jene, až bude v horách klid, jako kdysi.«

Bože, vždyť od let 1897 do r. 1925 nebylo vánoce, které bych nebyl ztrávil v Krkonoších. Pozoruji, s lítostí, že jsem v posledních letech ztratil mnoho a přišel o půvaby a krásy nenahraditelné. Nemoc, poměry v Klubu i Svazu, jiný život a jinde, to mne vzdálilo horám, které jsem měl a mám tolik rád.«

ENOOLEJ · OSTGAARDOL · ENO

KDO MAŽE - TEN JEDE!

TUKY NA OBUV · LYŽ · VOSKY

Hledám v knize poslední jeho podpis. Venku skučí meluzína, mísíc se s hudbou reproduktoru. Ještě si vzpomínám na jedno. Rössler-Ořovský pochopil, že jeho místo není již mezi pracovníky, ale je mu toho přece líto, že na něho v Klubu zapomněli, ač píše: »Při vzpomínkách si přepadám cizí dnešní společnosti a lidem, vždyť tu dnešní generaci již vůbec neznám. —« A jindy vzpomíná: »Onehdy jsem měl v rukou vrácené staniční knihy z oněch dob Endlera, Graulichy, Kirchschrägra — pamatuješ? A pak vzpomínám dobráka Zinneckra, těch Erlebachů, Hrona, Aleše, Reicha, inž. Bulíře a Bůh sud', jak se ta dlouhá řada táhla!« I když pracoval téměř ve všech odvětvích sportu, lyžařský sport zůstal mu nejbližší a má pro něho také největší význam. Snad proto, že žádný sport nedal Rösslerovi-Ořovskému tolik ušlechtilosti a krásy, jako lyže a s nimi hory.

Na začátku zimy, kdy si posílali nedočkavé listy a kdy tiskli ruce všem krkonošským kamarádům,

odešel tragickou smrtí Jan Buchar. Rössler-Ořovský nezelel dlouho řídnoucích řad těch starých dobytečů.

Sedím u okna v Labské boudě a je již upomínám dobře. Možná, že se oba kamarádi setkali kdesi v Krakonošově zahradě. Zdá se mi tak, neboť kam by se vrátilo lidské srdce, které po prvé rušilo odvěké ticho v jeho říši?

Hudba zní a zaniká v meluzině. Ó, hudba v horách! Vítr naslouchá. Krakonoš se blíží k oknu a svým bělostným zcuchaným vlasem stírá s okna sněh. Hudba čistí duši. Dnes při myšlence na Rösslera-Ořovského cítím, že se to ozývají hory, že hudba v zimě je v každé vločce sněhu, v každém nárazu větru. Necítím nic smrtelného. Je to část nasmírné harmonie krásy, část, kterou se naučili někteří poslouchat v bublání potůčků, v teskotě podzimních větrů a v prudkosti divokých víl, tančících v horách se sněhovými závoji.

DR. O. BRAUNER:

Jak jsem závodil s Rösslerem-Ořovským roku 1911 ve Vysokém n. Jiz.

Smrt našeho zakladatele českého lyžařského sportu J. Rösslera-Ořovského vzbudila ve mne vzpomínku, jak před dávnými lety utkal jsem se se svým klubovním předsedou na závodech ve Vysokém nad Jizerou a sice v závodě na 10 km, zvaném: Memoríál Bědy Prokopa.

Jest tomu již dvacetdvě léta a dávno již jsem na to zapomněl a teprve zpráva o Rösslerovi-Ořovském pomalu vybavila mi jednotlivé fáse tehdejšího závodu a všeho, co s tím souviselo. A jistě nebude nezájímavé, když letmo zmíním se o tom závodě, aby tak bylo vzpomenu, jak tehdy se závodilo na lyžích.

KOŽNÍ BALSÁM

KOŽNÍ BALSÁM
Eg-Gü

KOŽNÍ KONSERVOVACÍ OLEJ
K udržení pružnosti každé kůže (pokožky)
i sportovní obuvi. Litera se slova
impregnační a trvanlivost
se zvýší.

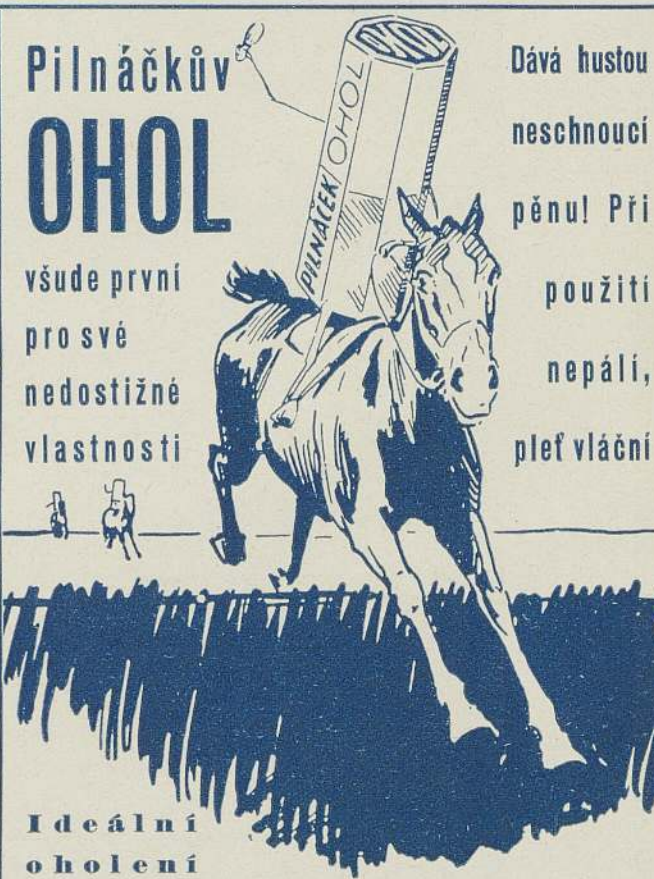
ZDVOJNÁSOBÍ TRVANLIVOST SPORTOVNÍ OBUVI.

NEJLEPNĚJŠÍ KŮŽI IMPREGNUJÍCÍ TUKNA KŮŽI
Eg-Gü v tubě

Na sportovní a pracovní obuv, kamaše, kožené oděvy, sedla, řemeny atd.

OBDRŽÍTE VE VŠECH ODBORNÝCH ZÁVODECH.

Pilnáčkův OHOL

Dává hustou neschnoucí pěnu! Při použití nepálí, pleť vláční

všude první pro své nedostižné vlastnosti

Ideální oholení

Vysoké n. Jiz., město, jež dnešním lyžařům již celkem nic nepraví, než že odtamtud pochází vynikající náš závodník Bartoň, bylo před válkou městem proslaveným nejen svým ochotnickým divadlem, nejstarším v Čechách, nýbrž bylo hlavně slavné svými lyžařskými závody, které dovedly vždy zlákatí ze všech končin na tisíce diváků, a kteréžto závody vždy poskytl skvělou podívanou po všech směrech lyžařského umění. U nás v Čechách dovedly Vysokému konkurovati jen závody v Jilemnici, ale jako účastník všech tehdejších lyžařských závodů, jichž v té době bylo velmi málo, musím loyálně přiznati, že závody ve Vysokém n. Jiz. byly slavnější.

Město vždy již dlouho předem na tyto závody se připravovalo, a byli to v prvé řadě bratři Ďoubalíkové, kteří byli duší všeho podnikání. Do dnes nemohu si uvědomiti, jak bylo vždy možné tolik závodníků a diváků v městě ubytovati, a to vždy výborně a většinou zdarma, a také nedovedu si uvědomiti, odkud vždy tolik diváků se vzalo, když, jak známo, Vysoké leží dosti vzdáleno od dráhy a dopravní prostředky tehdy v zimě byly ještě hodně primitivní. Vysočtí vždy pro diváky připravili překvapení v podobě hradu ze sněhu, s věží a hodinami aneb přístře zase něčím podobným. Závodníci byli pokaždě spokojeni jak se závodní drahou, můstkem pro skok na lyžích a konečně i s cenami, rozdávanými za zvuků fanfár v radničním sále, který byl proslaven, že se báječně při nezbytném tanci po skončení slavnostního závěrečného aktu houpal, což nezasevěcencům nahánělo napoprve trochu strachu.

Program závodů tehdejších lišil se značně od pořadu závodů dnešních a také již tím, že závody provedeny byly vždycky za jediný den, a to neděli. Hlavním závodem, o němž dále podrobněji se zmíním, byl již uvedený závod na 10 km, zvaný Memoriál Bědy Prokopa. Dalším závodem byl závod s překážkami na 3000 m o putovní štít Dr. z Diskau-u, kterýžto závod založil zesnulý Rössler-Ořovský, konečně třetím hlavním závodem byl závod ve skoku na lyžích.

Mimo těchto závodů, jež obyčejně vypsaný bývaly jako závody mezinárodní, byly v rámci závodů ještě pořádány závody zvláštní, jako jízda juniorů na 1500 m, jízda seniorů na 1500 metrů, jízda s vrchu bez holí, jízda mládeže na 1000 m, jízda dam na 1000 m a konečně závod, jehož zakladatelem a dlouholetým obhájcem byl též zesnulý Rössler-Ořovský, závod v běhu na 100 m. Závod tento těšil se vždy velikému zájmu vděč-

ných diváků. Než přejdu k onomu závod, o němž chci vypravovati, nemohu se nezmíniti o osobě, jež byla na všech tehdejších závodech lyžařských a hlavně ve Vysokém n. Jiz. velmi populární. Byl to baron L. Rieger. Jistě mi přítel Dr. Rieger promine, že se o něm zmiňuji, ale jel tehdejší závod také a musím se proto o něm zmíniti. Baron Rieger byl znamenitý lyžařský theoretik i praktik, i po stránce životosprávy našel by sotva tehdy konkurenta. Vzpomínám si nyní, jak přítel Rieger již po válce zúčastnil se závodu na 50 km, který jako tehdejší náčelník Českého Ski Klubu Praha pořádal jsem v Krkonoších, a to se startem a cílem v Petrově boudě. Rieger tehdy překvapil nás novinkou, totiž jízdám řádem tohoto závodu, t. j. měl empiricky vypočítány časy, jak dlouho mu bude trvati jízda od startu k jednotlivým bodům závodní trati, bera v úvahu rozdíly výškové i stále stoupající únavu v jednotlivých kolech (jež tehdy byla tři), tohoto namáhavého distančního závodu. Bohužel, již při části trati: Petrovka — Davidovka — školní cesta — Medvědí a Martinova bouda, měl podle jízdního svého řádu značné zpoždění. — Další jeho specialitou bylo připravování vegetariánské krmě, jako zhotovení amolety na studeno a jiných pochutin a dále znamenité horké citronové limonády, o níž se ještě zmíním.

A nyní konečně již přejdu k onomu závod, který, nemýlím-li se, byl mým posledním závodem, v němž jsem se utkal se svým předsedou klubu Rösslerem-Ořovským, a myslím, že to byl též Rösslerův poslední závod. Závod konal se na trati Vysoké n. Jiz. — Sklenařice a nedaleko před hostincem, zv. »na Brdečku« byla obrátka, a jelo se zase týmž směrem po stejné trati zpět. Platila tehdy zásada, že ten kdo jede ještě k obrátce, musí vystoupiti ze závodní trati a tuto uvolniti závodníkovi, který již od obrátky se vrací zpět k cíli. Závod zván byl: memoriál Bědy Prokopa, na památku po tomto závodníkovi, který

tento závod vyhrál r. 1903. Běda Prokop, syn »Otce« Prokopa ze Špičáku, bratr nynějšího majitele hotelu Prokop, byl svého času nejlepším českým lyžařským závodníkem. Bohužel, že právě ve vrcholu své lyžařské závodní kariery skončil sebevraždou.

Dne 12. února 1911 byl start v 9 hod. ráno na louce před Skrbkovými, napravo od silnice. Start, jako tehdy bylo obvyklé, byl společný. Nepamatují se kolik nás tehdy závodilo, ale myslím asi 15. Před startem závodu, který byl pro mne prvním závodem distanč-

»Tak, a teď toho mám už dost. — To 'ste mi vybral pěkný lyže. — S kopce mi to nejede, do kopce uklouzávám a udřenej 'sem až běda. — A zatím Vám to tak krásně jezdí. —«
 »Jo, pane Pafnuc, ty lyže jsou prima, ale musí se mazat. Já jsem Vám přece říkal, abyste si s sebou vzal vosky Velox. To víte, bez nich to nejde. —« Proto je Svaz lyžařů RCS doporučuje.

ním, měl jsem značnou trému. Dosaváde závodil jsem jen na kratší tratě a mojí specialitou byl závod v běhu na 100 m, kde jediný z tehdejších pražských závodníků v této disciplíně konkuroval jsem neporazitelným horákům.

Na snídani byl jsem v radnici, a tu ještě dnes se pamatuji, že mi Dr. Joe Gruss, který byl též jedním z elity lyžařských závodníků, dal několik tabletek Kola radix, prý posilujícího prostředku. Na mne posilující tento prostředek měl naprosto opačný účinek, totiž, po celý závod bylo mi špatně od žaludku. — Před závodem seřadili se závodníci podle čísel vedle sebe, a to obyčejně tak hustě, že brzy po startu bývala nežádaná valná hromada. Na startérovo mávnutí praporkem vše dalo se do prudkého běhu, neboť každý chtěl honem býti vpředu, ježto brzy dráha se zúžovala a nastával sjezd pod silnicí vedoucí ke Sklenářicím a tam bylo předjíždění velmi špatné.

Tak jsem také statečně odstartoval a jako lyžařský sprintér byl jsem hned za vítězem závodu B. Hančem. Ale brzy Kola radix počal posilujícím působiti, a já rázem zmírnil tempo. Věděl jsem, že mezi tehdejšími znamenitými závodníky se neumístním, ale šlo mi o dobytí přeboru Č. S. K. Praha, který při tomto závodu současně byl vybojován a ze Ski Klubu jel tehdy pouze Rössler, Rieger a já.

Ve Sklenářicích jsem se marně otáčel po Riegrovi a Rösslerovi. Konstatoval jsem, že jedu takřka znamenitě, ač mi bylo stále hůře se žaludkem. Po projetí Sklenářicemi počala trať silně stoupati až k nejvyššímu bodu u železného křížku. Když jsem spocený vyškrábal se ke křížku, ohlédl jsem se a ke své hrůze jsem uviděl Riegra asi 30 m za mnou. Tak jsem to začal mazat, ale asi 100 m před obrátkou, která byla

znatelná tím, že tam seděla kontrola na židli, podotýkám jediná kontrola na celé trati, ozvalo se za mnou zvolání: volná dráha, a to r bylo tak typicky riegrovské, že jsem se nemusel ani obracet, kdo to volá.

V tom však jsem si vzpomněl, že ráno zaslechl jsem barona Riegra, jak říkal pánovi jedoucimu na onu obrátkovou kontrolu, aby mu tam vzal termos láhev s citronovou limonádou vlastní výroby. Při té vzpomínce jsem však náhle dostal takovou žízeň, což bylo následkem nezvyklého pro mne závodu, který byl již v tom okamžiku skoro pro mne dlouhý 5 km a také asi následkem onoho posilujícího prostředku, po němž mě nyní páliho v krku.

Cítil jsem, že sotva Riegra již doženu, neboť ten jel závod takticky a právě se kolem mne jen mihnul, takže jsem si uvědomil, že jsem se silami hodně slabý, a že stejně přebor Klubu již nevyhraji. A k tomu ještě ta strašná žízeň a ještě zase jednou tolik trati jeti až do cíle. Usnesl jsem se tedy jednohlasně, že udělám na Riegra to, čemu dnes říká se vulgárně »bouda«. Ze svých posledních sil pustil jsem se za Riegrem, který již dával panu kontrolorovi znamení, aby mu podal jeho speciální nápoj a v brzku jsem ho dohnal. Rieger právě se chtěl občerstviti, když jsem na něho zvolal: volná dráha. Nechal limonádu být a mazal dále po trati. Ještě chvíli jsem se za ním štvál, a pak klidně jsem se vrátil, usedl na židli, kterou mi kontrolor půjčil, a dal jsem se do Riegrovy limonády.

Ve svém životě snad nepil jsem něco tak znamenitého, jako tehdy. V duchu jsem odprošoval přítele Riegra, že jsme si z něho někdy utahovali pro tyto jeho speciální výrobky, a dokud jsem všechnu nevyopil, tak jsem seděl. Přítel Rieger byl už zase u křížku,

Každý zkušený lyžař volí jen to nejlepší z nejlepšího, volí proto jen

„SWEDRUPIT“

à Kč 2.—, à Kč 5.— vosk na lyže a

„NANSENIN“

à Kč 8.—

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme obuv vláčnou a naprosto nepromokavou. Obě se již 20 let výborně osvědčují. Lze obdržeti v každé drogerii a sportovním závodě.

Vyrábí velkdrogerie MILDE a RÜSSLER, Praha II. Štěpánská 18.

Při větších objednávkách sleva.

PRODÁVÁME

ZBOŽÍ CO NEJLEPŠÍ —
TO JE VÝSLEDEK
NAŠÍ CTIŽÁDOSTI.

PRODÁVÁME

CO NEJLEVNĚJI —
TO JE NAŠÍ POVIN-
NOSTÍ VŮČI TĚM,
KTEŘÍ NÁM DŮVĚ-
ŘUJÍ.

SKAUTING

Praha II., Vodičkova 6, palác Skaut

LYŽE

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE - SÁNKY
TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28. • JILEMNICE.

když jsem se za ním pustil, znamenitě osvěžen. Ale už jsem ho nedohonil. Přijel jsem za ním 3 minuty později, ježto brzy po onom osvěžení počal mě zase boleti žaludek, naplněný řádně tekutinou, která při stoupaní do vrchu jen ve mně žbluňkala. Dojel jsem však přece statečně tento závod a podle svých záznamů byl jsem devátý v čase 50:51 min.

A teď bych vlastně měl napsat to, co uvádím v nadpisu svého povídání, totiž jak jsem závodil

s Rösslerem-Ořovským. Bohužel však, ta záležitost zůstala mi do dneška záhadou. Pamatuji se jen na to, že jsem viděl Rösslera u startu a že jsem ho viděl, když projížděl cílem za nějakou minutu po mně. Ale tolik jen vím, že jsem ho po celý závod neviděl a ani na trati nepotkal. Ale je možné, že jsem ho tehdy přehlédl opojen jsa výtečným nápojem barona Riegra, kterážto dobrota zůstala mi dodnes jako jediný světlý bod tehdejšího závodu.

VIVIAN CAULFEILD A ARNOLD LUNN:

Předklon.

Z angl. Dr. Jos. Kalibera.

V minulém čísle dopustil jsem se samým spěchem malého omylu, představiv vám za spoluautora Lunnova článku o Arlbergské škole Mrs. Caulfeildovou, která je mi z anglické sportovní literatury známa jako význačná lyžařka a jejíž obrázek jsem dokonce viděl v časopise Britského Ski Klubu mezi »prominentními« postavami anglické lyžařiny. Caulfeildovi jsou známý anglický sportovní pár a Mr. Vivian C. uplatňuje se v různých disciplínách, obzvláště však v lyžařství, ještě daleko více než jeho sportovní žena, jež má filmové jméno Mrs. Nellie C. To jsem přehlédl a omlouvám se. Co jsem však o ní řekl, platí doslova. — Dnešní, jemnou anglickou ironií obestřený článek o předklonu, lépe řečeno o tom, čemu se říká v Alpách »Vorlage«, napsal sám Caulfeild a Lunn se k němu připsal jako spoluautor jen proto, že on sám napsal jiný článek, téměř stejného obsahu. K tomu se v úvodu sám přiznává a já to jen krátce reprodukuji. Článek je výborným svědectvím, jak mají lyžaři Bílého

Albionu prostudováno lyžařství do všech nuancí. Mezi řádky — článek je určen jen pro Brity — můžete vyčísti, že i mezi těmi poměrně spornými britskými lyžaři jsou jezdci poctiví a jezdci z mody. Musíte mít ovšem stále na mysli, že i když jen velmi malé procento milionů lidí, nad nimiž se třepotá Union Jack, pěstuje lyžařství, je to stále arithmeticky mnohem, mnohem víc, než je nás v celém Československu.
Kal.

Předklon je slovo, které se v poslední době stalo velmi populárním. Často je užíváno v takovém významu, jako by v něm spočívalo celé tajemství dobré jízdy na lyžích, jako by mělo hlavní důležitost při nových a překvapujících lyžařských objevech (ovšem vždy cizích). Dokonce není tohoto slova užíváno pouze v jeho priměrním významu, nýbrž často i k snazšímu pochopení určitých detailů některých posic; tak na př. se předklon označuje za esenciální složku správné lyžařské posice, často padá toto

UMĚLECKY
PROVEDENĚ

PLAKETY, ODZNAKY A SPORT. CENY

F. PROVAZNÍK A SPOL.
PRAHA VII, JABLONSKÉHO 93
Telefon 707-64

DO HOR

FOMA FILM

K FOMA FILMU

FOMA PAPIR

NEZKLAMOU!

Dobré - levné -

LYŽE

KOVOVÉ HRANY

Červený a Glogar, Praha II., Spálená 27.

Telefon číslo 45775.

Telefon číslo 45775.

slovo při výkladu o spočínutí váhy v prstech nohou nebo při výkladech o dřepu atd. Je to slovo svůdné, protože nic jiného z lyžařiny nelze tak beztréstně přehánět.

Předklon jak ve smyslu všeobecném, tak i v onom detailním, padá v úvahu částečně při rovnováze (stabilitě), částečně při obratnosti, potřebné k výkonu švihů a oblouků. Podívejme se, jak dalece je důležitý v obou případech.

Především, pokud jde o rovnováhu: chce-li lyžař mít náležitou stabilitu, musí — jak je dobře známo — zaujmouti posici přibližně v pravém úhlu ke svahu, který sjíždí, čili předkloniti se více či méně podle jeho příkrosti. Tento předklon nevyžaduje nějaké zvláštní svalové námahy, je to vybalancovaná posice, v které může lyžař státi i docela bez pohybu, passivně. V tomto smyslu není to ovšem onen náš pravý předklon, ale jakási jednoduchá, neutrální, střední posice — asi něco právě takového, co se docela lehce udělá i na rovině (na př. při tělocviku). Příležitost, kdy může býti řeč o pravém předklonu nastává, když svah, který lyžař sjíždí, se stává příkřejším, to jest, když sklon jeho sjezdu vyžaduje jisté svalové námahy, aby se předešlo pádu nazad; ale tato námaha směřuje právě k vytvoření zmíněné střední posice. Říci tedy »předklon« v tomto smyslu obyčejné střední pravoúhlé posice, která je podstatou lyžařského sjezdu, neznámá nic jiného, než tvrditi to, co už dávno je starou pravdou; dnešní výraz »dobrý předklon (a good Vorlage)« je něco asi tak bezvýznamného, jako byste řekli »dobrý pravý úhel«.

A nad to: význam předklonu v tomto smyslu může býti snadno přeháněn; je ovšem stejně osudné přehnati popsanou střední posici zvětšením předklonu, jako jeho nedosta-

tečným provedením nebo dokonce záklonem. Ale nutno hned konstatovati, že záklon — pokud je mírný — nemusí tu hned končiti pádem, protože mu lze zabrániti přirozeným opřením pat o vázání a lyži, kdežto při přehnaném předklonu není již na lyžích žádné opory.

Stejně je tomu při posici »s vahou v prstech nohou«. Tak dalece, jak je věc rovnováhy nesporná, je na druhé straně sporné tvrzení, že, jsou-li obě nohy vedle sebe, je nejsnadnější a nejstabilnější posicí ona, při níž váha je stejnoměrně rozdělena mezi paty a prsty, takže středisko opory je uprostřed chodidla. Lépe: váha spočívá více na tom konci chodidla, kde je větší napětí a risiko pádu, ať kupředu, či nazad. Se stejnou měrou vážnosti, s jakou plně uznáváme rovnováhu, nutno odmítnouti thesi o soustředění váhy v prstech nohou jako chybu.

Dřep (the forward position of the knees) — což znamená ohnutí kotníků právě tak vydatně, jako kolen a držení předklonu v pružné posici — je důležitou podporou rovnováhy, ani ne snad pro větší přenášení váhy kupředu, než je obvykle třeba, jako spíše pro snadnější překonávání různých překážek, jež klade terén a rychlost a jejichž výsledkem bývá často pád dozadu. Je to ve skutečnosti nejbezpečnější záštita právě proti záklonu, nemá žádných nevýhod, neskytá obtíží při provádění, je to veskrze dobrá věc. Ale i dřep možno přeháněti — jak často vidáme —, protože leckdy stačí k nutné rovnováze malá, nebo téměř žádná podpora pomocí kolen.

Rovnováha nezávisí ovšem o nic víc na dřepu, než na celkové tendenci těla kupředu při jízdě.

Předklon je do té míry svůdné slovo, do jaké je — jak

IVy můžete nyní filmovati

Nový přístroj
Ciné-Kodak-Eight
je zde!

Cena
jen Kč 1195:-

Ceniky
v každém
foto-
závodě

nebo ufy: KODAK, spol. s r. o., tuzemský závod, Praha II, Václavské n. 30

jsme již řekli — věc rovnováhy nesporná. Vybalancovaná poloha je ona, která — objektivně vzato — nečiní nároky na nijakou obzvláštní odvalu. Subjektivně ovšem náležitě zdůrazňování všeobecné tendence kupředu je nutné; obzvláště učitelé mají tak činiti, protože začátečníci instinktivně tihnou nazad, jak každý ví a proto důležitost náležitěho předklonu na strmých svazech vystupuje zde obzvláště markantně. S tohoto hlediska je věc předklonu také trochu věcí — duševní, protože nad příkrým svahem každý přemýšlí, jak se s ním utká. Nicméně — i když všechno připustíme — předklon není žádným novým objevem, ale odjakživa patřil k obecným lyžařským vědomostem.

Předklon s vahou v prstech nohou je jednou z důležitých věcí při jízdě; obvykle je popisován tak, že lyže jsou zatíženy vpředu, kdežto paty jsou odlehčeny, což prý přispouští i rychlejší jízdu i ostřejší zabrzdění, než by tomu bylo obráceně. A to je mechanicky klamný závěr. Pouhé odlehčení neznamená ještě žádnou pomoc pro brzdění, obzvláště nikoliv pouhé relativní odlehčení jednoho konce lyže; skutečný význam má absolutní odlehčení lyže, ať již se děje při jakémkoliv pohybu; aniž bychom rozbírali tuto věc do detailu, je jisto, že odlehčení celé lyže zmenšuje tření. Přehazování váhy s jedné lyže na druhou hraje ovšem velkou roli. Na tom založena je celá sjezdová technika. Vlastní teorie o přenesení váhy do prstů nehraje tu, abychom byli naprosto spravedliví, o nic větší roli, než přenášení váhy do pat. A nad to: to vše je stejné

důležitý činitel, jak důležitá je na př. délka lyže, nebo i délka nohy ve vzájemném poměru. Věc bývá pitvána, bohužel, někdy až do nesmyslných detailů. Netřeba se tím příliš zabývat. Faktem je a zůstane, že výše popsaná střední, neutrální poloha (to je ona s předklonem, jehož míra je určována svahem) je nejlepší a tak zvané hození váhy do špiček je jen jakýmsi pomocným vyučovacím prostředkem, při němž lépe vynikne důležitost přenášení váhy do pat.

Závěrem lze říci: Předklon ve smyslu všeobecné tendence kupředu, jak je aplikován ve správně balancované poloze, je vlastně špatným pojmenováním.*) Vybalancovaná, stabilní poloha je ona, kterou jsme výše označili jako t. zv. střední, neutrální. Předklon v pravém významu slova »Vorlage« je ovšem něco jiného, než pouhá stabilita při sjezdu. A stabilita nemusí být nezbytně jeho výsledkem, právě jako předklon není její nutnou podmínkou. Neváhám označit za absurdní ono tvrzení, jež praví, že předklon je jádrem celé jízdy na lyžích. A ještě něco absurdnějšího je řadit náležitý předklon mezi požadavky t. zv. distinguované jízdy. Je věru k smíchu, že jsou lidé, kteří tohle všechno věří, nebo aspoň propagují. Označení »enthusiastů předklonu« je pro ně vlastně vyznamenáním. Předklon — lépe řečeno dřep — je do velké míry — módou alpských škol. Je důležitou složkou, hrající i nesmírnou roli při velkých rychlostech a v náročných okamžicích, ale jen složkou jízdy a ničím jiným.

K. BOLOMSKÝ:

Co s holemi.

Hole jsou tak důležitou pomůckou při jízdě na lyžích, že je zbytečno rozhodovati otázku, zda cvičiti a jezdit s holemi nebo bez nich. Pouze při skoku s můstkem se jich nepoužívá, ale to nespadá v obor lyžařské turistiky. Že všechny cviky budeme prováděti s holemi v ruce, vysvitne z toho, že na tuře také sjedeme vše s holemi v rukou a nenecháme jich na hřebenech, abychom se po dokončení sjezdu pro ně vrátili. Také si je nedáme za batoh. Když jsou tedy hole tak důležité, všimněme si, jaké mají být a co s nimi.

Lyžař turista, který všechno své sám nosí s sebou, dbá, aby se váha jeho výstroje zbytečně nezvětšovala. Volí tedy hole lehké a dá přednost holím tonkinovým nebo bambusovým před lískovými. Rovněž si nepořídí z téhož důvodu holí jasanových. Talíř volí se dostatečně veliký, 18—20 cm v průměru, rákosový nebo hliníkový, na všechny strany pohyblivý. Výška holí je k rameni lyžaře.

Zmizely již hole sahající lyžaři nad hlavu jakožto bezúčelné, ba přímo špatné, vzhledem k správnému vedení paží. Ruce zavěšené v poutku příliš vysokých holí pohybují se neustále kdesi nad hlavou. Tím zamezuje se volnému přítoku krve, je brzy na ruce zima, dostavuje se i pocit částečné bezcitnosti, brnění a tím i silná únava. Závěsné poutko budiž ze širokého řemene, ne ze tkaničky, která řeže v zápěstí, a hlavice budiž opatřena koženým nebo gumovým kulatým koncem. Příliš krátké hole nejsou nám při běhu nic platné, protože nedovolují pro svou krátkost dlouhý odraz. Také při výstupu bokem na příkrou stráň nedosáhneme dolejší holí na sníh. Normálně drží se hole tak, že zespodu provlék-

neme ruku poutkem a prsty uchopíme dřív hole i s poutkem, takže současně ruka drží hůl i visí zespodu v zápěstí v poutku. O odchylkách od tohoto držení se zmíním při pojednání o jednotlivých výkonech.

Se stanoviska účelnosti, totiž pohybovat se v daném terénu bezpečně, t. j. bez pádu, nemohlo by být námitek, ať jsou hole kdekoliv, zda si na ně lyžař sedne jako na koště nebo jimi šermuje kdesi v oblacích, zapichuje je vpravo, vlevo, kam právě si tělo po ztrátě rovnováhy namířilo, pokud taková lyžařka nebo lyžař neohrožuje svou i cizí bezpečnost. Sport a účelnost jsou však pojmy, které se nekryjí. Lyžař sportovec, který překonal počáteční stadium výcviku a na své lyže hledí jako na nářadí sportovní a ne jako na prkýnka, která ho mají odnést tolik a tolik km, má radost nejen při pohledu na krásu zimní přírody, ale i z přemáhání obtíží, které mu terén klade v cestu. Tyto obtíže chce zdatě způsobem sportovním, pomůckami, které má v lyžích a v setrvačnosti vlastního těla. Zanechá tedy toho věčného zapichování holí před sebou jako pomůcky při švihů. Pocit plného uspokojení má jistě lyžař, který si je vědom, že dané překážky terénem překonal způsobem elegantním, krásným. Krása jízdy však vyžaduje, aby byla udržována rovnováha pouze tělem. Každé šermování pažemi

*) Zde je našim čtenářům asi něco nepochopitelné. Angličan má totiž pro naše slovo »předklon« několik termínů, jež přesně vyjadřují různé druhy předklonu, na př. »forward position, forward leaning, vorlage«. Autor není spokojen právě s tímto posledním termínem, jenž je vlastně německý a Angličany užívaný zhusta v nesprávném významu. Kal.

prozrazuje ztrátu rovnováhy, nejistotu, a tím i špatné ovládnání lyží.

Základním pravidlem je držet paže při těle dole, a tuto polohu zachovávat i při sjezdu rovně dolů, či v obloucích nebo při kterémkoliv švihy. Provádět tedy veškeré výkony lyžemi a tělem, výjimečně, o čemž se ještě zmíním, za pomoci holí.

Při chůzi po rovině pohybují se paže v prostoru omezeném přibližně vnějšími hranami lyží. Jsou tedy hořejší konce holí blíže lyžaři než talíři. Ohyzně působí paže natažené na $\frac{1}{2}$ m od těla, nehledě k tomu, že není v této poloze možný správný odraz. Hole zabodáváme blíže ohbí lyží, ne ještě více vpředu, protože bychom se nemohli na hole zavěsit a tělo táhnout dopředu. Zrovna tak i druhý extrém, totiž zabodávat hole za vázáním, není vhodný, protože nevyužítkuje síly paží, které napřed tělo kupředu táhnou a pak tělo ke konci sunu tlačí. Při stoupání slouží hole pouze k zachycení těla. Na holích tělo visí, aby lyžař neklouzl vzad. Proto nezabodáváme hole vpředu, jen asi u vázání. Pohyb vzhůru obstarávají nohy, pažemi jen se zadržujeme a bráníme uklouznutí. Při stoupání bokem na prudký svah uchopíme hůl na straně se svahu shora a opíráme se o ni, zatím co hořejší hůl držíme normálním závěsem, po případě níže, abychom nemuseli ruku příliš zdvihát.

Při sjezdu varujeme se držeti hole před sebou jako svíčky. Každý si může představit, co se stane při pádu dopředu na konec hole. Snad jste četli, jak se lyžař při pádu na hůl úplně probodl. Takové neštěstí je nemožné, držíme-li paže svěšené, ruce u kolen, buď nad nebo pod nimi, což se řídí velikostí podřepu, ve kterém sjíždíme. Hole jsou šikmo, vně vzad, buď se dotýkají talíři sněhu nebo jsou konce zdvižené. Toto pravidlo platí pro volnou pláň. Kde je však kleč, stromy, pařezy, musí konce holí úplně za tělo, abychom neuvázli za nějaký souček. A tu ještě doporučují: při sjezdu takovým zarostlým terénem vyvlékněte ruce z poutek. Uvázne-li talíř za souček či větev, vytrhne se tyč z ruky sama. Je-li však ruka zavěšena v poutku, můžeme si přetrhat šlachy v kloubu ramenním. Jistě je příjemnější vrátit se několik kroků pro hůl než se úplně zmrzačit.

Jak ale sjíždíme úzké, zledovatělé lesní cesty, kde nemůžeme ani brzdit přivrátím ani snížit rychlost změnou směru? Zase si nesedneme na hole jako na koně nebo se strany. Doporučuji tento výborný způsob brzdění. Uchopíme hůl rukou až u samého talíře ze předu, dřík hole tiskneme vzadu loktem k tělu. Bodce tlačíme do sněhu vedle čelistí, jsme tedy v úplném dřepu. Zabodneme-li hole za patami, pak nám odlehčené lyže ujedou pod tělem a my si sedneme. Tento způsob je úplně bezpečný, zmírní jízdu i na úplně zmrzlé cestě a pomůže nám dostat se přes takový mizerný kus cesty, i když z důvodů esthetiky jízdy používáme jej více méně neradi.

Pomoc holí při přivrátném oblouku záleží v tom, že hůl vnitř oblouku přitlačíme za sebou vně do sněhu, takže konec hole kreslí také oblouk, ale o menším poloměru než jsou oblouky kreslené lyžemi. Tyč na straně vnější (točnej) je zdvižena nad sněh a během oblouku předbíhá točící se tělo, takže po provedení výkonu ocitne se vpředu. Toto otáčení vzniká silou odstředivou, bez našeho přičinění. Je

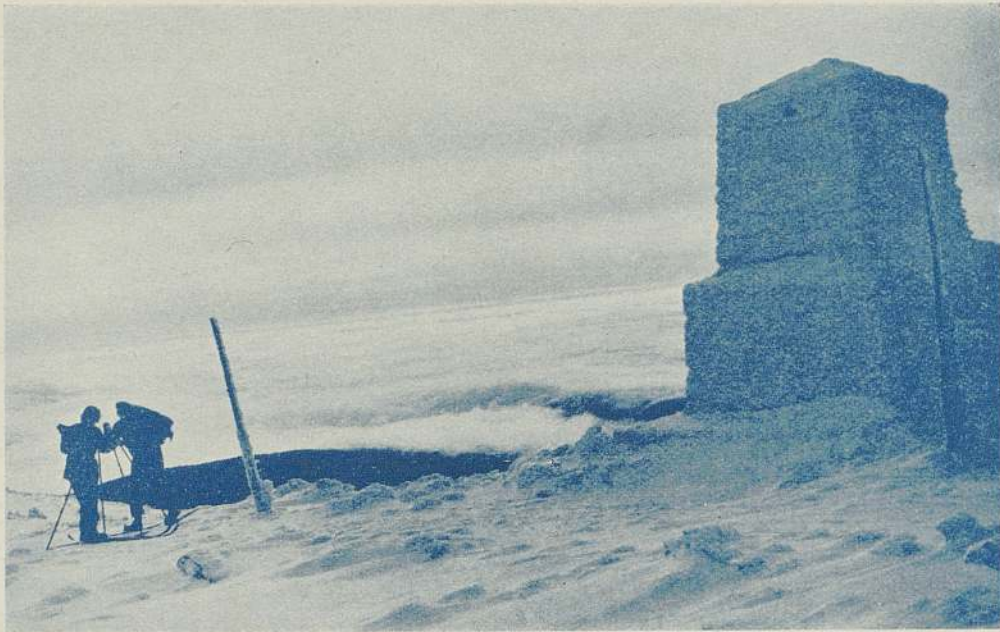
však potřeba uvolněním svalstva vnější paže nebránit plynulému pohybu hole. Nikdy však, a to platí i pro ostatní švihy, nepokoušejme se ztracenou rovnováhu zachránit zapíchováním holí před sebe.

Při kristianii, do které se překotně hrnou začátečníci místo aby věnovali pozornost přivrátnému oblouku, se používá pomoci hole dopředu zabodávané. Musíme si však být vědomi toho, že této pomoci můžeme použít pouze při jízdě volné. Naprosto selže tato pomůcka při jízdě rychlé. Proč tedy nepoužít pro mírnou jízdu přivrátného oblouku jakožto základny solidní jízdy, z něhož kristiania rychlým provedením a přisunutím lyže vnitřní (osné) vyplyne sama, a pěkná. Při přivrátném oblouku vnikne začátečník daleko dříve do tajemství švihy, kdy jedna z hlavních pomůcek je otáčivý, šroubovitý pohyb těla. Pomoc holí dopředu zabodnuté při kristianii je pomoc ceny problematické. Dá se použít pouze při jízdě volné, a pak nepotřebují rychlostního švihy, jakým je kristianie, stačí obyčejný přivrátný oblouk, při rychlé jízdě, kde pak skutečně nelze provést přivrátný oblouk, nelze provést ani onu kristianii kolem hole.

Hůl v normálním držení zabodne u ohbí lyže, je-li na prudším svahu, tedy více stranou, a vzepře se na ni. Tím odlehčí patky lyží a může je snáze otočiti silou, kterou má v nohách. Tato pomoc je však možna jen při jízdě mírnou rychlostí. Kristianii z větší rychlosti začneme tím, že hůl na straně osné přitlačíme za sebou do sněhu. Hlavní pomůcka při takto jeté kristianii je odlehčení patek lyží při přenesení váhy těla vpřed. Tím se špičky lyží vtlačí do sněhu více než patky a tvoří pevný bod, kolem kterého se otáčejí odlehčené patky. Druhá pomoc je celkové odlehčení lyží tím, že je vytáhneme z hlubší vrstvy sněhu vzpřímením z podřepu, po případě i dřepu. Při dvojité kristianii provádíme první s holí osnou, přitlačenou do sněhu za tělem, u druhé můžeme použít hole, jestliže jsme přílišným zabrzděním prvé ztratili mnoho na rychlosti a zůstali bychom viset uprostřed švihy. Tyč pak zabodneme vpředu.

Má-li telemark vypadat pěkně, musí být paže dole, hůl na straně osné, vnější hůl silou odstředivou opisuje ve vzduchu oblouk, až na konec přeběhne tělo a ocitne se vpředu. Ohyzně vůbec u jízdy na lyžích působí zvednutí paže, tím ohyzněji působí u elegantního telemarku.

U všech dosud popsaných výkonů je hůl pouze pomůckou, u výskoků s připojenými obraty je použití holí nutno. Při změně směru jízdy přenášíme hůl vpřed těsně před místem, kde chceme udělat obrat. Uvidíte někde na louce »zbytkového« krasojedce, který už shora jede v hlubokém dřepu, hůl namířenou dopředu, jako don Quichote při útoku na větrné mlýny. Případ ten vidíme, bohudík, dnes již méně a méně. Když je konečně ubezpečen, že všichni, co jsou na dohled, se na něj dívají, pak teprve se rozhodne ke skoku. Při obratu výskokem drží se ruka normálním způsobem v poutku hole. Rozhodně nepřehmatejme nikdy při přeskoku tak, abychom drželi hole na koncích shora. Jakkoliv jsou hole výbornou pomůckou při jízdě, pamatujme, že hole jsou dobrým sluhou, ale zlým pánem.

Z končin, které tolik miloval † Rössler-Ořovský: mohyla Hanče a Vrbaty na Krakonoši, blíže které letos 22. ledna odehrála se nová tragedie dvou lyžařů Kamarádů Dr. Machka a Dr. Brabce.
(Dole moře mlh.) Foto Kozák.

DR. J. KALIBERA:

Veliký mrtvý.

V. Heinz, nejváženější sportovní žurnalista československý, napsal nad rakví Rösslera-Ořovského: Zemřel český gentleman.

Psalo se mnoho pod silným dojmem smrti tohoto velikána našeho sportu, ale nikdo nenapsal nic, co by vážilo víc, než tato věta. Co říci o Rösslerovi, když si musím předem uvědomiti, že cokoliv napíši, bude málo, že je opravdu těžká volba, kde začít. Znal jsem se dobře se »starým pánem«, vidím před sebou dobře jeho gigantické dílo a právě proto nevím, kudy do té ohromné stavby.

Rössler byl s každého hlediska osobností výjimečnou: pracovitostí, houževnatostí, bojovností, nadšením, idealismem, nacionalismem, silou fysickou i duševní, vzděláním, znalostmi, úsudkem, obětavostí, nezištností, rytířstvím, kavalírstvím — vším, s každé stránky.

Nebude už druhého Rösslera v dějinách československého sportu. Nikdo už nemůže dokázat většího díla, neboť Rössler pracoval od začátků; v celé řadě našich prosperujících sportovních odvětví nebylo před Rösslerem nic. Duch se vznášel nad vodami — abych dobře naznačil tu nicotu — pak přišel Rössler a stvořil něco, přesněji řečeno: on překládal sport do češtiny. Já si ohromnost jeho díla vždycky nejlépe představím při pomyslení na kdysi liduprázdné, pusté Krkonoše (jež si ovšem představuji těžko) a na to hustě frekventované horstvo, na ty tisícové řady předlouhé vlaky, na ten průmysl a ohromnou lyžař-

skou organizaci dnes. Ještě jedním obrázkem si pomáhám: v zimě 1886/87 přišly na pražskou celnici první dva páry lyží pod adresou Rösslerovou od skandinávské firmy Heyde a Gustavson. Ale, abych užil přímo slov Rösslerových, páni si s tím nevěděli rady, nikdy to neviděli. První dva páry procleny podle samospasitelného tarifu jako lodní vesla »als Holzwaare gemeine, nicht lackierte«. A pak si představím dnešní tisíce a tisíce lyží, dílen, továren, obchodů, jméno čsl. lyžařů za hranicemi atd. atd. — Říkal jsem už před lety, kdy jsem si vůbec nevzpomněl, že by mohl »pan předseda« jednou zemřít: musí to být pro toho Rösslera zvláštní pocit — tohle všechno vzniklo z jeho nápadu. Říkalo se, že by konečně ten nápad, koupit si ze Skandinávie lyže, měl stejně někdo jiný. Připouštím, jsem o tom dokonce přesvědčen. Ale měl jej Rössler! A to rozhoduje.

Na vodě bylo totéž. Jednoho krásného dne sem přišlo jeho známé zelené canoe »Commassagera«, krásná lodička, na jejímž háčku měl jsem také čest sedět jako malý žáček u velkého mistra. A přijďte se podívat dnes na Vltavu nad Prahou o slunné červnové neděli. Připočtete k tomu všechny ostatní naše »vody«. Před tím vším tu byla jednou Rösslerova canoe sama! On sám se po letech bavil — a jistě při tom měl slavnostní pocity — počítáním »průjezdního profilu« na př. na takové Libřici. A víte, že canoei napočítal leckdy tisíce! Nevím,

Birger Ruud,
Norsko.

co táhlo v takových chvílích onou známou hlavou. Jeho ostrý zrak jiskřil vždy stejně.

Rössler-Ořovský byl prototypem sportovce-pionýra, velikým průkopníkem, slavným zakladatelem, obezřetným vůdcem, pečlivým učitelem, udatným a neúnavným bojovníkem za cokoliv, co stálo za to, aby bylo napsáno na jeho štít, především však za věc národní. Byl nacionalistou především ostatním, ale nebyl národnostním vášnivcem, vždycky hrál fair. Ctil nepřátele.

Chtít vypočítat, co vše Rössler založil a udělal, je úkol, hodný svrchovaného obdivu. Nevím, kdo se toho ujme. A přece se to jednou stát musí; náš sport bude přece chtít znát příběh svého zrodu a historii svého dětství. Mnoho svých pamětí uložil Rössler v řadě různých článků v denním i odborném tisku, publikacích a písemnostech všeho druhu. Nebyl přítelem stylistických žertíků, psal však tak zřetelně, jak toho vyžadovala věc. Zpočátku mně připadal jako puntíkář: chtěl do zápisu to a to slovíčko, do článku tu a tu věc. Teprve časem jsem mu přišel na chuť. Vždycky věděl, co chce. Obzvlášť historii úzkostlivě střežil. Dovedl celé hodiny vykládat o maličkosti (podle názoru druhých), jež by se dala jediným slovem opravit. Spletl jsem se jednou a připsal Hančovi první sjezd staré cesty se Sněžky. Dobře jsem věděl, že prvním tu byl Běda Prokop, přerekl jsem se. Výsledkem bylo, že o jedné hodině v noci před klímajícím číšníkem a v prázdném sále končil svoji »opravu« mého omylu, se kterou začal tak v půl jedenácté. Byla to od podlahy vzatá historie našich lyžařských začátků. Věděl úžasně mnoho, měl přesnou paměť. Věděl, co kdy má ze svých vědomostí uplatnit. A také dobře věděl, kdy si nemá pamatovat nic.

Měl doma spousty dnes historicky cenného materiálu. Tehdy — jako malý skautík — jsem považoval za divný vtip, že to všechno schovává pro museum. Myslíl Zemské museum. Teprve dnes vidím, že v tomto jeho archivu jsou ne pouhé dopisy a

listiny, ale dokumenty opravdu museální ceny pro český sport. Kéž by tento bohatý materiál byl jednou zpřístupněn povolánému odborníkovi!

Byl diplomat. Naučil se tomu v cizině. Ovládal bezvadně hlavní evropské jazyky. Měl bezvadné, vzorné společenské chování. Nepodléhal nikdy špatné náladě, snad ji ani nikdy neměl. Alespoň ji nikdy nedával na jevo. Ale dovedl být také přímý a nesmlouvavý. Dovedl se vždy rozhodnout pro pravou cestu: buď vyjednával a pak nebylo obratnějšího diplomata, nebo udeřil přímo a pak nebylo udatnějšího bojovníka.

Prodělal jsem s ním celou řadu sportovních zápasů po jeho boku. A tady jsem si často zas myslil: jaké má asi ten Rössler pocity, když si pomyslí, že tu založil ten a ten sport, zorganizoval, vedl, propagoval, ze své kapsy často a mnoho živil a teď na jednu má v tom sportu, jehož je tátou, tak silnou frontu proti sobě! A měl jsem sám na sobě poznat, že to nebyl vždy jen pustý nevděk, který stál proti němu. Válka byla velikým přelomem ve všech názorech na vše. Od války se už jinak myslí. A po válce musil Rössler mnoho zápasit s názory, jež nebyly už rozhodně jeho, jež nemohl už přijmout v žádném kompromisu (ačkoli je dovedl tak znamenitě dělat, bylo-li třeba). A tohle nesmlouvavé stanovisko, zaujaté v době, kdy snad bylo lépe smlouvat (neboť diskuse charakterizuje demokracii), bylo jeho, abych užil dramatického termínu, tragickou vinou. I jeho žáci stáli v mnohých těchto zápasech, charakterizujících onen přerod československého sportu, v opačných názorových táborech.

V posledních letech svého plodného života žil Rössler-Ořovský jen formálně vzdálen československého sportu. Ve skutečnosti byl s ním v neustálém spojení. Kdo jej znal, nedovedl si opravdu představit, že by on nemyslel na sport do posledních chvíl života. Tak tomu ve skutečnosti také bylo. Do poslední chvíle — do posledního dechu sportsman.

Sláva Kovář, Mříčná:
Švih.

Rössler-Ořovský patří celému československému sportu. Především však patří našemu lyžařství, které je jeho dílem.

Bylo opravdu zvláštní symbolickou shodou okolností, že slavný vyšehradský hřbitov byl pokryt bílým sněhovým přikrovem, když ztuhlá země přijímala rakev s jeho tělem. Obklopena čestnou stráží skautů a doprovázena ohromným množstvím přátel, stála černá rakev, zahalená velikou vlajkou Českého Ski Klubu Praha, nad otevřeným rovem. Po vykonání obřadů promluvil nejdříve Dr. J. Gruss, předseda Čsl. olympijského výboru, který výstižně vylíčil jeho zakladatelské zásluhy, jeho gigantickou práci a vyslovil mu poslední dík čsl. sportu. Po něm se s velikým mrtvým rozloučil čestný předseda Svazu lyžařů J. V. B. Pilnáček, srdečnými slovy přítele, mluvícího z duše všeho československého lyžařstva. — Za Bruslařský závodní klub Dr. B. Sládek vzdal mu poslední poctu. — Dr. J. Šimánek rozloučil se s ním jménem Svazu skautů řečí hodnou básníka. — Za Český Ski Klub Praha, první lyžařský klub český, promluvil Ing. O. Koutský řeč plnou mužného vděku a uznání. — Český Yacht Klub a Yachtová asociace rozloučila se se svým zakladatelem ústy p. Jamníka. — Řadu slavnostních řečníků uzavřel zástupce ministerstva zdravotnictví a tělesné výchovy, vrchní odborový rada Dr. Hovorka, projevem důstojného uznání naší nejvyšší sportovní instance životnímu dílu zemřelého. Poté zmizela rakev i s vlajkou ČSK Praha v tvrdé zemi. Množství kytic sneslo se za ní a rakev zazněla pod několika hrudami posvátné zmrzlé půdy jako poslední hrana.

Rössler-Ořovský byl pohřben.

Psáti mu nekrolog! Heinz, když se s ním loučil v »Národních listech«, napsal, že jeho život a práce vydala by knihu. Myslím, že ne jen jednu.

Narodil se 29. června 1869 — zemřel 17. ledna 1933. Mezi těmito dvěma daty je mohutná epopej našeho sportu, epos vpravdě hrdinský, který nese jméno Josef Rössler-Ořovský.

V akci. Foto Leoš Stehlík.

Nízké Tatry: Panský Diel (1104 m. n. m.). Zde uspořádá Ski klub Baňská Bystřice sjezdový závod na 5 km s výškovým rozdílem 740 m.

ARCH. VLADIMÍR HIPMANN:

Camping na lyžích.

(Podkarpatská Rus, Černá Hora.)

I. Jeden večer.

— »Zlatý domov« a Pavel inženýr si přeje, jak malé děťátko, postýlku s prachovými peřinkami a vše, co má doma, v Praze, až na ten hluk od aut a tramwayí.

Tulí se do svého kožišínového spacího pytle na vrchní palandě a potom konstatuje, že je to lepší než včera.

Karel mačká palcem tabák v lulce a zpívá monotonně svůj výtvar »Na sever od nás...«, ukazuje tak dobrou náladu, když je naložen špatně, slyšíme od něj: »Na vršíčku, na kopečku...«

»To ti říkám« a Karel připaluje větvičku v ohni a zapaluje si lulku, »je to jako u nás — jenom koláče a kyselé mléko...« A pak se rozvine debata o jídle, o velkých jídlech, kapajících masnotou a topících se ve smetaně.

Táboříme již celý týden na Černé Hoře a dnes konečně narazíme na pořádný srub, nějaký Kanadčan by to nazval »The ideal home«, je to lesnická bouda o ohništi a čtyřech palandách, je to trochu větší a komfortnější, než naše dřívější obydlí pod Gutin Tomnarkem, tam jsme se váleli po zemi, dusili kouřem a ke všemu ráno Pavel jde pro sních na čaj a volá: »Kluci, jsme zasypáni« a s jednou »feldšpátkou« a sekyrou hrabeme se na svět. Karel, když připínal lyže, nadával a zpíval o kopečku, o vršíčku, k vůli rýmě, kterou dostal.

Pak to šlo pod Turkul (1932 m n. m.) po »travnatém« hřbetu až sem; ty boudy, byly dvě, které jsme cestou viděli, byly jedna jako druhá, všecko »nekomfort«, až tahle. A Pavel říká, že »tadyhle ta bouda je lepší, než přepychový nocleh u žida v Rahovu«.

»Jo,« vzdychnu a přistavuji pánev se slaninou na oheň, »už jsi hochu zapomněl, co je to postel, týden je dlouhá doba.«

Karel se zdvihá a jde pro sních na čaj, vrací se a v září ohně odupává se svých kanad sních a prohlašuje, že je venku siberie, »mráz a fukýř pro kočku«. Pak se rozvine debata o dalším programu a končí tím, že Pavel je poražen a je odhlasováno, že se zde zůstane aspoň týden.

Pavel má vůbec smůlu s jeho kompasem. Neukazuje dobře a je posílán do horoucích pekel, včetně Pavla a mapy.

»Tady ta Podkarpanda, to je jako bludiště, je to pořád stejné a nevíš, kde jseš,« říká zoufale Pavel.

Je to pravda.

Žádná orientace, hřbety střídají lesy a pláně a těch 40 kg, co nese každý na zádech, dělá nás někdy rozmrzelé — ty sjezdy jsou nějaké »utahané« s tím nákladem.

Zapalují si cigaretu, sundávám boty, abych je zabalil do nohou spacího pytle a oblékám papuče. Venku začíná vítr zkoušet všechny tóniny, od dveří dělá se poprašek

Báňská Bystrice středisko zimních sportů:
Pohled na zasneženou Križnu ze Smrekovice.

Foto Wünsch.

do půl podlahy a s otvoru ve střeše pro kouř kape sem voda kapka za kapkou.

Jíme ze šálků, srkáme čaj a Pavel vypráví o letním výletu na Hoverlu.

Karel je ironický, říká: »Co je to platný, když to neznáš.« Je nazván méněcenným tvorem a jde pro dřevo před chatu.

Zdvihám se pomalu a jdu za ním.

»Pavle,« volám, »pojď se podívat!«

Nad nekonečným mořem horských holých hřbetů na severozápad svítí na černém nebi nejvyšší hora Karpatoruská, Hoverla (2058 m n. m.), se svým zbrojnošem Pietrošem (2022 m n. m.) a nad tou neporušenou přírodou letí spousta bílých mraků a jejich stíny od svitu měsíce rýsují se na pláních.

Ale vítr fouká, ostrý severák skučí a žene po pláni sněhový závoj.

Stahujeme se do chaty.

V ohništi plápolá oheň a pomalu jeden po druhém uléháme do kožišinových pytlů.

II. Stopa.

Ležíme na slunci s Pavlem pod hřbetem na lyžích a vedeme ostrou debatu.

Pavel tvrdí pravý opak a to mne rozčiluje. Hádáme se o protější osamocenou horu Menčyl (1580 m) a již půl hodiny zde ležíme a nemůžeme se shodnout na jméno hory.

Karel, ten ubožák, poslal nás pro dříví před hodinou a my jsme půl hodiny trénovali tu »Queršprunky« a půl hodiny tady sedíme.

»Věř tomu, je to Menčyl,« a Pavel není jistý, krčí rameny a říká »ne, ne, asi ne«.

Pak se zdviháme, připínáme lyže, bereme s sebou sekýru a provaz. Dlouhý sjezd, zakončený telemarkem a jsme u polomu.

Trvá to trochu dlouho, než se nám podaří ukořistit dřevo. A zas to jde vzhůru — nadbýváme si. Stoupáme serpentinovitě do stráně a objevujeme něco, co nás zarazí — stopu lyží.

Vázání nemá zlobit . . .

Foto Leoš Stehlik.

Bezkydy-Radhošť, Půstevny:
Cvičná louka před Libušínem a Maměnkou.

Foto Ing. Kuhn.

Jsme přirozeně udiveni — a ještě k tomu čerstvá stopa!

Když jsme složili dříví, což se neobešlo bez výčitek toho, kdo měl »zimerku«, odjeli jsme po stopě lyžařů. Byla to hluboká stopa s mnoha stopami po tyčích; hnali jsme se po ní směrem k jihu 10 km, až jsme narazili na ně. Bylo to na svahu hřebenu, mezi Turkulem (1932 m n. m.) a Gutin Tomnarkem (2016 m n. m.).

»Bude jich jistě pět,« volal Pavel, celý udýchaný, ale pak se ukázalo, že jich je dvakrát tolik. Byli udiveni, když nás zde viděli bez kabátu, torny, brodsaku a nechtěli nám ani věřit, že tady táboříme.

Byli to »sváteční« lyžaři z Prahy. Obdivovali nás a vptávali se, jak se nám vede, paničky kroutily hlavou a na nic více se nezmohly, než aby opakovaly: »No, no??«

Tábořili v některé klausuře pod Černou Horou a konali výlety do okolí. Vymámil jsem na nich včerejší noviny a cigarety a zas jsme běželi 10 km zpět. To byl Karel udiven, když jsem mu předložil »POLITIKU«, starou dva dni.

Opoledne vyjeli jsme všichni tři na vrchol Turkula. Otevřel se nám jedinečný pohled na moře hor. Bílí karpatsí starci, Menčyl (1580 m), Sešul (1926 m), Sehlen (1431 m) a Petroš (2020 m), vítaly nás od západu, od jihu nás volaly: Černá Hora (2026 m), Stoh (1653 m), Corbu (1700 m) a Velká Nierniska (1820 m n. m.). A vzadu, na severu, ta majestátná HOVERLA (2057 m n. m.).

Sjíždíme — a dole pod Turkulem nacházíme stopy vlků. Je to celá smečka. Dlouho jsme stáli nad stopami, nescoucími smrt a Karel si zpíval k tomu vlastní skladbu, strašně sentimentální, skládající se ze samého »hmm, mmmm, hhhmmm atd.«. Sjeli jsme hřbet a uvítalo nás naše obydlí ve stínu skal, slunce krvavě zapadalo.

Večer, když oheň opět najeden dřeva, ozářil vnitřek chaty, seděli jsme za stříbrného svitu měsíce v opravdu svatém klidu a mluvili nesmysly.

Tu Pavel vstal. »Podívejte se,« zasykl, »v l c i!«

Na půl kilometru od nás hnala se smečka černých te-

ček na lesklé desce svahu. Smečka dávno již zmizela, když Karel přerušil ticho nadávkou na vlky.

A když jsme šli spat, Pavel podepřel, mimo závory, silné poleno — a každý z nás prohlédl svůj vyřazený armádní revolver.

»Dobrý lov,« usmál se Karel po způsobu Baghyry, černého pardála.

»Hmm,« pronesl Pavel, a já, otočiv se ke stěně, pozoroval jsem škvora, který, probuzen teplem, hrál si s reflexy ohně na honěnou.

III. Lavina.

Sedíme všichni tři před boudou a hubujeme.

OBLEVA!

»K čertu,« Karel kouše špičku lulky, dívá se přitom na zčernalý sníh a louži před dveřmi.

Přišla náhle a já jsem si vzpomínal, jak bych se hezky vyjímal někde v pražském centru v rozkošném »tété à tété« se svojí štíhlou blondínkou.

Pavel litoval modrých očí své plavovlasé dívenky — prosím, jsme všichni »black«; Pavel k tomu rád přidává »White« a pak touto original whisky na druhý den pohrdá, aniž by si uvědomil svoji vášnivou lásku předešlého večera k »černé & bílé« a aniž by si dělal výčitky pro bigamii — a Karel klel a kreslil ohromná auta a exotická zvířata do skizzáku.

»Je to zajímavé,« mluvil Pavel zvolna, »my, kteří jsme vyznavači divoké přírody, touláme se myšlenkami, dnes, kdy nám počasí neklape, 1000 kilometrů na západ, ve středisku té protivné civilizace.«

Jenom kapky se střechy odpovídaly: »Ne-smy-sl,« hezky za sebou.

Já jsem se toulal někde v osvětleném centru a Karel nakreslil velký vůz (alespoň 100 HP.) a do něho posadil velice hezkou slečinku.

Když Pavlovi nikdo neodpídal, poznamenal ke Karlovi: »Mohl bys' lépe kreslit, ty akademiku!«

Karel hlasitě zívá, protáhl se a zašel dovnitř.

Sedíme s Pavlem dál a já si vzpomínám, co by asi dělal

Foto Hipmann.

V akci.

Foto Leoš Stehlík.

takový »krkonošský špindlerák« v kloboučku, kdyby nás viděl, nás, kteří jsme zavrhlí holicí strojkou, oblékli se v šedivý celtový dress, těžké boty, huňaté rukavice, pletenou čepici přes uši a na zádech USA tornu, vázící přes 40 kg, po straně chlebník a tu roztomilou průvodkyni »LEIKU«. K tomu, abych nezapomněl, těžký browning, kalibru 9 mm, bez kterého jezdíme podél tyčí na Krkonoších.

Vzpomínal jsem též na obrázky, jež zaslali mému otci do »Českého světa« předváleční průkopníci lyžařství, na nichž mají dámy na lyžích vlečky a »koketní« kloboučky a páni div nejezdí v cylindrech nebo buřinkách.

Jak by se asi zde vyjímali! Ihned to sděluji a kluci už doplňují můj nápad svým vtípem. Pavel navrhuje: »Snad frak neb smoking, kanady, slamáček a deštník, he?«

A taková obleva! Za hodinu hodíme si žolíka a doufám, že za další hodinu budeme se v zoufalství holit.

»Vidiš, vracíme se k civilizaci« a Pavel vážně žvýká pomerančovou kůru v cukru.

Druhý den ráno uhodil mráz — 12° C. Pavel, zděšen, ťuká teploměrem o dveře. A hubujeme ještě víc, než včera. Karel s ovázaným loktem zuří z nás nejvíc. Sjížděl dolů pro dřevo po náledí. Přes hřeben táhne se mlha v kotoučích, vše obalujíc ledovou korou.

Stromy, včera tak smutně černé, chraští dnes tvrdým ledem. Zas jeden ztracený den!

Prohlašuji, že pojedeme zítra i kdyby bylo kluziště, na místě Karpat! Pavel nás ujišťuje, že zítra zcela jistě napadne sníh. A Karel odevzdaně říká: »Jen kdyby...«

A opět je ráno! — Těžké roztrhané mraky ženou se přes hřeben, otvory prosvítá jedinečná modř a fučící vítr zanášá

sem z hřebenů mraky sněhu. Počasí se čistí, ale hlavně — nový sníh.

Bouda na úpatí zavátá a kolem dokola neporušená pokrývka sněhová. V dolině zavěšené stromy hluboko se uklánějí ránu!

Sluneční paprsky nahlížejí skulinou v mracích a osvětily srub.

»Eh,« probudil se Pavel, »kluci, je devět hodin — auf.« »Jéé,« Karel se protáh', »on chce vstávat, vždyť je tam led...«

Ale když jsme chtěli otevřít dveře, k největší naší radosti museli jsme se prokopávat.

»Jede se!«

A začlo to. Pohoří Černá Hora není ještě pevně mapované a proto nevíme přesně, kam půjdeme, čímž vznikají ostré polemiky. Pak se ale balí, pijeme čaj a jdeme. A jde se pod Hoverlu, kde prý je, podle ústního podání Pavlova, chata.

Počasí zatím se ustálilo.

Mraky zmizely daleko na západ a mírný větřík letěl přes nekonečné horské hřbety.

Nový sníh, zmrzlý podklad, toho jsme si vědomi a proto jedeme daleko od sebe, abychom nestrhli lavinu.

Napřed jede Karel, za ním Pavel a já uzavírám výpravu. Na příkrém jižním srázu sklouzl Pavel na velkém ledovém místě a teď letí asi padesát metrů dolů a zastavuje se o čerstvý sníh.

Je právě poledne, slunce úžasně hřeje a nejraději bychom vlněné košile sundali.

Zapomínáme na nebezpečí, které hrozí, když se sjedeme

V akci.

Foto Leoš Stehlík.

dohromady. Pomáhám Karlovi, jenž je nádherně zaklíněn ve sněhu se svým, skoro půlmetrákovým rancem.

A nyní to přišlo.

Malý šelest, jako výstraha, kterou vydává had, pronikl tichem, 2 m nade mnou pukla deska nového sněhu a tvář svahu rozšklebila se ve hrozném smíchu...

Lavina — to byl okamžik.

Hora se hrozně smála. Její smích proměnil se v rachot a dunění. Vypadalo to, jako když nás chce setřást. Cítil jsem, jak sníh pode mnou povoluje, jak letí — a rychlost se čím dál tím větší — kolem nevidím nic, než sníh a sněhový prach, něco mně podráždí nohy a přese mne letí hrozné spousty sněhu.

Ticho!

Vím, že jsem vypadal hrozně hloupě, když jsem hrabal kolem sebe rukama a nebyl jsem ani čtvrt metru pod povrchem — lyže, jenom lyže, ty jsem nemohl vyndat.

Konečně je vybavuji a rozhlížím se — jsem dole. Volám a vidím, jak Pavlova ruka a hlava pomáhá si ze sněhu, děsně bledá. A nad tím vším smějící se veselé nebe.

Křičím: »Karel, kde je Karel!?!«

Běžím pomoci Pavlovi a pak jdeme hledat stopu.

Opodál najdeme nohy se zlomenou lyží Karla. V mžiku odepínám sekeru, Pavel polní lopatu a již to jde, ráz na ráz. Sníh lítá jak od sněhového pluhu na horské dráze a Karel se objeví, v obličejí celý zmodralý — nehýbe se.

Omývám ho sněhem a dáváme mu lok slivovice.

Konečně.

Opět žije — seslábl, nemůže se hýbat.

Táhneme ho dál mezi stromy, přinášíme torny a lyže. »Zatraceně,« vzdychá Karel, »to mně to dalo. Byl jsem už zadušený.«

Za dvě hodiny Karel je opět svůj a má náhradní špici na lyžích. Táhneme nahoru a pořád střídavě opakujeme: »Měli jsme ale štěstí, kluci, co?«

Byla to malá lavina a naše štěstí záleželo v tom, že jsme zůstali navrchu. Než, byl to ošklivý pocit — příšerný pocit a když sedíme teď někde v kavárně, vzpomínáme rádi na to, ale při vzpomínce na ten pocit se otřese.

Brr.

No, a jsme na konci cesty!

Prázdné torny a chlebníky, bláto, rozbředlý sníh a silhueta Jasiny, vše vás utvrzuje, že je konec.

Odjíždíme!

Cesta z Rahova do Bohdanu podle Bílé Tisy, Baltatu a Tišory na klausuru Balzatu — a odtud do boudy pod Černou Horu, pak přes Gutin Tomnarek, Turkul, Hoverlu, Petroš na klausuru Lazenčinu a podle Lazesčiny do Jasiny, je dokončena!

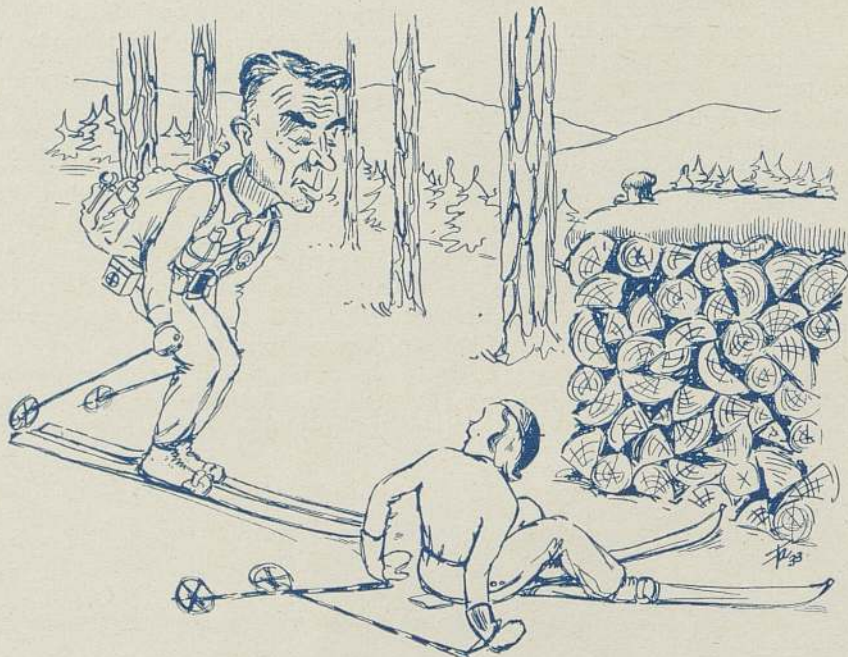
Proběhli jsme hezkých pár kilometrů a věřte mně, vrátíme se tam za rok opět. A až budou kola rychlíku cvakat na výhybkách našeho zdrátovaného Wilsonova nádraží, mezi smutnými domy, bude nám velmi těžko u srdce.

Vždyť se vracíme z Podkarpatské Rusi, ano, z Černé Hory a není to na nás vidět?

Pavel prohlásil, že přestoupí k židovské víře k vůli svému plnovousu a Karel půjde dělat divokého muže do Krče neb Šárky. A já? Mamička se sestrami sprásknou ruce: »Hochu, hochu!«

Pak přijdou chvíle vyvolávání filmů a vzpomínek.

A když jsem viděl ty hochy, Karla i Pavla, za dva dny v »Mánesu«, v černém dvouřadovém saku, s hladce oholenou, opálenou tváří, bylo mně nevýslovně smutno, až k pláči.

„Óó - slečno - stalo se Vám něco? - Jsem cvičitel se zkouš.
kou první pomoci. Mohu Vám pomoci?“

„No - nestalo se mi nic -- ale -- škoda že nejste
mladší!“

Lyžařství u chaty KČST. na Bouřňáku.*)

Neuplynulo ještě mnoho času od dob, kdy malý hlouček lidí ve výboru odboru KČST v Duchcově se radíval, jak rozšířit známost o vrchu Bouřňáku u Moldavy, jako o vyhlídkovém bodu prvního řádu a jak toto jediné české středisko na celých Krušných horách oživit českým turistickým ruchem. Není sice ani doposud věnována pozornost ani v letní, ani v zimní turistice celým horám Krušným v té míře, jak toho rázovitá krása těchto hor zasluhuje, ale pokud kdo z Čechů na Krušných horách byl, jistě navštívil Klínovec a Bouřňák.

Jako je zvláštností u Českého Středohoří tvar kopců, vytvářený zpravidla do přesného kužele, tak u Krušných hor udiví turistu při prvním jich shlédnutí strmý val s příkrým spádem do Čech, prorvaný úzkými příčnými údolímí. Toť odlišný pohled od podoby ostatních našich horstev a délka tohoto pohoří po celé severozápadní hranici Čech dodává Krušným horám zdání kompaktnosti. Přijdeme-li však blíže, otevře se v nich mnoho pohodlných výstupů ke hřebeni, jimiž vedou dráhy a dobré cesty i pro automobily.

Z masivu hor, o průměrné výšce kol 800 m, vystupují po českém kraji hřebene kopce, které s naší strany dělají dojem značných vrchů, ale od hranic saských jsou snadno dostupné při pozvolném stoupání. A jedním z nejzajímavějších je Bouřňák, o jehož krásách a příhodnosti k letní turistice bylo již mnoho psáno v denních listech i v turistických časopisech domácích i cizích.

A ještě zajímavější je Bouřňák a jeho okolí pro zimní turistiku a lyžařství. Tomu odpovídá i rozvoj lyžařství v těchto místech Krušných hor. V duchu si vzpomínám, jak v roce 1895 mezi tehdejším vrchem »Stürmer« a Moldavou hemžilo se po celou zimu 5 lyžařů; dva Sasíci, dva Němci z Teplíc a podepsaný. Přirovnávám k tomu nynější tisíckrát větší počet sportovců na lyžích, které kraj tento při příznivé zimě každou neděli hostí.

S léty rozmohl se zájem o tento nejzdravější zimní sport v netušené míře; kdežto před 37 lety jsem nesměl na lyžích sjetí s Bouřňáku do Hrobu, protože kluci z mé vlastní třídy by byli za mnou pokřikovali jako na nevidaný zjev, dnes je v těchto místech v zimě zase směšným zjevem chodec, bořící se do sněhu. Výhodou je tu ovšem blízkost velkých měst, jako Ústí, Teplíc-Sanova, Duchcova a Mostu, z nichž je k Bouřňáku snadný příjezd drahou k Moldavě. Dále sem vábí možnost sjezdů na všechny strany; údolímí Domaslavickým, Křižanovským, Hrobským, Mikulovským a Dubským dá se sjetí k Oseku směrem do Mostu, ke Hrobu směrem na Duchcov a Bilinu, jakož i k Dubí směrem na Teplice-Sanov.

*) Redakce, nechtějíc porušití originálního znění článku, dává v úvahu lyžařské veřejnosti, nebylo-li by lepší užívati názvu »Bouřlivý« místo »Bouřňák«, který nám připomíná »Karlák, Václavák, športák« atd. I je-li (snad lidový) ten název vžit, má přeče přichuť žargonu.

Je-li příznivá zima, jsou Krušné hory a zvláště okolí Bouřňáku nejpríznivějším krajem pro lyžaření, skýtající všechny podmínky pro jízdu na lyžích, jako svahy, planiny, hojně spojovadel, horských osad, turistických chat a útulků. Nikdy tu nepříjde lyžař do tak nebezpečných situací a není od lidských příbytků tak vzdálen, jako na Krkonoších; proto úrazy a zablouzení se vyskytují velice zřídka. Od roku 1900 vím pouze o jednom případě, kdy lyžař ze Saska se před setměním nedostal k žádnému obydlí a setrval přes noc v lese, ačkoli byl na dohled od hájovny; ovšem jen proto, že trpěl slabostí zraku. Zdejší zimní větry jsou také prudké, jak již jméno Bouřňák (Stürmer) naznačuje, ale zpravidla vyvrcholují v době mimo lyžařskou sezonu, na podzim a na jaře.

Zima na Bouřňáku.

Zvláště výhodné je, že tu lyžař není odkázán jen na horské chaty turistické, nýbrž roztroušené domky vesnice jedné tu bývají již poblíž vesnice druhé. Útulků zde najde lyžař velmi mnoho. Po vystavění chaty KČST na Bouřňáku vznikly nové chaty německé u Červeného Kříže nad Mikulovem, Na Výpreži (Ausspanne) nad Cinvaldem, přístavba Fischerhausu u nádraží v Moldavě, hotel v Moldavě samé, v Oldřiši a na rašelinšti u Nového Města. Z českých podniků jest jen ještě Bendlova chata v Novém Městě a menší chata nad Hroby.

Letos, bohužel, se sníh opozdil; až se dočtete v novinách, že je na Krušných horách sníh, neopomeňte se podívat na Bouřňák. Jsme přesvědčeni, že sem po druhé již přijedete bez vyzvání a že si okolí chaty zamilujete zvláště též proto, že v chatě není draho a že budete výborně zaopatřeni; své umění lyžařské můžete zkusit na 3 sjezdech s Bouřňáku do Hrobu. První povlovný, v délce 6 km, je pro začátečníky a vede od hájovny v N. Městě po lesní silniče Křižanovským dolem, druhý, střední

CELÝ NÁKLAD KNIHY „LYŽE A SNÍH“ ROZEBRÁN

Kniha Václava Horčičky doznala v lyžařských kruzích takové obliby, že celý náklad byl v době necelého měsíce rozebrán. Svaz lyžařů RČS. přikročil proto k II. vydání knihy.

OBJEDNÁVKY VYŘÍDÍ VÁM KANCELÁŘ SVAZU LYŽAŘŮ RČS. PRAHA II., ŽITNÁ UL. 14

obtížnosti, v délce 4 km, od chatní silnice po lesních cestách a loukách do Nádražní ulice ve Hrobě a nejobtížnější, třetí, zvláště strmý sjezd Dra Maxe Lobkovice, v délce 3'3 km, přímo lesními průseky k hrobskému nádraží; tento poslední sjezd dosud jen asi 7 lidí bez pádu.

U nádraží v N. Městě je lyžařský můstek člena Svazu lyžařů RČS., Lyžařského klubu v Lounech, vedle pak byl zbudován můstek sokolskou organizací v Mostě. U Bendlovy chaty v N. Městě zřizuje se každoročně improvisovaný můstek pro žactvo. Při chatě na Bouřňáku

dosud můstku není, ač projekt k němu byl již před několika lety předložen předním odborníkům Svazu lyžařů; úkoly KČST vyžadují všude jinde velkého nákladu, takže ústředí přestalo na výstavbě nákladné chaty, a místních zámožných příznivců v duchcovské župě KČST není. Letos se však zřizuje při chatě kluziště z daru pana továrníka E. Katschnera z Police n. Metují.

V knihkupectví KČST v Praze dostanete příhodného knižního lyžařského průvodce po okolí Bouřňáku s mapou za 10 Kč. Kupte si jej a na shledanou v zimě i v létě!

JOS. KOUDELKA, BANSKÁ BYSTRICA:

Vývoj a terajší stav lyžiarstva na Slovensku.

Presne a dobre opísať vývoj a stav slovenského lyžiarstva je veľmi ťažkým úkolom. Chcem tu podať aspoň prehľadný opis, nakoľko poznám tento stav zo svojej mnohoročnej skúsenosti a pokiaľ som dostal ešte ochotou niektorých svojich spolupracovníkov daktoré pokyny a fotografie.

I.

Prvým spolkom, ktorý na tarajšom Slovensku pestoval lyžiarstvo už pred prevratom i po prevrate, bol Karpathenverein, terajší člen H. D. W. Tento spolok spíšských Nemcov venoval zvlášte veľkú pečlivosť Vysokým Tatrám a srástol s nimi tak, že jeho práca na poli športovom je ohromná a dnes ju už nevieme ani dosť dobre oceniť.

Karpathenverein je v podstate nemecký turistický spolok, ktorý si zriadil lyžiarske odbory a pestuje okrem turistického i lyžiarstvo závodné. Stredom ich športového ruchu je Tatranská Polianka, hlavou prof. Hefty (Kežmarok) a Dr. Reichert; veľkým priaznivcom a predsedom je Dr. Guhr. MUDr. Guhr má v Tatran. Polianke veľké sanatorium pre pľúcne choroby, ale tiež veľký lyžiarsky most a sánkovaciu dráhu. Každú zimu konajú sa tu veľké medzinárodné lyžiarske závody v behu, skoku a sjazde, ktoré poriada a riadi Karpathenverein.

Okrem Tatran. Polianky a Vys. Tatier pestujú lyžiarske odbory K. V. lyžiarstvo ešte v tých mestách, ktoré majú alebo mali väčšinu nemeckého obyvateľstva. Je to predovšetkým Kežmarok (prof. Hefty), Levoča a Kremnica (Dr. Elöd); tam poriadajú každú zimu lyžiarske kurzy a závody. Musím tu konštatovať, že na poli závodného lyžiarstva získali veľkých úspechov a vychovali vynikajúcich závodníkov.

Karpathenverein postačil v Tatrách a na Slovensku len v prvých rokoch poválečných. Teraz sa omezuje celkom rozumným spôsobom len na tie mestá, kde je dosť Nemcov alebo tiež Maďarov; všade inde sa pomery po stránke národnej, politickej i športovej úplne zmenily.

II.

Po prevrate sa začalo s príchodom Čechov v zime 1919/1920 pomaly síce, ale iste rozširovať lyžiarstvo československé, hoci sme sa mnohí museli len tu začať učiť. V prvých rokoch bolo to len lyžiarstvo ne-

organizované; neskoršie sa tvorily niektoré lyžiarske krúžky, alebo odbory, hlavne pri Kluboch čl. turistov, telocvičných jednotách sokolských a športových kluboch.

Zo športových klubov lyžiarských, ktoré prišli do života, chytily sa do závodného lyžiarstva »Klub tatranských lyžiarov« v Košiciach pre východ. Slovensko; v Tatrách a okolí Š. K. Vysoké Tatry (Nový Smokovec). Na strednom Slovensku Ski-Klub v Banskej Bystrici a na západnom Slovensku Ski-Klub Bratislava a Tren. Teplice. Keď tieto lyžiarske kluby začali pracovať a vstúpily do Svazu lyžiarov RČS, bol daný už základ k utvoreniu terajšej Slovenskej župy lyžiarskej.

Klub tatranských lyžiarov v Košiciach chytil se do stavby dvoch lyžiarskych mostov, popri sebe za mestom vybudovaných. Prvý je stredný most cvičný, druhý je síce menší, ale veľmi vhodný pro dorastencov. Hlavným »staviteľom« týchto mostov bol pán Chejnovský, terajší sudca a cvičiteľ Svazu lyžiarov RČS.

Okrem športového závodného lyžiarstva pestuje K. T. L. tiež lyžiarstvo turistické a vodí svojich členov nielen do blízkeho okolia, ale tiež do Vys. Tatier. Jeho prirodzené podmienky lyžiarskej činnosti sú veľmi dobré.

Najväčšiu prácu pre rozkvet čl. lyžiarstva vo Vys. Tatrách koná Športový klub. V. Tatry (Š. K. V. T.); bol založený na schôdzke lyžiarov 5. decembra 1926, ktorú svolal Mil. Slavík a riadil major Václav Dusil. Jeho lyžiarsky odbor poriada každú zimu lyžiarske kurzy (»tatranská škola lyžiarska«) a niekoľko závodov. Sú to závody klubové, verejné a propagačné, ktoré konajú vo svojom okolí (Ždiar, T. Kotlina). Ich najväčším podnikom je medzinárodný závod o putovný pohár Dérerov, usporiadaný ako verejný závod Slovenskej župy lyžiarskej.

Okrem toho má Š. K. V. T. vo svojej správe Jarolímkov lyžiarsky most v Mlynickej doline (za Štrbským Plesom), ktorý je však majetkom Svazu lyžiarov RČS. Bez tohoto mostu, ktorý sa stále zdokonaľuje, ani bez Š. K. V. T. nevieme si dnes čl. šport lyžiarsky vo Vysokých Tatrách ani predstaviť.

Stredom tohoto čl. lyžiarskeho ruchu vo Vys. Tatrách je Štrbské Pleso s najbližším okolím. Ďalej je to »Hrebienok« so svojim

Športhotelom a sánkovacou dráhou a Tatranská Lomnica. Najväčší ruch tu býva na veľkonôčnej sviatky; vtedy poriadáva tu Sväz lyžiarov RČS. medzinarodne lyžiarske závody v skoku a sjazdu; okrem toho Ski-Klub Bratislava memorial Dr. Hubáčka.

Na západnom Slovensku športovú prácu lyžiarsku v málo prajných prírodných podmienkach koná Ski-klub Bratislava; jeho stĺpy sú p. Křestan (predseda), Tylš (náčelník) a Turnovský.

Pretože blízke okolie nemajú pre závody priaznivé, uctieva klub svojho nebohého predsedu a zakladateľa Dr. Hubáčka každoročným memoriálom štafetovým, poriadaným na Veľkú noc na Štrbskom Plese vo Vys. Tatrách, v rámci verejných závodov sväzových.

Najčulejším lyžiarskym spolkom na Slovensku je Ski-klub v Banskej Bystrici. Bol založený 20. decembra 1929 a vstúpil hneď do Sväzu lyžiarov RČS; jeho prirodzené podmienky lyžiarske sú veľmi dobré. Terén v blízkosti mesta je výborný; Veľká Fatra s Križnou a Nízke Tatry (s chatou pod Cha-

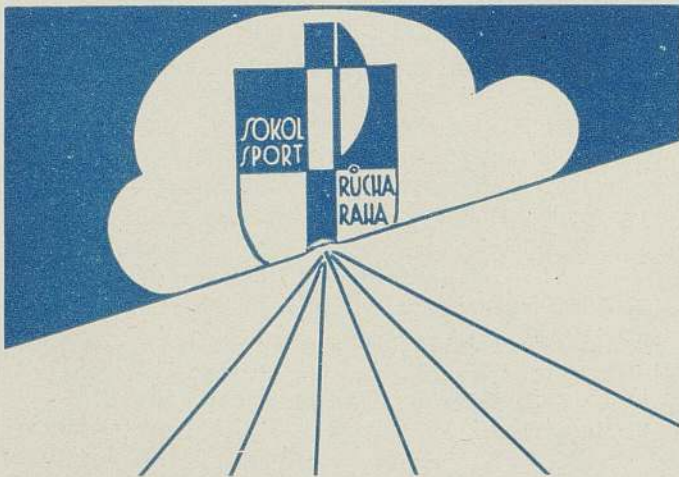
bencom a Ďumbierom) sú už teraz pohodlne prístupné.

Klub koná každý rok lyžiarske kurzy, závody klubové a verejné; má dnes asi 40 registr. závodníkov, 6 skúšaných sudcov a troch cvičiteľov Sväzu lyžiarov RČS. Verejné závody poriadava spoločne s veliteľstvom 10. divízie a miestnym odborom KČST; v roku 1933 to budú už piate závody s medzinarodnou účasťou.

Najväčšou doterajšou prácou Ski-klubu je stavba veľkého lyž. mostu gen. Štefánika v Srnkovej. Jeho staviteľom je podpredseda klubu Ing. Lad. Reiss a najväčšími jeho pomocníkmi mesto a okres. výbor bansko-bystrický. Rozjazd má dĺžku 80 m; most sám je 6 m široký a takmer 3 m vysoký. Doskočíte je ca 100 m dlhé a má profil parabolický, končiaci úplnou rovinou.

Pri moste je stála tribuna sudcovská a druhá väčšia pre obecnstvo; pre výstup závodníkov sú pohodlné schody. Podľa odborných odhadov dovolí tento most skoky 40 až 60 m dlhé; jeho skutočnú výkonnosť uvidíme len v tejto zime. (Pokračování.)

Je mnoho sportovních závodů... Zkuste to s Průchou!

SOKOL - SPORT - PRŮCHA
PRAHA I., NÁRODNÍ TŘ. 25. TELEFON 330-17.

**NEJLEPŠÍCH VÝKONŮ dosáhnete
jen když užíváte
vosků
na lyže**

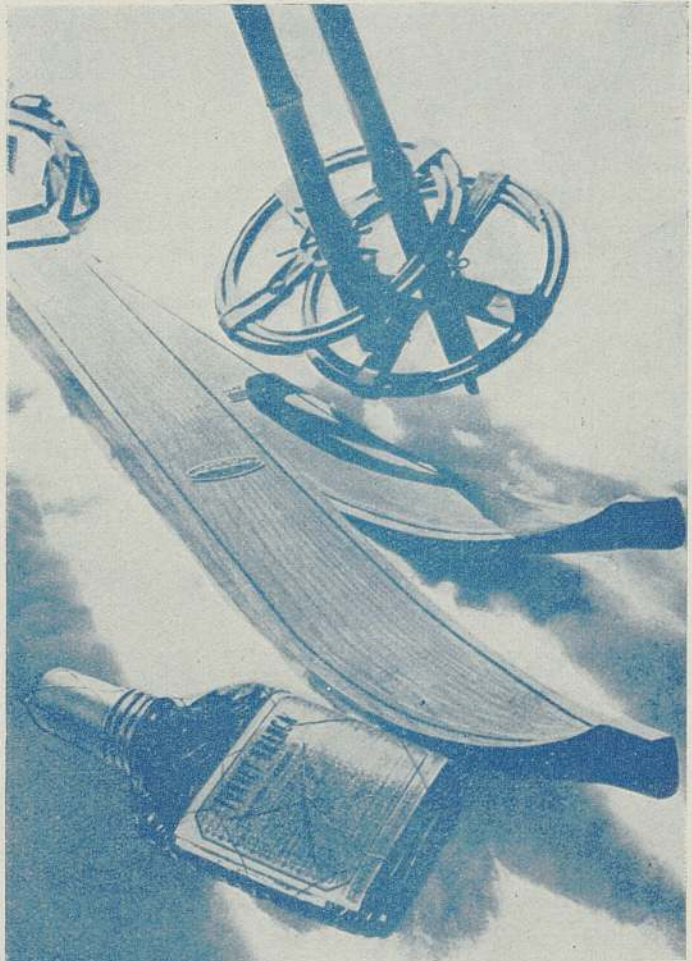

MANÁŠEČ VOSKU NA LYŽE

**pro
tvrdé
vosky
nezbytný!**

Novinky!
„CIRINE“-UNIVERSÁLNÍ VOSK
měkký vosk téměř pro všechny druhy
sněhu.
„CIRINE“-MEDIUM
měkký vosk pro lepkavý sníh.
„CIRINE“-SKARE pro suchý zmrzlý
sníh, střídatý sníh a prašan. Vyrovnají se
úplně cizím výrobkům, jest však daleko
lacnější. Račte je všude žádat!

Až pojedete do hor, nepameneňte vzít s sebou kapsní lahvičku
FERNET-BRANCA. Kalíšek FERNET-BRANCA ve sklenici vody, šálku
kávy nebo čaje, udrží Vás svěží po celý den.

Závody.

Dvojskok na novém můstku v Senohrabech.

Foto Maljetič.

Senohrabský Holmenkoll.

O senohrabském můstku se psalo hned druhého dne po prvních jeho závodech jako o objevu. A přece to je jenom pouhý můstek, sice menší než horské, zato však dokonalý a znamenitý. Je to můstek, který se hned napoprvé povedl na 100 procent. — Napsalo se: pionýrský čin Slavia. — Ano — ovšem vzhledem k širšímu pražskému publiku. Proč dlouhé výklady? Dnes se už stává velmi zřídka kdy u horských můstků, aby tam stála skupinka diváků, kteří ještě neviděli lyžaře ve vzduchu. V Senohrabech reprezentovalo tuto skupinku téměř 80% všeho diváctva a toho bylo 4 až 5000! Tomu se ovšem říká průkopnictví. Pražáci viděli dosud lyžařský skok pouze v biografu. A protože dobře vědí, že film je samý optický a mechanický trik, viděli již jaksi podvědomě i ve snímcích lyžařských skoků nějaký ten fotografický švindlík. A na jednou v Senohrabech viděli letět člověka poctivě třiapadesát metrů ve vzduchu. Tady je průkopnická cena senohrabského můstku. Je to můstek pionýrů.

Senohrabský podnik byl odvážným ve všech směrech. Především bylo jistě odvahou investovati značný peníz do stavby, jež jen velmi pomalu jej bude vraceti. Je vždy odvahou postavit se ke startu skoku na novém můstku a jen znalci dovedou oceniti jako u odvahou je skákati za tak slabých sněhových poměrů, jimž musilo býti se všech stran uměle napomáháno.

Ale můstek, který zahálel celou loňskou sezonu pro naprostý nedostatek sněhu — osvědčil se hned při prvním

závodu plně. Když jsme tam na podzim 1931 stáli s Krňoulem na hustě zalesněné stráni, sami jsme nevěřili, že nám tam Vrána skočí 53 m. Skočil. — Sice upadnul, ale po malé úpravě bude lze tam tuto délku skočiti bezpečně a to je — abychom si na to vzali mezinárodní měřítko — téměř výkon slavného můstku Holmenkollen v Oslo.

Když z čista jasna přišla zpráva, že v Senohrabech je patnáct čísel sněhu, nastal ve Slavii ruch a shon, jehož výsledkem byla pečlivá a nákladná úprava můstku (obzvláště dopadové plochy, kam se musilo nanášeti velmi mnoho sněhu a míchatí jej se solí, aby se uchytil, neboť to byl pravý prašan!), pak krátká, ale tiskem znamenitě podporovaná propaganda a pak už přišel největší den Senohrab. — Snad ani nebylo zapotřebí malého zpoždění startu, ale obecenstvo teprve po 13. hodině houfně přicházelo. Konečně vstoupil na můstek svazový náčelník arch. Jarolímek, předseda Svazu lyžařů Ing. Jauris (ovšem ve funkci předsedy S. K. Slavia) se župním předsedou Jirků; po krátkých jadrných proslovech přestříhнул Ing. Jauris pásku a po zahrání státních hymen zmizela konečně červená vlajka s hrany můstku. Prvním borcem, který se objevil ve vzduchu, byl Slavista Dyntr. A už šly skoky rychle za sebou, pádů nápadně málo. Autorům můstku, shromážděným v různých závodních funkcích na velitelské tribuně, spadl kámen se srdce. Po této stránce neměl žádný náš velký můstek tak úspěšnou premiéru. Skok za skokem se délka prodlužuje. A to se skáče s polovičním nájezdem. Dva skoky do konkurence. Bojují tu vedle zástupců různých klubů hlavně dva teamy: Slavia a Jilemnice. Obě mužstva jsou vedena olympioniky: Slavia šimůnkem a Jilemnice Feistauerem. Nejdelší výkon v soutěži měl šimůnek — 37 m. Závod měl tyto výsledky první číslo pořadí ve třídě, druhé v celku):

I. tř. 1—1 šimůnek, Slavia, 223'5 bodu, 35 m, 37 m. — 2—2 Vrána, Slavia, 218, 33, 35. — 3—3 Dolenský, Slavia, 210'2, 31, 34. — 4—4 Feistauer, Jilemnice, 200'4, 30, 31. — 5—5 Erlebach, Jilemnice, 194'4, 28, 30.

II. třída: 1—6 Dyntr, Slavia, 191'4, 28, 30. — 2—8 Kubát, Jilemnice, 183'9, 26, 29. — 3—9 Brabec, L. Z. K., 170'4, 25, 28. — 4—10 Tošovský, Vys. Sp. Praha, 155'6, 21, 28. — 5—11 Münz, Slavia, 150'6, 23, 24. — 6—13 Novotný, Jilemnice, 143'4, 18, 32. — 7—14 Novotný, Slavia, 134'9, 25, 28 m. p. — 8—16 Jelínek, Slavia, 96'1, 20, 28 p. — 9—17 Šíma, Vys. Sp. Praha, 82'3, 20 p. 21.

III. třída: 1—7 Vancl, Jilemnice, 185'4, 25, 28. — 2—12

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **PORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

Lyžařské diplomy

dle tohoto vyobrazení
na kartoně a ve formátu
66 × 50.5 cm
dodává firma

V. Neubert a synové,
grafický umělecký závod
Praha-Smíchov, Kobrova 1040

Stibral, Č. V. K. Praha, 146'3, 22, 22. — Dorost: 1—15
Wiedner, Č. S. K. Praha, 121'8, 20, 19.

Jilemničtí byli poraženi. Dlužno ovšem připomenouti, že Slavisté byli již z Krkonoš v Praze, když byli jilemničtí ještě telefonicky sháněni po horách, kde dleli na trainingu. Tak na př. Feistauer s Erlebachem projeli téměř 45 km ostré trainingové jízdy na hřebenech Krkonoš za prudké vichřice, když je stihnul ve Vosecké rozkaz ke startu. A tak tedy místo odpočinku hezky zostra domů a na nádraží. Téměř se nezastavivše, ve chvatu dorazili teprve v 1 hod. v noci na neděli do Senohrab. Kubát se právě vrátil z vojny a ještě neměl lyže na nohou. Také ostatní jilemničtí chlapečci byli zvláštní shodou okolností vysláni ve chvatu v poslední chvíli, majíce před tím jiné určení. Přesto si vedli statečně. Ovšem — Slavisté byli lepší. Klobouk dolů.

Po řádné soutěži následovaly skoky exhibiční. Plný nájezd ze 16 m vysoké věže. Dyntr skáče 43 a 44 m (při obou padá). Dolenský krásně 40, 43 a 43¹/₂, až uvádí obecnostvo v nadšení. Všichni zkoušejí své štěstí. Novotný, Jilemnice, 45 a 46 m (při obou se opřel o ruce — tedy pád), Erlebach 30, 31 m bezvadně, Feistauer 38 a 39 m nádherným, jistým »olympijským« stylem, Šimůnek dvakrát 49 m, bohužel při prvním padl, při druhém vstal teprve po odrazu rukama. Konečně neúnavný Vrána prudkým odrazem vyletěl s můstkem, aby rozstříkl sněh na 53. metru. To je délka, jež by se tam snad mohla skočit za bezvadného sněhu, ale nikoli za onoho, jemuž muselo býti pomáháno solí (příliš zmrzlý prach) a proto se nemohl Vrána srovnat a v přechodu do roviny upadl. Přesto však zůstává jeho výkon důkazem skvělé a při tom ekonomické konstrukce můstku. V závěru předvedli Šimůnek s Vránou a Feistauer s Dyntrem dvoj-

skoky. První, skočený přesně 30 m, byl výkonem, zřídka viděným i na nejlepších závodech, elegantním, jistým, podivuhodně simultánním.

Den byl skvělým dosti učiněním těm, kdo se o můstek přičinili (projekt: arch. Jarolímek, stavba: ing. Miňovský, místo a měření: Dr. Kalibera a Krňoul). Jedním z hlavních a nadšených iniciátorů díla a zároveň jeden ze sporé hrstky účinných pomahačů skutkem, byl min. rada Dr. Pipek, známý propagátor Senohrab.

Slavia má tímto můstkem, ležícím v ideální lesní scenérii a honosícím se pohledem stejného efektu jako proslavený Holmenkoll, zajištěnu poctivě popsanou stránku v knize zásluh o československou lyžařinu. Senohrabský můstek dostal do vínku štěstí. Přičinliví Slavisté necht se starají, aby mu zůstalo. *Kal.*

Klubový přespolní lyžařský běh lyžařů KČST Třinec. Lyžaři KČST v Třinci uspořádali v neděli 27. listopadu t. r. první závod toho druhu v Třinci. U startu u řeky Olše sešlo se celkem 15 závodníků, kteří všichni absolvovali nesnadnou, takřka horskou trať, která měřila pro dorost 3'5 km s výškovým rozdílem 100 m a pro muže 7 km s výškovým rozdílem 204 m. Technické výsledky: II. třída: 1. Mutina Fr. 33.18, 2. Stryja Jan 34.21, 3. Sabela Pavel 34.44, 4. Hečko Jan 36.04, 5. Štvrtňa Pavel 37.51, 6. Choleva Josef 41.26. — III. třída: 1. Koždoň Ondřej 30.15 (nejlepší čas dne), 2. Vrkoslav Jan 32.36, 3. Válek Jan 33.35, 4. Bober Frant. 40.35. — Dorost: 1. Habermann Vil. 15.14, 2. Bocek Vilém 16.13, 3. Piščeř Jan 17.12, 4. Steiner Arnošt 17.38, 5. Grün Ber.

Skautské lyžařské závody o putovní cenu arch. Zázvorky v Krkonoších. U startu na Lenzenbergu 31. prosince 1932

J. FREI LYŽAŘSKÉ DRESY

SKLAD SPECIELNÍCH LÁTEK VŠECH BAREV

KALHOTY PRO SKOKANY

BÍLÉ DRESY

NEPROMOKAVÉ DRESY

Z ANGL. PLÁTEN

PRAHA II., BREDOVSKÁ 8

I V. PATRO — Z D V I Ž

ZÁDEJTE V ODBORNÉM OBCHODĚ

LYŽAŘSKÉ RUKAVICE

„RICUL“

zák. chráněno, zhotovené
ze zvláštního, teplého, na-
vrch gumovaného trikotu

„LYŽAŘSKÁ

PŘEZŮVKA NA RUCI“

DETAILNÍ PRODEJ ZA:

	dětské	dámské	pánské
I pár	Kč 22.—	25.—	29.—
s koženou dlaní	„ 27.—	30.—	35.—

V Ý R O B C E :

RICHTER A ČULÍK

TOVÁRNÍ VÝROBA GUMOVÉHO ZBOŽÍ

PRAHA - SMÍCHOV

sešlo se 32 závodících, ponejvíce z LZK., KLV., LKVS., kteří startovali tentokrát za skautské oddíly. Trať pro dorost měřila 6 km, pro třídy 12 km (2 kola). Nejlepšího času dosáhl Hilčer, LZK., 47.22.

Technické výsledky. Dorost: 1. Votava, 5. odd., 24.38. 2. Vaníček, Pr. 3. vodní, 26.02, 3. Kastl, 26.50, 4. Šmerda, 28.12, 5. Petrboj, 28.40, 6. Zázvorka, 29.40, 7. Čácha (všichni 5. odd.), 29.55, 8. Švejda, 4. vodní, 30.54, 9. Malý, 3. vod., 32.27, 10. Kleint, 2. Tábor, 32.47, 11. Kulhánek, 45. odd., 34.11. — **III. třída:** 1. Machoň, 51.43, 2. Pařík (oba 5. odd.), 52.50, 3. Vysušil, 21. odd., 57.31, 4. Háek, 5. odd., 58.00, 5. Tondr, 44. odd., 60.03. — **II. třída:** 1. Starý, 53.12, 2. Batěk (oba 5. odd.), 55.18, 3. Safín, 3. vod., 56.27. — **Hosté:** 1. Hilčer, LZK., 47.22, 2. Hrabal, LKVS., 52.09, 3. Bönsch (mimo kon.), 53.32, 4. Mašín, KLV., 57.24, 5. Chýle, LZK., 60.31, 5. Cimler, 60.51. První polovina závodících obdržela plakety, věnované sportovním domem Skauting. Putovní ceny získává opět 5. oddíl Praha 842 body před 3. vodním s 345 body.

Lyžařské závody na Kopanině, dne 15. ledna 1933 pořádané S. K. Turnovem, mají již svou ustálenou tradici. Bývají největším závodem, kterým se zahajuje sezona závodní a byly jím i letos. Jsou zpravidla prvním závodem, ve kterém se změří naši nejlepší závodníci.

Účast závodníků byla velmi krásná a kvalitní. Závodů v běhu na 12 km zúčastnilo se celkem 49 závodníků, z nichž se nevdal ani jediný, závodů na 8 km zúčastnilo se 20 závodníků III. tř. (vzdali se dva) a sedm žen, z nichž se vzdaly tři. Celkem tedy zúčastnilo se závodů v běhu 76 závodníků a závodnic.

Závodů ve skoku zúčastnilo se celkem 28 závodníků.

Největší počet závodníků vyslal Lyžařský závodní klub v Praze (24), po něm Český Ski-klub v Praze, Vysokoškolský sport a K. L. Vinohrady. Dobře obeslaly závody i horské kluby.

Organisace závodů byla dobrá. Trať pro závod v běhu odpovídala požadavkům a vezme-li se zřetel na to, že šlo

o první závod v sezoně, jest nutno přiznati, že byla spíše těžší, než lehčí. Kromě toho znesnadňoval ji silný vítr, který byl po celou dobu závodů. Zájem se soustřeďoval na souboj dvou našich olympioniků Bartoně a Nováka, z něhož tentokrát vyšel vítězně Bartoň, dociliv času o 2 min. 37 vt. lepšího než Novák. Oba potvrdili, že zůstávají našimi nejlepšími běžci. Nebezpečně se jim přiblížil vinohradský Hromádka, který docílil stejného času jako Novák.

Z výsledků, jež uveřejňujeme níže, jest viděti, jak houževnaté boje byly svedeny ve všech třídách.

Závodům ve skoku vadil silný vítr, jehož nárazům nutno přičísti na vrub aspoň 50% všech pádů. I druhý pád Bartoňův byl způsoben nárazem větru před dopadem. Šlo o první závody ve skoku v letošní sezoně a proto jest nutno posuzovati je shovívavě. Vedle Bartoně, který docílil největšího skoku dne mimo konkurenci 42 metrů, upozornil na sebe zejména Hartig z Vysokého, který docílil nejlepšího skoku ze všech tříd. Mústek po opravách provedených loňského roku vyhovuje plně a nebyti silného protivětru, bylo by se docílilo jistě skoků přes 40 metrů. Prodloužili-li se ještě poněkud nájezd, bude lze bez jakékoliv úpravy doskočít docíliti skoků přes 50 metrů. Mústek kopaninský patří dnes mezi naše nejlepší mústky v Podkrkonoší.

Při závodech soudecovali Dr. Scheiner, Ďoubalík a Dr. Šolc s celým štábem pomocníků z S. K. Turnova. — S. K. Turnov může býti s provedením i výsledkem závodů plně spokojen.

Výsledky byly ihned při skončení závodů publikovány a první tři v každé třídě obdrželi čestné plakety a vítězům budou vedle toho zaslány čestné ceny.

V ý s l e d k y:

Technické výsledky. Běh na 12 km. I. třída: 1. Bartoň, ČSK. Vysoké, 49.21. 2. Novák, VS., 51.58. Hromádka, KL. Vinohrady, 51.58. 3. Stehlík, K. V. Vinohrady, 54.00. 4. Hylčr, LZK., 54.09. 5. Inž. Dlouhý, VS., 54.58. 6. Duňka, ČSK. Vysoké, 58.10.

II. třída: 1. Kučera, LZK., 54.31. 2. Matějasko, Ski-

LYŽE
a ostatní výstroj

VÁM NEJLEVNĚJI DODÁ JEDINĚ LYŽAŘ-ODBORNÍK **J. JANÁČEK**, PRAHA II., BENÁTSKÁ ul., proti Botanické zahradě. Filiálka Hradec Králové, Plácka. Úschovna lyží přes léto. Ceník zdarma

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

TUK NA SPORTOVNÍ OBUV
JUCHTIN
Lyž. vosk zn. DERBY v osvědčené jakosti.
Obě vyrábí: továrna **DERBY** krému na obuv, Praha VIII.

Patent ohlášen!

Zákonem chráněno!

NOVÁ KONSTRUKCE SANÍ!

VELKÁ RYCHLOST — BEZPEČNOST — POHODLÍ

Klubům a členům levné propagační ceny. V Praze obdržíte u velkoskladů FR. VÁŠA KARLÍN, Pobřežní 7. Žádejte prospekt.

INOCENC CEJPEK, TŘEBÍČ.

LYŽAŘI, KUPUJTE

LYŽE

JEN Z KRKONOŠSKÝCH JASANŮ

OCHRANNÉ ZNAČKY *Marque* *Deporeé*

VÝROBCE — SPORTOVNÍ ZÁVOD **J. NÁDVORNÍK, NOVÁ PAKA.**

klub Praha, 55.16. 3. Hoffmann, LZK., 55.29. 4. Puterlík, VS., 55.37. 5. Spazier, VS., 55.44. 6. Buchar, Ski-klub Praha, 56.19. 7. Kyněl, LZK., 57.13. 8. Kadavý, Ski-klub Praha, 57.58. 9. Hanuš, LZK., 58.30. 10. Petříček, Ski-klub Praha, 59.15. 11. Čermák, LZK., 59.21. 12. Holan, KL. Vinohrady, 59.24. 13. Grüner, LZK., 59.40. 14. Schovánek, SK. Semily, 59.52.

Třída starších: 1. Vítámvás, BLTK. Nový Svět, 1.05.23. 2. Kosina, Ski-klub Praha, 1.05.50. 3. Kopřiva, LZK., 1.14.30.

Závod na 8 km. III. třída: 1. Kovář, LZK., 40.52. 2. Neřuka, ČSK. Vysoké, 41.09. 3. Dyntr, SK. Slavia, 41.19. 4. Synovec, Ski-klub Praha, 41.49. 5. Svárovský, Ski-klub Praha, 42.34. 6. Šír B., Ski-klub Praha, 43.06. 7. Votava, KL. Vinohrady, 44.17. 8. Šír J., LZK. 44.24. 9. Weisheitel, LK. Liberec, 44.46.

Ženy: 1. Pluhařová, LZK., 49.25. 2. Kouřilová, SK. Sla-

via, 51.46. 3. Lelková, SK. Slavia, 51.48. 4. Knappová, LZK., 52.45.

Závod ve skoku prostém. I. třída: 1. Bartoň, Vysoké, 34¹/₂, 37 s p., bodů 112. 2. Hromádka, KL. Vinohrady, 26, 25 s p., bodů 82'6.

II. třída: 1. Kraus, LZK., 30¹/₂, 34 s p., bodů 96'2. 2. Hanuš, LZK., 25, 28 s p., bodů 95'4. 3. Čermák, LZK., 25 s p., 26, bodů 94'8.

III. třída: Startovalo 16 závodníků, klasifikováno 10 závodníků. 1. Hartig, Vysoké, 34, 34¹/₂, bodů 149'4. 2. Kovář, LZK., 28, 30, bodů 135'8. 3. Šír B., Ski-klub Praha, 27, 25, bodů 111.

Závod sdružený. I. třída: 1. Bartoň, bodů 272. 2. Hromádka, bodů 227'6.

II. třída: 1. Hanuš, LZK., bodů 255'4. 2. Čermák, LZK., bodů 250'8. 3. Kraus, LZK., bodů 237'2.

Zprávy župní a klubové.

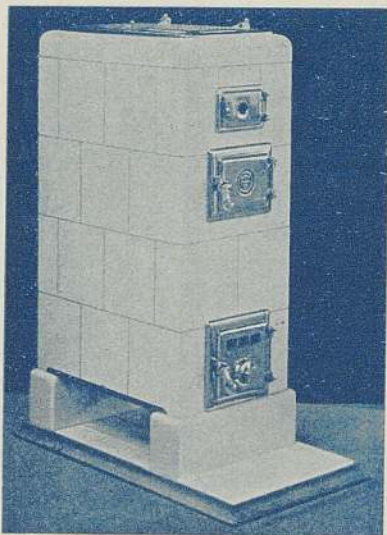
Klub Tatranských Lyžiarov v Košiciach snemoval. Klub Tatranských Lyžiarov v Košiciach vydržoval minulý dni svoje X. riadne valné shromáždenie, ktorého početná návšteva bola dôkladom záujmu o klub ako aj lyžiarsky šport.

Medzi prítomnými boli aj zástupcovia telocvičnej jednoty Sokol (pp. Lacina F. a Holub), odboru K. Č. S. T. Košice (p. dr. Václavík) a Slovenskej župy kanadského

hockeya (p. Šonka). Pozdravný prípis zaslaly I. Čs. S. K. Košice, I. Čs. L. T. K. Košice, ktoré tak ako delegáti menovaných vyzdvihly priateľské vzťahy ku K. T. L., za ktoré im predsedajúci dr. Kamberský srdečne poďakoval. Valné shromáždenie malo veľmi pekný priebeh a všetky zprávy funkcionárov, pečlivo zostavené, byly schválené.

Pri voľbe nového predsedníctva bol opätne predsedom zvolený p. dr. Karol Kamberský, podpredsedom dr. A. Pi-

PŘENOSNÁ KACHLOVÁ KAMNA

dodávame hotovú do bytu
NÁSYPNÁ I
STÁLOŽÁRNÁ
Typ 3501
„ 3700
„ 4000

PROPÁLÍTE
V ZIMĚ I— KČ
DENNĚ

VKUSNÁ
LEVNÁ
HOSPODÁRNÁ
Všimněte si jich
v sekretariátě
Svazu lyžařů
RČS.

ZÁPADOČESKÉ KAOLINKY

PRAHA II.,

UPŮJČOVNY 9

TELEFON 29841

Oficiální lyžařské čaje

(PRAŽSKÉ ŽUPY

SVAZU LYŽAŘŮ RČS.)

*s pestrým kabaretním programem
pořádají se každé úterý*

V DRAHŇOVSKÉHO
GRANDPODNICÍCH
U NOVÁKŮ

Lyžaři účastněte se, pobavíte se skvěle.

taš, jednatelem Fr. Beránek (Košice, Münsterova ul. 34), pokladníkem J. Šonka (ředitelstvo št. žel. odd. VIII.), náčelníkem Fr. Kovanda atd.

Bolo jednomyslelně přijaté, dorastencom a nemajetným členom príspevky sleviť a přijat týchto ako štipendistov.

Různé zprávy.

Vykrádání našeho odborného textu. V poslední době množí se opět případy, že některé větší denní listy a večerníky vykrádají doslova náš odborný text, zejména text našich různých zpráv, aniž by uvedly časopis »Zimní sport«, natož jméno autora, jako pramen této své levné a hlavně pohodlné zábavy. Nechtějíc prozatím tyto listy zde jmenováním jich pranýřovati, upozorňujeme, že každou takovouto příští žurnalistickou nekolegiálnost, resp. takovéto literární pirátství budeme stíhati trestním oznámením podle zákona o právu autorském.

Redakce.

Na zahajovací schůzi techn. sboru oslavena byla v ě k o v á a k m é seniora sboru, populárního lyžaře, jedinečného malíře zimních krás našich hor, vzácně sympatického, dobrého a bodrého mistra Cíny Jelínka. Po srdečném proslovu odevzdal mu za bouřlivého potlesku členů sboru náčelník J a r o l í m e k j í m aranžované památkové album snímků z Olympijských her 1932 v Americe. Drahý náš mistr Cíno, mnogaja ljeta! Připojený obrázek znázorňuje obětavého mistra Cínu v akci.

Účastníkům zájezdu do Innsbrucku. Většina z těch, kteří jedou na závody FIS s výpravou Čedoku, zúčastní se proponovaných tur a těm z nich, kteří v Alpách dosud nebyli a nejsou ve společnosti zkušenějších, platí tyto řádky.

V programech zájezdu jest výzva, aby účastníci v přihláškách vyznačili svoji lyžařskou vyspělost; než to »C« (t. j. dobrý jezdec) tam napíšete, uvažte to dobře. Přihlá-

Všetkému členstvu bolo doporučené, aby zúčastňovalo sa klubového života, spoločných vychádzok, návšteva novej chaty odboru K. Č. S. T. Košice na Jahodnej, nosenie klubového odznaku a získavanie nových členov.

síte-li se do slabší skupiny, můžete se, zjistíte-li, že jste se podcenili, dáti přeřaditi do skupiny vyspělejších. Horší je se přeceniti a být na obtíž ostatním.

Mistr Cína Jelínek značí o mistrovství padesátku.
Foto Komárek.

Co vzít s sebou? O dopravu zavazadel slibuje se postarati Čedok svědomitě, tedy kufry budou — paráda tudíž také, proč by konečně ne, když je to možné. Dřív ale pamatujte na věci účelné a potřebné. Výstroj s malým doplněním vyhovuje plně naše, túrová krkonošská. Kdo máš lehčí oblek, pamatuj pro každý případ na důkladnější prádlo; důkladnost platí o všech součástích výstroje a vý-

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. - V PRAZE NA POVOZY I PYTLE DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS,

PRAHA II., VODIČKOVA 18.

TELEFON 23256-7-8. — POŠT. PŘIHRÁDKA 486.

J. FIALA · ROSTOKLATY

Dámské
i pánské
lyžařské dresy

moderních střihů
v odborném prvotřídním
zpracování a nových barvách

TRIO SPOL. S R. O.
PRAHA II., Jindřišská 23
Č. Budějovice, Jihlava,
Jindř. Hradec, Pardubice

zbroje. V blahé důvěře v únorové slunce nezapomeňte na brýle a prostředek proti spálení — to se dá doplnit na místě. Teď podrobněji o tuleních pasech. Ty bude potřebovat ten, kdo se přihlásí na túry s většími výškovými rozdíly, 3—4 hodiny trvající. Konečně, zjistíte-li, že byste je mohli potřebovat, dostanete je tam dobré, vyrobené na základě mnohaletých zkušeností. Pásky nalepovací nebo připínací? Nalepovací jsou jednoduché pásky, které se lepí Sohmovým voskem (žlutá páska) nebo velmi dobře mediem Veloxu. Krok při výstupu s nimi je lehký, neboť neodrhnou postranní pásky, kterými jest upevněn pás připínací. Nalepení nutno provésti svědomitě, neboť dostane-li se mezi pás a lyži sníh, zpravidla dojde k odtržení pásu a je ho obtížno mokrý na zvlhlou lyži znovu přilepiti. To je jediná nevýhoda — vyjma ovšem oné práce s lepením. Pásky připínací jsou připevněny postranními pásky a vypnuty napínací přezkou. Připevnění je velmi rychle proveditelné a jsou zvláště výhodné tam, kde po výstupu následuje sjezd (kde nutno pásky sejmouti) a pak zase výstup — to je však v Alpách zřídka. Většinou vidíte pásky připínací. Ten, kdo chce býti zajištěn proti tomu, aby se sníh nedostal mezi lyži a pás, což výstup velmi ztěžuje, připínací pásky ještě lepší; to je nejjistější.

Vosky si kupte u nás, norské nebo dokonce naše vosky tam všade nedostanete a vlastnosti cizích výrobků nejsou každému známy.

Neopomeňte si opatřiti svazový flanelový odznak na rukáv, má krásné barvy a malebnou invenci (Muttich!).

— Honzů.

Přeprava lyží ve II. tř. vozové. K žádosti Svazu lyžařů RČS. povolilo ministerstvo železnic bráti s sebou bezplatně lyže do vozu nebo oddílů II. tř., určených pro zimní sportovce a opatřených nápisem »Lyžaři« a není-li takových, též do jiných oddílů jiné třídy, byli-li sportovci do nich poukázáni průvodčím vlaku. Povolení toto vztahuje se na všechny trati čs. st. drah a trati soukromé, čs. drahami provozované.

Lyže musí býti náležitě očištěny a osušeny a uloženy ve voze tak, aby zařízení vozu nebylo poškozeno. Za poškození nebo znečištění vozu jest cestující povinen náhradou podle článku 19., § 4 železničního přepravního řádu.

Nezaujme-li sportovec místo ve voze anebo v oddílu určeném pro zimní sportovce, nebo ve voze nebo v oddílu, jenž mu byl průvodčím vlaku poukázán, anebo nejsou-li lyže náležitě očištěny a osušeny, musí je podati jako cestovní zavazadlo za tarifní zavazadelné.

Není-li pro lyže místa v oddílu II. tř. nebo překážely-li

by lyže spolecestujícím, jest sportovec povinen umístiti lyže v postranní chodbě vozu, pokud možné v síti na zavazadla.

Ministerstvo železnic očekává, že zimní sportovci budou dbáti toho, aby ostatní cestující nebyli lyžemi obtěžováni a aby vozové zařízení nebylo poškozováno a znečišťováno.

Trvalé poskytnutí výhody bude závislým od toho, budou-li se zimní sportovci řídit pokyny železničních orgánů, zejména pokud se týče zaujetí místa ve vlaku.

— ř —

Pojištění členstva proti úrazu. Ke všeobecným pokynům pojišťovacím, které všem našim spolkům jsou známy a které také jsou uveřejněny jednak v pokynech všem spolkům dříve zasláným a jednak v lyžařském katechismu, vydaném Pražskou župou Svazu lyžařů RČS., sdělujeme ještě následující: Žádáme naše spolky, aby pro hladké likvidování škod dbaly výše uvedených směrnic. Doporučujeme, aby otázku pojišťovací převzal jako funkci některý člen výboru. Stává se často, že člen, který úraz utrpí, škodu včas nehlásí, nebo tuto hlásiti nemůže a je tudíž povinností spolku, poněvadž pojistka jest v jeho uschování, aby škodu sám ohlásil. Vyzýváme také všechny spolky, aby každý úraz byl hlášen, mimo pojišťovně, také pojišťovacímu referentu. Ve zprávě uveďte povahu úrazu a po skončeném léčení napište, v jaké částce byla škoda likvidována a byl-li tím člen uspokojen. Vzhledem ke značným škodám dbejte toho, aby se toto výhodné pojištění event. nezneužívalo. Podle sdělení pojišťovacího referenta celá řada spolků se dosud vůbec nepojišťuje a upozorňujeme, že je mravní povinností spolku, který členstvo získává, aby pojištění zvláště méně majetným členům doporučil, neboť tím uchrání svého člana pro nepatrnou premii značných finančních ztrát, které by v případě déle trvajícím onemocnění při úrazu utrpěl. Konečně žádáme, aby se tomuto pojištění věnovala ve spolcích náležitá pozornost a evidence. Všechny dotazy řiďte na pojišťovacího referenta J. Brožka v Pardubicích, který vám ochotně v každém ohledu vyhoví.

Zactvo a dorost lze pojišťovati za stejnou premii jako u členů. V přihlášce však nutno udati, zda jedná se o žáka, dorost nebo člana.

Pro pohodlí spolků, aby mohly co nejjednodušeji přihlašovatí dodatečně členy k pojištění, sjednáno bylo následující:

Dodatečné přihlašování členů k pojištění možno provésti na složenice pošt. spořitelny s poukázanou částkou. Přihlásí-li se vám k pojištění někdo ještě v sobotu, nebo

LYŽE FIRMY

**KAREL KOLDOVSKÝ
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

*jsou známy pečlivým provedením a dobrým
dřevem. Žádejte všude v obchodech kde
nejdou, budou Vám zaslány vyplaceně.*

*Žádejte
ceník.*

LYŽE

ZÁVODNÍ I TUROVÉ

nejnovějších vzorů i šířek vyrábí firma

BŘÍ SLONKOVÉ

Nové Město na Moravě

Telefon
číslo 32

Ceníky zdarma. — Klubům sleva

před některým svátkem, učíte tudíž přihlášku složenkou. Pojištění nabude platnosti teprve druhým dnem, který je označen razítkem pošt. úřadu. — ř —

Pojištění závodů. Doporučujeme všem našim spolkům, aby každý závod nechaly pojistiti na povinné ručení, čímž předejdou event. škodám, vzniklým úrazem některého diváka, jako na př. zranění lyže, která ujede závodníku, některého z diváků, zranění obecnstva při sesutí tribuny, poškození nájezdové věže a pod. Premie pojišťovací jest minimální. Přihlášky nutno učiniti před závodem přímo u První české vzájemné pojišťovny v Praze. — ř —

Náš obrázek ve 4. čísle anglického závodníka Reuge v universitním slalomu bude snad vzhledem k zobrazenému bravurnímu skoku přes překážku ve slalomu předmětem pochybnosti u některých našich čtenářů, kteří vědí, že závody slalomu jsou dnes již normalisovány. K tomu podotýkáme, že tento universitní slalom je typický, tradiční anglický závod vymykající se z veškeré normalisace, o němž Angličané mají svoje názory právě tak, jako je mají ve věci posuzování skoku a podobně.

Krásné výsledky v hockeyových zápasech, jichž docílil L. T. C. Praha při hockeyových zápasech v Davosu i doma, dávají nám naději, že L. T. C. Praha jistě bude hrát významnou úlohu při mistrovství světa, jež konáno bude v únoru v Praze. Jistě jednou z hlavních příčin stálých

krásných výkonů uvedeného klubu jest otevření Zimního stadionu na Štvanici, kde bylo L. T. C. možno utkat se s výbornými cizími mužstvy v době, kdy led v Praze nebyl. Zařízení stadionu jest úplně účelné a vyhovující, v poslední době zřízena i velmi pěkná tribuna pro žurnalisty a podle zpráv bude nyní přikročeno ke zřízení nových tribun, ježto je obava, že dosavadní místa při mistrovských zápasech by návalu diváků sotva postačila. Bude tedy vše jistě tak vzorně připraveno, aby odpovídalo všem požadavkům mezinárodní úrovně a všichni cizí účastníci hockeyových zápasů o mistrovství světa odnesou si od nás z Prahy jen ten nejlepší dojem. Ze i naše sportovní obecnstvo hodně k tomu přispěje, o tom jsme pevně přesvědčeni. — L. T. C. Praha, resp. čl. mužstvo, podle zpráv bude vysláno před zápasy do Špindlerova Mlýna, kde bude mít příležitost řádně na namáhavé mistrovství se připravit. Zimní stadion ve Špindlerově Mlýně jistě je nejvhodnějším místem pro tento účel. Avšak doporučujeme po nabytých zkušenostech, jež nám loni připravily porážku v Berlíně, aby nebylo dovoleno trénujícím hráčům provozování jiného sportu, jako lyžařství a sánkařství, aby nikomu nestal se podobný úraz, jako loňského roku tomu bylo s hráčem Malečkem. Letošní mistrovství světa máme letos doma a na dosah ruky a bylo by zbytečné, aby nějakým zraněním byl některý z našich vynikajících hockeyistů vyřazen z účasti na tomto skvělém letošním mistrovství světa.

Dr. O. Br.

Smilujte se nad kartáčkem! Ano, nad vaším zubním kartáčkem, který vozíte na hory někde v koutku bačochu, obklopený všelijakými věcmi, které s hygienou úst mají málo společného (na příklad dehtové vosky se s ním velmi rády bratří). Kupte mu pěkné pouzdro, ve kterém by mohl bezpečně přebývat spolu se svým spojencem THYMOLINEM, aby byli každého dne ráno připraveni vyjít do boje o zdraví vašich zubů. Opravdu, THYMOLIN a kartáček už si dobyli takových zásluh o krásu a o zdraví vašich zubů, že si toho plně zaslouhují. Pouzdro je lehké a elegantní, zabere málo místa a stojí jen Kč 6.—. Kompletní soubor (pouzdro, THYMOLIN, kartáček) přijde vás táboření.

Zkušený horolezec, který slezl vrcholky Himalaje, zahynul při pádu s Velké pyramidy. V »Corriere de la sera« dočítáme se z Kahýry: Tragickou ironií osudu zavinilo

Gšetěte Vaši sportovní obuv
Juchtovou živinou;

budete mít skutečný a zdravý
požitek ze sportu.

Juchtová živina, opak obvyklých kožních tuků, vnikne beze zbytku do kůže, změkčuje ji, činí ohebnější a trvale nepromokavou. Obuv se potom neláme a oddolává vlhkosti.

K dostání ve všech obuvních, sportovních a příslušných obchodech.

VŠE PRO LYŽAŘE JEN U PROCHÁZKY PRAHA III., VÍTEZNÁ 15.

Specialita: Finské břízové běhačky.

SPORTOVCI — LYŽAŘI

Nejlépe a nejlevněji Vás obsloužíme.

Kompletní lyže t. j. lyže, vázání, plechy, hole, talíře, řemínky od Kč 98.—

Lyžařské boty ručně pracované, zaručené nepromokavé, dvakrát šité, vysmolované od Kč 99.— 129.—

Každého udivujeme nízkými cenami a výbornou kvalitou.

**SPORTOVNÍ ZÁVODY: ŽIŽKOV, Roháčova 7
LIBEŇ, Primátorská 601
VRŠOVICE, Palackého 2**

Pozor na firmu v Roháčově ul. v domě č. 7. V této ulici nemáme žádnou filiálku, proto nezaměňujte s jiným závodem.

A 21

ŠVÝCARSKÝ LYŽAŘSKÝ VOSK TEKUTÝ

JEDNODUCHÁ A RYCHLÁ MANIPULACE
NÁDHERNÁ JÍZDA PŘI KAŽDÉM SNĚHU
TRVANLIVOST VOSKOVÉ VRSTVY.

I VY BUDETE SPOKOJEN

SEBOP. PRO. C. F. S. V. A. POLSKO
NICKEL KING-F. GROSS, H. OŠTRAVA

sklouznutí na úbočí Velké pyramidy smrt zdatného amerického alpinisty Bertranda Herroma, který se účastnil americko-německé výpravy do Himalají, kde bez nehody vykonal řadu nebezpečných a vysoce obtížných horských výstupů (na př. Ramthana, viz Zimní sport roč. XXI. — Lyžařství v Himalaji). Teď při výstupu na Velkou pyramidu sklouzl nešťastně a skutálel se až dolů po kamenitém svahu, při čemž se zabil. Pokud je známo, nevyžádal si dosud poměrně snadný výstup na pyramidu život žádného ze zkušených horolezců, ač tam zahynulo několik turistů, vzpomeneme-li jenom i našeho známého smíchovského lékaře Dr. Musila, který as před čtyřmi léty zřítel se s pyramidou Cheopsovy.

I. K.

Lyžařské odbory sokolských jednot, které, ač odběr časopisu našeho zastavily, stále nám zasílají k uveřejnění zprávy o svých závodech, můstcích a činnosti, tímto upozorňujeme, že ze známých důvodů, jichž iniciativa nevyšla ze Svazu lyžařů, nemůžeme tyto zprávy uveřejňovati. Ovšem k našemu velikému politování — s nímž vůbec pohlížíme na stále trvající známé »drobení« práce v národním našem sportu lyžařském.

I. K.

Turistický kongres v Jugoslavii konal se v první polovině měsíce ledna v Mariboru, zároveň s poradami stálého sekretariátu »Asociace slovanských turistů«. Ukončen byl prohlídkou nově zbudované turistické chaty, která nese jméno zasloužilého turistického činovníka a člena rady Asociace slovanských turistů Davorina Senjora, savedníka (rady) krajského soudu v Mariboru: »Sanjorev dom« a byla budována bez státní subvence. Je na kotě 1535 m na hoře »Pohorje« při Rybniškom jezeru. Otvírá se z ní malebný pohled na pohraniční pásmo Alp dělicí Rakousko a Jugoslavii, dále na Julské Alpy a Karavanky. Lyžařský terén kolem chaty je nádherný.

I. K.

Co tomu řekne obličej, když celý den lítáte ve sněhu, vánici, mrazem, ostrým sluncem? To mu přece nijak příjemné není — a červený nos, namrzlá brada nebo do ruda spálené tváře nejsou rozhodně sympatickým zjevem... Ale ne, obličej neřekne nic, ten je docela spokojen —

jenom když mu poskytnete patřičnou ochranu. Máme přece creme GRADO, který dokonale chrání proti mrazu i proti slunci, který skvěle hojí podráždění pleti (vyvolané na příklad jízdou v ledovém větru) a kromě toho podporuje rychlé a stejnoměrné zhnědnutí. Tedy nezapomňte: ráno, než jdete na sníh, vetřítí creme GRADO. A doporučte totéž dámám, aby se nemusely báti o hebkost své pleti, a aby byly večer při tanci hodně krásné. Prozradte jim, že creme GRADO se dostane také nemastný a že na něm drží skvěle pudr — chtějí-li vůbec na horách pudru používat. Ale toho skoro ani není zapotřebí, vždyť slunce, mraz, creme GRADO jsou nejlepšími kosmetickými prostředky sto procentního sportovce!

Žahájení československé výstavy horských fotografií v Madridu. Největší španělský spolek alpistů »Peñalara« v Madridu pořádá každoročně výstavu fotografií španělských hor. V důsledku navázaných přátelských styků s Klubem alpistů čsl. v Praze, zřídil spolek »Peñalara« československé oddělení, jež bylo členy Klubu alpistů čsl. obesláno 83 vybranými zvětšenými fotografiemi všech čsl. horských skupin. Současně zaslalo čsl. ministerstvo železnic na tuto výstavu 12 uměleckých tisků z hloubky. Podle došlé telegrafické zprávy z Madridu spolkem »Peñalara«, má naše československé oddělení hned při otevření výstavy neobyčejný úspěch.

Záslužnou činnost v propagaci zimních sportů mezi pražskou mládeží koná »Spolek pro pěstování her české mládeže v Praze«. Letos o vánocích opět vypravil pod vedením svých členů učitelů na 140 dětí pražských škol do hor — Mysliven u Božího Daru, Rejdic, Vysokého nad Jiz. — většinou z nich zapůjčil lyže a hradil ze svých prostředků část jízdného. Škoda, že nedostatek sněhu nedovolil plně se věnovati jízdě na lyžích, přece však našly děti na zdravém horském vzduchu osvěžení. Bohužel, omezené finanční prostředky nedovolují spolku rozšíření jeho činnosti na větší okruh pražské mládeže, ale i tak při každoročním vyslání na 140 dětí koná »Spolek pro pěstování her české mládeže v Praze« záslužné dílo na propagaci našeho krásného bílého sportu.

V. J. Jirků »vede« naše závodníky do Jugoslaviie. Kreslil ing. Fa. Příbyl.

KAM NA NAŠE HORY?

HOTEL KRAKONOŠ NOVÝ SVĚT
Měšťanský dům. Doporučuje se co nejlépe.

HORNÍ ROKYTNICE n. JIZ.

nejkrásnější koutek Krkonoš, nejkratší výstup na Dvoračky a hřebeny hor, dobré lyžaření. Jediný český hotel „OLYMPIA“ Cizinecké pokoje, prostorné turistické noclehárny. I. a restaurant, levné ceny. ANT. CÍFKA.

SOKOLSKÁ BOUDA

NA ČERNÉ HOŘE U HORNÍ STANICE LANOVKY 1300 m N. M. POŠTA JANSKÉ LÁZNĚ, TELEFON 44.

Vzorně zařízený horský hotel, význačné středisko československých lyžařů a sportovců, doporučuje se pro výborné sněhové poměry a rychlý výjezd na hřebeny Krkonoš, Vaší ct. přízni.

JAN ČERNÝ NAJEMCE SOKOLSKÉ BOUDY.

Štemberkova horská chata v horách Orlických „PANORAMA“ ve Dříšči, pošta Deštné.
Telefon Deštné č. 4 — Ústřední topení. — Elektrické osvětlení. Sředisko turistiky a zimních sportů v Orlických horách. — I. Turistická chata: útulné, čisté pokoje, restaurace s velkou zasklenou verandou.
Stanice dráhy Solnice, Nové Město nad Metují a Dobruška. — II. Dependence prvotřídně vypravená. 30 komfortních pokojů, hala, otevřená terasa a balkony. Ústřední topení, lázně, auto-garáže. — Denní pense mírná.
Z Dobrušky a z Nového Města nad Metují pravidelné autobusové spojení do Deštného. Prvotřídní kuchyně a nápoje. Jediněčná poloha v překrásné kotlině pod Velkou Deštnou. Josef Sedláček, hotelier.

Doporučují se: BOUDA U VODOPÁDU MUMLAVY Doporučují se:

VOSECKÁ BOUDA HOTEL HERČÍK HARRACHOV

Telefon: Nový Svět č. 5.

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV

Ústřední topení, tekoucí voda. Telefon Nový Svět číslo 6. (Stálá tel. služba.)

ČERNÁ BOUDA-KRKONOŠE

1300 m n. moř. — Pošta a telefon Janské Lázně.
— Přímo u stanice lanové dráhy — cvičitel mistr Donth. — Ústřední topení - levné pokoje.

Navštivte restauraci KČST ve Vrchlabí, proti nádraží.

Telefon 220. V. KOČÍ, restaurátér.

Navštivte jedinou českou nádražní restauraci ve Svobodě nad Úpou

ŠPINDLEROVA BOUDA

1208 m V KRKONOŠÍCH 1208 m

ZIMNÍ SPORTOVNÍ STŘEDISKO. VE VŠECH POKOJÍCH STUDENÁ A TEPLÁ VODA, ÚSTŘEDNÍ TOPENÍ, 70 POKOJŮ, LÁZNĚ, ELEKTRICKÉ SVĚTLO. ANNA LHOTOVÁ, MAJITELKA. — ADRESA TELEGRAMŮ: ŠPINDLEROVKA-PETROVKA. — TELEFONNÍ ÚŘAD: PETROVKA ČÍSLO 2.

LUČNÍ BOUDA (1410 m) RICHTROVA BOUDA (1244)
nad údolím Bílého Labe na cestě Výrovka - Pece

KEILOVA BOUDA (1326)
na cestě Výrov.-Špindl. mlýn

Všechny tyto boudy skýtají příjemný pobyt. Mírné ceny noclehů

Bratři Bönschové

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA.
Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce
a admin. Praha II., Žitná ul. 14. - Předplat. Kč 35- na 10 čísel. - Jednotlivé čís. Kč 4- - Telefon 322-1-3. - Účet pošt. úř. šek.
34.474. - Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.
Patisk vyhrazen.

LYŽAŘSTVÍ

ALPINISMUS

BOBSLEIGH

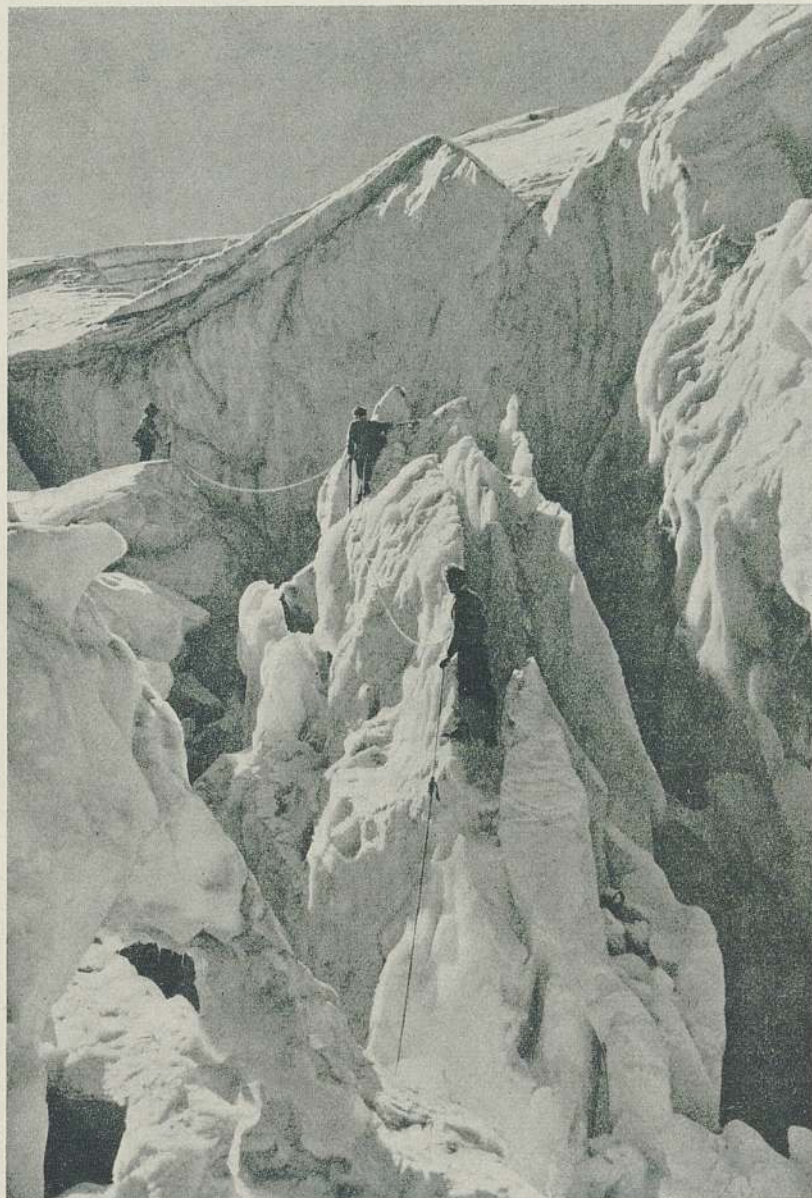
TURISTIKA

BRUSLAŘSTVÍ

ROČNÍK XXII.

ÚNOR 1933.

ČÍSLO 6.

Dolomity-Marmolata.

Foto Ghedina, Cortina d'Ampezzo, Italia.

Mezinárodní závod Coppa bar. Franchetti v Cortině d'Ampezzo.

»Hartig vítězí«, tak zněl krátký telegram do Prahy. Již po druhém získáváme tuto trofej, založenou baronem Franchettim, velkým příznivcem lyžařského sportu v Cortině, jehož jméno také nese můstek v Zuelu. Proti našim dvěma závodníkům, Hartigovi a Pechovi, postavili Italové své národní mužstvo, ne sice početné, ale zato na plochém cortinském můstku dobře trenované. Náš mladý, 19letý závodník Hartig zvítězil hladce před Canevou a Bonomim svým bezvadným stylem a naprosto jistým doskokem. Délka skoků byla totiž u obou prvních závodníků stejná, 45.5 m a 43.— m. Caneva jest rovněž mladý chlapec, 20letý z Asiago, temperamentní a odvážný, jeho styl jest však ve vzduchu neklidný a doskok nejistý. Druhý náš závodník, Pech, při druhém skoku upadl, zlomil lyži a zranil se na levé noze.

Sněhové poměry byly velmi příznivé, můstek byl bezvadně upraven a závodu přihlíželo několik tisíc diváků.

V ý s l e d k y: 1. Hartig Arnošt, Československo, bodů 219.5, metrů 45.5 a 43.—. — 2. Caneva Bruna, S. C. Asiago, bodů 213.1, metrů 43.— a 45.5. — 3. Bonomo Mario, S. C. Asiago, bodů 205.9, metrů 39.5 a 43.5. — 4. Menardi Severino, S. C. Fiamme, Gialle, bodů 195.—, metrů 39.— a 39.5. — 5. Zardini Ernesto, S. C. Fiamme, Gialle, bodů 188.5, metrů 41.5 a 39.5. — 6. Schmied Gualtiero, S. C. Cortina, bodů 176.4, metrů 34.— a 36.5. — 7. Pech Vítězslav, Československo, bodů 153.6, metrů 41.— a 42.5. — 8. Franceschi Luigi, S. C. Cortina, bodů 133.4, metrů 20.5 a 28.—.

M i m o k o n k u r e n c i: Badrutt, St. Moritz, skočil 44.5 a 46.5 m.

Italové právem nazývají Cortinu »perlou Dolomitů« a všichni naši účastníci z roku 1927, jichž podpisy jsem

nalezl na Capanně Gino Ravà, mně dají za pravdu. I tentokráte měli jsme krásné, slunečné počasí, prachový sněh a neopomenuli jsme si udělati velmi oblíbený výlet lanovou drahou na Pocol a odtud na Giaupass, odkud přinášíme v dnešním čísle snímky. Sjezd s tohoto pasu v hlubokém, prachovém sněhu jest nezapomenutelný. Podobných tur má však Cortina celé desítky. Velmi oblíbené jsou výstupy na Falzarogopass (2109 m), na Cinque Torri (2137 m), na Croda da Lago (2066 m), na Croda del Becco (2300 m), kde všude jsou ochranné chaty. Výchoziskem jest Pocol, na němž vyúsťuje lanová dráha s nástupní stanicí přímo na náměstí u kostela. Sjezd samotný z Pocolu (1550 m) do Cortiny jest nádherným požitkem a mohou jej absolvovati i lyžaři slabší. Kol dokola Cortiny, přímo u hotelů, jsou cvičné louky pro začátečníky. Cortina má mimo velké monděnní hotely velké množství hotelů menších, kde můžete bydleti za 25 až 40 lir, při známé a výborné italské stravě. U nás velmi dobře známý závodník Colli má vlastní lyžařskou školu a vždy s radostí se k naší výpravě hlásí. U něho naši krajané našli by vždy odbornou poradu, výcvik i vůdce na tury těžké.

Zajed'te si jednou do Cortiny a jistě nebudete zklamáni.

Spojení z Prahy jest přímo ideální, neboť odjedete-li v 13.40 balkánským rychlíkem přes Vídeň, jste druhý den v poledne již v Cortině. Ráno projíždíte krásným Pusteralem až do Dobbiaca a odtud dolomitskou elektrickou drahou malebným údolím do mohutného kotle Ampezza, v jehož sedlu leží městečko Cortina, dokola chráněné vždy červeně svítícími dolomitskými velikány, průměrných výšek 3000 m.

Jilek.

H. REYMONT:

Něco o těch nejmladších.

Když jsem loni o velikonocích sjížděla zasněžené pláne v Janských Lázních pod Enzianem, připadala jsem si velmi opuštěná. Bylo to po prvé, kdy jsem byla sama, bez společnosti a tedy nezvyklé. Doufala jsem, že snad cestou připojím se k nějakým známým, ale nikoho nepotkavši, zůstala jsem sama. Abych jezdila na cvičné louce s cizími, to mne příliš nelákalo, i vydala jsem se poohlédnouti po krajině. A co tak stoupám liduprázdnou, tichou zasněženou plání, slyším za kopcem zvonivý dětský hlásek. Zasluchnu asi toto: »To musíš, táto, takhle: roztáhni nohy, špičky lyží dej k sobě a dívej se před sebe a nic se neboj. Dole se již nějak zastavíš. Já pojeďu napřed, počkám dole na tebe a ukáži ti, jak se má stoupati. Ty chodíš tak komicky do vrchu, jako Chaplin.«

Spěchám, abych spatřila onoho malého učitele a již naskytuje se mým očím zajímavá podívaná. Malý, as šestiletý človiček, sjíždí krásným stylem a za ním táta, as čtyřicátník, o jehož stylu raději pomlčíme. Nezmenšujeme otcovské autority! Uvažují. Mám před tím malým učitelem ukázati co umím, či stavěti se úplnou začátečnicí? Ale touha po respektu zvítězila a já sjíždím »šusem« a končím elegantní kristiánkou. »Pane, ta to sjela, táto, viděls'?,« slyším a již malý lyžař stojí přede mnou a na-

vazuje styky: »Ukázala byste mi ještě jednou tu kristiánku, slečno?« A tak jsme se seznámili. Unavený otec nás brzy opustil, svěřiv svého syna zcela mé péči.

Tak jsem poznala Milana, sladkého, roztomilého chlapce. Nemyslete, že všechny děti jsou milé. Ba ne, obzvláště v těch letech dovedou být děti velmi vtíravé, protivné, obtěžují vás a unavují. Ale takový Milan nebyl. Vypravoval o škole, kamarádech, sportu a měl velikou radost, že sympatisuji se stejným fotbalovým mužstvem jako on.

Ale nyní byly to hlavně lyže. A než jsme se vrátili k obědu, byli jsme již zcela přáteli. — — —

Milan je již po obědě. Přichází k mému stolu. Zvu ho, aby přisedl a nabízím mu kompot. Milan zdvořile děkuje, že již jedl.

»Snad zbylo nějaké malé místečko pro třešinky, ne, Milane?« »To ne, ale pro merunky,« usmívá se dítě a tak se dělíme.

Cítím, jak mne chlapec pozoruje, zamyslí se a náhle se otáže: »Jakého jste náboženství, slečno?« Překvapuje mne otázka a navrhuji, aby hádal. A Milan velmi chytře odpoví: »Že nejste židovka, to vidím a tak jste tedy katolička, protože těch je nejvíce.«

Seskok.

Foto Ghedina, Cortina d'Ampezzo, Italia.

Odpoledne odjíždíme znova. Jedeme prostovlasí, slunce svítí a hřeje, jsme veselí a šťastní. Sjíždíme široké sněžné pláně, učím Milana zastavit se pluhem, kristiánkou či telemarkem; přirozeně, že děláme i »lavóry«, ale to zvyšuje jen naši náladu. Vracíme se, děláme plány na druhý den. Vypravuji Milanovi o různých zážitcích na lyžích a túrách a slibuji, že i s ním malou túru podniknu.

Druhý den ráno, ležím ještě v posteli, když ozve se nesměle zaklepání. Na moje vyzvání vstoupí Milan, ještě v negligée, s rozčuchanými, dosud neučesanými vlásky, právě tak, jak vyskočil z postele. Přišel prý se zeptati, jak jsem se vyspala. Usedá způsobně na postel a já balím jeho nožky do deky, aby se nenastydl. Zadoní, abych něco vypravovala. I vzpomínám na historku, jak mně jedné letní noci vlétl do pokoje mého pražského bytu netopýr. Líčím pestrými barvami moje leknutí i úzkost, že se mně nepodaří ho vypuditi, ale Milana to dnes nezajímá. Poslouchá sice, ale zdá se, že myslí na něco docela jiného. Pojednou jaksi zklamaně odchází. Ale neuplyne ani pět minut a Milan je zpátky. Tentokráte s »ruksakem« v ruce. Dívá se na mne a nesměle pronáší: »Ještě nebudete vstávat, slečno?«

Ptám se, proč. »No, vždyť půjdeme přece na túru.« Chápu jeho nedočkavost a abych ho trochu odškodnila, nabízím, aby si zatím naplnil baťoh věcmi, jež jsem mu

připravila na stůl. Milanova očka září. Skládá pomeranče, jablka, datle, studentskou směs, kyselé bonbony, čokoládu, ba i solničku a kousky chleba, zbylé ještě s cesty z Prahy.

Ale když se pak v jídelně setkáváme, je Milan smutný, až hrůza, sedí nad svou snídaní a nejí. Táta nechce dovoliti, aby si vzal baťoh, jaká pak túra prý, když se k obědu vrátíme.

Bylo mně dítěte líto, a v duchu jsem se na jeho otce zlobila, jak málo má pochopení pro tak nevinnou věc, ale jak jsem již shora řekla, nelze podkopávat otcovské autority; i pravím: »Tatínek má pravdu, Milane, nech baťoh tady, máš ho aspoň připraven na zpáteční cestu a to, co je v něm, ti přijde na cestě ve vlaku daleko víc k chuti, než nyní. Teď se rychle nasnídej a vyrazíme.« Zdá se, že je Milan spokojen.

Poslušně a rychle snídá, načež se vydáváme na cestu. Vedu ho lesními stezkami na místa, kde ještě nebyl a radost jeho nezná mezi. Chvilí stoupáme, chvíli sjíždíme a mně je jaksi smutno, když si vzpomenu, že toto posvátné ti-

Za každého počasí

COLOR SUPRA FILM 25° SCH

COLOR pomůže

WESTENDORP • WEHNER A-G • KÖLN AM RHEIN

GENERÁLNÍ ZASTOUPENÍ PRO ČSR.

FOTO WACHTL

Praha II., Senovážná 8
Praha II., Národní 26

Vinohrady,
Fochova 12

cho osamělých lesních cest brzy opustím, jakož i to, že ztratím svého malého a milého společníka, který mně pobyt v horách tolik zpříjemnil.

Povídám: Tak co, Milane, zdali pak mne poznáš, potkáme-li se někdy v Praze?« A Milan horlivě přisvědčuje, že ano. I táži se dále: »A smím se zeptati, podle čeho?« A dítě náramně vážně odpoví: »Protože jste hodná.«

JOS. KOUDELKA, BANSKÁ BYSTRICA:

Vývoj a terajší stav lyžiarstva na Slovensku.

(Dokončení.)

III.

Pre rozvoj turistického lyžiarstva na Slovensku vykonaly už a konajú ďalej veľmi mnoho lyžiarske odbory Klubu čl. turistov. Prvé miesto majú lyžiarske odbory KČST. v Banskej Bystrici, Kremnici, Ružomberku, v Trenčíne, na Vrútkach a v Žiline.

Lyžiarsky odbor KČST. v Banskej Bystrici viedol v prvých rokoch i závodné lyžiarstvo, kým jeho organizáciu a vedenie neprevzal novoutvorený Ski-klub. Preto sa teraz miestny odbor KČST. obmedzuje hlavne na turistické lyžiarstvo, ktoré podoprel znamenitým spôsobom stavbou chaty na blízkom Suchom vrchu (700 m) a pod Križnou pri Kráľ. Studni (1326 m).

Lyžiarsky odbor KČST. v Ružomberku má 284 členov, koná výlety a zúčastňuje sa i na niektorých lyžiarskych závodoch. Jeho hlavnou prácou je Heřmanova chata na Smrekovici (1488 m), s ktorej poriadajú každoročný sjazdový závod (ca 10 km), ktorý sa teší veľkej popularite.

Lyžiarsky odbor KČST. v Kremnici je doteraz len slabým odborom, hoci k svojmu rozvoju má výborné prirodzené podmienky, ale tiež značnú miestnu konkurenciu. Hlavnú prácu vykonalo mesto samo; je to stará chata na Skalke (1200 m) s novou prístavbou; práve teraz stavajú tam veľkú novú chatu. Smerom na Blaufuss sú veľké a nádherné lyžiarske terény (Freiungy), hľadané lyžiarmi z celého okolia. Znamenitý lyžiarsky rozvoj Kremnice (slovenského Semeringu) je otázkou neďalekej budúcnosti.

Jsem zmatena a dojata. Byla bych nejraději toto sladké dítě přitiskla a zlíbala. Ale Milan není mým dítětem, je cizí, smím ho jenom pohladiti po kučeravé hlavice.

A když se mně jeho malá postavička večer na Wilsonově nádraží ztratila v lese lyží a spoustě příjíždějících a já naposledy uviděla jeho ručku, na rozloučenou mi kynoucí — připadala jsem si velmi chudou.

Nakolko sa týče rozvoje závodného lyžiarstva, mali by lyžiarsky odbor KČST. i odbor K. V. zlikvidovať a založiť jednotný lyžiarsky klub. Tento by sa postaral o stavbu nového lyžiarskeho mostu, ale na severnej strane mesta; terajšie mosty Karpathenvereinu majú polohu veľmi nevhodnú.

Lyžiarsky odbor KČST. v Žiline pestuje veľmi vhodným spôsobom turistické i závodné lyžiarstvo. Koná nielen lyžiarske výlety a kurzy, ale organizuje tiež s miestnou vojenskou posádkou lyžiarske závody.

Okrem toho postaral sa o vybudovanie nádhernej chaty pod Chlebom (1400 m) v Malej Fatre nad Vrútkami; okolie chaty je znamenitým lyžiarskym terénom.

Pre závodné lyžiarstvo postavili za mestom celkom slušný lyžiarsky most (1930); na ňom sa konal r. 1931 závod v skoku, ako súčasť preboru Slovenskej župy lyžiarskej.

Krásne terény Nízkych Tatier boli oživené i v zime, keď sa staly dobre prístupnými výstavbou turistickej chaty pod Ďumbierom (2045 m) r. 1928 a pod Chabencom r. 1932. Chaty zaplatilo ústredie KČST. v Prahe; pri obidvoch chatách je na hrebeňoch zimné značkovanie.

Po výstavbe tretej chaty za Kráľ. Holou (pod Vápenicou) bude už celá krásna hrebeňová magistrála nízkotatranská hotová a prístupná. Bude to spojnica Kráľ. Hola, Vápenica, Ďumbier, Chabenec a Korytnica, ca 100 km. Hlavná čiastka (Ďumbier, Chabenec, Korytnica) ca 50 km je už hotová. Tým budú celé Nízké Tatry i lyžiarom

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **PORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

Lyžařské diplomy

dle tohoto vyobrazení
na kartoně a ve formátu 66 x 50,5 cm
dodává firma

V. Neubert a synové
grafický umělecký závod
Praha-Smíchov, Kobrova 1040

otvorené; pre nerozvážných alebo neskúšaných turistov budú však často nebezpečné.

IV.

V posledných rokoch staraly sa pilne o rozšírenie lyžiarskeho turistického i závodného lyžiarskeho odbory pri jednotách sokolských.

Prvé počiatky spadajú do rokov 1923/1924, ale organ. krúžky lyžiarske sa tvorily len neskoršie. Prvenstvo mala a má doteraz sokolská župa Podtatranská na čele so župným náčelníkom B. Tesařom a lyžiarskym referentom Kl. Somrom. Táto župa starala sa nielen o rozšírenie svojho lyžiarskeho, ale i o jeho rozkvet v druhých župách sokolských na Slovensku.

Spomenúť tu musím zvlášť niekoľko lyžiarskych kurzov v Korytnici v rokoch 1926 až 1929. Ďalej župných lyžiarskych závodov župy Pohronskej v Kremnici r. 1929 a Podtatranskej v Ružomberku 1930. Lyžiarske závody všetkých sokolských žúp slovenských sa konaly prvý raz v Ružomberku 1931 a druhý raz v Kremnici 1933. Najväčšie a najkrajšie lyžiarske závody na Slovensku bol prebor ČOS., usporiadaný v marci 1932 sokol. župou Podtatranskou na Štrbskom Plese ve Vys. Tatrách.

Najčulejšie lyžiarske odbory majú sokolské jednoty v Ružomberku, v T. Sv. Martine, Poprade, Žiline, Kremnici a v B. Bystrici.

R. 1930 bol postavený prvý sokolský ly-

žiarsky most na Slovensku sokolskou jednotou v Ružomberku. Každým rokom poriada táto jednota memoriál nebohého dra Kašpara; je to lyžiarsky závod štafetový. T. J. Sokol v Poprade mala najviac práce s preborom ČSO. na Štrbe 1932; Sokol v Kremnici (okrem spomenutých už župných závodov) pripravuje lyžiarske závody všetkých sokolských žúp slovenských r. 1933. K svojmu rozvoju má najlepšie podmienky terénové i sňahové.

Lyžiarsky odbor T. J. Sokol v Banskej Bystrici pestuje hlavne turistické lyžiarske (rodinné výlety), ktoré majú cenu len po stránke rekreačnej. Dušou odboru je brat Karol Skalský, jeden z prvých lyžiarskych inštruktorov v Ban. Bystrici.

Lyžiarske odbory telocvičných jednot v T. Sv. Martine a Žiline zúčastňujú sa pri poriadaní miestnych lyžiarskych závodov a majú už niektorých veľmi dobrých bežcov; v Ružomberku zase skokanov.

Po stránke organizačnej musíme ľutovať vystúpenia sokolských lyžiarskych odborov zo Svazu lyžiarov RČS. a tým i zo Slovenskej župy lyžiarskej. Môžeme len to povedať, že sa niektorým ani veľmi nechcelo, ale rozkaz je rozkaz. Dobré sme sa všetci vzájomne cítili a vieme iste lepšie než všetci páni v Prahe u zelených stolov, že zvlášť tu na Slovensku sa potrebujeme pre rozkvet čl. lyžiarskeho všetci sísť pod jednu zástavu; tou spoločnou zástavou je Svaz lyžiarov RČS.

ENOOLEJ · OSTGAARDOL · ENO

KDO MAŽE

TEN JEDE!

TUKY NA OBUV · LYŽ. VOSKY

The advertisement features a central illustration of a skier in a racing suit with the number 13, pulling a horse across a snowy mountain landscape. In the foreground, there are several containers of Eno products: a large can of Enolej, a smaller can of Ostgaardol, and a tin of Eno. The text is arranged in bold, stylized fonts at the top and bottom of the illustration.

V.

Spolkové lyžiarstvo na Slovensku usiluje sa zorganizovať v jeden celok Slovenská župa lyžiarska a ako člen Sväzu lyžiarov RČS. Bola založená k návrhu Š. K. V. Tatry dňa 11. decembra 1927 a ujala sa ťažkej a zameškanej práce organizačnej po celom Slovensku.

Išlo to len pomaly a horko ťažko; najväčšou prekážkou bola a je dosiaľ veľká jej rozľahlosť, že sa nedá po stránke technickej ovládnuť. Chceli sme ju preto rozdeliť, ale pre spomenuté už organizačné ťažkosti s lyžiarskymi odborními sokolskými boli sme nútení túto vec opäť odložiť a tým celý rozvoj slovenského lyžiarstva zabrzdiť, hoci nie našou vinou.

Dnes má Slovenská župa lyžiarska 29 lyžiarskych spolkov (odborov), z ktorých ale 18 zaberajú lyžiarske skupiny KČST., pretože lyžiarske odbory sokolské z nej na rozkaz ČOS. vystúpili. Terajším predsedom župy je MUDr. Lud. Izák (N. Smokovec), náčelníkom Ing. Vojtech Bukovčan (Solivar pri Prešove) a tajomníkom Al. Lutonský (N. Smokovec).

Toho roku konala Slovenská župa lyžiarska valné zhromaždenie 20. nov. 1932 v N. Smokovci a schôdzku výboru v Poprade. Stanovila termínovú listinu a program župy; okrem závodov klubových, verejných a medzinárodných je to predovšetkým týždenný kurz pre závodníkov.

Okrem povinného župného preboru poriada župa každý rok verejný závod medzinárodný o Déreov pohár na Štrbskom Plese, ktorý organizuje Š. K. Vys. Tatry (N. Smokovec).

K rozvoju župy a tým slovenského lyžiarstva potrebujeme:

- vstúpenie všetkých lyžiarskych spolkov (odborov) do župy,
 - rozdelenie a reorganizáciu župy a
 - určitú somosprávu a väčšiu finančnú podporu.
- V realizácii týchto troch najpotrebnejších vecí

musíme tak pokračovať, ako sa nám dajú vykonať. Bude to predovšetkým rozdelenie župy, druhou vecou samospráva nových žúp po stránke technickej a administratívnej. Bola by to reorganizácia síce v rámci Sväzu RČS., ale decentralizáciou terajšej administratívnej správy Sväzovej.

Tretou vecou musí byť väčšia finančná podpora župy od združených spolkov (odborov) i Sväzu lyžiarov RČS. Zo spol. príspevkov, ktoré sa doteraz platia priamo do Prahy, dostane župa od Sväzu len à 1 Kč za člena, čo práve stačí len na zaokrytie najnezbytniejšieho poštovného a cestovného.

Dalej musí Sväz lyžiarov RČS. pamätať prispieť mimoriadnou podporou na povznesenie lyžiarstva na strednom a západnom Slovensku. Je to predovšetkým už spomenutá nízkotatranská magistrála, lyžiarske mosty a kurzy slovenskej župy lyžiarskej.

VI.

Aby bol tento prehľadný obraz slovenského lyžiarstva úplný, musím tu ešte spomenúť lyžiarske kurzy štátne a vojenské, ďalej lyžiarske závody stredoškolské a vojenské.

Štátne kurzy lyžiarske, vydržované doteraz ministerstvom zdravotníctva, organizoval po dohode s odbor. inšpektorom telesnej výchovy pre Slovensko Školský výbor pre telesnú výchovu v Banskej Bystrici a viedol podpísaný v Korytnici v rokoch 1930 až 1932.

Tenže Školský výbor organizoval stredoškolské lyžiarske závody (slovenských stredných a odborných škôl), ktoré sa konali v Kremnici r. 1928 a 1929, v Ružomberku r. 1930 až 1932. Týchto závodov zúčastnilo sa vždy 100 až 150 závodníkov z rozličných stredných škôl. Primát mali ústavy z Banskej Bystrice (št. reálne gymnázium a kovobná škola), reálne gymnázium v Ružomberku a v Kremnici.

DO HOR

FOMA FILM

K FOMA FILMU

FOMA PAPIR

NEZKLAMOU!

LYŽE FIRMY

**KAREL KOLDOVSKÝ
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

Žádejte
ceník.

*jsou známy pečlivým provedením a dobrým
dřevem. Žádejte všude v obchodech kde
nejdou budou Vám zaslány vyplaceně.*

Každý zkušný lyžař volí jen to nejlepší z nejlepšího, volí proto jen

„SWEDRUPIT“

à Kč 2.—, à Kč 5.— vosk na lyže a

„NANSENIN“

à Kč 8.—

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme obuv vláčnou a naprosto nepromokavou. Obě se již 20 let výborně osvědčují. Lze obdržeti v každé drogerii a sportovním závodě.

Vyrábí velkdrogerie MILDE a RÜSSLER, Praha II. Štěpánská 18.

Při větších objednávkách sleva.

Útulna KČST. v Băňské Bystrici při Králově studni pod Křižnou.
Foto Wünsch.

Ministerstvo národnej obrany (telovýchovný odbor) poriadalo už po mnoho rokov vojenský lyžiarsky kurz pre dôstojníkov na Štrbskom Plese.

Mnohé vojenské posádky (v B. Bystrici, Žiline, Poprade, Košiciach, Ružomberku) zúčastnily sa

činne na prípravách a lyžiarskych závodoch civilných spolkov. To je mimoradna činnosť tunajšej vojenskej správy, z ktorej sa všetci veľmi tešíme.

Nakoľko snáď je tento obraz slovenského lyžiarstva ešte neúplný, prosím vážených čitateľov za láskave doplnenie.

MISTROVSTVÍ RČS. V JÍZDĚ NA LYŽÍCH PRO ROK 1933

KONÁ SE VE DNECH 2. AŽ 5. BŘEZNA 1933 V NOVÉM SVĚTĚ-HARRACHOVĚ

Na zuby

Praktické pouzdro na cesty

THYMOLIN

OCHE (S) ZNAM

THYMOLIN

Kč 6.-

Prvotřídní kartáček značky THYMOLIN Kč 3.- 5.- 6.-

pro kartáček a zubní pastu!

Slovenský ráj.

Je málo krajů v naší republice, které by se mohly pochlubití tolika přírodními krásami jako naše Slovensko.

S jedinečnými krásami sejdem se na Slovensku v místech, rozprostírajících se na jihovýchod z Vysokých Tater, táhnoucích se od Sp. Nové Vsi na západ k Hrabušicím a na jih k Dobšíně, kde leží pravý přírodní klenot, zvaný »Slovenský ráj«.

Je to skupina vrchů zahalená krásnými smrkovými a jedlovými lesy a v nich jako ostrůvky rozprostírají se květenou hýřící paloučky. Paloučky tyto poskytují nám daleko široký pohled, který na severovýchod uzavírá velebné a ohromným dojmem působící pásmo Vysokých Tater.

Střediskem »Slovenského ráje« je historicko-pamětní místo zvané »Kláštorská«, kde byla postavena chata K. Č. S. T., poskytující po celý rok návštěvníkům útulku. Z chaty možno podniknouti jedinečné vycházky do těsných hlubokých skalních roklí a dolin tohoto utěšeného kraje, jež vyvolávají úžas návštěvníka-obdivovatele. Dolinky jsou těsné, hluboké, schodovité. Místa byly tyto neschůdné, dnes již s upravenými stezkami, mosty a žebříky a tím přístupné. S obou stran lesnatých dolin zvedají se strmé stráně, místa měnící se v příkré skalní útesy, zvláště v nižších dolinách. Divoké útvary s porostlým bujným mechem visí na skalách. V některých dolinách tulí se protěží mezi skalními růžemi.

Úzkými skalnatými dolinkami probíjejí si cestu divoké horské potůčky po obou stranách jejich březích rozsetou květenou. Romantické partie, útesové krásy, úžlabiny, rokliny a vodopády, toť harmonie života »Slovenského ráje«. Úžasné drobná práce času a vody. Skalnaté koryto potůčku vmyté do skalních útesů, vlhké a kluzké úskalí a všude stopy jarních mohutných vodních proudů. Kol vody poházené klády starých stromů. Ostrý a zdravý horský vzduch. Bublající potůček vesele poskakuje roklinami a místy jen ztíží se těmito prodírá a tvoří vodopády. V roklinách plno divé scenerie. Malé jeskyně, tísňivé skalní útesy, propasti, těsné žlaby, toť hotové zázraky. Neutuchající boj vody s vápencovými skalami působí čarokrásnou romantiku divů.

A v zimě ticho . . . Lesy, doliny, zasněžené vrchy, zamrzuté potůčky i vodopády. Je zima. A zima čarokrásným proutkem proměnila všechnu tuto krásu v pohádkovou říši krásy. Říše ledu a sněhu. Krásy, které přesahují všechny hranice fantasmie. Tu a tam v bělostně se třpytícím sněhovém poli stopa zvěře. Jen turistova stopa chybí! Doliny bez slunka, na horách však mocné jeho paprsky ozařují všechnu tuto nevídanou a jedinečnou krásu!

Opojte se čistými krásami, čisté zimní, pohádkové přírody!

Toť »Slovenský ráj«!

Zprávy z ciziny.

Zprávy z Francie. Orgán francouzského Alpského klubu »La Montagne« přináší v říjnovém čísle r. 1932 článek o lyžaření v Libanonských horách, kde se udržuje sníh během zimy až do počátku jara. Libanonské hory sestávají ze třech skupin: na severu Baruk Kenisie ve výši 1800 až 2000 m, dále vysočina Sannin až do výše 2700 m a na východě skupina Kornet Sanda, která dosa-

huje výše 3100 m. Na východě v horách Antilibanonu lyžaří se ve skupině Hermonu, která dosahuje 2800 m a pak na sever od damašské silnice ve skupině Djebel Chekif. Lyžařské výpravy do těchto končin provádí Francouzi z Bejrutu, kde utvořena byla před několika měsíci odbočka francouzského Alpského klubu, čítající 40 členů.

*

LEHCE VYSTOUPÍŠ —
RYCHLE SJEDEŠ
S VÝZBROJÍ A VÝSTROJÍ
OD PRŮCHY

SOKOL
SPORT

PRŮCHA

PRAHA I. NÁRODNÍ TŘ. 25, TELEFON 330-17

**TUK NA SPORTOVNÍ
OBUV**

JUCHTIN

Lyž. vosk zn. DERBY
v osvědčené jakosti.

Obě vyrábí: továrna DERBY
krému na obuv, Praha VIII.

Dámské
i pánské
lyžařské dresy

moderních střihů
v odborném provozydlním
spracování a nových barvách

**TRIO SPOL.
S.R.O.**

PRAHA II., Jindřišská 23
Nároží Nekázanky.
Č. Budějovice. Jihlava.
Jindř. Hradec. Pardubice

Dvacetipětileté výročí mezinárodních lyžařských závodů bude oslaveno v roce 1933 na mezinárodních závodech, které se budou konati od 14. do 19. února v okolí průsmyku Mont Genève u Briançonu, na hranici francouzsko-italské.

*

Groupe des Skieurs de Montagne du C. A. F. úřaduje v budově C. A. F. od 1. listopadu během zimy každou sobotu od 3—5 hod., kde podává odborné informace.

*

Hotel u Mont Genève na sedle 1860 m, krásný lyžařský terrain, výlety: ku prameni Durance a na Col du Goudran 2365 m, odkud se může jeti do Briançonu strategickou silnicí vedoucí z pevnosti Janus.

*

Sportovní rychlovlaky pro lyžaře zavedly následující linie ve Francii: Dráhy elsasko-lotrinské, Chemin de per de l'Est (do Vogéz), Paris Lyon Méditerranée (Paříž—Chamonix—Aix les Bains—Bourg St. Maurice) a Chemin de fer d'Orléans et du Midi (Paříž—Pyreneje).

*

Nové středisko zimních sportů v Savojsku »Le Grand Bornand«, 931 m, v oblasti hor Aravis, 30 km od Annecy, odkud jest spojení autocarem. Z Lyonu a ze Ženevy jedou do Annecy sportovní vlaky. V místě jsou 2 hotely se 70 pokoji.

*

Club Alpin Français vydal novou lyžařskou mapu, a to okolí Modane a Moutiers.

*

Další nové lyžařské středisko vzniklo v Abriès v horní části údolí Queyras, blíže italských hranic.

*

Nové spojení pro zimní sporty bylo zřízeno v Dauphiné, a to zavedena služba auto-chenilles mezi Grenoblem a Briançonem přes Col du Lauteret ve výši 2075 m.

*

Provinciální lyžařské federace jsou: Pyrenejská, se sídlem v Toulouse, Dauphinská se sídlem v Grenoblu a elsaská.

*

Historická silnice ve francouzských horách. V červnu t. r. byla pod záštitou celé řady cizineckých kanceláří v jižní Francii a v Dauphiné otevřena historická silnice návratu Napoleonova z ostrova Elby: Juan

—Les—Pins—Grenoble. Silnice vede přes Cannes, Grasse, Digne, Sisteron, Gap, Corps a Vizille do Grenoblu. Hlavní slavnost konala se u jezera Laffrey, kde královské vojsko připojilo se 7. března r. 1815 dobrovolně k Napoleonovi, načež konal se pochod do Grenoblu. Na břehu jezera postaven jest Napoleonovi pomník, hlásající světu jeho vítězný pochod přes řadu horských průsmyků do Grenoblu. Slavnosti zúčastnil se státní podtajemník turistiky M. Gourdeau a mnoho zástupců turistických a alpistických korporací.

Uvedená silnice jest i turisticky velmi zajímavá a vede krásnou hornatou krajinou. Z Corps lze vystoupiti na horský poutnický chrám Notre Dame de la Salette s nádhernou vyhlídkou, odkud možno opět sestoupiti do západní části horského masivu Valgaudemar, skupiny Oisan. Z Vizille vede známá horská silnice přes La Grave na Col de Lauteret do Briançonu, resp. na sever přes Col du Galibier do St. Jean de Maurienne. Všecky tyto silnice mají znamenité automobilové spojení.

*

Alpistický zpěvácký spolek utvořil se v tomto roce v Grenoblu pod jménem »Cercle Choral montagnard«, a čítá 80 členů.

*

V červenci r. 1931 vykonal Polák K. Narkiewicz-Jodko první výstup severní stěnou na Le Rateau, střední vrchol (3766 m) ve skupině Oisan, ve Francii.

*

Odbor franc. alpského klubu »Hautes Pyrénées« v Tarbes, uspořádal letošního roku na veletrzích v Tarbes alpistickou výstavu.

*

»La Montagne«, orgán francouzského alpského pluku, přináší v listopadovém čísle článek místopředsedy Klubu alpistů čsl. R. Piláta o horách v Československu.

*

Francouzská lyžařská federace pořádá ve dnech 14. až 19. února XXII. mezinárodní lyžařské závody na Mont Genève u Briançonu, na italsko-francouzských hranicích.

Lyžařské závody ve Švýcarsku v únoru 1933. Andermatt, 19. února, závody ve sjezdu. — La Chaux-de-Fonds, 11. a 12. února, lyžařské výroční závody horské univerzitní federace. — Davos, od 18. února, zimní sportovní týden. — Grindelwald, 18.—19. února, zimní mistrovství bernské university. — Pontresina, 14. února, mezinárodní závody

Dobré - levné - LYŽE
KOVOVÉ HRANY
Červený a Glogar, Praha II., Spálená 27.
Telefon číslo 45775. Telefon číslo 45775.

ve skoku na lyžích. 19. února, závody mezinárodní ve sjezdu. — St. Moritz, 11.—12. února, lyžařské závody. — Villars, 8., 11. a 18. února, lyžařské závody.

Různé. Na mezinárodním kongresu alpistickém v Chamoniix r. 1932 bylo rezervováno předsednictví mezinárodní unie alpistických asociací švýcarskému alpskému klubu. Na valné hromadě tohoto klubu byl na toto předsednictví delegován Egmond d'Arcis, předseda ženevské odbočky švýcarského alpského klubu.

Švýcarský kalendář pro horolezce a lyžaře na rok 1933 vydalo nakladatelství Stämpfli & Cie, Bern. Cena v plátně váz. 3 šv. fr.

Českošpanělské styky. Fotografie, vyložené v československém oddělení výstavy horských fotografií alpistické společnosti »Peñalara« v Madridu, budou převezeny do Zaragozy. Tamější spolek »Montañeros de Aragón« uspořádá výstavu horských pyrenejských fotografií s československých oddělením, kde budou vystaveny obrázky našich hor.

Závody.

XVI. veřejné lyžařské závody a přebor Brněnské župy Svazu lyžařů RČS, IX. přebor vysokých škol RČS v jízdě na lyžích pro rok 1933, v Novém Městě na Moravě ve dnech 12—15. ledna 1933. — 14. ledna 1933. Závod na 10 k m. Přihlášeno 36, startovalo 26, dojelo 24 závodníků, vzdali 2. — III. třída: 1. Srkal Milota, LKSV. Praha, 46.46, 2. Václavík Mil., LKSV. Praha, 47.08, 3. Kosour Boh., SK. Nové Město, 48.00, 4. Musil Bohusl., SK. Nové Město, 48.50, 5. Boháč Jar., SK. Nové Město, 49.07, 6. Balvin Frant., Čs. Skiklub Praha, 49.48, 7. Havlík Josef, SK. Nové Město, 50.59, 8. John Pavel, Čs. Skiklub Praha, 52.28, 9. Machen Ladisl., SK. Slavia Praha, 54.36, 10. Zawislak Jul., VS. Brno, 56.23, 11. Melichar Frant., KČST. Něm. Brod, 59.29, 12. Pícek Jan, KČST. N. Brod, 1.00.44. 13. Balcar X. VS. Brno, 1.02.30, 14. Baloun Jan, KČST.

Něm. Brod, 1.03.04, 15. Prokop Jos., VS. Brno, 1.04.42, 16. Ladavac Pav., VS. Brno, 1.14.08. — **Dorost** mimo konkurenci: 1. Zajíček Boh., SK. Nov. Město, 49.22, 2. Pavliš Jar., SK. Nov. Město, 52.41, 3. Balánek Stan., SK. Nov. Město, 53.57, 4. Ptáček Jan, SK. Nov. Město, 55.10, 5. Puchýř Boh., SK. Nov. Město, 1.08.10. — **Akademický přebor**: 1. Srkal Milota, T. Praha, 46.16, 2. Václavík Mil., T. Praha, 47.08, 3. Machen Lad., T. Praha, 54.36, 4. Zawislak Jul., T. Brno, 56.23, 5. Balcar X., T. Brno, 1.02.20, 6. Prokop Josef, T. Brno, 1.04.42, 7. Ladavac P., T. Brno, 1.14.08. — **Ženy** (akademický přebor a veřejný závod): 1. Dostálová Růž., VS. Brno U, 58.16, 2. Německá Božena, LK. Brno, 1.04.19, 3. Houdková Marie, VS. Brno, 1.07.29, 4. Totušková Jarm., VS. Brno, 1.27.26.

IVy můžete nyní filmovati

**Nový přístroj
Ciné-Kodak-Eight
je zde!**

**Cena
jen Kč 1195-**

*Ceníky
v každém
foto-
závodě*

nebo ufy: KODAK, spol. s r. o., tuzemský závod, Praha II, Václavské n. 30

Terenní skok. Predigtstuhl u Reichenhallu (Bavorské Alpy).

Foto Kester, Mnichov.

ARCH. VLADIMÍR HIPMANN:

Dvě alpské piečy.

I.

Zpívající sníh.

(Sangenberg.)

Vítr se zvedl, tichý šelest sněhových krupek přeběhl firnové pole.

Hvízdání malých ledových plátků znělo stále silněji a teskněji; jejich drobné hrany se ulamovaly v prudkém tanci větru a letěly přes střechýle tyčí...

Šustily přes firnové pole, metány lehkou rukou větru, letěly do propasti za mnou...

Firnové pole!

Bylo u mne, dole, na dosah!

Viděl jsem jej z Lucku — malé vesničky, která byla opravdu jak v průduchu*) mezi horama pod Gebeithornem. Vypadala jako velký drahokam, vsazený do stěny Gebeithornu.

Starý Lotse a tlustý Ranninhalt pokyvovali hlavami, když jsem seděl v poledne na černém plotě Lotseova hostince a díval se vzhůru pod sedlo.

A když špice Gebeithornu zbarvila se krvavou červení a na vesničku Luck položila modrý stín, seděl jsem opět na plotě a nevšiml si hřmotně jedoucích saní s dřívím se silnými koňmi.

Firnové pole!

Svitilo intensivněji než kamenná hlava Rohu a mně se zdálo, že tam není firnové pole, ale otevřená rána země, která krvácí.

Často, než jsem šel spát, pohlédl jsem malým okén-

kem za úplňkové noci na Gebeithorn a moje oči svezly se do sedla — tam nad zsinolou krajinou ležel tiše modrý drahokam — moje firnové pole!

Stál jsem u okna dlouho, necítil jsem chladu a ze zdola, tam, kde malé okno házelo na hromadu tvrdého odházeného sněhu žlutou zář, ozýval se houpavý tyrolský zpěv s citerou, který sesiloval a umlkal otevřením dveří a s ním žila a hynula záře výčepu.

Nuže, jednoho dne, kdy před tím v noci zářil drahokam jasněji než kdy jindy — zmizel jsem z vesnice.

Smál jsem se v duchu starému Lotsemu, jak se bude dívat, až postel bude prázdná.

Ujel jsem jako zloděj za vesnicí — a vpravo přes most — pak jsem stoupal přes Wiesenberg na Gebiss.

Nemohl jsem nikdy pochopit, proč říkají hřebenu Gebiss — Kousadlo — nepochopil jsem toho, až když jsem byl na Wiesenbergu.

Viděl jsem zuby tohoto hřebenu, ostré skalní nože vedle sebe, jako zuby krokodila, věčně ve stínu a zamračené, věčně holé, beze sněhu!

Našel jsem úzké sedílko a projel Gebissem prudce pod Gebeithorn.

Zde nad mojí hlavou na úpatí Gebeithornu leželo firnové pole.

Ohlédl jsem se.

Za mnou čněly klepeta Kousadla, dole černala se vesnička a její střechy, kryté korou a kamením,

*) Luck = průduch.

Krkonoše: Vznik Bílého Labe pod Luční boudou.

Foto Kozák.

rýsovaly se jak na mapě, za ní běhal se Gebrech, Malý Mnich a v dáli se černala temná hora Kiefernberg s táhlým pohorím Bavorských Alp.

Stoupal jsem, sníh se sesouval, lámal a hrnul. Občas desky jeho kory se syčivým zvukem klouzaly dolů.

Konečně zde!

Firnové pole! Moje firnové pole!

Velký plát lesklého zrcadla ležel přede mnou a — zpíval!

Jako mocné píšťaly varhan, střídaly tóny a plakaly — stál jsem.

Pak vše zmlklo a tichý šelest jako vzdech smetlo prach do hloubky a opět ten pláč, smíšený s velebnou písní.

Sníh — zpíval!

Teď chápal jsem starého Lotse, když sedlo jmenoval Sangeberg.

Stál jsem nehnutě dlouho a poslouchal pláč.

Dole černé zuby Kousadla zatáhly se mlhami...

Zmizelo vše, zmizela vesnice, Wiesenberg, údolí s nižším předhořím, jenom klepeta Kousadla vynikala nad čáru mraků.

Jeho černé zuby vystupovaly z bílé dásně mraků, jako by se smály tomu, co nahoře tolik pláče.

Tóny se zmáhaly víc a více, stále bolestněji a tesklivěji!

Nevím, jak dlouho poslouchal jsem velebnou, podivnou píseň větru, který letěl přes firnové pole.

Černý Gebiss zamračil se ještě více, strašné zuby ztrácely se občas v kotoučích mraků a nemilosrdně je řezaly.

Těla šedých par, hnána větrem na ostré zuby,

trhána klesala do hloubky, aby opět spojena vrhala se na ně.

Byl to zvláštní gigantický souboj!

Jen nahoře, jako matka vidíc své dítě vraždit, plakalo sedlo — moje firnové pole.

Vysoko nad Gebeithornem letěly malé obláčky na modrém nebi, které se smálo.

A vítr stále zpíval.

Pak prudkostí zápasu vystříkla vlna šedého mraku a pohltila mne a firnové pole.

Obrátil jsem se, tichý šelest sloupek rozloučil se se mnou — sjel jsem k zubům Gebissu.

Starý Lotse, když stavěl přede mne džbán piva, usmál se svým tvrdým úsměvem:

»Byl jste tam — sníh zpívá — že?!«

A odešel tak záhadný a málomluvný jako obyčejně.

Ráno, když jsem otevřel prudce zamrzlé okno své světnice a srazil jsem návěj nového sněhu, poznal jsem, že není již mého firnového pole!

Vše bylo tak bílé!

Nový sníh...

A když jsem odjížděl, Lotse, který napínal moje lyže k boku poštovních saní a podával mně zavazadlo, sledoval můj pohled; a když oba páry očí setkaly se na místě, kde bylo firnové pole, řekl jako pro sebe:

»Jsem rád, že jste se vrátil — můj syn student z Mnichova tam zůstal — poslouchal tak rád zpívající sníh — až spadl ze Sangenbergu na zuby Gebissu s lavinou.«

Mluvil víc, než kdy jindy!

A když koně ujížděli v zákrutu silnice mezi zasněženými stromy, viděl jsem stále oči starého Lotse na sedle, tam, kde bylo — firnové pole.

Říše sněhu a ledu v 3774 m. n. m. výšky.

Foto Ing. Karel Příbyl.

II.

Zipfel.

Fritz Zogg již nesčíslněkrát se rozhodl, že odjede, ale vždy se obrátil, aby pozoroval štíhlý Zipfel.

Stál jsem pod ním, kousaje špičku lulky a hladil jsem očima hladkou linii Zipfelu.

Dostali jsme se až sem s velkou námahou po severní straně Zonebergu a teď jsme chtěli sjeti do Adolf-Wiese k večeri.

Byla to krásná pláň, jež otevírala se od Zipfelu k jihu a měl jsem sto chutí utéci od té hladké hory a pustiti se dolů po stráni ve vysokém prašanu.

Ráno vyšli jsme z Lucku, abychom se podívali na Zipfel, ale ta černá skála, bez sněhu, ta štíhlá kamenná deska drží nás již dobré dvě hodiny.

»Víte, co to znamená »zerfetzen?« otočil se na mne Zogg.

»Hehe, zapomínáte, Fritzi, že jsem byl u vašeho otce dva roky na praxi k vůli němčině.«

»Nuže, když se dívám na tu horu, napadá mne vždy to rozkošné slůvko — mám chut tu skálu rozškubati, roztrhat nebo sám se před ní rozlézt — aby nebyla tak protivně hladká. Žádný ji neslezl — pokoušelo se o to mnoho lidí — ale teď vzpomínám — jeden přece — a to je k zlosti.«

»Fritzi,« volám za ním, který se odtrhl jako kus skály a odskokem letí po pláni.

»Fritzi, vyprávějte mi to,« křičím v šíleném trysku. Ale vítr zanáší slova za nás a tak letíme ze sugestivní moci té hory.

»Fritzi, vyprávějte mi to,« povídám za stolem u starého Fürsta po večeri.

Ale Fritz Zogg místo odpovědi sahá po kytarě a zpívá »o dívce se zlatým vlasem, o touze a o Rýně«, je to strašně sentimentální píseň, kterou rve Fritz svým silným hlasem.

Fürst přiběhl, a když viděl, že nespadol strop, ptá se, co si páni ještě přáli.

»Nic, nic,« a Fritz ukazuje zuby, »to já jenom zpíval.«

»Musel jsem ten vztek utopit — ale lépe vám to poví Fürst. Fürste, povídejte nám o tom, jak ho ten — ten — já nevím, jak se jmenoval, slezl!«

»Co, prosím?« Fürst se kloní k Zoggovi.

»Povězte nám o slezení Zipfelu — ale ještě dříve pivo a připálit!«

A tak Fürst vyprávěl:

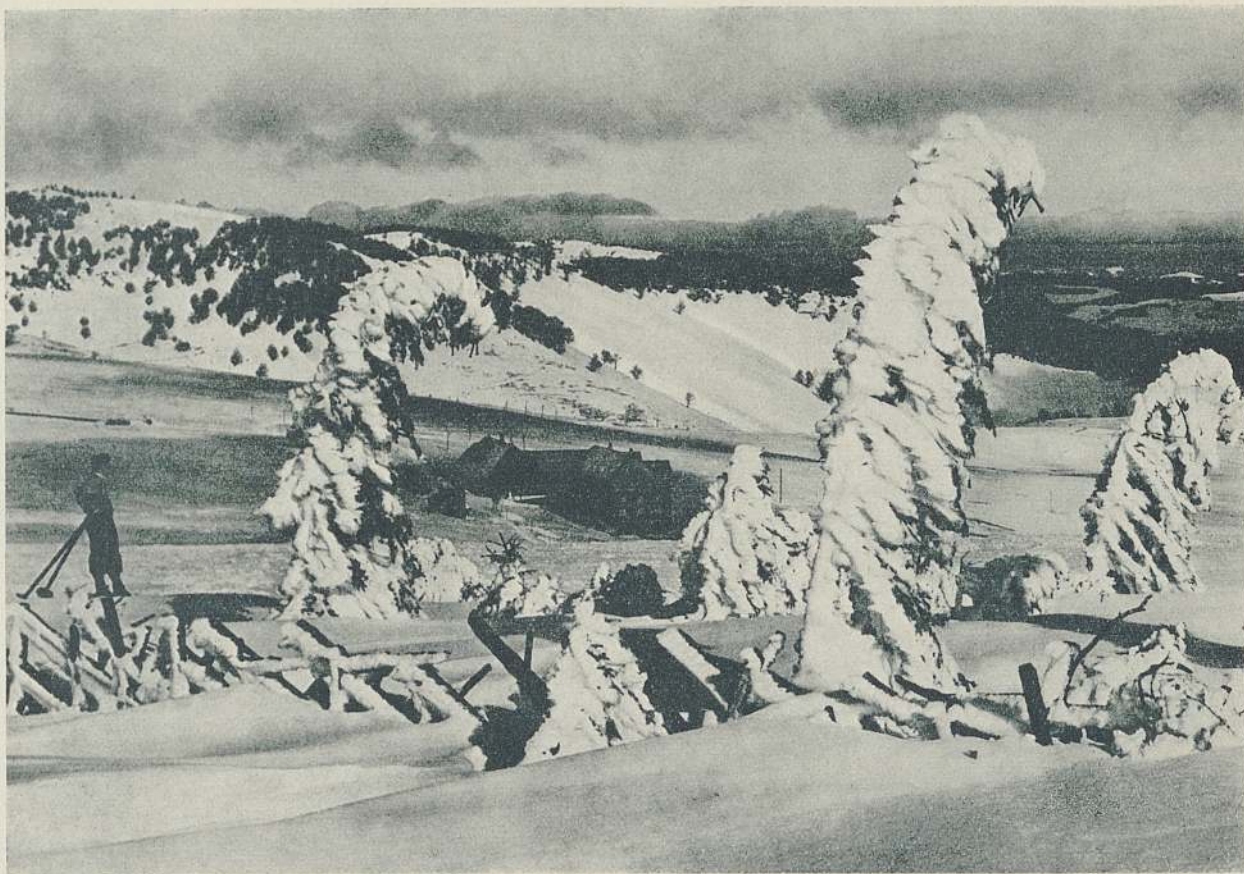
»Byl duben.

Ze Zonebergu padaly laviny a zde v Adolf-Wiese zjevil se vždy za hřebenem sněhový mrak a okna se třásla.

Nesčíslné množství potůčků a pramének sněhové vody stékalo se strání do Alby. Nad Zipfelem bylo věčně modré nebe a do Adolf-Wiese přistěhovali se ptáci.

Od rána do večera, kdy Zipfel svítil rudou barvou, celý jedlový les za hospodou ozýval se zpěvem.

V tu dobu přijel hospodský Lotze z Lucku pro

Významné místo v historii lyžařství:

Feldberg (1498 m. n. m. v.) v Badenském Černém lese, kde v letech osmdesátých minulého století předveden byl po prve úžasným divákům div lyžařského skoku skokanem z Norska.

dříví na stavbu stodoly k starému Fürstovi. Jeho těžké saně táhli dva silní koně s rolničkami po sněhové břečce rozježděné cesty.

Na složené houni seděl vedle Lotze ještě někdo.

»Nech ho tady,« řekl Lotz Fürstovi, »je to kamarád mého syna — chce se podívat na Zipfel.«

Řekl-li starý Lotze »mého syna«, neuvědomil si ještě smrt, která mu ho vzala před rokem na Sangebergu.

Bledý, vytáhlý hoch, »kamarád mého syna«, vypadal jako souchotinář, velké hnědé oči, zapadlé do lebky, horečně se dívaly na Zipfel a na Fürsta.

»Jmenuji se Locker — ano, Walter Locker, student z Mnichova,« tak se představil.

»Hm, nevypadá na to jméno,« řekl starý Fürst své ženě, »a nevypadá ani na Zoneberg, natož na Zipfel!«

Ale neviděl ho celý den až u večere a stará manželka Fürstova dávala mu vždy oběd s sebou do balíčku — a on toulal se po hlubokých údolích uprostřed lesů a po — Zonebergu.

Přešel duben, květen — odešel červen se svojí květenou, uteklo léto — přišly plískanice a první sněh.

Zapadl Luck i Adoolf-Wiese a z jedné vesničky do druhé nechodilo se již po silnici oklikou, ale jezdilo se přes Zoneberg na lyžích. Walter Locker odjel —

nebyl to již onen slabý hoch, ironie vlastního jména — sesílil zde!

Znaly ho všechny hory v okolí, znal ho Gebeit-horn, Wiesenberg s pozadím Zug-Spitze, Kiefern, Schmatberg, znal ho celý zapadlý, ale krásný kout bavorských Alp.

Jenom Zipfel tu stál a vysmíval se. Celé hodiny seděl Locker na Zonebergu a díval se mlčky na leskou desku Zipfelu.

Fürst, který to slyšel od hajného Frieda z Lucku, chodícího přes Zoneberg, smál se: »Ještě si přeláme kosti, aspoň bude dřív v pánu — chudák!«

A zas přišlo jaro!

Adolf-Wiese otráasalo se lavinami a do lesa za hospodou nastěhoval se zpěv.

Se zpěvem přišel — Walter Locker!

Jeho těžké boty zazvonily o kamenný práh a když Fürst tiskl mu ruku, všiml si lana na jeho úzkých prsou a špičáku v ruce.

Starý Fürst již začal věřit, že Locker stůj co stůj podívá se na špiči Zipfelu.

Tu dobu bratři Schillerové z Lucku pokusili se o výstup, ale již v jedné třetině se vrátili.

Dlouho stál s nimi Locker před hospodou a zběžně zdravil kolemjdoucí.

Jeho oči visely na Zipfelu a poslouchal staršího

Schillera, zatím co mladší seděl na kládě a popíjel pivo.

»Ze začátku to jde,« říká Schiller, »od paty jde ostrý, pevný hřbet, pak se to mění v žlab a ten žlab v komín, komín končí převisem, který se dá obejít s námahou do prava, nad ním je stůl, pak je pár metrů kus hřbetu jako schody, který končí šikmým žlabem, pak je opět převis, ale pak nic — vůbec nic, kde byste se chytil a skála pevná jak železo a jde nahoru takhle« — a Schiller sekl rukou dolů v opačném segmentu. »Visí to nad vámi a je to hladké jako zrcadlo!«

A zas chodil Walter Locker po Zonebergu a studoval Zipfel.

A konečně se odhodlal.

»Nečekejte mne,« řekl Fürstovi, »budu pryč asi dva dni — dáte mi na tu dobu potraviny!«

V Adolf-Wiese se něco dělo.

Z Lucku, Fridrichtsthalu, Koppe a Wilhelmsdorfu proudila procesí horalů do Adolf-Wiese a na Zoneberg.

A na Zonebergu pozorovali vším, co přiblížilo, malou černou postavu na kontuře Zipfelu.

Walter Locker!

Starý Fürst nechal vynést dva soudky piva na Zoneberg a tak bylo zde dokonalé divadlo.

Horáci vrtěli hlavou: »Neudělá to — kdo je to?«

A když se dověděli vše o Lockerovi, kroutili ještě více hlavou a dívali se do džbánek.

Ale přišel večer, kdy malá tečička Waltera Lockera stanula vzpřímena na špici Zipfelu.

Lidé dole křičeli a vyhazovali klobouky do výše a pili ještě více.

Přišel večer před nedělí.

S klekáním rozcházel se lidé a Locker přenocoval na úzké desce Zipfelu, přivázan lanem.

Božská neděle!

Modrá obloha nad Zipfelem, sněženky a žlutá kvítka na loukách viděly pestrý průvod horalů od kostela na Zoneberg.

Nahoře přivítal je strážmistr z Lucku se svým polním kukátkem:

»V sedm hodin se dostal až k prvnímu balvanu, ale teď tam stojí,« vysvětloval hluchně. »Je to již tři

hodiny, co se nehnul, je opřen o balvan a hlavu má skloněnou, jako když odpočívá — vypadá to, jako by byl mrtev!« dodal hajný Fried.

A tak spousty lidí čekaly na hnutí Lockera celé dopoledne — ale Walter Locker, zkamenělá postava, se nehnul.

»Hora ho drží,« rozlehl se šum v zástupu.

»Hora ho drží!«

Ženy se křížovaly, muži hleděli vzhůru.

»Hora ho drží!« — volali bratři Schillerové a druhý den ráno šplhali se s námahou k poslednímu převisu — ale vrátili se!

»Hora ho drží — mrtev — hora ho drží — mrtev!« volal údolím umíráček.

Dostati se k němu nebylo možno — zkusili to všichni horalové-lezci z okolí, ale dostali se pod převis — pak se vrátili.

Walter Locker tam stál, hlavu skloněnou, jak by se klaněl Zipfelu.

Přišel slunný měsíc — slunce pražilo od rána do večera na špici Zipfelu i na stráně Adolf-Wiese.

Pak přišla hrozná bouře.

Přes hlavu Zipfelu táhl černý mrak, který sestoupil až k patě.

V tom prošlehl blesk a ohromné spousty vod valily se se stráně a po nich do Alby.

Bouře zuřila celou noc.

Ráno přineslo modrou oblohu a chladný, svěží vzduch.

Nahoře, až na špici Zipfelu, stál Walter Locker, s cáry šatů, vysušený, hnědý, jako výstraha!«

A když přišel zimní vítr s deštěm, rozpadlo se tělo.

»Byla to mrtvice,« vzdychl Fritz, »říkal to četník, který dostal zprávu z Mnichova, že byl hoch slabého srdce.«

»Ale proč tam zůstal stát?« volal Fürst.

»Zaklínal se rukou mezi skálu, viděl jste ho přece hajného dalekohledem, ne?«

A Fritz bere kytaru do ruky a zpívá:

»Na shledanou děvče moje,

až nad Rýnem budu stát,

vzpomenu tvůj zlatý vlas...«

Dr. Zdeněk
Mězl:

„I provedl jsem
přeskok do výše
přes hromadu dříví.“

Pohled s Bezkydu na poloninu Boržavu u Volovce v Karpatké Rusi.

Foto Jaroslav Kvíd, Chvalkovice.

JAROSLAV KVÍD:

Terény u Volovce.

I.

Uvědomte si mizerii v poslední době vánoční! Volovec hlásil 2 cm sněhu — a to ještě měřil pan pošt-mistr Bílek dost optimisticky!

V době podzimní hlásili proroci krutou zimu na základě neklamných známek. Jejich hlasy v prosinci prořídly a další proroctví se odkládají na příští sezonu.

Tato proroctví byla naší útěchou při odjezdu na Podkarpatskou Rus. Neměli jsme žádného náhradního opatření, jako jsou lepší šaty v kufru, ani společnost dívčí, ani něco, co by nám hrálo, kromě mariáše.

Pan pošt-mistr ve Volovci nás utěšoval, jak mohl. Druhý den s námi jel na Skotarsko k polským hranicím, asi hodinu vlakem. Ten staví na hranicích před tunelem výjimečně pro lyžaře. Sníh tu skutečně byl, ale jen na severních svazích. Lyžaři z Mukačeva tu mají dva obnošené železniční vagony a rozřešili tak skvěle bytovou otázku. Je tu také pevnost naší finanční stráže a strážní domek pana náčelníka. Zde je lyžařské středisko Skotarska.

Tady jsme připínali lyže a jeli do Polska po dobrém sněhu. Na polské straně se lyžarilo docela dobře, sníh byl prachový, neboť svahy jsou obráceny k severu. S Polskem je sjednána úmluva o turistice, takže pasu nepotřebujeme.

Výška terénů ve Skotarsku je okolo 1000 m, rozlehlost ohromná. Málo lesů, většinou pláň s několika stromy, svahy jako uhlazené. To jsou přednosti proti

českým horám. V Krkonoších je hodně sjezdů úzkými lesními cestami, na kterých potkáváte lidská těla. Znáte tu úrodu v neděli večer, když to hodně jede? Nepovažuji za požitek býti v jízdě tísněn úzkou cestou, saněmi a válejícími se lyžaři! K lyžářství je třeba volnosti, aby lyžař mohl být pánem lyží i terénu.

Tuto volnost mají terény u Volovce.

II.

Druhé sportovní středisko u Volovce je chata na Boržavě. Boržava je pláň ve výši 1100—1700 m, 40 km dlouhá, něco na způsob Krkonoš. Je tu jediná chata KČT, dvě hodiny od Volovce.

Ohromné pláň Boržavy jsou odříznuty od ostatního světa pralesem do výše asi 1100 m. Mimo cesty je přechod pralesem na lyžích vyloučen. Chata je otevřena v zimě v sobotu a v neděli, ale s několika turisty jde správce sebou.

Na Boržavě nás překvapila vánice, zatím co v Čechách prý bylo jarní počasí.

Sjezd s Boržavy do Volovce je po široké cestě, jíž i při návalu se krásně jede. Pro stopaře krásná příležitost sestavit seznam zvířete a přesvědčit se, že vlci tu nejsou. Jeleních stop jsme viděli mnoho. Jednou jsme museli do lesa obcházet místo obrostlé ledem. Nebylo tu však většího nebezpečí, než když dohoníme na lyžích koně se saněmi, které jsou brzděny kladou na řetěze! Nebo když vám sánkař vyděšen skočí do lesa, ale saně zapomene napříč přes cestu!

Pohled s Bezkydu na východ do Polska.

Foto Jaroslav Kvíd, Chvalkovice.

Zvláštní ráz dodávají terénu bukové lesy. Není tu zapadaných stromů jako v Krkonoších. Tam zas není té krásy, která je zde, když na bucích namrzá jino-
vatka.

III.

Lyžaře bude jistě zajímat finanční stránka.

Ubytování je možné ve Volovci (stanice KČT.) a v chatě na Boržavě (KČT.). Na chatě stojí nocleh 13 Kč, turistu polovic. Ve Volovci stojí lůžko 8 až 10 Kč.

Za výborný oběd jsme platili ve Volovci 6—8 Kč, je tam několik restaurací. Na chatě se dostanou pouze pokrmy konzervované a nápoje.

Tyto ceny vynahradí velký náklad na cestu. Re-
lační jízdenka z Prahy Wils. n. do Volovce a zpět stojí 235 Kč. Vzhledem k veliké vzdálenosti není cena ani doba jízdy příliš veliká. Přirovnajte je se

spojí zahraničními! V 21 hod vyjždíte z Prahy a druhý den v 16 hod. jste ve Volovci.

Ve Volovci prý lyžaří víc Poláků než Čechů. Také na závodech obsazují Poláci přední místa. Domáci dorost nemá prostředků, aby si opatřil dobré lyže a dobré boty. Něco již vykonáno bylo, ale abychom mohli stavět domácí hochy jako závodníky rovnocenné Polákům, bylo by třeba dáti většímu počtu dorostu na nohy lyže.

Turistický ruch může Rusínům pomoci, může nám je přiblížit. Bude-li se lyžaření rozmahat takovým tempem jako dosud, neublížíme českým horám, když pošleme lyžaře o vánocích na východ republiky. Skvělých lyžařských terénů máme dost. Nízké a Vysoké Tatry, z Rusi jsem popsal jen malý zlomek.

Po celém úseku od Volovce až do Rachova a Jasinů jsou bílé pláně!

Foto Kirbel, Praha.

Na návětrné straně lesa na Štěpánce.

Zakládání kluzišť a dobrý led.

Záslouhou umělého kluzišťe pražského (budeme brzy slyšeti o ostravském, bratislavském, hradeckém a j.), rozmohlo se bruslení měrou nečekanou i na venkově. Letošní zima je tak mírná, jako by si ji pražský stadion objednal, zato na obyčejná kluzišťe klade podmínky dosti přísné.

Stará kluzišťe napouštěná vyšla z módy, dnes postříkují se tenisové kurty, ba dokonce fotbalová hřiště, což je pokus velmi nevděčný. Mnoho práce, mnoho drahé vody a výsledek velmi pochybný. Docílíme-li na tenisovém куртě dobrý stříkaný led, na nerovném podkladě nikdy.

Tennisové kurty začneme stříkat, když je půda dobře promrzlá, aby se voda nevsakovala. Stříkáme rozprašovačem do výšky, aby vzniklá mlha ve vzduchu se ochladila a na zemi ihned mrzla. Utvoření škrálopu je velmi důležité a nesnadné. Pak můžeme již stříkati vydatněji, abychom měli v zásobě dostatečnou vrstvu ledu, nikdy však nesmíme stříkat vody tolik, že by nám svoji teplotou roztavila vrstvu základní; vznikal by nám hluchý led.

Stříkané kluzišťe má tu nespornou výhodu, že může být hotovo za jednu až dvě mrazivé noci, ale právě tak brzy je pryč. Zvláště k jaru led ležící na zemi mizí v úhlehledě. Při oblevě zachránit se dá mnoho dobrým udržováním kluzišťe. Rozježděný povrch musí se čistě vymést košťaty (na dlouhých holích, aby jedním rozmáchnutím co nejvíce se zabralo a pracující nemusel se ohýbat), potom nejlépe se osvědčilo t. zv. »pokrovcování« (pokrovec = hadr). Ze sudu, na saních taženého po ledě, necháme téci vodu otvorem, pod nímž je připevněn hadr (jeden velký, řídký pytel, roztržený, asi šířky sudu), kterým se vytékající voda stejnoměrně slabě roztírá. Kde tomu poměry dovolují, dáme přednost vodě teplé, která zacejí hluboké rýhy a nová tenoučká vrstva zaručeně neodprýská. Chybuje se nejvíce, že rozježděný led se stříká hezky vydatně a druhý den se »loupá«, kterýžto termín budí hrůzu u krasobruslařů. Led vypadá na pohled krásně jako sklo, ale právě tak se i tříští. Málokde se vymetá košťaty a stáhneme-li nařezaný sníh jenom škrabákem, vzniká nám led ne tak hladký a hlavně pořádnější, sněhový, který oblevy nesnese vůbec.

Při nastalé oblevě je zapotřebí hoblíku. V jednoduchých těžkých saních, napříč v krátké ose, po celé šířce, je zapuštěno ostré železo, které se dá posunovat nahoru a dolů, aby zabíralo podle přání 1–2 mm změkklého povrchu ledu, který se řeže pod bruslí. Saně se mohou zatěžkat kameny, ale je k nim pak zapotřebí čtyř lidí, neboť hoblování je dosti namáhavé. Uvážíme-li však, kolik podniků u nás nákladně a pracně připravovaných bývá odřeknuto v poslední chvíli pro náhlou oblevu, ač by se led dal v devíti případech z desíti hoblováním zachránit, není takový hoblík nářadím zavržení hodným. I na Štrbském Plese byly mezinárodní závody na hoblovaném ledu prováděny, v Opavě velmi často.

Polovici starostí ušetří nám led plovoucí.

Plovoucí doslova, neboť taje-li, taje jen shora, zdola je izolován vodou. Také jeho struktura je daleko jadrnější a stříkáním takového jádra nedocílíme nikdy. Jadrný led

se proto tak neopotřebuje, nerozjezdí; varujeme se jakéhokoliv stříkání, stačí vždy buď jen ostrý škrabák na bruslení obyčejné, koště a pokrovcování, chceme-li mít povrch bezvadný. Hoblováním se jadrný led plovoucí dá udržet kolik týdnů, nepříjde-li příliš velké teplo. Tu by se kluzišťe muselo uzavřít, aby se příliš nerozjezdilo, což se doporučuje aspoň na teplejší hodiny odpolední částěji. Když nemrzne dlouho, nebo jen slabě v noci, ledu silně ubývá, na což musíme též dáti pozor.

Odklizení sněhu děje se u nás namnoze úplně nesprávně. Nepřesvědčíte nikoho a nepřimějete ho k tomu, aby odklízal sníh hned, jak padá.

Tu hravě jeden, dva lidé stačí slabou vrstvu sněhovou seškrábnout. Kdepak! Čeká se, až spadne všechno, co spadnout chtěl a je-li ho na $\frac{1}{4}$ m, aby na něj šel s lopatou. Je-li sněhu jen 5 cm, nahnou se škrabákem už takové valy, že se s ním nemůže nikam. Pomohou jen sáně s bednou a vozit jej pryč. Kluzišťe je pak zadupané jako silnice. Zvláště mokrý sníh nesmí zůstat ležet přes noc, neboť k ránu přimrzne a led je zkažený.

V Krkonoších, kde začíná bruslení pomaličku získávat půdu, a to jen k jich prospěchu, jak ukázaly na př. letošní vánoce beze sněhu, dala by se provést na zkoušku i specialita švýcarská. Ve sv. Mořici, Arose, Davosu a j. osvědčilo se stříkat udusaný sníh jako isolační podklad, místo země. Bližší snad by ochotně sdělil náš profesionál Gold, dlicí již kolikátou zimu v Arose.

Zbývalo by ještě zmínit se o výběru vhodného místa pro založení kluzišťe, které má být co možná chráněno od teplého jihozápadního větru, od prachu, sazí z komínů i vlaků, neboť nečistý led daleko více je ztravován sluncem a ostří brusle na něm také velmi trpí.

Ze všeho je patrné, že i pro věc tak jednoduchou, jako je dobrý led, je třeba hodně znalostí, porozumění i lásky k věci, kteréžto vlastnosti aby dnes člověk hledal s lucternou v ruce.

Stopa podle pramene.

Foto Hanuš Kačer, Praha.

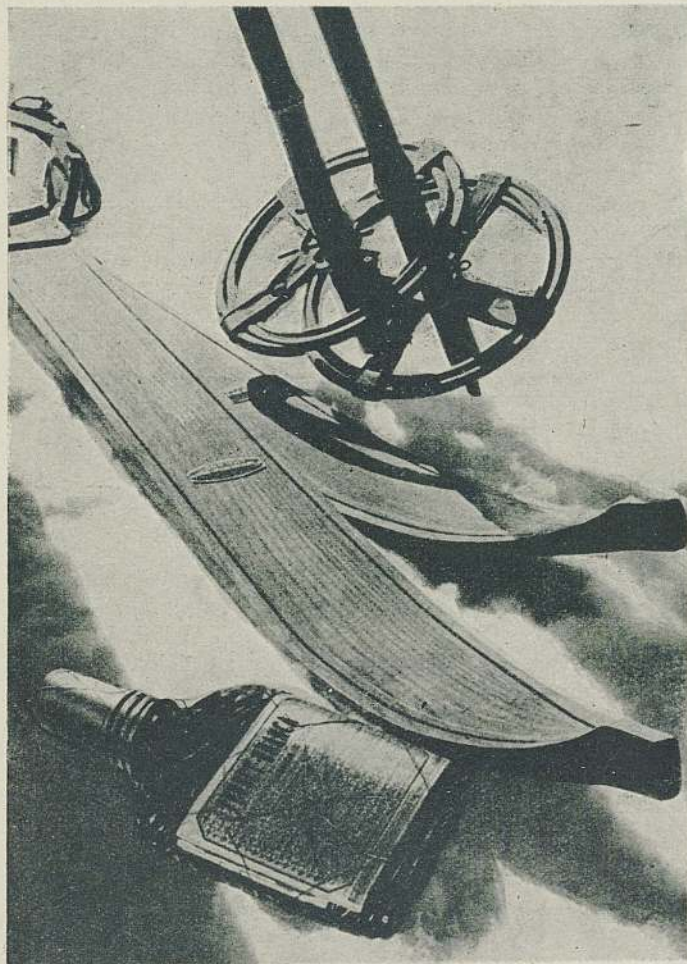
Odbor KČST Čes. Velenice pořádal v neděli 15. ledna 1933 v okolí Hojně Vody u N. Hradů I. turistický lyžařský závod o přebor lyžařské skupiny odboru KČST Čes. Velenice. Průběh závodu, jakož i organizace byla uspokojivá. Podle propozic měla být trať 18 km, z technických důvodů musela se prodloužit na 21 km. Závodníci jeli v plné turistické výstroji s tlumokem zatíženým u mužů 4 kg, u žen a dorostu 2 kg. — Výsledky: Muži odboru KČST Čes. Velenice. Kat. mladších: I. Schwarz Em. 2.24.41 (nejlepší čas dne), získal titul přeborníka a pro r. 1933 putovní pohár, věnovaný p. Mr. Ph. K. Dvořákem, lékařníkem v Čes. Velenicích. II. JUC. Kőszeg K. 2.27.31, III. Pechman J. 2.28.05. Kat. starších: I. Šittler Ed. 2.26.00, II. Oberleitner Jar. 2.28.13, III. Buriánek J. 2.29.16. V kat. hostů: I. Markuci R., »Sokol« N. Hradý, 2.32.01, II. Kasper J., odbor KČST České Budějovice, 2.32.17. — Ženy odboru KČST Čes. Velenice na 6 km: I. Černá R. 0.52.05, II. Friedrichová Em. 0.55.11, III. Březinová A. 0.56.52. V kat. hostů: Aiblová J., odbor KČST Čes. Budějovice 0.51.38, II. Bittenglová A. 1.02.46. — Dorost odboru KČST Čes. Velenice na 6 km: I. Davídek V. 0.39.20, II. Born F. 0.48.37, III. Petroušek F. 0.57.08. V kat. hostů: I. Wichta Ant., odbor KČST Čes.

Budějovice, 0.43.41, II. Schrabal J., Český Skiklub Čes. Budějovice, 0.44.20. — Mimo to byl uspořádán zvláštní závod na 3 km pro žactvo. — Soudceval soudcovský sbor Jihočeské župy SLČSR: p. O. Schrabal, předseda Jihočeské župy SL, p. A. Man, župní náčelník Jihočeské župy SL, p. J. Vydra, jednatel Českého Skiklubu Čes. Budějovice a p. G. Černý, náčelník lyžař. skupiny odboru KČST České Velenice.

Ve dnech 21. a 22. ledna t. r. uspořádány byly ve státních lázních Lubochňa na Slovensku (na hl. trati dráhy Bohumín-Košice) krajinské vylučovací závody Slovenska pro zimní hry Makkabi v Zakopaném, spojené s veřejným závodem, který byl přístupný všem závodníkům, organizovaným ve Svazu lyžařů RČS.

Závody absolvovány byly za velice příznivých sněhových poměrů a měly zdařilý průběh. Po čas závodu ve sjezdu a v běhu mírně sněžilo, při slalomu bylo jasné počasí při —6° C.

Trať závodu v běhu vedena byla v terénu na lázeňském území, částečně i po lázeňských promenádách a byla velmi vhodně volena. Závod ve sjezdu a slalomu proveden byl v lubochňanské dolině na místě zvaném Vyšnie Krátko — 4 km od grandhotelu Bratislava, kam byli závodníci i obe-

Až pojedete do hor, nezapomeňte vzít s sebou kapesní lahvičku FERNET-BRANCA. Kalíšek FERNET-BRANCA ve sklenici vody, šálku kávy nebo čaje, udrží Vás svěží po celý den.

Spolehlivé autokary každou sobotu do:

ŠPINDLEROVA MLÝNA za 55.— Kč, odjezd v 9.00, 13.00 a 15.00 hod.
 JANSKÝCH LÁZNÍ za 55.— Kč, odjezd v 9.00, 13.00 a 15.00 hod.
 JILEMNICE za 55.— Kč, odjezd v 10.00 a ve 14.00 hod.
 NA ŠUMAVU do Žel. Rudy za 70.— Kč, odjezd v 9.00 a ve 13.00 hod.
 Přihlášky a informace ve sport. závodě „SKAUTING“ Praha II.,
 Vodičkova ulice, palác Skaut, telefon 374-23.

přesídlil z prahy VII., belcredibo 45 do
 prahy VII., letenské n. 17

telefon 700-20

pozor na firmu!

**dílny oprav a montáží
 lyžařské potřeby**

censtvo dovážení lesní elektrickou drahou. Ideálnější terén lyžařský a terén speciálně pro tyto závody nelze si ani představit. Obecenstvo, závodníci i pořadatelstvo byli plně spokojeni.

Technické výsledky: Závod v běhu na 17 km. II. třída: 1. Šoltys F., SK. Vysoké Tatry, 0.58.22, 2. Apfel A., Makkabi B. Bystrica, 1.03.00, 3. Neu P., Makkabi B. Bystrica, 1.05.29; třída starších: 1. Dr. Tausík V., Sokol Ružomberok, 1.20.27 (mimo), 2. Kuszenda E., KČST. Ružomberok, 1.30.22, 3. Novák P., Makkabi Žilina, 1.34.57. — Na 9 km. III. třída: 1. Glatz R., SK. Vysoké Tatry, 0.31.00, 2. Freimann I., Makkabi Košice, 0.31.18, 3. Halla K., KČST. Ružomberok, 0.33.05. — Na 5 km. Dorost: 1. Liška R., KČST. Žilina, 0.27.45, 2. Halla V., KČST. Ružomberok, 0.27.47, 3. Altus J., KČST. Žilina, 0.28.06. — Ženy: 1. Rodenbücherová, SK. Vysoké Tatry, 0.29.56, 2. Blauová Elly, Makkabi M. Ostrava, 0.34.42, 3. Nováková Magda, Makkabi Žilina, 0.36.05.

Závod ve sjezdu (1'25 km). Společná třída: 1. Halla K., KČST. Ružomberok, 0.56.8 min., 2. Apfel A., Makkabi B. Bystrica, 1.05.7, 3. Neu P., Makkabi B. Bystrica, 1.09.00.

Závod ve slalomu (1 km). Společná třída: 1. Liška R., KČST. Žilina, 0.45.2 min., 2. Halla V., KČST. Ružomberok, 0.47.00, 3. Šoltys F., SK. Vys. Tatry, 0.47.2. — Ženy (mimo konkurenci): 1. Blauová E., Makkabi M. Ostrava, 0.55.2 min., 2. Rodenbücherová, SK. Vys. Tatry, 1.04.0.

Rekordní čas (mimo konkurenci) docílil Weider J., KČST. Žilina, 40.2 vt.; Šoltys F., SK. Vysoké Tatry, jen 38.2 vt., ale bylo mu připočteno 5 trestných vteřin za shození praporku.

Byl to první lyžařský závod ve státních klimatických lázních Lubochňa, které otevřely tím zimní sezonu.

III. veřejné lyžařské závody v Německém Brodě. V neděli dne 22. ledna žil Německý Brod ve znamení lyží a lyžařů. Již v sobotu večer přijížděli první závodníci a v neděli dopoledne přicházeli od vlaků v četných skupinách. Nejživěji bylo pak u startu u Sv. Trojice, kde 93 závodníci očekávali povel k velkému boji. Nejdříve konal se závod mládeže do 14 let, ve kterém zvítězil favorizovaný Buchtela z Nového Města na Mor. v čase 12.30 min. před Znojenským a Ježkem z Něm. Brodu. V závodě žáků byl prvním Zdeněk Schmidt před Radkem Doskočilem a Podaným. Závod na 15 km měl krásnou účast 47 závodníků, z nichž bylo mnoho známých jmen v závodní lyžařině. V závodě dorostu a III. třídy na 7 km startovali pak 32 závodníci. Nejpočetnější team vyslal Český Ski Klub Praha a S. K. Nové Město na Mor. Dále byly zastoupeny tyto kluby: S. K. Slavia Praha, Lyžařský závodní klub Praha, Ski klub Pardubice, Vysokoškolský sport Praha, S. K. Hlinsko a j. Německobrodští závodníci měli tentokrát velmi těžkou posici v tak těžké konkurenci. I když se neumístili na předních místech, obstáli

v boji čestně. Vždyť závodní lyžařství v Německém Brodě má teprve velmi krátkou tradici.

Trať závodu na 15 km přesto, že byla chudá na dlouhé sjezdy, svojí rozmanitostí nechala závodníky uplatnit jejich běžecké i technické přednosti. Byla dobře značena i obsazena značným počtem kontrol, takže žádný závodník neodbočil. Závod na 15 km stal se hned od počátku ostrým soubojem mezi bratry Německými, které však v jednotlivých úsecích silně též ohrožovali Zajíček, Ing. Bártů, Beneš a Dr. Hauner. Vítězství strhl na sebe mladší Německý Vlad. skvělým časem 1 hod. 10 min. 27 vt. a získal tím putovní stříbrný pohár Odboru KČST. v Něm. Brodě. Pořadí prvních závodníků: I. třída: Německý Oldřich, Slavia Praha, 1.13.15, 2. Ing. M. Bártů, Č. S. K. Praha 1.14.33, 3. Grüner Fr., L. Z. K. Praha, 1.22.57. II. třída: 1. Německý Vlad., Slavia Praha, 1.10.27, 2. Zajíček S. K. Nové Město na Mor., 1.14.08, 3. Beneš, V. S. Praha, 1.15.03, 4. Dr. Hauner, L. Z. K. Praha, 1.15.12, 5. Krča, 6. Habermann, 7. Kalas, 8. Zamastil, všichni Č. S. K. Praha, 9. Rohlík, S. K. Nové Město na Mor., 10. Deml, Č. S. K. Praha. V třídě starších byl prvním Kosina J., Č. S. K. Praha v čase 1.20.23 před Kalou, Č. S. K. Praha a Doskočilem, Klub lyžařů KČST., Něm. Brod.

Závod na 7 km v kategorii dorostenců i III. třídy stal se záležitostí výhradně novoměstských, kteří z 6 cen, pro tento závod věnovaných, odnesli si jich 5. Pořadí prvních deseti závodníků. Dorost: 1. Zajíček Boh. 39.26 min., 2. Zajíček Vl. 40.15 min., 3. Paulis Jar. 42.04 min., všichni S. K. Nové Město na Mor., 4. Mráz, 5. Wiedner, oba Č. S. K. Praha, 6. Melichar, Klub lyžařů KČST., Něm. Brod, 7. Jung, 8. Škoda, oba Ski klub Pardubice, 9. Valena, Skauti Hlinsko, 10. Johanes, Klub lyžařů KČST., Něm. Brod. — III. třída: 1. Boháč Jar. 38.14 min., 2. Musil Boh. 38.58 min., oba S. K. Nové Město na Mor., 3. Balvin, Č. S. K. Praha 40.45 min., 4. Kosour, S. K. Nové Město na Mor., 5. Rozvoda, Slavia Praha, 6. Melichar Fr., 7. Vyčtyl O., 8. Baloun, všichni Klub lyžařů KČST., Něm. Brod, 9. Skokan J., S. K. Ždírec n. Doubr., 10. Fiedler Frant., Skauti Příbyslav.

Závody byly zakončeny zdařilým večírkem spojeným s rozdělením cen v hotelu Zita.

—rv—

Závody užhorodských lyžařů, uspořádané lyžařským odborem Čs. S. K. Užhorod a lyžaři Odboru Klubu čs. turistů v Užhorodě, konaly se dne 29. t. m na Plišce.

Vhodně volená trať asi 16 km dlouhá stoupala s Plišky, pokračovala lesem a vybíhala na bývalé úzkokolejce, odkud vedla lesem toutéž cestou zpět na Plišku. V lesním úseku byla trať velmi zajímavá svou rozmanitostí. Organizace závodů, vyznačení trati a sněhové poměry dobré.

Favorit závodu mladý, nadějný Cymbryla (Čs. S. K. Užhorod) startoval jako třetí, brzy šel do čela závodníků a neohrožován vítězi před Vranou (Čs. S. K. Užhorod). Zajímavý boj rozvinul se o třetí až šesté místo, kde se několikrát vystřídali ve vedení špkt. Přikryl s Kocour-

II. VYDÁNÍ KNIHY „LYŽE A SNÍH“

Kniha Václava Horčíčky docílila takového úspěchu, že během 4 neděl byl celý náklad rozebrán. Druhé vydání bylo doplněno.

OBJEDNÁVKY VYŘÍDÍ VÁM KANCELÁŘ SVAZU LYŽAŘŮ RČS. PRAHA II., ŽITNÁ UL. 14

kem (oba Čs. S. K. Užhorod). V druhé polovině skvěle se dotahoval Hošek (OKČST. Užhorod), který v konečné fázi boje šel dopředu a umístil se jako třetí.

Dosažené časy byly vyrovnanější než v letech minulých, z čehož jest nejlépe viděti značný lyžařský pokrok.

Umístění: 1. Cymbryla (Čs. S. K. Užhorod), čas 1.12.52, 2. Vrana (Čs. S. K. Užhorod), 1.15.46, 3. Hošek (Lyžaři OKČST. Užhorod) 1.20.46, 4. Kocourek (Čs. S. K. Užhorod), 1.22.54, 5. Fedorňák (Čs. S. K. Užhorod), 1.24.05.

Přeborníkem Čs. S. K. Užhorodu pro sezonu 1932/33 jest Cymbryla, který získává putovní křišťálový pohár vrch. dir. Václava Sýkory, přeborníkem lyžařů OKČST. Užhorod jest Hošek.

Klubové lyžařské závody »Lyžařů KČT, odbor Mor. Ostrava«. Konaly se 22. ledna 1933 na Bezkydě. Start a cíl byl u Masarykovy chaty. Startovalo 47 závodníků, z toho 30 v konkurenci a 17 mimo konkurenci. Závody měly hladký průběh a docíleny byly dobré časy. Technické výsledky:

Běh na 15 km třída II.: 1. Kmínek Ant. v čase 58.04 (nejlepší čas). — 2. Kludka Emil v čase 59.04. — 3. Gvuzd Jaroslav v čase 59.07.

Mimo konkurenci: 1. Smýkal Oldřich v čase 58.10.

Běh na 8 km dorost: 1. Skrbek Josef v čase 27.13. — 2. Blecha Karel v čase 27.43. — 3. Hájovský Josef v čase 28.02.

Mimo konkurenci: 1. Jurečka Josef v čase 27.05.

Běh na 4 km ženy: 1. Švarcová Fráňa v čase 23.45. — 2. Zmítková Vlasta v čase 28.08. — 3. Neustadtová Rolča v čase 29.50.

Mimo konkurenci: 1. Honová Markéta v čase 50.23.

Běh na 4 km žáci: 1. Klepáč Miloš v čase 20.50. — 2. Šrubař Josef v čase 24.33.

VI. ročník veřejných dorosteneckých závodů Svazu lyžařů ČSR. o věčně putovní cenu »Memorial dr. Synáčka« a středoškolské závody pro Oblast brněnské župy Svazu lyžařů ČSR. a Českomoravské vysočiny, konané ve dnech 4. a 5. února 1933 v Novém Městě na Moravě.

Závod na 8 km. — 1. Memorial dr. Synáčka: Přihlášeno 31, startovalo 25, dojeli všichni. — 1. Zajíček Bohumil, S. K. Nové Město na Mor. 35:54. — 2. Žalský František, S. K. Slavia, Praha 36:17. — 3. Václavík Vladislav, Ski Klub Jilemnice 37:25. — 4. Zajíček Vladislav, S. K. Nové Město na Mor. 37:32. — 5. David Vojtěch, Lyž. Záv. Kl. Praha 37:53. — 6. Bukovský Josef, Ski Klub

Jilemnice 38:21. — 7. Kaldarař Huda, Vočko L. K. Praha 38:23. — 8. Šimůnek Jan, S. K. Slavia, Praha 38:54. — 9. Císař Josef, L. Z. K. Praha 39:51. — 10. Wiedner František, Čes. Ski K. Praha 40:07.

2. Středoškolský závod: přihlášeno 28, startovalo 11, vzdal se 1 závodník. — 1. Zajíček František, Stát. reálka Nové město 35:49. — 2. Částek Aleš, Stát. reálka Nové Město 41:34. — 3. Sobotka František, Stát. reálka Nové Město 41:59. — 4. Zeman Emil, Stát. reálka Nové Město 43:01. — 5. Částek Vladimír, Stát. reálka Nové Město 43:22. — 6. Melichar Václav, Reál. gymn. Německý Brod 43:37. — 7. Machačka Jar., Obchodní akad. Olomouc 43:58. — 8. Nekvapil Karel, Obchodní akad. Brno 45:08. — 9. Podloucký Stan., Stát. reálka Nové Město 45:10. — 10. Pavlík Jan, I. reál. gymn. Brno 49:00. — 11. Německá Františka, Stát. reálka Nové Město 51:22.

Závod na 4 km: 1. Závodníci registrovaní u Svazu lyžařů: přihlášeno 23, startovalo 21, diskvalifikován 1. — 1. Dvořák Karel, S. K. Nové Město na Mor. 26:40. — 2. Mužatka Rich., S. K. Nové Město na Mor. 27:47. — 3. Vlček Jan, S. K. Nové Město na Mor. 27:59. — 4. Tulis Eduard, S. K. Nové Město na Mor. 28:08. — 5. Juda Josef, S. K. Nové Město na Mor. 28:23. — 6. Blažiček Frant., S. K. Nové Město na Mor. 28:27. — 7. Pejchal Cyril, S. K. Nové Město na Mor. 29:01. — 8. Janů Adolf, S. K. Nové Město na Mor. 29:34. — 9. Buchtela Vítěz., S. K. Nové Město na Mor. 29:40. — 10. Juráček Jan, S. K. Nové Město na Mor. 30:10. — 11. Bukáček Josef, S. K. Nové Město na Mor. 30:12. — 12. Čapek Egbert, S. K. Nové Město na Moravě 30:28.

2. Středoškolský závod: přihlášeno 14, startovalo 11, vzdal se 1. — 1. Mužatko Rich, Stát. reálka Nové Město 27:47. — 2. Vlček Jan, Stát. reálka Nové Město 27:59. — 3. Tulis Eduard, Stát. reálka Nové Město 28:08. — 4. Juda Josef, Stát. reálka Nové Město 28:23. — 5. Buchtela Vít. Stát. reálka Nové Město 29:40. — 6. Čapek Egbert, Stát. reálka Nové Město 31:05. — 7. Částek Zdeněk, Stát. reálka Nové Město 31:05. — 8. Kubík Rostislav, Stát. reálka Nové Město 31:18. — 9. Španěl Mirosl., Stát. reálka Nové Město 33:21. — 10. Kroupová Marie, Státní reálka Nové Město 38:19.

VI. klubové závody o přebor Pohorské Jednoty »Radhošť«. Pohorská Jednota »Radhošť« v Mor. Ostravě zahájila letošní sezonu lyžařskou svými VI. klubovými závody. Při těchto závodech byly provedeny rozřadovací závody Bezkydské župy SL. RČS. Sdružený závod byl roz-

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

LYŽE

Ceniky zdarma.
Klubům sleva.

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE - SÁNKY
TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28. • JILEMNICE.

řadovacím závodem župním pro jmenování teamu pro dny 28. a 29. ledna 1933 o přebor mor.-slezských žup o memoriál Aloise Weckra a zúčastnili se jej nejlepší závodníci bezkydské župy. — Výsledek: 1. Zelinka, S. K. Baťa, Zlín, b. 358.90. — 2. Alois Plasgura, PJR., b. 333.90. — 3. Baňák, KČST., Přívoz, b. 332.50. — 4. Hruška, S. K. Baťa, Zlín, b. 308.— Loňský přeborník Bezkydské župy, Ludvík Plesník, PJR., měl skoky s pádem, přesto však byl do teamu župy zařazen.

Výsledky: Běh 14 km, II. tř. a starší: 1. Josef Plasgura, čas 1:17:19 (nejlepší čas dne). — 2. Fr. Zúbek, čas 1:20:33. — 3. Plesník Ludvík, čas 1:23:— . — 4. Osina Bohumír, čas 1:27:36. — 5. Plesník Stanislav, čas 1:29:— .

III. tř. Běh 8 km: 1. Kubišta Josef, čas 42:02 (nej-

lepší čas trati). — 2. Šrubař Břet., čas 43:43. — 3. Divín Čeněk, čas 47:05.

Dorost: Běh 8 km: 1. Hatlapatka, čas 46:28. — 2. Bužga Josef, čas 47:23. — 3. Fárek Boh., čas 54:50. — 4. Hůlek Jaroslav, čas 55:10.

Skok prostý, II. tř.: 1. Plasgura Alois, 31.5, 34m. — 2. Holub Fr., 32.5, 27.5 m s pádem. — 3. Plesník Ludvík, 35.5, 33.— m, oba s pádem.

Skok prostý, III. tř.: 1. Divín Čeněk, 34.5, 36.5 m. — 2. Šrubař Bř., 34.5, 36.5. — 3. Horák Vl., 28.5, 35.5 m s pádem.

Závod sdružený o přebor klubu a putovní cenu ředitele Prügla: 1. Plasgura Alois, b. 333.90 (přeborník klubu). — 2. Holub Fr., b. 299.65.

Zprávy župní a klubové.

Závod o přebor »Svazu čsl. důstojnictva« v jízdě na lyžích v r. 1933. Tento závod bude uspořádán letos již po čtvrté a jak jest známo z proposit, bude se konati v neděli dne 12. března t. r. ve Špindlerově Mlýně. Bude snad na místě a účelné, abych se před jeho konáním obrátil i v tomto listě na všechny záložní členy Svazu čsl. důstojnictva, kteří jsou lyžaři a připomenul jim, že musí věnovati tomuto závodu příslušný svůj zájem, neboť jest to nesporná jejich stavovská povinnost vůči sportovnímu poslání SČD. Někdo by si mohl vykládati tuto mou výzvu jako zbytečné mentorování, ale tak nejsou má slova míněna! Osobuji si právo oné výzvy pouze proto, že jsem tak trochu průkopník zmíněného závodu a že nemohu výsledky dosavadních jeho ročníků prohlásiti za úplně úspěšné. Není to snad stránka technická nebo organizační, které by neuspokojovaly, to vždycky šlo dobře a hladce, ale účast lyžařů záložních důstojníků byla vždycky pranepatrná. A kde hledati příčinu?

Víme, že ve vašich řadách není, až na velmi malé výjimky, lyžařských hvězd, ale jest mezi vámi ohromná řada zdatných a vytrvalých lyžařů, lyžařů hodnotného průměru. A tento průměr měl by se objeviti u startu celý, jako jeden muž. A kdyby tomu tak bylo, pak účast by byla několikastovková a nikoliv něco málo jedinců, jako až dosud. Tudiž náš svazový závod není závod lyžařských hvězd, jak to bylo snad dosud mylně předpokládáno, nýbrž jest závodem hodnotně průměrných lyžařů důstojníků, a to také i záložních.

Někdo by mohl snad namítnouti, proč se vůbec takový závod koná, když máme tolik jiných závodů, pořádaných Svazem lyžařů RČS a jeho organizačními složkami. Svým vlastním závodem nechceme nic jiného, než každoročně ukazovati celé naší veřejnosti, že každý snad důstojník bez rozdílu branného poměru pochopil veliký význam lyžařského sportu pro naši armádu, že proto tento sport pěstuje a dobře ovládá a že můžeme tedy i ušlechtilým závodním zápolením provésti veřejný důkaz toho, že v našich řadách je mnoho hodnotného lyžařského průměru, získaného ať vojenskými instruktory či v klubech Svazu lyžařů RČS.

Letos, za účelem zpestření programu, jest po prvé vy-psána také kategorie hostů, přístupná podle proposit všem členům Svazu lyžařů RČS a korporací v něm sdružených. Bude to velmi dobré pro srovnání a vy všichni účastníci uvidíte, že nebude křiklavých rozdílů.

Proto dne 12. března buďte všichni záložní důstojníci-lyžaři, členové Svazu čs. důstojníků, u startu ve Špindlerově Mlýně. Přihlášky a informace nejpozději do 28. února t. r. u kpt. Vítovce, Praha III., Zemské voj. velitelství, čís. tel. 403-32 neb 427-51. — Plk. Ing. V. Veselý, lyžařský referent ústř. sport. komise SČD.

Svaz čsl. důstojnictva pořádá dne 12. III. t. r. v Krkonoších, ve Špindlerově Mlýně závod o mistrovství Svazu čs. důstojnictva v běhu na lyžích na 18 km, pod protektorátem předsedy Svazu čsl. důstojnictva, býv. ministra Dr. J. Slávika. Závod koná se

LYŽE

ZÁVODNÍ I TUROVÉ

nejnovějších vzorů i šířek vyrábí firma

BŘÍ SLONKOVÉ

Nové Město na Moravě

Telefon

číslo 32

Ceníky zdarma. — Klubům sleva

OLYMPIA

nové lyžařské vosky: MIX, MEDIUM

Krém pro zhnědnutí kůže: „Horské slunce“.

Zinnwaldská výroba lyžařských vosků a sport. potřeb

A. ELGER, ZINNWALD V RUDOHOŘI

Začátky bobsleigového sportu v Československu:
Ona: S tím „bobečkem“ si moc nehřejte pane rado.

podle závodního řádu Svazu lyžařů RČS. Závod je přístupný všem členům Svazu čs. důstojnictva. Tito budou závodit ve třídě I., II., a jednotné třídě starších, podle norem Svazu lyžařů RČS. Závodu mohou se zúčastnit také ve zvláštní kategorii hostů závodníci I. a II. třídy klubů, organizovaných ve Svazu lyžařů RČS. a organizacích s tímto Svazem sdružených. Přesné místo závodu, doba a místo startu bude oznámeno dodatečně. Vklady žádné.

Ceny: V každé kategorii 5 cen.

Titul přeborníka SČD. získává nejlépe se umístivší závodník první, druhé nebo třetí třídy starších — člen Svazu čs. důstojnictva. Tento získává současně kromě čestné ceny své třídy ještě putovní cenu Svazu čs. důstojnictva a putovní pohár, věnovaný býv. ministrem národní obrany Dr. Viškovským. Členové Svazu musí se u startu prokázat členskou legitimací Svazu čs. důstojnictva.

Přihlášky zasílejte na adresu: Kpt. F. Vítovec, Zemské vojenské velitelství, Praha III., nejpozději do

28. února 1933. V přihlášce udejte kategorii, v níž budete závodit a dobu, po kterou reflektujete na nocleh. Ubytování závodníků v hotelu Slavie.

S. K. Chrudim, nejstarší klub českého východu, konal svoji 47. řádnou valnou hromadu dne 15. prosince 1932 ve vlastním klubovním domě.

Schůzi zahájil předseda pan Ing. Fr. Schmoranz prolovem, ve kterém nastínil těžkou hospodářskou situaci klubu. Shromážděné členstvo vyslechlo se zájmem velmi potěšitelné bohaté referáty všech funkcionářů o úspěšné činnosti klubu v uplynulém roce. Klub čítá 100 členů, z nich jest 50 činných a disponuje 3 dvorci s útulnou, všestranně moderně zařízenou klubovnou.

Do nového výboru byli zvoleni osvědčení pracovníci s předsedou p. Ing. Fr. Schmoranzem v čele a náčelníkem lyží p. Ing. K. Baloun, náčelníkem bruslení a hockeye p. dr. Bürgermeister. k.

XI. valná hromada největší župy Svazu — Pražské župy S. L. RČS. konala se dne 16. prosince 1932 v sále restau-

BRUSLE - LYŽE - SANĚ

BOTY A VŠECHNY POTŘEBY PRO ZIMNÍ SPORTY

K. ŠULC, PRAHA I.,

MALÉ NÁMĚSTÍ ČÍSLO 11 — TELEFON 294-68

Založeno 1897

Žádajte ceníky

rantu u Nováků, za účasti 22 delegátů, zastupujících 9 klubů. — Na největší župu Svazu lyžařů tedy, bohužel, účast malá. V župě se vážně pracuje; proč ten nezájem? (Red.)

Valnou hromadu řídil předseda V. J. Jirků, který ve svém proslovu vzpomněl úmrtí zasloužilých pracovníků a průkopníků čl. lyžařství, řídicího učitele Jana Buchara a předsedy bezkydské župy Al. Weckra a významných členů klubů župy, předsedy LZK ministra JUDr. K. Viškovského a polárního badatele, člena S. K. Slavia, Dr. Vcl. Vojtěcha, jichž památka uctěna přítomnými povstáním.

Ze zpráv funkcionářů obsáhlou zprávu přednesl náčelník Boh. Zadák. Přeborníkem župy na rok 1932 byl Oldř. Německý (S. K. Slavia), přeborníkem dorostu Mil. Havlíček (S. K. Slavia), vítězem štafetového závodu Klub Lyžařů Vinohradských (Cífka, Vaníček, Hromádka), vítězem závodu o pohár kongresového můstku závodník III.

tř. J. Dyntr (S. K. Slavia) a župní přespolní běh v Měchenicích Kebrle (Louny), nejlepším časem dne, Komárkovu putovní cenu získal Hromádka (K. L. V.). Závodníci klubů pražské župy umístili se čestně i na závodech v cizině a byli to zvláště Vl. Novák (V. S.), Cífka (KLV) a Šimůnek Fr. (Slavia) v Lake Placid a Německý Oldř. a Vrána v Jugoslavii (oba S. K. Slavia).

Volby celého výboru provedeny aklamací. Předsedou zvolen V. Jirků (Slavia), místopředsedou plk. František Verich (Klub důstojníků), náčelníkem K. Rudl (LZK), jednatelem L. Zbyněk (Slavia), pokladníkem J. Pachta (C. S. K. Praha); členy výboru: J. Lamač, A. Průcha, ndpor. Kovárna, J. Neubr, J. Bolomský a V. Roud; náhradníky: Boh. Zadák, B. Peková, Dr. Kovařovic, JUC. Fišer, J. Kácovský a E. Kindlová; dozorčí výbor: J. Reich a L. Skácel, náhr. Sotorník. V ustavující schůzi výboru jmenování delegáty do zastupitelstva Svazu lyžařů J. Lamač, J. Neubr a náhr. L. Zbyněk. L. Zb.

Různé zprávy.

Mistři: Slezské mistrovství v Krummhüblu kořistí Čechoslováků z H. D. W.: 17 km vyhrává Otto Berauer z Petzru (H. D. W.), skok Strischek (Bad Reinerz, Německo), kombinaci W. Möhwald, Špindlerův Mlýn (H. D. W.), druhý ve skoku a pátý na 17 km. Stává se mistrem Slezska. Skok prostý vyhrává Wende, Svoboda nad Úpou (H. D. W.). — Mezinárodní závody ve skoku v Oberhofu vyhrává na Hindenburgově můstku v I. třídě W. Hein, Jablonec (H. D. W.), ve II. třídě Fr. Hein, Jablonec (H. D. W.). Nejdelší skok měl W. Hein — 55 metrů. — Rakouské mistrovství získává v Gastýně Hans Hauser ze Salcburgu, známý sjezdař a vítěz letošního sjezdového závodu FIS. Nejdelší skok byl 54 m. Sněhové poměry výborné. — Švýcarské mistrovství získává v Einsiedlu a v Klosters Walter Prager z Davosu. Favorité Bogner a Julen měli při skoku pády. Nejdelší skok 46 metrů.

O pololetních prázdninách a jich výhodě pro lyžařskou mládež psali jsme již loňského roku v našem časopise a poukazovali jsme na to, že na vánoce jest největší frekvence na horách, hotely i boudy jsou přecpány, počasí obyčejně nebývá zvláště příznivé, ráno jest dlouho tma, a odpoledne zase brzy šero, což by vše bylo daleko lepší počátkem února, kdy pro mládež jsou obyčejně všechny uvedené podmínky příznivější. Po letošních vánocích se špatnými poměry sněhovými, podal Svaz lyžařů žádost ministerstvu školství a nár. osvěty, aby bylo dáno školní mládeži pololetní prázdnina, aby to stálo zato zajetí si

do hor. — Ministerstvo pak vzalo uvedený námět v úvahu a vzhledem k četným chorobám infekčním na školách, povolilo pololetní prázdniny v době od 1. do 5. února. A můžeme dnes říci, ačkoliv počasí bylo právě v uvedené dny krajně nepříznivé, že pololetní prázdniny vydařily se velmi dobře. Účast lyžařů a mládeže byla velmi značná, a pokud jsme viděli v Krkonoších, byla tam návštěva větší než o uplynulých vánocích. A tak v prvé řadě měli z toho značný výtěžek hoteliéři i boudaři, kteří po hubených vánocích utrpěli hned zase velké ztráty tím, že v okolí velkých měst bylo lze po tři týdny lyžařiti, což samozřejmě mělo za následek, že do hor nikdo nejel. — Značným problémem bylo odvezení lyžařů do Krkonoš. Ačkoli 31. ledna v úterý byl vypraven zvláštní sportovní rychlík, přece i ve středu byl tak značný nával na ranní rychlíky, že bylo dosti nespokojenosti, ježto spokojí-li se dospělí lyžaři s určitým nepohodlím, nespokojí se, když mají své děti s sebou. Úterní sportovní rychlík, ač měl 17 vozů, byl velmi přeplněn a k tomu měl zpoždění při příjezdu do Vrchlabí půl druhé hodiny, což pro lyžaře jedoucí na Benecko a výše položené boudy, bylo velmi nemilé. Snad podruhé přistaví železniční správa druhou lokomotivu pro 17 přeplněných vozů, aby blízko za Prahou nemusel zůstat vlak na otevřené trati třetí. — Že na zpáteční jízdě došlo k přeplnění vlaků, za to ovšem železniční správa nemohla, ježto stalo se tak v důsledku deštivého počasí v neděli a nápad odejeti dřívějšími vlaky stal se tak všeobecný, že večerní vlaky byly již obsazeny zcela normálně, když dopoledne a brzy odpoledne většina

UMĚLECKY
PROVEDENÉ

PLAKETY, ODZNAKY A SPORT. CENY

F. PROVAZNÍK A SPOL.
PRAHA VII, JABLONSKÉHO 93
Telefon 707-64

DOBŘÉ JÍDLO — DOBRÁ NÁLADA —

zásobujeme lyžaře i horské chaty vybranými lahůdkami.

RICHARD HULATA, továrna na uzenářské zboží a konzervy,
PRAHA XII., FRANCOUZSKÁ TR. 29. — 31.

lyžařů, a hlavně s dětmi, odjela. — Doufáme, že po nabytých zkušenostech i příští léta bude tato instituce pololetních prázdnin zachována, ježto bylo mládeže na horách velmi mnoho a nikdy nebylo tak hlučno a veselo na těch jednotlivých cvičných loukách, jako letos o pololetních prázdninách, ač počasí mohlo býti milosrdnější.

Guzzi Lantschner o sobě. Narodil jsem se 12. srpna 1910 v Innsbrucku, kde jsem po obecné škole absolvoval i gymnasium. Již v klukovských letech slézal jsem ledovcové vrcholky, obklopující moje rodiště. Lyže měl jsem na nohou po prvé v devíti letech. Hned v první své lyžařské sezoně měl jsem i závodní úspěchy, které mne pak neopustily v celé řadě závodů jak školních, tak i Turnvereinu, jehož jsem byl pilným členem.

Skákat jsem počal teprve v roce 1928, kdy jsem vstoupil do Skiklubu Innsbruck. Tento obor lyžařského sportu stal se mi rázem velmi lehkým, takže jsem poměrně brzo dosáhl délek kolem 60 metrů, při čemž jsem utvořil několik můstkových rekordů.

Štěstí mne neopustilo ani v závodech sjezdových. V letech 1931 a 1932 podařilo se mi dokonce zvítězit ve sjezdových závodech FIS.

V roce 1930 vstoupil jsem na filosofickou fakultu university v Innsbrucku, zvoliv si přírodní vědy za hlavní obor svého studia.

Byl jsem činným i v mnohých lyžařských filmech, a to nejen v rolích lyžařských, ale i jiných.

Sportovní dráhu nehodlám opustiti ani přes sebevětší překážky. (Z angl. »Ski Notes« přel. — LOK —.)

Dvěstěšedesátšestitřístapadesátšedm notářsky ověřených čtenářů č. 3. Pražského ilustr. zpravodaje s datem 20. ledna 1933 jistě úžasem oněmělo, když uvidělo obrázek Báňské Bystřice s v popředí stojícím lyžařem, který má na rukávu odznak HDW (německého lyžařského svazu), s podpisem: Obrázek pro útěchu našim lyžařům v letošní divné zimě. Ani v Tatrách není nadbytek sněhu, jak vidíme na našem snímku z Báňské Bystřice, ale je ho tam, či lépe bylo, alespoň tolik, že přece jen možno odvážit se na lyžích do hor. Nezbyvá tedy našim sportovcům jiného, nežli do Tater! Skol! — Čtete-li to »Skol!« (kdy tahe blbina vymizí!), tak nám to již stačí! Ale přece jenom musíme poukázat na to, že »Melantrich«, který vydává »jediný« odborný časopis zimního sportu (»Star«) a který má dokonce lyžařskou poradnu, nestydí se uveřejniti obrázek s Němcem, označeným HDW a dáti pod něj podpis podobného druhu. Konstatujeme, že 15. ledna byly závody ve skoku na lyžích v Senohrabech, tedy jaká divná zima? Současně konstatujeme, že v Tatrách, které jsou jen asi 100 kilometrů vzdušné trati vzdáleny od Bář. Bystřice, tehdy právě bylo celých 5 cm sněhu. — Snad by bylo lépe ani takovou negramotností se nezabý-

vati, ale shora uvedený počet notářsky ověřených čtenářů přece nás k tomu nutí. abychom takové nesmysly, na něž již loni jsme poukázali, zde pranýřovali. Dr. O. Br.

Přátelé-cvičitelé! Zdali pak někdo z vás vezme si někdy do ruky nějaký »dámský časopis«, jako na př. Hvězdu, List paní a dívek« atd.? Věřte, že i vy tam něco pro sebe naleznete.

Tak na př. »List paní a dívek« má již od nového roku v každém čísle na předposlední straně »Rubriku pro zpopularisování lyžařského sportu«. To by byla jinak snaha jen chvály hodná, ale pustíte-li se do čtení, tu teprve poznáte, jak »populárně« se dá učit a jak »populárního« názvosloví lze užívat. (Výstup »šněrováním«, sešup, to prý je, prosím, výpad nohy při chůzi v rovině!, vzpěrný oblouk, kristianie vzpírává atd.)

Ale vůbec, co vám mám vykládat, opatřte si ona čísla a čtete, je to jímavé pro bránici. — Alois Man, náčelník a ref. cvičitelů župy Jihočeské.

Glosa k odstavci »Vojenské lyžařství« v Horčičkově knize. Technický význam Horčičkovy knihy ocení každý, kdo má jen trochu hlubší vztah k lyžařskému sportu, neboť není sporu o tom, že kniha je psána lyžařským praktikem a mimo to z každého jejího řádku vane tolik opravdové a čisté lásky k bílému umění, že nelze míti pochybností, že autor jest lyžařským idealistou. A právě pod tímto dojmem daly by se snadno přehlédnouti některé poznámky, s kterými se nedá plně souhlasiti. Pro svou osobu glosuji jen stručně autorovu zmínku o lyžařství vojenském.

Ačkoliv autor má slovo účelost ve svém lyžařském slovníku, neboť ho několikrát používá, a to v pravém smyslu tohoto slova, přece se jen zdá, že jest proti lyžařství čistě účelovému, t. j. vojenskému. O lyžařství vojenském však chci hlasitě vysloviti zásadu, že nemůže býti žádné jiné, než čistě účelové a že je musíme proto zcela přesně odlišovati od lyžařství sportovního.

Že voják by měl jezdit lépe než sportovec, protože mu jde o život a o vlast, jest sice krásně a ideálně řečeno, ale prakticky vůbec neproveditelné. Tím nechci snad říci, že bych byl proti tomu, chraň bůh, ale rád bych viděl autora, zda by při dnešní krátké presenční službě, z níž může býti věnován methodickému lyžařskému výcviku jen prapaterný čas, udělal z vojáka lyžaře pro potřebu v poli a mimo to ještě lyžaře sportsmana. A tu zcela určitě prohlašuji, že by se to za daných poměrů, které nelze změnit, nepodařilo ani jemu, ani sebe zkušenějším vojenským lyžařským instruktorům.

Jest ovšem jiná kapitola, co do vojenského čistě účelového lyžařství zahrnouti a co při jeho výcviku vynechat. Rozhodně v něm nemůže býti všechno to, co obsahuje kniha »Lyže a sníh«. Z lyžařské praktiky musím do něho vzíti všeobecně jen to, čeho voják nezbytně v poli potřebuje.

LYŽE
a ostatní výstroj

VÁM NEJLEVNĚJI DODÁ JEDINÉ LYŽAŘ-ODBORNÍK J. JANÁČEK, PRAHA II., BENÁTSKÁ ul., proti Botanické zahradě. Filiálka Hradec Králové, Plácka. Úschovna lyží přes léto. Ceník zdarma

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. - V PRAZE NA POVOZY I PYTLE DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS, PRAHA II., VODIČKOVA 18. TELEFON 23256-7-8. — POŠT. PŘIHRÁDKA 486.

buje pro jízdu v terénu, a to s ohledem na velmi krátký čas mírového výcviku. Po mém soudu nemohou to býti švihy až na přívratnou kristianii, neobejdou se rozhodně bez pluzení, přívratné techniky a brzdění o holích a mimo cvičení ve sjezdu a výstupu neopomenou terénní skok a to by bylo tak asi vše a bude-li tohle voják dokonale ovládati, budeme jednak rádi a postačí to všeobecně pro to, aby mohl v poli používat lyži, čili účelu bude dosaženo a tudíž znovu, vojenské lyžařství je jen lyžařství účelové.

Věřte, že s vojenským lyžařstvím je to tak, jak říkám a ne jinak! — Tím nechci se nijak kriticky dotýkati dobré knihy, ani nějak uplatňovati nějakou různost názoru. Sdělují pouze stav, jakého vyžaduje potřeba vojenského výcviku v lyžařství a zkušenost.

Plk. Ing. V. Veselý.

»136 kilometrů za hodinu na lyžích.« Sv. Mořické závody »lancé« byly odřeknuty pro bídný stav sněhu. Letošní »kilometr lancé« byl by býval zvlášť zajímavý, ježto loňský vítěz Rakušan Gasperl (Kašpárek!), chtěl zlomiti svůj loňský rekord na lyžích zvláštní konstrukce. Při posledním závodě docílil fantastické rychlosti 136.3 km za hodinu. Gasperlem zvlášť konstruované lyže jsou velikých dimensí, protažené olověnou drážkou a mají vpředu držadla, za něž se jezdec drží, aby zlomil odpor vzduchu. (Allgemeines Sportblatt č. 5.)

»Starý ze Sněžníku« (der Alte vom Schneeberg) zemřel. V Lichtensteinské útulně pod vrcholem Králického Sněžníku (1416 m n. m.) zemřel 13. ledna 1933 ve věku 60 roků na Moravě známý sportovec MUDr. O. Guttwinský. Zesnulý býval zubním lékařem v Šumperku, ale z lásky k horám vzdal se praxe a najal si útulnu na Král. Sněžníku, kterou vedl až do své smrti. Útulnu vedl prostě, ale velmi útulně a čistě, se skutečnou turistickou láskou k věci. Smýšlením Němec, byl přirozeně jako inteligent povznesen nad sprosté nacionální spory a tak jsme i my, čeští lyžaři, k němu občas zavítali. V našem časopise ineroval a jej odbíral, ve styku s hosty byl bodrý a upřímný a zásady »host do domu, bůh do domu«. Lyžaři ho nazývali pro sněhobilou jeho bradu »starým z hor« nebo »starým ze Sněžníku« (der Alte vom Schneeberg). Útulnu po tomto jediném snad československém budaři s akademickým vzděláním povede nyní jeho choť a syn. Okolo útulny je známý krásný lyžařský terén. I. K.

Právě vyšla kniha Jar. Hainze, náčelníka Bruslařského klubu Vysokoškolského sportu v Praze, »Základy krasobruslení«. Jest to u nás po delší době první moderní pří-

ručka, podávající návod k správnému treningu krasobruslařských začátečníků i těch, kteří se věnují bruslení závodnímu. Kniha jest psána slohem velmi jasným a zřetelným, takže jest každému přístupna. — Totéž lze i říci o knize bří Slivů »Technika krasobruslení«, vyšlé loňského roku.

Elektrická dráha Polubné—Jakobsthal—Schreiberhau jezdí od 15. ledna t. r. až na další z Polubného večer, s připojením na sportovní rychlík, na který čeká.

Pietní běh k mohyle Hance a Vrbaty. Náčelnictvo Svazu lyžařů schválilo návrh Č. K. S. Ski v Jilemnici, aby u příležitosti jubilea dvaceti let tragické smrti Hanče a Vrbaty v březnu 1933, byl uspořádán pietní, čestný běh z předhoří k jejich mohyle na hřebenu Krakonoše. Pod protektorátem Svazu lyžařů uspořádá tento běh Č. K. S. Ski v Jilemnici. Běh bude vzhledem k svému pietnímu významu zcela výjimečné povahy. Pravděpodobně bude to čestná skupinová štafeta, jež vyběhne ze Mříčné, kde leží Vrbata, donese na mříčenský hřbitov věnec a vlajku na hrob Vrbatův, přijme další věnec a vlajku na hrob Hančův v Jilemnici, tam přijme věnce a vlajky pro jeho vdovu v Hrabáčově a pro jejich mohyly na Krakonoši. V nesení těchto čestných zástav budou se členové štafetových skupin střídati. V předhoří, kde nebude v polovici března jistě sněhu, bude to běh atletický, z Benecka pravděpodobně již běh lyžařský. Podrobnosti a propoalice budou co nejdříve vypracovány a předloženy náčelnictvu ke schválení. V nich bude též rozhodnuto o tom, postaví-li kluby, župy, školy a pod. vždy po jednom členu do každé štafetové skupiny, tedy několik souvislých štafetových řetězů současně vedle sebe, či zda obsadí pouze jednotlivé úseky, a to pak pouze vlastním mužstvem. — Pozvání budou včas rozeslána. — Je to první veliký pietní podnik lyžařský tohoto slohu. Nepochybujeme, že tato myšlenka uctění památky našich lyžařských hrdinů setká se u našich klubů s plným porozuměním. Krkonošská lyžařská mládež nastoupí jistě houfně k tomuto čestnému běhu. Bližší zprávy v dalším čísle t. l. *Kal.*

Kongres mezinárodní bobsleighové federace konal se 4. února 1933 spolu se světovým mistrovstvím velikých bobů (4 sedadla a více) v Chamonix. Na programu projednán reglement jednosedadlového bobu, start žen, largeur bobů à 0,67 a supprimer largeur bobů 0,43, schváleny stanovy putovní ceny bobsleighového klubu ve Sv. Mořici (dárce M. Oswald). Projednány championáty světa v roce 1934 (párové boby a čtyřsedadlové boby). Bližší podrobnosti sdělíme po dojití oficiálního protokolu.

SPORTOVCI — LYŽAŘI

Nejlépe a nejlevněji Vás obsloužíme.

Kompletní lyže t. j. lyže, vázání, plechy, hole, talíře, řemínky od Kč 98.—

Lyžařské boty ručně pracované, zaručeně nepromokavé, dvakrát šité, vysmolované od Kč 99.— 129.—

Každého udivujeme nízkými cenami a výbornou kvalitou.

**SPORTOVNÍ ZÁVODY: ŽIŽKOV, Roháčova 7
LIBEŇ, Primátorská 601
VRŠOVICE, Palackého 2**

Pozor na firmu v Roháčově ul. v domě č. 7. V této ulici nemáme žádnou filiálku, proto nezaměňujte s jiným závodem.

A 21

ŠVÝCARSKÝ LYŽAŘSKÝ VOSK TEKUTÝ

JEDNODUCHÁ A RYCHLÁ MANIPULACE
NÁDHERNÁ JÍZDA PŘI KAŽDÉM SNĚHU
TRVANLIVOST VOSKOVÉ VRSTVY.

I VY BUDETE SPOKOJEN

DEPOT PRO Č.S.R. A POL.
HIMMELKING-F-CROSS-N-OST

III. mezinárodní závody studentské v Bardonecchia v Itálii. Zastupováním vysokých škol ČSR. byli jsme pověřeni předsednictvem ÚSČS. teprve několik dní před odjezdem. Přesto podařilo se nám společným úsilím zmoci překážky administrační i finanční, tyto hlavně zásluhou ředitele prof. Dra Smotlacha a výprava v počtu 12 osob, t. j. 1 lyžaře (Mir. Václavík), 10 hockeyistů a vedoucího výpravy (moje maličkost) odejela 25. ledna večer přes Leoben—Tarvisio—Benátky—Milán—Turin do Bardonecchia. S potěšením musím konstatovat, že jsme byli přijati velmi vlídně a byli jsme ubytováni v nejlepším hotelu Palazzo Frejus.

Avšak hned první den se ukázalo, že Italové nemají dostatečně zorganizovány celé závody a tak byli jsme nuceni večer na schůzích sjednávat program ze dne na den. To také byla největší překážka hladkého průběhu závodů.

Závody počaly přehlídkou všech národností na Stadio Litorio. Jako první disciplína jel se sjezd, který byl dislokován do Sesteriéres, místa, položeného ve výši 2400 m. Poněvadž naše výprava měla jen jednoho závodníka lyžaře, jehož disciplínou jest skok, samozřejmě, že byl hlášen jen na skok a mimo to jel 18 km, poněvadž se bodoval také sdružený závod: skok a 18 km. Měli jsme obavy, jak se mladičká Václavík umístí, zvláště proto, že to vlastně byl jeho první závod na tak dlouhou trať, dosud běhal jen 10 km, jako junior. Nad očekávání nás však překvapil. V 18 km měl velmi nepříznivé vylosování, byl jeden z prvních, avšak přesto umístil se na 5. místě, ihned za Holznerem, Shakshaugem, Galinou a Parianim. Vítěz měl čas 1.23.12.4/5, Václavík jel to za 1.29.59.4/5. V klasifikaci jednotlivých národů byl na 3. místě a tak nám získal první 2 body. Skok, který se konal v den ukončení závodů, 3. února, za veliké oblevy, nepřinesl výkonů takových jak se očekávalo. Václavík, ač handicapován nezvykle stavěným můstkem, získal 7. místo výkony 39 m a 44 m s pádem. Ve sdruženém závodě získali jsme tak, díky Václavíkovi, další 4 body umístěním na 3. místě, ihned za Shaks-haugem a Holznerem, takže 6 bodů, získaných Václavíkem, byly jediné, jež jsme vezli domů.

Ostatní konkurence totiž, a to hockey a krasobruslení, v nichž naši startovali, nebyly dokončeny pro nastalou velkou oblevu, ač na př. v krasobruslení měl náš prof. Koudelka zcela jistě 1. místo a tak 6 bodů a hockeyisté v nejhorším případě 5. místo a další 2 body. Přesto, že jsme se snažili za každou cenu tyto dvě disciplíny ukon-

čiti, nepodařilo se nám to pro velkou teplotu, která dosahovala v poledních hodinách i 20—22° C na slunci. I odjezd krasobruslařů do Sesteriéres do výše téměř 3000 m n. m. nebyl nic platný, ani tam nebyl led a tak disciplíny zůstaly otevřeny.

Poslední den, 4. února, byli všichni účastníci pozváni Turinským GUFem (Gruppi Universitari Fascisti) do Turina a večer jsme nastupovali dlouhou pouť vlakem nazpět do republiky.

Nakonec pro posouzení příkládám ještě tabulky docílených bodů jednotlivými národnostmi: Itálie 91 bodů, Francie 35 bodů, Maďarsko 20,5 bodů, Norsko 17 bodů, Rumunsko 14 bodů, Švýcarsko 14 bodů, Lotyšsko 10,50 bodů, Holandsko 10 bodů, ČSR. 6 bodů, Columbia (Již. Amerika) 3 body, Anglie 3 body.

Nejvíce bodů bylo docíleno Itálií v disciplínách lyžařských, je to pochopitelné, poněvadž měli možnost vyslati dosti závodníků.

Inž. Rajniš.

Dýmka, žena a kartáček na zuby se nepůjdou — ty musí mít každý pro sebe! Buďte pamětlivi této zálesácké moudrosti, nezapomeňte nikdy doma kartáček a jeho oddaného přítele — zubní pastu THYMOLIN. Vozte je s sebou v pěkném thymolinovém pouzdře, které je pro lyžaře jako dělané — lehoučké, skladné a pevné. Budou Vám vděčni oba — kartáček i THYMOLIN — a budou se za to pečlivě starat, abyste měli zuby krásně bílé a zdravé!

Docent vnitřního lékařství MUDR. JIŘÍ KRÁL,

asistent kliniky prof. Dra Hynka, e. asistent odd. prof. Dra Sylaby, e. asistent étranger kliniky prof. Etienna v Nancy, lékař kliniky profesora Vaqueze a Labbého v Paříži a prof. v. Bergmanna v Berlíně,

**klade si za čest oznámiti, že zahájil praxi
v Praze II., Vladislavova 13.**

Telefony: odpoledne 243-07 (ordinace), nehlásí-li se, volati Zpr. ústř. 410-41; dopoledne 8—10: 378-05 (klin. prof. Hynka), 11—12 hod.: 216-22, 277-78, 314-36.

Roentgen. Laboratoř. Diathermie. Sollux.

Ordinace 2½—4 a podle úmluvy.

J. FIALA · ROSTOKLATY

*Ošetřte Vaši sportovní obuv
Juchtovou živinou;*

budete mít skutečný a zdravý
požitek ze sportu.

Juchtová živina, opak obvyčejných kožních tuků, vnikne beze zbytku do kůže, změkčuje ji, činí ohebnější a trvale nepromokavou. Obuv se potom neláme a oddolává vlhkosti.

K dostání ve všech obuvních, sportovních a příslušných obchodech.

Březnové slunce na horách — už pálí hezky prudce, a březnové vánice jsou stejně nemilosrdné a ledové, jak byly v lednu. Ale stoprocentnímu lyžaři to nevádí — ten dovede mít požitky z mrazu i ze slunce. Ovšem, neriskuje nikdy svůj život a své zdraví. Dobrá výzbroj, bezpečné ovládání lyží a společnost alespoň dvou druhů jsou nutnou podmínkou pro horskou túru. A ještě na něco se nesmí zapomenout — a to je spolehlivá ochrana obličeje před sluncem a před mrazem. V tom ohledu se našim lyžařům nejspíše osvědčil crême GRADO. Stačí důkladně ho vetřít do pleti (nezapomenout na uši a na krk!), abychom mohli i do té nejledovatější vánice, i do toho nejprudšího sluníčka. Crême GRADO chrání naprosto bezpečně. Když je vetřen dodatečně do pleti už rudé a pálící, okamžitě odstraňuje bolest a působí skvěle hojivým účinkem. Kromě toho způsobuje rychlé zhnědnutí pleti — dodává jí toho nenapodobitelného odstínu, který je charakteristický pro sportovce, vracející se s hor. Když jedete na lyže, vezměte

s sebou crême GRADO — pro péči o zdraví Vašeho obličeje. A také pro péči o jeho krásu — vždyť jen slunce, mráz a crême GRADO jsou kosmetické přípravky stoprocentního lyžaře!

Standart lyže a tenisové rakety z továrny téhož jména v Modřanech u Prahy, jsou uznaně kvalitní výrobky československé.

Listárna redakce. 1. »6. II. Bobsleigh Eva«. S potěšením konstatujeme, že jste s koupí bobsleighu námi doporučenou spokojeni. Špatná zima? Jistě! Přes léto nutno vozidlo odborně uschovati. Dáme Vám návod v nejbližších dnech písemně. Neohlížejte se na místní spolkové poměry, zřídte se svými interestenty bobsleighový odbor v místním klubu, sdruženém ve Svazu lyžařů. Budeme vás pak reklamně podporovati. F. I. B. I. T. nemá literárního orgánu. Zašleme Vám opisy protokolů schůzí a kongresů. — 2. »Pan V. Frojda.« Uveřejníme určitě v jarším čísle; děkujeme. Velmi hezké!

KAM NA NAŠE HORY?

Navštivte jedinou českou nádražní restauraci ve Svobodě ^{nad} _{Úpou}

Doporučují se:

BOUDA U VODOPADU MUMLAVY

Doporučují se:

VOSECKÁ BOUDA

HOTEL HERČÍK HARRACHOV

Telefon: Nový Svět č. 5.

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV

Ústřední topení, tekoucí voda. Telefon Nový Svět číslo 6. (Stálá tel. služba.)

ČERNÁ BOUDA-KRKONOŠE

1300 m n. moř. — Pošta a telefon Janské Lázně.
— Přímo u stanice lanové dráhy — cvičitel mistr Donth. — Ústřední topení - levné pokoje.

**Navštivte restauraci KČST
ve Vrchlabí, proti nádraží.**

Telefon 220. V. KOČÍ, restauratér.

HOTEL KRAKONOŠ NOVÝ SVĚT

Měšťanský dům.

Doporučuje se co nejlépe.

SOKOLSKÁ BOUDA

NA ČERNÉ HOŘE U HORNÍ STANICE LANOVKY 1300 m N. M. POŠTA JANSKÉ LÁZNĚ, TELEFON 44.

Vzorně zařízený horský hotel, význačné středisko československých lyžařů a sportovců, doporučuje se pro výborné sněhové poměry a rychlý výjezd na hřebeny Krkonoš, Vaší ct. přízni.

JAN ČERNÝ

NAJEMCE SOKOLSKÉ BOUDY.

ZIMNÍ SPORT

LYŽAŘSTVÍ

ALPINISMUS

BOBSLEIGH

TURISTIKA

BRUSLAŘSTVÍ

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA. Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a admn. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. út. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo. Patisk vyhrazen.

ROČNÍK XXII.

BŘEZEN 1933.

ČÍSLO 7.

Jugoslavie: Bohinj. Pohled na dolinu Bohinj z Jela.

V. J. JIRKŮ:

Mistrovství Jugoslovanského Zimsko-Sportního Savezu 1933 v Bohinji a kongress slovanských lyžařů v Lublani,

Tedy nejprve: čte se v Bohinji; nevyslovujte nikdy Bohinj. Ale od konce přece nesmíme začít a tudíž: návštěva předsedy J. Z. S. S. p. dr. Ivana Pirce v Praze měla účel získati S. L. pro mistrovské závody v Jugoslavii a obeslati kongres slovanských lyžařů. Obé se mu podařilo a tak ve středu 25. ledna t. r. ve 22'30 h. odjížděla výprava, skládající se ze 4 závodníků — Bartoně, Šimůnka, Cífký a Kadaového — pod mým »vedením« (viz karikaturu v posledním

čísle t. časopisu) do Jugoslavie podle plánu, vypracovaného našim Čedokem; podle tohoto plánu měli jsme přestupovati jen ve Villachu (Běláku) a zatím již v Linci po prvé, v Salzburgu po druhé a v Jesenici po třetí byli jsme více méně vyklopeni z příslušných »přímých« vlaků. Ještě, že náš osvědčený dopravní referent tentokráte, jako obyčejně, zapomněl se o nás starati. Bylo by o vinika více! Ale dojeli jsme šťastně k cíli a docela ještě o něco dříve, než

nám to bylo předepsáno. V Salzburgu na nádraží, nebyť mého zakročení, by ml. Bartoň vyprodal st. pánovi celou továrnu. Tak byly obdivovány jeho výrobky! V Jesenici nás již čekal starý známý a milý přítel dr. Kmet, jenž nás již neopustil až do odjezdu. Celní prohlídky (zavazadlové i devisové) s výjimkou naší, rytířské. Nic nás nepřekvapilo, že ve vlaku cestou z Jesenice přes Bled až do Bohinjské Bystřice (Feistritz) nás doprovázeli četníci, aby nám odebrané pasy odevzdali až na nádraží v Boh. Bystřici — vždyť jsme v úzkém cípu, se tří stran sevřeném Italy. A jen jsme setřásli se sebe vůni a prach vagonový, již se ozývá srdečné »nazdar Čechi« a poptávka, zda »prvak« Šimůnek také přijel. Napéčování do autobusu, ujíždíme k Sv. Janezu, kam dorazili jsme asi za 3/4 hodiny. Sv. Janez na břehu překrásného jezera Bohinjského (tvrdím, že hezcího, než je Bledské, poněvadž přirozeného) s turistickým hotelem, v jehož dependanci ubytování a s krásnou vilou prince Pavla — zatím byl tichý a klidný, a nic nesvědčilo, že za 24 hodin začne zde bratrovražedný boj mezi Slovinci, Poláky, Čechy a ba i Němci. Po krátkém uvítání s bratry Poláky (kteří tak odlišně umějí podati a stisknouti ruku), v čele se starými známými: ing. Schillem, Broňkem Czechem, Maruszarem a t. d., dále včetně mladými: Janšou, Gorecem, Zdeněčkem Švigeljem, Tavčarem a t. d. — výborná večeře s prima vínem — a pak hajdy spát.

Na druhý den, v pátek, měli jsme náčelníkem Jarolímek předepsáno: dopoledne běh, odpoledne 2—3 skoky na Hansenově (pamatujete se ještě naň?) skakalnici. Poněvadž jsme hosty, musíme ctít předpisy hostitelů — a tudíž se dopoledne skákalo a odpoledne běželo. A už dopoledne při trainingovém skoku malheur: Cíčka při dopadu si tro-

chu zvrtil nohu, a ač díky osudu, neukázalo se to býti příliš hrozné — přece jen na 18 km běhu druhého dne to bylo znáti. A tak po poměrně malém trainingu zde v Jugoslavii a skoro žádném u nás doma, — velmi pesimisticky naložen — hleděl jsem s obavou sobotě a neděli vsťříc. Ale vždy je lépe býti skromným, aby konec vyzněl dobře. A už zde byla sobota (hodní hoši šli už ve 20 hodin po večeri na lůžka). Ráno obligátní zkoušení mazání a rozčilení — hlavně (a což je nepochopitelné) u Bartoně. Ze 75 přihlášených se starérovi Tavčarovi hlásí 60 tekmovalců (závodníků), z nichž náš Šimůnek má nejnepříznivější vylosování — je desátý — a více než 3/4 trati podle kontrolních listin jel sám a sám, vždycky sám — ale dojel první do cíle, předběhnuv předcházejících 9 kamarádů a nenaříkal nijak na tuto samotářskou jízdu.

Nutno ovšem říci, že snih i trať byly povšechně dobré, což uznali i poražení Poláci a Němci. Frantík Šimůnků, jako předloňský mistr Jugoslaviie, je zde velmi populární a jeho vběhnutí do cíle bylo přijato s frenetickou radostí a voláním. Docílil času 1.19.36.

Měl jsem z toho radost, jen jsem ještě trochu s výskotem otálel, dokud nepříjel mistr Polska za r. 1932 — Berych, o němž jsem zde slyšel hotové pohádky — a také ano, zůstalo jen při pohádkách — neboť číslo 13 »prziječalo« až o 10 min. později, než náš Frantík — a teď konečně mně spadl kámen se srdce, neboť z ostatních, hlavně Němců Marxe a mistra z Oberhofu — Leupolda — jsem neměl strach. Je to zvláštní; ti dva posledně jmenovaní dleli zde už asi 4 neděle, jako instruktoři jugoslávského mužstva a znali trať dokonale, měli příležitost přizpůsobiti se stravě, vzduchu a všemu ostatnímu, a přece jsem se jich jako kon-

ENOOLEJ · OSTGAARDOL · ENO

KDO MAŽE - TEN JEDE!

TUKY NA OBUV · LYŽ · VOSKY

kurentů našich hochů nebál. Závod v běhu na 18 km a po něm i skok daly mi za pravdu.

Mezitím vběhli do cíle menší a větší esa, z nich obávaný kanon říšský Němec Leupold jako číslo 40 v čase 1.22.40, až konečně náš štíhlý krasavec Toník Bartoňův jako číslo 54 (mnoho řečí?) se řítí plynulým krokem do cíle, který dostihuje v čase 1.20.16 jen o 40 vt. horším Šimůnkova. I to je pro mne překvapení; počítal jsem zcela určitě s Bartoněm jako prvním, ale konečně rozdíl není tak veliký a místo žalosti raduji se z toho. Ne tak ovšem Bartoň, který nemůže pochopit, že zde nestartuje za S. K. Vysoké n. Jiz. proti S. K. Slavii, nýbrž za Svaz lyžařů RČS. a slibuje Šimůnkovi a celé S. K. Slavia »krvavou pomstu«, — ale usmíváme se všichni, rozumějící této hrozbě.

Čekal jsem asi 2 km před cílem, tedy asi v 16. km (podle profilu, poněvadž ve skutečnosti celá trať měřila úhrnem asi 16 km) na Šimůnka a Bartoně s Dr. Pircem, abych jim řekl něco o jejich a jiných časech; v tomto místě čekala připravena celá jedna rota Plaňnského pluku Jugoslávského na lyžích k dispozici traťmistra. Vůbec o ochotě a pomoci vojska, jak na běhu, tak na skoku musím se vyjádřit co nejpochvalněji. Dr. Pirc už předem gratuloval k zítřejšímu konečnému našemu vítězství a nestačil jsem odmítati tuto poctu.

Na trati jsme měli mezi zbývajícími 50 závodníky dosud našeho Cífků a Kadavých (61 a 63); Cífků vzdor včerejšímu úrazu doběhl v dobrém čase 1.26.40, kdežto Kadavý doběhl docela v čase 1.23.12, výsledek to, s nímž jsem mohl býti úplně spokojen a také jsem svou radost všem čtyřem hochům dal najevo. Docela jinak se nám tudíž v sobotu obědvalo, byl konec rozčilení, a když po obědě dostalo se nám pozvání Dr. Kmeta, abychom učinili malou vyjížďku saněmi na druhý konec Bohinjského jezera do restaurace Zlatogoru, přijali jsme toto pozvání s radostí, a tak za krásného slunečního, ale mrazivého odpoledne ujížděli jsme k této restauraci, kdež nás čekalo největší překvapení. Hned po příjezdu vyhledal mne předseda Beogradského Zimskosportského Podsavezu Dr. Jentolek se žádostí, že p. ministr Dr. Hanžek (ministr tělesné výchovy) si přeje mítí československé mužstvo představeno. Učinil jsem tak. Pan ministr laskavými slovy ocenil dnešní vítězství, jsa, jak jsem pozoroval, velmi přesně již informován, dal najevo radost z našeho úspěchu a přál nám plného zdaru k zítřejšímu závodu. Vyptával se na organizaci sportu v Československu (mám zato, že mu i částečně již byl znám poměr mezi S. L. RČS. a Č. O. S., aspoň jsem to z řeči vycítil) a jevil vůbec veliký zájem o náš sport, zejména lyžařství. V družné zábavě uplynula vyměřená nám doba pobytu, během níž marně pokoušeli jsme se zachytiti

na jinak skvělé přijímací stanici spojení s Prahou a už nás Dr. Kmet vybízel k odjezdu.

Abych své radosti nad dnešním vítězstvím dal výraz, poslal jsem do Prahy obšírný telegram; nad »obšírností jeho ceny« jsem však žasnul. 179 dinarů mne ta radost stála! Po malém odpočinku byla společná večeře ve velkém sále hotelu Sv. Janez, kdež seděli jsme odděleně podle národnosti, za přítomnosti všech společenských špiček. Tak: ministra Dr. Hanžeka s chotí, bana Dravské banovine Dr. Marušiča, ljubljanského župana Dr. Puce s dcerouškou, všech předsedů Podsavezu Zimskosportského Savezu (asi našich žup), velitele Dravské divise generála Cukovace, ministra m. sl. Ivana Mohoriče a t. d., a t. d. Po krásném prosluvu předsedy Dr. Ivana Pirce, v němž zvláště uvítal naši československou delegaci, ujal se slova p. ministr tělesné výchovy Dr. Hanžek, který v obsáhlé řeči rozebral význam sportu vůbec, lyžařského zvláště, pro zdraví a tělesnou schopnost národů. Následovala pak volná zábava, v níž hlavně náš Bartoň dominoval vtípem, krásou a mnohomluvností. To není ale můj výmysl, to jsem slyšel od bratrů Jugoslávců. Hoši odešli spát a já jsem si dal práci, abych odděleně od organizačního výboru vypočítal si body za běh na zítřejší skok a došel jsem k výsledkům, že nepotká-li nás nějaké nepředvídané neštěstí v podobě nešťastného pádu, nemůže nám vítězství ujíti, neboť vedle Šimůnkových 240 bodů měl Bartoň bodů 236'25, Leupold 223'5 a teprve na čtvrtém místě Polák Broněk Czech 220'5, následoval pak Kadavý s tímtež počtem, Maruszarz St. 213, Cífků 201'75, Maruszarz And. 197'25 a konečně nový objev Polska a jeho naděje, Lusczek 190'5; pak následovali Jugoslávci v čele s Jakopičem. Vraceje se k Polákům, konstatuji, že mne jejich umístění v běhu, najmě jejich mistra Berycha, nemile překvapilo; zvláště u Czecha, všem nám známého, je tento pokles nápadný, poněvadž nemůže se mluvit u žádného ze závodníků polských o velkém stáří (nejstarší Czech 25 roku) ani snad o přetrainování. Naproti tomu bylo viděti pokrok u Jugoslávců. Jsou to hoši skvělých postav, mladí, plní života a myslím, že je úspěch brzy nemine. Mají všechny dispozice, aby se vypracovali na prvotřídní závodníky, což dokázali také v Innsbrucku. Spíše mne překvapuje, že bratři Jugoslávci volili jako trainery říšské Němce Marxe a Leupolda, vedle Nora Gutormsena, býv. člena S. K. Slavia Praha. Gutormsen měl velikou radost, že se sešel s tolika známými a velmi mu bylo líto, že nemůže se zúčastnit pro známé nařízení norského svazu jugoslávského mistrovství.

V neděli dopoledne za překrásného, mrazivého, slunečního dne ujížděli jsme saněmi k Hansenově skakalnici, vzdálené asi 4 km od Sv. Janezu. Triglav svítil svojí sně-

Za každého počasí

COLOR SUPRA FILM 25°SCH

COLOR pomůže

WESTENDORF & WEHNER A. G. KÖLN AM RHEIN

GENERÁLNÍ ZASTOUPENÍ PRO ČSR.

FOTO WACHTL

Praha II., Senovážná 8
Praha II., Národní 26

Vinohrady,
Fochova 12

hovou překrásnou příkrývkou a doopravdy činil dojem dokonalého strážce tohoto výčnělku, dobrým slovenským lidem obydleného. Pokusné skoky provedl Gutormsen a dokázal, že můstek Ing. Hansenem vybudovaný po různých opravách stal se můstkem velmi dobrým. Skočil bez pádu, ovšem až odpoledne, 52 m. Do soudcovského sboru byl jsem přidělen vedle Ing. Schilleho za Poláky a Kvedera za Jugoslávce i já. 24 závodníků skákalo do kombinace. První skákal Šimůnek: 36 m velmi dobře, pak tři Jugoslávci vesměs pod 30 m, následoval Maruszarz, skočil velmi dobře 38 m, dále Leupold skočil 40 m, méně stylově, naproti tomu druhý Maruszarz 42 m velmi dobře a po dvou Jugoslávci konečně Bartoň, který skočil 41 m — bohužel s pádem. Trochu jsem se zatřásl a když hned nato skočil Broněk Czech také 41 m a také s pádem, srdce mně začalo zase normálně tlouci, ačkoliv věc byla silně problematická. Byl jsem zvědav ještě na nový objev Poláků — Luszczecka — a překvapení se dostavilo, poněvadž skočil ze všech závodníků nejstylověji, nejkrásněji 41½ m. Ostatní Jugoslávci, z nichž nejlepší Jakopič 38 m, Palme 35 m, ostatní o něco méně, dále Cífka 37 m svým osobním stylem, Kadavý 34 m. Následovala druhá serie, ve které odstoupil z konkurence ke všeobecnému překvapení Czech a zase jako v první serii první skočí Šimůnek velmi dobře 38 m, Andrej Maruszarz 43 m, Leupold 36 m, Stanislav Maruszarz 44 m (nejdelší skok dopolední kombinace), velmi hezký skok, pak Bartoň krásně 42½ m, Cífka 34½ m, Kadavý 36 m a konečně Luszczeck jako jeho krajan 44 m v překrásném stylu. Jugoslávci, z nichž žádný nepřesáhl značku 42 m, skákali poměrně velmi dobře, ač krátce, a byla Gutormsenova škola na nich velmi patrná. Se smíšenými pocity ujíždíme rychle do Sv. Janezu, abychom propočítali skoky, a výsledek je a není pro mne překvapením, neboť umístění je následující:

1. Šimůnek (ČSR.) 441'4 bodů, 2. Maruszarz St. (Polsko) 432'5, 3. Luszczeck (Polsko) 410'3, 4. Maruszarz Andrej (Polsko) 409'85, 5. Leupold (Něm.) 409'5, 6. Kadavý (ČSR.) 402'6, 7. Cífka (ČSR.) 388'15, 8. Bartoň (ČSR.) 385'15, 9. Jakopič Albin (Sm. kl. Mojstrana) 368'7, 10. Šramel (Ljubljana) 350'2, 11. Žemva (Sokol Gorje) 330'2, 12. Palme (Ljubljana) 318'3, 13. Odar (Sm. kl. Bohinj) 302, 14. Markež (Sm. klub Bohinj) 299'4, 15. Markelj (S. K. Bratrstvo) 258, 16. Podlipnik (S. kl. Bohinj) 231, 17. Bračič (Ilirija) 211'9, 18. Selan (Sm. klub Bohinj) 206'6.

A náš František Šimůnek stává se tak mistrem Jugoslaviie po druhé s jednoletou přestávkou, které by snad nebylo, kdyby v době loňského mistrovství nebyl právě na Olympiádě v Lake Placid. Neoficiální prohlášení je u oběda a se

všech stran hrnou se gratulace a nestačím děkovati a tisknouti ruce. Lhal bych, kdybych řekl, že jsem nebyl radostí rozpálen jako kamna, nebo to snad bylo od tloušťky? A jen jsme v rychlosti pojedli a už jsme ujížděli znovu k můstku, abychom absolvovali skok prostý. Za stejných okolností jako dopoledne byla absolvována i tato disciplína s tou výjimkou, že místo Poláka Ing. Schilleho soudcoval styl bratr Gnidovec (I. Z. S. S.). Startovalo celkem 26 skokanů. Po dopoledních zkušnostech skokanských neměl jsem valné víry v náš úspěch, neboť bratři Poláci mají styl a délku, které my letošního roku nedosahujeme. Nejraději bych řekl, že jsme zůstali v disciplíně skoku nějak státi, aniž bych to nazval úpadkem; bojím se však, že náčelník Jarolímek mne za toto rčení vyhubuje a nějakou omluvu najde. Fakt je, že se Polákům ve skoku nevyrovnáme ani do 50%. Odpolední skoky to také dokázaly. Nebudu podrobně líčiti průběh skoků, uvedu výsledky podle umístění následovně:

1. Maruszarz Stan., Polski zw. narc., m 42, 44½, 45, bodů 331'4, 2. Šimůnek Frant., Svaz lyž. ČSR., 39, 43, 41½, 313'9, 3. Czech Bronisl., Polski zw. narc., 39, 40, 39, 307'8, 4. Šramel Bogo, Sm. k. Ljubljana, 39, 37, 38½, 295'6, 5. Palme Franc, Sm. k. Ljubljana, 35, 35, 37, 282'6, 6. Luszczeck Izidor, Polski zw. narc., 46 p., 47, 44½, 275'8, 7. Kadavý Bohuslav, Svaz lyž. ČSR., 35, 35½, 36, 274'5, 8. Maruszarz Andr., Polski zw. narc., 42½ p., 43½, 42½, 264'7, 9. Bartoň Ant., Svaz lyž. ČSR., 43, 44, 44½ p., 262'9, 10. Juritsch Herbert, Mar. sm. k., 34, 34, 35, 253'4, 11. Praček Ciril, Skala Jesenice, 30, 33½, 35, 246'5, 12. Grossmayer Ant., plan. puk-Sokol, 34, 34, 35, 238'9, 13. Istinič Rado, SK. Ilirija, 29, 31, 30, 237'6, 14. Jakopič Albin, Sm. k. Dovje Mojstr., 40 p., 39, 38½, 234'7, 15. Markež Janez, Sm. k. Bohinj, 31½, 30, 30, 228'4, 16. Zupan Ivan, SK. Bratrstvo, 28, 30, 29, 224, 17. Odar Alojzij, Sm. k. Bohinj, 24, 28, 29, 217'6, 18. Šubic Milan, SK. Ilirija, 28, 28, 29½, 210'7, 19. Klančnik Gregor, Sm. k. Dovje M., 27½, 26, 29, 209'1, 20. Markelj Leopold, SK. Bratrstvo, 27, 27, 26, 206'1, 21. Bručan Vladimír, SK. Ilirija, 24, 28, 27, 203'2, 22. Podlipnik Jože, Sm. k. Bohinj, 25, 23, 25, 198'5, 23. Selan Jože, Sm. k. Bohinj, 24, 26, 28, 197'5, 24. Cífka Jan, Svaz lyž. ČSR., 38, 39 p., 40½ p., 177'7, 25. Aljančič Joža, SPD. Kranjska Gora, 23, 22, 21, 173'7, 26. Lakota Ciril, Sm. k. Dovje Mojstrana, 21, 20, 18, 151'1, 27. Prešeren Franc, SK. Lesce, 28 p., 29, 27, 153'4.

Marná byla moje žádost, aby hoši skoky zbytečně nenaťahovali, majíce zkušenost z dopoledního skoku a hlavně proto, že mají málo traininku, aby na tomto můstku mohli prováděti odvážné skoky. Výsledek, jak z umístění patrné, je žalostný a pochvalu jedině zasluhuje Šimůnek, který za-

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **SPORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA
PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

LYŽE

ZÁVODNÍ I TUROVÉ

nejnovějších vzorů i šířek vyrábí firma

BŘÍ SLONKOVÉ

Nové Město na Moravě

Telefon
číslo 32

Ceníky zdarma. — Klubům sleva

chránil čest naší vlajky, a skromný Kadavý. Možná, že kritika tato je snad trochu přísná, ale jsem člověk upřímný, po této stránce nezávislý a nebojím se následků. Co následovalo potom, řeknu ve stručnosti, poněvadž to bylo spojeno všechno s ukrutným spěchem. Zpět do Sv. Janezu, odtud okamžitý odjezd do Bohinjské Bystřice do sokolovny, kdež jsme provedli nahoře uvedené výpočty bodů, načež za přítomnosti ministra tělesné výchovy Dr. Hanžeka a bana Dr. Marušiče bylo provedeno Dr. Pircem ohlášení výsledků a rozdělení cen. Šimůnek dobyl dvou překrásných velikých pohárů stříbrných vedle několika diplomů.

Závodníci vrátili se zpět do Sv. Janezu a já, když jsem se s nimi rozloučil, klada jim na srdce mravná naučení, aby zachovali po zbývajícím jeden den pobytu ve Sv. Janezu svoje gentlemanské chování, odejel jsem v nejvyšším spěchu s ostatními funkcionáři I. Z. S. S. do Lublaně, kdež se v pondělí konal kongres slovanských lyžařů. Nemohu si na naše hochy stěžovati a ač nevím, jak ztrávil pondělí, vím s určitostí, že neučinili nic, co by naše dobré jméno v cizině mohlo poškodit. Nevzal jsem je do Lublaně s sebou proto, poněvadž jsem se domníval, že ještě jeden den na sněhu, kterého jsme v naší zemi až dosud měli velmi málo, může jim prospěti jako trainink mnohem více, než prohlídka Lublaně, kterou beztak povětšinou všichni znali. Pokud vím, hned druhého dne ráno odjeli do Bledu, kde se zdrželi až do večera a odtud odjeli do Jesenice, kdež mne měli očekávat, abychom společně pokračovali na cestě do Innsbrucku. Ovšem, čekali mne marně, poněvadž až dodnes, t. j. 20. února, nedostal jsem příslušných cestovních dokumentů z kanceláře svazu, které jsem měl obdržeti dříve, než jsem odejel do Jugoslaviie. Marné bylo moje telefonické volání a tak, když se mne hoši nedočkali, odejeli sami do Innsbrucku, kam dojeli v úterý 31. ledna ráno. Přijel jsem za nimi následujícího dne. Tím by byla asi skončena zpráva o jugoslávském lyžařském mistrovství, zbývalo by zmíniti se ještě o kongresu slovanských lyžařů, který se konal v pondělí dne 30. ledna v Lublani v sále Obchodní komory. Kongres tento byl dohodnut osobním pozváním u všech lyžařských svazů (polského, bulharského a československé-

ho) a Dr. Pircovi jako svolavatelé dostalo se ujištění ode všech čtyř zájemců, že se kongresu zúčastní. Bohužel, v pondělí sešly se pouze dva svazy, jugoslávský a československý; od polského Swiazku Narciarského došla doporučená zpráva, že zástupce svého z určitých důvodů vyslati nemohou a žádají, aby se kongres konal 8. února v Innsbrucku, kdežto od bulharského svazu přišel telegram, ve kterém se Bulhaři omlouvají, že z důvodů finančních není jim možno k jejich lítosti kongresu se zúčastniti, jinak však že podepíší a schválí veškerá jeho usnesení.

A tak já, jemuž dostalo se té cti od našeho svazu, abych jej representoval na tomto kongresu, a Dr. Pirc tvořili jsme dvě velmi smutné postavy; ale nezoufali jsme. Kongres byl svolán, všem nadřazeným politickým a sportovním úřadům a ústavům ohlášen, nebylo tedy zbyti, kongres musil se konati. A tak kolem 12. hodiny polední počala se do nádherně vyzdobeného sálu Obchodní komory lublaňské scházeti vybraná společnost. Jeho Veličenstvo král Alexandr dal se zastupovati divisním generálem Pekičem se suitou, dále byli přítomni ministr za telesnu vzgoju Dr. Hanžek, Dr. Orel za bana Dravské banovine, profesor Jeres za jugoslávský Sokol, Dr. Egon Staré a senátor Dr. Gregorin za Jugo-československou ligu, attaché Scipio de Campo za Jugo-polskou ligu, Dr. Molle za Družstvo přátel polského národa, Ing. Ševčík, československý konsul v Lublani, Dr. Štar za ministerstvo za trgovine, Dr. Pratner za Savez plan. družtva, Ing. Schille za polskou delegaci, Dr. Fux za župana lublaňského (starostu), Dr. Jentolek za Beogr. Podsavez, Dr. Becič, chef kabinetu, dále zástupcové všech sportovních odvětví celé Jugoslaviie atd., atd., kteří všichni kongres co nejsrdečněji pozdravili.

Po úvodních slovech předsedy I. Z. S. S., Dr. Ivana Pirce, který uvítal veškeré hosty (zvláště věnoval patriční slova československému svazu lyžařskému), ujal se slova v obsažné přednášce ministr Dr. Hanžek, jehož slova byla přijata s velikým aplausem. Podrobnosti jeho řeči nehodí se do rubriky tohoto časopisu, budu o nich referovati na schůzi Svazu lyžařů. Mně byl určen referát »O pomenu sveslovansega smučarskega prvenstva za tehnično izpopolnitev

DO HOR

K FOMA FILMU

NEZKLAMOU!

FOMA FILM

FOMA PAPIR

smučarstva med slovanskimi narodi«. Snažil jsem se co nejlépe, abych ve svém třicetiminutovém referátu podal vše formou prostou a upřímnou, co považuji za vhodné jménem československého lyžařstva na podporu větší technické úrovně veškerého slovanského lyžařstva a myslím, ač nejsem domýšlivým, že se mně to podařilo, aspoň potlesk a gratulace nebraly konce. Poté následoval referát Dr. Pirce o organizaci slovanského lyžařstva se vztahem

na mistrovství Slovanstva v lyžařství. I tento referát, který byl velmi obsažný, byl přijat potleskem. Referát polského delegáta odpadl, poněvadž polský Swiazek Narciarski nebyl oficiálně zastoupen. Výsledkem kongresu bylo jednomyslné usnesení tří resolucí, jichž obsah rovněž nespadá do rámce tohoto časopisu a bude projednán na svačkové schůzi. Po celkové stránce vzato, kongres, ač neúplný, svoje poslání splnil a ponese, doufejme, jistě ovoce.

*Pět, čtyři, tři,
dvě, jedna —*

TEĎ —

*a máte-li výzbroj
od PRŮCHY*

musíte vyhrát

SOKOL—SPORT

PRŮCHA

PRAHA I. NÁRODNÍ TŘ. 25, TELEFON 330-17

**TUK NA SPORTOVNÍ
OBUV**

JUCHTIN

Lyž. vosk zn. DERBY
v osvědčené jakosti.

Obě vyrábí: továrna **DERBY**
krému na obuv, Praha VIII.

SPORTOVCI — LYŽAŘI

Nejlépe a nejlevněji Vás obsloužíme.

Kompletní lyže t. j. lyže, vázání, plechy, hole, talíře, řemínky od Kč **98**—

Lyžařské boty ručně pracované, zaručeně nepromokavé, dvakrát šité, vysmolované od Kč **99**— **129**—

Každého udivujeme nízkými cenami a výbornou kvalitou.

**SPORTOVNÍ ZÁVODY: ŽIŽKOV, Roháčova 7
LIBEŇ, Primátorská 601
VRŠOVICE, Palackého 2**

Pozor na firmu v Roháčově ul. v domě č. 7. V této ulici nemáme žádnou filiálku, proto nezaměňujte s jiným závodem.

IVy můžete nyní filmovati

Nový přístroj
Ciné-Kodak-Eight
je zde!

Cena
jen Kč **1195**—

*Ceníky
v každém
foto-
závodě*

neboufy: KODAK, spol. s r. o., tuzemský závod, Praha II, Václavské n. 30

*Sněhová mizerie
o štafet. závodě
a Švédové u startu.*

Foto Krajč, Praha.

JAROSLAV HONZŮ:

Letošní závody F.I.S. v Innsbrucku.

Do deštivého a zachmuřeného večera, v den odjezdu, 4. února, zářila nám spokojenost vyjadřující tvář Krňoulova; byl rád, že bude mít několik dní pokoj po dnech horečných příprav a změn dispoic.

Vozy, ve kterých jsme odjížděli společně s výpravou HDW. byly připojeny na zvláštní vlak výpravy Čs. státních drah a Čedoku. Vůdcem Svazu i HDW byl místopředseda Svazu lyžařů dr. Moser, technickým vedoucím výpravy Svazu náčelník Jarolímek, kapitánem mužstva Ing. Sekanina. HDW vedl Vater. Ze závodníků odjížděli z Prahy: Ing. Novák, Erlebach, Feistauer ml., Musil, Slonek, Kožnárek, Lukeš, Dolenský, Dyntr, Vrána, Hromádka a Stehlík. Do Innsbrucku přímo přijeli z Cortiny d'Ampezzo vedoucí Jílek s Hartigem a Pechem a z Jugoslaviie předseda pražské župy V. J. Jirků s mužstvem: Bartoň, Šimůnek, Cifka a Kadavý. Ippen odejel do Innsbrucku několik dnů před námi. Z HDW se zúčastní závodů: Horn, Lauer, Semptner, Möhwald, Siegmund, Kraus, Priebsch, Hein, Burkert, Pittermann, Dick, Glasser, Walter a Hein Fritz. Wende, jehož bratr byl v posledních dnech těžce zraněn nejede a také ne Müller, který je sám zraněn. O Zieneckerovi není dosud známo, zda přijede dodatečně.

Ve vlaku Jarolímek obul sněhovky, aby prý přivolal sníh, vypakoval gramofon a něco k jídlu pro závodníky. Známa firma »Thymolin« věnovala všem závodníkům praktické necessaire na kartáčky, pasty i mýdla a hochům se tento dárek náramně zamlouvá. Pak návštěvy známých po vlaku, hladká celní prohlídka v H. Dvořišti a ukládáme, spíše usazujeme se ke spánku. V Kitzhübelu nás opouští »Čedokáři«. Je nad nulou, na nádraží a cestách rozmoklý sníh, ale je ho hodně. Po přesezení ve Wörglu, přijíždíme v poledne do Innsbrucku. Na nádraží nás vítá Jirků a Jílek. Jirků přejímá administrativní vedení výpravy Svazu a Jílek se vrací do Prahy.

Ze clony mlhy, do které dostali jsme se před Wörglem jsme už nevyjeli. U Innsbrucku je sněhu

velmi málo, teplota nad nulou, mlhavo a lze očekávat každou chvíli, že začne pršet. Domáci doufají stále ještě ve sněžení. Byl jsem v Innsbrucku mnohokrát, ale tak smutný jsem ho ještě neviděl. Ten dojem snad zvyšuje pohled na zvlhlé prapory, kterými jest město bohatě vyzdobeno; jinak jest v ulicích velmi živo a zvučí jimi řeči závodníků 18 států.

Je to snad zbytek zděděného kočovného pudu, kterému dala historie jméno »stěhování národů«, který pokaždé překládá závody FIS jinam. Letos byla arena závodů zvolena velmi vhodně — méně štěstí však bylo ve výběru doby; bohové povětrnosti však prosazují svoji vůli neúprosně. V klínu ohromných pohoří Karwendelu a Stubaiie hlídají jako Titani na severu oba Solsteiny se zlolajnou »Frau Hitt« a na jihu Saile a Serlesspitze mezi sebou tam dole schovanou třpytivou a večer svítící věcičku — Innsbruck. Je to kousek vzácné, časem sežloutlé krajky. V předměstí Wilten se ještě dnes vykopávají cihly s číslem římské legie, která vystavěla pevný tábor »Valdigena« a stavěla most přes Inn — Oeni Pons. Pak přišel středověk, Bedřich IV. »s prázdnou kapsou«, který dal pozlatiti za 30.000 dukátů »Zlatou Stříšku«, pak císař Max, krasavice, innsbrucká měštka, Filipina Welserowa, Ondřej Hofer, až se stala z města kolébka alpinismu, který zde v Innsbrucku, ve Stubaii a Oetztále založil chudý farář chudých horalů František Senn.

Výprava jest ubytována v hotelu »Wilder Mann« (Svaz) a »Goldener Hirsch« (HDW). Jsou to hotely středního rázu, kde bydlíme a jíme za 9 šilinků.

Odpoledne prohlédnuto zběžně město. Zvláštní pozornost budí výstavka cen k jednotlivým závodům. Jsou to ceny vyrobené podle návrhů význačných umělců, po provedené soutěži. Nejvíce se líbila dosa s lyží a znakem města Innsbrucku (pro 50 km), horský krystal zasazený do velmi vkusného podstavce (skok) a jednoduchá koule, na které jest napsáno FIS Wettkämpfe 1933 Innsbruck (komb. záv.).

Výborný náš Musil dojíždí do cíle štafetového závodu.
Foto pt. Moserová.

Takto nanášeli vojáci sníh na trať. Foto Krajíc.

Ing. Vl. Novákovi sypali sníh pod lyže

Všechno je zde ve znamení FIS — Fis Boxmatch, FIS blůzy, jsou prodávány předměty, na kterých jsou vymalováni dva sjezdáři v rudých, zde velmi nošených sweatrech, zkratka je FIS-Woche a vtipkaři říkají FIS-Regnen místo FIS-Rennen.

Od závodů zde očekávali o 50% víc. V našem hotelu jsou ještě volné pokoje a blízké okolí Innsbrucku je neobsazeno. Vše zavinilo špatné počasí.

V novinách ze třetího února ve článku nazvaném »Seznam přihlášených na FIS, lexikonem jmen lyžařských kanonů« jest věnována pozornost hlavně sjezdům. V typech na 18 km jest uveden náš Novák, na 50 km Slonek, Stehlík, Hromádka. Jinak jsme o našich mnoho nečetli.

V neděli odpoledne byli závodníci lékařsky prohlédnuti. Prohlídka ta jest povinná pro startující v závodech na 18 a 50 km.

Denně večer jest v universitě 500 let staré, čtení jmen a vysvětlení trati pro příští den. Ač v pondělí nikdo z našich neshoduje, šli jsme přihlížeti. Byla

promítnuta mapa trati, pak profil a jednotlivé obrázky z některých úseků. Současně udílány dispoice ohledně odjezdu závodníků. Mnozí ze závodníků byli přítomni, poznali jsme tedy zdejší sjezdová esa: Hauser, populární Guzzi Lantschner, Zingerle, od kterého si Rakušané mnoho slibují, Seelos atd.

Večer si sdělujeme dojmy a získané poznatky. Můstek na Berg Isel jest uzavřen; jest nedoceníitelná škoda, že naši hoši neměli příležitost jej alespoň jednou vyzkoušet. Ředitelství závodů můstek upravuje a hlavně šetří pro závod. Nájezdová věž má málo sněhu a dopadový svah jest přikryt plachtami.

Trať pro slalom byla určena u zámku Mentelberg, ale nebude jí pro nedostatek sněhu pravděpodobně použito. Švédské mužstvo bylo dnes oslabeno zraněním Vikströma, který si zlomil ruku.

Po večeri příprava lyží pro zítěžší training a koulení kuželek. V kuželníku máme místnost pro mazání lyží.

Naše občerstvovací stanice na trati 50 km závodu.

Foto Krajíc, Praha.

Pondělí dne 6. února.

Ráno je teploměr nad nulou, lehká mlha, později oteplení a zhoustnutí mlhy. Běžci jedou trainovat do Mutters, t. j. asi 1/2 hodiny Stubaiskou drahou a skokani jedou do Seefeldu, neboť i menší zdejší Hügelschanze je uzavřena.

Závodníci startující ve speciálním sjezdovém závodě o výškovém rozdílu 2000 m, odjíždějí časné ráno, neboť od lanovky jsou téměř 4 hodiny k místu startu. Svazem tento závod nebyl obeslán z usnesení náčelnictva, neboť nemáme zatím specialistů pro takový závod a závodníky, kteří by přišli v úvahu nutno šetřit pro disciplíny u nás obvyklé. Také HDW a Poláci nestartovali.

Trat, která měla být původně vedena až ke Kreuzhäusl, v blízkosti Hallu, byla pro nedostatek sněhu v nižších polohách zkrácena a cíl položen u obce Tulfes, takže délka trati byla asi 11 km. Start byl v sedle mezi Glungezerem a Sonnenspitze, ve výši cca 2500 m, pak kolem Tulfeiner Alpe, Hubertus-

hütte, Halsmarter přes Windegg k Tulfes. O tom, jaká péče byla věnována vyhledání trati svědčí to, že Zeuner, který měl svěrenu organizaci tohoto závodu, byl od května 1932 86krát na trati. Mluvil jsem s ním při výstupu, když jsme se šli dívat na závod, když pod Windeggem dohlížel na nahazování sněhu na trať. Povídá: »tohle od května připravujeme a teď je zde jen tráva a hlína.« U startu byly dva stany, každý asi pro 100 lidí. Váha stanů obnášela i s podpěrami asi 250 kg a dopravu provedlo 32 vojáků za 2 dny, za velmi nepříznivého počasí.

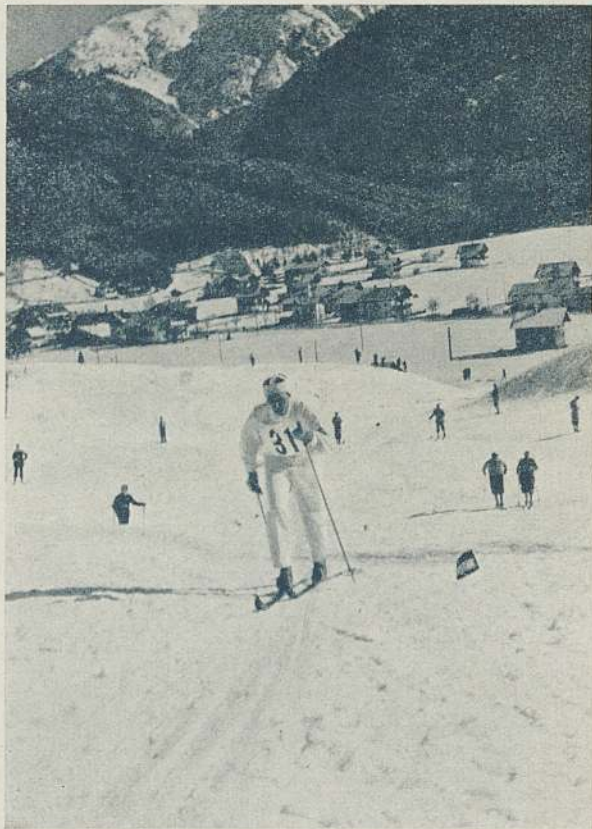
Trat byla dobře sjízdná až k Riegenhütte, pak méně příznivá až k Windegg; a potom ti, kteří měli vyšší startovní čísla, jeli už jen po trávě.

Ve 15 hod. byl odstartován první závodník. Jednalo se zde jen o prvenství mezi Švýcary a Rakusy — mezi prvními 25 jsou 3 Švýčari na místě 3., 4. a 9., Ital na místě 15., ostatní jsou Rakušané. První Němec jest 26., první Angličan na místě 28., na 29. místě první Američan, první Bulhar 61., první

Muzikanti u cíle měli originelní kroje.

Foto Krajíc, Praha.

*V chráněných polohách byl přece jakýs takýs sníh...
Vlevo Švéd Utterström, vpravo Švéd Englund v 50 km závodě.*

Foto Krajic, Praha.

Australan 63., 64. je prvý Jihoslovan, 67. prvý Maďar a 78. prvý Francouz. Na startu bylo 94 závodníků.

Vítěz Hans Hauser, Rakousko, jest loňským mistrem Rakouska, druhý, Guzzi Lantschner jest miláčkem innsbruckých a také u nás známý z lyžařských filmů. Zogg David (Švýcar) jel již mnohokrát Parsenn Derby, Zingerle, který se umístil jako čtvrtý, byl velikou nadějí Rakušanů. Na trati byl očekáván boj mezi Švýcarem Furrerem a Guzzi Lantschnerem, neboť Švýcar měl č. 114 a Guzzi č. 115. Furrer se však při pádu zranil v obličeji a závod vzdal.

Technické výsledky: 1. Hauser Hans, Rakousko 18.05.6. 2. Lantschner Gustav, Rak. 18.07. 3. Zogg David, Švýcarsko 18.13.2. 4a. Zingerle Franz, Rak. 18.49.6. 4b. Feuz Ernst, Švýc. 18.49.6. 5. Seelos Anton, Rak. 19.04.8. 6. Gasperl Leo, Rak. 19.11.6. 7. Pfeiffer Friedl, Rak. 19.22.6. 8. Nöbl Hans, Rak. 19.30.8. 9. Graf Karl, Švýc. 19.33.2. 10. Wolfgang Gottfried, Rak. 19.37.2. 11. Reinl Harald, Rak. 19.38.8. 12. Paumgarten Harald, Rak. 19.44.8. 13. Schroll Hannes, Rak. 20.14.2. 14. Huber Fritz, Rak. 20.28. 15. Kostner Franzesco, Itálie 20.42.2. 16. Lantschner Ludwig, Rak. 21.16. 17. Lantschner Gerhard, Rak. 21.30. 18. Blattl Christian Ing., Rak. 21.36.4. 19. Palauro Franz, Rak. 21.42.8. 20. Lettner Harald dr., Rak. 21.49.6. 21. Gallwitz Erich, Rak. 21.53. 22. Benedikter Josef, Rak. 21.58.6. 23a. Leub-

ner Hugo, Rak. 22.04.6. 23b. Mayer Eduard, Rak. 22.04.6. 24. Meyer Ulrich Ing., Rak. 22.10. 25. Bauer Ernst, Rak. 22.13.

Vítězství Rakušanů bylo přijato jak tiskem, tak i obyvatelstvem jásavě. Bylo psáno, že vítězství to bylo samozřejmé.

Večer je u nás živo. Připravujeme se na první zasáhnutí do boje. Po vysvětlení trati učiněny dispoice na obsazení důležitých úseků, aby byli běžci informováni o časech konkurentů. Připraveno také občerstvení, ale na to asi při trati tak krátké nebude čas. Trať-štafety obnáší celkem 40 km a jest pro čtyřčlenné mužstvo. Původně měla býti trať vedena ve formě hvězdice, t. j. start, místo k předávání a cíl na stejném místě. Vzhledem ke špatným sněhovým poměrům byla pro trať vybrána ta, která měla býti jeta prvním mužem štafety, t. j. Lans—Schönruh—Aldrans—Lans. Místo startu a cíl nalézá se jihovýchodně od Innsbrucku na plateau, 864 m vysoko.

Úterý dne 7. února.

Počasí se nezměnilo, je nad nulou, mlhavo, odpole dne se vyjasnilo — v noci poněkud mrzlo. Ráno poslední příprava lyží a odjíždíme autobusem ke startu, mužstvo štafety i všichni ostatní. Ing. Sekanina projel před tím se čtyřmi hochy kolem trati (po trati se nesmělo — nutno šetřit sněh) a podle jeho dispoic provedeno definitivní rozdělení obsazení.

Náš mistr Ing. V. Novák
v jeho skvělém běžeckém
stylu.

Foto C. J. Luther, Mnichov.

Přirozeně jako vítěz typování byli Švédové a pak Němci, nebo Rakušané. O nás se mnoho nemluvilo ani nepsalo.

Start byl společný. Kdyby byly nějaké lyžařské rekordy, pak by musil být vždy společný start — neboť běžec jest tím, že vidí soupeře, donucen k největšímu výkonu. Hezky to vypadá pro diváka, méně se to líbí závodníkům — klubko, v němž lítají hole, patky lyží, sníh a tentokrát také hlína. Z přihlášených 13 mužstev nastupuje ke startu 11; nestartovalo Finsko a Španělsko. Svazové mužstvo mělo číslo 5, HDW 11, sestava: Šimůnek, Novák, Bartoň, Musil, HDW: Lauer, Kraus, Horn, Semptner.

Brzo po startu ujímá se Švéd Hedlund vedení, sledován Němcem, Šimůnkem a Rakušanem, v kterémžto pořadí bylo předáváno. Novák dobře vyjel, ale musil postoupiti druhé místo dobře jedoucímu Rakušanu Gstreinovi. V této části závodu docílil druhý muž Švédů Utterström nejlepšího času dne 41.17.2; byl si vědom své převahy a přejímal štafetu velmi klidně a beze spěchu. Náš Bartoň přejímal se zpožděním, skvěle však jel a předával Musilovi s více než 1 minutou náskoku před Rakušanem a

Němcem. Také při tomto předávání měl Švéd Englund značný náskok. Nyní přišla nejnapínavější část závodů. Gardner, čtvrtý muž Rakušanů dotahoval Musila, a také Němec Leupold jel skvělý závod, neboť snížil téměř 3minutové zpoždění říšské štafety na několik vteřin. Do cíle přijíždí Bergström, čímž Švédové dobývají prvního místa časem 2:49:00.4. S velikým napětím očekáváme dalšího běžce. Stál jsem na návrší asi 400 m před cílem, když se objevil na ohbí svahu závodník. Rakušané jsou ve velkém rozčilení, neboť telefonická zpráva s trati hlásila, že jejich čtvrtý, Gardner, dobře jede. Číslo závodníka není možno ještě rozeznat, ale hned na to poznávám žlutou barvu Musilových kalhot. Naši sousedé jsou zklamáni — v zápětí se objevuje Rakušan i Němec a nyní nastává divoké povzbuzování. Bartoň volá k přijížděcímu Cyrilovi »máš ho na patách« ač tomu tak doslovně nebylo a pak už druhé místo patřilo nám. Jdeme s Musilem od cíle — je klidný jako vždycky a ještě udýchán prohlašuje »není s nimi žádná legrace«. Rakušan Gardner byl u cíle bouřlivě pozdraven a také Leupoldovi, který docílil druhého nejlepšího času dne, uspořádány ovace.

Tváře domácí a přespolní.

Župan Jirků číhá, aby nás neošidili.

President F. I. S. pluk. Holmquist je v dobré náladě.

Švéd Erikson, vítěz sdruženého závodu.

Cířka ČSR. (Svaz).

Möhwald ČSR. (HDV.) nejlepší z ČSR. ve sjezdu a slalomu.

Šimůnek ČSR. (Svaz).

Ing. Novák ČSR. (Svaz).

Bartoň — bohatýr.

*Vpravo:
Vilda Kožnárek
ČSR. (Svaz),
jak jej na trati
vidíme.*

Foto Krajíc, Praha.

*Napjat čeká u startu Saarinen
(Finsko), vítěz grandiosního
50 km závodu.*

Foto Krajic, Praha.

Potom dojíždí Itálie, v intervalu asi 3 minuty, jejíž třetí Szilligo zklamal. HDW dojeli asi 7 min. po Italech. Nejlépe z nich běžel Semptner. V delších intervalech pak dojeli Poláci, u nichž zklamal Berych, Jugoslavié, Maďaři, Rumuni a Bulhaři.

Výsledky:

1. Švédsko: Hedlund Erik 42.49.4, Utterström Sven 41.17.2, Englund Nils 42.03.8, Bergström 42.50. Celkový čas 2.49.00.4.

2. Československo (Svaz): Šimůnek Frant. 43.29.8, Novák Vladimír 44.41.4, Bartoň Antonín 43.0.5.6, Musil Cyril 46.17.6. Celkový čas 2.57.34.4.

3. Rakousko: Paumgarten Harald 43.31. Gstrein Hugo 43.58.2, Niederkofler Balthasar 44.52.4, Gadner Hermann 45.29.8. Celkový čas 2.57.51.4.

4. Německo: Motz Walter 43.27, Bogner Willi 45.01, Bonn Josef 46.50.2, Leupold Herbert 42.41.8. Celkový čas 2.58.00.

5. Itálie: De Zulian 43.48.8, Vuerich Elia 45.48, Szilligo Sisto 46.45.8, Menardi Severino 45.05.6. Celkový čas 3.01.28.2.

6. Československo (HDW): Lauer Franz 47.18.8, Kraus Franz 48.16.6, Horn Alois 46.46.2, Semptner Franz 46.02.8. Celkový čas 3.08.24.4.

7. Polsko: Celkový čas 3.14.17.8.

8. Jugoslavié: Celkový čas 3.19.43.6.

9. Maďarsko: Celkový čas 3.27.00.8.

10. Rumunsko: Celkový čas 3.36.56.4.

11. Bulharsko: Celkový čas 3.44.17.6.

Byl to těžký boj, plec na pleci a k tomu ještě ten těžký terén. Kdo neviděl, neuvěří, že možno za takových okolností jeti závod. Ředitelství závodu učinilo téměř nemožné, aby závod uskutečnilo; na některých úsecích trati (příkladně 500 m před cílem) byl nasypán pás sněhu v šíři jednoho metru, úzkostlivě strážný vojskem a četníky, aby publikum sněh nerozšlapalo. Místy a sice na mnoha místech se jelo po trávě. Trať i jinak byla těžká, málo sjezdů, tedy běh od začátku do konce a lyže neklouzala, bylo jí nutno spíše táhnouti. Na tuto těžkou práci doplatil z našich nejvíce Novák. Také Musil, o kterém hoši říkají, že ze všech nejlépe běhá po blátě, měl jako poslední ze štafety perný chleba. Bartoň jel nejlepší čas. Cífka stál na trati, jako ostatní hoši a měl radost, že Bar-

toň jede sám, »ne s tím stádem« (jak se vyjádřil), a Tonda se ptá: »kde je ten švédák?« Cífka ho bohužel musil ujistiti, že dost daleko před ním. To je bojovnost. Šimůnek jel dobře, jen se mu nelíbil společný start; běžci přišli blízko k sobě a vráželi do sebe holemi.

Všichni naši dojeli ve velmi dobré kondici. Rakušané a Němci, které byli na trati domácím publikem, nadšeně povzbuzováni a v některých úsecích trati vedeni, což donutilo je k absolutnímu vypětí sil, dojeli velmi vyčerpáni. Musil mohl podle vlastního vyjádření udržeti větší náskok z toho, co získal Bartoň, nechtěl však v té jízdě po trávě riskovati zlomení lyže, nebo pád.

Naše první zasáhnutí do boje skončilo tedy dobře. Překvapením byli Rakušané. Ještě před nedávným neměli kompletní štafetu a tu Schatz (z vedení závodů — skoky) vyhledal v Oetztlau 6 mužů, kteří byli vzati do trainingu a z nich pak vybráni Gstrein a Gadner. Gstrein, silák a hezký vůdce jest nadějí Rakušanů do 50 km závodu a také Gadner, kterého jsem viděl předloni působiti jako podučitele jízdy na lyžích v Untergurglu jest dobrý.

Středa dne 8. února.

Naši skokani jedou do Kitzbühelu. Běžci pro dešť netrainovali. Tři z našich jedou odpoledne na sjezdový závod.

Dopoledne bylo v Innsbrucku ve znamení dešťníků, odpoledne se pak počasí poněkud zlepšilo a navečer byl docela hezký, vlahý jako v dubnu.

Odpoledne je závod ve sjezdu, výškovým rozdílem 1000 m (sdružený se slalomem), délka trati asi 4 km. Start na Pfrimes-Nock (1802 m) pak kolem Mutterer Alm většinou po severních svazích k Nockhofu, kde byl cíl na lukách. Trať byla v dobrém stavu, neboť dopoledne ve vyšších polohách sněžilo, jen poslední úsek byl méně uspokojivý.

Zájem obecnosti jest velký, jako při všech sjezdových závodech. Stubaiská dráha, kterou jest k závodisti přístup, jest od rána v permanenci, dopravila 3300 osob, vždyť dnes chtějí Švýcaři vzíti odvetu za pondělní porážku. Tento závod, alespoň v jízdě mužů, jest opět jen záležitostí jejich a Rakušanů. U cíle

Švéd Utterström, který v závodě štafet, měl nejlepší čas dne.

Švéd Erik Hedlund, vítěz 18 km závodu.
Foto Krajic, Praha.

jest živo — hudba v krojích, četné publikum, jehož část vystoupila potom na zajímavá místa trati, mnoho oficiálních osobností a v rozmoklém sněhu a také blátě za cílem se čile probíhá u nás z filmů dobře známá Leni Riefenstahlová. Vyhlíží ve skutečnosti lépe a mladší než ve filmu.

Ve 13 hod. startují dámy. Z přihlášených 37 projíždí cílem 30. O jejich výkonu svědčí nejlépe to, že čas vítěze Ingy Wersin-Lantschner 6.49.4 jest lepší, než časy téměř poloviny mužů, kteří jeli tutéž trať. Jmenovaná byla favoritem; jak skvělá závodnická minulost, tak i její letošní znamenitá forma opravňovaly toto mínění. Paní Inga také má sebedůvěru — v radioreportáži se jí ptali před mikrofonem, co si myslila, když jí byl sdělen čas její vážné konkurentky Nini Zoggové (švýc.), která měla nižší startovní číslo než ona. »Myslíla jsem si, že švýcarka wird geputzt.« Známa Hady Pfeifer-Lantschner byla před závodem churavá. Paola Wiesingerová, bozenská alpištica, která zvítězila loni ve sjezdu v Cortině, d'Ampezzo, tipovaná na jedno z předních míst, byla připravena o lepší umístění divákem, který jí vběhl do dráhy. Zabrzdění, zajetí do křoví a konečně pád zavinily ztrátu jistě 20 vteřin. O tom, že trať nebyla lehká, svědčí to, že jen dvě ze závodnic dojely bez pádu (Ninni Zogg, C. Ripper). Naši hoši, kteří byli na startu, pohlíželi s určitým despektem na nalíčené rty některých závodnic, usuzující podle toho na promenádní výkony, ale prohlásili, že odprosili v duchu ta děvčata ihned, když je viděli sjížděti první velmi obtížnou část trati.

Startovalo 8 národů; umístění podle času čtyř nejlepších dam jest následující: 1. Rakousko (31.04.6, Wersin, Baumgarten, Hady Pfeifer, Ripper). 2. Anglie, 3. Německo, 4. Švýcarsy, 5. Itálie.

1. Inge Wersin-Lantschner, Rak. čas 6.49.4, známka do komb. 100. 2. Ninni Zogg, Švýcarsy 7.10, 95.19. 3. Gerda Paumgarten, Rak. 7.36.2 89.73. 4. Paola Wiesinger, Itálie 7.36.6, 89.66. 5. Kessler Jeanette, Anglie 7.50, 87.10. 6. Hadwig Pfeifer-Lantschner, Rak. 8.05, 84.41. 7. Crewdson Dorothy, Anglie 8.13.2, 83.01. 8. Boughthon Leigh Helen, Anglie 8.27.4, 80.67. 9. Bader Lotte, Něm. 8.31.6, 80.02. 10. Ripper Emmy, Rak. 8.34, 79.64. 11. Sturm Hilde, Něm. 8.34.8, 79.50. 12. Schmidegg Irma, Rak. 8.41.6, 78.48. 13. Wanda

Tarbutt, Anglie 8.42.2, 78.38. 14. Resch Lisa, Něm. 8.44, 78.12. 15. Lettner Käthe, Rak. 8.47, 77.67.

Pak přišli na řadu muži. Přihlášeno 82, u cíle 63. Švýcaři obsadili v tomto závodě prvních pět míst s výjimkou třetího, na které se dostal salzburský Hauser, vítěz pondělního velkého sjezdového závodu. Mlha, kterou trpěly před tím závodnice, se poněkud zvedla. Rakušané vysvětlovali svoji porážku tím, že sněh vyhovoval těžším Švýcarům. Také jsem slyšel u cíle poznámku, když dojel Hauser s dvouvteřinovou diferencí za nejlepším Švýcarem, Pragerem: »mít Hauser nižší startovní číslo, měl lepší čas než Švýcar.« Toto tvrzení bylo vyvráceno za chvíli, ohlášením času Zogga, který měl startovní číslo 69 (Hauser 62) a udělal o $\frac{2}{10}$ vteřin lepší čas než Hauser. První ze Švýcarů projel cílem Furrer (start č. 11), vysoký, šlachovitý chlapík se zkrvaveným obličejem ještě z pondělního závodu. Pochlubil se časem 5.16.6, který byl brzo překonán jeho krajanem, mladým, hezkým Pragerem, 5.07. Teď přišla nejhezčí fáze závodu, neboť hned za Pragerem byli odstartováni další Švýcarské kanony, Steuri a Graf. To byl požitek vidět ty technikáře a muže odvahy. Za zmínku stojí ještě výkony Pfeiffera (Rak.), Zingerle, miláčka publika, Wolfganga, Feuze a Seelove; poslední měl stejný čas s prvním Italem, Gillarduzzi. Populární Guzzi Lantschner umístil se šestnáctý. Za G. Lantschnerem přijel do cíle jezdec bez čísla, který byl snad nejbouřlivěji uvítán. Byl to Helmuth Lantschner, innsbrucký sjezdař, o kterém zvláště mladí tvrdí, že jest lepší než Guzzi. Již v pondělí jel bez čísla, s baťochem za G. Lantschnerem; je totiž diskvalifikován a tyto dva důkazy jeho výkonnosti přinesou prý mu, jak jsme slyšeli, pravděpodobně prodloužení trestu. V závodě se také dobře drželi Němci, Italové a Angličané.

První z Čechoslováků umístil se všestranný Mõhwald, jako 29., časem 6.31.6, pak přišel Zienecker, Kraus, Siegmund Hans jako 37. a 39. a 43. Všichni HDW. Pro mužstvo ze Svazu byl tento závod vlastně jen zkouškou, aby zde bylo určité měřítko výkonnosti. Vždyť u nás je málo možnosti k trainingu pro podobné trati a pak nemáme specialistů pro sjezdy. Hromádka umístil se 46. časem 7.46, Stehlík 59. za 9.36.2 a Ippen 62. časem 9.51. Nyní víme, jakou máme v této disciplíně výkonnost, a jest na náčel-

nictvu Svazu, aby rozhodlo o způsobu trainingu pro sjezdové závody a vybralo specialisty za účelem výcviku širšího členstva.

Před závodem jel trať Sigmund Ruud za 5.36, což svědčí o tom, že Norům po určitém trainingu nebyla by v tomto závodě vyhrazena podřadná role. Nejlepšího, téměř pohádkového času docílil Gasperl z Kitzbühelu, který jel také jako Ruud před závodem, za 4.42! V konkurenci jel také Švéd, byl 41. časem 7.14.4.

Umístění podle národů (podle časů čtyř nejlepších jezdců: 1. Švýcaři za 20.45.6. 2. Rakušané 21.14.2, 3. Němci, 4. Italové, 5. Angličané, 6. Francouzi, 7. ČSR HDW, pak Maďaři, Rumuni, Jugoslavia a Bulhaři.

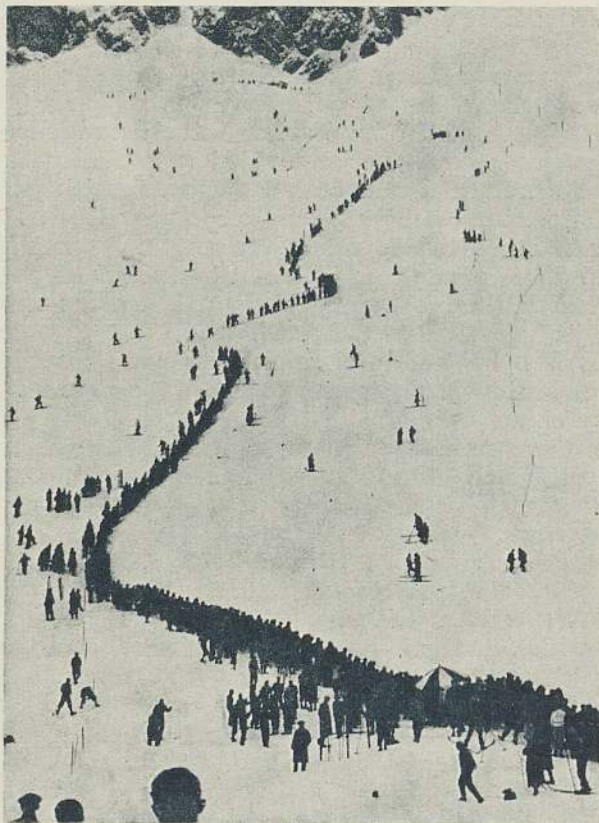
1. Prager Walter, Švýc., čas: 5.07, známka do komb. 100. 2. Zogg David, Švýc., 5.08.2, 99.59. 3. Hauser Hans, Rak., 5.09, 99.56. 4. Steuri Fritz, Švýc., 5.13.8, 97.83. 5. Furrer Otto, Švýc., 5.16.6, 96.96. 6. Pfeiffer Friedl, Rak., 5.17.2, 96.77. 7. Zingerle Franz, Rak., 5.21, 95.63. 8. Wolfgang Gottfried, Rak., 5.27.6, 93.71. 9. Feuz Ernst, Švýc., 5.30.8, 92.79. 10a. Seelos Anton, Rak., 5.32.6, 92.30. 10b. Gillarduzzi Sistro, Itálie, 5.32.6, 92.30. 12. Däuber Friedl, Něm., 5.35, 91.64. 13a. Walle Renato, Itálie, 5.35.6, 91.47. 13b. Graf Karl, Švýc. 5.35.6, 91.47. 15. Bader Anton, Něm., 5.37.6, 90.93. 16. Lantschner Gustav, Rak., 5.38, 90.82. 17. Mackintosh Christofer, Anglie, 5.47, 88.47. 18. Lunn Peter, Anglie, 5.55.2, 86.42. 19. Pfnür Franz, Něm., 6.01.4, 84.94. 20. Dimai Renato, Itálie, 6.01.6, 84.89. 21. Neuner Martin II, Něm., 6.02.4, 84.70. 22. Hudson Robert, Anglie, 6.05.2, 84.07. 23. Schindl Rudolf, Něm., 6.06, 83.87. 24a. Clyde William, Anglie, 6.17.8, 81.27. 24b. Lacedelli Enrico, Itálie, 6.17.8, 81.27. 26. De Menego Dario, Itálie, 6.20.4, 80.69.

Večer dovídáme se ještě podrobnosti trainingu v Kitzbühelu. Bylo tam celkem asi 70 skokanů, a nejlépe a nejdále skákal Nor Sörensen. Němci Stoll a Grätzen skákali 58 m. Hartig skočil třikrát 54 m a také Bartoň budil pozornost. Švýcaři jsou v dobré formě, také Poláci a Italové. Chiogna se opět zranil a také rakouský olympionik Bosio Harald. V sobotu a v neděli budou skákat mimo konkurenci oba Ruudové.

Čtvrtek dne 9. února.

Dnes se Innsbruck brzo probouzí. Na Seegrube je pánský slalom, start v 10 hod. Lanovka je v činnosti od 4 hod. ráno pro majitele lístků vydaných ředitelstvím závodů a od 7. pro funkcionáře a závodníky. Dopravila ten den nahoru 1100 osob. Závodu přihlíželo 2000—2500 lidí. Innsbručtí šli většinou pěšky, také starosta města — lístek stojí normálně tamnějšího nahoru i dolů 3 šilinky, pro dnešek stanovena jednotná cena 8 šilinků a při tom nutno brzo vyjetí a nahoře dlouho čekat. Pěšky na Seegrube to trvá asi 4 hodiny. Slalom měl být na svahu u zámku Mentelberg, asi 10 min. od Innsbrucku; byly tam postaveny tribuny, ale vzdor tomu, že byla trať pokryta plachtami, nebyla pro závod schopná a ředitelství závodů počítá již dnes s deficitem asi 60.000 šilinků. Na slalom u Mentelbergu by bylo přišlo jistě 10.000 diváků.

U Hungerburgu přesedáme na lanovku a brzo otvírá se nám krásný pohled na Patscherkofl, Glun-

Trať slalomu tračovaného Hanesem Schneiderem.

Foto Krajic, Praha.

gezer, Serlespitze, mezitím co údolí Innu jest v mlze. Na Seegrube jest živo; setkáváme se s prvními Čedokáři, mihnou se Luther, Oestgaard, Gino Rava, opět Riefenstahlová, pak již prochází závodníci s čísly, rychle nahlížíme do startovních listin, abychom poznali blíže kanony a pak se mění počasí; začíná sněžit a zanedlouho jest start, který je položen v kotlině, vedoucí pod Seegrubenspitze, viděti jen v mlze. Hannes Schneider tam dokončuje vytyčení trati. Trať má výškový rozdíl asi 250 m, jest dlouhá cca 400 m a má 23 branek. A závod již začíná. Pohledem od cíle jsme byli poněkud překvapeni. Slalomy, které jsme dosud viděli, měly v některých partiích dlouhé jízdy střelou a pak branku, kdežto zde bylo těch branek hodně a položeny většinou jen o něco málo níže než vrstevnice branky předcházející. Vytyčení trati bylo velmi pestré — byly zde také 4 branky těsně pod sebou ve spádnicí svahu. Tento způsob odstraňuje úplně t. zv. »vymetání branek pádem« — když někdo padl, sjel po svahu dolů, takže aby mohl najeti do následující branky, musil vystupovati, a to bylo spojeno s takovou ztrátou času, že umístění na předních místech bylo tím vyloučeno. Na jednom úseku trati musili se závodníci odstrkovat holemi.

Přihlášeno 75, klasifikováno 49 závodníků. Sněhové poměry dobré, nový sníh, který však u branek byl vyjet až na led.

Němec Däuber jede trať 1.28.8, pak přichází opatrně Zogg s časem o 3 vt. lepším, Steuri zlepšuje na 1.24.6 a Furrer na 1.22.2. Zingerle, který jel první

polovinu trati v nejlepším dosud čase, minul branku, čímž byl vyloučen. Že soudcovati slalom není jen státi jako »hlídač praporků«, že jest nutno dávatí dobře pozor, poznali jsme při první jízdě Guzzi Lantschnera. Stáli jsme asi v 1/3 trati nad cílem a domnívali jsme se, že jsme viděli (na vzdálenost asi 30—40 kroků), že závodník projel branku jen jednou lyží. To, že mu nebyly k času připočteny trestné vteřiny, nás přesvědčilo o tom, že se na to neumíme ještě dobře dívat. Pak již přišel ten pravý — pastýř ze Seefeldu, Seelos, který jel za 1.19.1, a čas ten zůstal již nejlepším v první jízdě.

Nyní byla trať přeložena; poněkud kratší, ale strmější a těžší. Zogg startoval 2× (po první mu nebyl stopnut čas), Däuber jel za 1.15.2 (druhý nejlepší čas), také Steuri jel dobře. Seelos na zcela úzkých lyžích jel 1.10.8 nejlepší čas dne a tím dobyl vítězství jak ve slalomu tak i ve sdruženém závodě se sjezdem.

Za ČSR startoval Möhwald (HDW), který umístil se 18., celkovým časem 3.07.2, Siegmund Hans (HDW) byl 22. a Kraus Fr. (HDW) 46. Umístění Möhwalda a Sigmunda jest v tak silné konkurenci velmi čestné. Závodníci Svazu v této disciplíně nestartovali, ač se domnívám, že zde bylo více vyhlídek než v závodě sjezdovém.

Sečtením časů 4 nejlepších závodníků každého Svazu docházíme k násl. výsledku: 1. Rakušani, 2. Švýcaři, 3. Němci, pak Angličané, Italové, Francouzi a Rumuni. Čas Rakušanů 10.50.4, Rumunů 16.28.5.

Technické výsledky slalomu:

1. Seelos Anton, Rak., první jízda 1.19.1, druhá jízda 1.10.8, známka do komb. 100.— 2. Lantschner Gustav, Rak., 1.21.7, 1.18.1, 93'83. — 3. Steuri Fritz, Švýc., 1.24.6, 1.16.1, 93'33. — 4. Furrer Otto, Švýc., 1.22.2, 1.18.9, 93'07. — 5. Däuber Friedel, Něm., 1.28.8, 1.15.2, 91'43. — 6. Feuz Ernst, Švýc., 1.26.4, 1.20.6, 89'78. — 7. Wolfgang Gottfried, Rak., 1.30.6, 1.18.6, 88'61. — 8. Pfeiffer Friedl, Rak., 1.36.1, 1.15.4, 87'44. — 9. Bader Anton, Něm., 1.30, 1.24.6, 85'88. — 10. Zogg David, Švýc., 1.25.4, 1.29.4, 85'78. — 11. Clyde William, Anglie, 1.34.7, 1.21.6, 85'06. — 12. Graf Karl, Švýc., 1.36.7, 1.21.6, 84'10. — 13. Lunn Peter, Anglie, 1.35.7, 1.22.7, 84'05. — 14. Cleaver Neill, Anglie, 1.37.6, 1.22.9, 83'07. — 15. Valle Renato, Italie, 1.36.7, 1.24.6, 82'69.

Výsledek sdruženého závodu pánů ve sjezdu a slalomu:

1. Seelos Anton, Rak., body: ve sjezdu 92.30, ve slalomu 100.—, konečné 192.30. 2. Steuri Fritz, Švýc., 97.83, 93.33, 191.16. 3. Furrer Otto, Švýc., 96.96, 93.07, 190.03. 4. Zogg David, Švýc., 99.59, 85.78, 185.37. 5. Lantschner Gustav, Rak., 90.82, 93.83, 184.65. 6. Pfeiffer Friedl, Rak., 96.77, 87.44, 184.21. 7. Däuber Friedl, Něm., 91.64, 91.43, 183.07. 8. Feuz Ernst, Švýc., 92.79, 89.78, 182.57. 9. Wolfgang Gottfried, Rak., 93.71, 88.61, 182.32. 10. Prager Walter, Švýc., 100.—, 81.45, 181.45. 11. Bader Anton, Něm., 90.93, 85.88, 176.81. 12. Graf Karl, Švýc., 91.47, 84.10, 175.57. 13. Valle Renato, Italie, 91.47, 82.69, 174.16. 14. Hauser Hans, Rak., 99.56, 71.41, 170.97. 15. Lunn Peter, Anglie, 86.42, 84.05,

170.47. Čechoslovák Möhwald (HDW), umístil se 22., s celkovým počtem bodů: 158.47, Siegmund H., (HDW), 31., bodů: 143.16, Kraus, (HDW), 42. bodů: 123.78, Zienecker ve slalomu nestartoval.

Vracíme se za deště do Innsbrucku. Závodníci byli v Seefeldu, ale se skákáním mnoho nebylo — můstek byl zmrzlý. Bartoň skákal 55 m a také Kadavý skákal. Všichni běžci jedou ještě večer do Seefeldu, aby se řádně vyspali a ráno připravili lyže.

Na Seegrube při slalomu mluvil Jarolímek s Oestgaardem, který se rozpovídal o příčinách proč Norové v Innsbrucku nestartují. Domněnku, že příčinou byla amatérská otázka, prohlásil Oestgaard za nesprávnou, neboť valná hromada norského Svazu, na které mělo padnouti v této věci rozhodnutí byla až po přihláškách na FIS. Jako hlavní důvod uváděl náš učitel finální vyčerpání nor. Svazu Americkou olympiádou — zájezd ten stál norský Svaz nKr. 50.000. Letos bude slaveno jubileum Holmenkollen a také mnoho klubů, jichž závodníci by přišli v úvahu při výběru mužstva, má jubilea a Svaz nechce kluby při takové příležitosti připravit o jejich nejlepší. Zájem o start Norů v Innsbrucku měli hlavně norští obchodníci a výrobci lyží, kteří sebrali určitý obnos, aby bylo umožněno vyslání alespoň skokanů, po kterých zde byla hlavně poptávka. Norský Svaz však mínil obeslati všechny klasické závody a proto sbírku tu nepřijal. Také vnitřní vydání vyžadovalo v letošním roce zvláště velkých nákladů — příkladně věnováno nKr. 10.000 na zakoupení lyží pro mládež. Důvody ty jsou jistě velmi závažné a Norové dali přednost výchově mládeže před forcírováním lyžařství závodního. Podotýkám, že toto Oestgaardovo sdělení, stalo se před tím, než byly v innsbruckých listech uveřejněny tendenční zprávy o Norech.

Pátek dne 10. února:

Nyní teprve přicházejí naše dny. Na závod 18 km, který bude jet současně do závodu sdruženého, jest přihlášeno 194 závodníků. Trať měla býti položena u Mutters, ale pro nepříznivé sněhové poměry byla přeložena do Seefeldu, který jest téměř 1200 m n. m., takže sněhové poměry jsou zde dobré.

Ráno vyjíždíme po 6. hod. z Innsbrucku a za hodinu zastihujeme s Mečířem naše běžce s kapitánem včetně v dobré náladě a pilných přípravách. Vyprávěli nám, že večer, když přijeli byla na nádraží hudba — jeden z našich upozorňoval, že nemohou odejítí zadem, když je tak vítají — pak ale ti muzikanti vyzvedli jakéhosi chlapíka na ramena a dělali mu velkou slávu. Druhý den se zjistilo, že tím chlapíkem byl Seelos Anton, vítěz slalomu a sdruženého sjezdového zájezdu, který přijel stejným vlakem; v seefeldské kapele píská klarinet a prý dobře.

Start jest v 9 hod., přihlášeno 194 závodníků. Za ČSR startuje 23 běžců (17 Svaz, 6 HDW).

Naši hoši byli ubytováni ve dvou vilkách, u kterých byl start. Favority závodu jsou Švédové, pak Finové. Rakušané i Němci, umístivší se dobře v závodě štafet, dělají si naději na dobré umístění, HDW počítají s dobrým během Semptnera. Jugoslávci mají svého nejlepšího muže v Jansovi, Poláci v Ma-

1. Vlevo: Krásně položený můstek pro skok na Berg Isel.
2. Vpravo: Soudcovská tribuna: V prostřední řadě druhý zleva H. Schneider, třetí Jarolimek, čtvrtý Ing. Straumann.
3. Dole: U doskočiště tísnily se zástupy.

Foto Krajč, Praha.

rusarzovi Stan., Italové v Menardim a de Zulianovi.

Trať vedla ve dvou smyčkách — s Geigenbüchelu k Wildmos- Alm přes Neu-Leutasch, pak zase k Seefeldu, k Mösern a zpět na louku na západním okraji Seefeldu. Byla volena dobře, s dosti těžkými sjezdy; sníh většinou zmrzlý, beze stopy, takže pravidelné tempo, jaké lze použít na kyprém sněhu, nebylo upotřebitelné.

U cíle bylo jistě přes 2000 diváků a také podél celé trati byla velká účast. Vedení trati bylo velmi důmyslné také v tom směru, že chtěl-li někdo, mohl vidět jednoho běžce 3 až 5krát, během závodu na různých místech.

Švédové Englund a Bergström, jakož i Utterström běželi skvělý závod. Utterström ztratil hůl, a tím také mnoho času. Bylo požitkem pozorovatí plyný pohyb a rychlé tempo Švédů v rovině. Finové zůstali za Švédy jen několik vteřin. Mezi Severany a prvním Středoevropanem Němcem Däuberem, jest již rozdíl časový téměř 3 minuty a hned pak s rozdílem asi 20 vt. následuje Bartoň. Mezi prvními 26, ze 141 startovavších (130 dojelo) jest 8 Severanů a 9 Čechoslováků, (8 ze Svazu, 1 z HDW). Úspěch skvělý a důkaz vyrovnanosti třídy našich běžců. Velmi překvapil Vrána, který ač skokan se umístil před vyslovenými běžci. Švéd Hedlund je 9., Erikson 11., a Person 25. Dobře se drželi Němci Däuber a Leupold a Rakušan Gstrein, který jel tak dobře ve štafetě. Němec Paumgarten zlomil lyži. Také Rakušané Pugl, Bosio a Niederkofler, jeli dobře. První Švýcar jest 21., první Ital dvaadvacátý.

Vraťme se k našim hochům trochu podrobněji. Bartoň (7) jel skvělý závod a byl u cíle publikem bouřlivě pozdraven — je populární již ze štafety — říkají mu »Bardón«. Nejlépe se mu jelo od 4—10 km — na začátku závodu mu smekalo. Šimůnkovi (10) se jelo dobře, šetřil se, nečekal ještě cíl, nevydal se sebe tedy vše co ještě mohl. Novák (14) ztratil hned po startu pádem, když mu zadrhl led přimrzlý na lyži při čekání na startu; dobře se mu jeho mazáním stoupalo, ne tak dobře sjíždělo a pracovalo v rovině. Domnívá se, že trať nebyla 18 km, odhaduje ji tak na 15 km (souhlasí se Šimůnkem). V Norsku se jezdí osmnáctka 1 hodinu 25—30 min. na nejlepším sněhu a zde byl nejlepší čas 1:2:19.2. Dobrým umístěním překvapil Hromádka (14) i Kožnárek (18). Kožnárek jel prvou část závodu zvláště dobře. Faistauer, Musil i Cífka jeli dobrý závod. Od Semptnera z HDW. očekávali více.

Czech Bronislav dojel první z Poláků (31), první Francouz byl 35., sjezdař Prager (Švýcar) byl 44., Bogner (Něm.) 46, Zingerle, o kterém bylo mnoho slyšet na každém dosavadním závodě (vyjma štafetu) se umístil 53. Výsledky:

1. Englund Nils, švéd, 1.02.19.2. 2. Bergström Hjalmar, švéd, 1.02.40. 3. Liikkanen Väinö, Fin, 1.02.47.6. 4. Saarinen Veli, Fin, 1.03.09.8. 5. Utterström Sven, švéd, 1.03.11. 6. Däuber Friedl, Němec, 1.05.55.6. 7. Bartoň Antonín, ČSR. (Svaz), 1.06.16.2. 8. Leupold Herbert, Němec, 1.06.27.6. 9. Hedlund Per Erik, švéd, 1.06.43.2. 10. Šimůnek František, ČSR. (Svaz), 1.06.53.8. 11. Erikson

Sven, švéd, 1.07.10. 12. Gstrein Hugo, Rak., 1.07.18.6. 13. Pugl Hubert, Rak., 1.07.30. 14. Hromádka Eduard, ČSR. (Svaz), 1.07.34.2. 14a. Ing. Novák Vladimír, ČSR. (Svaz), 1.07.34.2. 16. Bosio Harald, Rak., 1.07.49.2. 17. Niederkofler Balthasar, Rak., 1.07.53.6. 18. Kožnárek Vilda, ČSR. (Svaz), 1.08.06. 19. Steinhauser Franz, Němec, 1.08.26.2. 20. Faistauer Jaroslav, ČSR. (Svaz), 1.08.36.2. 21. Feuz Ernst, Švýcar, 1.08.52.6. 22. Menardi Severino, Ital, 1.09.05.8. 23. Semptner Franz, ČSR. (H. D. W.), 1.09.10. 24. Musil Cyril, ČSR. (Svaz), 1.09.15. 25. Persson I. A., švéd, 1.09.18.2. 26. Cífka Jan, ČSR. (Svaz), 1.09.22.

Dále umístili se: Möhwald (H. D. W.) 33., Horn (H. D. W.) 39., Kadavý (Svaz) 43., Burkert (H. D. W.) 45., Lauer (H. D. W.) 52., Erlebach (Svaz) 57., Vrána (Svaz) 58., Stehlík (Svaz) 59., Slonek (Svaz) 72., Pittermann (H. D. W.) 79., Dolenský (Svaz) 81., Lukeš (Svaz) 84., Priebsch (H. D. W.) 104. a Pech (Svaz) 108. Také Dyntr (Svaz) dojel vzdor svému ošklivému zranění na ruce.

Ze Seefeldu odjíždíme spokojeni s výsledkem, až na Däubera. Ředitelství závodů ukázalo i tentokráte, jako konečně dosud vždy, v nejlepším světle své schopnosti.

Do druhé části sdruženého závodu jde Bartoň s 240, Šimůnek s 234, Hromádka s 231 body. Leupold (Něm.) má 238'5 a švéd Erikson 234 bodů. Teď ještě dobře skákat!

V pátek v 1/2. odp. byl start slalomu pro dámy na Seegrube. Měli jsme přirozeně více zájmu na běhu na 18 km a proto nikdo z nás při tomto závodě nebyl. ČSR. tento závod neobesílala.

Nejvíce startovalo Angličanek, Rakušank a Švýcarek. Trať byla o něco kratší než při závodě mužů, ale nikoli lehká. Zvítězila, jako ve sjezdu, Inge Wersin-Lantschner. Její čas z první jízdy sice dosáhla Hel. Zingg (Švýc.) také, ale jako většina konkurentek měla trestné vteřiny. Přihlášeno 37, klasifikováno 28 dam. Výsledky:

1. Wersin-Lantschner Inge, Rak., (1.05.1; 1.05.3) úhrnný čas 2.10.4, bodů 100. 2. Boughton-Leigh Helen, Anglie, (1.06.0; 1.06.1 +6), 2.18.1, 94.41. 3. Zingg Helene, Švýc., (1.06.5 +12; 1.05.1), 2.23.6, 91.43. 4. Kessler Jeanette, Anglie, (1.10.8 +6; 1.07.6) 2.24.4, 90.28.

Výsledky sdruženého sjezdu a slalomu dam:

1. Wersin-Lantschner Inge, Rak., počet bodů: sjezd 100, slalom 100, výsledek 100. 2. Paumgarten Gerda, Rak., 89.73, 88.20, 88.96. 3. Kessler Jeanette, Anglie, 87.10, 90.28, 88.69. 4. Boughton-Leigh H., Anglie, 80.67, 94.41, 87.54. 5. Zogg Nini, Švýc., 95.19, 77.52, 86. 355.

Sobota dne 11. února.

Odpoledne v 1'30 začíná na můstku Berg-Isel závod ve skoku do kombinace. V noci přšlo, ve vyšších polohách sněžilo a od rána je na můstku s jeho úpravou zaměstnáno mnoho vojáků i dobrovolných pomocníků. Ředitelství závodů si předsevzalo přesné dodržení programu, nelitujíc sebevětších obětí. Závod vyvrcholí. Odpoledne přijede do

Innsbrucku spolkový prezident Niklas, který přijme závodníky a delegáty.

Můstek sám jest ve všech partiích velmi dobře upraven, působí velmi mohutně jak vysokou nájezdovou věží, tak i doskočištěm, které jest značeno do 85 m. Výběh končí značným protisvahem, na jehož konci jest slaměná matrace. Po obou stranách výběhu jsou stupňovitě upravená místa k stání i sedadla. Okolí můstku, vyjma menší plošky v lese, jest beze sněhu. Dopoledne skočil B. Ruud na zkoušku 72 a 73 m.

Již od 10 hod. valí se proudy obecenstva, tramway, autobusy a taxi jsou přeplněny a pokladník závodů se konečně tváří spokojeně.

Zahajovací skoky provedli Norové Ulleberg, Sörensen a bratři Ruudové, od 58—64 m. Básné odvahy a krásy.

V konkurenci dominoval Švéd Erikson, který skočil pěkným stylem 63.5 a 67 m, takže, ač se umístil v běhu jako jedenáctý, vítězí ve sdruženém závodě. Bartoň, který se umístil ve skoku samotném na místě 20. skoky 48.5 a 56.5 m, naběhal si v osmnáctce tak pěkný čas, že se placíroval v závodě sdruženém jako druhý, 32.1 bodu za Eriksonem. Stoll (Něm.) skáče 61 m, Hartigův konkurent z Cortiny Ital Caneva 64 m s pádem, Rakušan Höll 58 m, pak nepěkným stylem vítěz ve sjezdu Hauser (Rak.) 54 m, Švýcar Feuz E. 55.5 m. Leupold (Něm.), který měl svým dobrým během znamenité vyhlídky do kombinace, skáče 46 m. Rakušané i Němci to natahují, ale stylově zůstávají daleko za našimi, Poláky i Italy.

Druhé skoky byly provedeny s použitím plného nájezdu. Sensací dne a radostí Rakušanů byl druhý skok olympionika Hölla, který skočil 72.5 m, utvořiv tím rekord můstku i rakouský. Ovšem stylově byl výkon slabší. Ten den ani Norové tolik na dálku nedosáhli.

Naši hoši trpěli velmi tím, že neměli možnost můstek vyzkoušet i také pověst tohoto mamutího můstku jim nepřidávala odvahy ani jistoty. Hlavní závadou byl však letošní nedostatek trainingu — 20. Bartoň na př. měl lyže po prvé na nohou 12. ledna t. r. Nejlépe skákal Dolenský (17.), který skoky 52 a 54 m posunul se v kombinaci kupředu. Bartoň, jak již uvedeno, vykonal dobrou, jistou práci. Stylově skákal velmi pěkně Lukeš (20b) 52.5 a 54 m a také dobře (ač zraněn) Pech (26.) 48, 53 m. Feistauer (28.) 46.5, 45.5 m, dobrým průměrným výkonem ve skoku

i běhu se dostal v kombinaci na 11. místo. Šimůnek (51.), který měl z běhu do sdruženého závodu skvělé vyhlídky, při prvním skoku (47 m) padl; druhý skok 52.5 m. Tento borec, který skáče jinak jistě a stylově, připravil se o úspěch nevyužitím možnosti k trainingu, která zde byla i při nepříznivém počasí. Dále umístili se ve skoku 61. Erlebach, 65. Kačavý, 71. Hromádka. Vránovi (64.), který jest znám svoji odvahou a jistotou, se na Berg-Isel nedařilo — měl oba skoky s pádem. Burkert (HDW) se velmi dobře umístil — na devátém místě ve skoku (54.5, 61 m), což mu dopomohlo k 8. místu v závodě sdruženém. Další členové HDW: Möhwald (24.), Pittermann (48.), Priebisch (50.), Lauer (52.).

Po návratu, než jsou oznámeny oficiální výsledky, rychle propočítány body do kombinace na základě privátního soudcování Jirků a později také na základě bodování Jarolímka, který fungoval jako čtvrtý soudce. Nejdříve něco neklapalo, ale pak, ještě než došly výsledky, věděli jsme, že Bartoň je druhým. Tonda nestačí tisknout ruce jak naše, tak i personálu hotelu a rozradostněný Jarolímek plynně pronáší kratší řeč. Byla také nějaká sázka mezi Jarolímekem a Jirků, která skončila tím, že budou platit oba.

Výsledky skoků do kombinace: 1. Erikson Sven, Švédsko, 63.5 a 67 m, 220'1 bodů. — 2. Höll Gregor, Rakousko, 58 a 72.5 m, 212'5. — 3. Luszczek Izidor, Polsko, 52.5 a 67.5 m, 208'6. — 4. Stoll Alfred, Německo, 61 a 58 m, 205'6. — 5. Maurer Ernst, Švýcarsko, 55.5 a 62 m, 204'9. — 6. Delle Karth Walter, Rakousko, 57 a 63 m, 201'2. — 7. Müller Gustl, Německo, 61 a 68 m, 205'6. — 8. Maurer Ernst, Švýcarsko, 55.5 a 57 m, 200'3. — 9. Burkert Rudolf, ČSR (HDW), 54.5 a 61 m, 196'6. — 10. Reindl Harald, Rakousko, 57 a 60.5 m, 195'9. — 11. Maier Markus, Rakousko, 58 a 67 m, 195'6. — 12. Gumpold Josef, Rakousko, 50 a 64 m, 195'1. — 13. Marusz Stanislav, Polsko, 50 a 64.5 m, 194'9. — 14. Dolenský Jos., ČSR (Svaz), 52 a 54 m, 186'2. — 15. Bartoň Ant., ČSR (Svaz), 48.5 a 56.5 m, 182'—.

Výsledky kombinovaného závodu: 1. Erikson Sven, Švédsko, body: běh 234, skok 220'1, celkem bodů: 454'1. — 2. Bartoň Antonín, ČSR (Svaz), 240, 182, 422. — 3. Bosio Harald, Rakousko, 229'5, 185'8, 415'3. — 4. Müller Gustl, Německo, 213, 200'9, 413'9. — 5. Feuz Ernst, Švýcarsko, 222, 190'8, 412'8. — 6. Marusz Stanislav, Polsko, 214'5, 194'9, 409'4. — 7. Stoll Alfred, Německo, 199'5, 205'6, 405'1. —

Dobré - levné - LYŽE
KOVOVÉ HRANY

Červený a Glogar, Praha II., Spálená 27.

Telefon číslo 45775.

Telefon číslo 45775.

8. Burkert Rudolf, ČSR (HDW), 205'5, 196'6, 402'1. — 9. Maier Markus, Rakousko, 204, 195'6, 399'6. — 10. Reiser Franz, Německo, 211'5, 187, 398'5. — 11. Faistauer Jaroslav, ČSR (Svaz), 225, 172'4, 397'4. — 12. Steinhauser Franz, Německo, 225, 170'9, 395'9. — 13. Pugn Hubert, Rakousko, 232'5, 162'3, 394'8. — 14. M ö h w a l d Willy, ČSR (HDW), 214'5, 179'8, 394'3. — 15. Leupold Herbert, Německo, 238'5, 153'5, 392. — 16. Bogner Willy, Německo, 205'5, 182, 387'5. — 29. Dolenský, 363'2 b. — 32. Lukeš, 353 b. — 34. Šimůnek, 349'8 b. — 44. Pech, 318'5 b. — 45. Lauer (HDW), 315'3 b. — 50. Pittermann (HDW), 307'5 b. — 53. Erlebach, 293'7 b. — 58. Priesch (HDW), 268'2 b. — 59. Hromádka, 260'1 b. — 61. Kadavý, 250'2 b. — 62. Vrána, 248'5 b. — 64. Hein W. (HDW), 213'1 b.

Neděle dne 12. února.

Hoši, kteří poběhnou zítra padesátku, jedou do Seefeldu, aby se vyspali a připravili si lyže, neboť napadl nový sníh. Skokani se připravují na odpoledne.

Konečně slunečný zářící den ukazuje nám Innsbruck a okolí v plné nádheře — do výše Hungerburgplateau je vše beze sněhu jako na jaře a výše položená krajina pak jest pokryta nově napadaným sněhem. Není třeba se zmiňovat o tom, jak litujeme, že takhle nebylo alespoň polovinu týdne — ještě víc, než my, želi toho pořadatelé, kteří vynaložili tolik času a námahy na organizaci tohoto velkého »FIS Regnen«.

Dnes je zájem o závod ve skoku prostém, který začíná ve 13 hod., ještě větší než včera. Vždyť dnes je přihlášeno 145 skokanů, připravených ukázat to nejlepší. Odhaduji návštěvu na cca 15.000 osob; publikum sledovalo již včera závod s velkým nadšením, mnohá jména jsou mu dobře známa, takže jest zde skvělé prostředí k vytvoření mimořádných výkonů.

Zahajují opět Norové, jichž výkony diváky fascinovaly. V jejich výkonu nelze najít ani zlomek vteřiny, kdy skokan by mohl býti přistižen při nejistotě nebo váhavosti. Jsou to lidé, kterým je skákání živlem. Před druhým kolem, když použili plného nájezdu, utvořil Siegm. Ruud rekord můstkem skokem 75 m; Birger Ruud skočil 82 m a Sörensen 81 m, oba však s pádem. Také Ulleberg skákal. Pak provedli Ruudové dvojskok, 77 m — to byl nejmocnější dojem dne.

Startují 104 závodníci. Můstek byl tvrdší než v sobotu, také nájezd mnohem lépe jel. Náš nadějný Hartig, který dnes po prvé jako skokan-specialista v Innsbrucku startuje, má startovní číslo 7; doskočistě je ještě velmi ztvrdlé, a to způsobilo, že po krásném stylovém skoku (63'5 m) v přechodu padá. Nejlépe se ze Svazu držel Lukeš (28.), který, ač přišel nedávno z vojny a měl málo trainingu, skočil hezky 54 a 55 m. Skvěle se umístil Burkert (HDW), který svým hezkým stylem dosáhl 68 a 70 m, čímž získal Československu druhého místa za švýcarem Reymondem. Také 12. Krausz, 13. Hein W. a 18. M ö h w a l d (všichni HDW) ukázali stylové skoky. 30. Pittermann (HDW), 33. Hein a Vrána (49'5 a 50 m), 45. Kadavý, 56. Priesbach (HDW), 60. Bartoň, který při skoku 61.5 m padl. 63. Dolenský (padl při 58 m), 74. Šimůnek (jako předchozí).

Výsledek skoků: 1. Reymond Marcel, Švýcary,

69 a 70.5 m, 224 bodů. — 2. Burkert Rudolf, ČSR (HDW), 68 a 70 m, 213'8. — 3. Erikson Sven, Švédsko, 64.5 a 66 m, 210'9. — 4. Ostler Hans, Německo, 63 a 70 m, 208'7. — 5. Müller Gustl, Německo, 60 a 68'5 m, 207'6. — 6. Gumpold Josef, Rakousko, 59.5 a 70.5 m, 204'8. — 7. Lucke Josef, Rakousko, 59.5 a 66.5 m, 201'8. — 8. Luszek Isydor, Polsko, 57 a 64.5 m, 200. — 9. Galleitner, Rak. 59.5 a 64 m, 197'5. — 10. Hrabie, Rak. 61 a 62 m, 197'2. — 10a. Kratzer, Něm. 57 a 62 m, 197'2. — 12. Krausz Franz ČSR (HDW), 60.5 a 58 m, 195'1. — 13. Reinl Harald, Rak., 59.5 a 66.5 m, 194'8. — 13a. Hein Walter, ČSR (HDW), 53.5 a 64.5 m, 194'8. — 15. Dietl Karl, Německo, 59.5 a 63.5 m, 194'2. — 16. Dellekarth Walter, Rakousko, 56.5 a 64 m, 193'1. — 17. Gasperl Leop., Rakousko, 58 a 60 m, 192'3. — 18. M ö h w a l d Willy, ČSR (HDW), 54 a 58 m, 186'3. — 19. Aschenwald Franz, Rakousko, 56 a 57 m, 186'2. — 20. Hauser Hans, Rakousko, 57 a 60 m, 182'7. — 21. Fischer Max, Německo, 54 a 57'5 m, 182'5. — 22. Leonhard Hans, Německo, 59'5 a 57 m, 182'4. — 23. Weissenbacher Viktor, Rakousko, 55 a 58 m, 180'4. — 24. Hentschel Gustav, Rakousko, 57 a 58 m, 179'5. — 25. Hartmann Edwin, Rakousko, 54.5 a 58 m, 179'1. — 26. Prager Walter, Švýcary, 51.5 a 56.5 m, 179. — 27. Czech Bronislaw, Polsko, 50 a 55 m, 178'7. — 28. Lukeš Jaroslav, ČSR (Svaz), 54 a 55 m, 178'2. — 29. Nemetz Fritz, Rakousko, 54 a 54'5 m, 177'1. — 30. Pittermann Oswald, ČSR (HDW), 56 a 54 m, 176'3. — 31. Hedjerson Harald, Švédsko, 51.5 a 49.5 m, 171'4. — 32. Schallhammer Kurt, Rakousko, 53 a 51'5 m, 171'1. — 33. Hein Fritz, ČSR (HDW), 47.5 a 54 m, 169'7. — 33a. Vrána R., ČSR (Svaz), 49.5 a 50 m, 169'7. — 39. Jahne, Jihoslovan, 44. první Angličan, 50. Zardini, Ital, 81. první Rumun.

Večer se dovídáme z tiskové kanceláře, že Cifka byl zraněn v sobotu při skoku — doma budou mít strach a zatím ten hoch je zdráv jako ryba.

Také Bartoň dostal z domova depeši: »Oznam, co se Ti stalo«. — Má odřený prst.

Pondělí 13. února:

Budíček v 5 a jedeme za závodníky do Seefeldu, kde jest trať pro 50 km závod. Také tento závod měl býti u Mutters, ale sněhové poměry si vynutily přeložení závodu do Seefeldu.

Je překrásné ráno; vrcholky okolních kopců se koupají v růžových paprscích vycházejícího slunce, teplota pod nulou, ale na sluníčku bude později zcela příjemně, pod nohama něco málo nového sněhu na tvrdém podkladě, a také ke všemu ještě doufáme v dobré umístění, ač má Novák jedničku a Bartoň nejede — co tedy možno víc chtít?

Start a cíl jest blízko místa startu k závodu na 18 km a trať vede také ve dvou smyčkách, které budou 2krát projety. Až na menší změny, t. j. první smyčka větší a druhá obráceně jeta — je trať podobná jako při závodu na 18 km. Terrain trati byl jako stvořen pro Finy a Švédy — 40 z těch 50 km se musilo běžet, převážně rovina, nebo mírné stoupání. Sjezdy byly prudké. Na trati bylo 6 kontrolních, 6 telef., 6 občerstvovacích a 6 sanitních stanic (vždy pohromadě). Občerstvovací stanice byly bohatě vybaveny a vůbec organizace na trati tak dokonalá,

jako lze viděti jen v Norsku. Na trati mimo vojáků byli také četníci.

Publika bylo u cíle cca 2000 a na trati samotné pak bylo také mnoho a dobře informovaných diváků.

K závodu bylo přihlášeno 74 mužů, startovalo 39, dojelo 35 ze 7 států. Přihlášení byli, ale nestartovali: Rumuni, Poláci, Francouzi a Maďaři. Neúčast Poláků překvapila — odjeli již v pondělí ráno, prý k vůli svému mistrovství. Mnoho se zde, vyjma Luszeka, nového to objevu a ml. Maruszara, neuplani; nápadný jest pokles formy u Czecha.

Před závodem se mluví o taktice — Jarolímek to jednoduše usměrňuje — »hnát to!«

Také tentokrát měli jsme obsazenou trať, společně s Jihoslovany, za účelem občerstvení našich závodníků a pro jejich informování o časech konkurentů.

V 9 hod. odstartován náš Novák a tím začal ten velký boj houževnatosti a síly. Finové i Švédové vyvíjejí svým proslulým běžeckým elánem, tak že má divák dojem, že poběží ten s tím číslem ne 50, ale jen 10 km. A jak lehce! Švédové mají bílé úbory.

Na první kontrole ve Wildmoosu vede Švéd Englund časem 17 min. 38, pak Saarinen 17.42, Person 18.03, náš Musil 18.05, Utterström 18.40 a Bergström

18.55, Novák má čas 19.18, Hedlund 19.04, Gstrein Hugo 19.12, Cífká 19.13, Slonek 20.48.

V 13⁵ km, t. j. v Neuleutasch vedl Liikanen časem 1 h. 4 m. 40 vt., pak přiběhl Saarinen 1.04.47, po Finech Švéd Jerson 1.05.45, Utterström 1.07.29, Novák měl čas 1.10.47, Cífká 1.11.31, Gstrein Hugo 1.13.26.

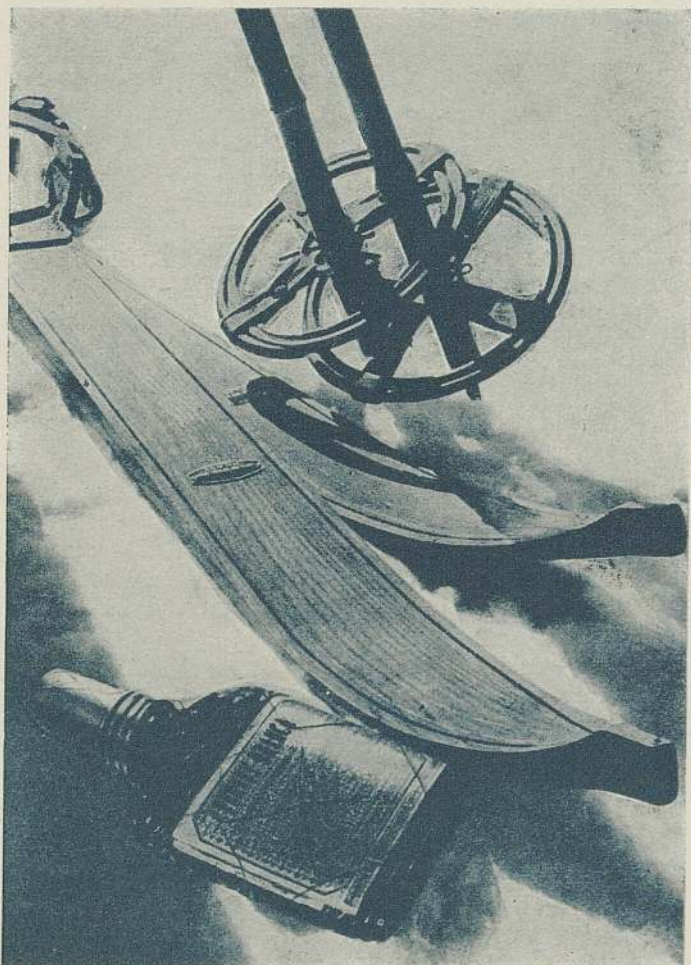
Z Neuleutasch vedla trať lesem k cíli, k Mösern a zpět znovu k cíli — a to byla polovina trati.

Po 25 km vedl Saarinen 1.57.34, Liikanen 1.59.02, Bergström 1.59.35, Utterström 2.02.7, Person 2.02.48, Hedlund 2.04.22, Englund 2.04.44. Středoevropany vedl Novák časem 2.08.54, Musil 2.09.32, Cífká 2.11.04, Tavernaro (Ital) 2.12.39, Hromádka 2.13.13, Rakušan Hugo Gstrein 2.13.16, a Wahl nejlepší Němec 2.15.57, Kožnárek 2.14.44, Erlebach 2.18.15.

Ve druhém kole na druhé kontrole měl Novák čas 3.26.43, Englund 3.24.11, Saarinen 3.10.35, Bergström 3.13.24, Hedlund 3.24.05, Utterström 3.16.03.

Novák jest stále prvním na trati, ač se Švédové snažili ho předstihnouti. Jinak se pořadí již mnoho neměnilo.

Přichází poslední fáze závodu — Novák stále

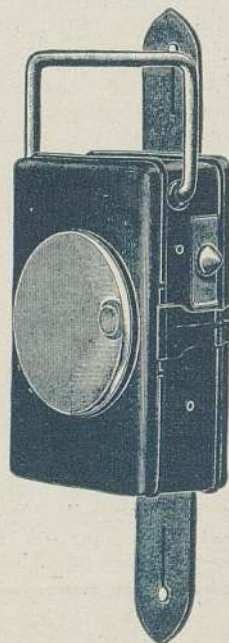

Až pojedete do hor, nezapomeňte vzít s sebou kapesní lahvičku FERNET-BRANCA. Kalíšek FERNET-BRANCA ve sklenici vody, šálku kávy nebo čaje, udrží Vás svěží po celý den.

Přednosti nových

lyžařských svítilen DAIMON čís. 2262

- 1. Viditelnost do dálky:**
přes 100 m oslňující bílé světlo.
- 2. Trvanlivost:**
Používáme-li Mono-článek DAIMON svítí as 18 hod.
- 3. Reflektor:**
60 mm průměr, parabolický vrhač světla, silně postříbený, velmi jemně leštěný.
- 4. Zařízení Focus:**
Světelný kužel fidelní, od dálkového světla dosahu 100 m ke světlu rozptýlenému na blízko.
- 5. Vypínač:**
Přesného vypínače možno lehce užít rukama v silných rukavicích nebo rukama mrazem ztuhlými.
- 6. Morseův dotek:**
Vypínače možno upotřebiti jako Morseova doteku k signalisování („Alpský signál z nouze“).
- 7. Pojistné zařízení:**
Vhodně upravený vypínač chrání svítilnu, že nemůže se sama rozsvítiti (náhodným nárazem na jiný tvrdý předmět v tlumoku a t. p.) ani nemůže sama zhasnouti při jízdě nebo při pádu.
- 8. Oboustranné kožené připínadlo:**
Umožňuje pevné připevnění svítilny na kabát nebo upnutí na řemenu.
- 9. Držadlo:**
Dovoluje pohodlné nosit lampu v ruce.
- 10. Pouzdro:**
Vzdoruje nárazu i tlaku.

DAIMON lyžařská svítilna čís. 2262 jest ideální lyžařskou svítilnou pro Vás! Možno ji koupit ve všech příslušných závodech.

v čele pole, prochází stanicí 6 km před cílem svěží, také Musil jede velmi dobře, ale má už více naspěch (při prvním kole na stanici po 18kilometrech jsme se ho ptali rychle, co chce — Cyril svlékne klidně rukavici a povídá: »Když jíst, tak pomalu«). Také další naše umístění se již ukazuje, Cífka, Kožnárek.

Favority byli mlčeliví, plavovlasí Finové, lidé vysoké tělesné kultury, zvyklí na podobné výkony. Saarinen zplnil očekávání a zvítězil.

V ý s l e d k y:

50 km: 1. Saarinen Veli, Finsko, 4.13.49,2. — 2. Utterström Sven, Švéd., 4.14.31,4. — 3. Bergström Hjalmar, Švéd., 4.17.06. — 4. Liikkanen Väinö, Fin., 4.23.14,4. — 5. Persson I. A., Švéd., 4.25.07,2. — 6. Hedlund Per Erik, Fin., 4.28.09,2. — 7. Englund Nils, Švéd., 4.28.35,4. — 8. Novák Vladimír, ČSR (Svaz), 4.32.15. — 9. Musil Cyril, ČSR (Svaz), 4.33.12,2. — 10. Cífka Jan, ČSR (Svaz), 4.38.27,2. — 11. Gstrein Hugo, Rak., 4.41.32,8. — 12. Kožnárek Vilda, ČSR (Svaz), 4.42.30. — 13. Stehlík, ČSR (Svaz), 4.42.51 — 14. Horn Alois, ČSR (H. D. W.), 4.45.11,4 — 15. Zingerle Frant., Rak., 4.47.03,8 — 16. Tavernaro Normanno, Itálie, 4.47.32,4 — 17. Hromádka Eduard, ČSR (Svaz), 4.51.03 — 18. Slonek Bohumil, ČSR (Svaz), 4.52.06 — 19. Gstrein Toni, Rak., 4.52.09,2 — 20. Jansa Jasko, Jugoslavie, 4.52.35,4 — 21. Schöpf Jenewein, Rak., 4.56.20,2 — 22. Godec Thomaz, Jugoslavie, 4.56.34,2 — 23. Wahl Otto, Něm., 4.57.18,6 — 24. Freyse Paul, Něm., 4.58.39,2 — 25. Theato Hans, Něm., 5.00.59,2 — 26. Müller Gustl, Něm., 5.01.07,8 — 27. Lang Karl, Něm., 5.02.14 — 28. Erlebach Josef, ČSR (Svaz), 5.02.42 — 29. Dachinger Hans, Něm., 5.03.24 — 30. Colturi Lorenzo, Itálie, 5.03.25,2 — 31. Bauer Hans, Něm., 5.08.04,8 — 32. Stachel Hans, Něm., 5.11.08,6 — 33. Dr. Oeschey Alexander, Něm., 5.16.05,8 — 34. Berwar Stane, Jugoslavie, 5.17.34,8 — 35. Kiasiwig Franz, Rak., 6.01.08,8.

Švédové oslňují svým skvělým stylem — jejich údy se pohybují v rytmu měkkosti a elegance.

A teď nejlepší stredoevropané — my — po dnešním úspěchu, kdy tři z našich se umístili v nerozbor-ném šiku ihned za Seveřany a kdy mezi prvními 18 jest 8 Čechoslováků (10 startujících), jest nám věnována zasloužená pozornost, uznáván znamenitý stav všech našich dobehnuvších vytrvalců, a dnešní resultát označován jako výsledek cílevědomé a vážné práce.

Umístění Jihoslovanů jest velmi čestné.

Rakušané, jejichž výborný Gstrein H. se umístil 11., konstatují, že jim schází ještě potřebná lehkost a technika k síle a vytrvalosti, které mají dostatek.

Němci sami nazývají tento den pro ně černým jako noc, označují svoje mužstvo jako nejsilnější (10 na startu), ale při tom ve výkonu nejslabší, konstatují, že jejich lidé byli poraženi Jihoslovany, kteří byli Marxem (vzdal se) z jejich mužstva, sv. č., trainováni. Také prý promazali.

První Ital umístil se 16. (Tavernaro — náš Hartig mu půjčil na trati hole).

Ještě o tom, jak se jelo našim hochům. Novák si chválil své švédské břízky a objednal si u Švédů nový pár. Jeho výkon nutno zvláště vyzvednouti, neboť jeti první, to znamená, že nemá měřítko výkonosti, nervově to otupuje jede-li závodník celou cestu sám — vyprávěl, jak byl rád, když viděl na zatáčkách Seveřany. Jízda mezi publikem (které zde bylo hodně), se mu líbí — uteče to rychleji, poněkud však nervově unavuje jeti 2× jednu a touž trať — jinak jest to výhoda — ví co přijde. Dojel v dobré kondici a velmi si liboval kávu, která ho po příjezdu znamenitě osvěžila. Švédové ji pili v posledních kilometrech trati. Prošlapávání trati nebylo třeba — vrstva nového sněhu byla nepatrná.

Musilovi se trať zamlouvala, šetřil se až na konec, jak pravil a jízda mezi publikem byla mu příjemnou změnou; liboval si dobré rozestavení našich lidí na trati. (Novák též povídal: »než jsem vyšel na kopec, byl jsem bez zdržení najeden«.) V prvním kole se Cyrilovi zamlouvalo nejlépe, když vzal domněle nebezpečného Müllera.

Cífkovi se jelo dobře a chválil si hojnost jídla na trati — ale ten toho sporádá! Však to zaslouží.

Kožnárkovi se jelo dobře do 35 km. Pak když předejel Horna a na 42 km Müllera, byl vyčerpán; v posledních 3 km ho Horn dojel a tu přidal, aby mu utekl, což se mu zdařilo.

Stehlík jel opatrně a domnívá se, že se vrací do své bývalé dobré formy.

Horn, který jediný startoval z HDW, jel dobrý závod.

Hromádka, který jel zprvu dobře, dostal křeče, což ho velmi zmáhalo.

Slonkovi se z počátku nejelo dobře, ale pak se přece vypracoval na 18. místo.

Mladému Erlebachovi byl tento závod dobrou zkušeností.

Faistauer se pro poranění v 30 km vzdal.

Slavný závod ukončen, spěcháme na dráhu a v Innsbrucku je rozkaz zapakovat. Jarolímek jde ještě pro odznaky — z padesátky jsou 4. Celkem jich veze Jarolímek 15 (a HDW 5) — pochlubí se s nimi rozdělením až na večírku v Praze. Jsou krásné — stříbrná lyže s označením závodu a umístění se, s tepaným tyrolským orlem.

Budiček ve 4, v 5 odjezd přímým vagonem (pane

II. V Y D Á N Í K N I H Y „ L Y Ž E A S N Í H “

Kniha Václava Horčíčky docílila takového úspěchu, že během 4 neděl byl celý náklad rozebrán. Druhé vydání bylo doplněno.

OBJEDNÁVKY VYŘÍDÍ VÁM KANCELÁŘ SVAZU LYŽAŘŮ RČS. PRAHA II., ŽITNÁ UL. 14

osvědčený dopravní!). V Salzburku honí Horčičkům a Rudlův telegram lyže, které jsme jim odvezli — ti dva nás asi zažehnali — zůstali tam, chtěli na túru a zatím lyže na cestě domů. Kdypak je dostali?

Ve Dvořišti nás vítá a gratuluje srdečnými slovy příjemný přednosta pan Holeček, celní a pasová prohlídka velmi vlídná, ba dokonce milá, oběd v nádraží,

v Budějovicích Schrabal s tolik osvědčenými »Budějovickými« jak ze Svazu, tak i HDW, ve Veselí-Mezi-mostí přistupuje Peka, uvítání v Benešově a pak už Wilsonovo s předsedou Svazu a štábem pochod na večírek Pražské župy. Necht se všechny zájezdy Svazu setkají alespoň s takovým sportovním výsledkem jako tento. K tomu ještě přání — více štěstí ve skoku.

JUDr. JAROSLAV MOSER:

Zasedání předsednictva F. I. S. a různá jiná jednání v Innsbrucku.

Jako obvykle při hlavních závodech konalo tentokrát předsednictvo FIS mezikongresovou poradou, ježto kongres sejde se až příštího roku ve Štokholmu.

Z jednotlivých věcí, jež byly ve schůzi probrány uvádím:

Protokol kongresu pařížského byl schválen, stejně jako nové znění závodního řádu. K tomuto přednesl za norský svaz kapitán Oestgaard stížnost v tom směru, že předsednictvo podniklo ve znění závodního řádu změny, které nejsou jen textové, nýbrž věcné, aniž by se dohodlo s ostatními členy direktoria.

Bylo jednáno dále o závodech FIS ve sjezdu a slalomu v roce 1934; ježto švédský svaz, kterému byly hlavní závody přiděleny, tyto dva druhy závodů nevypíše, uspořádá tedy v roce 1934 sjezd a slalom svaz švýcarský. Pro rok 1935 byla předložena pozvání celkem 4 států: Maďarska, Švýcarska, Jugoslaviie a Československa o přidělení hlavních závodů. Objevilo se, že uvedení Maďarska spočívá na omylu předsednictva FIS; svaz švýcarský obdržel, jak řečeno, závody ve sjezdu a slalomu v roce příštím. Vzhledem k tomu zbývá pouze Československo a Jugoslaviie a dá se předpokládati, že se vzdáme svého návrhu ve prospěch Jugoslaviie, takže v roce 1935 naši závodníci pojedou asi na Bled, kde závody ty mají být pořádány. Jsem přesvědčen, že v tomto roce opět bude vypraven tak zdařilý zvláštní vlak Č. S. D. jako roku letošního.

Dalším velmi zajímavým bodem programu byla rozprava o závodech, které uspořádal svaz Makkabi v Zakopaném, zcela mimo rámec veškerých národních svazů ve FIS sdružených.

V souvislosti s tím, pro tyto závody byl vydán jednotlivým svazům zákaz startu. Ježto jich účast-

nici nejsou sdruženi ve FIS, obrátil se lyžařský svaz Makkabi v Československu na předsednictvo mezinárodní lyžařské federace se žádostí, aby byl přijat za člena mezinárodní lyžařské federace.

Tato žádost byla předsedou odmítnuta a stanovisko jeho direktoriem hladce schváleno.

Při této příležitosti rozpřela se dosti obsírná debata o potížích, které působí v jednotlivých zemích počínající drobení lyžařské organizace a bylo jednohlasně usneseno, že jednotlivé svazy smějí uznávat i účastníci se spolupráce pouze se svazy uznanými od mezinárodní lyžařské federace.

Pokud uvnitř států jsou sdružení, která nejsou členy jednotlivých národních svazů, mají se tyto snažiti o to, aby se tato sdružení co nejdříve stala jich členy.

V tomtéž směru byla vyřízena žádost holandského alpského spolku, který se domáhal ve FIS zastoupení mimo holandský svaz lyžařů. Žádosti nebylo vyhověno a holandský svaz lyžařů poukázán, aby projednal s alpským svazem holandským přistoupení tohoto za svého člena.

Značným překvapením pro většinu delegátů bylo, když ujal se slova plukovník Holmquist, který uvedl, že v tisku severském a některém střeoevropském proběhla zpráva, že byl požádán, aby podal demisi ve prospěch norského zástupce. Jak předseda Holmquist, tak i první místopředseda Oestgaard (Nor) podali pak prohlášení, z něhož asi vyplynulo následující: Když byla zakládána FISa v Chamonix, měl být zvolen za předsedu Nor; poněvadž tehdejší zástupce Norska nemohl tuto funkci přijmouti, bylo dohodnuto, že předsedou bude plukovník Holmquist,

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

LYŽE

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE - SÁNKY
TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28. • JILEMNICE.

a to podle vyjádření tehdejších zástupců jak norského tak švédského, na přechodnou dobu prý 3—4 let.

Zástupci Norska nadhodili tuto otázku již v roce 1927, poněvadž však na ni předseda FIS nereagoval, obnovili tuto otázku na kongresu pařížském a dostalo se jim odpovědi, že mu není nic známo o nějakém ujednání, podle něhož by měl býti vystřídán na nějakou dobu zástupcem Norska, že považuje místo předsedy za místo spojené s osobou a nikoliv se zástupcem určitého národa a že podá demisi jen tehdy, nebude-li mít čas nebo chuti k práci, což dnes do budoucna nemůže říci. Kapitán Oestgaard ve svém prohlášení uvedl, že plní jen příkaz norského svazu, jestliže o věci promlouvá, ač mu to přirozeně osobně je nemilé a že norský svaz má za to, že po desetiletém předsednictví Švéda by bylo spravedlivé, aby největší lyžařský národ se dostal na čas na předsednické místo.

Ve věci zůstalo přirozeně pouze na vzájemných prohlášeních, aniž by se rozpředla debata tím spíše, že volby budou aktuální až v roce příštím.

V každém případě je to otázka, která hrozí býti příčinou vážných diferencí mezi 2 největšími svazy FIS a musíme doufat, že přímé jednání mezi norským a švédským svazem dopadne ke spokojenosti obou.

Se zřetelem k rozšíření programu závodů o závod ve sjezdu, slalomu a štafetový jednáno také o tom, které z těchto závodů mají býti pojaty do programu olympijských her a usneseno, že jednotlivé svazy mají své stanovisko sdělití písemně do konce listopadu příštího roku.

Od několika zástupců bylo navrženo, aby byly pojaty do programu olympijských her závody žen, jako závody ukázkové; zástupce Anglie pak dokonce poukázal na vynikající výkony závodnic v závodě sjezdovém a slalomu a doporučil k uvážení, zdali v této disciplíně nemají býti připuštěny k řádnému startu.

To byl asi průběh jednání direktoria FIS.

Mimo tato jednání sešli se zástupci států slovan-ských (Československo, Polsko, Jugoslavie, Bulharsko) a utvořili společnou komisi pro pořádání každoročního čtyř-matche o slovanský přebor. Členy této komise jsou:

Polsko — Fecher a Dr. Zaluski,

Československo — Dr. Moser a architekt Jarolímek,

Jugoslavie — Dr. Pirc, Švigelj,

Bulharsko bude jmenovati své zástupce písemně.

Předsedou bude zástupce té země, která v tom kterém roce čtyřmatch bude pořádati. Ježto v příštím roce bude konán v Zakopaném, bude předsedou ředitel Bobkowski.

Mimo tato jednání byla ovšem vedena řada rozhovorů mezi jednotlivými delegáty o užší spolupráci, tak na př. se zástupcem svazu rumunského.

Stále ožehavá otázka výjimek z pravidla, že každý stát má býti zastoupen jen jedním svazem nebyla diskutována. Jsem však přesvědčen, že budeme nuceni rozřešiti si tuto otázku, která je konec konců interní záležitostí našeho státu, sami v dohodě s H. D. W. tím způsobem, že pro styk mezinárodní bude nutno utvořiti jediný společný československý lyžařský svaz.

JUDr. O. BRAUNER:

Zájezd našich závodníků na XIV. mezinárodní závody lyžařské o mistrovství Polska do Zakopaného.

Když před 11 lety po prvé zajížděli jsme ve dnech 19. až 21. února 1922 na první mezinárodní lyžařské závody o mistrovství Polska do Zakopaného, jeli jsme tam všichni se smíšenými pocity. Předně byl to první větší zájezd závodníků Svazu lyžařů pod vedením tehdejšího předsedy Dr. Synáčka do zahraničí a za druhé bylo to do Polska, s nímž naše politické styky nebyly tehdy právě nejlepší. — Jako v kaleidoskopu se mi mihla tehdejší naše výprava, Dr. Synáček, Jílek, Stengl, dále závodníci Koldovský, který vyhrál mistrovství Polska, Jarolímek, Lang, Krňoul atd., když jsem se dozvěděl, že jsem určen jako vůdce letošní výpravy do Zakopaného.

A zase mohu jen opakovati, že jsme tam jeli se smíšenými pocity, ježto z Innsbrucku byli naši hoši unaveni i zra-

něni, takže někteří ani nejevili radost, když se dozvěděli, že jsou vybráni jako reprezentanti do Polska a pak cítili jsme všichni, že po skvělých úspěších na FIS.-závodech máme značné riziko dokázati polským závodníkům doma v Zakopaném, že ta naše posice: první ze střední Evropy, nebyla jen snad náhodná. Závodníci svazoví vrátili se z Innsbrucku 14. února v úterý večer a aniž by si byli mohli odpočinouti, zase již ve středu večer ve 22.50 hod. odjížděli do Zakopaného. Nadiktovány jsem měl tyto borce: Bartoň, Jar. Feistauer, Dolenský, Lukeš, Musil a Hartig. V poslední však minutě vyměněn byl místo Hartiga Stehlik. — Jediný, kdo měl o naši výpravu zájem, byl p. místonáčelník rada Komárek, který nás až do vlaku doprovodil. Jeli jsme dobře až do Krakova, tam nás uvítali zástupci

BRUSLE - LYŽE - SANĚ

BOTY A VŠECHNY POTŘEBY PRO ZIMNÍ SPORTY

K. ŠULC, PRAHA I.,

MALÉ NÁMĚSTÍ ČÍSLO 11 — TELEFON 294-68

Založeno 1897

Žádejte ceníky

lyžařského svazu polského a ve čtvrtek ve 13 hod. již jsme byli v Zakopaném. Ubytování v hotelu »Mořské oko«, kde též byla zřízena kancelář závodů, bylo rychlé a za chvíli jsem již nastoupil službu felčara, ježto většina hochů měla poranění i odřeniny na obou končetinách. Má privátní lékárníčka obsahovala na štěstí vše to, co bylo třeba k ošetření. Zlobil jsem se, že jsme ani nedostali s sebou »svazovou« lékárníčku pro 6 závodníků, ale po návratu mi přítel Jarolimek prozradil, že »ji« sice na Fise s sebou měli, ale zato že byla prázdná. —

S velkým zadostiučiněním byla přijata zpráva, že druhý den máme volno a že závod štafet patří jen pro juniory. Naši hoši mohli si dáti alespoň do pořádku trochu lyže a také si odpočinouti. Ovšem odpoledne byli jsme již na Krokwi, aby se vyzkoušel můstek i lyže, dopad však byl tak tvrdý, že naprasklá špička Dolenského nám stačila, aby se zase jelo domů. — Večer bylo losování a hlášeno bylo 141 závodníků, z nichž 120 druhého dne zúčastnilo se závodu na 18 km. Závod tento, se startem a cílem na Lipkách, konal se na prachovém sněhu za velmi krásné slunečné pohody. Trať byla »norská«, ježto ji tracoval trenér polských závodníků Nor Tompter. Měla nejvyšší bod trati o 200 m výše než start, byla technicky značně obtížná, na důležitých místech špatně značkováná, takže i 10 domácích závodníků s této sjelo a bylo diskvalifikováno. Naši hoši nejvíce si stěžovali na četné ploty, jež bylo nutno přelézati, dále na četné potoky a zrádné kořeny a pařezy v lese. O panu Norovi se vyjadřovali neuctivě, ale myslím, že měli pravdu.

Naši závodníci umístili se poměrně dobře, ač Bartoň mohl docílit času lepšího, neboť dojel úplně svěží. Mám za to, že ho to mrzelo nejvíce, že byl od Czecha poražen.

Výsledky: 1. Musil (Čsl.) 1.23.38 hod., 2. Czech (Polsko) 1.24.45, 3. Bartoň (Čsl.) 1.25.34, 4. Slowinski 1.26.49, 5. Feistauer (Čsl.) 1.27.58, 6. Luszczek 1.28.02, 7. Dawidek 1.28.22, 8. Marusarz Jan 1.28.39, 9. Berych 1.28.53, 11. Stehlík (Čsl.) 1.30.00, 14. Roland (HDW) 1.30.41, 30. Dolenský (Čsl.) 1.34.23, 41. Lukeš (Čsl.) 1.36.24.

V neděli za velké účasti diváků i za přítomnosti p. prezidenta polské republiky Moscinského konal se na můstku na Krokwi závod ve skoku kombinovaném a po tom závod ve skoku prostém. Závod proveden v rychlém tempu, jen stále padající sníh byl závodníkům značnou překážkou. Ve skoku kombinovaném startovalo 25, v prostém 70 skokanů. Nutno zdůraznit, že polští závodníci většinou skákali velmi pěkně a daleko, čímž mistrovství Polska bylo pro nás ztraceno. Ovšem i Czech měl smůlu, ježto titul mistra měl na dosah ruky, ale první skok 38 m byl pro něho osudný a ač druhý skok měl o plných 23 m delší, nemohl již náskok Luszczeka, který skočil 64, 64'5 m, dohonit. Bartoň měl skoky krátké a tím se dostal až na třetí místo. Je jasné, že odstavení nejlepšího středoevropana dvěma závodníky polskými bylo kvitováno s radostí obecně i žurnalistikou. Dobře, že Bartoň má ještě letos možnost na našich mistrovských závodech vzít odplatu za Zakopané.

Výsledky závodu kombinovaného o mistrovství Polska: 1. Luszczek 455'70 bodů (64,

64'5 m), 2. Czech 438'90 (38, 61), 3. Bartoň 432'40 (49, 48), 4. Marusarz And. 426'00 (51, 56), 5. Feistauer 419'60 (48'5, 52), 8. Lukeš 381 (52, 51'5), 17. Dolenský 325'70 (48 p., 49'5).

V závodu ve skoku prostém měli jsme již větší štěstí. Umístění mezi 70 skokany na třetím, čtvrtém, pátém a desátém místě je velmi pěkné a dokazuje, že v kombinaci nechtěl nikdo z našich riskovatí pád a tím umístil se Bartoň až na třetím místě.

Závod ve skoku kombinovaném soudcovali: p. Loteczka, Rozmus a Dr. Brauner, prostý pak p. Fächer, inž. Schille a Dr. Reichert (HDW).

Výsledek skoku prostého: 1. Marusarz St. 223'60 (67, 66), 2. Kollesar 216 (64, 62'1/2), 3. Dolenský 204'50 (61, 54), 4. Lukeš 204'40 (57, 59), 5. Bartoň 203'80 (55, 60), 10. Feistauer 179'70 (46'1/2, 49), 11. Bräth (HDW) 178 (45, 47). Skok Maruszarze 67 m jest nový rekord tohoto můstku.

Večer bylo velmi přátelské a srdečné slavnostní rozdávání cen bez lesku a honorace. President P. S. N. inž. Bobkowski velmi krásně se zmínil, že bylo jim ctí uvítati mezi sebou nejlepší středoevropské závodníky, kteří i zde v Zakopaném prokázali svoji vysokou závodnickou úroveň.

Poslední den v pondělí byl proveden závod distanční na 50 km. Ze 60 hlášených závodníků dostavilo se ke startu 39 a dojelo 35, což jest jistě velmi pěkným výsledkem pro polské závodníky. Závod konal se v jednom kole, trať byla dobře projeta a značena a sníh byl dobrý. Naši hoši jeli velmi dobře a všichni v posledních devíti km získali značný náskok. Tak jediný polský závodník Berych, který byl nám nebezpečný, byl na poslední kontrole v 41. km o dvě minuty za Musilem, s nímž současně s této kontroly odjížděl a mohl se ho tedy držeti. Ale Cyril ho brzy setřásl a udělal na něho ještě pět minut.

Výsledek: 1. Musil 4.04.06 hod., 2. Stehlík 4.08.05, 3. Berych 4.11.35, 4. Dawidek 4.12.55, 5. Feistauer 4.14.55, 6. Roland (HDW) 4.17.36, 16. Dolenský 4.29.09, 17. Roth (HDW) 4.32.55, 22. Berghaier (HDW) 4.41.07.

Tím skončeno bylo naše poslání a po rozloučení se se všemi polskými přáteli, kteří se předstihovali v laskavosti k naší výpravě, odjížděli jsme na nádraží, doprovázeni sekretářem závodů p. pluk. Wagnerem, který se nám po celou dobu našeho pobytu velmi přátelsky věnoval a jemuž jsme opravdu zavázáni díkem.

Výprava naše do Zakopaného, ač byla organizována expresně, vydařila se velmi dobře a i když jsme tentokrát nepřivezli mistrovský pohár, musíme mít radost ze všech docílených úspěchů, neboť naši závodníci jsou lidé a od lidí možno požadovati jen to, co je v lidských silách.

Spolehlivé autokary každou sobotu do:

ŠPINDLEROVA MLÝNA za 55.— Kč, odjezd v 9.00, 13.00 a 15.00 hod.
 JANSKÝCH LÁZNÍ za 55.— Kč odjezd v 9.00, 13.00 a 15.00 hod.
 JILEMNICE za 55.— Kč, odjezd v 10.00 a ve 14.00 hod.
 NA ŠUMAVU do Žel. Rudy za 70.— Kč, odjezd v 9.00 a ve 13.00 hod.
 Přihlášky a informace ve sport. závodě „SKAUTING“ Praha II.,
 Vodňkova ulice, palác Skaut, telefon 374-23.

UMĚLECKY
 PROVEDENÉ

PLAKETY, ODZNAKY A SPORT. CENY

F. PROVAZNÍK A SPOL.
 PRAHA VII, JABLONSKÉHO 93
 Telefon 707-64

Různé zprávy.

K diskusi o jménu Bouřňák. Vzorným příkladem spolupráce dvou příbuzných spolků jest vzájemné porozumění mezi Svazem lyžařů a Klubem čl. turistů. Toho nejnovějším dokladem jest článek podepsaného v Zimním sportu uveřejněný s nadpisem Lyžařství u chaty KČST na Bouřňáku. Jako poznámku pod čarou dává redakce na uvážení, nebylo-li by lépe užívatí názvu Bouřlivý místo Bouřňák. K diskusi o tom cituji feuilleton uveřejněný v krajiniském časopise českého Podkrušnohoří v roce 1929 v tomto znění:

»Vznik českého pojmenování Bouřňáku. Před rokem 1894 se hora, na níž dnes stojí chata KČST, i mezi Čechy zvala po německu Stürmer. Celý revír kolem vrcholu hory patřil býv. knížeti Lobkovicovi, který velmi rád na této hoře dlíval a z jehož rozkazu se pro krásnou vyhlídku i pro zvláštní útvary buků na severním jejím svahu pečovalo o udržení tamního lesa v přírodní neporušenosti; občas tam vodíval své hosty, aby se pochlubil nevyrovnatelným rozhledem s temene hory. I ve francouzské učebnici zeměpisu jsou prý buky na Mont Ventoux, podle jiných Mont Orkano, vyobrazeny.

Proto byl přístup na vrch přísně strážěn; ani teplickému Gebirgsverein nedovolili postavit vyhlídkovou verandu klubovní na hoře samé a spolek byl nucen zřídit ji na poli rolníka Nitsche z Nového Města, na místě 22 m pod vrcholem hory s rozhledem omezeným pouze na západ. Mimochodem řečeno udržuje ji tam Gebirgsverein podnes, ač těsně vedle ní stojí nová vyhlídka české chaty KČST; ba snad právě proto ji dal spolek opravit, když před 2 roky byla na spadnutí.

Ač starý kníže lidu dosti přál a nebránilo se tehdy chudšasům ve sbírání borůvek a hub po celém revíru, na Bouřňák nepustili lesní zřizenci z uvedených důvodů nikoho. Když jsem v roce 1894 přišel do Hrobů, konal jsem jako rodák z lounských rovin se zálibou velmi časté vycházky do hor, které byly pro mne novinkou. Zvlášť mne lákal Bouřňák, snad i proto, že přístup tam byl zapovězen; dokazuje to, že jsem tam byl za 36 roků více než 1000krát. Pamatuji se, že několikrát mne tam hajný honil; asi 3krát mne odvedli do myslivny ve Vršovicích, jak tehdy pokřtil p. řídící Klein osadu Grundmühlen. Jenže tam jsem měl známého lesního adjunkta Altmanna, takže mé přestupky neměly pro mne dalších následků.

Při těchto potulkách jsem se často setkal s finančníky, z nichž valná většina již tehdy bývali Češi. V hovoru jmenovali i tito pohraniční dozorce horu jménem Stürmer, ale jeden z nich, starší již naddozorce, jí říkal důsledně Buřňák. Do naší školy chodily děti z Křižanova (Krinsdorfu), Štěpánek, Vinš a jiní, jichž otcové pracovali jako drvoštěpi v klášterním lese oseckém, jehož

Feixův revír sahal až pod Stürmer. Často jsem je zdržoval v práci a kdysi jsem od některého z nich slyšel po prvé jméno Bouřňák. Líbilo se mi lépe než Buřňák dané finanční stráží a od té doby jsem je zaváděl důsledně při vyučování mezi školními dětmi a jméno to se ujalo a udrželo i později, když po převratu ředitel teplické obchodní akademie inž. Krýzl proti němu trval na pojmenování Bouřlivý, prý libozvučnějším a podobnějším slovenštině. Pro své tvrzení i on uváděl hanlivou obdobu, jako sviňák a j. Ale spor rozhodl definitivně prof. Ertl pro Bouřňák. Dnes je to jméno známo nejen v Podkrušnohoří, ale i v celé republice a obzvláště v Praze.« —

Nemám za to, že v názvu Bouřňák je něco hanlivého; koncovka ák nelze mítí za pohanu, vždyť žádný člen našeho nejbližšího odboru Svazu lyžařů v Lounech se nestydí za přízvisko Lounák. Podobně se vyskytuje i Brňák a j. Také nemyslím, že by Bouřlivý bylo příhodnějším. Ani Němci vrch ten nenazvali zpřídavněle Stürmischer Berg a z důvodu praktičnosti volili Stürmer. Jméno jako Karlák, Václavák, sporták jsou gramatické nesmysly vyjadřující pouze lenost k úplnému vyslovení správného názvu. Bouřňák je jméno skoro onomatopoeticky vyjadřující vlastnost vrchu stále větry ožeháného; Bouřlivý by znamenalo, že původ bouří je v hoře samé. Kdo z nás vyslovuje Bouřňák, nepomyslí na vedlejší příchut koncovky ák, která se konečně vyskytuje i u jmen o libém významu. A co je hlavního, jméno to v užívání lidu již zůstane, protože při jeho vyslovení na nic zlého nemyslí. Studentům a vědě také není závadné pojmenování vodního ptáka bouřňákem; chápeme, že koncovkou ák se tu příslušný význam jména jen zesiluje. *K. Lím.*

V druhém čísle »Zimního sportu« uvádí pisatel ve článku »Poznej svoji vlast« jak draho se na různých místech republiky žilo a bydlelo v minulých prázdninách. Bylo by také zajímavé psát o místech, kde se bydlí a žije levně a takovým místem jest i Benecko. Zajisté každý lyžař zná Benecko. Jest to kolébka lyžařů, kteří zažili první bílé opojení na krásných pláních a svazích žalého a vždy se sem rádi vraceli. — Mnoho a mnoho lyžařů navštěvuje místa a boudy ryze německé, kde se jim nedostane ani české obsluhy a za vše platí vysoké ceny. Bylo by záhodno a snad i svatou povinností našich českých lyžařů, navštěvovati boudy české a česká místa vůbec, zvláště taková, jako jest naše jediné české letoviště a místo zimních sportů v Krkonoších, naše české Benecko.

Svoji polohou, krajinou a překvapujícím rozhledem jak na hřebeny Krkonoš, tak i na celé Středohoří, jest Benecko v Krkonoších jedinečně krásné. Z nádraží jest se sem možno dostat jak z Vrchlabí, tak z Jilemnice. Jest zde zavedeno elektrické osvětlení, telefon a zavádí se sem

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. - V PRAZE NA POVOZY I PYTLE DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS,

PRAHA II., VODIČKOVA 18.

TELEFON 23256-7-8. — POŠT. PŘIHRÁDKA 486.

autobusová linka Martinice—Benecko, ktorá začne pravidelne svoj provoz v květnu t. r.

Přednost získalo si Benecko radioaktivní vodou. Zkoumáním pana prof. Dr. V. Santholzera obsahují jednotlivé prameny až 120 Macheových jednotek. Prcháním radia do vzduchu nastává emance a proto pobyt na Benecku jest osvěžující, což jest nesčetněkrátě prokázáno.

Proto navštěvujte Benecko, přesvědčte se a budete spokojeni jak cenami, tak vším ostatním.

Jest zde zřízen Kroužek přátel pro povznesení turistického ruchu, který Vám vždy ochotně na požádání sdělí bližší informace.

Jablonec n. Jizerou v Krkonoších jest městečko, hledané hlavně od městských obyvatelů, jakožto letní i zimní sídlo na zotavenou. Pohled na Jablonec n. Jiz. zřejmý z obrazu, ukazuje velmi vhodný a ideální terén pro zimní sportovce. Je to střed, z něhož vzácné a vděčné výlety a vycházky lze podnikati do zajímavého okolí, které každého návštěvníka tohoto kraje svou přírodou okouzlí. Věvec hor svírá ono městečko tak, že není východiska z jeho objetí. Mnohý host, byv zde na své dovolené, neb i ten, který jen přechodně se na čas kratičký zastavil, vyjádřil se velmi pochvalně jak o poloze tohoto krkonošského městečka, tak i se stanoviska klimatického a uznal je »Krkonošským Davosem« neb horským rájem. Zdá se, že slova ta setkala se na místě pravém a jest si jen přátí, aby více bylo vzato v úvahu, hlavně ze středisk sportovních, častými zájezdy. Získalo by tudíž na hranicích našeho státu i hospodářského posílení.

Hotely v místě jsou v každé době a v každém případě připraveny, aby svým hostům poskytly vždy druhý domov. Poměry sněhové bývají zde velmi dobré jak pro lyžaře začátečníky, tak i pro pokročilé. Svědčí o tom další důkaz ten, že zalíbilo se v této oblasti našich Krkonoš Sokolu Vinohradskému, kde postaví si svou chatu sokolskou i turistickou.

I lékařské kapacity zajímají se velmi o toto letovisko, sloužící hlavně k prospěchu zdraví pro orgány dýchací, choroby nervové a neurasthenie, což možno jen s radostí přijati. KČST. a Ski klub, třebaže není mohutný na počet členstva a nemá žádných zámožných členů a mecenášů, přece všemožně se stará o uspokojení, pohodlí a blaho vítaných hostů, by odnesli si z našeho kraje a čistého ovzduší dojmy jen dobré, osvěžující a nezapomenutelné.

Skvelý turistický dar košickej verejnosti. Chata pod Jahodnou otvorená. Na Jahodnej pri Košiciach bola za veľkej účasti otvorená nová turistická a lyžiarska chata Klubu čs. turistov. Bola to slavnosť ozaj významná, lebo krásna budova chaty je výmluvným dôkazom cieľavedomej a vytrvalej práce Klubu čs. turistov. Keď turisti košického spevokolu »Hlahol« zaspievali za dirigovania kapelníka Zycha Smetanovo »Heslo«, zahájil slávnosť predseda košického odboru KČST. štkpt. Brym, ktorý privítal zástupcov tlače a poďakoval tejto za všetku podporu a propagáciu, ďalej zástupcu ústredia inž. Minařů, zástupcov československých, nemeckých i maďarských turistických korporácií, zástupcu mesta Košíc inž. Tilleho, starostu obce Tejkeš a poďakoval za podporu arm. generálovi Šnejdárkovi a rade mesta Košíc za pozemok, ktorý dala k dispozícii, riaditeľovi ČSD. inž. Burianovi, v ktorom našiel klub významného zástupcu svojich záujmov, okresnému a mestskému notárskemu úradu a konečne všetkým spolupracovníkom, ktorí sa pričínili o úspešné dokončenie diela. Poďakoval ďalej projektantovi arch. Brebtovi, ktorý dal

projekt bezplatne k dispozícii, podnikateľovi stavby Buršíkovi za vzorné jej prevedenie, stavebnému dozoru inž. Strnadovi a štkpt. Hadravovi, ktorí svoj úkol prevádzali obetave v záujme celku. Vybudovanie chaty bolo umožnené v prvom rade obetavosťou členstva, takže zdánlive ťažko prevediteľný plán mohol byť rýchlo realizovaný. Stavba vyžiadala asi nákladu 210.000 Kč, zariadenie 40.000 Kč, ktorý náklad bude do konca r. 1940 plne umorený.

Naznačil potom ďalší program úprav a vyslovil želanie, aby všetci návštevníci tejto chaty boli plne spokojní. Za ústredie KČST. prehovoril inž. Minařů, za Klub tatranských lyžiarov Beránek, za KAC. inž. Braun. Medzi pozdravnými prípsmi bol i prípis Karpathenvereinu. Ďalej prehovoril dr. Václavík, jeden z najagilnejších činiteľov turistických, ktorý spomenul významu tejto chaty v okolí Košíc. Potom bola chata odovzdaná do opatery nájomcovi Nývltovi. Keď bol slávnostný akt skončený, prezreli si prítomní skvele vybavenú budovu, ktorá na všetkých urobila najlepší dojem. Pri srdečnom spoločnom obede sa presvedčili, ako k úplnej spokojnosti funguje reštauračná časť tohoto podniku.

Niet sporu, že táto chata, vo všetkých smeroch vyhovujúca, stane sa v zime v lese dostaveníčkom všetkých košických turistov, lebo v blízkom okolí tak dobre a komfortne vybaveného podniku niet.

Lyžari a sáňkaři chválí nové sportovní svítily Daimon-Focus. Vyznačujú se: zvlášť veľikou odolnosťou pri nárazoch, presným vypínačom, dotekovou závorokou proti samovolnému vysvícení v kapse, zariadením na svetlo trvalé alebo mžikové (Morseův kontakt), pohyblivým parabolovým reflektorem silne postříbřeným, dosahem svetla vrhaného až 100 m daleko, nejjednodušší obsluhou, závesem upraviteľným na kabát nebo na řemen.

Jsou dva typy: Daimon-Telk o-Focus č. 2211 na kratší tury,

Daimon-Focus-lyžařské svítily č. 2262 s dvěma články a č. 2263 s třemi články pro zvlášť dlouhé tury. Užijeme-li v nich vydatných Daimon baterií, dosáhneme největší úspornosti a při tom svítivosti až 18 hod.

Zimní táboření dorostu pražské YMKY. Pan Josef First nám sděluje: Zavedli jsme je před 5 roky a v prvním kursu nás bylo jen 15, pak nás přibývalo a minulé vánoce nás bylo téměř 100. Jelikož jsme měli dostatek zkušených instruktorů a vůdců, vyučovali jsme nejen lyža-

Ošetřete Vaši sportovní obuv
Juchtovou živinou;
budeš mít skutečný a zdravý
požitek ze sportu.

Juchtová živina
Moëlle
de Russie

Juchtová živina, opak obyčejných kožních tuků, vnikne beze zbytku do kůže, změkčuje ji, činí ohebnější a trvale nepromokavou. Obuv se potom neláme a oddolává vlhkosti.

K dostání ve všech obuvních, sportovních a příslušných obchodech.

ření (pro začátečníky a pokročilé), ale měli jsme pravidelný program i za dlouhých večerů vánoční doby. Vycházeli jsme se stanoviska, že možno využití výchovně celý den, hlavně u mladších chlapců a tak jsme rozdělili den následovně: 7 hod. budíček, umývání, snídaně a od 8—9 hod. příprava a mazání lyží. V 9 hod. jsme se sešli k ranním prostocvikům s lyžemi a i bez nich, v nichž jsme cvičili hlavně takové cviky, které umožňují zvýšení stability a pohybu na lyžích. Po cvičení se skupiny rozdělily podle předem vypracovaného plánu (hlavně podle věku a lyž. schopností) a cvičili, hlavně první tři dny, jen na louce a v mírném terénu kolem. Teprve když začátečníci získali dostatečnou zručnost a pokročilí jistotu, mohli se s instruktory (nejvýš 15 v jedné skupině) vydat na výlet méně namáhavou krajinou. Odpoledne byl podobný program jako dopoledne a večery využity na vyprávění povídek, na turnaje v různých hrách, na diskuse a přednášky, takže hoši byli neustále zaměstnáni. Stravování jsme si zařídili tak, že byla vydatnější večeře než oběd, z toho důvodu, aby zažívání nebylo rušeno namáhavým pohybem na lyžích a využít lépe krátký den. Ovšem, že slabší oběd byl doplněn svačinami. Až na malé výjimky, většina i těch nejmladších hochů-záčátečníků, osvojila si během třech dnů téměř veškeré cviky lyžařské, potřebné pro jízdu jak na louce, tak v terénu a když jsme o Novém roce kursy končili, jezdil každý kluk jako Hans Schneider. Snaha vyniknout před druhými a dobrá práce instruktorů pomohly zvýšit jejich zručnost nejvíce. Že občas nechyběly různé sněhové války, honby na lišky a a jiné žertovné cviky, je samozřejmé. Vedle zručnosti

lyžařské získali hoši i upřímnější přátelství jednoho k druhému a všichni již dnes připravují »prkýnka«, aby prožili znovu ty krásné chvíle, které v nejhodnější míře poskytuje lyžaření.

Prof. M. Karlíček: **Lyžařský průvodce Slovenskem.** Vyniká vhodnou úpravou jako cestovní příručka, přehledným a věcně obsažným textem. Zahrnuje: Polské Bezkydy, Malou a Velkou Fatru, Velký Choč, Nízké Tatry, Liptovské hole, Vysoké Tatry. Prodejní cena za výtisk jest pouze Kč 9.—, pro členy Svazu lyžařů a Klubu čsl. turistů za Kč 7.50. Doporučujeme. Na skladě v knihkupectví Klubu čsl. turistů, Praha II., Křemencová 8.

Docent vnitřního lékařství

MUDR. JIŘÍ KRÁL,

asistent kliniky prof. Dra Hynka, e. asistent odd. prof. Dra Sylaby, e. assistant étranger kliniky prof. Etienna v Nancy, lékař kliniky profesora Vaqueze a Labbého v Paříži a prof. v. Bergmanna v Berlíně,

**klade si za čest oznámiti, že zahájil praxi
v Praze II., Vladislavova 13.**

Telefony: odpoledne 243-07 (ordinace), nehlásí-li se, volati Zpr. ústř. 410-41; dopoledne 8—10: 378-05 (klin. prof. Hynka), 11—12 hod.: 216-22, 277-78, 314-36.

Roentgen. Laboratoř. Diathermie. Sollux.

Ordinace 2½—4 a podle úmluvy.

KAM NA NAŠE HORY?

HAVLOVA BOUDA NA VÝROVCE

KRKONOŠE.

1363 m. Pošta a tel. Špindl. Mlýn 50a.

Doporučuje se i pro delší pobyt. — Výpravám slevy.

Ústřední a kamnové topení. Ia kuchyně a nápoje. Ceny mírné.

ANT. HÖLZL, hotelier.

LUČNÍ BOUDA (1410 m)

nad údolím Bílého Labe

RICHTROVA BOUDA (1244)

na cestě Výrovka - Pece

KEILOVA BOUDA (1326)

na cestě Výrov. - Špindl. mlýn

Všechny tyto boudy skýtají příjemný pobyt. Mírné ceny noclehů

Bratři Bönschové

Navštivte jedinou českou nádražní restauraci ve Svobodě nad Úpou

Doporučují se:

BOUDA U VODOPÁDU MUMLAVY

Doporučují se:

VOSECKÁ BOUDA

Telefon: Nový Svět č. 5.

HOTEL HERČÍK HARRACHOV

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

ČERNÁ BOUDA-KRKONOŠE

1300 m n. moř. — Pošta a telefon Janské Lázně.

— Přímo u stanice lanové dráhy — cvičitel mistr

Donth. — Ústřední topení - levné pokoje.

Navštivte restauraci KČST ve Vrchlabí, proti nádraží.

Telefon 220. V. KOČÍ, restauratér.

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, Dr. J. KALIBERA. Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů RČS. Redakce a admin. Praha II., Žitná ul. 14. - Předplat. Kč 35,- na 10 čísel. - Jednotlivé čís. Kč 4,-. - Telefon 322-1-3. - Účet pošt. úř. šek. 34-474. - Rukopisy a fotografie neb kresby zasláné k reprodukci se nevracejí. - Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo. - Patisk vyhrazen.

LYŽAŘSTVÍ

ALPINISMUS

BOBSLEIGH

TURISTIKA

BRUSLAŘSTVÍ

ROČNÍK XXII.

BŘEZEN 1933.

ČÍSLO 8.

RUDOLF KRŇOUL:

Naše mistrovství.

»Naše mistrovství«, dvě slovíčka, která již skoro ke konci letošní zimní sezony, kdy závodníci i činovníci byli vyčerpáni účastí na závodech F. I. S. v Innsbrucku, na závodech v Jugoslavii, Polsku a závodech H. D. W., vlila do našich žil nový elán k práci a novou chuť. Vždyť jsou to závody naše, k nimž v prvé řadě musíme hledět jako k největším závodům vůbec, neb jsou vždy měřítkem toho, jak jsme silni doma. A podle této naší vnitřní síly musíme pak počítati na náš výboj mezinárodní.

Zájem, který se o naše mistrovství v letošním roce jevil, byl obzvláště veliký a věděli jsme předem, že budou to závody s účastí, jaká dosud nebyla u nás dosažena. Svaz postaral se také o to, aby umožnil co největší účast všem závodníkům, hlavně pak závodníkům ze Slovenska, Podkarpatské Rusi, Bezkyd, Českomoravské vysočiny atd. Těm vzdálenějším mělo býti mistrovství školou, aby seznali všechno to, co nyní jest od velkých závodů požadováno, aby seznali organizaci velkých závodů, značení tratí, úpravu můstku a konečně též, aby přiučili se od zkušenějších závodníků potřebnému stylu v běhu na lyžích a i ve skoku. To, myslím, že se nám podařilo v plné míře. Závodům dostalo se vzácné cti — protektorát jejich převzal resortní ministr Svazu lyžařů RČS., ministr obchodu pan JUDr. Josef Matoušek, čímž dokumentován byl úzký vztah Svazu lyžařů k ministerstvu obchodu.

Jako každý rok, předcházelo mistrovství mnoho porad v kanceláři Svazu o volbě trati na závod 50 km. Velitel tratí Cína Jelínek, Ing. Jirka Kraus a já, často dlouho a dlouho seděli jsme nad mapou okolí Nového Světa-Harrachova a dohadovali jsme se, jak máme trať vésti. Od loňského roku měli jsme již dobré zkušenosti s volbou trati a tak, když odjížděl jsem s mistrem Cínou Jelínkem v pátek 25. února odpoledne do Nového Světa, měli jsme v zásadě již hotový plán, jak začneme trať značiti. V Novém Světě dohodli jsme se ještě s členy místního Bucharova lyžařského klubu, pány správcem Krausem a Čeňkem Vítámvásem, pracovníky to nad pomyslení obětavými, připravili jsme si rance značek na zítřejší den a šlo se spat.

Závod na 50 km.

Trať celého závodu na 50 km byla rozdělena na čtyři hlavní úseky, a to: Nový Svět—Alfrédka, Alfrédka—Vosecká bouda, Vosecká bouda—Hájenska u Dvoraček a po-

Mimo oficiálních světských patronů, patronoval mistrovství starý Krakonoš v podobě velkého sněhuláka.

Foto Prykner.

slední Hájenska, přes Plešivec k boudě u Vodopádu Mumlavy a do Nového Světa. Jako první úsek ke značkování vybrali jsme si úsek poslední, který předpokládali jsme, že bude pro nás nejtěžší a nám nejméně známý. Vesele a radostně stoupali jsme v sobotu ráno údolím Seifnu po cestě ke Dvoračkám a nálada naše byla skvělá, když u hájenky zapíchli jsme prvou značku do ideálního prachového sněhu a na stromky v průseku začali jsme věšeti červené trojúhelníčky, věnované nám k značení tratí firmou Thymolin. Říkali jsme si s Cínou, že chlapci, kteří pojedou závod na 50 km, jistě nezapomenou tak brzo na Thymolin, neb každých deset metrů museli si to slovo

Šimůnek ČSR.

A. Maruszarz Polsko.

Bartoň ČSR. Foto Krayda.

přečísti. V duchu přáli jsme si jen, aby tak skvělé počasí vydrželo i na mistrovské dny, neb pak bylo by na trati tak nádherně, že lepšího sněhu a počasí nebylo by si možno přát. Vrcholek Plešivce byl jedna nádherná pohádka těžce zaflákaných stromů a značité trať mezi nimi, bylo pravou rozkoší. S vrcholu Plešivce měl vésti střídavý sjezd až skoro do cíle. Prvním překvapením pro nás bylo kamenné pole, na které jsme se dostali při zjiždění po jižní jeho stráni. První překážka, která ukázala se později býti tak velikou, že museli jsme ji poslední den úplně předělati. Půl dne skoro úplně ztraceno. Druhý den vyznačkovali jsme opětně za překrásné pohody třetí úsek, v pondělí úsek druhý a v úterý pak úsek první. Tento první úsek nám opětně zmařil naše plány, udělali trať co nejvíce zajímavou. Seznali jsme, že sněhu na svazích obrácených k jihu jest skoro o metr méně, než roku loňského a proto také značení v nízkém lese bylo velice obtížné. Vzpomínám na sakrování Cíny Jelínka, když zaročili jsme se v místech, kde loňského roku hladce jsme prošli a když značili jsme dva km trati více jak dvě hodiny. V úterý večer, po poradě s Pepíkem Faistauerem, rozhodli jsme se předělati konečný sjezd s Plešivce a tak ve středu v poledne byla trať závodu na 50 km úplně vytýčena. Jak červená nit táhla se trať od startu na louce před Harrachovou sklárnou přes Sachrův vrch na říšské hranice, odtud po jižním svahu Mrtvého Muže průseky stoupala až na jeho nejvyšší bod (1123 m) a na Alfrédce (1100 m), kde byla prvá občerstvující stanice ve 12 km. Od Alfrédky jela trať po rovině a mírným sjezdem k lovecké budce Muldenice, vystoupila údolím Kamenice do sedla mezi Jakšínem, kolem Lubochu a Kamenného vrchu střídavě na Voseckou boudu, stále asi ve výši 1200 metrů. Na Vosecké boudě (23,5 km od startu) byla hlavní občerstvující stanice. Z Vosecké boudy sjela trať do muldy u pramenů Mumlavice, pak dále skoro k pramenům Mumlavy a po severním svahu Lysé hory, kde také byl nejvyšší bod trati (1260 m), pokračovala ke třetí hlavní stanici, hájenky u Dvoraček (od startu 35 km). Od hájenky krátký výstup na Plešivce a po jeho severním svahu stále dolů až k boudě u vodopádu Mumlavy a po staré Harrachově cestě do Nového Světa k cíli. Čerták, po zkušenostech z loňského roku, byl letos vynechán, jest příliš kamenitý

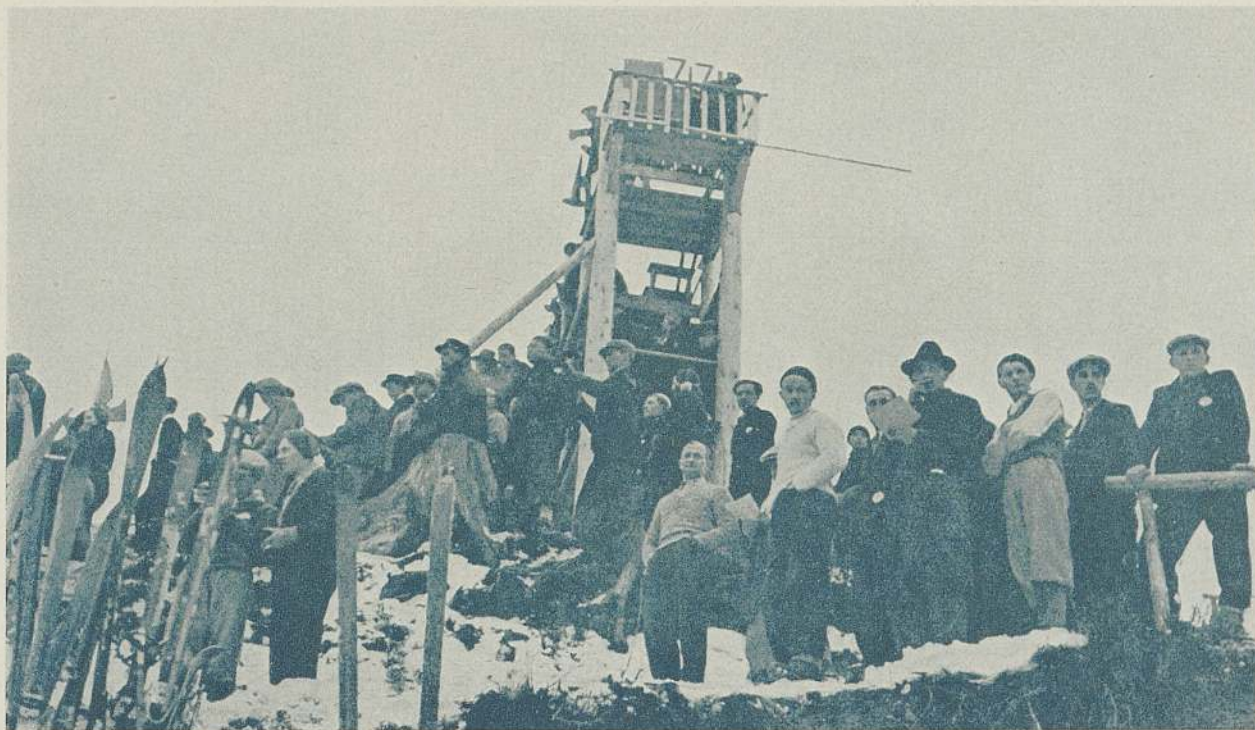
a obyčejně na něm bývá poměrně málo sněhu. Celá závodní trať byla dosti těžká, značně těžší, než roku loňského a hlavně v prvním a druhém úseku vyžadovala vypětí všech sil závodníků. Neobyčejně ztížilo trať i to, že ve středu odpoledne prudké slunce shodilo všechn sních s větví, které zatarasily v některých úsecích stopu trati. Velice pěkná byla hlavně na druhém úseku a pak na Plešivci, nejobtížnější na začátku druhého úseku.

Ve středu odpoledne přijížděli již závodníci do Nového Světa a v závodní a ubytovací kanceláři byly plné ruce práce s ubytováním tak velikého počtu závodníků. Dopadlo všechno dobře a nadešel první den naší slavnosti, závod na 50 km. Sluníčko vysílalo již od rána své paprsky na závodní trať a oddechli jsme si, když telefonní stanice, vybudované vzorně četou hraničářského praporu č. 2 z Trutnova na Alfrédce, Vosecké boudě a hájenky u Dvoraček, hlásily nám, že je všechno v pořádku a pro závod připraveno.

V hotelích a pensionátech, kde ubytováni byli závodníci, již od časných hodin ranních byl nezvyklý ruch. Otázka mazání lyží byla těžká, v lese byl všady prachový sníh, na pláních vystavených slunci byl sníh vlhký a na pláních v stínu sníh tvrdý, větrem udusaný. Byla dosti těžká rada, myslím však, že kombinace klistru s mixem a mediem bylo to nejlepší, co mohlo se na tak různý sníh namazati.

V boudě u startu zasedl soudcovský sbor v čele s náčelníkem Jarolímekem a přesně o 9. hodině ranní odstartován byl první závodník Neřuka z Vysokého. Po něm v minutových intervalech další 60 závodníků. Ještě nebyli všichni závodníci odstartováni a již hlásí prvá telefonní stanice na Alfrédce, že projel tam první závodník. A pak již to šlo stále jako na drátku. Telefonní stanice na Alfrédce hlásí časy jak projíždějí závodníci, časy ihned se vypočítávají a vypisují na informační tabuli pro obecnostvo. K Alfrédce přidává se za chvilku stanice na Vosecké a před 12 hodinou polední sdělují již Dvoračky, že kol hájenky projíždí ve skvělém čase Láďa Novák, který také jako číslo 13 o $\frac{3}{4}$ na 1 hodinu za velkého jásotu četného obecnostva vjíždí do cíle.

Na trati bojovalo se tvrdě, na jednotlivých úsecích střídali se ve vedení závodníci tak, jak jim trať seděla, či

Mistrovství republiky: Ruch okolo soudcovské tribuny při skoku: Oči všech upřeny jsou na skokana, který právě letí vzduchem. Foto Prykner.

jakou volili taktiku, bylo jasno, že Novák volil taktiku správnou, nevyčerpal se v počátečním stoupání a jeho nejlepší výkon byl mezi Alfrédkou a Voseckou na střídavém terénu. Pro zajímavost uvádíme dvě tabulky, na nichž zaznamenány jsou časy prvních patnácti závodníků na jednotlivých kontrolách a pořadí v jednotlivých úsecích. Na tabulce druhé zaznamenány jsou časy, docílené závodníky mezi jednotlivými stanicemi.

Ze závodníků na tabulce neuvedených podali velice dobrý výkon hlavně ostravský Zubek v druhém úseku trati, tatranský Mihalák v úseku prvním, kde byl na III. místě, Haberman, Kalas a Buchar ze Ski klubu Praha, Hofman z L. Z. K. Ing. Sláva Dlouhý skončil letos až na 28. místě. Všechna čest třídě starší, nechala za sebou ještě značný počet závodníků třídy II. a její vítěz Jarka Martin jel takový závod, jako za doby své plné slávy závodnické.

Závodníci před i po závodě byli prohlédnuti lékařem panem MUDr. Meclem, který věnoval všem nevšední péči. Úrazů na trati nebylo, pouze menší odřenin způsobené větve. Kapitolou pro sebe byl závěr, dobrovolně se přihlásivší, pro který nakonec musel být vyslán závěr nový. Vzdalo se 7 závodníků.

Velký závod byl vybojován, byl vybojován tak, že potvrdil, že máme ještě značně velkou rezervu znamenitých závodníků, kteří nastoupiti mohou k vytrvaleckému závodu kdekoli v hranicemi a jistě také vlajku našeho státu čestně obhájí.

Při závodu na 50 km soudcovali: arch. Jarolímek, Čína Jelínek, Ing. Macháček, Průcha, Dlabola a Vater za H. D. W.

Výsledky závodu na 50 km jsou tyto:

Titul »Mistr republiky Československé v závodě na vytrvalost na rok 1933« získává: Ing. Vladimír Novák, Vysokoškolský Sport, Praha.

Výsledky:

Třída I. a II. 1. Ing. Novák Vláďa, Vys. Sport. Praha, 3.33.05. 2. Stehlík Leoš, K. L. V. Praha, 3.35.40. 3. Musil Cyril, S. K. Nové Město, 3.38.16. 4. Vrána Rudolf, S. K. Slavia Praha, 3.45.39. 5. Německý Ladislav, S. K. Slavia Praha, 3.46.49. 6. Buchar Josef, Č. Ski Klub Praha, 3.46.55. 7. Kožnárek Vilém, Lyž. klub Brno, 3.47.39'5. 8. Erlebach Josef, Č. K. S. Ski Jilemnice, 3.50.08'1. 9. Horn Alois, H. D. W., 3.50.08'2. 10. Martin Miloslav, L. Z. K. Praha, 3.50.57. 11. Matějásko Josef, Č. Ski Klub Praha, 3.52.54. 12. Dolenský Josef, S. K. Slavia Praha, 3.53.35. 13. Smolej František, S. H. S., 3.56.25. 14. Kužel Josef, Č. K. S. Ski Jilemnice, 3.58.08'5. 15. Koldovský František, Č. Ski Klub Vysoké, 3.59.50. 16. Habermann František, Č. Ski Klub Praha, 4.00.37. 17. Kalas Jan, Č. Ski Klub Praha, 4.00.44. 18. Novotný František, Č. K. S. Ski Jilemnice, 4.02.30. 19. Seyfert Karel, H. D. W., 4.02.43. 20. Buchar Jaroslav, Č. K. S. Ski Jilemnice, 4.02.45.

Třída starší A. 1. Martin Jaroslav, L. Z. K. Praha, 4.12.35. 2. Ing. Bártů Miloslav, Č. Ski Klub Praha, 4.20.23. 3. Jedlička Miroslav, L. Z. K. Praha, 4.21.01. 4. Patzák Karel, S. K. Slavia Praha, 4.25.56'5. 5. Filipi Tomáš, KČST. Volovec, 4.33.53.

Třída starší B. 1. Kosina Jindra, Č. Ski Klub Praha, 4.23.29. 2. Kala Antonín, Č. Ski Klub Praha, 5.23.59.

Po závodě na 50 km byl stav mistrovství klubů následující:

1. Č. Ski Klub Praha bodů 784'50. 2. S. K. Slavia Praha bodů 766'50. 3. Ski Jilemnice bodů 762'00. 4. L. Z. K. Praha bodů 739'50. 5. Č. Ski Klub Vysoké nad Jiz. bodů 631'50.

Závod třídy III. a závod žen.

Pátek, dne 3. března, vyhrazen byl odpočinku závodníkům po absolvovaném závodě na 50 km. Toho využito bylo

Závod žen na 8 km:
Zleva: Staszek Polan-
kova (Polsko), vítězka
závodu, Květa Lelkova
(Slavia ČSR), loňská
vítězka, letos pátá,

R. Pluhařová (L. Z. K.
ČSR), jež se umístila
čtvrtá, Stopkovna
(Polsko), druhá v po-
řadí.

Tabulka I.

Číslo start.	Jméno závodníka	Alfrédka 12'5 km		Vosecká 23'5 km		Hájenska 35 km		Plešivec 38'5 km		V cíli 50 km	
		čas	pořadí	čas	pořadí	čas	pořadí	čas	pořadí	čas	pořadí
13.	Ing. Novák Vl.	1.18.00	IX.	1.58	I.	2.43	I.	3.09	I.	3.33.05	I.
33.	Stehlík Leoš . .	1.10.30	I.	2.01	II.	2.44	II.	3.11	II.	3.35.40	II.
18.	Musil Cyril . . .	1.11.00	II.	2.04	III.	2.50	III.	3.16	III.	3.38.16	III.
67.	Vrána Rudolf . .	1.17.00	VIII.	2.09	VI.	2.53	IV.	3.19	IV.	3.45.39	IV.
80.	Německý Lad. . .	1.12.00	III.	2.05	IV.	2.54	V.	3.24	VI.	3.46.49	V.
21.	Buchar Josef . . .	1.14.00	V.	2.08	V.	2.54	V.	3.23	V.	3.46.55	VI.
60.	Kožnárek Vilém .	1.13.00	IV.	2.08	V.	2.57	VIII.	3.23	V.	3.47.39 ⁵	VII.
2.	Erlebach Josef . .	1.15.00	VI.	2.10	V.	2.56	VII.	3.25	VII.	3.50.08 ¹	VIII.
5.	Horn Alois	1.13.00	IV.	2.08	VII.	2.55	VI.	3.23	V.	3.50.08 ²	IX.
88.	Martin Miloslav .	1.18.00	IX.	2.13	X.	2.58	IX.	3.25	VII.	3.50.57	X.
43.	Matějásko Josef .	1.15.00	VI.	2.09	VI.	2.58	IX.	3.27	VIII.	3.52.54	XI.
73.	Dolenský Josef . .	1.17.00	VIII.	2.12	IX.	3.01	XI.	3.29	IX.	3.53.35	XII.
35.	Smolej Frant. . . .	1.16.00	VII.	2.11	VIII.	3.00	X.	3.29	IX.	3.56.25	XIII.
4.	Kužel Josef	1.14.00	V.	2.10	VII.	3.02	XII.	3.30	X.	3.58.08 ⁵	XIV.
32.	Koldovský Frant.	1.19.30	X.	2.16	X.	3.06	XIII.	3.33	XI.	3.59.50	XV.

Tabulka II.

Číslo start.	Jméno závodníka	Úsek I. Start— Alfrédka 12'5 km		Úsek II. Alfrédka— Vosecká 11 km		Úsek III. Vosecká— Hájenska 12'5 km		Úsek IV. Hájenska— Plešivec 3'5 km		Úsek V. Plešivec— cíl 11'5 km		Pořadí v cíli
		čas	pořadí	čas	pořadí	čas	pořadí	čas	pořadí	čas	pořadí	
13.	Ing. Novák Vl. . . .	1.18.00	IX.	40.00	I.	45.00	III.	26.00	I.	24.05	IV.	I.
33.	Stehlík Leoš	1.10.30	I.	50.30	III.	43.00	I.	27.00	II.	24.40	VII.	II.
18.	Musil Cyril	1.11.00	II.	53.00	IV.	46.00	IV.	26.00	I.	22.16	I.	III.
67.	Vrána Rudolf	1.17.00	VIII.	42.00	II.	44.00	II.	26.00	I.	26.39	XI.	IV.
80.	Německý Lad.	1.12.00	III.	53.00	IV.	49.00	VI.	30.00	V.	22.49	II.	V.
21.	Buchar Josef	1.14.00	V.	54.00	V.	46.00	IV.	29.00	IV.	23.55	III.	VI.
60.	Kožnárek Vilda . . .	1.13.00	IV.	55.00	VI.	49.00	VI.	26.00	I.	24.39.5	VI.	VII.
2.	Erlebach Josef	1.15.00	VI.	55.00	VI.	46.00	IV.	29.00	IV.	25.08.1	VIII.	VIII.
5.	Horn Alois	1.13.00	IV.	55.00	VI.	47.00	V.	28.00	III.	27.08.2	XIII.	IX.
88.	Martin Miloslav . . .	1.18.00	IX.	55.00	VI.	45.00	III.	27.00	II.	25.57	X.	X.
43.	Matějásko Josef . . .	1.15.00	VI.	54.00	V.	49.00	VI.	29.00	IV.	25.54	IX.	XI.
73.	Dolenský Josef	1.17.00	VIII.	55.00	VI.	49.00	VI.	28.00	III.	24.35	V.	XII.
35.	Smolej Frant.	1.16.00	VII.	55.00	VI.	49.00	VI.	29.00	IV.	27.25	XIV.	XIII.
4.	Kužel Josef	1.14.00	V.	56.00	VII.	52.00	VIII.	28.00	III.	28.08.5	XV.	XIV.
32.	Koldovský Frant. . .	1.19.00	X.	56.30	VIII.	50.00	VII.	27.00	II.	26.50	XII.	XV.

Naši mistři ing. Novák a Musil v družném pottlachu.

Foto Stehlik.

k uspořádání závodu III. třídy a závodu žen, neb na závod 18 km, který pořádán byl v sobotu, došlo takové množství přihlášek, že nebylo by možno všechny tři závody v jeden den uspořádati. Závod III. tř. i závod žen soustředily u startu nejlepší konkurenci, jaká u nás existuje. Početně nebyly závody tyto obeslány příliš mnoho, zato ale skutečně vybranými závodníky a závodnicemi.

Závodní trať vyznačena tím způsobem, že hoši měli kolo 10 km dlouhé a ženy pak trať 8 km dlouhou, obě trati se v sobotu spojily a daly tak trať závodu na 18 km. Trať III. tř. vedla z Nového Světa od startu po jižní straně Mrtvého muže až na Alfrédku, odtud pak průsekem sjezd do Kamenice a podél Kamenice do cíle. Byla dosti těžká, hlavně velký výstup na začátku. Trať žen vedla pak Harrachovem přes Hřebínek a Sacherberg na hranice a kolem koupaliště k cíli.

U startu III. třídy sešlo se celkem 55 závodníků, ze kterých došlo závod 37. Vynikající výkony podali oba první Kraus a Lehr z H. D. W., Synovec ze Ski klubu Praha, vysokoškolák Václavík, novoměstský Kosour a bratr známého závodníka Musila. Dobré zkušenosti jistě získali i Králík z Banské Bystrice a bratislavský Mandaus.

Výsledky jsou následující:

1. Kraus František, H. D. W., 1.00.48. 2. Lahr Jan, H. D. W., 1.01.27. 3. Synovec Josef, Č. Ski Klub Praha, 1.02.07. 4. Václavík Miroslav, Vys. Sport Praha, 1.02.28. 5. Kosour Bohumil, S. K. Nové Město, 1.02.54. 6. Vancl Josef, Č. K. S. Ski Jilemnice, 1.02.56. 7. Musil Bohuslav, S. K. Nové Město, 1.03.02. 8. Kovář Jan, L. Z. K. Praha, 1.03.09. 9. Hykyš Zdeněk, Č. K. S. Ski Jilemnice, 1.03.52. 10. Čech Bedřich, Č. K. S. Ski Jilemnice, 1.04.05. 11. Srkal Miroslav, Vys. Sport Praha, 1.04.16. 12. Dressler Hugo, H. D. W., 1.04.18. 13. John Plava, Č. Ski Klub Praha, 1.04.44.

14. Dyntr Jaroslav, S. K. Slavia Praha, 1.04.48. 15. Erlebach Robert, H. D. W., 1.05.33.

Závod žen stal se lehkou kořistí polských závodnic Polankowé a Stopkowny, jichž výkon byl, abych tak řekl, u nás dosud nevidaným. Jejich práce na trati ješť skutečně jedinečná a vidíme-li běžeti takovou Polankowou, myslíme, že mnoho a mnoho hochů mělo by s ní pernou práci. Čistším stylem a lepší technikou jede Stopkowna. Z našich potvrdila svoji dobrou úroveň Dostálová a též dobrý výkon Pluhařové byl pro nás příjemným překvapením, uvážíme-li, že jela celou trať sama první. Lelková jela se zraněnou nohou, Kouřilová měla nejlepší čas z našich v polovině trati, pak odpadla. Ze závodnic II. třídy podala do-

brý výkon Zapletalová z Mukačeva. Jinak se při letošním závodě žen žádná nová hvězdička neobjevila.

Výsledky jsou:

Třída I. 1./1. Polankowa Staszal, Polsko, 33.28. 2./2. Stopkowna Zofie, Polsko, 35.12. 3./3. Dostálová Růžena, Vys. Sport Brno, 37.02. 4./4. Pluhařová R., L. Z. K. Praha, 37.20. 5./5. Lelková Květa, S. K. Slavia Praha, 38.05. 6./6. Kouřilová J., S. K. Slavia Praha, 39.07.

Třída II. 1./7. Zapletalová Zd., KČST. Mukačevo, 39.14. 2.—3./9.—10. Hochmanová Guťa, Č. Ski Klub Praha, 40.24. 2.—3./9.—10. Slaviaková M., Vys. Sport Praha, 40.24. 4./11. Lelková Marie, Vys. Sport Praha, 41.07. 5./14. Rodenbücherová K., S. K. V. T. St. Smokovec, 42.12.

Soudcovský sbor pro páteční závody složen byl tak jako pro závod na 50 km. Počasí v pátek ješť bylo dosti dobré, teprve v odpoledních hodinách přišla obleva, která dala tušiti, že zítřejší závod na 18 km bude těžkým problémem hlavně pro mazání lyží. Během pátku dostavilo se do Nového Světa dalších 150 závodníků a mnoho interesentů

GENERÁLNÍ ZASTOUPENÍ PRO ČSR.

FOTO WACHTL

Praha II., Senovážná 8
Praha II., Národní 26

Vinohrady,
Fochova 12

Jugoslávský team: Z leva: Smolej, Dr. Stanko Kmet, vůdce výpravy, Šramel, Jakopič.

Foto Prykner.

o druhý hlavní den mistrovství. Dostavilo se též několik novinářů, mezi nimi i dva z polských listů.

Závod na 18 km.

Vypadalo to bídně v sobotu ráno před závodem na 18 km. Obleva, silná mlha a skoro pršelo, když závodníci nastupovali ke startu. V soudcovské boudě všechno úplně mokré, nebylo na co položit si soudcovské listiny, všude samá voda.

Trať závodu na 18 km, jak již jsem se zmínil, vedla od startu Harrachovem přes Kammel, Sacherberg na říšské hranice, dále po průsecích Mrtvého muže na Alfrédku, odkudž byl nepřetržitý sjezd plných 5 km podél Kamenice. Bídný sníh působil všem závodníkům veliké obtíže při mazání lyží, většina závodníků měla špatně mazáno na sjezd, čímž stalo se, že vlastně závod rozhodl se v posledních kilometrech na sjezdu.

Vítěz závodu Tonda Bartoň podal opět vynikající výkon, možno říci, že byl to výkon jistě jedinečný a přesvědčil nás opět, že jest nejlepším běžcem střední Evropy. Krásný výkon podali i Vlád'a Novák, Musil, Kožnárek, Cífk a Hromádka. Nejlepší běžec H. D. W. umístil se na 7. místě. Šimůnek stal se obětí mazání, neb na Alfrédce byl ještě mezi prvními a teprve konečný sjezd odsunul ho až na 9. místo. Příjemným překvapením bylo objevení se kapitána Otky Německého po více jak dvouleté přestávce u startu. Jeho výkon byl znamenitý a jsme přesvědčeni, že Otek ještě na dlouho nedohrál svoji úlohu v závodním sportu lyžařském. Nejlepší z Poláků, Bronislav Czech, umístil se teprve na 27. místě, Maruszar Stanislav na místě 100., Maruszar Andrej na místě 102. Z bratrů Jugoslávčů umístil se nejlépe Smolej na místě 31., Šramel byl

101. a Jakopič 105. Čekali jsme od Poláků lepší umístění. Je viděti, že věnovali se poslední léta příliš skoku na lyžích a zanedbávali, ke své velké škodě, běh. Jejich vyhlídky pro závod sdružený byly po závodě na 18 km pramalé, skoro žádné, neb tak značný náskok bodový jako měli naši hoši i v nejlepším případě nebylo možno již nahnati. Mile překvapila nás četná účast našich chlapců ze Slovenska a Podkarpatské Rusi. Jejich výkon se rok od roku lepší a je na nich viděti svědomitá práce a příprava, nebude to dlouho trvati a budou vážnými konkurenty našich hochů z Krkonoš. Výkony Balcara, Plesníka, Vyležíka, Zelinky, Cymbryly, Mihaláka atd. byly prvotřídní. Není možno se zmiňovati o všech závodnících zvlášť. Soutěž byla tak veliká a tak dobrá, že každá vteřina hrála zde velikou úlohu. Jak vysoká byla úroveň startujících, možno posouditi z toho, že poslední závodník I. třídy skončil až na 105. místě v celkovém pořadí. Ve třídě starších A. zvítězil opětě Martin před Feisteuerem Jos., Ing. Bártů a Jedličkou. Ve třídě st. B. obsadil první místo nezmar Jindra Kosina před starým našim přítelem, vedoucím jugoslávského teamu Dr. Stane Kmetem a svým klubovým kolegou Kalou. Ve tř. st. C. na prvním místě byl Dr. Karel Novák, otec Vládi.

Soudcovský sbor měl těžkou úlohu. Odstartovati v 1/2-minutových intervalech 217 závodníků není maličkost, uvážíme-li, že vjížděli již závodníci do cíle, když ještě čtvrtina závodníků čekala na odstartování. Klapalo to ale u cíle bezvadně. Soudcovský sbor byl v sobotu rozšířen o další soudce, místonáčelníka fin. radu Komárka, Dr. Braunera, Ďoubalíka, Dr. K. Fingera, Jos. Fingera, Ing. Zástěru, a tak výsledky byly vyvěšeny na informační tabuli již v několika vteřinách po projetí závodníka cílem. Po překontrolování časů shledáno, že vítězem závodu stal

Třída starších (Patzák, Slavia), sbírá síly před bojem.
Foto Stehlík.

se **Antonín Bartoň**, Český Ski Klub Vysoké nad Jizerou, který získal tím titul: »Mistr RČS v závodě v běhu na lyžích na rok 1933«.

Další výsledky jsou:

Třída I. 1./1. Bartoň Antonín, Č. Ski Klub Vysoké, 1.23.02. 2./2. Ing. Vláďa Novák, Vys. Sport Praha, 1.24.41. 3./3. Musil Cyril, S. K. Nové Město, 1.25.34. 4./4. Kožnárek Vilda, Lyž. klub Brno, 1.25.41. 5./5. Cifka Jan, K. L. V. Praha, 1.26.07. 6./6. Hromádka Eda, K. L. V. Praha, 1.26.09. 7./7. Horn Alois, H. D. W., 1.26.42. 8./8. Semptner Franti-

Polský delegát p. Fächer a polská závodnice S. Polankowa.
Foto Švarc.

šek, H. D. W., 1.26.45. 9./9. Šimůnek František, S. K. Slavia Praha, 1.27.13. 10./10. Feistauer Jaroslav, Č. K. S. Ski Jilemnice, 1.27.28. 11./11. Kadavý Bohuslav, Č. Ski Klub Hradec Král., 1.28.17. 12./12. Burkert Rudolf, H. D. W., 1.29.04. 13./16. Erlebach Josef, Č. K. S. Ski Jilemnice, 1.29.48. 14./17. Lauer Franz, H. D. W., 1.30.10. 15./19. Německý Otakar, S. K. Nové Město, 1.30.23. 16./21. Beraňovský Jiří, S. K. Mor. Slavia Brno, 1.31.03. 17./27. Czech Bronislav Polsko, 1.33.04. 18./31. Smolej František, Jugoslavie, 1.33.47. 19./36.—37. Buchar Jaroslav, Č. K. S. Ski Jilemnice, 1.34.59. 20./38. Vrána Rudolf, S. K. Slavia Praha, 1.35.06.

Třída II. 1./13. Dr. Špatzier Ota, Vys. Sport Praha, 1.29.16. 2./14. Hofmann Ladislav, L. Z. K. Praha, 1.29.31. 3./15. Mihalák Lukáš, S. K. V. T. St. Smokovec, 1.29.45.

Na zuby

Praktické pouzdro na cesty

THYMOLIN

THYMOLIN

6^{:-}

Provládní kartáček značky THYMOLIN Kč3,-5-6-

pro kartáček a zubní pastu!

4./18. Putterlík Karel, Vys. Sport Praha, 1.30.17. 5./20. Buchar Josef, Č. Ski Klub Praha, 1.30.26. 6./22. Kužel Josef, Č. K. S. Ski Jilemnice, 1.31.05. 7./23. Martin Miloslav, L. Z. K. Praha, 1.31.09. 8./24. Lukeš Jaroslav, Č. K. S. Ski Jilemnice, 1.32.04. 9./25. Matějásko Josef, Č. Ski Klub Praha, 1.32.10. 10./26. Kyněl Otakar, L. Z. K. Praha, 1.32.28. 11./28. Dr. Hauner Edgar, L. Z. K. Praha, 1.33.14. 12./29. Neřuka Břetislav, Č. Ski Klub Vysoké, 1.33.19. 13./30. Koldovský František, Č. Ski Klub Vysoké, 1.33.38. 14./32. Zajíček František, S. K. Nové Město, 1.33.54. 15./33. Kučera Jan, L. Z. K. Praha, 1.33.58.

Třída starší A. 1./42. Martin Jaroslav, L. Z. K. Praha, 1.36.26. 2./51. Feistauer Josef, Č. K. S. Ski Jilemnice, 1.37.42. 3./59. Ing. Bártů Miloslav, Č. Ski Klub Praha, 1.39.05. 4./61. Jedlička Miloslav, L. Z. K. Praha, 1.39.51. 5./75. Patzák Karel, S. K. Slavia Praha, 1.42.53. 6./111. Filipi Tomáš, KČST. Volovec, 1.53.07.

Třída starší B. 1./62.—63. Kosina Jindra, Č. Ski Klub Praha, 1.40.02. 2./130. Dr. Kmet Stane, Jugoslavie, 2.00.54. 3./139. Kala Antonín, Č. Ski Klub Praha, 2.08.58. 4./146. Dr. Zimmer Karel, L. Z. K. Praha, 2.20.42.

Třída starší C. 1./147. Dr. Novák Karel, Č. Ski Klub Praha, 2.25.25.

V běhu pro závod sružený jest pořadí závodníků následující: I. Bartoň 240 bodů, II. Cífka Jan 223'50 bodu, III. Hromádka 233'5, IV. Šimůnek 217'5. V. Feistauer Jaroslav 216'75, VI. Kadavý Bohuslav 213, VII. Burkert Rudolf 208'50, VIII. Hofman 207, IX. Erlebach Josef 205'50, X. Lauer Frant. 202'50, XI. Beranovský Jiří 199'50, XII. Lukeš Jarka 193'50, XIII. Matějásko Josef 193'50, XIV. Czech Bron. 189, XV. Dr. Hauner 188'25, XVI. Zajíček Frant. 184'50, XVII. Kučera Jan 184, XVIII. Novotný Frant. 181'50, XIX. Kadavý Jar. 181'50, XX. Vrána Rud. 180.

Stav mistrovství klubů po závodě na 18 km byl tento:

1. Č. K. S. Ski Jilemnice 1576'50. 2. Č. Ski Klub Praha 1542'— 3. L. Z. K. Praha 1527'25. 4. S. K. Slavia Praha 1513'50. 5. Č. Ski Klub Vysoké 1390'50. 6. Vys. Sport Praha 1212'— 7. E. S. K. Nové Město n. Mor. 843'— 8. K. L. V. Praha 824'25. 9. Ski klub Semily 782'50. 10. S. K. V. T. St. Smokovec 625'50.

Večer po závodě na 18 km uspořádán byl Bucharovým klubem v místnostech hotelu Herčík přátelský večírek, na kterém přednesl pozdrav za Polski Związek Narciarski kapitán Loteczka, za Jugoslovenski Zimsko Sportski Savez Dr. Stane Kmet, za Čsl. obec sokolskou člen předsednictva Dr. Němeček, za Hauptverband der deutschen Wintersportvereine Ad. Vater. Za Svaz promluvili předseda Ing. Jauris a náčelník arch. Jarolímek, který také předal závodníkům startujícími na závodě na 50 km v Inšpruku čestné ceny rakouského ministerstva národní obrany. Místonáčelník fin. rada Komárek přednesl pak výsledky závodu na 50 km, závodu tř. III., žen a závodu na 18 km.

Závod sružený.

Druhá část závodu sruženého, závod ve skoku na lyžích konána byla v neděli dopoledne. Sníh na můstku velice utrpěl oblevou, byl příliš měkký a na horní části nájezdu úplně zmizel, takže bylo nutno ho nanést. Jinak byl můstek dobře upraven. Soudcovským sborem stanoven byl první nájezd pro závod sružený. Přesně ve stanovenou hodinu projeta byla stopa na můstku závodníky Palmem a Kovářem a hned nato zahajuje vlastní soutěž Pech skokem

40 metrů, druhý skáče Cífka 42 m, bohužel padá a vyražuje se tím z dobrého umístění v závodě sruženém. Starší bratr známého Burkerta skáče 42 m, Bronislaw Czech pěkným stylem 43 m, Lukeš 40¹/₂ m, Lauer 35 m, Maruszarz Stan. 46 m, Burkert Rudolf 46'5 m, Jugoslavec Jakopič velice dobře 41 m, Hromádka má skok 40 m, s napětím očekáván byl skok Bartoně, najíždí klidně, má dobrý odraz a jistě skáče 42 m, druhý Jugoslavec Šramel skáče 41 metrů, rovněž tak i vysocký Skrbek. Šimůnek velice pěkným skokem 44 metrů posunul se značně kupředu. Druhý Maruszarz má skok 43 m, Dolenský rovněž. Feistauerovi se skoky tentokrát nijak nedařily, skáče 40'5 m, odráží se však na jednu stranu a musí se silně ve vzduchu srovnávat, Vrána dociluje 41 m.

Po malé přestávce, vynucené úpravou můstku, začíná druhé kolo, které přinese má rozhodnutí, kdo zvítězí v největším závodě a získá titul mistra RČS. Druhý skok Pechův byl značně kratší, pouhých 33 m, Cífka pak 38 m, Burkert Josef má rovněž kratší skok 38 m, Czech skočil o ¹/₂ metru dále než v prvním skoku, Lukeš zlepšuje se na 46 metrů, Maruszarz St. velice pěkně 44'5 m a Rudolf Burkert 45 metrů, Jakopič ztrácí na délce 3'5 m proti skoku prvému. Bartoň ničeho neriskuje, ví dobře, že stačí mu dobrý, stylový skok 41 metrů k vítězství, Skrbek zůstává také na stejné délce, Šimůnek jde opět na 44'5 metru a zajišťuje si tak druhé místo za Bartoněm, Maruszarz Andr. má opět krásný skok 46 metrů, Dolenský 43, Feistauer 41'5 m a rovněž tak i Vrána.

Již při dopoledním závodě poznali jsme, že odpoledne budou Poláci velkými konkurenty našich závodníků, skáčí velice pěkným, moderním stylem, mají dobré odrazy, hlavně odrazy kupředu, jisté dopady a krásný, klidný let vzduchem. Je na nich vidět dobrou školu jejich norských trenerů a jejich mezinárodní zkušenost. Málo je našich hochů, kteří mohli by jim plně konkurovat ve skoku. Jako omluvu možno uvést, že Poláci měli možnost trenovat skok na svém můstku na Krokwi u Zakopaného již od začátku zimní sezony, kdežto naši netreovali skok skoro vůbec pro naprostý nedostatek sněhu. Kongresy F. I. S. debatují a usnášejí se o tom, že nemají být stavěny můstky na dlouhé skoky, ale to je tak, jako na odzbrojovacích konferencích, svazy dohodnou se nebudeme podporovat stavbu velkých můstků, přijde se domů a rekordní můstky staví se vesele dále. V tom máme velikou nevýhodu, že nemáme u nás můstek, na němž dalo by se dosáhnouti maximálního výkonu asi 85 metrů, aby naši zvykli si na dlouhý let vzduchem a na značnou výšku skoku. Náš můstek v Harrachově je velice dobře stavěný, škoda jen, že stráž není alespoň o 20 metrů delší. Snad bude možno posunouti můstek výše nahoru, udělati prudší nájezd a prodloužití huben.

Druhá část závodu sruženého — skok — přinesl zaslužené vítězství St. Maruszarzovi 221'5 bodu, na druhém místě umístil se Rudolf Burkert 217'7 bodů, III. Maruszarz Andrej 214, IV. Czech Bronislaw 213'2, V. Šimůnek Frant. 213'1, VI. Lukeš Jarka 207'2. VII. Dolenský Josef 207'1, VIII. Bartoň Antonín 207, IX. Vrána Rudolf 206'9, X. Skrbek František 202'9. XI. Burkert Josef 195'2, XII. Kadavý Bohuslav a Feistauer Jaroslav oba 194'3, XIII. Dyrtr Josef 188'5, XIV. Zajíček František 188'2, XV. Hanuš Kamil 187'4, XVI. Hnyk Adolf 187'0, XVII. Pech Vítězslav 186'8, XVIII. Šramel Bogo 185'9, XIX. Kraus Rudolf 183'9, XX. Braun Vlastimil 180'8.

Vítězem celého závodu sdruženého stal se

Antonín Bartoň, Český Ski klub, Vysoké,
který získal tím i nejcennější mistrovský titul, a to titul

»Mistr RČS. v jízdě na lyžích na rok 1933«.

Sportovní Polsko má svého bohatýra, je jím Broněk Czech, jehož popularita v Polsku jest taková, jako na př. popularita Doudy u nás. I my máme svého lyžařského bohatýra, na kterého může býti náš československý sport hrdý, jest jím Tonda Bartoň. On dokázal získáním mistrovského titulu věc dalekosáhlého významu.

Potěšitelný jest pro nás i fakt, že na druhém místě umístil se náš vynikající borec Frant. Šimůnek a teprve na 5. místě Czech.

Výsledky závodu sdruženého jsou tyto (prvé číslo jest počet bodů, druhé délka prvního a třetí délka druhého skoku, při pořadí značí první číslo pořadí celkové, druhé pořadí ve třídě):

Třída I. 1./1. Bartoň Antonín, Č. Ski Klub Vysoké, 447'00, 42, 41. 2./2. Šimůnek František, S. K. Slavia Praha, 430'60, 44, 44'5. 3./3. Burkert Rudolf, H. D. W., 426'20, 46'5, 45. 4./4. Feistauer Jaroslav, Č. K. S. Ski Jilemnice, 411'05, 40'5, 41'5. 5./5. Czech Bronislav, Polsko, 402'20, 43, 43'5. 8./6. Vrána Rudolf, S. K. Slavia Praha, 386'90, 41, 41'5. 9./7. Kadavý Bohuslav, Č. Ski Klub Hradec Král., 386'00, 37, 33. 10./8. Dolenský Josef, S. K. Slavia Praha, 385'60, 43, 43. 11./9. Lauer Frant., H. D. W., 382'50, 35, 35. 12./10. Beranovský Jiří, S. K. Mor. Slavia, 378'60, 35, 35'5. 14./11. Erlebach František, Č. K. S. Ski Jilemnice, 375'70, 34, 37. 18./12. Pech Vítězslav, L. Z. K. Praha, 359'30, 40, 33. 21./13. Cífkva Jan, K. L. V. Praha, 348'20, 42, 38. 23./14. Maruszarz Stan., Polsko, 334'00, 46, 44'5. 28./15. Maruszarz Andrej, Polsko, 326'70, 43, 46. 31./16. Burkert Josef, H. D. W., 313'70, 42, 38. 32./17. Hnyk Adolf, S. K. Slavia Praha, 301'00, 34, 40. 33./18. Šramel Bogo, Jugoslavie, 298'00, 41, 35. 35./19. Jakopič, Jugoslavie, 277'40, 41, 37'5. 36./20. Německý Oldřich, S. K. Slavia Praha, 271'20, 34, 32.

Třída II. 6./1. Lukeš Jaroslav, Č. K. S. Ski Jilemnice, 400'70, 40'5, 46. 7./2. Hromádka Eda, K. L. V. Praha, 396'90, 40, 36. 13./3. Kadavý Jaroslav, Č. Ski Klub Praha, 375'80, 39, 35. 15./4. Hofmann Ladislav, L. Z. K. Praha, 375'40, 33'5, 33'5. 16./5. Zajíček František, S. K. Nové Město, 372'70, 35, 40. 17./6. Hanuš Kamil, L. Z. K. Praha, 359'90, 36, 38'5. 19./7. Kraus Rudolf, L. Z. K. Praha, 350'40, 40'5, 35'5. 20./8. Skrbek Miloslav, Č. Ski Klub Vysoké, 348'40, 41, 41'5. 22./9. Dyntr Josef, S. K. Slavia Praha, 340'00, 36'5, 36. 24./10. Braun Vlast., L. Z. K. Praha, 332'30, 35, 34. 25./11. Novotný František, Č. K. S. Ski Jilemnice, 330'70, 31, 32'5. 26./12. Čermák František, L. Z. K. Praha, 330'20, 33, 33. 27./13. Německý Ladislav, S. K. Slavia Praha, 329'80, 34, 29. 29./14. Kučera Jan, L. Z. K. Praha, 321'70, 29, 23. 30./15. Plesník Ludvík, P. J. Radhošť n. Ostr., 318'00, 33, 27. 34./16. Hykyš Stanislav, Vys. Sport Praha, 292'00, 33'5, 24. 37./17. Hínke Jaroslav, Vys. Sport

Rudolf Vrána (S. K. Slavia) vítěz ve skoku prostém (56'5 a 61'5 m., 220'9 bodů), v cíli 18 km závodu.

Foto Prykner

Praha, 267'90, 35, 34'5. 38./18. Kubát Josef, Č. K. S. Ski Jilemnice, 267'60, 28, 32'5. 39./19. Opočenský Josef, Č. Ski Klub Vysoké, 261'70, 29, 32. 40./20. Zelinka František, S. K. Baťa Zlín, 248'90, 30, 32.

Soudcovský sbor sestaven byl takto: Soudci stylu: Ivan Komárek, V. J. Jirků, Ad. Vater, ředitel skoku arch. Jarolímeček, velitel můstku Dr. Moser, měřiči délek Ing. Pilnáček a Dr. Scheiner se štábem dalších členů soudcovského sboru, kteří obstarali též funkce startéra, velitele dojezdu atd.

Stav mistrovství klubů je po závodě sdruženém:

I. Č. K. S. Ski Jilemnice 3094'65 bodu, II. S. K. Slavia Praha 3056'60, III. L. Z. K. Praha 2972'75, IV. Č. Ski Klub Vysoké 2693'90, V. Č. Ski Klub Praha 1917'80, VI. Vysokošolský Sport Praha 1771'90, VII. Klub lyžařů vinohradských 1569'35, VIII. S. K. Nové Město na Mor. 1215'70, IX. Č. Ski Klub Hradec Králové 813'50. X. Ski Klub Semily 782'50.

DO HOR

FOMA FILM

K FOMA FILMU

FOMA PAPÍR

NEZKLAMOU!

Závod ve skoku prostém.

Polední přestávky mezi oběma závody využito bylo k nanesení nového sněhu na celý nájezd a na dopad, neb stálou oblovou sníh na dopadu vůčihledě mizel, takže byly obavy o regulerní průběh závodu. Spojeným úsilím všech byl však můstek upraven přes poledne tak, že závod mohl nerušeně plynouti. Po propočítání výsledků dopoledního závodu sdruženého šlo se ihned na můstek a přesně tak, jako bylo stanoveno, o 2. hodině odpolední, odlepil se od můstku první skokan Cífka. Má pěkný vypracovaný styl a je na něm viděti, že trenuje všechno poctivě a svědomitě, myslím si však o něm, že největších úspěchů dojde přece jen v závodech na delší trati. Skočil 51 m.

Následují celé serie krásných skoků, neb k závodu přihlášeno jest 154 závodníků. Vysoký Skrbek hned na začátku překvapil pěkným skokem 61 metrů, škoda, že se při dopadu příliš zabořil a ztratil tím rovnováhu a jistotu při dojezdu. Jugoslávec Jakopič padá při délce 51 m. Václavík Vladimír upadl těžce na přechodu a byl vyřazen z dalších skoků. Jako první z Poláků skáče Lusczek, má velký předklon při poměrně malém odrazu, skáče 51 metrů, hned za ním jde nová naděje Polska, závodník III. tř. Gut Szczerba — 46 metrů, jemuž jest dobrým soupeřem Kovář skokem 50 metrů. Burkert Josef nedosahuje stylem svého mladšího bratra, skáče 53 m, Glaser při prvním skoku padá při 57 metrech, Pech skáče trochu nejistě 49 m, má ještě nohu zraněnou z Inspruku. Příjemným překvapením byl mladý Šír, umístivší se jako II. ve třídě III. Hnyk po dvouroční přestávce dokázal již prvním skokem, že ničeho neztratil ze své dřívější jistoty, skočil 50·5 m, Maruszczak Andrej skok přetáhl, skočil 64 m, ale padá. Skvělý byl skok Bronislava Czecha, 58·5 m a hned za ním i Kollesara 56 metrů. Styl Broňka Czecha je klidnější, Kollesarův pak rasantnější. Vrána mile nás překvapuje bezvadným skokem 56·5 metru. Letí v hlubokém předklonu, hlava jen trochu málo nad špičkami lyží, lehce dopadá. Šimůnek má skok poměrně krátký, 50·5 m. Novoměstský Zajíček trochu tvrdým stylem skáče 53·5 metru, bude z něho jednou znamenitý závodník pro závod sdružený, až dostane školu na velkých můstcích, bude i dobře skákat. Feistauerovi i odpoledne se nic nedaří, odráží se jednou nohou, letí úplně stranou a na 57 metrech padá, Lauer má délku 53 m. Pěkně si vedl Jarka Lukeš při svém skoku 56 m. Bartoň při skoku 57 m padá, Dolenský velice dobře 57 m, Šramel 54·5 m, Burkert Rud. 54·5 m, Wende pouze 53 m. Druhý Maruszczak skáče rovněž s pádem 59 metrů.

Před druhým kolem bylo nutno můstek znovu upravit, nebo mizející sníh na dopadu byl stále větší a větší překážkou a skoro za každým skokem musel býti dopad upraven. Přes to však i druhé kolo mělo hladký průběh a značně rychlý spád. Cífka proti prvému skoku ztrácí plné dva metry na délce. Skrbek ladným stylem dosahuje délky 56 metrů. Jugoslávec Jakopič padá i při druhém skoku, 57metrovém. Lusczek i Gut-Szczerba skáčí 50 metrů. Kovář zlepšuje svůj výkon proti kolu prvému na 53 metry. Burkert starší skáče pěkně 57 metrů. Smůla, která pronásledovala Glasera při prvém skoku, neopouští jej ani při skoku druhém a padá při 58·5 m. Pech skokem 53 metry zajišťuje si dobré místo v celkovém umístění. Rovněž tak i Šír zajistil si druhým skokem 51·5 m druhé místo ve III. třídě. Maruszczak Andrej dociluje jednoho z nejlepších skoků dne, však opět s pádem — 65

metrů. Bronislav Czech skokem 55 metrů dokazuje svoji vysokou třídu. A i další Polák, Kollesarz, krásně skáče 61 m. Při skoku Vrány 61·5 metru bylo jisto, že i půlmetry budou hráti značnou úlohu při obsazení prvých míst. Šimůnek zlepšil svůj výkon na 56 m. I novoměstský Zajíček se zlepšil o plné dva metry. Na Feistauera se konečně usmálo v druhém kole štěstí a jeho poslední skok 56·5 metru byl opět takový, jaké jsme zvyklí u Jarky viděti. Kadavý Jaroslav dociluje délky 54 m, Lauer a Kahl 55 metrů, Lukeš Jarka dokonce 59·5 metru. Tonda Bartoň padá i při druhém skoku 62 metry. Dolenský rovněž padá při 56 metrech. Šramelův druhý skok byl stylově lepší než první. Dobrým byl i druhý skok Rudolfa Krause (oba 53·5 metru). Rudolf Burkert upadl při 60 metrech. Stanislav Maruszczak docílil výkonu 62 metry. Pro zajímavost uvádíme bodování prvých 15 závodníků. Prvním soudcem byl JUDr. Moser, druhým kapitán Loteczka, třetím Ing. Jauris. Prvá cifra od prvního, druhá od druhého, třetí od třetího soudce.

	I. skok			II. skok		
Vrána	17·5	17·5	18—	18—	17—	18—
Czech	18—	18·5	18—	17·5	18—	17—
Kollesarz	16—	17·5	16—	17·5	18—	16·5
Lukeš	17·5	17—	16—	17·5	16·5	17—
Šimůnek	16·5	16—	16·5	17·5	17—	18—
Burkert Jos.	16—	15·5	17—	16·5	15·5	16—
Lusczek J.	17—	17·5	17—	17·5	17·5	17·5
Palme	17—	15·5	16·5	17—	16·5	16—
Šramel	15—	16—	15—	15·5	15·5	15·5
Pech	16—	16—	16—	16·5	16—	16·5
Lauer	14·5	14·5	14·5	16—	15—	15—
Wende	15·5	16—	15—	15·5	15—	15·5
Kahl	15·5	14·5	15—	16—	15·5	15—
Šír	15·5	16—	15—	16—	16—	15—
Zajíček	14·5	14·5	12—	15·5	15·5	14—

Po propočítání výsledků shledáno, že vítězem závodu ve skoku stal se

Vrána Rudolf, S. K. Slavia, Praha,

který získává titul »Mistr RČS. ve skoku na lyžích« na rok 1933.

Další výsledky jsou (prvé číslo se jménem závodníka jest počet bodů, druhé délka prvního skoku, třetí délka druhého skoku. Skoky s pádem označeny jsou v závorce):

T ř í d a I. 1./1. Vrána Rudolf, S. K. Slavia Praha, 220·9, 56·5, 61·5. 2./2. Czech Bronislav, Polsko, 218·9, 58·5, 56. 3./3. Kollesarz, Polsko, 215·5, 56, 61. 4./5. Šimůnek Frant., S. K. Slavia Praha, 206·5, 50·5, 56. 5./6. Burkert Josef, H. D. W., 204·5, 53, 57. 6./7. Lusczek Isydor, Polsko, 204·4, 51, 50. 7./9. Šramel Bogo, Jugoslavia, 198·7, 54·5, 53·5. 8./10. Pech Vítězslav, L. Z. K. Praha, 198·6, 49, 53. 9./11. Lauer Franz, H. D. W., 196·2, 53, 55. 10./12. Wende Franz, H. D. W., 194·5, 53, 53. 11./16. Cífka Jan, K. L. V. Praha, 192·6, 51, 49. 12./22. Kadavý Bohuslav, Č. Ski Klub Hr. Král., 190, 48·5, 51. 13./25. Beranovský Jiří, S. K. Mor. Slavia, 183·5, 42·5, 50. 14./29—30. Erlebach Josef, Č. K. S. Ski Jilem., 177·4, 47·5, 47·5. 15./32. Maruszczak Stan., Polsko, 173·3, (59), 62. 16./35—36. Německý Oldřich, S. K. Slavia Praha, 172·7, 40, 47. 17./37. Misar Josef, B. L. T. K. Nový Svět, 171, 42, 47. 18./47. Dolenský Josef, S. K. Slavia Praha, 158·7, 57, (56). 19./51. Burkert Rudolf, H. D. W., 155·4, 54·5, (60). 20./52. Feistauer Jaroslav, Č. K. S. Ski Jilem., 155, (57), 56·5.

Třída II. 1./4. Lukeš Jaroslav, Č. K. Ski Jilem., 214'3, 56, 59'5. 2./8. Palme Heinrich, H. D. W., 199, 48, 53'5. 3./15. Zajíček Josef, S. K. Nové Město, 192'8, 53'5, 55'5. 4./23. Kadavý Jaroslav, Č. Ski Klub Praha, 188'5, 56, 54. 5./24. Braun Vlast., L. Z. K. Praha, 185'7, 44, 53'5. 6./29—30. Pokorný Oldřich, S. K. Mor. Slavia, 177'4, 43, 47. 7./34. Novotný František, Č. K. Ski Jilemnice, 172'8, 42, 45'5. 8./35—36. Kraus Rudolf, L. Z. K. Praha, 172'7, 42'5, 53'5. 9./39. Čermák František, L. Z. K. Praha, 169'1, 37, 42. 10—11./40—41. Dyntr Josef, S. K. Slavia Praha, 168'3, 50, 44'5. 10—11./40—41. Duňka Oldřich, Č. Ski Klub Vysoké, 168'3, 44'5, 45. 12./44. Skrbek Miloslav, Č. Ski Klub Vysoké, 165, 61, 56. 13./45. Matějasko Josef, Č. Ski Klub Praha, 164'5, 39, 45. 14./50. Cerman Jan, S. K. Dvůr Králové, 155'5, 37, 46'5. 15./55. Mařátko Jaroslav, S. K. Dvůr Králové, 153'6, 38, 43. 16./56. Hofmann Ladislav, L. Z. K. Praha, 152'4, 37, 37. 17./57. Schier Otto, H. D. W., 152'1, 40, 41. 18./58. Janoušek Josef, Č. Ski Klub Vysoké, 150'1, 36, 36. 19./62. Kučera Jan, L. Z. K. Praha, 140'2, 30, 34. 20./66. Jelínek Jiří, S. K. Slavia Praha, 138'5, 31, 28.

Třída III. 1./18. Kahl Josef, H. D. W., 193'5, 56, 59'5. 2./14. Šír Bohuslav, Č. Ski Klub Praha, 193'4, 49, 51'5. 3./17. Kovář Jan, L. Z. K. Praha, 192'3, 50, 58'5. 4./18. Gut-Szcerba, Polsko, 191'6, 46, 50. 5./19. Dressler Hugo, H. D. W., 191'5, 46, 52. 6./20. Kraus Alfréd, H. D. W., 190'9, 46'5, 47. 7./21. Erlebach Robert, H. D. W., 190'5, 47, 52'5. 8./26. Havlíček Miloslav, S. K. Slavia Praha, 181'7, 48'5, 47. 9./24. Holubec František, Č. Ski Klub Vysoké, 180, 47'5, 43. 10./28. Rydval Stanislav, S. K. Slavia Praha, 177'9, 43, 43'5. 11./31. Šrámek Karel, Zim. klub Jičín, 175'1, 45, 50. 12./33. Nietzsche Rudolf, H. D. W., 173, 46, 45. 13./38. Václavík Miloslav, Vys. Sport Praha, 169'5, 44, 45. 14./42. Hejduk Miloslav, L. Z. K. Praha, 167'8, 42, 42. 15./43. Šír Jan, L. Z. K. Praha, 166'9, 41, 42. 16./46. Vaneč Josef, Č. K. S. Ski Jilem., 161, 37, 45. 17./48. Kraus František, H. D. W., 158'4, 54, (60'5). 18./49. Plecháč Miloslav, L. Z. K. Praha, 158, 34, 44'5. 19./54. Dyntr Ja-

roslav, S. K. Slavia Praha, 154, 37, 38. 20./60. Řehák Stanislav, Ski klub Semily, 143'3, 31, 44.

V soudcovském sboru zasedali: soudci stylu: JUDr. Moser, kapitán Loteczka, Ing. Jauris, velitel skoku: arch. Jarolímek, měřiči délek: Schrabal a doc. Dr. Procházka. Ostatní funkce obstarali další členové soudcovského sboru.

O závodech ve skoku mohl bych napsati totéž, jako o skoku pro závod sdružený. Máme veliký kádr znamenitých skokanů a talentovaných závodníků. Letošní sezona však nedovolila dostatečně trénovati a tím také zdržen byl náš vzrůst. Vítěz závodů Vrána si mistrovský titul plně zasloužil. Je to veselý chlapec, dobré povahy a trénuje svědomitě, že mohl by býti vzorem mnohým závodníkům mladším.

Mistrovství klubů.

O mistrovský titul bylo letošního roku bojováno zvláště urputně a tři kluby vystřídaly se ve vedení. Po závodě na 50 km vedl Č. Ski Klub Praha, po závodě na 18 km a závodě sdruženém Č. K. S. Ski Jilemnice a po závodě ve skoku ujal se vedení Lyžařský odbor S. K. Slavia Praha, který také získal titul »Mistrovský klub RČS. v jízdě na lyžích na rok 1933«. Letošní mistrovství klubů bylo značně vyrovnanější než mistrovství loňské. Vloni pouze dva kluby dosáhly více než 3.000 bodů, letos dosáhly tohoto počtu 4 kluby. Mistrovského diplomu dosáhlo letos 11 klubů. Nejúspěšnějším závodníkem celého mistrovství klubů byl Vrána Rudolf, který sám získal 1.002 body. Druhým nejúspěšnějším závodníkem byl jilemnický Erlebach 964'1 body, třetí Šimůnek Frant. 854'6 bodu, IV. Lukeš Jaroslav 808'2 bodu, V. Kadavý Bohuslav 789, VI. Cífka Jan 764'3, VII. Hofman 763'9, VIII. Dolenský 763'6, IX. Beranovský 761'6 a X. Zajíček 750 bodů. Do boje o mistrovské body klubů zasáhlo celkem 99 závodníků. Klasifikováno bylo celkem 32 klubů.

Podrobné výsledky mistrovství klubů jsou tyto:

Získal bodů:	na 50 km:	18 km:	sdruž:	skok:	celkem:
1. S. K. Slavia Praha	766'50	747'00	1.543'10	787'00	3.843'00
2. Č. K. S. Ski Jilemnice	762'00	714'50	1.518'15	725'20	3.819'85
3. L. Z. K. Praha	739'50	788'25	1.445'00	749'30	3.722'05
4. Č. Ski Klub Vysoké n./Jiz.	631'50	759'00	1.303'40	663'40	3.357'30
5. Č. Ski Klub Praha	784'50	757'50	375'80	546'40	2.464'20
6. Vys. Sport Praha	408'00	804'00	559'90	512'10	2.284'00
7. K. L. V. Praha	234'75	589'50	745'10	316'40	1.885'75
8. S. K. Nové Město na Mor.	229'50	613'50	372'70	192'80	1.408'50
9. Ski klub Semily	420'00	362'50	—	403'00	1.185'50
10. S. K. Mor. Slavia Brno	—	345'00	378'60	360'90	1.084'50
11. Č. Ski Klub Hr. Králové	96'00	331'50	386'00	190'00	1.003'50
12. S. K. V. T. St. Smokovec	174'00	478'50	207'00	—	859'50
13. B. L. T. K. Nový Svět	133'50	69'00	229'50	365'30	797'30
14. P. J. Radhošť Mor. Ostrava	180'00	289'50	318'00	—	787'50
15. S. K. Baťa Zlín	—	237'00	429'80	97'50	764'30

BRUSLE - LYŽE - SANĚ

BOTY A VŠECHNY POTŘEBY PRO ZIMNÍ SPORTY

K. ŠULC, PRAHA I.,

MALÉ NÁMĚSTÍ ČÍSLO 11 — TELEFON 294-68

Založeno 1897

Žádejte ceník

Kolem závodů.

Máme nyní naše největší závody za sebou a můžeme si s klidným svědomím říci, že podařily se nám docela dobře. Počasí nebylo nám tak příznivé, jak bychom si přáli, ale to je již osud každých velkých závodů, že právě o hlavní dny je nejhorší počasí, máme však útěchu, že můžeme říci, zaplat Pán Bůh, že máme to odbyto, neb za čtyři dny po závodech by již nebylo možno dáti snad ani trať na 50 km dohromady.

Závodníků sjel se k mistrovství počet nečekaný. S radostí uvítali jsme čtyřčlennou delegaci jugoslávskou, vedenou naším kamarádem Dr. Kmetem, desetičlennou delegaci Polského Związku Narciarského, vedenou přáteli kpt. Loteczskou a Fächrem, náčelníkem P. Z. N. Přihlášení Bulhaři omluvili svoji neúčast poslední den před závody; jejich vedoucí, bulharský vyslanec v Berlíně pan Čaprašíkov, vřelým přípisem omluvil pro tentokrát svoji neúčast. Z našich viděli jsme u startu závodníky z Podkarpatské Rusi z Mukačeva, Volovce, Užhorodu, ze Slovenska z Vysokých Tater, Banské Bystrice, Bratislavy, závodníky z Bezkydské, Brněnské, Západočeské, Jihočeské a přirozeně i všech ostatních českých žup. Chyběli pouze závodníci župy Jesenické a těšíme se, že i s nimi se příští rok shledáme.

Náčelníku Svazu lyžařů RČS. arch. Jarolímkovi dostalo se u příležitosti mistrovství skvělého potvrzení správného výběru závodního teamu pro mezinárodní závody F. I. S. v Inspruku, neb všichni ti, kteří reprezentovali nás na závodech F. I. S., umístili se ve všech závodech na místech nejprvnějších.

S radostí uvítali jsme i zájem českého tisku o naše mistrovství. Byl zastoupen velice početně a informoval naši sportovní veřejnost přesně o každém závodě. Pánům redaktorům v čele se šéfem sportovního oddělení ČTK panem Fr. Maršákem patří náš srdečný dík.

Zástupce Československé obce sokolské, bratr Dr. Němeček, jest dobrý náš známý, jeho milá tvář a jeho milý způsob jednání získaly mu již dávno opravdové přátelství v našich řadách, kde on jistě cítil se jako doma.

A ještě něco k našemu mistrovství, co nás zavazuje pro příští léta. Nestalo se od doby, kdy na našem mistrovství máme účast i z řad jiných svazů, aby všechny čtyři

mistrovské tituly dostaly se do držení našich závodníků, letošního roku stalo se tak po prvé a jest nyní na našich hoších, aby tuto pozici dovedli si udržeti.

Vydatným pomocníkem při pořádání letošního mistrovství byli naši přátelé z Nového Světa-Harrachova, členové Bucharova lyžařského klubu, dále pak platí náš upřímný a srdečný dík správě státních lesů v Novém Světě v čele s panem lesmistrem Ing. Krčalem, jehož laskavostí umožněno nám bylo vésti výhodně závodní trati v novosvětských lesích. Nemenším díkem jsme i zavázáni úřednictvu správy st. lesů a lesnímu personálu za jejich vydatnou pomoc. Správa Harrachových skláren vyšla Svazu též velice ochotně vstříc propůjčením místností pro závodní kanceláře a pozemků pro start a cíl. Fa. Thymolin vydatně podpořila naše mistrovství věnováním 6.000 značek k značení závodních tratí.

Naším novým mistrům předány byly krásné čestné ceny: Mistr na 50 km, Ing. Vláďa Novák, obdržel čestnou cenu náčelníka arch. Jarolímka, dvojnásobný mistr Antonín Bartoň obdržel za svůj výkon při závodě sdruženém moderní bronzový pohár předsedy Svazu Ing. A. Jaurise, za svoje vítězství v závodě na 18 km krásný olej mistra Cíny Jelínka »Na závodní trati«. Mistr ve skoku na lyžích Rudolf Vrána obdržel čestnou cenu protektora závodu pana ministra obchodu JUDr. Matouška, velký křišťálový pohár. Skoro třetina závodníků v každé kategorii získala vkusné bronzové plakety.

Tedy na shledanou na příštím mistrovství.

Přeřazení závodníků do I. třídy.

Na základě výsledků závodů o mistrovství RČS. přeřazují se do I. třídy tito závodníci:

Pro závod v běhu i ve skoku na lyžích: Lukeš Jaroslav, Č. K. S. Ski Jilemnice, Hromádka Eduard, Klub lyžařů vinohradských, Kadavý Jaroslav, Č. Ski Klub, Praha, Hofmann Ladislav, Lyžařský závodní klub, Praha, Zajíček František, Sportovní klub, Nové Město na Moravě.

Pro závod ve skoku: Braun Vlastimil, Lyžařský závodní klub, Praha.

Dále přeřazuje se do I. třídy pro závod v běhu i ve skoku na základě výsledků, docílených na závodech H. D. W., Pokorný Oldřich, S. K. Moravská Slavia, Brno.

Generál zdrav. v. v.

MUDr. JAROMÍR PEČÍRKA,

BÝVALÝ ÚŘADUJÍCÍ MÍSTOPŘEDSEDA SVAZU LYŽAŘŮ

zemřel 13. března 1933.

Právě při lámání tohoto čísla našeho časopisu došla nás zdrcující zpráva, že zemřel náš dlouholetý úřadující místopředseda Svazu lyžařů, člen vydavatelstva časopisu Zimní Sport, předseda Klubu čsl. alpistů, generál MUDr. J. Pečírka. Osoba zemřelého, který po pět roků pilně a neunavně pracoval na administrativě Svazu lyžařů, ukládá nám povinnost, abychom v příštím čísle našeho časopisu přinesli obšírný nekrolog, tak, jak si drahý zesnulý jistě zaslouhuje, což však pro krátkost času v tomto čísle nebylo nám již možno.

Amaterská kinematografie na horách.

Mnozí z těch, kteří přešli od amaterské fotografie k amaterské kinematografii jsou toho názoru, že dobrý fotoamater je také dobrým kinoamaterem. Každý je však na omylu, kdo by zákony, jimiž se řídí fotografie, přenášel do filmu. Fotografie je hotový výsledek amaterovy práce. Zfilmovaná scéna je ale teprve surovinou, kolečkem které třeba zakloubiti do celkové stavby děje. Malá váha aparátů, zvláště oněch zařízených na devíti neb šestnáctimilimetrový film, vede k tomu, že si je lidé berou na výlety, stejně jako si s sebou brali kapesní komory. Zachycují, co se dá — jako kdysi. Film nemá ale za účel dělati t. zv. živé obrázky. Film má dány možnosti dějové stavby. A tak, když filmového amatera omrzí zachycovat přírodu, věci, lidi, přijde na to, že vlastně film je tu na zachycení děje.

Většina sportovců fotoamaterů se pouští do fotozáběrů, při nichž příroda je jaksi jenom důkazem, že v ní jsme. Film reaguje i na přírodu jinak nežli fotografie, lze však dobře pomocí několika fotografií si zjistiti, zdali krajinka, kterou jsme zvolili, bude působivá. Zkušený amater ovšem už napřed ví, jak asi mu prostředí vypadne. Filmový amater, který se zamířoval do přírodních obrázků, bude za čas překvapen, že má sice spoustu scén, ale že v nich není žádného vztahu vnitřního, že zkrátka film z nich zhotovený je jen mosaikou. Proto také příroda může býti jen prostředím, v němž se odehrává děj buď předem známý (závody) nebo předem vypracovaný. Při úzkém filmu si spíše můžeme dovoliti, abychom natočili vícekrát jednu scénu, u filmu normálního se již budeme rozmýšlet, protože metr negativu stojí přes 6 Kč.

Rozhodneme-li se pro normální film a opatříme si na př. ruční komoru Kinamo, první věcí je, jak ji budeme do hor dopravovati. Dáte-li si zhotoviti pevné kožené pouzdro, přijde vám přibližně na 120 Kč. Máte je připevněno na pevném koženém pasu a kromě toho k vůli jistotě a odlehčení také přes ramena. Stroj váží na 3 kg a můžete s ním zcela dobře vystupovati i sjížděti bez obavy.

Každý filmový amater se od počátku vidí co režiserská hvězda. Vidí kolem sebe tolik věcí, že si z nich nedovede vybrat. Nejprve se musí doma naučit bezvadně zacházet s aparátem. Doporučuje se, jeti nejprve do hor s prázdnou kazetou, resp. navinouti si do kazety použitý film — a zachycovati s nataženým perem sjezdy, skoky, panoramovati; a hlavně se musí naučit vypočítati si přibližnou délku jednotlivých obrázků. Mnozí se diví, jak je možno levným fotoaparátem vytvořiti obrázky, které — zvětšeny — jsou ozdobou nejpřednějších fotoamaterských výstav. Vše záleží na autorově schopnosti najíti takový záběr, který by nejlépe charakterisoval děj a jeho myšlenku. Mnohým chybí chuť a schopnosti mysliti obrazově.

Při filmování je třeba vhodně (a střídě) použiti všech možností záběru (ptačí perspektiva, žabí perspektiva, sklonění kamery, detail, půdetail, panorama) a osvětlení (po slunci, proti světlu).

Na počátku bylo slunce (aspoň při filmu) a beze slunce raději sjedeme s aparátem v neděli večer k sportovnímu rychlíku bez jediného metru osvětleného negativu. Bez slunce není hezká ani fotografie a tím méně film. Je-li slunce, nejlépe se filmuje mezi jedenáctou a třináctou hodinou. Za tohoto osvětlení

Aparát musí pevně sedět na čele. Levá i pravá ruka pomáhají. Pravým okem sledujeme filmování hledáčkem.

Jakou clonu? Problem nad jiné důležitý.

S aparátem za pasem na tuře.

můžeme také vhodným filtrem dosáti nejkrásnějších nálad a i t. zv. nočních snímků.

Ve stroji máme jednu kazetu s 25 metry filmu. V tlumoku máme snad ještě několik kazet rezervních. 25 metrů filmu prožene pero Kinama po pěti metrech za přibližně 75 vteřin. V životě taková chvílka projde skoro bez povšimnutí. Na filmu se za tuto dobu musí už něco vážného státi. Jakmile si toto uvědomíme, vidíme, že každému filmování musí předcházeti napsání libreta, t. j. děje, který má být filmován, a scenaria, to jest přesného výčtu jednotlivých scén s udáním záběru, který bude použit, zdali se bude fotografovati proti světlu (silhueta) či po světlu, a u každé scény bude přesně vytčeno, co žádáme od účinkujících. Bez vypracování libreta a scenaria není možno vytvořiti žádné scény, které by se daly skloubiti ve věc hodnotnější a snad — ideál všech amaterů — prodejnou. Cím pečlivěji vše připravíme a promyslíme před filmováním, tím hodnotnější bude výsledek práce. Naučíme se systematicky a klidně práci, která je předpokladem odbornosti. Každý z našich spolupracovníků musí dostati celý text (rozklepaný na stroji) děje, aby si v něm ozřejmil přesně svou úlohu. Každé gesto musí být nastudováno, scény se musí opakovati až vše klapě jak dějově, tak časově.

Nejdělsí scéna, kterou si při Kinamu můžeme dovolit, je při použití hodinového stroje 5 metrů. U stroje je ovšem také klika. Této používáme ale jen tehdy, stojí-li stroj na stativu (který obyčejně neradí do hor beřeme pro jeho neskladnost a váhu). Pak můžeme protočiti na jednu scénu celých 25 metrů negativu. Scény pětimetrové ale se již dají pěkně skloubiti v jednotlivý celek, zvláště když do nich dovedeme vhodně zasaditi krátké (až půlmetrové) scény, které dodají ději velmi rušné tempo.

Jak pozorujete, není amaterská kinematografie tak lehká, jak se napoprvé zdá. Pracuje tu v podstatě několik lidí v jedné osobě. Je tu operater, který musí dobře rozumět technice filmové práce (aby dovedl využít možností clonění, filtrů atd.), je tu režiser, jenž má za úkol využít záběrové techniky k získání nejkrásnější fotografie s hlediska charakteru děje. Je tu libretista odborník, který musí napsati libreto a za spolupráce s režiserem také scenario. Je tu konečně chef výroby (t. j. vaše kapsa), který řekne, kolik to smí stát. Nu a pak je tu několik vašich přátel, kteří by mocí mermo chtěli ve filmu být, ale kteří nejsou fotogeničtí a lyžařit neumí než sotva dostatečně. Je tu několik lidí, kteří by tam měli být, a jež třeba získati k této ochotě veškerou diplomaci, které jste schopni. A je tu nakonec náš pán. t. j. kritika.

Amater si nakoupí spoustu literatury, ale vidí, že mu to moc nedá. Doporučuji mu, aby hodně chodil na sportovní a jiné filmy (ale ne jen jednou) a studoval techniku záběrů, délku trvání jednotlivých scén, způsob pohybu kamery atd. a tak se cvičil. Aby se díval na obrázky v časopisech a studoval je, aby se naučil dívat se očima objektivu.

A nyní trochu praxe. Jako experiment zkusíme si následující scénu. Libreto je krátké a zní: »Z louky zalité sluncem vjíždí na lesní cestu (rychle se svažující a jdoucí vysokým lesem) lyžaři; prudkým tem-

pem projedou lesem a zakončí dole jízdou kristiánkou přímo před aparátem.«

Děj vypočítaný na vteřiny trval by dosti dlouho. Musíme z něho vybrati jen charakteristické úseky. Film musí znázorňovati: a) děj, jak jej vidí lyžař sám, b) jízdou, jak ji vidí pozorovatel — t. j. camera, c) prostředí, jež je ve hře.

Pro vaši informaci jsme vypracovali malé scenario, které je výsledkem právě naznačeného »libreta«.

Scéna č.	Přibližná délka scény v metrech	T. j. přibl. vteřin	Děj:	Technika záběru:
1.	3	10	Pohled na malou chatu na stráni, osvětlenou sluncem. Okna zavřená. Všude klid. V druhé polovině doby se otevírá okno a lyžařka vyhlíží ven. (Mne si oči a trochu zívá.)	Bráno tak, že chata vyplňuje právě celé pole. Jakmile se okno otvírá, otáčíme hledáčkem tak, aby bylo středem obrazu.
2.	1.5	5	Pohled na dívku rozhlížející se po krajině.	Bráno tak, že okno s dívkou vyplňuje celý obraz.
3.	4	12	Panorama hor z leva do prava. Aparát se sklóní v druhé polovině k lyžařům, směřujícím lesu — zmizí pod sva-hem.	Především beřeme dvě vteřiny obraz od leva (na místě) potom zvolna stáčíme do prava a pak lesu — zmizí pod sva-hem. Jakmile v třetí třetině obrazu před námi po cestě přejedou lyžaři, sledujeme je — současně zachycující pozadí, t. j. horské stráně. (Sjezd tak volený, aby jízda probíhala rychle.)
4.	3	10	Pohled na špičky lyží tří lyžařů.	Bráno z ruky, zaostřeno na přibl. 0.9 m. Jede se v sytkém sněhu, slunce před námi (možno v zájmu klidné fotografie inscenovati tak, že na zadní část lyží položíme saně, na nichž klečime a sjíždíme. Pozor, aby nebyl zabrán kousek saní. Také můžeme státi na saních za lyžařem a filmovati mu přes rameno.
5.	3	10	Pohled od lesa na lyžaře vjíždějící k vchodu cesty do lesa.	Bráno od země. Přes stromky.
6.	3	10	Pohled ku předu na cestu otvírající se před námi v rychlém tempu jízdy.	Cesta musí být dobře osvětlena sluncem. Sedíme na saních a beřeme přes rameno ve předu sedícího cestu před námi. Před námi a okolo projedou lyžaři.
7.	2	7	Pohled do korun stromů ojněných, nebo pokrytých sněhem.	Pohled beřeme, je-li slunce ze strany. Jízda na saních.
8.	5	15	Pohled z blizka na jezdecke.	»Lyžař« stojí na zadní části velkých saní. V rukou má hole. Pohled ze spodu. Nejvýše do pasu. Bráno po slunci. Obličej dobře osvětlen, sleduje klidně a bez nervosy teren před sebou.

Adelboden, Švýcarsko,
Hahnenmoospass.

Foto E. Gyger.

Scéna č.	Přibližná délka scény v metrech	T. j. příbl. vteřin.	Děj:	Technika záběru:
9.	1	3	Pohled na cestu, otevírající se do louky.	Filmující stojí na sáních. Fotografuje napřed cestu a poněkud zvedá aparát do prostoru před sebou.
10.	3	7	Pohled z dola na jezdce přijíždějící plnou rychlostí. Míhne se kolem objektivu.	Filmujeme od spodního vyústění lesní cesty do louky. Voliti dosti strmý sjezd. Slunce jde ve směru lesní cesty, t. j. celá cesta ozářená.
11.	3	7	Lyžaři vyjíždějí z lesní cesty a zarážejí před objektivem.	Sledujeme přijíždějící až na půldetail (t. j. vzdálenost příbl. 3 m).
12.	1	3	Lyžaři se dívají, před sebe do kraje.	Ze vzdálenosti 1 metru obličej je jeden vedle druhého.
13.	3	7	Pohled na les. Stromy zasněžené.	Beřeme tak, aby stromy vyplnily od paty až po vrcholky zorné pole hledáčku. Proti slunci (za použití slun. clony).

Scény vydají přibližně na 40 metrů. Po sestřihu dostaneme film, který přes plátno našeho domácího promítacího stroje přeběhne za dvě minuty. Bude mít velmi pěkné tempo — neunaví jednotvárností scén.

Nemysleme si ovšem, že takový film zhotovíme na jednom místě. To by musilo být vše dobře sehráno, a hlavně slunce. Každá scéna bude brána v jiném místě, protože požadavek, kladený scenariem na strmost cesty, výšku stromů, směr světla, směr svahu louky atd. nebude uskutečněn na jednom kousku Krkonoš.

Máme-li scenario takto do podrobností vypracováno, můžeme postupovat jako filmaři z povolání, t. j. filmovat podle situace, na př. napřed konec, potom začátek a potom různé detaily — podle toho, v jakém pořadí za sebou najdeme vhodná místa. Cestu nahradíme v určitých úsecích sjezdem podle lesa (aby bylo více světla) a pomáháme světlosti obrazu jak umíme.

Každou scénu napřed se svými spolupracovníky, dobrými sportovci, prostudujeme a vyzkoušíme. Zpozorujeme, že můžeme ve filmu skládati detaily, na př. obličej jednoho, profil těla za prudké jízdy jiného lyžaře — za určitých podmínek jednotnosti dresu atd.

Vidíte, že filmový amatér může i ze sportovní fotografie vhodnými záběry a přemýšlením vytvořit něco více nežli sportovní reportáž. Vznikne tak cenná věc, za kterou se nemusíme stydět.

Přírodu beřeme do hry jen při nejtypičtějším jejích projevech, tedy stromy silně ojiněné, větve prohýbající se pod sněhem, blyštící se ve slunci. Je-li poloslunce, polomlha, nedělejme raději ničeho. Vždy se snažme, aby mezi námi a filmovaným nebyl jen vzduch, ale prostor — větve, stromy, lidé. Nefilmujeme jednoho, ale několik lidí, za sebou jedoucích, aby ve fotografii bylo tempo, pohyb. Nejobtížněji se inscenují pády, protože uměle nikdy tak nedopadnou, jako staly-li se nepředvídaně.

Filmování závodů, na př. ve skoku, vyžaduje dvou filmových amaterů, jednoho nahoře u můstku, druhého dole na doskokové části. Také zde třeba připravit scenario. O tom ale zase jindy.

Nefilmujte vše, co vidíte; počítejte, přemýšlejte, nikdy nepracujte náhodně. Dá to více práce, brzdí to lidskou nedočkavost, ale stojí to za to. Dostaví se výsledky, které potěší vás a vynutí si respekt u druhých — a to je přece cíl každé lidské práce.

Nad mořem mlh.

Nad zavřenýma očima země ztišení stojí a mlčí. Nerozvláté vlasy pohlcují světlo slunce, paprskovitě klesajícího k hladině bílého moře. Kolem jsou hory, svět v podobě několika ostrovů, na nichž není života krom živé krásy.

Na rozhraní Míru a Pokoje stojí a mlčí. Země v bílých šatech pronikavě zapadá do očí.

»Hleď! Dole pod námi končí svět. Nezdá se ti, že v horách se chápe z části Nekonečno?«

Moře není tak vzrušující a pobřeží není nikde tak rozbouřené, tříštící se do tisíců hran.

Věčný proud světla zalévá hlavy na skále. V duších to páli a hoří.

»Hleď! Čí ruka hladí rozpálené spánky? Když naše oči

hledí na bílé čelo hor, proč náhle nemyslíme na nic, zcela na nic?«

Oltář zimy stojí a mlčí.

»Hleď! V údolích je tma a mlha je dusí. Ráno se probudilo těžké, ale zde na skále se tíha a život s lidmi změnil v píseň ticha a volnosti.«

Není duše, která by nenašla v horách slova k modlitbě bezmocnosti. Daleko, daleko koráby našich duší plují po bílém moři mlh; vše je tak tiché! Hlas větrů a lidí — vše je pokořeno.

»Hleď! Za vteřinu lze najít na této skále vše, k čemu jiní potřebují většinu svého života.«

Dále v údolích odpočívá těžký svět lidí. V lesích se větve

zdobí stříbrem jíní. A jak stojí na skále nad zavřenýma očima země a mlčí, srdce se proměňuje v loďky, které plují a plují — — —

Hlavu proti slunci, oči nastavené paprskům, svazujícím lidskou duši s prostorem nad zemí.

Země jakoby skutečně zapadla v bílých vlnách, pokojně ležících až k úpatím nejvyšších hřebenů Krkonoš.

Kolem je ticho, i hory mlčí. Je něco velikého nad hranicí země, něco, co může cítiti jen ten, na kterého samy čekají.

Lyžaři čekají na tebe stále!

Nejen v bouřích, kdy s nimi srůstáš a sílíš, ale i ve sluneční záři.

Co to kolem přechází? Ne, neskláněj hlavu, neustupuj před sluncem — dosud nikdo neklesl pod přemírou krásy.

Kam se ti chce doběhnout? Kam chceš utíkat? Vždyť čekáš, vlastně nic jiného nečiníš, nežli že čekáš. Den uteče, mlhy vystoupnou a vzpomínkami se neuživiš. Čekáš tedy, že se jednou budou moci všichni lidé přeroditi krásou a horami, aby nebylo tolik násilí na celém světě?

Pohlédni k zemi, ale nezavírej oči před pronikavým světlem sněhu. Čekáš, že jednou budou moci zůstat oči otevřené stále — i před nejprudším světlem — aby jimi mohla prouditi radost se štěstím?

Čekej, dočekáš se! Zatím volej na nemocné, neboť veliká je moc slunce na vysokých horách.

A. Z. Václavík. (Foto: prof. Sláva Kovář.)

Není to jako zasněžená krajina? Přesypy písku u oasy In-Salah v Africe. Foto H. M.

Lyžařství v Africe.

První lyže se objevily v Africe, když se as v roce 1860 pokusil jeden v Mnichově rozený Nor přejetí na lyžích širé přesypy saharské.

Pojmy Afrika, lyže a sníh stále se nám ještě nějak divně rýmují. Vzdor tomu má však Afrika své lyžařské půvaby, a sice půvaby lyžařství »na sněhu« a »bez sněhu«. Lyžařským rájem »bez sněhu« jsou písečné pláně Sahary, jejíž vzdušný písek je dobře sjízdný pro lyže, což vystihla již kdysi francouzská armáda se svými zvláště k tomu účelu konstruovanými lyžemi. V kruzích severoafrických kolonistů nalézáme pionýry, chválící ve všech toninách půvaby »lyžařského sportu na písku« a »lyžařských sjezdů po písečných dunách«. Vzpomeňme ostatně známých pokusů německých myslivců při lovu pobřežního ptactva v dunách Severofřízských ostrovů najmě Amrumu, Rõmu a Syltu.

Existují však v Africe zcela »regulérně« zasněžená horstva a i pravá eldoráda lyžařská. Nemusíme při tom mít na mysli výšky masivů pohoří Ruwenzori nebo Kilimanžara, ačkoliv by to snad byly superlativy afrického lyžařství. Na horu Kibo, vrcholící 6010 m n. m. v., po prvé vystoupili na lyžích dva známí mnichovští lyžaři — Siegi König a Walter Furtwängler (viz článek »Výškové rekordy« v loňském ročníku našeho časopisu). Manželé Radiisovi použili rok před tím lyží k počátečnímu výstupu na zmíněnou horu Kibo.

Pravé terény lyžařské jsou vlastně v oblasti Kenye. Musíme ovšem vystoupiti již dosti vysoko, abychom v massivu Kenye dospěli k většímu horskému jezeru, v jehož okolí jsou rozsáhlé a krásné lyžařské terény.

Od roku 1922 vede z centra východní Afriky, města Nairobi, krásnými lesy, okolo útesů a propastí přes útlunu Chogoria dobrá autostrada až k tomuto jezeru, kde v době od konce července až do poloviny února v blízkosti velkého státního hotelu

rozvíjí se lyžařský život, jak jsme u nás na něj zvyklí.

I jižní Afrika má svůj »Engadin« ve výši 1800 až 2000 m n. m. v., vrcholícím Fontejnském pohoří u afrického Worcestru. Kraj ten objevili v Africe usedlí norští kolonisté a začíná již míti svoji sportovní marku.

Avšak těžiště afrického lyžařství tkví v severní Africe. V pohoří alžírského resp. berberského Atlasu lyže skoro zdomácněla. Přišla tam asi před třiceti lety za dost nepříjemné příhody, kdy v okolí Blidy vánice odřízla v horách skupinu turistů od světa. Musela být vypravena pomocná výprava, kterou vedl v Alžíru usedlý Nor Hagbart, zástupce norských dřevěných výrobků. Spousty sněhu a ideální terény lyžařské vnikly Norovi myšlenku zavésti zde perlu svého domácího průmyslu — lyže. Za nedlouho povstal »Ski klub Algérien«, který asi po dvou, třech letech měl skoro 250 členů. Postavil v pohoří Atlasu, blízko města Blidy (čítajícího asi 20.000 obyvatel a ležícího na železniční trati as 50 km od Alžíru), ve výši as 1550 metrů, na t. zv. Refu Erea, krásnou útulnu, kde se dokonce i půjčuje lyžařská výzbroj.

Sněhové poměry jsou zde prvotřídní, takže každoročně odbývá se zde »africké lyžařské mistrovství«, o němž jsme již letos v tomto ročníku referovali. Přijíždí k němu ve zvláštních vlcích z Alžíru velké množství diváků. Jistě jsou lyžařské terény Atlasu nejpitoresknějšími terény lyžařskými na světě. I když nevidíme snad Beduiny, jak v bílých burnusech mrskají tu kristianky, je to dojista dosti fantastické, můžeme-li pod staletými cedry — abych neřekl pod palmami! — sjeti střelou*) dolů do

*) Používám zde českého výrazu místo německého slova »schuss«.

údolí, kde bleězelené cedrové lesy sklání se k oranžovým hájům a průlinami mezi listím leskne se v dále ocelová hladina moře. Na terase hotelu »Les Glaciers« můžeme pak tváří v tvář bílým berberským velikánům dokončiti své opalování africkým sluncem.

Jak vysoko je vyspělé dnes africké lyžařství, dokazuje okolnost, že nedávno jeden z nejlepších cvičitelů školy Schneidrovoy, Walter Wessiak z Inns-

brucku, byl jako cvičitel povolán do Alžiru, aby do panstva alžírské smetánky tak dlouho vtloukal naše bílé umění, až je výmazy pomalují zelenými a fialovými modřinami, což s hnědou »africký« opálenou lyžařskou pleť dá zajisté nejkrásnější a nejmodernější symfonii pleťové barvy.

Dle dat ze »Sport d'hiver«. Ivan Komárek.

Dr. O. BRAUNER:

Jak se lyžařilo v Čechách před čtvrt stoletím.

V dnešní době, kdy jízda na lyžích stala se jedním z nejpopulárnějších a nejrozšířenějších sportů, těžko uvěříme, že před čtvrt stoletím nebylo možno napočítati u nás v Čechách skutečných lyžařů ani plnou stovku. Několik lyžařů v Krkonoších, několik v Praze a v Plzni a to bylo vše. Dnes, kdy jen ve Svazu lyžařů RČS. organisováno jest na 26.000 lyžařů, kdy jezdí na lyžích staří i mladí, jistě nebude nazačímavá retrospektivní vzpomínka, jak jsme lyžařili před 25 lety, tedy jistě v době nedávné, ale zase velmi dlouhé, která postačila, aby lyžaření u nás nabylo tak velkého rozmachu.

A nyní krátce si povíme, jak tehdy před 25 lety jezdilo se na příklad z Prahy do Krkonoš. Tehdy nejezdily žádné sportovní rychlíky. Cesta do hor i zpět ve vagonech bez toalet s nástupními dvířkami se stran byla skutečnou torturou. Popíši vám krátce takový výlet do Krkonoš. Odjíždělo se obyčejně v sobotu odpoledne a do Vrchlabí přijelo se asi o půl dvanácté v noci a po sehnání saní jelo se do Špindlerova Mlýna, což trvalo asi dvě hodiny. Jediným hotelem, kde bylo možno dostati tehdy občerstvení, byl v Bedřichově hotel »Koruna«. Ostatní hotely nebyly většinou zařízeny na přijímání hostů v zimě. Tam tedy dostali jsme čaj a po chvíli odpočinku a zahřátí se po dlouhé cestě v otevřených saních, připjali jsme si lyže a za úplné tmy dali jsme se podle telefonních tyčí na cestu k Petrově boudě. Bouda tato byla jedna z málo hotelů a buď v zimě otevřených, kde sice bylo již tehdy lze všechno dostati, ale nebylo-li předem příchodu hlášeno, musel se lyžař spokojiti pouze s nevytopeným pokojem. A tak, když jsme po namáhavém stoupání konečně kolem 5. hodiny ráno dorazili k Petrově boudě a po dlouhých pokusech dostati se do této, mlátili jsme holemi do dveří a kopali též střídavě botami, až nám ospalým podomkem bylo otevřeno, museli jsme vzíti za vděk pěkně promrzlý pokoj, abychom si alespoň na nějakou hodinu odpočinuli. Že jsme si zuli boty a zalezli pod peřiny v šatech, nemusím ani podotýkati. Po krátkém odpočinku, ani jsme se neoddávali žádné toaletě, ježto voda byla obyčejně při větších mrazech v umývadle zmrzlá a hned po snídani dali jsme se na další turu, abychom volného dne co nejlépe užili. Po cestě museli jsme se stravovati z vlastních zásob, ježto, jak jsem již řekl, většinou boudy nebyly zařízeny na přijímání hostů v zimě a tak před 30 lety byla Labská

bouda pustá a příkladně v hotelu u Sněžných jam, kde bylo v létě možno dostati co hrdlo ráciho, vína od Moselského do šampaňského, v zimě bylo vše zavřeno a jen v kuchynce bydlel pan Adolf se ženou a dvěma dítkami a se psem a co jediného mohli lyžaři nabídnouti, byl kus chleba a čaj s báječným, daleko páchnoucím rumem. Až teprve v pozdější době bylo možno též v některých boudách dostati nocleh i stravu a jistě i naši mladší lyžaři se pamatují, že na příklad v Labské boudě v zimě sedávalo se jen v místnosti, která byla utvořena ze dvou prázdných pokojů.

Tak jsme přešli hřeben Krkonoš, nepotkavše nikde živou duši.

Odpoledne bylo zase třeba rychle sjeti dolů na nádraží a běda, když někdo přišel pozdě k vlakům, které odjížděly asi kolem 5. hodiny odpolední. Pak musel použiti vlaku, který odjížděl na př. z Roketnice asi o 8. hodině večer, při příjezdu do stanice Jilemnice-Martínice čekalo se nekonečně dlouho na vlak jedoucí do Oseku, kde opět bylo nutno vyléztí a dlouho čekati a tak ubohý lyžař ukončil svoji pouť o 6. hod. ráno zase na severozápadním nádraží. Ale to nám nevadilo, abychom zase, pokud to bylo možné, jeli příští sobotu do Krkonoš.

Tehdy bylo velmi v modě jezdit také na Benecko a odtud přes tři kopce do Mísečné boudy k Rennerovi. Byla to obvyklá cesta těch několika málo nadšenců, kteří nehleděli nic na posměšné poznámky boдрých Pražanů a jezdili jako pionýři tohoto krásného sportu ve volných chvílích na Krkonoše. U Rennera na Mísečkách před přestavbou boudy vypadalo to také velmi idylicky. Tam tehdy neměli žádných kamen v pokojích a jediný způsob vytápění byl pomocí petrolejových kamínek, jež pokojská přenášela z pokoje do pokoje a rozradostněným lyžařům nezbyvalo, než po jejím odchodu pěkně otevřítí jednoduchá okna a zase vyvětrati vůni po petroleji. Bouda ta byla tak neprodyšně utěsněna, že když ráno obyvatel pokoje čís. 1 kýchl, tak čís. 5 pěkně mu přálo »pozdrav Pán Bůh«. Samozřejmě, že i tam bylo možno v umývadle se umýti, jen když se vám podařilo prorazití led. Často odneslo to také umývadlo. A to bylo příčinou, že museli lyžaři tehdy nositi pěkně napečované baňochy, v nichž nosili nejen jídlo, ale i teplé součástky oděvu, jichž tehdy bylo v značné míře používáno. Dnes, když uvidíte lyžaře, jak má

pouze lyžařský dress a nanejvýš windjaku a místo baťochu t. zv. bludnou ledvinu, a již nic a nemá strach před zmrnutím a viděli byste, jak tehdy se jezdívalo do hor, pak teprve byste si utvořili názor, jak časy se mění. Tehdy většinou lyžaři byli velmi teplé oděni a hlavně na teplé čepice byl kladen značný důraz. Také všelijakých rukavic nosil lyžař navlečených celou řadu. Pokud se týče dam, byly tehdy tyto na tom velmi špatně. Dnes na větší vzdálenost lyžařku od lyžaře nerozeznáte. Ale tehdy ještě nosily dámy na hlavách klobouky, dále dlouhé sukně a velmi dlouho trvalo, než se ujalý mezi lyžařkami kalhoty. Ovšem, když již mnohé na túrách je nosily, přece v městech choditi v nich se neodvážily, nýbrž musily mít přes ně sukénky, které pak sňaly a nosily v baťohách. Prvé pak průkopnice nošení kalhot i v městě po cestě na nádraží nebo z nádraží zkusily muka hrozná, ježto byly vystaveny obvykle ošklivým poznámkám. A dnes nejen že si toho nikdo nevšimne, nýbrž byla by nápadná ta žena, která by nesla lyže a měla sukně.

Tehdejší lyžařská výstroj byla velmi jednoduchá. Lyže byly opatřeny bindinkem, jak se tehdy vázání říkalo a to rákosovým t. zv. tonetovým. Postranice na lyžích sloužily nejen k držení špičky boty, nýbrž pomocí zvláštního plochého želízka, jež k postranicím se přitahoval obyčejnou dvoukřídlou matkou, byl též přidržován ohnutý rákos, potažený koží, který sloužil k držení podpatku boty. Brzy však bylo u nás zavedeno vázání krkonošské či Balatta zvané, jehož ještě dnes zhusta se užívá. Jako opory užívalo se tehdy přes dva metry dlouhé bambusové hole, opatřené dole řádným bodcem s malým, plným plechovým kroužkem, který měl zabraňovati zapichování se hole do hlubokého sněhu. Jízda s takovým bidýlkem s vrchu, hlavně na tvrdším sněhu ještě ušla, avšak stoupání do vrchu, hlavně když bylo hodně sypkého sněhu, bylo obtížné.

A teď ještě v rychlosti přelétnu také na Šumavu, kde kolem roku 1907 bylo pouze jediné místo, kde

lyžařství se pěstovalo, a to u Prokopa na Špičáku, jak tehdy se říkávalo u otce Prokopa. Tam několikrát za zimu dojížděli pražští lyžaři a později také plzeňští.

Tehdy ovšem nestál dnešní velký Prokopův hotel, nýbrž pouze tak zvaná »Prokopárna«, přízemní to bouda, již polovice byla bytem otce Prokopa a v druhé polovici byla hostinská místnost a kuchyň. Ovšem ti první lyžaři, jichž tam jezdívalo něco kolem deseti, používali pokoje Prokopova, ježto nestálo za to ve velké místnosti topiti. Po veselých přátelských večírcích a vypravování o zážitcích celodenního lyžářství, jehož tajemství nebylo ještě tehdy dokonale objeveno, museli unavení lyžaři ještě jednou do zimy, ježto bydlelo se tehdy ve vilce, která byla vzdálena od Prokopárny asi 100 metrů. Za svitu blikavé lampy bořili jsme se častokrát až po pás do čerstvě napadaného sněhu a pak nás čekalo zdravotní spaní ve vymrzlých pokojích, které byly opatřeny pouze jednoduchými okny. Druhá okna jsme nikdy, to jest alespoň po dlouhá léta neviděli, ač otec Prokop stále tvrdil, že je má na půdě. Ovšem nikdy nám neprozradil, že jsou beze skla.

Špatné železniční spojení na Špičák bylo příčinou, že pražáci již od počátku spíše inklinovali do Krkonoš, nehledě ani k tomu, že v Krkonoších bylo také daleko více lyžařských středisek, jako Vysoké nad Jizerou, Jilemnice, Benecko, Nový Svět-Harrachov, Špindlerův mlýn, nepočítaje v to horské hotely a boudy na hřebenech Krkonoš.

Tak asi vypadalo lyžářství u nás před čtvrt stoletím a musíme býti proto vděční všem těm, kteří mají zásluhu, že lyžařství u nás tak rychle se rozšířilo a že v době, kdy dříve v zimě neodvážil se nikdo ani za brány pražské, dnes, napadne-li sníh, můžeme napočítati na tisíce lyžařů jen kolem Prahy. A není-li sněhu v Praze, pak naši lyžaři každou sobotu naplňují lyžařské vlaky, jež je odvázejí tam, kde na bílých pláních si odpočinou po týdenní námaze od dnešního rychlého životního ruchu.

Na Jezerní Stěně (Šumava) r. 1906. p. Maisler, † Dr. Mandl s paní,
Dr. O. Brauner. Foto † Dr. V. Prachenský.

Príspevek k dějinám bruslařství a Bruslařského Závodního Klubu v Praze.

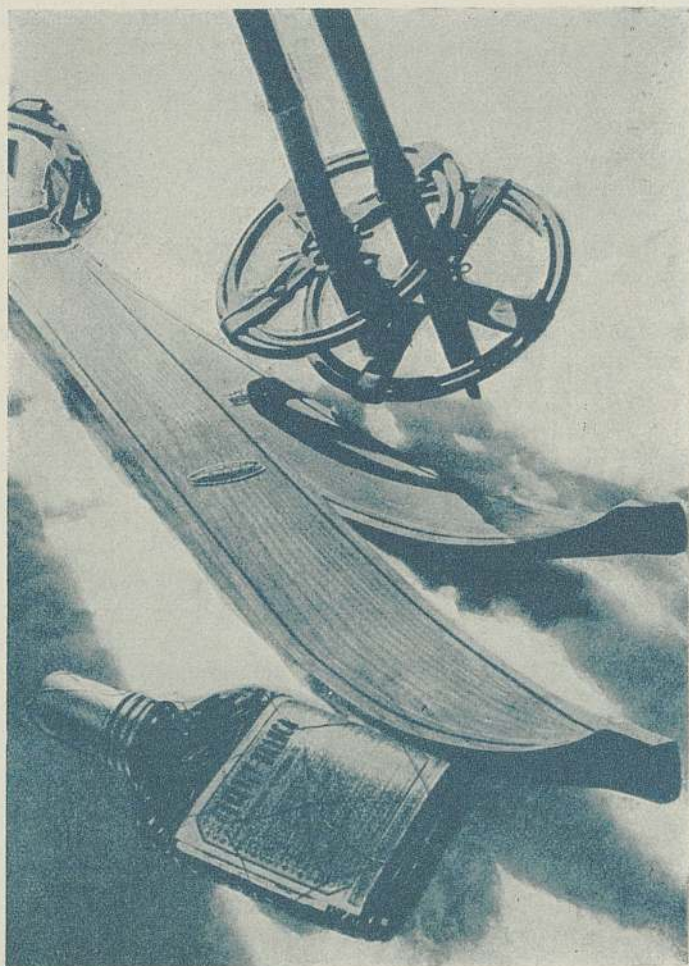
Vedle jízdy koňmo, lovu a šermu jest bruslení jedním z nejstarších sportů. Již z nálezů praehistorických v Čechách a na Moravě jest známa brusle koštěná, která pozůstávala z hnátu po jedné straně přibroušeného a oježděného s otvory po stranách pro řemenky.

Podobné nálezy jsou známy ze Švýcar, Frizska, Německa, Skandinávie, Polska i slovanských Alp. Praobyvatelé zemí těch znali však vedle bruslí i sněžnice (krokve, kropje, váfy), i kosle či kúse (dřevěné brusle na ušlapaný sníh, cesty atd.), jakož i lyhy a lyžiny ku vlečení nákladů po sněhu. To bylo již v dobách římského imperia. Ve Skandinávii, Laponsku, severním Rusku (poloostrov Kola), Sibiři, Kamčatce, Aleutech vyvínovala se již lyže právě jako pololyže severní Ameriky.

Nás Slovany musí zajímati, že v pradobách bylo období, kdy mezi bruslí, koslí a lyžemi bylo poměrně malých rozdílů, zejména, kdy lovec po zamrzlých tundrách, močálech, rybnících, nohu ozbrojil klouzajícím nářadím, které

zamezovalo zapadnutí do tvrdého sněhu, ledu, zmrzlého močálu atd.

Jen tak je vysvětlitelné, že u Poláků se slovo »lyžvie« zachovalo a vyvinulo pro brusle, kdežto slovo též čistě slovanské »narty« se zachovalo pro lyže. »Lyhy« a »lyžiny« u nás dochovány pouze pro saně, resp. jich součást. Od Kamčatky až do francouzských Alp dochováno praslovanské slovo lyže, lughe (italsky, rhätorománsky pro saně), a francouzsky luges (čti lýž) taktéž pro saňky. Ještě za Walwosora (Laus Carantaniae, kniha Lob des Landes Kärnthen) jezdili Slované korutanští před rokem 1600 tak znamenitě jak Skridfinové (lyžeci, sklízalači a drsalci). (Bibliotéka Musea Král. Českého.) Slova sklízalači a drsalci znamenala u Slovanů severoitalských (kol Udine) a alpských v posledních staletích již jen bruslaře na leď, protože u Slovinců lyžba pro mírné zimy a periody bezsněžné přišla takřka v zapomenutí. Ve sbírce praděda dnešních Windischgrätzů bylo několik párů lyží,

Až pojedete do hor, nezapomeňte vzít s sebou kapesní lahvičku FERNET-BRANCA. Kalíšek FERNET-BRANCA ve sklenici vody, šálku kávy nebo čaje, udrží Vás svěží po celý den.

Pilnáčekův
OHOL

všude první
pro své
nedostižné
vlastnosti

Dává hustou
neschnoucí
pěnu! Při
použití
nepálí,
pleť vláční

Ideální
oholení

drslí, koslí a bruslí z dob Walwasora. Předměty tyto získal v letech 1890 hrabě Walterskirchen v Klagenfurtu (Celovci), u kterého jsem je svého času obdivoval.

Bruslení v pravěku na bruslích z kostí se u nás udrželo mezi mládeží nejen do středověku, ale i do dob nedávných. Zdá se, že i u nás bylo dvojího užití kostěných bruslí právě tak, jako u Slovanů Pobaltských (Vendů, Sorbů, resp. Srbů Lužických, Kašubů atd.), Slovanů v Pověslí atd. Kostěných bruslí užívala mládež i velcí k vlastnímu bruslení, pak ale k sáňkování na ledě, při čemž se sáňkující odrážel 2 tyčkami (s bodci) o led, sedě při tom v dřepu. Ano i sanice z dřevěných koně, vola i jiných zvířat užívány k sáňkování po ledě. (Souvislost slova sanice s tvarem saněk, rohaček, lyžin.) O tom existují v Německu mnohá pojednání i musejní komentáře odborníkům neznámá. V Museu Král. Českého jsou též kostěné brusle a naši archeologové o nich psali. Vedle kostěných bruslí užívala a užívá však mládež česká, moravská a na Slovensku i dřevěných bruslí (koslí), tedy bez železné součásti. K bruslení po dřevě na silnici zasněžené a umrzlé i po ledě v odlehlých krajích Čech, Moravy a Slovenska dodnes jsou v užívání. Zdá se, že dřevěná brusle povstala přímo z kostěné.

Snad jsem se však rozepsal trochu do široka ve stati, která byla vlastně věnována pouze bruslení a tak se vracím k tomu, co vím o bruslení ve středověku u nás. Jest zvláštní, že v dokumentech historických ze středověku jsou zmínky o cestách českých pánů a vyslanců (jak králů, tak velmožů Rožmberků), že tito uviděli v Holandsku něco u nás zcela neznámého, totiž bruslení. Odtamtud tedy po několikráte přivezeny na dvory šlechticů brusle. Za Rudolfa II. konán v Praze karneval na ledě, kde též bruslaři »pro kratochvíli jezdili«. Od roku 1700 lze bezpečně sledovati rozšíření bruslí po celých Čechách, Moravě i Slezsku, kde jich užíváno na rybnících i řekách. Stará vyobrazení ze 1758 a 1800 pocházející z Čech, znázorňují bruslení na rybnících i řekách (zámek v Litomyšli, Horšovské Týně, sbírka art. svob. pána z Krausů v Pardubicích atd.). Brusle nízké, zobákovité, šnekovice, »dřeváky« řemením připevněné. Vyskytují se i nádherné brusle (1820), předek tvaru labutě (zámek v Heřmanově Městci, kde i 3 páry lyží již 1894 zjištěny) zlacené.

Velice zajímavé jest, že v Čechách a na Moravě bylo v letech 1850 až 1880 po venkově více bruslařských spolků, klubů neb bruslařských odborů, »Besed«, »Sokola« i jiných korporací, než později, na př. v letech 1890 až 1910. V zimě se bruslilo v Čechách na střelních střeleckých jednot, na rybnících, na zavodněných loukách, starých ramenech řek a říček, těšinách atd. Stálo by za to, než všechny ty babičky a ti dědečkové, kteří toho jsou pamětníky, zemrou, vzpomínky ty sebrati, ale i v starém haraburdí, železe, na půdách, u vetešníků atd. staré brusle zachrániti.

Sám se pamatuji, kde všude se bruslilo za mých dětských let v Praze, i jak se bruslilo, vždyť jsem byl od 5 let bruslařem. Zdá se mi, že zimy bývaly přísnější a pravidelnější. Řeka zamrzla každý rok a bruslilo se na ní všude. U Vyšehradské skály bývalo mezi rokem 1875—1890 ke stu saní, zeleně natřených, na kterých obecnstvo za malou odměnu, rovnající se dnešním pár haléřům, po řece vozeno bylo. Bodří Podskaláci sami byli obruseni, zřizovali kluziště, zametali led, buďovali z ledu, sněhu neb i prken šatny (quadruby), pořizovali lavice a hlavní věc: půjčovali brusle! Sta bruslí viselo na stojanech a obecn-

stvo si je vypůjčovalo. Těch starožitných modelů! Vše na řemeny. Šroubovek nebylo. Merkurek, halifaxek — toho všeho nebylo. Halifaxka, původní americký patent a model »přišel« do Prahy teprve 1884. Těch však používali pouze zámožní lidé v klubech (Český Veslařský, International Rowing Club, Klub cyklistů Smíchov atd.). Pro nás pány kluky a studenty byly šnekovky, dřeváky, šroubovky, čunderky, šlajfky vzácným ideálem. Často měli 2 hoši pár bruslí dohromady a pak se jelo o jedné a druhou nohou se odráželo botou. Ve starých domcích v Podskalí by se z tehdejších půjčoven našlo ještě mnoho zajímavého.

Obecnstvo mělo smysl pro krasobruslení a těšilo se zejména tančení čtverylek, besedy, lanciers na bruslích veliké oblíbenosti. Celá řeka bývala serií kluzišť s fábory, červeno-bílým praporem, smrčím a smrčky, nezbytným flašinetem, párkářem s kotlíkem, preclikářem (tenkrát se nosila zásoba preclíků na sáhové tyči), a někdy se vařil i čaj neb čepovalo pivo. Celá Praha bývala v neděli na Vltavě. Tenkrát arcíř nebylo dnešních nábřeží. Vedle kluziště na řece byl velký počet kluzišť »polejvaných« v zahradách, v příkopech opevnění (na šancích, ve fortifikacích atd.).

Šlechta bruslívala na velkém rybníce v Královské Oboře (Stromovce), kam sta equipáží dojíždělo, byl-li sníh, i nádherné kavalkády saní. Tehdejší ostrov uprostřed rybníka, i bývalá hráz (silnice v okruhu kol bývalého rybníka) stojí dodnes v parku. Příkopy opevnění táhly se tehdy kol celé Prahy, hlavně od Koňské brány k Slepé bráně, Vyšehradu atd., na Hradčanech, za Strahovem atd. Tam bylo množství kluzišť. V zahradách na ostrově Barvířském (Žofín-Slovanský), na Střeleckém, Židovském, Primátorském, v Besedě, u Lötzschů na Příkopech (zahrada proti Panské ulici), na Štvanici (Benátkách), v Staré zbrojnici (dnes Tyršův dům), v zahradách paláců malostranských i hradčanských, v Panské ulici, v zahradách Teatro Italiano, v novoměstské, na Bezovce, v Rajské, v Kanálce (rybník v parku hraběte Ganala), v Kravině atd. atd. pěstěna krasojízda a zejména bruslení v párech.

Do let osmdesátých většina bruslí v Praze a v Čechách pocházela od pasířů a nožířů pražských, lepší druhy od Kačnera v Polici n. Metují.

V roce 1886 přišel do Prahy první model bruslí »Jaxon Haynes«, přivezl ho z ciziny tehdejší mistr krasobruslař inž. Fiedler (člen International Rowing Clubu). Halifaxkami a jaxonkami pozvednuta úroveň bruslení značně.

To bylo ovzduší, ve kterém v Praze bylo v roce 1880 mnoho kroužků i spolků pěstujících bruslení jakožto zimní »vedlejší sport. Veslaři Čes. Veslařského Klubu měli na Smíchově »Bruslařský Klub«, cyklisti »S. K. Smíchov«, Spojený Brusl. a Vesl. Klub »Regatta«, tehdy utrakvistický klub, »Sokol«, »Beseda«, Král. česká zemská taneční škola (inž. Link), Král. Česká Zemská Jízdárna, Vesl. Klub »Blesk«, atd. atd.

V té době (1880) zrodila se v hlavě studentů primy a secundy (B) c. k. reálného gymnasia v Jindřišské ulici (proti poště) myšlenka, utvořiti kroužek bruslařů-studentů pod hrdým názvem »Bruslařský Klub«. K těmto se pak přidali brzo hoši z ostatních středních škol, zejména ze Spálené ulice. Bruslení tehdy nebylo proskribováno jako později football, a tak nebylo překážek. Úřady si bruslíci mládeže nevšímalý i když měla odznak »bruslí« s nápisem »Bruslařský Klub«. Stanovy jsme si udělali sami, sami

jsme si je schválili. Na rozdíl od velkého Bruslařského Klubu na Smíchově říkali jsme si »Vyšehradský«. První členové byli tehdy hoši vesměs 12—13letí a sice: zakladatelé »Klubu« bratři Rösslerové, Rytíř, bratři Janzové, Erben, bratři Zavadilové, Vojtl, Odkolek, Kirchner, Reiser, Soukup, Kratina, Haupt, Muzika, Hampl, Goller, Novák, Senner, Jírovský, Paule, Semík, Hurych, Balek, Rabas, Vlček, Volkan, Svátek, Invič, Kašpar, Moucha, Müller, Brábek, Pardubský atd., ku kterým se přidalo několik starších bruslařů, kterým se »trainující« hoši líbili, jednak, že drželi pohromadě, byli veselí, nosili stejné čapky z bílého flanelu, pořádali »hvězdu« (centrifugu), žábu, brem-su, vlak, tandemy a závodili mezi sebou.

V roce 1884 nebyl »Bruslařský Klub« náš sice od úřadů uznán, ani si o stanovy zadati nemohl (pro mládí svých členů), avšak byl již zván na slavnosti, závody do jiných klubů jako uznávaný kroužek. Tehdy jsme byli již všichni abonenty na Střeleckém ostrově, měli jsme svůj odznak a mnozí i tmavěmodrý dress bruslařský. Tehdy se již nazýval Klub náš »závodní«.

V roce 1884 přidala se k nám skupina bruslařů (taneční kroužek Sedm Havranů) a byli jsme jako kroužek pod ochranou International Rowing Clubu na kluzišti ostrova Střeleckého, kde nám vyhrazena zvláštní klubová místnost a šatna (spravovaná sluhou ostrostřeleckého sboru p. Špačkem). (Pokračování.)

Zprávy župní a klubové.

Technická činnost Jihočeské župy Svazu lyžařů RČS na začátku sezony 1932/33. Po valné hromadě Jihočeské župy Svazu lyžařů, která se konala dne 3. prosince 1932 v Čes. Budějovicích, nenastalo v obsazení hlavních funkcí žádných změn oproti sezoně loňské. Předsedou byl opět zvolen Ot. Schrabal, místopředsedou Jos. Tubl, jednatelem Karel Podlaha, náčelníkem Alois Man. Hlavní odborné referáty byly rozděleny takto: referent soudců Ot. Schrabal, ref. cvičitelů Al. Man, ref. dorostu prof. Josef Pech.

Prvním župním podnikem byl podzimní přespolní běh v Táboře, který každým rokem vykazuje stále větší počet startujících. Tentokrát se běhu zúčastnilo 46 závodníků.

Doba před příchodem sněhu byla věnována teoretickým přípravám, jednak gymnastickým cvičením, která pořádaly jednotlivé kluby pro své členstvo, jednak přípravným kursům pro kandidáty soudcovství a cvičitelství. Ve dnech 5. a 6. prosince provedla župa teoretické čekatel-ské, časoměřičské a soudcovské zkoušky za vedení p. Boh. Zadáka ze Svazu lyžařů. Na základě zkoušek byli soudcovskými čekateli jmenováni: Jíra Josef (S. K. Kamenice n. L.), Ing. M. Kalina, Kocmoud Stan., Kubeška Cyril (všichni Čes. Skiklub Č. Budějovice), prof. J. Pech (Klub lyž. a saň. Tábor), Penc Jos. (Č. Skiklub Čes. Budějovice) a Valenta Theodor (KČST Písek).

Stejně jako v sezoně loňské, tak i letos zamýšlela Jihočeská župa provést celožupní lyžařský vánoční kurs ve Volarech. Loňského roku zúčastnilo se kursu 79 osob

a letos i přes špatné vyhlídky na sníh před vánocemi přihlásil se opět velký počet členstva téměř ze všech klubů, v župě sdružených. Bohužel, špatné sněhové poměry nedovolily uspořádání kursu, takže tento musil být těsně před vánocemi odřeknut.

Cvičitel-ské zkoušky, které se v Jihočeské župě dosud nikdy nekonaly, byly po prvé provedeny ve dnech 7. a 8. ledna t. r. v Nové Peci. Přihlásilo se k nim 12 absolventů přípravného cvičitelského kursu. Zkoušeli: Za COTS B. Zadáka, ze župy Man, Kocmoud, Hansa.

Ale ani stránka závodní není zanedbávána. Český Skiklub v Č. Budějovicích, který má stále ještě největší počet závodníků, umožnil letos závodníkům a zejména dorostu dobrou závodní přípravu na podzim (cvičení v tělocvičnách a trainingové běhy) za vedení zkušeného závodníka Kubešky. Týž klub postavil letos na úpatí Smrčiny můstek pro skok, takže i tato dosud zanedbávaná disciplína bude nyní pěstována.

Župní termínovou listinu závodů zahájil dne 15. ledna lyžařský odbor KČST. Čes. Velenice svým turistickým závodem v Novohradských horách, které pro svůj pěkný a snadno přístupný terén budou jistě nyní též hodně lyžaři navštěvovány. Řadu dalších závodů připravují jednotlivé kluby.

Závod o přebor župy provede Jihočeská župa letos ve vlastní režii, jeho provedením tedy nepověří žádný klub. Organizační výbor bude složen z pracovníků jednotlivých klubů. Od pořádání veřejného závodu bylo pro letošní se-

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

LYŽE

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE - SÁNKY
TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28. • JILEMNICE.

zону upuštěno, poněvadž v jižní Šumavě jest stále ještě nedostatek vhodných ubikací, kde by bylo možno řádně ubytovati velký počet závodníků a hostů.

Kromě závodů, uvedených v termínové listině Svazu, připravuje župa středoškolské závody ve větším rozsahu.

Řada jihočeských ústavů přislíbila již účast svých závodníků. Dosud největší počet přihlášených jest ze škol tábořských. Pro konání závodů bude vybrán terén u Milčína. Přesný termín bude stanoven po dohodě jednotlivých profesorů se župou.

Al. Man.

Závody.

Přebor Západočeské župy Svazu lyžařů konal se dne 26. února na Špičáku. Celková účast 72 závodníků. Závody konaly se za velmi krásného počasí na prachovém sněhu.

V ý s l e d k y :

I. t ř. 12 k m : 1. V. Zizius, S. K. Plzeň, 1.09.45, 2. N. Lang, Skiklub, 1.31.20.

II. t ř. 12 k m : 1. K. Kreus, Sněhaři, 1.04.52, 2. Jar. Zajíč, Skiklub, 1.07.10, 3. Jan Svatoš, Sněhaři, 1.09.54, 4. K. Lang, Sněhaři, 1.11.03, 5. K. Wimmer, Sněhaři, 1.11.28.

III. t ř. 10 k m : 1. Jar. Kobes, Sněhaři, 1.07.44, 2. Královec, Sněhaři, 1.08.29, 3. J. Weber, Sněhaři, 1.08.40, 4. J. Mráz, Sněhaři, 1.09.45, 5. V. Bureš, Sněhaři, 1.14.10, 6. Jan Macho, Skiklub, 1.20.03.

D o r o s t 5 k m : 1. Zd. Winter, S. K. Plzeň, 20.52, 2. J. Pretl, Sněhaři, 20.56, 3. J. Pagner, Sněhaři, 22.02, 4. V. Liebl, Skiklub, 22.40, 5. Škampa, Skiklub, 23.34, 6. O. Cipra, Olympia, 23.58.

Z e n y 5 k m : 1. Svatošová, Sněhaři, 23.27, 2. M. Faustusová, Skiklub, 25.33, 3. V. Cibochová, S. K. Plzeň, 29.16.

M l á d e ž 2 k m : 1. J. Chromý, Sněhaři, 6.44, 2. V. Louda, Skiklub, 6.48, 3. J. Kučera, Sněhaři, 7.43, 4. J. Zahradka, Skiklub, 7.53.

S k o k p r o s t ý : 1. N. Lang, Skiklub, 136'2 b. (19¹/₂, 22 m), 2. V. Zizius, S. K. Plzeň, 127'4 b. (20, 20 m), 3. Svatoš, Sněhaři, 91'— b. (23 p., 22 m).

S d r. z á v o d : 1. V. Zizius, S. K. Plzeň, 287'4 b., 2. Svatoš, Sněhaři, 251'— b., 3. N. Lang, Skiklub, 209'2 b.

Titul přeborníka pro r. 1933 a putovní pohár získal V. Zizius. Putovní pohár za nejlepší výkon ve skoku N. Lang.

Účast: 72 závodníků u startu, 62 u cíle. Z těchto I. a II. t ř. 30, III. t ř. 12, ženy 3, dorost 13, mládež 4.

Trati: II. t ř. 12 km, start a cíl u Prokopa, přes jeho loučku, pod můstky k Čertovu jezeru střídavým terénem, napříč jezera, těžkým cikcakem Pláň prolitých slzí, Nanseinin, mírný výstup Skalními moři, II. rozvodí, Juránkova chaha, okruhem k II. rozvodí, Gloriet, Arnova stezka a těžkým sjezdem v jižním svahu Špičáku zpět přes můstky a Prokopovu loučku.

III. t ř. 10 km, táž trať, bez okruhu na Svarohu.

Dorost, ženy 5 km, Prokop, Čertovo jezero, Girglhof, zde cíl.

Třída mládeže 2½ km, sjezd Prokopova loučka, otevřenými pláněmi k cíli na Girglhofu.

Trati byly nepřetržitě značeny a na význačných bodech osazeny hlídkami.

Resumé: Letošní přebory možno nazvati velkým úspěchem celožupní závodní činnosti. Účast závodníků byla rekordní, nikdy nebývalá.

V traťových soutěžích převaha Sněhařů, kteří mají lví podíl na umístění v běhu. Přijeli v počtu 21, až se naučí skoku, zasáhnou mocně i do závodu sdruženého.

KČST v Nové Pace pořádal v neděli 19. února 1933 I. lyžařské hlídkové závody o věčně putovní pohár (p. to-

várnika Fr. Schnabla), který získal KČST Lázně Bělohrad. Celkem startovalo 27 tříčlenných hlídek.

V ý s l e d k y z á v o d ů . 1. Muži na 12 km (do 32 let). a) Svaz. závodníci: I. Studenec, komb., v čase 47 min. 52 vt., II. Skiklub Praha 52.32, III. Skiklub Hradec Král., IV. KČST Bělohrad (získává pohár jako první vítězná hlídka KČST), V. S. K. Lomnice, XI. Skiklub Vysoké n. J., VII. KČST Nová Paka, VIII. KČST Hradec Král. — b) Kategorie hostů: I. Sokol Čistá, 52.8, II. Reálka Nová Paka, III. Sokol Pecka, IV. Sokol Nová Paka, V. Sokol Horka.

2. Muži na 12 km (přes 32 let): I. KČST Hradec Král. v čase 86 min. 53 vt.

3. Dorost na 6 km: I. Skiklub Jilemnice v čase 36 min., II. KČST Lázně Bělohrad, III. Sokol Horka, IV. a V. Skauti Nová Paka.

4. Ženy na 6 km: I. KČST Nová Paka v čase 52 min. 32 vteř.

5. Žáci na 4 km: I. Skauti Nová Paka v čase 45 min. 50 vt., II. Sokol Pecka.

Byl to první lyžařský závod, který podnikal zdejší odbor KČST a jak je viděti z velkého počtu startujících závodníků i z celého uspořádání, byl závod proveden bezvadně a proto přejeme další činnosti KČST v Nové Pace mnoho zřadu!

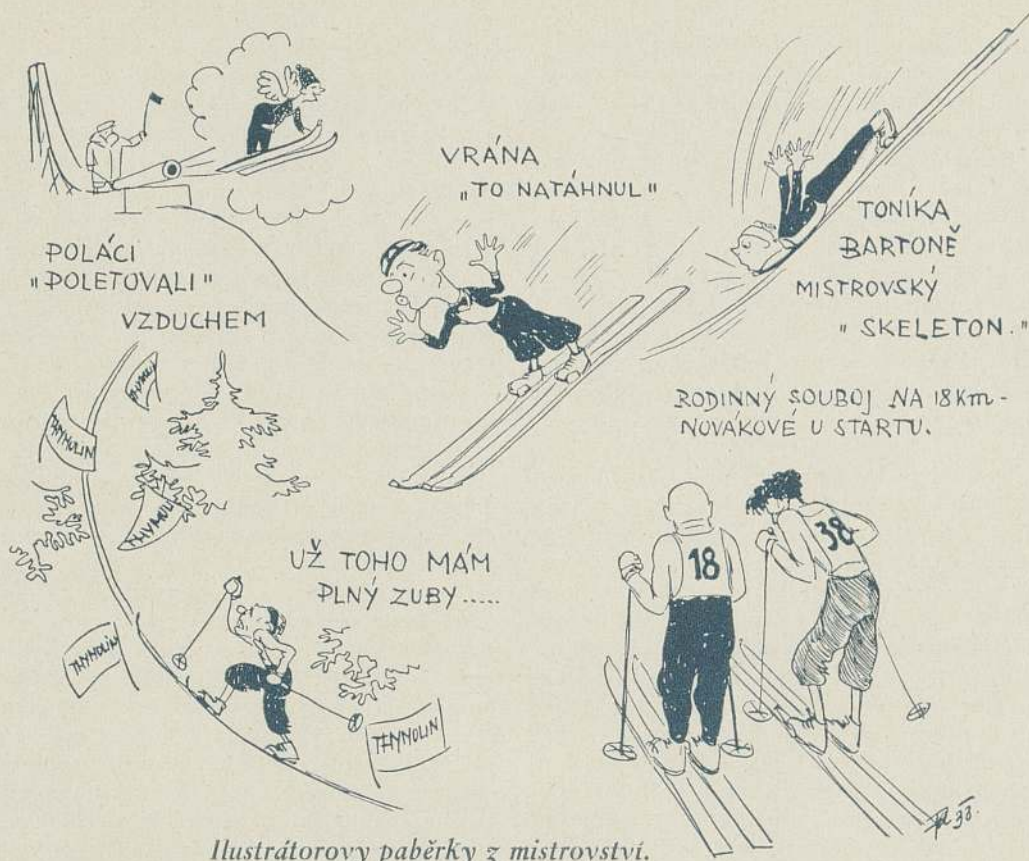
Lyžařský závod o mistrovství Svazu čs. důstojnictva v Praze byl uspořádán dne 12. III. ve Špindlerově Mlýně, na trati 18 km. Trať vedla od hotelu Slavie na Medvědí boudy, »školní cestou« přes Davidovu boudu a podél Bílého Labe a kolem boudy u Bílého Labe »Schneeschwegen«, zpět k hotelu Slavie.

Stav dráhy vzhledem k pozdnímu termínu závodu byl dobrý, jak ukazují také dosažené časy.

Startovalo 31 závodníků ve třídě II. a starších členů Svazu čs. důstojnictva a v I. a II. třídě hostů.

Přeborníkem Svazu čs. důstojnictva v běhu na lyžích stal se poručík I n d r á k, odbočky v Hranicích, který se umístil jako první ve II. třídě členů Svazu čs. důstojnictva, časem 1.24.09 hod. Druhým byl ppor. v zál. P u t e r l í k, odbočky Liberec, časem 1.24.39, třetí npor. S v á t e k, odbočky Praha, 1.30.04. Ve třídě starších členů SČD. obsadil první místo škpt. K a h a j, odbočka Cheb, 1.27.15, druhý major G r e g o r, odbočky Olomouc, 1.29.02, třetí škpt. K r č, odbočky Domažlice, 1.31.01. V kategorii hostů startoval v I. třídě Ing. V l á d a N o v á k, Vys. sport Praha, který samozřejmě dosáhl nejlepší čas dne 1.10.14, druhý E r l e b a c h, Č. Ski Klub Jilmence. Ve třídě druhé byl první Dr. Z d M é z l, Č. Ski klub Praha, časem 1.39.22. Závod vzdal pouze jeden závodník. Vrchním pořadatelem byl pluk. ing. V. Veselý. — Ubytování a stravování závodníků a pořadatelstva v hotelu Slavii bylo bezvadné.

Přebor Krkonošské župy Svazu lyžařů RČS. o Bedrníkův memorial konal se ve dnech 25. a 26. února 1933

Ilustrátorovy paběrky z mistrovství.

v Náchodě a pořadajícím klubem byl zimní odbor S. K. Náchod; výsledky závodů jsou tyto: Závod sdružený: I. Novotný (Ski Jilemnice) 265 bodů, II. Lukeš (Ski Jilemnice) 250,5 bodů, III. Kadavý (Ski Hradec Král.) 248,5 bodů. Závod na 18 km: I. Kadavý (Ski Hradec Král.) 1.03.18, II. Fišera (Ski Jilemnice) 1.04.57, III. Jech (Ski Jilemnice) 1.13.18, všichni za první třídu; druhá třída: I. Lukeš (Ski Jilemnice) 1.05.16, II. Kužel (Ski Jilemnice) 1.06.23, III. Novotný (Ski Jilemnice) 1.07.28; třída starších A: I. Böhm (S. K. Náchod) 1.29.53, II. Schneider (S. K. Náchod) 1.35.34, III. Dr. Bayerle (Lyžaři KCST., Náchod) 1.38.14. Závod na 10 km třída třetí: I. Vancel (Ski Jilemnice) 0.55.43, II. Caska ml. (S. K. Náchod) 1.00.18, III. Klečka (Ski Pardubice)

1.02.34. Závod dámy na 5 km: I. Valentová (Ski Hradec Král.) 0.29.33, II. Jurdová (S. K. Náchod) 0.31.55, III. Nejedlá (S. K. Nové Město) 0.33.28. Závod ve skoku prostém: První třída: I. Lukeš (Ski Jilemnice) 148,7, II. Kadavý (Ski Hradec Král.) 78,8, druhá třída: I. Novotný (Ski Jilemnice) 128,9, II. Kubát (Ski Jilemnice) 112,9, III. Máťátko (S. K. Dvůr Král.) 110,8, IV. Vranovský (S. K. Náchod) 98,9; třetí třída: I. Vancel (Ski Jilemnice) 95,2 bodů. Nejlepší čas v závodě na 18 km Kadavý (Ski Hradec Král.) 1.03.18, nejdelší a nejstylovější skok 47 metrů Lukeš (Ski Jilemnice). Sněhové poměry po čas závodů příznivé, obzvláště v neděli při závodě ve skoku, v sobotu během závodu traťového byla vánice. Uspořádání závodů velmi dobré.

Různé zprávy.

Bilance bulharského lyžařství. Lyžařská sezona v Bulharsku byla nedávno ukončena. Bulharští lyžaři ukazují rok od roku vzestupnou formu a při svědomité a cílevědomé práci v budoucnosti vyrovnají se brzy svým vyspělejším bratrům Čechoslovákům, Polákům i Jihoslovánům. Naše lyžaře bude jistě zajímat organizace bulharského lyžařství, které není dosud sjednoceno. Existuje totiž v Bulharsku jednak lyžařský svaz, sdružující samostatné lyžařské kluby, jichž je v celé zemi asi 15, s celkovým počtem asi 2000 členů, jednak lyžařské sekce jednotlivých sportovních klubů, jichž vrcholnou institucí je Bulharská sportovní federace. V lyžařských sekcích je asi dvojnásobný počet lyžařů než v lyžařském svazu. Dnes

se vyjednává prostřednictvím olympijského výboru o sjednocení veškerého lyžařství a zimního sportu a je naděje, že do příští zimy bude tohoto cíle dosaženo.

Proto konaly se letos v Bulharsku dvojí závody o mistrovství. Jedny pořádal lyžařský svaz a druhé sportovní federace. V závodech svazových bylo dosaženo těchto výsledků: 14 km: Račo Žekov 1.34.50 hod.; slalom: Fr. Menšík, známý česko-bulharský sportovec a lyžař, 2.31 min.; skoky: Nikola Dimitrov 25 m. Nejdelší skok dne měl sice Asen Cankov, 29 m, avšak při dopadu se lehce dotkl půdy, aniž by byl upadl. V celkové klasifikaci je na prvním místě N. Dimitrov a na druhém Fr. Menšík. Favorit závodu ve skoku a slalomu Žekov, který měl hájit

barvy Bulharska na závodech o mistrovství ČSR v Novém Světě-Harrachově, nestartoval. Bulharské listy odůvodňují jeho neúčast na závodech startem v ČSR. Žekov však, jak známo, v Harrachově nebyl.

Z lyžařského championátu Bulharské sportovní federace vyšel jako vítěz N. B o j a d ž i j e v (AC 23), který obsadil první místa všech mistrovských soutěží. Bojadžijev zvítězil v závodech na 20 km časem 1.55.10 hod., ve slalomu časem 1.40 min a konečně i ve skoku výkonem 215 m. Byl proto prohlášen mistrem Bulharska v jízdě na lyžích pro rok 1933. Jeho klub »AC 23« získal pohár bulharského ministerstva národní osvěty a obce sofijské. Závody konaly se na pohořích Vitoši a Ljulinu nedaleko hlavního města státu Sofie, za velké účasti obecního.

F. Marsák.

Svůj k svému bylo dříve heslem, které z důvodů národnostních všude bylo propagováno a mělo vždy značný úspěch. Bohužel, že všechna tato pravidla časem stala se nečasová, nemoderní a tak tomu je nyní i při návštěvě našich lyžařů v českých hotelích a horských boudách. A budu mluvit dnes o Krkonoších. České tamější hotely i horské boudy, jichž počet je skromný proti počtu hotelů a bud německých, nejsou navštěvovány tak, jak by si zasluhovaly. Je to již naše povaha kritizovat co je české a spokojit se němě tím, co je německé. Nechci nikoho odvracet od návštěvy německých podniků, které v poslední době následkem ubytí návštěvy říšsko-německých turistů a lyžařů vycházejí se všestrannou ochotou českým návštěvníkům vstříc, ba i tak daleko, že opět objevily se české nápisní tabule v hotelích i boudách, jež před několika léty v době konjunktury náhle přes noc zmizely. Avšak na druhé straně nutno všemi prostředky podporovat návštěvy našich českých podniků, jež nemají nikterak na různých ustláno. Čeští podnikatelé ať již majitelé neb nájemci jsou dnes ve velmi kritické situaci, ježto v důsledku krize návštěvy v létě i v zimě jsou stále menší a vydržování správného chodu podniků jest velmi nákladné. Letošní vánoce byly pro naše lidi velmi špatné, ježto návštěvy byly malé. Hloupé zpravodajství určitého denního tisku zavinilo psaním, že na vánoce jsou již dávno všechny objekty obsazeny, že lyžaři se již vůbec v důsledku těchto zpráv nepokoušeli o ubytování se ucházeti a další zprávy, že na horách není žádný sníh, měly následek nesvědomitě odřikávání bytů, čímž boudaři a hoteliéři přišli k značným ztrátám, ježto měli připraveny značné zásoby, jež propadly zkáze. A leden se sněhem kolem Prahy a velkých měst tuto bídu jen dotvrdil. Trochu jim pomohly pololetní prázdniny, ale opět bylo to špatné počasí, jež mnohé odradilo od návštěvy hor a většinu pak těch, kteří tam byli, zase přinutilo k dřívějšímu opuštění hor. — Hoteliéři a boudaři bojí se požadovat zálohy, aby své hosty neodradili a tak ocitají se dnes ve trapné situaci, ježto nemají ani nadějí, že snad alespoň velikonoce jim pomohou, když letošního roku jsou tyto až v polovici měsíce dubna, kdy mimo fanoušky již do hor lyžařů nikdo si netroufá. — A nyní několik slov o Špindlerově Mlýně a českém hotelu »Slavii«. Tento hotel, který byl doposud jedinou českou baštou mezi množstvím německých hotelů ve Špindlerově Mlýně, mimo podniku p. Nechanického a boudy u Dívčí lávky, jest také jedním z těch, kteří by zasloužily podporování českého živlu. Hotel »Slavie« jest stanicí Svazu lyžařů a Klubu čsl. turistů a tím, že po dlouhá léta byl střediskem lyžařského výcviku československého důstojníctva, nabyl velmi dobrého jména. Přiznávám, že hotel »Slavie« není hotelem vystaveným na nejmohutnější bási,

avšak svojí polohou a svojí kuchyní stojí v oblibě na prvních místech mezi českými podniky v Krkonoších. A další jeho »vadou« jest ta, že nemá ústřední topení a tekoucí teplou a studenou vodu. — Jak dlouho je tomu, co »správný« lyžař vyhýbal se Špindlerovu Mlýnu, ježto tento byl pokládán za středisko »hořených 10.000«, kteří jezdí do hor jen s kufry a smokinkem? A dnes stává se tento nejoblíbenějším střediskem zimních sportů a nebude dlouho trvat, až ještě bude postavena tam dráha bobsleighová a zlepšen lyžařský můstek, Špindlerův Mlýn bude našim nejrepresentantnějším místem, jež bude schopno býti dějištěm jednoho z nejbližších závodů FIS. — A dnes z návštěvníků Špindlerova Mlýna možno pozorovati, že tam jezdí nová buržoasie, která nemůže býti bez ústředního topení a tekoucí vody. Všimneme-li si však těchto lidí blíže, těch, kterým není hotel »Slavie« dost nábl, ježto tyto moderní vymoženosti nemá, poněvadž dosavadní majitel nechce vydati se risku prodloužení, exekucí, konkursu atd., jimiž většina hotelů německých dnes ve Špindlerově Mlýně se baví, tu uhlídáme, že jsou to lidé, kteří ústřední topení mají doma zařízené tak, že celá rodina se soustředí večer v kuchyni u kamen, kde jediné se topí a teplou vodu mají jen v kamnovci. A tací lidé, když si jednou dopřejí výlet do hor, nevědí co by si vymysleli, aby ukázali svoje společenské postavení. Rozumný člověk, který ve světě někde byl, má přímo strach před ústředním topením, které je pro dýchací cesty morem a stačí mu, že mu pokojská v pokoji odpoledne pěkně zatopí a potřebuje-li teplou vodu, tak jí dostane plnou nádobu. — Je snad trochu odiosní na takové věci poukazovati, které snad zavání až reklamou, a také věc skutečně tak se má a je trapné, když naši lidé chodí do německých hotelů a takové »Slavii« se vyhýbají. A abych na konec ukázal jak hosté o »Slavii« smýšlejí, tedy uvedu několik výpisů ze zápisní knihy: . . . přejeme naší »Slavii« hojného zdaru a dalšího rozkvětu. Inž. B. Kreibich, odb. rada min. železnic. — Prof. M. Horňák píše: odnesieme si milú spomienku a prajeme hotelu »Slavii« mnoho zdaru! — Václav Čícha, rada nejvyššího soudu, Brno: Nádherná krajina, útulná »Slávia«, srdce co chceš víc? Pořádek, čistota, příkladná ochota vychází Ti vstříc. — Přejeme jedinému českému hotelu ve Šp. Mlýně »Slavii« mnoho zdaru, aby mohl soustřediti všechny české návštěvníky tohoto krásného horského koutu. Dr. Jaromír Volf, min. rada. A na konec ještě přípis našeho oblíbeného herce Šaši Rašilova: Proto se sem vracíme, že tu závodí o požitek krkonošská příroda s Košťálovou kuchyní. — Majitelé hotelu »Slavie« inserují řadu let v našem časopise, což bohužel o všech hotelích a boudách horských říci není možno, ačkoliv náš časopis jistě vždy se snažil, aby čeští živnostníci od našich českých lidí byli vždy podporováni, jda tak ve šlépějích našich nezapomenutelných propagátorů našich českých hor Buchara a Rösslera! — To, co jsem napsal o »Slavii«, to týká se i ostatních českých objektů a doufám, že heslo »Svůj k svému!« bude všemi českými lyžaři dodržováno a že naši lidé nepřipustí, aby čeští živnostníci byli nuceni pro neporozumění českých lidí přepustiti své živnosti Němcům!

Dr. O. Br.

Zvláštní motorový vlak vypravilo ředitelství státních drah v Praze dne 3. března, v pátek, o 15.44 hod. z Wilsonova nádraží, pro účastníky mistrovských závodů v Novém Světě-Harrachově. Vlak tento vypravilo ředitelství státních drah na žádost Svazu lyžařů a nutno konstatovati, že všichni účastníci tohoto vlaku byli velmi spokojeni, ježto jízda v motorovém vlaku je velmi příjemná, cestu-

jíci nejsou obtěžováni kouřem, vše jest zcela čisté a pak motorák jede velmi rychle. Ačkoliv vlak odveze cestující pouze do Železného Brodu, odkud bylo bez přesezení ihned spojení až do Polubného, pokládáme za svoji povinnost poděkovati p. inspektorovi Formanovi, který byl pověřen organizací tohoto vlaku s tím, že všech 100 cestujících bylo vypravením vlaku i jízdou zcela spokojeno. — Při této příležitosti musíme též poděkovati panu vrchnímu inspektorovi Dražilovi, přednostovi Wilsonova nádraží, který nás na možnost vypravení zvláštního motorového vlaku upozornil a jako obvykle neodepřel si osobně dostavití se k odjezdu vlaku a funkcionářům svazovým pak přáti mnoho zdaru k mistrovským závodům v Novém Světě-Harrachově.

Dr. O. Br.

Poslední číslo časopisu »Winter«, přináší dlouhý referát C. J. Luthera o mezinárodních závodech FIS v Innsbrucku a zmiňuje se též krátce o našich závodnících. Ježto obvykle uvedený pán není zvláště přítelem naším a může-li napsati Deutschböhme, jest šťastným, právě proto tím více vynikne jeho kritika o našich závodnících. Zpráva začíná: My (t. j. DSV) jsme utrpěli těžkou porážku, ačkoliv Německo postavilo sice nejpočetnější výpravu, ale také nejslabší. I sami jugoslávští závodníci porazili ty, kteří je před tím připravovali. — Švédové, Finové a Češi měli velmi dobře mazané lyže. — Pozoruhodné bylo, jakož i již při závodu 18km, výborné obstarání občerstvení a zpravodajství Severanů a Čechů. Na oficiálních občerstvovacích stanicích běželi jejich lidé bez zastavení dále. Nechali se však venku na trati od svých krajanů podle svých domácích zvyků občerstviti a byli na všech místech trati daleko lépe informováni o stavu závodu, než ostatní závodníci, včetně Němců. — Skvělý výkon při závodu 50km podal na špičce samojediný běžící Novák a též ostatní Češi. — Rozdíl mezi nimi a nejlepšími světovými závodníky závodu distančního je již velmi nepatrný.

Dr. O. Br.

Jak to jen bylo? Pan Telemark si vyjel na neděli do Krkonoš provázen bledou závistí celé kanceláře. Ještě v sobotu ráno položili mu na psací stůl předpověď povětrnosti, která opravdu nestála za nic. Vichřice a bouře nad celou Evropou, z Ameriky jde vlna nízkého tlaku. Ale pan Telemark nic. Pan Telemark jel. — Pondělí ráno. 8 hodin 35 minut. Pan Telemark přichází do kanceláře, veselý, opálený, jako by přijel z Itálie. Všeobecný údiv. Jak jen může být někdo opálený, když včera na Krkonoších zuřila strašná vichřice a sluníčko nespítko ani na minutu? Ze by horské slunce? A že by ho pan Telemark náhodou měl doma a ozařoval se s ním (nedbaje vysoké spotřeby elektrického proudu)? Ne, ne, třikrát ne. Pan

Telemark provedl důkaz pravdy. Byl včera na Krkonoších. Na Dvoračkách. Zuřila vichřice. Mráz byl. Pan Telemark v něm jezdil celou neděli a opálil se! Mráz přeci páli zrovna tak jako slunce — a kdo se namaže c r e m e m G r a d o — toho mráz nespálí, nýbrž opálí krásně do hněda. Když jedete na hory — ať je slunce nebo mráz — v ž d y c k y c r e m e G r a d o.

Mistrovství světa a mistrovství Evropy v kanadském hokeji, které počalo se hráti na Zimním stadionu v Praze dne 18. února, skončilo dne 26. února vítězstvím Československa a Ameriky. Přítomnost Kanady a Ameriky a všech evropských státních mužstev, kanadský hokej pěstující, mimo Švédska a Francie, pozdvihly toto mistrovství světa a Evropy k nejvyšší metě. Pokud mohli jsme pozorovati, byla organizace tohoto mistrovství vzorná, všechny zápasy odehrávaly se klidně, takže po celou dobu nedošlo k žádnému incidentu. Pokud se týče návštěvy obecnosti, byla tato překvapením pro všechny zúčastněné, hlavně pak pro pořadatelstvo tohoto turnaje. Je viděti, že pražské obecnostvo nešetří, když je mu zaručena sportovně vyspělá podívaná a že vydrží klidně při takové podívané i když je pořádný mráz. A co všem účastníkům tohoto mistrovství imponovalo, bylo spravedlivé oceňování naším obecnostvem jednotlivých výkonů při zápasech a korektní přijetí jednotlivých zápasících mužstev, ať to byli Maďaři, neb Poláci, aniž by se byly vyvozovaly konsekvence za Pešť neb Krynici. Doufáme, že jednotlivá cizí mužstva vezmou si z toho poučení a až naši hokejisté pojedou za hranice, jistě jim bude stejnou měrou odplaceno. Naše obecnostvo hokejové většinou rekrutuje se z návštěvníků fotbalových zápasů a má tu přednost, že je jednak spravedlivé a pak že hře, resp. pravidlům této dobře rozumí. A jak se ukázalo, sympatisuje obvykle se slabším soupeřem, což při zápasech vždy pozvedlo úroveň hry i když mezi výkonností jednotlivých mužstev, hlavně na počátku, byl velký rozdíl.

Naše mužstvo hrálo opatrně a ničeho neriskovalo, což ovšem jako účel světilo prostředky, nikoliv však nenašlo zalíbení v očích diváků, kteří z dřívějších her před mistrovstvím byli zvyklí na zcela jinou hru. Náš první a druhý útok neukázal mnoho po celou dobu zápasů a jediný obránce Dorasil, ač zraněn, strhoval své spoluhráče k většímu zájmu na hře. Pokud se týče brankáře Pěky, bude jistě již na čase hledati za něho náhrady, neboť tím, že v dřívější době neměl mnoho příležitosti ukázati své umění, ježto většinou LTC hrál se soupeři slabšími, při mistrov-

SPORTOVCI — LYŽAŘI

Nejlépe a nejlevněji Vás obsloužíme.

Kompletní lyže t. j. lyže, vázání, plechy, hole, talíře, řemínky od Kč 98.—

Lyžařské boty ručně pracované, zaručeně nepromokavé, dvakrát šité, vsmolované od Kč 99.— 129.—

Každého udivujeme nízkými cenami a výbornou kvalitou.

**SPORTOVNÍ ZÁVODY: ŽIŽKOV, Roháčova 7
LIBEŇ, Primátorská 601
VRŠOVICE, Palackého 2**

Pozor na firmu v Roháčově ul. v domě č. 7. V této ulici nemáme žádnou filiálku, proto nezaměňujte s jiným závodem.

Ošetřte Vaši sportovní obuv
Juchtovou živinou;
budele míli skutečný a zdravý
požitek ze sportu.

Juchtová živina, opak obyčejných kožních tuků, vnikne beze zbytku do kůže, změkčuje ji, činí ohebnější a trvale nepromokavou. Obuv se potom neláme a odolává vlhkosti.

K dostání ve všech obuvních, sportovních a příslušných obchodech.

ství dopouštěl se chyb, kterých dobrý brankář se má vystríhati. Obě branky proti Kanadánům, a to v sobotu odpoledne a v pondělí večer, jež dostal z rány pravého křídla, nesmí dobrý brankář pustiti, když správným postavením je takřka vyloučeno, aby puk neodrazil se mu při nejmenším od těla. Měl by se učit od Pláničky, jak takové rány se chytají a kam musí se brankář postavit.

Dr. O. Br.

Lyžaři, tennisté! Zima je pryč, co teď? Budete hrát tennis? Kde? Víme o dobrých tenis. dvorcích na bývalém stadioně na Letné u Hanavského pavilonu. Jest to 6 tenis. dvorců Ia vybavených, 3 hřiště na odbíjenou. Klubovna se šatnami, umyvárnami, skřínkami pro pány a dámy. Dobře restaurované buffet s verandou, radiem atd. Stálý trener k dispozici. Dobrá společnost. Turnaje. Nu zkrátka, bude tam život jako na horách, družný, veselý, zdravý. Ceny velmi mírné již od Kč 70.—. Informace a přihlášky A. Průcha, Sport, Praha I., Národní 25, pal. Metro, telefon 330-17.

Letošní mistři zimních sportů.

Lyžařství: FIS: Sjezd: Hauser, Rakousko, kombinovaný závod ve sjezdu a slalomu: Seelos, Rakousko, štafety: Švédsko, kombinovaný závod na 18 km a skok: Erikson, Švédsko, skok: Reymond, Švýcarsko, 50 km: Saarinen, Finsko.

Československo: Inž. Novák (50 km), závod kombinovaný A. Bartoň, skok: Vrána. **Polsko:** Lusczeck. **Jugoslavie:** Šimůnek (Svaz lyžařů). **Švýcarsko:** Prager. **Maďarsko:** Marusz (Polsko). **Itálie:** Menardi. **Francie:** Berthet. **Norsko:** Olaf Lian. **Švédsko:** Hultberg. **HDW:** R. Burkert. **Rumunsko:** S. Ruud (Norsko). **Německo:** Fischer. **Rakousko:** H. Hauser.

Bobsleigh: Mistrovství světa 4sedadlový bob: Francie. — Mistrovství světa 2sedadlový bob: Rumunsko.

Rychlobruslení: Mistrovství světa: Engestaengen (Norsko). Mistrovství Evropy: Ballangrud (Norsko). Norsko: Evensen. Finsko: Wallenius. Švédsko: Lindberg. **ČSR.:** Turnovský. **Čechy:** Turnovský. **Německo:** Sandtner. **Rakousko:** Leban.

Krasobruslení: Mistrovství světa: K. Schäfer (Rak.), S. Hennie (Norsko), Rotter-Szollas (Mad.). Mistrovství Evropy: K. Schäfer, S. Hennie, Papetz—Zwack (Rak.).

Hockey: Mistrovství světa: USA, mistrovství Evropy: Československo, Francie:

Stade Francais, Československo: L. T. C. Praha, Německo: Riesersee, Rakousko: Wiener Eislaufverein, Švýcarsko: Grasshoppers Zürich, Itálie: Milano HC.

Na štítech tatranských hledá zub času. Takové pevné skály to jsou a přece mu podléhají. Musí ten zub času býti opravdu zdravý a silný — je vážné podezření, že si ho čas čistí THYMOLINEM, jako všichni, kteří chtějí mít zdravý, silný a krásný chrup.

Veselý večer lyžařů pořádá Klub lyžařů vinohradských 1. dubna v Národním domě na Vinohradech a zve Vás všechny.

Dobrá jízda na lyžích, dobrý tenisový sport předpokládá dobré nářadí. Vzorně specialisovanou výrobnou pro lyže a rakety jest továrna Standart v Modřanech. Tuto značku najdete ve všech lépe vybavených sportovních závodech.

Obecná rada mesta Spišskej Belej.

Okres: Kežmarok.

Číslo: 1957, adm. 1932.

DRAŽOBNÝ OZNAM.

Mesto Spišská Belá prenájme cestou verejnej ústnej dražby na mestskom dome v Spišskej Belej

dňa 20-ho apríla 1933, odpoľ. o 15. hod.

vydržiavať sa majúcej kvapľovú jaskyňu v Tatranskej Kotline na roky 1933—1960.

Výkričná cena ako jednoročné nájomné: **Kč 12.000**—.

Licitanti majú pred započatím dražby **Kč 1200**— v hotovom ako vadium složiť.

Podrobné dražobné podmienky možno za poplatok **Kč 34**— u obecného úradu v Spišskej Belej obdržať. — Bližšie informácie u starostu mesta Spišskej Belej.

Spišská Belá, 15. marca 1933.

Ján Somora v. r.,
not. adj.

Karol Roth v. r.,
starosta.

**TUK NA SPORTOVNÍ
OBUV**

Lyž. vosk zn. **DERBY**
v osvědčené jakosti.

Obé vyrábí: továrna **DERBY**
krému na obuv, Praha VIII.

KAM NA NAŠE HORY?

Navštivte jedinou českou nádražní restauraci ve Svobodě ^{nad} _{Úpou}

ČERNÁ BOUDA - KRKONOŠE

1300 m n. moř. — Pošta a telefon Janské Lázně. — Přímo u stanice lanové dráhy — cvičitel mistr Donth. — Ústřední topení - levné pokoje.

ZIMNÍ SPORT

LYŽAŘSTVÍ

ALPINISMUS

BOBSLEIGH

TURISTIKA

BRUSLAŘSTVÍ

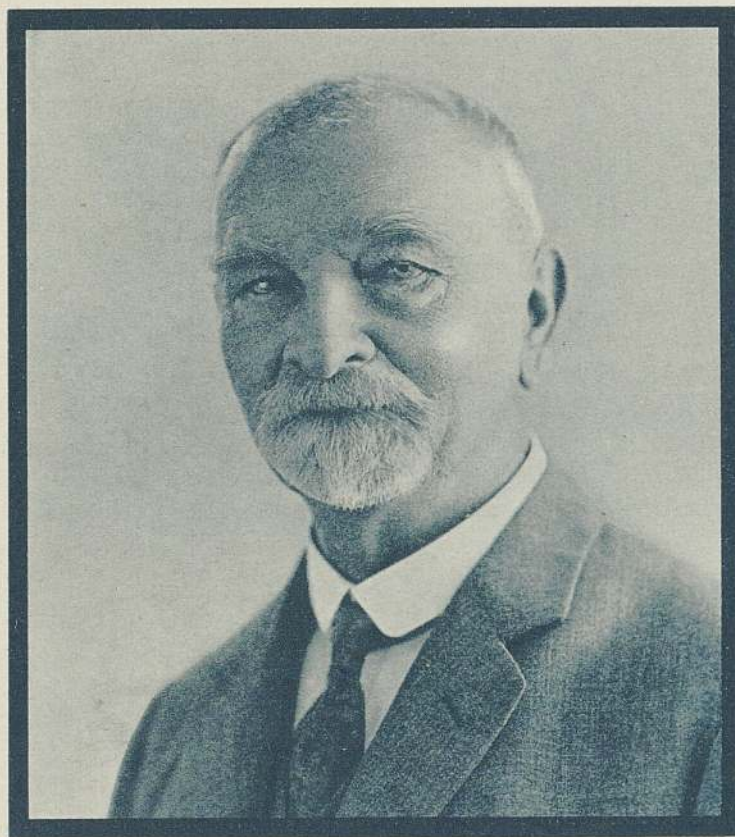
ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, Dr. J. KALIBERA. Zodpov. redaktor, chefred. a admin. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů RČS. Redakce a admin. Praha II., Žitná ul. 14. - Předplat. Kč 35- na 10 čísel. - Jednotlivé čís. Kč 4-. - Telefon 322-1-3. - Účet pošt. úř. šek. 34.474. - Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukcí se nevracejí. - Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo. - Patisk vyhrazen.

ROČNÍK XXII.

DUBEN 1933.

ČÍSLO 9.

† Generál MUDr. Jaromír Pečírka, bývalý I. místopředseda Svazu lyžařů RČS., předseda a zakladatel klubu čsl. alpistů.

IVAN KOMÁREK:

Básník a filosof hor, spoluzakladatel českého alpismu, generál MUDr. Jaromír Pečírka, zemřel.

„Hory učí rozvaze, energii a zároveň klidu. Zvou k sobě všechny, v nich se sbratřují všechny národy a všechny stavy, vyrovnání mezi sebou láskou ku přírodě, ku činu. Na jejich vrcholcích všechny hádky se vám jeví malicherné, tam se učíme jeden druhého poznávat a oceňovat“. „Hory jsou ohromné a přece dobromyslné, přijmou každého, kdo k nim přichází, ať je to učenec, jenž jde za studiem, ať je to malíř nebo básník, který tam hledá vnuknutí, inspiraci, ať jsou to siláci, kteří žádají mocné vzrušení, zdrcující únavu, ať jsou to ti, kteří znavení vlahou tíhou a nudou velkoměsta přicházejí k tomuto bez míry jasnému zdroji zdraví tělesného a duševního“. „Jen houževnatostí se zmocníme hor a vítězství nad nimi. A není to jako v životě vůbec? A tyto zásady potřebuje zejména mládež dnešní...“ Hory

nás učí, jaký je vztah mezi bohatstvím a pravou radostí, jak i nemajetný může mít své krásné chvíle života i těm nejbohatším nedostupné. Hory jsou tvůrcem ideálů a zároveň rádcem moudrosti”.

„Velkolepost přírody vyrovná tu duši vaši...“

„Výstup na vrcholy není cílem života, je to jen prostředek, který v mládí napájí energii a připravuje pro zápas příští, který v mužném věku uchovává sílu a hromadí pro stáří poklad krásných, jasných vzpomínek, bez trpkosti a výčitek...“

„Hory jsou kolébkou a útulkem svobody“.

Snesl jsem ze „Zimního sportu“ těchto několik význačných vět z hlubokých, úchvatných statí psaných generálem Dr. Pečirkou, které ukládal v našem odborném listě, nazývá je většinou prostě – aforismy!“ Z těchto vět zřítí celá jeho lapidární individualita: Veliká zkušenost, ohromný rozhled a vzdělání, energie, síla, rozhodnost, hluboká životní vyrovnanost a moudrost, nesmírná láska k přírodě a k lidem, zejména k mládí. Byl prvním českým básníkem velehor. To co zakladatel našeho alpismu profesor Chodounský razil, to Pečírka opředl nimbem své hluboké jemné básnické duše. Dal vývoji a organizaci čsl. alpismu své vrozené, veliké gesto grandseigneura – poety.

Dr. Pečírka byl nezapomenutelným přítelem nás mladých, s nimiž organizačně pracoval v českém alpinismu a v lyžařství, s nimiž, ač o třicet let starší, skoro se všemi družně si tykal. Styk s ním povznášel nás ku kráse a ušlechtilosti a vzpomeneme-li jen jeho proslovů k závodníkům, i k odolnosti, průbojnosti – k boji.

Sledující jeho život viděli jsme, jak muž má snášeti rány s trpělivostí křesťana a vyrovnaností filosofa. Svoji práci v organizacích našeho sportu byl nám příkladem práce a svědomitosti, představitelem zákona, že gentlemanství z a v a z u j e – neznal pojmu držeti funkci bez práce.

Když rádi volili jsme jej, jako milovaného našeho otce a vůdce na významná místa v našem horském sportu, odmítával nás a zval, abychom volili raději schopné lidi mladé. Vzpomínám tu letmo slova tribuna moře a zakladatele Benátek Marca Gràtica v D'Annunziově „La Nave“:

„Ne mne vyzdvihněte na kormidlo, ne mne, ne mne!

však vaši mládost jarou, bez jha tíže,

mladost národa hrdou a nesmlouvající... To asi cítil v duši své Dr. Pečírka. —

Zesnulý byl dlouholetým členem vydavatelstva tohoto listu. Náš odborný list sotva kdy se dožije, aby v jeho vedení stál muž význačnější. Přenecháváje detailní ocenění jeho práce v čsl. alpismu péru odborně nejpovolanějšímu, péru p. ředitele Rudolfa Piláta, úřadujícího místopředsedy klubu čsl. alpistů, loučím se jmenem vděčného vydavatelstva listu našeho s předrahým, velkým zesnulým. Obec pracovníků a čtenářů seskupená kolem našeho „Zimního sportu“ nikdy Tě nezapomene, Dre Jaromíre Pečírko. Stati Tebou napsané jsou zlatým písmem pro nás.

Svět kráčí k novým zítřkům: Všude slyšeti šum národa na pochodu. Šedou demokratickou potopou prosvítají červánky doby třídění duchů, doby inteligence, doby národních pracovníků. Přestane halas nevzdělanců a politických histrionů, přestane škepe realistů. Příští doba, příští generace, více ocení významné syny národa druhu Pečírkova.

Když u rakve Tvé, náš předrahý a nezapomenutelný, viděl jsem ležeti nahý Tvůj generálský meč a okolo truchlící svět vědy, tělovýchovy, literatury a ducha, položil jsem si otázku:

– Může být pro vlastence něco krásnějšího než v životě svém třímati meč národa ve zbroji a zároveň meč quintessence jeho ducha, jako Tys to činil a činiti mohl v Tvém zářném, plodonosném životě?

Za generálem MUDr. Jaromírem Pečirkou.

Jak Klub alpistů československých, tak i Svaz lyžařů rep. Československé nesou těžce ztrátu generála MUDr. Pečírky.

V roce 1924 svolal tehdejší předseda Svazu lyžařů Dr. Synáček schůzi, ve které byl utvořen alpistický odbor a předsedou zvolen generál Dr. Pečírka. Ještě téhož roku byl odbor přeměněn v samostatný Klub alpistů československých. Po úmrtí nezapomenutelného předsedy Svazu lyžařů Dr. Synáčka zvolen byl za jeho nástupce p. továrník Pilnáček z Kradce Králové a za místopředsedu generál Dr. Pečírka, a oba se tímto způsobem ujali řízení celkové lyžařské organizace.

Ačkoli sám Dr. Pečírka nebyl lyžařem, přece jako alpista plně pochopil význam lyžařství. Celý svůj volný čas věnoval povznesení alpismu a lyžařství v Československé republice. Do administrativy Svazu lyžařů vnesl intenzivnější činnost a s láskou pracoval denně dopoledne i odpoledne ve svazové kanceláři. Se zájmem sledoval úspěchy našich závodníků a nabádal schopné k vysokohorskému lyžaření a k zájezdům do Alp, neboť bystrým svým postřehem viděl nezadržitelný postup zájmu o sjezdové závody.

Generál Dr. Pečírka byl alpistou tělem i duchem. Miloval vroucně krásnou přírodu a nade vše hory. Ve svých mladších letech měl jako vojenský námořník

Z pohřbu generála MUDr. Jaromíra Pečírky: Vysocí důstojníci zdravotní služby vynášejí rakev se zesnulým z Kaple garnisonní

memocnice v Praze na Karlově náměstí. Prvý z prava nese na rameni rakev plukovník MUDr. Hromádka.

Foto Krajíc.

lékař příležitost procestovati zámořské krajiny a při svých cestách kolem světa neopomenul tam, kde to bylo možno, konati cesty do hor. Též zúčastnil se jednou výpravy do jihoamerických Kordiller.

V pozdějších letech byl horlivým návštěvovatelem Alp. Prošel celé východní rakouské Alpy a nejraději konal výpravy na ledovce skupiny Ortleské, Oetzalské a Stubaiské. Navštěvoval též Dolomity a švýcarské Alpy, z nichž důkladně prošel skupinu Berniny. Se svým přítelem, průkopníkem alpismu Dr. Chodounským byl několikráte ve Slovinských Alpách a znal dobře českou chatu pod Grintovcem. Ještě nedávno dlel tam při slavnostním odhalení pamětní desky Dr. Chodounského a pronesl jménem našeho Klubu řeč.

Před třemi roky podnikl cestu na mezinárodní lyžařský kongres do Holmenkollen, kde náš Svaz lyžařů skvěle reprezentoval a byl představen ve své generálské uniformě norskému králi a princovi Olafovi.

Zesnulý předseda vodil nás každého roku na cvičné výpravy ať na černolické skály neb na »Zlatého koně« u Zdic aneb na Prachovské skály a vždy byl nám opatrným otcem a vychovatelem. V létě úřadoval odpoledne ve svém bytě v určitou hodinu pro alpisty, ochotně udílel všem zájemcům rady na cesty a pomáhal sestavovati program výprav.

V Dr. Pečírkově ztrácíme též alpistu ušlechtilého ducha. Do Zimního Sportu psal rád odborné články idealismem prodchnuté a zejména jeho článek »Alpis-

mus a alpista« vzbudil všeobecný zájem. Svým přednáškám dovedl vždy vtisknouti nejen ráz odborného poutavého přednesu, ale na co kladl důraz a čím posluchače uchvátil bylo, že svým vývodům vdechl ušlechtilý tón ideálního nadšení nejen pro krásu přírody, ale i pro krásu ducha. On dovedl nás pozvednouti ze všedního života do výšin, kde přibližujeme se tajemnému vesmíru a kde v nekonečném horizontu splývají pocity v jednotnou harmonii věčného klidu.

Jeho dobré srdce bylo též provázáno dobrým humorem, který jej nikdy neopustil. Jen když krutý osud postihl jej ztrátou vzácného syna, bylo na něm pozorovati, že ve svém srdci skrývá hlubokou bolest.

V prosinci minulého roku postonával chřipkou a ze své choroby se již nezotavil. Po krátkém pobytu v sanatoriu Dr. Borůvky byl v březnu převezen do sanatoria v Dubí pod Krušnými horami, kde zákeřné ledvinové nemoci podlehl.

U jeho rakve v kapli vojenské nemocnice prokázala zesnulému předsedovi čestná stráž členů Klubu alpistů čsl. poslední poctu s ostatními přítomnými členy klubu i Svazu lyžařů. Jeho pohřbu ve Všenořech zúčastnila se ještě delegace klubu, která se vystřídala v nesení rakve k poslednímu odpočinku v rodinné hrobce. Jako symbol alpismu nesen byl za jeho rakví věneček tatranských a alpských protěží, darovaných našimi členy ze svých horských památek.

Drahý náš předseda odešel nám v lúno země a

jeho duch splýnul s věčným vesmírem. Avšak oheň jeho lásky k horské přírodě, který dovedl v našich srdcích rozžehnouti, bude pláti dále. Přejímáme z jeho rukou pochodeň nadšení a budeme dále roz-

svěcovati v lidských srdcích ušlechtilý zápal pro krásy horské přírody.

Budiž čest jeho památce!

R. Pilát.

Dvacet let od tragické smrti Hanče a Vrbaty.

*Těžký závoj smutku padá
v zasněžený příkrov zimy!
Na rov zahynulých druhů
jako vločky sněžných květů
vzpomínky se tiše snáší —
slzy vroubí zřítelnicí,
tklivý vzdech se nese z hrudi
za Nimi — v Neznámou říš...*

C. O. Muttich.

Dvacet dlouhých let uplynulo od nešťastného 50km závodu, který konal se v Krkonoších dne 24. března 1913 a který, bohužel, skončil tak tragicky smrtí našeho nejlepšího tehdejšího závodníka Bohumila Hanče a jeho obětavého přítele Václava Vrbaty.

Dlouhá doba jistě setřela hodně vzpomínek z paměti všech těch, kteří byli tehdy svědky této tragedie a neodvažujeme se dnes ani, abychom od nich žádali napsání vzpomínek na tento nešťastný závod, ježto dvacet let je příliš dlouhá doba, aby i ta nejstrašnější tragedie našeho lyžařství zanechala čerstvé vzpomínky u několika těch statečných našich lyžařů, kteří do poslední vteřiny se snažili o záchranu mistra Hanče.

A proto, abychom uctili dnes památku na tyto dva hrdiny a abychom uchovali vzpomínku těm, kteří jsou mladší a vědí pouze o Hančově a Vrbatově smrti z doslechu, uveřejníme vzpomínku na celou tu hroznou událost tak, jak ji napsal Dr. Južík Scheiner hned po onom neštěstí a jak byla uveřejněna ve Věstníku Svazu lyžařů v král. Českém dne 5. dubna 1913, ročník I., číslo 15:

Proposice závodu zněly: Svaz lyžařů v král. Českém vypisuje VIII. mezinárodní lyžecký závod distanční na 50 kilometrů na den 24. března 1913 pod protektorátem J. J. knížete Thun-Hohensteina, místopředsedu král. Českého atd. o věčně putovní cenu Českého zemského svazu ku pozvesení návštěvy cizinců v král. Českém.

Závodní dráha měla původně vésti: Start v Labské Boudě, Martinovka, Petrovka, Prince Jindřicha Bouda, Obří, Luční, Prince Jindřicha Bouda, Petrovka, Martinovka, Sněžné Jámy, Violík, Tvarožník, Nová Slezská, Vosecká, Violík, Labská Bouda, Krakonoš, Zlaté návrší a cíl v Mísečných Boudách. V neděli ráno vrací se ing. Fischer od Sněžky a hlásí, že trať Spindlerovka—Obří—Luční jest prostá sněhu a naprosto nesjízdná. Proto jest rozhodnuto závodní dráhu přeložiti na trať: Start v Labské Boudě, Martinovka, sedlo mezi Mužskými kameny a V. Šišákem,

V. Šišák, jižní bok Vysokého kola, Sněžné Jámy, Violík, Nová Slezská, Vosecká, Violík, Labská louka, Harrachovy kameny, Labská Bouda, totéž kolo po druhé, třetí kolo pak pouze Labská B., Sněžné Jámy, Violík, Krakonoš a přes Zlaté návrší do Mísečných Bud, kdež cíl. Projeli jsme celou tuto trať a vyznačili ji červenými hadříky, zejména křížovatky a odbočky. Mezi tím Labská Bouda, která byla výhradně pro nás zamluvena, se plnila. Dojízděli závodníci, soudcové a kontrolori, takže záhy musilo býti vyhlášeno, že přes noc smí zde zůstat pouze závodníci a funkcionáři. Místa bylo pro 20 osob, ale spalo nás zde přes 40. Závodníci vesměs v postelích na peřinách, ostatní na slamnicích a pokrývkách nebo na zemi.

Večer konána schůze soudcovská a kontroly rozděleny takto: Martinovka — arch. Píkl, sedlo pod Šišákem — uč. Měšťan, od 10 h. Dr. Reinwart s chotí, Sněžné Jámy: Vydra Jar., ing. Luka, Vaina, Violík: Dr. Veina, Tvarožník: p. Jelínek, Novoslezská: Muttich, 1 lyžař z Turnova a 1 lyžař z Nového Světa, Harrachovy Kameny: Vydra J., Krakonoš: Vydra F., Labská Bouda: Bohutínský, Uhlíř a více lyžařů, Mísečné Boudy: Neubauer, Bradanovič, Dr. Baxa a jiní. Mimo to projížděl v protivném směru až po Violík dráhu p. ing. Fischer, podáváje závodníkům občerstvení. Kontroly byly opatřeny skoro vesměs thermosem s horkým čajem, pomeranči, citrony, čokoládou atd. Původně bylo usneseno každou stanicí obsadit dvoj- až trojnásobně a kontroly po dvou hod. vystřídati. Ale poněvadž vzdor četným našim žádostem a prosbám některé kluby nám nevyšlaly nikoho ku pomoci, nebylo možno tak provésti. Start byl určen místo v půl 8., jak původně bylo oznámeno, vzhledem ku stavu sněhu na půl 7. Ráno v pondělí bylo o 6. hod. vše na nohou. Dostavil se závodní lékař p. Dr. Šimr a všichni závodníci na prostou rychlost byli podrobeni prohlídce, o čemž sepsán na místě protokol. Start se protáhl na 7.10 hod. Startovalo při závodě na prostou rychlost z 8 hlášených 6, a sice: B. Hanč, Č. K. S. S. Jilemnice; Scheiner J., Č. S. K. Praha; K. Jarolínek, Č. S. p. Z. S.; Frank Walter (E. Rath), Berliner Sport-Club; Bartel Oswald, S. K. Windsbraut, Polaun; J. Faistauer, Č. K. S. Ski, Jilemnice. — Ráno bylo teplé, mlhavé počasí, 8° C tepla a chvílemi se jasnilo, bezvětří. Závodníci na prostou rychlost, jimž žádný úbor není předepsán, je-li vesměs pouze v košili a lehkých kalhotách, bez čepice a rukavic.

Bylo právě 7.10 hod., když závodníci odstartováni. Hned

Pravé perské koberce

nejvýhodnější příležitostná koupě z přímého kompenzačního importu z Persie

ING. JIŘÍ KRAUS

IMPORT — EXPORT — PRAHA XIII, NA SPOJCE 10. SKLAD PRAHA II, LEGEROVA 44

začátkem udáno ostré tempo. Až po Sněžné Jámy, ku kterým závodníci omylem vystoupili přímo přes Vysoké Kolo, jsou rozdíly mezi nimi zcela nepatrné: Hanč dorazil 7.54, Feistauer 7.54¼, Jarolímek 7.54½, Bartel 7.55, Rath 7.55½, Scheiner 7.56. Pak se pole protahuje: Jarolímek jde kupředu a vede až k Vosecké Boudě. Pak vede Bartel až k Violíku; zde se vzdává Rath pro odřeniny na nohou. Pak se ujímá vedení Hanč a v něm již setrvává, Labskou Boudu míjí. Nastupující druhé kolo, sledují závodníci v tomto pořadí u Labské: Hanč 9.41, Feistauer 9.41½, Bartel 9.43, Scheiner 9.45, Jarolímek 9.49, který se zde pro stržení kůže na palci vzdává. Závodníkům nabízen čaj a občerstvení, ale žádný nic nepřijímá. Mezi tím se počasí počíná měnit. Počíná mžít a váti studený vítr a když závodníci počínají vystupovat na Vysoké Kolo, spustil se prudký liják a ostrý severní víchr. Vzdává se asi v 10.20 Bartl a sjíždí na Labskou Boudu. Hanč míjí Sněžné 10.37, za ním Feistauer 10.40, který se zde, jsa úplně promočen a zkřehlý, vzdává a rovněž tak Scheiner 10.43. Byli na Sněžných Jamách ošetřeni, sjeli pak do Labské Boudy, kde svlečení, uloženi do postele a natírání olejem a podán jim horký čaj a mléko. Zatím Hanč, nevěda o tom, že se ostatní již vzdali, projíždí Violík 10.47, Novoslezskou 11.03, kde mu podán p. Muttichem citron a půjčeny rukavice, Voseckou 11.23 a znovu Violík 11.52. Zde Dr. Veina, poněvadž již přes hodinu nikdo za Hančem nepřišel, oznamoval to Hančovi, ale, jak sám udává, neví, zda Hanč to ve větru a vichřici slyšel. Dru Veinovi zdálo se, že Hanč ne n e n í příliš unaven. Dr. Veina sám jsa úplně promoklý a promrzlý, sjíždí pak do Labské Boudy.

Brzy sjíždějí se také tamtéž kontroly z Krakonoše a Harrachových Kamenů; vydrželi na místě přes 3 hodiny v dešti a vichru, pak ale sami jsou na kůži promoklí a promrzlí a ohroženi na životě, museli hledat útulku v Labské Boudě. Zatím bylo usneseno závod přerušit a Hanče, který jediný zbyl na trati, o tom zpravit. Jak ale? Zprvu čekáno, zda Hanč nezůstal na Novoslezské neb Vosecké Boudě. Když ale Dr. Veina, vrátivší se z Violíka, hlásil, že Hanč zde 11.52 projel směrem ke Krakonoši, byly již proječovány obavy. Ing. Fischer nařídil kontrolám u Labské Boudy, aby Hanče, který tudy měl projeti po 1. hodině, zadržely. Když ale Hanč ani do 1¼ hod. nedošel, tu se vydali mu naproti Rath a Jarolímek, kteří, poněvadž se nejdříve vzdali, byli ještě svěží a nevyčerpaní. Asi 5 minut za nimi vyjel týmž směrem Ing. Fischer, zdržev se pro poruchu vázání. Jarolímek jel směrem k Harrachovým Kamenům, Rath k Zlatému návrší a Ing. Fischer, který zkrátil si cestu u křižovatky na Krakonoši asi o 40 m, musil pak děsnou náhodou minouti v mlze Ratha, nesoucího již Hanče. Ing. Fischer sjel pak přímo bokem Krakonoše do Mísečných Bud, aby

dal dopravit šaty a tlumoky závodníků z Mísečných do Labské Boudy. Byl přesvědčen, že tam Hanče najde.

Zatím Rath jel směrem ke Zlatému návrší. Asi na 500 m od křižovatky na Krakonoši mezi dvěma návršími, asi 100 kroků před ukazovákem letní cesty do Spindelmühle, našel ležeti člověka v bílé čepici a kabátě, který ležel obličejem k zemi, a maje zkrácené lyže, marně se pokoušel povstat. Rath, nepoznávaje Hanče, jej pozvedl, ale nebožák stále něco mumlaje, znovu upadl. Rath mu rozepne kabát, chtěje mu třítí sněhem prsa a k svému hroznému leknutí vidí na košili neznámého závodní číslo — 26. Byl to Hanč! — Rath, chvěje se strachem o svého přítele, který jej již nepoznával, svlékl svoje i Hančovy lyže a nesl ubohého kamaráda, sám jsa pouze lehce oděn košilí a kazajkou, směrem k Labské Boudě. Ale konečně, sám jsa ve sněhové vánici, ve kterou se zatím déšť změnil, k smrti znaven, složil Hanče asi o 100 m výše před vodopádem Pančavy, vrátil se nahoru pro své lyže a sjel do Labské Boudy pro pomoc. Jeda kol Hanče, viděl, že jest ještě živ a že se namáhá lézt po čtyřech vzhůru proti svahu. Do Labské Boudy vpadl asi o půl 3. hodině polomrtev. Na jeho pokřik: »Hanč leží na Zlatém návrší!« nastal ohromný poplach. Vše, co mělo zdravé nohy, vyběhlo z boudy, navléklo lyže a hnalo se vzhůru na pomoc nešťastnému druhovi. Závodníci, kteří leželi ještě v postelích, naházeli na sebe nejnnutnější části oděvu, kontroloři, kteří před chvílí promočení a vystydli se vrátili, nikdo ani okamžik neváhal. Dva horalé vlekli rohačky, a ihned posláno na Sněžné Jámy pro lékárnu. Zatím první lyžaři docházejí k Hančovi. Byl již v bezvědomí, leže na boku tváří ke sněhu, se rtů mu visela pišťalka. Okamžitě přikryt dekou, rozhalena košile, prsa třena sněhem; do úst kápnuty zvolna 3—4 kapky koňaku. Byl ještě teplý, ani prsty nebyly zkřehlé. Ale srdce netlouklo a tep nepracoval. Naložili jsme jej na rohačky a táhli na Labskou Boudu. Šlo to zvolna: terrain zvolna zde stoupá a vichřice s vánicí dostoupila síly orkánu. Šest nás táhlo saně, ale šlo to tak pomalu — a my bychom nejraději byli leželi. Konečně Labská Bouda. Bylo asi 3.10 hod., když jsem snesl nebožáka, uložili do studeného pokoje do postele a odevzdali péči lékařské. Byl ještě teplý, nezkřehlý a my všichni doufali, že bude určitě zachráněn. Ale za nedlouho dr. Šimer jej dává přenést do teplého pokoje. Je zřejmo, že zde neběží o zmrznutí. Zavádíme usilovně umělé dýchání, třeme jej vaselinou, přikládáme na srdce zahříváče, ale vše marno. To, co snad jedině by bylo prospělo, injekční stříkačka kafrová, v lékárně největšího krkonošského hotelu scházela! Po půl hodině bylo zřejmo, že je vše marno. Srdce ani na okamžik netlouklo, plíce nezabraly, ani oční pupilky nereagovaly na dotek. Nemohli jsme uvěřiti: ještě přes hodinu pokoušeli jsme se všim

Za každého počasí

COLOR SUPRA FILM 25°SCH

COLOR pomůže

WESTENDORP • WEHNER A. O. KÖLN AM RHEIN

GENERÁLNÍ ZASTOUPENÍ PRO ČSR.

FOTO WACHTL

Praha II., Senovážná 8
Praha II., Národní 26

Vinohrady,
Fochova 12

možným nešťastníka přivést k životu, ale marně. Byl konec! Bylo to tak hrozné, tak děsné a tak neočekávané, že fakt, že Hanč je mrtev, nás zrtlil. Chodili jsme jako ve snách. Ubohý Faistauer nebyl k upokojení; ztratil svého nejlepšího přítele, vůdce a učitele. Stále ještě doufal, i když jsme zabalovali Hanče již do prostěradel. Bylo rozhodnuto odvézti mrtvolu ještě ten večer do Spindelmühle. My, kteří jsme s ním posledně startovali, prokázali jsme mu poslední službu a upravili jsme jej k poslední cestě. Ale když Rath mu chtěl zavinovat hlavu do plátna, tu klekl k zemi a hlasitě štkaje, volal: »Hanči, odpusť, vždyť já tě nemohl již dále nést, vždyť jsem sám již mrznul, snad jsem tě mohl přece zachrániti, proč jsem to jen nevydržel ještě déle.« To bylo více, než člověk může snést. Hořký pláč nám zadržoval hrdlo a nebyli jsme mocni ani slova ani pohybu.

Venku bylo hrozné. Když jsme vynesli mrtvolu, zabalenou pokrývkami a přivázanou na prkně, zdálo se, že nám víchřice chce znovu svou obět vyrvati. Dva horalé odvezli Hanče do Martinovky, odkud byl dopraven dále po saních koněm do Spindelmühle.

Jak nám bylo zatím v Labské Boudě, pochopíte. Zůstalo nás zde jen asi 15 osob, všichni k smrti znavení duševně i tělesně. Neměli jsme také dosud spojení s Martinovkou, nevěděli jsme o osudu účastníků turistické soutěže, závodníci neměli dosud své šaty a tlumoky, které měly být poslány z Mísečných Bud. Proto byli vysláni do Martinovky pp. Havelka, arch. Píkl a inž. Dvořák. Odjeli. Sedíme ve společné místnosti, smutní a uvažující o hrozném případě. Již tehdy nám bylo divno, komu náleží čepice a kabát, který Hanč měl na sobě. Vždyť při poslední kontrole je ještě neměl. V tom venku nový křik. Přijel dr. Reinwart s chotí a oznamují: »Jeli jsme s drem. Zemanem z Martinovky, nestavíce se v Labské, na Mísečné boudy. Na rozcestí na Krakonoši potkali jsme horala s rohačkami, který vezl tlumoky závodníků z Mísečných bud. Hlásí, že asi 500 kroků dále leží lyžař bez kabátu a vedle něho jsou zapíchnuty druhé lyže. Horal nešťastníka prohlédl a vida, že jest již mrtev, sejmul mu lyže, zapíchl je do sněhu a jel dále. Dr. Zeman přinutil horala, aby se zároveň s ním vrátil a ostatní spěchali pro pomoc do Labské Boudy. Zatím potkali účastníky turistické soutěže, kteří věděli již z Vosecké o smrti Hančově a jeli stále společně. Také je stihli p. Havelka a ostatní dva páni, kteří jeli z Labské Boudy.

Co nyní dále? Věděli jsme, že nahoře u nešťastníka jest i s drem. Zemanem a horalem osm lyžařů. Z nás nemohl jeti na pomoc nikdo. Byli jsme úplně vyčerpáni a ti, kdož

by měli síly jeti, ti byli slabší lyžaři — a nemohli jsme si vzít na svědomí někoho štvátí smrti vstříci. I omezili jsme se pouze na to, že jsme pokoj, ve kterém ležel Hanč, připravili znova pro novou obět Krakonoše. Jak nám bylo, pochopíte. Venku zuřila divoká sněhová bouře, víchř otřásal chatou, v Labském dole to vylo a řvalo — a my seděli ve společné místnosti uděšení, čekajíce, že se každé chvíle otevrou dvěře a zahalení a zasněžení lyžaři vnesou mrtvolu; ale jen koho, proboha, koho? Kdo z nás ještě zahynul, kdo mohl to asi být? Je to snad náš kamarád, náš souduh, nebo člověk cizí? Kams pohlédl, všude jen samé blede, vyděšené tváře! Hrozný večer a ještě hroznější noc.

Ráno bylo vše již časné na nohou. V 8 hodin dorazil inž. Fischer s horalem, který přivezl konečně naše kabáty a tlumoky. Dovídáme se následující: Inž. Fischer dorazil šťastně do Mísečných Bud. Sháněl se okamžitě po Hančovi, ale ovšem marně. Posílá hned naše zavazadla po rohačkách do Labské. Mezi tím vidí přicházeti směrem ze Zlatého návrší člověka v zimníku a teple oděného. Byl to trochu přiblblý tamější občan, který obstarává různé posilky. Okamžitě ptá se jej, neviděl-li na Krakonoši lyžaře, pouze v košili oblečeného a s číslem na prsou. Horal odvětil, že neviděl a šel dále do kuchyně, kde se dal klidně do jídla. Za chvíli přiběhl hostinský Renner, oznamuje, že prý ten člověk povídá, že na Krakonoši jsou zapíchnuty lyže a u nich leží člověk, který prý něco česky volal. Horal, poněvadž mluví pouze německy, mu neodpověděl a nevíš máje si ho, šel klidně dále! — Inž. Fischer okamžitě zalarmoval celou boudu, domnívaje se, že nahoře leží Hanč. Ale nikdo nechtěl s ním jeti. Několik starších pánů se nabídl, ale bylo nemožno do vánice je vzít. Z ostatních pouze p. Pilnáček a ještě jiní dva páni z Hradce se asi za 5 minut vypravili. Inž. Fischer, máje v tlumoku horký čaj a teplé prádlo, pospíchal v hrozně vánici sám na Krakonoš. Minul již ukazovák do Spindelmühle, kdy, těsně u lyží spatřil zabodnutý ve sněhu dvoje lyže a u nich zkrouceného člověka, pouze ve vestě a bez čepice. Obrátil jej na znak a počne jej třít. Nebožtík byl již modrý v obličejí, ale úplně ohybný a nezkřehlý. Fischer, nevěšmna si v rozčilení lépe obličjeje a vida světlé vlasy, byl přesvědčen, že zde leží Hanč. V tom dojel horal s rohačkami, který zde již dříve byl a který nešťastníkovi také svlékl lyže a zapíchl je vedle lyží Hančových, zároveň s drem. Zemanem, který jej vrátil. Naložili nešťastníka a vezli do Mísečných Bud. Zatím dorazili oni tři páni z Hradce a za nedlouho také s druhé strany p. Havelka a ostatní dva páni. Inž. Fischer křičel Havelkovi do ucha: »Hrozné neštěstí, vezeme Hanče, prav-

Na zuby

Praktické pouzdro na cesty

Kč 6.-

THYMOLIN

Provořidní kartáček značky THYMOLIN Kč 3.- 5.- 6.-

pro kartáček a zubní pastu!

děpodobně mrtvého!« Odpověď byla děsná: »To je nemožné, vždyť Hanč leží mrtev v Labské Boudě.« Pohlížejí ubožákovi do obličeje a k hroznému zděšení poznávají, že vezou druhou oběť hrozného dne! — O tom, jak hroznou byla bouře, svědčí to, že musili vesměs zanechatí své lyže na Krakonoši a pěšky sestoupiti.

Dole v Mísečných Boudách byl nešťastník přiváděn všemožným způsobem k životu, ale marně. Později se dostavivší lékař ze Spindelmühle mohl pouze konstatovati smrt ochrnutím srdce. Teprve druhý den byl v něm zjištěn V. Vrbata ze Mříčné u Jilemnice, syn tamního rolníka a náčelník »Sokola«.

A vysvětlení tohoto hrozného dramatu, ve kterém přece mnohé nebude nikdy vysvětleno? Já si vysvětluji celou událost — a myslím, že správně — takto:

Vrbata, který byl Hančův dobrý přítel, setkal se s ním týden před závody na sokolské zábavě v Jilemnici. Vrbata, který chtěl založiti ve Mříčné lyžařský odbor »Sokola«, na vyzvání Hančovo mu slíbil, že se též dostaví k 50 km. závodu jako divák. Ráno osudného dne vyšel z Mříčné a přes Hutě dorazil do Dvořáček; tam připnul lyže a stoupal na Krakonoše.

Hanč nevěděl, že ostatní se vzdali. Při projíždění kontroly na Violíku sice dr. Veina naň křičel, že již přes hodinu nikdo za ním nepřišel, ale Hanč to patrně neslyšel. Byl úplně až na kůži promočen. Dokud jel po Labské louce, byl chráněn před větrem hřbetem Krakonoše. Jakmile však vystoupil na Krakonoše, uchvátil jej studený a prudký víchřící a vánice; Hanč, oslepen sněhem a víchřící a strádaje děsnou zimou, asi v mlze přehlédl rozcestí na hřebenu

Krakonoše, směřující k Labské Boudě, a jel dále k Zlatému návrší. A tam potká Vrbatu, který mu sdělí, že jede špatně a pozoruje, že jeho přítel je unaven a promrzlý, dá mu svůj kabát a čepici, ač musil vědět, že sám se vydává v nebezpečí života. Hanč, který jednak trpěl děsně zimou, jednak obává se, aby druzí závodníci a zejména Němec Bartel, kterého se nejvíce obával, ho již správnou cestou nepředejeli, s vynaložením veškeré síly hnál se zpět na Krakonoš. Vrbata, který nebyl asi tak dobrým lyžařem, zůstal zpět. Ale asi 500 kroků od Křižovatky mezi dvěma pahrbky jej zachvátil náhlý defekt plicní, přivoděný náhlým ochlazením, Hanč klesá. V tom dorazil Rath, snese jej dolů, vrací se pro své lyže a jede pro pomoc. Vrbata mezi tím dochází, sám jsa asi již v děsné víchřici promrzlý, k lyžím Hančovým. Uděšen, hledá svého přítele a vysiluje se při tom tak, že klesá tam, kde před chvílí klesl jeho nešťastný druh. To je mé vysvětlení, pravdě asi nejpodobnější. Ale kdo vysvětlí, kde byl Vrbata od té doby, kdy Rath odnesl Hanče a opět se vrátil pro svoje lyže? Musil zde býti interval asi půl hodiny — a tak dlouho s Hančem přece Vrbata nemohl zůstat. A pak — Vrbata byl pravý obr, 186 cm vysoký, zdatný, vycvičený Sokol, závodník, nevyčerpaný žádnou předchozí námahou, takový člověk tak snadno přece nezahyne. Nebo snad opravdu stalo se tam nahoře na Krakonoši něco hrozného, o čem my nevíme? Těžko říci. A tak asi zůstanou ony dvě hodiny na Krakonoši pro nás věčnou záhadou.

Hanč a Vrbata jsou mrtví! Co více psáti? Každé slovo zde bolí! Uchovejme památku našich milých hluboko v srdci a až pojedete po hřebenu Krakonoše, vzpomeňte vždy vřelou vzpomínkou na dva hrdiny: Hanče a Vrbatu.

J. ROSSLER-OŘOVSKÝ:

Příspěvek k dějinám bruslařství a Bruslařského Závodního Klubu v Praze.

(Pokračování.)

1885 jsme již pravidelně trainovali krasojízdu pod vedením Ing. Fiedlera a prof. Liebšera (malíře), kteří v nás vídali nadějný dorost, pak jsme cvičili i rychlojízdu.

1886 jsme se zúčastnili závodů Internacional Rowing Clubu, o těch bohužel nemám záznamů, ježto jsem nedocítil žádných cen.

1887 byly závody na Střeleckém ostrově, pořádané I. R. C. za našeho spolupůsobení. Startoval jsem v zahojovacím čísle, byl jsem mezi sedmi třetí. 2./II. produkoval se na jaxonkách krasobruslař světového jména Leopold Grey (z Vídně) veřejně v I. R. C. za velkolepé účasti obecnstva. Týž den vykonal B. Z. K. po bruslích »výlet« ze Střeleckého ostrova do Podolského přístavu, našeho dřívějšího působiště (Jirovský, Neuern, B. Haupt, Rösslerové, Janzové, Kratina, Jirka Müller, inž. Fiedler atd.). V tom roce bylo

poslední bruslení 23./II. 13./IV. konal Foot.-Race-Club pěší závody, při kterých několik členů B. Z. K. na Letné závodilo.

V témž roce utvořil jsem při B. Z. K. odbor Skiklubový, který zavedl v Praze jako prvý jízdu na lyžích. Odbor tento se též rok nazval »Český Ski Klub«. Objednal jsem prvé lyže ze Štokholmu. Nikdo z nás netušil, jaký význam tento sport jednou u nás a jinde bude mít.

Zima 1887/1888 měla pro Bruslařský Závodní Klub a International Rowing Club velký význam. 23./XII. byl prvý led. Zejména rychlobruslaři se připravovali. 7./XII. jsem si dal zhotoviti pro závodění zvláštní nízké rovné brusle se šroubem do podpatku. 10./XII. 1888 dostal jsem z Berlína (od Birgholze) pravé závodní frízky (holandské, 43½ cm dlouhé). Od 24./XII. jsem pravidelně trenoval.

BRUSLE - LYŽE - SANĚ

BOTY A VŠECHNY POTŘEBY PRO ZIMNÍ SPORTY

K. ŠULC, PRAHA I.,

MALÉ NÁMĚSTÍ ČÍSLO 11 — TELEFON 294-68

Založeno 1897

Žádejte ceníky

Tehdy v Karlíně cvičili rychlojízdu bratři Bohumil Potůček a Jar. Potůček, známí Sokolové. Zvali jsme je několikrát k nám na Střelecký ostrov a oni přišli za námi trenovat. Nejrychlejší z nás však byl tehdy Erben, který se stal členem International Rowing Clubu. 31./XII. 1887 jel celý B. Z. K. a I. R. C. o závod (improvisace). Jelo se mi na nízkých bruslích mé konstrukce lépe než na frískách a tu mi inž. Fiedler poradil, abych si je přišrouboval na boty nikoliv v ose boty, nýbrž o něco více mezi paty. To se velmi osvědčilo a ostatní to pak napodobili. Veslař Bedřich Haupt se osvědčil při trainingu jako rychlejší než Erben. Při závodním matchi, při kterém Harry Wichelhausen měřil čas, zvítězil v 5 kolech, která odpovídala asi 1000 m Erben, druhý Haupt, těsně za ním J. Rössler (Ořovský).

21./I. 1888 konány závody International Rowing Clubu, při kterých B. Z. K. spolupůsobil a startoval. Z Vídně přijeli obávaní závodníci Fenner a Elis, z Čes. athl. klubu v Roudnici mistr krasobruslař Šťastný a mistr veslař J. Vorlíček, »Regatta« vyslala Schmiedta a Veselého, atd. Výsledek závodů byl:

Mistrovství Čech: 1. Erben, B. Z. K. a I. R. C. — 2. Fenner (Videň).

Juniorství: 1. Veselý, »Regatta«. — 2. Vorlíček (Roudnice).

Protisměrný běh: 1. Neuern. — 2. Haupt. — 3. Muzika. — 4. Kučera.

240 m pro hochy: 1. Hafner (na frískách). — 2. Neiser. — 3. Kraus.

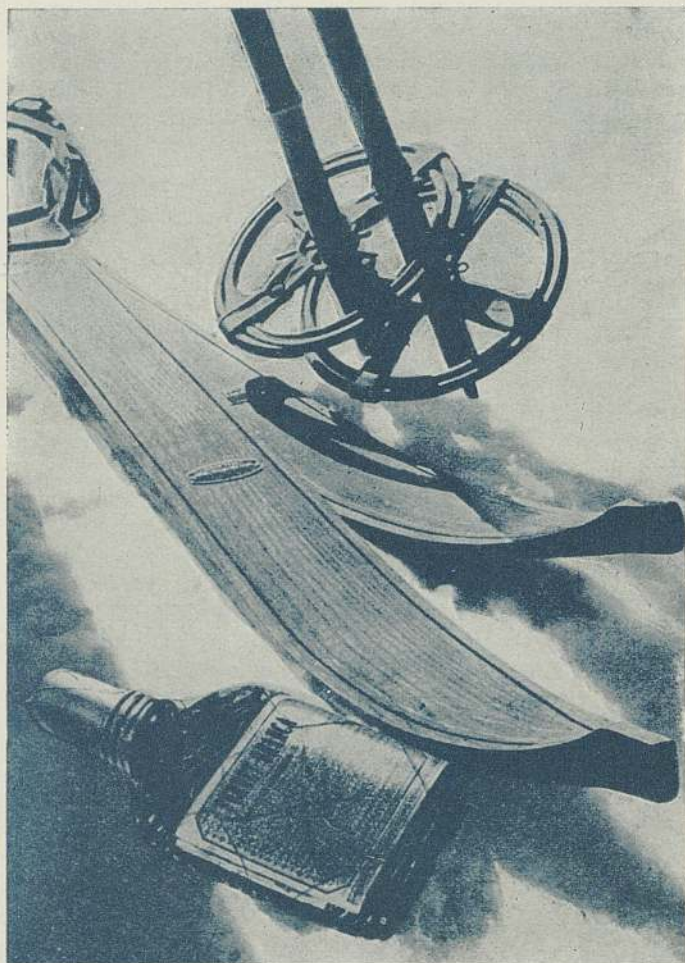
Omnium: 1. B. Haupt. — 2. Vorlíček. — 3. Hamáček. — 4. Muzika.

Překážky: 1. Erben. — 2. Haupt. (Překážky pozůstávaly z náspu ledového, prken, překážky z košťat.)

Cena dámská: 1. Haupt. — 2. Gollar. — 3. Zedulka.

Pro mne bylo nejsmutnější, že jsem nesměl startovati, ač jsem měl trening. Jistá paní Hozáková totiž přišla k mé matě a postrašila ji líčením, jak ten mladý pan Rössler po ledě lítá, že dostane ještě souchotiny atd. Před startem přišel můj otec na kluziště a přes domluvy inž. Fiedlera a Harry Wichelhausena mne vzal za ruku a odvedl od startu. Té žalosti a zahanbení před ostatními. Co však naplat — poslechnouti jsem musel. Tatínkové tehdy neměli ještě porozumění.

(Dokončení.)

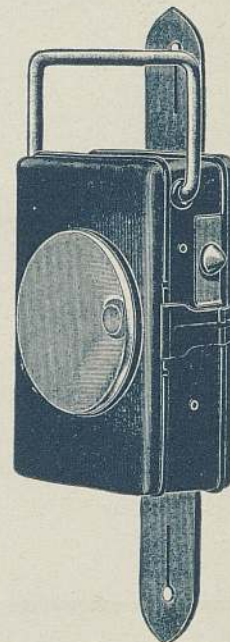

Až pojedete do hor, nezapomeňte vzít s sebou kapesní lahvičku FERNET-BRANCA. Kalíšek FERNET-BRANCA ve sklenici vody, šálku kávy nebo čaje, udrží Vás svěží po celý den.

Přednosti nových

lyžařských svítilen DAIMON čís. 2262

1. **Viditelnost do dálky:**
přes 100 m oslňující bílé světlo.
2. **Trvanlivost:**
Používáme-li Mono-článek DAIMON svítí as 18 hod.
3. **Reflektor:**
60 mm průměr, parabolický vrhač světla, silně postříbený, velmi jemně leštěný.
4. **Zařízení Focus:**
Světelný kužel řídí telný, od dálkového světla dosahu 100 m ke světlu rozptýlenému na blízko.
5. **Vypínač:**
Přesného vypínače možno lehce užíti rukama v silných rukavicích nebo rukama mrazem ztuhlými.
6. **Morseův dotek:**
Vypínače možno upotřebiti jako Morseova doteku k signalisování („Alpský signál z nouze“).
7. **Pojistné zařízení:**
Vhodně upravený vypínač chrání svítilnu, že nemůže se sama rozsvítiti (náhodným nárazem na jiný tvrdý předmět v tlumoku a t. p.) ani nemůže sama zhasnouti při jízdě nebo při pádu.
8. **Oboustranné kožené připevnění:**
Umožňuje pevné připevnění svítilny na kabát nebo upnutí na rameno.
9. **Držadlo:**
Dovoluje pohodlně nositi lampu v ruce.
10. **Pouzdro:**
Vzdoruje nárazu i tlaku.

DAIMON lyžařská svítilna čís. 2262 jest ideální lyžařskou svítilnou pro Vás! Možno ji koupiti ve všech příslušných závodcích.

FRANTIŠEK SKŘIVÁNEK:

Volary.

(Dolní Šumavou.)

Šumava: Volary v zimě.

Foto Fr. Beránek, Č. Budějovice.

V pohraničním pásmu, nedaleko údolí, jímž se po lukách klikatě vine horní tok Vltavy, nedaleko hraničního hřebenu, kterému v té části na jedné straně vévodí mohutný Roklan a na druhé straně dominuje táhlé zvlnění Třístoličníku s Plešným a Smrčinou, v malebném údolí, sevřeném se všech stran lesnatými svahy, při t. zv. Zlaté stezce, kterou se vozila sůl do Bavor přes Soumarský most na Prachatice, leží starobylé šumavské městečko Volary.

Motorový vagon doveze nás z Čičenic na plzeňské trati přes literární Vodňany a historické Prachatice s malebným Libínem do zalesněných hor a kopců, které pod zimním příkrovem hledí na nás tak pokojně a smířlivě. Vesničky a hory a lesy. Po malebných Zbytinách s krásně položeným kostelíkem a hřbitovem objeví se nám zvolna v dolíku staré šumavské městečko, stulené kolem malého kostelíka s cibulovitou věží. Celé širé údolí poseto jest na bílé ploše sněhu černými tečkami buď dřevěných senníků, jichž střechy jsou proti větrům zatíženy velkými balvany. Obzor na severu uzavírá špička Bobíku, na jihu hřbet Tusetského vrchu, na východě Schusterberg, na západě Stögerberg a mezi těmi všemi hřebeny od světa uzavřené leží tiché městečko Volary.

Začátkem století šestnáctého zavolal sem Petr Vok pastevec — Němce ze Štýrska. Při Zlaté (solné) stezce žilo tu do té doby obyvatelstvo české, které bylo pozvolna těmito štýrskými Němci odnárodňováno. Štajeráci přinesli sem svoje mravy, zvyky a způsob hospodaření, svoje způsoby života, odlišné od dávných obyvatelů tohoto království. Postavili si dřevěné domky alpského stylu s pavlačemi a střechy proti bouřím primitivně zajistili plochými balvany. Městečko však bylo právě před 130 lety (1803) zničeno požárem a z malebných alpských domečků zůstala jen čtvrť zvaná »Am Weiger« při zregulovaném Volarském potoce. V této čtvrti najdete potulující se živou ukázkou starých Volar, vousatého dědu, jenž sluje Zeisl Natzl.

Toto staré a na pohled tiché šumavské městečko, které má ještě z dob rakouských odbornou školu dřevařskou, kde prý bývalo a snad ještě je více profesorů než žáků, bylo po převratu centrem odboje proti republice, bylo také na čas obsazeno Němci

z Rakous a ještě před deseti lety bavorští turisté bez pasového svolení přijeli si hromadně z Haidmühle od Volar a na náměstí si vyhrávali svoje bavorské vlastenecké písně, až na politickou intervenci vrácení byli tam, odkud přišli.

Tuzemští obyvatelé Volar jsou po více bodří Němci, nebýti jen těch několika desítek vedoucích, kteří nemohou zapomenout a stále toužebně hledí tam na západ za ty modré horské hřebeny.

Češi po převratu ve Volarech nelenili. Dnes mají tam dvoutrídni českou školu v pěkné novostavbě, mají tam české úřady ve spolehlivých rukou a mají tam důstojné a bezpečné útočiště v chatě Klubu československých turistů, toho času nejlepším z volarských hotelů, který jest často i Němci vyhledáván.

Ve Volarech pořádala o vánocích 1931 jihošumavská župa lyžařů z Č. Budějovic za vedení župního náčelníka Aloise Mana lyžařské kursy s instruktorem Norem G. J. J a n s e n e m. Třeba pro špatné sněhové poměry kursy sportovně nedaly to plné, co se očekávalo, posílily velmi národnostně volarskou menšinu, která se těšila na novou návštěvu jihočeských lyžařů o letošních vánocích. Sníh ovšem zase nedovolil. Samy Volary nemají v těsné blízkosti vhodného lyžařského terénu, ale už na blízkém Schusterbergu jsou vhodné svahy ke cvičení.

Za to jsou Volary vhodným východiskem pro vděčné, třeba málo navštěvované tury — na sever na Bobík a Boubín, se sjezdy do Lenory, přes prales do Kubovy Hutě, na trati, vedoucí na Vimperk a Strakonice, na zapadlou šumavskou vesničku Včelnou a konečně na sever do starého Vimperka. Na jih pak možno dráhou přes Černý Kříž, Stožec do Nového Údolí. Ze Stožce možno vzhůru přes České Žleby na Kunžvart a přes Bučinu k pramenům Vltavy, nebo na jih přes zapadlé šumavské končiny na Hirschberky (poslední šumavský medvěd), na Želnavu nebo Plešné Jezero.

Nejkrásnější tura Dolní Šumavy jest ovšem Třístoličník z Nového Údolí nebo z Bavorského Haidmühle či Frauenbergu. Vystupujeme-li z české strany, překročíme začátek Schwarzenbergského kanálu s pomníkem jeho budovatele ing. Rossenaura, potom

Vpravo: Šumava, Lebzeltenberg
(1046) u Želnavy; výhled
ku Smrčině.

Foto Fr. Beránek, Č. Budějovice.

Dole: Naše genry.

Foto Leoš Stehlík.

po hranicích strmým výstupem na Třístoličník, kdež musíme do bavorské chaty, neboť ta česká chata Klubu turistů a Ski klubu z Č. Budějovic na Zlaté vyhlídce u bavorského Pleknštejnu dosud nestojí, prozatím se na ni už přes deset let těšíme. . . Krásná je hřebenní hraniční cesta od Třístoličníku, přes Trojmezí na Pleknštejn, k pomníku německého básníka Šumavy Adalberta Stiftera, s jedinečným výhledem na zamrzlé jezero a posněžené stromy na svazích pod námi. Od Stiftera k Píchově cestě a po ní nejhezčím sjezdem Dolní Šumavy — když nemluvíme o delším sjezdu z Trojmezí ku kanálu. Po Píchovce to vždycky fičí dolu k Hirschberkům. Ovšem, že zastavíme a odbočíme zkratkou na silnici a po ní zpět k Plešnému Jezeru se Schwarzenbergskou chatou, která v zimě, v sobotu a v neděli má ve správě Český Ski klub z Č. Budějovic, jeho zvo-

lený hospodář pan Pinc vás tam uvítá. V chatě vždy naleznete útočiště pro klidný odpočinek po namáhavé hřebenní tuře, zvláště když venku běsní metelice a vítr od jezera hází sněh do tváře. Ovšem nesmí hospodář klíče zapomenout v Želnavě nebo si vzít klíče jiné . . . Od jezera je pak pozvolný sjezd lesem ke skladišti dříví u Kanálu a potom přes Novou Pec na Springerův hotel pod Smrčinou, nebo rovně malou hodinku po silnici či po lukách do Želnavy na nádraží. Ohlédneme se ještě naposled na bílou stěnu Plešného jezera a pošleme pozdrav hřebenu.

Centrem jako šumavské městečko a východiskem všech těchto tur jsou starobylé Volary. Navštivte je v zimě, nebo v létě, vždy jest kraj kolem nich milý a pěkný a vždy vás bude k nové návštěvě lákati. Přijďte brzy, Volary se na Vás těší. Na shledanou!

Pérovka „Enit“, „Zimní sporty v Itálii.“

Zasněžená horská vesnička v Itálii.

SINCERUS:

Věž lyžařů.

Před deseti lety neměl průměrný Ital, mimo alpskou oblast severní Itálie ponětí, jak vůbec vypadá a se užívá lyže. — Dnes? Při první sněhové zprávě: »dvacet centimetrů — pro lyže dobrých« řítí se všechno do hor; v dobré výzbroji, chic dressech s arditkou čepičkou, nábojem teoretických znalostí o stylech a školách jízdy a s lyžařskou latinou úměrnou italskému temperamentu i fanfaronství — »fandové« telemarští a kristianští.

V Neapoli, jejíž pobřežní promenádu k Santa Lucii ovívají již v těchto měsících vánky smíšené s vůní květů blízkého Sorrenta, Capri a Ischie, kde je téměř neznám pojem sněhové vločky, má nově založený lyžařský klub 350 členů, kteří, aby si mohli připnout prkénka, cestují osm hodin k nejbližšímu plateau Abruzz — tedy ještě déle, než my nešťastní — pražští lyžaři. Římané to mají již blíže do Abruzz, kde jako centrum rychle vyrůstá pitoreskně úchvatné Roccaraso, lyžaři z Toskány lyžaři v Apeninách, Benátčané přirozeně v Dolomitech.

Turin objevil v pozadí svých pohraničních alpských velikanů nádherné lyžařské terény v Sestrières. Na tomto, dva tisíce metrů vysokém, horském sedle, po němž klikatí se dosud málo navštěvovaná turistická silnice Cottskými Alpami, otevřena byla pro zimní sportsmany z Piemontu, jejichž vášeň sportovní je veliká, obsah tobolky však malý, počátkem této sezony, za finanční a ideové patronance nadšence, turinského velkopřemyslníka Agnelliho (Beránka) — podivuhodná »sestrierská věž lyžařů«, nejroztodivnější hotelová stavba, která dosud v Evropě se vyskytla.

Eia, eia alalà! Kdysi ve sportu trochu ledabylí a snad trochu zženštilí, ale jistě málo odolní a průbojní Italové, začínají v poslední době ve všech skoro sportech »dělat« i do rekordů; je jisto, že

v posledních letech silně změnili svůj estetický smysl pro tělovýchovu a »species effigiei«, resp. »habitus«, kde ideálním typem ženy byl typ křehké krásy florentské, nvyých, poměnkových, neb smaltově hnědých očí, které tak sladce zírají z pláten Sandra Boticelliho, typem muže pak kavalíři fin de siècle, koketující úzkou a bledou, pěstěnou rukou genu Van Dyckova. Trochu později, však za to s větší vehemencí než jinde v Evropě, změnil se zde zájem o starožitnosti a pompésní minulost v zájem o nový, věcný a účelný styl ve všech druzích a způsobech stavby, vnitřního zařízení a předmětů denní potřeby. Kdysi tak proslulí a pro genre italských měst tak typičtí obchodníci starým nábytkem, obrazy, zlatem, nippy a bibeloty — vzpomeneme-li jen na římskou via Babuino pod Trinità di Monti — po stovkách končí v konkurech a vyrovnáních — nikdo nemůže dnes, ať jakýmkoliv výprodejem jejich skladiště uvolnit. Naopak jsou však továrny na keramiku a sklo nuceny, způsob výroby přizpůsobiti zcela novým, překvapujícím modelům a pro zcela novou techniku. Jako houby po dešti, vyrůstají nové umělecko-průmyslové závody, Řím, Milán a větší města hemží se existencemi architektů, interieuristů, kteří se vybíjejí ve výmyslech zařízení ze skla a ocele. Vše co se tu rodí, prohlašuje se mladistvým a tedy italským, t. j. fašistickým a může počítati na oficiální objednávky a oficiální podporu.

Architekt, jemuž připadl úkol postavit útulnu zimních sportovců na průsmyku Sestrières v dynamicko-sportovně-fašistickém slohu, důstojném italských, fašistických »mladých«, dal si devisu: »když již moderně, tedy důkladně...!« »Novotářsky — odborně!« Co si přejete více? Hotel stojí na temenci silnice jako červeným kachlem obložený ohromný cylindr (stojící válec) o třinácti poscho-

Ukázka z filmu: „Dumbier.“
 Výrobce „Elektra-journal“ Praha. Režie: Vlad. Hipmann, fotografie: Karel Kopřiva.
 Účinkující: Závodní team STAL Ski-klubu Báňská Bystrica.

dích, obsluhovaných osmi zdvižemi. Schodů není; kolem volného vnitřku válce běží korkem obložená spirála rampy s kovovým zábradlím. Podíváme-li se z přízemí nahoru přes třináct poschodí až k volné skleněné střeše válce, připadáme si jako bychom stáli uprostřed kovového pera, které kdyby povolilo, vyhodilo by celý objekt do výše. Na tuto korkem obloženou rampu, která připomíná t. zv. »jezdecké schody« vedoucí až na věž ve velkých, starých hradech, ústí dveře 160 malých, úplně stejně konstruovaných a zařízených jednopostelových pokojů. Jen dveře, označené slůvkem »Lift« nebo značkou: »W. C.«, přerušují monotonní běh této spirály nájemních dveří. Pokoje jsou řešeny v genu lodních kabin (ovšem ne v genu luxusních kabin takové italské »Vulcanie«, »Saturnie« nebo »Rexu«). Je povinností mladého italského sportovce, aby pilně trainoval, by zlomil všechny evropské rekordy pro slávu své vlasti a svého »duceho«, aby byl nejen vytrvalým a nezdolným, ale aby se učil býti otužilým a šťastným bez velkých potřeb. Šťastným po denní svalové práci, na čistém, prostém lůžku své malé koje! Účelnost a úspora místem slaví zde své triumfy, v posteli ležíce, otevřeme v libovolné míře duchaplně konstruované okno s ohromnou vyhlídkou kruhem dokola. Z postele dosáhneme všech svých svršků, které večer uložíme v důmyslně v záhlaví a v nohách lůžka vestavených jakýchsi křížencích mezi skříní a zásuvkou. Z postele dosáhneme tastru pro světlo, zvonku, sluchátka radia. Jen k mytí musíme udělati kojí asi krok, abychom přišli k zařízení, podobnému mycím zařízením ve spacích vozech, neb v kajutách lodí.

Vnitřky lodí připomíná též zvláštní pach, pach, jež těžko lze definovati: pach nového nátěru, naftového topení, linolea, lyžařských vosků, vlhké vlny a mazání na boty... snad i výpary těch 160 ubytovaných, kteří vězí v té vlhké vlně a v těch namazaných botách. Neboť teplé vody teče v kojích málo a ke koupelnám a tuším znamená sestupovati do suterainu po tolika zatáčkách vykorkované spirály! A k večeru, kdy je každý unaven, je málo chuti k tomu.

Tento komplikovaný pach mohl by vzbuditi v náchylných pocit — mořské nemoci. Ale mladá sportovní »Italie« je, jak se zdá, po dobře ztrávené »pasta asciutta«, zde po každém jídle v hojně míře podávané, odolná proti takovým pocitům. Vždyť Itálie je konečně zemí námořníků! A tak po celý den hluboko do noci duní tu podpatky 160 párů těžkých lyžařských bot, duní v kojích, proklepává spirálu okolo 160 dveří. A před problematickým klidem na lůžku, v betonu kojí, nesoucím dobře zvuky a pazvuky, dupe množství párů dole ve velké betonové hale svůj fox neb svoje tango k jazzu radia.

Ostia, madonna! Někdy to nemá konce! A dle pravdy a spravedlnosti: nejsou to jenom italské podpatky, které zde klapou ve funkci jakéhosi perpetua mobile: i francouzské nezůstávají pozadu. Hranice jsou blízko, jména Sestrières a Clavières, »Col-du-Basset« a Pitre-de-l'Aigle jsou sympatická galské mentalitě; na lyžích přestává politikaření, existují jen ti, kteří dobře a kteří špatně jezdí, na bílém tympanu sněžných ploch jsou si všichni

*Horské Krásky Jugoslaviie:
Julské Alpy, skupina Špiku.*

Foto Cveto Švigelj, Lubljana.

rovni — vždyť všichni platí také stejnou pensi — 33 lir za jídlo a kvartýr denně.

Jsou však v Sestrières i duše nabobské. Ty bydlí kousek dále od věže fašistické omladiny, komfortně v »Grand hotelu«. I v tomto luxusním podniku s »engadinskými« cenami, jsou všechny možné skladné vymoženosti, jako ve věži batochových sportovců; difusní světlo, chrom a korek; vásy s květinami jsou z kovu a na každém jídelním stole stojí roztodivný kaktus v oválném květináči — vždyť přece kulaté květináče již nejsou v modě. Zde však vane jiný pach než ve věži mladé Italie, dech staré, změkčilejší, tolerantně konciliantní, přívětivé Italie — řekněme snad Italie vřele milovaného, sympatického domu Savoyského. Zde najdeme ještě křehké dámy s výše popsanýma očima à la Sandro Boticelli, které zde léčí svou anemii, svůj spleen a nervosu v slunci a čerstvém sněžném vzduchu.

Tyto skleníkové, přejemnělé bytosti nezajímají se příliš o těžký, neohrabaný a špinavý instrument, jako jsou lyže; vždyť je dokonce doprovázejí i jejich maminky, dogaressy rodin Rucellaïů, Ugnů, Ugentů, Sciolů, Rutolů, Paleaurů...

Sem přijíždějí ve významných osmicylindrových limousinách významné otlé a prošedivělé veličiny

z Turina, z Milána a i z Říma na několik dní si vydechnout, zde bublá voda v koupelně vedle každého pokoje, zde pobíhají elegantní, livrejovaní, hladce oholení šoféři s uctivě smeknutou čepicí, s drahocennými kožichy, hadími a krokodýlími taškami a hedvábnými čínskými pinčly v náručí. Číšníci s tvářemi diplomatů pobíhají ráno po staromodních schodech sem a tam kradouce občas náhodný pohled krásné komorné neb předčitatelky. Zde tráví oddychové pausy své popularity Mary Pickfordová a stále mrštný, stárnoucí Dug, neobtěžování společností, která je ve své vybranosti nad něco takového povznešená.

Zde občas korunní princ Umberto na několik dní změní kůži »Prince Charmant« za kůži neméně charmantního lyžaře, který od rána do večera nemůže se nasytiti mrštně jezděných kristianek. Občas rád zabloudí i do věže lyžařů, zvláště rád po lyžařských závodech, by některému z lyžařských koryfeů nad mísou kouřících se »spaghetti« připjal mistrovský odznak na prsa.

Vždyť na sněhu jsme si všichni rovni!

Kolem prostírá se nejúžasnější lyžařský terén, kterým Hospodin mohl obmyslit lyžařící Italii: sameťově bílý, ozářený sluncem, jiskřící, do pozdního jara

přímo vypolštářovaný kouzelným prašanem. Mírné louky pro slabší jezdce, prudké svahy pro jízdu střelou. Od »věže lyžařů« vynese vás lanovka ještě o 600 metrů výše. Po silnicích ženou se v sobotu a v ne-

děli přeplněné autobusy a mezi nimi jako kulatý černý brouček poskakuje sestra naší »Aerovky« italská »Balilla«, vozíček »malého člověka«, skromný, skoro daně prostý vozíček nové, mladé Italie.

Dle Gisely Klein - Goth-ové, Florencie.

Dr. —á.:

Malička zimy.

Je to vzpomínka. Bylo to krátce po světové válce. Na Sorboně nás studovala hrstka studentek všech slovanských národností. Každou chvíli jsme zapadly do některé ze sterých malých výstavek malířů, jichž jména, snad dosud neznámá, měla se jednou platit zlatem. Zabloudily jsme tak jednou do výstavy několik přátel, jihoslovanských malířů. Výkřik jedné kolegyně, Slovenky, nás přivolal k cyklu obrazů horských štítů, teskných údolí, bílých, zimním sluncem do modra leptaných útesů. »To jsou naše Tatry«, pravila kolegyně. Těžký sen horských masivů zde byl vykouzlen nesmírně zkušenou rukou. Jeden z nich nás uchvátil, že jsme si ho obě dohromady koupily. Na rovné, úzké zasněžené pláni, na okraji propasti, plné olověných temnot, stála útlá dívčí postava. Dívala se kamsi za Kežmarský štít, kde se mělo za chvíli objevit slunce, aby vykouzilo lepší myšlenky — víru v život. Ale do východu se zdálo daleko a celá postava byla nabitá očekáváním, pod kterým se zdálo, že klesne. . . . Minulo několik let. Vrátily jsme se do vlasti na vánoce a s kroužkem známých se vypravily o svátcích, bylo to tuším v dvacátém roce, do Tater. Nezapomněly jsme na těžký, sklíčující dojem obrázku, který zůstal v našem miniaturním pokojíku někde v pařížském předměstí. S kolegyní Maričkou jsme se oddělily jednoho rána od party a zmizely z Javoriny, která byla našim hlavním stanem. Co nás vedlo samotné do hor? Nechtěly jsme si to přiznat. Byla to zvědavost, zdali objevíme místo, odkud byl malován náš obraz, že bychom mohli najít i autora, nás ani nenapadlo. V blízkosti Košiaru jsme odbočily z cesty, okolo níž teče Javorinka a ozbrojeny mapou a kompasem, šly jsme k Čiernému plesu a k Čiernému sedlu. Slunce náhle zametly syrové mlhy. Mapa ani kompas nebyly nic platny. Kromě toho ostrý vítr nás zahnal pod nějaký převis, kde jsme v zákrytu čekaly co bude dále. Chvillemi nám zvonilo v uších, jakoby vítr přinášel odkudsi hrstě tonů ponuré hudby a slov nějaké písně. Nevěděly jsme, co si o věci myslit. Musilo to s námi už být opravdu zlé, ale na současnost

představ a ještě k tomu stejných jsme přece jen nevěřily. Únava nás po několikahodinovém bloudění přemáhala. Hvízdaly jsme ostře na pišťalku, vystřílely všechny patrony ze zásobníku našeho drobnoučkého browningu, a usínaly jsme bez pomoci. Pak se nám zdálo, že kamsi jdeme s cizí pomocí. A probudily jsme s v drobné místnosti, plné pláten a jednoho lůžka a primusu, který nám vařil silnou kávu. Snadno jsme se domluvily. Tajemná malička byla dívka drobná, snědá, příjemně modelované hlavy, černých očí a sametového, trpce znějícího hlasu. A vyložila nám, co ji přivedlo sem do Tater. Dítě kraje na úpatí Triglavu, ztratila jako desítileté děvče oba rodiče pod lavinou při náhlém tání jarních sněhů. Sama byla již tehdy neúnavnou lyžařkou, kreslířkou a sběratelkou dojmů. Jméni, které po rodičích zůstalo, jí dovolilo vésti bezstarostný život ptáka tuláka, čehož také využila. Hory ji ustavičně lákaly ve svém věčně měnivém a nenapodobitelném kouzlu. A slunce nadoblačných svítání jí uvádělo u vytržení. Zde si nahore dala vystavit dřevěnou chatu, kde tráví vždy několik týdnů v různých ročních obdobích. Často prý ji na pláních potkaly výpravy lyžařů, ale vždy se zachránila pryč do míst, kam za ní nikdo se nepustil. Blouznila po východech slunce, které jediné ji spojují se světem, kde nemá žádných příbuzných. Náš obraz prý chtěla dostat zpět, byl neprodejný. Omylem zařazen byl mezi prodejné a tak jí zmizel. Palčivé slunce sledovala v jeho východu i západu a ztěžovala si, že jí ničí oči. Nevidí prý dobře a celé hodiny musí ležet se zavřenýma očima v chatě a nesmí malovat. Druhého dne nás odvedla z rána na cestu a rozloučila se s námi pohledem, který dával tušit, že ji nikdy již neuvidíme. A opravdu. Když jsme za rok opět zabloudily do těchto končin, chatky již nebylo. Jen zbytky betonové podlahy bylo možno tušit v rovné ploše spodku krátké jeskyně, vypadající, jakoby se byla z ní vyloupla velká kamenná čočka. Jak skončila nadšená vyznavačka samot a slunce, jehož jméno nosila ve svém křestním jméně Jelica, což je naše Helena,

Lyžařské terény v Javorině. Foto Ing. Vojtěch Houdek, M. Ostrava.

dcera slunce? Slunce hrálo. Štíty lesklé sněhem svítily po všech stranách okolo nás. I údolí pod námi bylo jasné a hřejivě blízké. Jak zhynula? Pouze obraz, který jsme kdysi získaly, mohl dáti částečné vysvětlení. Zničila chatu? Byla na to dosti romantická? Zničila všechna svoje plátna? Či je rozeslala jako poslední své zrakové dojmy do světa, aby sbíraly pohledy ostatních? Kdož ví. Zmizel i lesk slunce před jejíma očima, vypálenýma jeho paprsky? Zničila vše za sebou, neměla nikoho na světě a nikoho nechtěla?

Snad zmizela v ostrém rozběhu daleko od místa, které ji hrálo, když sněhový blizzard běsnil po horách a děsná noc s neklidným sněžením a mlhou oddalovala ostatní svět do imaginárna? Zmizela snad kamsi až k Mnichu a našla z vlastní vůle

smrt u Rybieho plesa? Snad to byla ona, o níž krátká lokálka proběhla polskými listy před naším příjezdem: »Mladá, neznámá dívka, podle oděvu a značné částky peněz z nejlepší společnosti, byla nalezena mrtva a zmrzlá u Rybieho plesa. Pátrání nevedlo k žádnému cíli«. Její hrob leží na malém hřbitůvku u Roztockých chalup. A my už do těchto končin nehodláme zablouditi. Jen smutná vzpomínka visí v jejím obraze v naší společné kanceláři a jdeme-li do hor, vždy před odjezdem se na zamyšlenou dívčí postavu díváme. Je nám amuletem. Věříme, že pohled na naši záchrankyni nás chrání i dnes. A proč bychom to nevěřili? Člověk potřebuje se vždy upnouti k životu a všichni dobří sportovci ví, co znamená často duševní síla, přihodí-li se člověku něco v horách.

Ďumbier: Jízda střelou v mlze.

Foto „Elektra-journal, Praha.“

Margrit Bertsch,
vítězka dámské jízdy
v letošním Parsenn Derby
v Davos. „La Revue du Ski“.

Lois Butler, vítěz-
ka ve třídě starších v
dámské jízdě letošního
Parsenn - Derby v Davos.

KAREL RUDL:

Parsenn Derby 1933.

Start Weissfluh 2840 m — cíl Conterser Schwendi.

Start Weissfluhjoch 2600 m — cíl Küblis 840 m.

Osmá reprisa parsennského sjezdového závodu byla provedena týden po konečných bojích FIS závodů v Innsbrucku. Ve výsledcích bylo sice uvedeno, že závod se odložil pro špatné poměry, pak opět pro lavinové nebezpečí atd. Hlavní důvod však asi byl pro kolisi se závody FIS. Nicméně odložení bylo v každém případě vhodné jak pro závodníky, tak i pro diváky. 300 účastníků, to jest jistě cifra, která musí imponovati a svědčí jenom o vzrůstající popularitě sjezdových závodů. Letošní »Parsenn« rozdělen byl po prvé na více kategorií. Skutečný Parsenn-Derby byl odstartován z Weissfluhgipfl 2840 m (kde jest nová ochranná chata) po známé dráze až do Küblis 840 m, tedy s výškovým rozdílem 2000 m na délce trati 14 km. Tato trať byla pro seniory I. a II. tř., juniory, třídu starších I., II. a III. tř.

Dámská kategorie juniorská, seniorská třída starších I. a II. tř. (zajímavé, že zde se dámy nestydí za své stáří a bez ostychu startují v příslušné kategorii ohraničující věk) měly též start ve Weissfluhgipfl, cíl však byl položen u chaty Conterser Schwendi 1640 m. Tedy 1200 m vyš. rozdíl na délce trati 8 km.

Další kategorie hostů a mládeže měli start na Weissfluhjoch 2600 m. Cíl pro hosty byl v Küblis, pro mládež pak již u chaty Schwendi.

Závodní trať označena byla velmi spíše. Stačilo to však úplně, neb spousty vyjetých kolejí (trať až na konečné fáze, vede stále po obrovských holých pláních o různém sklonu), známost trati a špalíry diváků označovaly dráhu více než dobře. Závod byl jak po stránce technické, administrační i reprezentační skvěle organisován. Trať spojená telefonem, dosta-

tečné množství kontrol obyčejných i sanitních. Přes noc napadlo 25 cm prachového sněhu za 10° mrazu, který na ztvrdlém podkladě sliboval velké rychlosti. Do rána se pak úplně vyjasnilo a za 15° mrazíku a azurového nebe chrlila lanovka diváky i závodníky na Weissfluhjoch, odtud ke startu kategorie »Parsenn Derby« muselo se ještě 240 m výškových. Největší zájem diváků soustředil se na Weissfluhjoch, kde velký šus as jako naše Vysoké kolo končil jámou a protisvahem. Byla to krásná podívaná na závodníky a závodnice, kterak na obzoru jako kouřící tečky blížili se stále víc a více až zmizeli v jámě. Tam byl někdy hrůzný pád (dost řídký). Ve většině případů za několik momentů se vám zjevili opět, těsně u vás na hraně protisvahu, aby opět pokračovali v následujícím šusu dále. »Matterhorn Furrer«, Prager, Guzzi Lantschner, Wald, Gasperl, Fopp, Ettinger, oba princové de Orléans Bourbon a řada jiných, časově jen o vteřiny horších, z dam pak Lois Butler, Margret Bertsch, L. Baader, Ida Bertsch, Elvira Orsirnig, ti všichni v první řadě, ukázali tak vyspělou techniku sjezdovou, vyžadující neúprosně pilného trainingu, času i peněz. Jsou to lidé, kteří se celou zimu »válejí« na sněhu, pro něž mimo 90° svah jest pak vše sjezdné.

Několik slov o dámské kategorii. Již v Innsbrucku měl jsem to potěšení sledovat tyto »nepodařené kluky«. Musím říci, že mě, jistě však i ostatní diváky, cele zaujaly. Imponovala mně především jejich veliká odvaha a rozhodnost, s kterou se vrhaly v boj se svahů ohromných sklonů, na které by se naše dívky nešly ani podívat. Opravdu mezi jízdou našich

dam a těchto mnoho desítek jezdkyň jest ohromná propast. To si musíme přiznat. Bude nutno mnoho cvičiti především techniku jízdy střelou, odvahu a zase odvahu. Na prstech jedné ruky spočítal bych naše dámy, které se nebojí jeti větší rychlostí než 30 km za hod.

Namítnete asi, že to platí též pro naše závodníky. Částečně pravím ano. U těch to bude ovšem lehčí problém, neb dobrý základ stylu zde jest, snad lepší než u většiny alpských jezdců, odvaha též, jen intenzivnější training velkých svahů, trochu píle a výsledky jistě přijdou jako příšly jinde.

Bude nutno pořádati hojnost kursů sjezdové a slalomové techniky jízdy a konečně dostatečné množství sjezdových i slalomových závodů. To vše jest v moci našich klubů. (U slalomu pozor na nová pravidla uspořádání i bodování, — vyzvedněte si je ve Svazu.)

Závody sjezdové najmě slalomy jsou velmi zajímavé především pro diváky. Co krásných pohledů lyžařské techniky užije člověk při sledování takového závodu jakým jest Parsenn Derby, zvláště při tak krásné pohodě a konkurenci, která se zde sešla. A co ještě — závody tyto dají se jezdit i při větším stáří. Schmid P. F. z Bernu 64letý, zvítězil ve III. třídě st. v čase 28'23. Kdo zná parsennskou dráhu, ocení tento znamenitý výkon. Závod byl ukončen rozdělením cen a velkým animovaným plesem ve Fluela hotelu. Mnoho proslovů a lyžařských zdravic bylo proneseno a mnoho krásných hodnotných cen bylo rozdáno. Každému vítězi kategorie pak po zlaté lyži. Vítězové obtěžkáni poháry, vraceli se provázeni hřimajícím »bravo« na svá místa.

S přítomnými Čechoslováky shodoval jsem se v jednom, že bychom přece měli takovéto závody více trainovati a pak i obesílati, neb konec konců jest to vždy nejlepší a nejlacinější propagace československého jména.

Výsledky hlavních kategorií:

Senioři I. tř.: 1. Furrer Otto, Zermatt, 16'01; 2. Prager Walter, Davos, 16'51; 3. Lantschner Gustav, Oe. V. S., 17'23; 4. Walch Emil, Oe. V. S., 17'24; 5. Gasperl Leo, Oe. V. S., 17'25.

Senioři II. tř.: 1. Fopp Martin, Davos, 17'52; 2. Ettinger Peter, Davos, 18'51; 3. Schlatter Arthur, St. Moritz, 18'59; 4. Prince de Orléans Borbon, Alv. S. A. S., 19'36; 5. Prince de Orléans Borbon, Al. Kandahar, 19'50.

Dámy: 1. Bertsch Margrit, Davos, 12'24; 2. Baader L., S. S. V., 12'34; 3. Bertsch Ida, Davos, 12'49.

Dámy, tříd. st. I.: 1. Butler Lois, S. C. G. B., 14'38; 2. Biasi Elisa, Rhätia Chur, 16'20; 3. Fuchs-Meidinger Mimi, Davos, 18'39.

Junioři: 1. de Orleans Borbon, A. Kandahar, 19'38; 2. Hack Eugen, Davos, 20'19; 3. Baschnonga Hans, Davos, 21'16.

Závod 3členných družstev: 1. Davos I., čas 56'09: Sprecher Peter 21'26, Fopp Martin 17'52, Prager Walter 16'51. 2. Kandahar, čas 59'04; de Orleans Borbon Alo. 19'50, de Orleans Borbon Alv. 19'36, de Orleans Borbon At. 19'38.

Závod 3člen. družstev dámských: 1. Davos I., celkový čas 39'24; Bertsch Ida 12'49, Ctesse Luxemburg Soph. 14'11, Bertsch Margrit 12'24. 2. Davos III., celkový čas 46'45; Fuchs-Meidinger M. 18'39, Schmidt Anette 13'55, Volk Anny 14'11.

Závody.

Přebor pražské župy Svazu lyž. RČS. Harrachov jako léta minulá stal se jevištěm přeboru župy pražské a mnoha lyžařských závodů letošní sezony. Napomáhá k tomu v první řadě svazový můstek, v druhé řadě pak podmínky ubytovací. Jest ovšem méně zajímavé pro závodníky, diváky i domácí pořádati tam serii závodů za sebou, jak se stalo v letošní sezoně. Unaví to jistě i krajně obětavé funkcionáře z Bucharova turist. a lyžařského klubu, kteří vyjdou každému vstříc, byť by to někdy zdálo se i nemožné. Termín našeho přeboru padl též na termín přeborů jizer-

ské župy ve Vysokém, a tak řada závodníků i diváků z Nového Světa jela na své závody. Trať 14 km pro I., II. a tř. starších vedla od hotelu Bellevue údolím Kamenice. V polovině stoupání na Alfrédku odbočila do vysokého lesa na Mrtvého muže. Průseky klesla na pohraniční silnici do Jakobstalu, odkud lesem do Nového Světa, tam vedla přes paseky a kultury, takže druhý den brzy ráno musila se přeložit na cesty, neb nedostatek sněhu jest pro malé stromky velkým nebezpečím poranění. Kolem Jedličkovy vily vrátila se pak k cíli. Trať menší, 6 km, pro III. tř. a ženy, za-

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

LYŽE

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE - SÁNKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28. • JILEMNICE.

čala též u Bellevue, přejela silnici, údolím přes Müllerovu cvičnou louku lesem do Annenského údolí, přes Mumlavu stoupáním na úbočí Čertáku. Dále lesní cestou po horizontále kol můstku HDW. sjezd na silnici do Seiffenbachu, přes les, přes most cesty ke svazovému můstku a zadem přes Bílý potok do Harrachova k cíli. Překládáním velké trati časně ráno zpožděn start o 1/2 hodiny, což se pořadatelstvu nemá vytýkat, neb jest to nepředvídaná překážka. Jinak na obou tratích průběh závodů byl hladký, kontroly fungovaly bezvadně. Sníh, který po celý týden byl bezvadný, vlivem tepelné vlny stal se těžko sjízdným.

Nejlepší čas z 90 závodníků měl Šimůnek, S. K. Slavia, 1.01.48 hod.

Odpoledne v 1/2 3. h. konal se skok na dobře upraveném svazovém můstku. Dochvilnost závodníků na startovní věž usnadnila rychlý spád, takže do 3/4 na 4 byly absolvovány 2 kola včetně několika dvojskoků.

Nejlépe skákal Vrána 53 a 49 m. Má obdivuhodný předklon, jistotu, měkkost dopadu, klid a humor. Ve třídě III. stylově nejlepší Havlíček, Slavia, Plecháč a Kovář, L. Z. K.

Přeborníkem na rok 1933 stal se Šimůnek, Slavia, 302'7 bodů, před Cífkou, KLV., 288'7 bodů.

V ý s l e d k y:

Přihlášeno 121 závod., startovalo 90, závod dokončilo 84. 14 km. I. tř.

1. Šimůnek Fr., SKS., 1.01.48 hod. 2. Hromádka E., KLV., 1.01.52. 3. Stehlík L., KLV., 1.02.59. 4. Cíпка J., KLV., 1.03.56. 5. Německý O., SKS., 1.04.59'5. 6. Hilčer Fr., LZK., 1.06.7. Pech V., LZK., 1.07.08. 8. Vrána R., Slavia, 1.07.35. 9. Dolenský, SKS., 1.07.42. 10. Hanuš, LZK., 1.08.17'5. 11.

II. tř. 1. Německý L., SKS., 1.04.37 hod. 2. Dr. Špacier O., VS., 1.04.53. 3. Hofmann L., LZK., 1.05.37. 4. Buchar J., ČSK., 1.06.50. 5. Martin M., LZK., 1.07.16. 6. Kučera J., LZK., 1.07.36. 7. Puterlík, VS., 1.08.13. 8. Kalas J., ČSK., 1.08.39. 9. Dyntr, SKS., 1.09.15. 10. Dr. Hauner E., LZK., 1.09.19.

St. A. 1. Martin, LZK., 1.14.37 1/2. 2. Jedlička, LZK., 1.14.53 1/2. 3. Patzák, SKS., 1.16.48.

St. B. 1. Kosina, ČSK., 1.17.35. 2. Kála, ČSK., 1.26.38 1/2.

Běh na 6 km pro tř. III. a ženy (I. a II. tř.). Přihlášeno 32, startovalo 28, došlo 26 a vzdali 2 závodníci.

1. Václavík, Vys. Sp., 25.33. 2. Tauchmann, Slavia, 25.46. 3. Kovář, LZK., 26.43. 4. Dyntr, Slavia, 27.15. 5. Srkal, Vys. Sp., 27.31. 6. Mašek J., LZK., 28.41. 7. Synovec, ČSK., 28.43. 8. John, ČSK., 29.01. 9. Paulů, LZK., 29.27. 10. Paul, KLV., 29.27. 11. Václavík, LZK., 29.31. 12. Šír J., LZK., 29.41. 13. Znojemský, Vys. Sp., 29.45.

Skok prostý III. třída. Přihlášeno 34, startovalo 13, klasifikováno 13.

1. Havlíček Mil., Slavia, 142'9, 38, 42. 2. Plecháč, LZK., 141'8, 39, 38. 3. Kovář, LZK., 141, 41, 35. 4. Václavík, Vys. Sp., 140'9, 42, 39. 5./6. Václavík, LZK., 140'4, 42, 39'5. 5./6. Šír Boh., ČSK., 140'4, 40'5, 38. 7. Rydval, Slavia, 135, 37'5, 37'5. 8. Šír Jos., LZK., 129'7, 31, 37'5. 9. Dyntr Jar., Slavia, 117'9, 29, 32. 10. John, KČS. 90'2, 26, 22.

Ženy I. a II. třída, trať 6 km. Přihlášeno 16, startovalo 11, došlo 11.

I. třída. 1./1. Lelková Květa, Slavia, 31.19. 2./2. Pluhářová R., LZK., 32.10. 3./4. Knappová J., LZK., 34.18. 4./5. Kouřilová J., Slavia, 34.29. 5./7. Kočovská, ČSK., 37.05.

II. třída. 1./3. Hochmannová G., ČSK., 33.27. 2./6. Sloviaková, Vys. Sp., 34.56. 3./8. Kučerová, LZK., 38.20. 4./9. Kočková, Vys. Sp., 39.26. 5./10. Tylová, ČSK., 44.46. Mimo soutěž Matějková, Bucharův kl. Nový Svět, 33.49.

Závod sdružený tř. I., II. a st. Přihlášeno 35, startovalo 26, klasifikováno 19 závodníků.

Titul přeborníka na rok 1933 získává Fr. Šimůnek, S. K. Slavia, 302'7 bodu.

1. Šimůnek Fr., Slavia, 1.01.48, bodů 302'7, skoky 47, 46 m. 2. Cíпка Jan, KLV., 1.03.56, 288'7, 49'5, 43'5. 3. Hromádka Ed., KLV., 1.01.53, 286'9, 43, 44'5. 4. Vrána Rud., Slavia, 1.07.35, 281'2, 53, 49. 5. Pech Vít., LZK., 1.07.08, 272'3, 46, 45. 6. Hoffman Lad., LZK., 1.05.37, 270'4, 41, 39. 7. Dolenský, Slavia, 1.07.42, 270'1, 47, 42. 8. Německý Lad., Slavia, 1.04.37, 265'7, 38, 33. 9. Hanuš K., LZK., 1.08.17'5, 260'4, 43, 43. K. Rudl.

II. sjezdový závod H. D. W. na Mísečkách. V neděli 19. března jela se druhá reprisa sjezdového závodu na svahu Zlatého návrší. Startovalo se od mohyly po pláních k vyústění spodní cesty z lesa. Nad tímto vyústěním bylo několik zajímavých otáček na větším sklonu, které přilákaly diváky. Trať pokračovala pak známou lesní cestou do Horních Míseček. U konce cesty, již při vyústění z lesa na louku, byl cíl. Trať 2500 m dlouhá se 650 m výškovou diferencí, byla jeta na zmrzlém firnu a za mlhy, která se vždy milostivě na několik okamžiků roztrhla. Značení bylo chabé, avšak všichni závodníci stoupali ke startu po trati vzhůru, takže při krátkosti a znalosti terénu postačilo jim to úplně. Sešlo se 53 účastníků. Z toho 4 ženy, 3 závodníci tř. st., 5 dorostu, 8 tř. III., 33 tř. I. a II., která startovala společně. Závod stal se kořistí Willy Mõhwalda ze Špindlerova Mlýna (HDW.) v čase 2.48 min. Jest to beze sporu náš nejlepší sjezdař, jak potvrdily i výsledky ze závodů FIS. Velice pěkně jeli v pořadí poměrně s malými časovými

Dobré - levné -

LYŽE

KOVOVÉ HRANY

Červený a Glogar, Praha II., Spálená 27.

Telefon číslo 45775.

Telefon číslo 45775.

rozdíly Möhwald Frant., Berauer, Hollmann, Gebert, Saggasser, všichni HDW., následoval Stehlík, Cífka, Hromádka.

Nejvíce však překvapila Agla Schmerhová. Je to odvahou, hlavním to předpokladem pro úspěch, a stylově bezvadně. Udělala velké pokroky ve sjezdech, které při další příli mohou ji postavit do řady známých jmen sjezdových závodů.

Výsledky závodu ohlášeny na Mísečných boudách u Rennera předsedou HDW. p. A. Hincem.

I.—II. tř. 33 účast. 1. Möhwald W., Špindl, 2.48 min. 2. Möhwald Fr., Špindl, 2.56. 3. Berauer O., Petzer, 2.56. 4. Hollman E., Špindl, 3.01. 5. Gebert R., Rochlitz, 3.01¹/₂. 6. Saggasser O., Petzer, 3.05¹/₂. 7. Stehlík L., KLV., 3.08. 8. Cífka J., KLV., 3.10. 9. Hromádka E., KLV., 3.14. 10.a) Mergaus O., Petzer, 3.16. 10.b) Hartig B., Rochlitz, 3.16.

Tř. st. A. 4 start. 1. Krokoscinský W., Leitmeritz, 4.27¹/₂ min. 2. Standfest H., Leitmeritz, 4.42¹/₂. 3. Kahay B., Svaz, 4.51. 4. Hollmann, Leitmeritz, 6.14¹/₂.

Ženy: 1. Schmerhová A., KLV., 4.19¹/₂ min. 2. Purkert Frieda, Rochlitz, 4.52¹/₂. 3. Soukup Ilse, Gablonz, 5.02. 4. Gebert F., Rochlitz, 7.05.

Dorost. 5 start. 1. Knabl H., Špindl, 3.45 min. 2. Gebert H., Rochlitz, 3.57. 3. Preissler F., Špindl, 4.20.

III. tř. 8 start. 1. Jäkl M., Gablonz, 3.1¹/₂ min. 2. Lahr H., Harrachsdorf, 3.7¹/₂. 3. Fischer J., Špindl, 3.8¹/₂.

K. Rudl.

Agla Schmerhová K. L. V., která pozoruhodně se umístila v letošním sjezdovém závodě H. D. W. Foto L. Stehlík.

Různé zprávy.

V Zakopaném viděli jsme nový úsporný systém sil lyžařů, na jmé lyžařek. Pod dlouhým kopcem, na němž byl skvělý prachový sníh a s něhož byl příjemný sjezd, čekalo několik goralů na lyžích, kteří měli zapřažené koně na ski-jöring a za sebou dlouhé vlečné lano s klíčkou. A tu jsme viděli toto divadlo: Půvabná, moderně oděná lyžařka chytla se za vlečné lano, goral práskl do koně a již jeli vzhůru na kopec k lesu. Tam mu lyžařka zaplatila jeden zlotý, goral odjel zase na své stanoviště a lyžařka elegantně sjela zase dolů, aby tento nenamáhavý sportovní výkon několikrát ještě opakovala.

Výstraha pro túru Ďumbier—Chabeneč. V 3. čísle »Zimního sportu« napsal jsem článek o Nízkotatrské magistrále a stalo se, co jsem očekával — na túru Ďumbier—Chabeneč každý si troufal. Viděl jsem schváceného lyžaře, bílého jako zeď po tříhodinovém pochodu z nádraží na chatu, který ležel celé odpoledne a lil do sebe všechny medicíny co byly na chatě, ale na druhý den prohlásil — »jdu na Chabeneč!«

Viděl jsem jednu slečnu, která zoufale zápolila s rovnovahou při mírném sjezdu, ale řekla »zítra jdu na Chabeneč« — na druhý den se asi po hodině její společnost vrá-

tila s ní, když se mlha roztrhla: »Jé, toto je strašné!« Slyšel jsem jednu pražskou výpravu, jak v den, kdy byla mlha — chystala se jít na Chabeneč — roztrhla se mlha a společnost jednohlasně zaspívala: »Jé, my jsme si to představovali jinak — jak hřebenovou túru na Krkonoších!«

Proto považují se za povinna upozornit na těžkost túry. Cesta Štefánikova chata—Chopek trvá normálně 3 hodiny, když je tvrdý sníh, tuto túru nemožno dělat — traverzuje se svah někde až 45° s hloubkou 500—1000 m!

Za Chopkem dostanete se na Polanu a z ní na Kotličku. Tato partie je nejnebezpečnější, je to ostrý hřeben jako nůž, většinou ledový s místem asi pouze pro dvě lyže. Je tam lano, ale mnohdy zafoukané sněhem. Chybný krok na stranu asi 10 cm a zřítíte se do hloubky asi 700 m. Tento výstup po hřbetě, kde jsou obě stěny skoro kolmé, trvá 1 hodinu. Finanční obtíž KČST. není celá túra tyčována — vydejte se jí proto pouze zdatní silní lyžaři jen za velmi pěkného počasí, dobře vyzbrojeni a nájemcem p. Petřem informováni, neboť stane-li se nějaké neštěstí, na záchranu není ani pomýšlení, ježto severní srázy jsou v zimě nepřístupny. Dbejte též při pochodu na čas, abyste

DO HOR

FOMA FILM

K FOMA FILMU

FOMA PAPIR

NEZKLAMOU!

za světla dorazili do chat a buďte opatrní při traversování svahu neb letos v březnu ušla jen o 5 m víceletná společnost dvěma lavinám.

Celá cesta trvá cca 5—6⁵ hod. a vyžaduje fyzickou velkou zdatnost a dobrou lyžařskou schopnost. Nezapomeňte vždy sebou vzít stoupačí železa.

Nájemce pan Petrla zavádí a cvičí poštovní holuby, kteří by umožnili spojení mezi Ďumbierem a Chabencem a stálou kontrolu výprav.

Naposled podotýkám, že na Ďumbieru terrainy jsou pro začátečníka i pokročilého velmi vhodné a že to, co jsem předem uvedl, platí pouze pro túru Ďumbier—Chabenc!

Arch. Hipmann Vlad.

Z redakce. Na stránce 179. čísla 6., roč. XXII., uveřejněná perokresba převzata byla z francouzské revue »Sport d'hiver du Continent«, jako zajímavá ukázka karikatury ze sportu bobsleighového. Text byl ovšem přizpůsoben na naše poměry. Pouze omylem byl vynechán původ ilustrace.

V Nízkých Tatrách natáčí se film. Na nejvyšším vrcholu N. Tater, Ďumbieru, natáčela propagační film lyžařský firma Elekta-Journal z Prahy za režie arch. Vlad. Hipmana z Prahy, operater K. Kopřiva. Ve filmu účinkoval závodní team Skiklubu z Báňské Bystrice pod vedením závodníka Ružinského.

Mimo jedinečné krásy přírodní, které upoutají svojí mohutností, zachycuje film efektně jedinečné výkony lyžařů. Ve filmu zachycena je dějová veselá nit.

I. K.

Drív to byla dobrá rada, ale teď už je to kategorický příkaz: »Vezměte si na hory crême GRADO — ne-za-po-meň-te!!!!«

Je to v zájmu Vašeho zdraví. Horské slunce je příjemné, je prospěšné, je se zdravotního hlediska ideální — ale je také zálučné. Může Vás opálit až příliš, může zavinit pěkně sežehnutí, spálení. Může Vám snadno pokazit Vaši dobrou jarně-horskou náladu.

Ale bát se ho vůbec nemusíte. Právě naopak — pomoci crême GRADO se zužitkuje znamenitě i jeho pálicí schopnost. Crême GRADO dokonale ochrání Vaši pleť a při tom ještě pomůže sluníčku, aby změnilo její barvu. Ale ne na ručo, nýbrž na hnědo — do krásného hnědého odstínu, kterým se budete pyšnit mezi svými bílými spoluobčany ve městě.

Nezapomeňte tedy na crême GRADO — je důležitý pro Vaše zdraví — a je to také nejskvělejší kosmetický přípravek (crême GRADO + horské slunce) pro sto procentního sportovce.

Letošní jubilejní Holmenkolské závody ukončeny byly lidovou norskou slavností, totiž skokem na lyžích. Ačkoli počasí tomuto závodu nepřálo, neboť padal hustě sníh, přihlíželo k tomuto závodu 40.000 diváků, ovšem i královská rodina byla přítomna. Závodilo 225 skokanů z devíti zúčastněných národů. Nejlepšího výkonu dosáhl zá-

vodník Raabe skoky 45 a 50⁵ m, druhým byl Reider Andersen 44⁵ a 48⁵ m a třetí Christensen 42⁵ a 48⁵ m. Závod kombinovaný vyhrál Vinjarengen a »dámskou cenu« za nejlepší výkon ve skoku kombinovaném dobyl Hovde.

Johana Kolstad, známá norská skokanka na lyžích, jejíž obrázek přinesli jsme v loňském našem časopise, dosáhla skoku délky 60 m, a to na můstku v Salt Lake-City v Americe, kde právě nyní se nalézá. Norský skokan Alf Engen skočil tamtéž 85⁵ m!

Z redakce. V čísle 8., roč. XXII., na stránce 230. uveřejněný snímek písečné krajiny v Africe, jest převzat z francouzské revue »Sport d'hiver du Continent«, jak ostatně je zřejmo z poznámky, na konci článku k obrázku připojeného.

Slavný cestoval, námořník a horolezec Luigi A m a d e o S a v o y s k ý, vévoda A b r u z s k ý, zemřel minulý měsíc v italském Somalsku v Mogadisio v Africe, ve stáří 59 let. Každý, kdo neznal jeho věk, byl smrtí jeho překvapen. Zesnulý vypadal při štíhlé své postavě a opálené oholené tváři, v námořním stejnokroji, stále velmi mladistvě. Již ve velmi mladém věku (24 letech) slezl první z Evropanů oba vrcholky tajemného pohorí Ruwenzori ve Střední Africe (Měsíčné hory starověku), což samo zajistilo mu v kruzích horolezeckých a v kruzích exotické turistiky nezapomenutelnou památku. Byl spolu s vévodou ze Spoleta sloupem italského alpinismu. Byl na slovo vzatým námořníkem; za války světové byly jeho velení v moři středozezemním podřízeny dokonce i bitevní jednotky loďstev anglického a francouzského. Ke konci života byl úspěšně činným v kolonizační akci italského Somalska, kde, jak výše uvedeno, také zemřel. Známý byly jeho časté návštěvy na dvoře Habešském a jeho boj proti stále ještě existujícímu otrokářství v jižním Rudém moři na linii k arabské Džidě. Byl to šlechtic mužný a ušlechtilý, italský národ ztrácí v něm významného muže, pracujícího pro velikost a dobrou pověst národa.

I. K.

Ledovce v Alpách tají, jsou oslnivě bílé. Ale ještě mnohem, mnohem bělejší jsou skvělé zdravé zuby, které byly vždycky čištěny THYMOLINEM. A jak se krásně vyjímají v tváři do hněda opálené!

Skoku 87 m pod oficiální kontrolou dosáhl ve Villars-Bretay ve Švýcarsku závodník Ruchet, čímž překonal »rekord« S. Ruuda o 1 metr.

TUK NA SPORTOVNÍ OBUV

Lyž. vosk zn. DERBY v osvědčené jakosti.

Obě vyrábí: továrna DERBY krému na obuv, Praha VIII.

Všechny technické řady Svazu lyžařů RČS.

(cvičitel'ský, soudcov'ský, dorostenecký, řady zkoušek atd.) vydány byly právě tiskem.

Objednejte si je ve Svazu lyžařů RČS., Praha II., Žitná ulice 14

ZIMNÍ SPORT

LYŽAŘSTVÍ

ALPINISMUS

BOBSLEIGH

TURISTIKA

BRUSLAŘSTVÍ

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, Dr. J. KALIBERA. Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů RČS. Redakce a admin. Praha II., Žitná ul. 14. - Předplat. Kč 35- na 10 čísel. - Jednotlivé čís. Kč 4- . - Telefon 322-1-3. - Účet pošt. úř. šek. 34.474. - Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. - Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo. - Patisk vyhrazen.

ROČNÍK XXII.

DUBEN 1933.

ČÍSLO 10.

Mohyla lyžařských hrdinů Hanče a Vrbaty na Zlatém návrší v Krkonoších, v místě kde dne 24. března 1913 odehrála se známá tragedie a kde po 20. letech, dne 24. března konána byla vzpomínková tryzna za účasti zástupců korporací lyžařských, turistických a sokolských.

Foto Mojmir Švarc, Harrachov.

ZDENĚK KRČAN: Dvacet let po tragedii na Krakonoši.

Dne 24. března 1933 tomu bylo 20 let, kdy na Krakonoši odehrálo se velké lyžařské drama. Jeden z nejlepších českých lyžařských závodníků bojoval tam poslední svůj závod, který skončil jeho smrtí i smrtí přítele a bratra, který život svůj při pomoci zaň nasadil.

Jména Bohumil Hanč a Václav Vrbata dostala se tak trvale do historie českého lyžařství a tehdejší tragedie nevymizí z jeho dějin.

Sokolský okrsek jilemnický »Vrbatův« a Český krkonošský spolek Ski v Jilemnicích vzpoměli tohoto výročí společně, jelikož oba zahynuli byly sokolskými borci a Hanč pak vynikajícím lyžařským závodníkem spolku Ski Jilemnice.

Ve středu dne 22. března 1933 uspořádána v jilemnické sokolovně vzpomínka na tyto dva bratry, při které krásnými slovy vylíčil tragicky skončivší závod a vzpomenu naších hrdinů p. odb. učitel J. Lachman.

V neděli 26. března konal se pak vzpomínkový štafetový běh od domku Vrbatova ve Mříčné, přes Jilemnici, Hrabačov, Dolní Štěpanice, Lhotu Štěpanickou, Benecko, Rovinku, Seřín, Černou Skálu, Mechovinec a Mísečky k mohyle na Krakonoši. Běhu účastnili se svým členstvem následující sokolské jednoty: Mříčná, Kundratice, Peřimov, Jilemnice, Hrabačov, Víchová, Křížlice, Dolní Sytová, Dolní Štěpanice, Mrklov, Zlatá Olešnice, Benecko a Sokol pražský, dále závodníci následujících lyžařských spolků: Lyžařský klub odb. Svazu čsl. důstojnictva, S. K. Trutnov, Odbor K. Čs. T. Nová Paka, Bucharův Lyžařský a turistický klub Nový Svět, L. Z. K. Praha, S. K. Dvůr Králové a Český krkonošský spolek Ski v Jilemnicích.

Ráno po 8. hod. odjelo předsednictvo Č. k. s. Ski, společně s náčelníkem Svazu lyžařů, p. arch. Jarolímekem do Mříčné. U domku Vrbatova promluvil za sokolskou jednotu mříčenskou p. učitel J. Buchar, který vzpomenu

Náčelník Svazu lyžařů Karel Jarolímek, při svém vzpomínkovém proslovu u mohyly Hanče a Vrbatův, dne 24. března 1933. Foto Mmír Švarc, Harrachov.

výročí, hrdinné smrti Vrbatovy a vyzvedl jeho velký sokolský čin bratrské lásky. Za přítomnosti sourozenců Václava Vrbaty, předal předseda Č. k. s. Ski p. řed. Holub věnce připravené štafetě, která započala dlouhou pouť k mohyle. Běžci střídající se as po 500 m v trojčlenných hlídkách, odnášeli pak věnce, určené pro hrob Vrbatův v Mříčné, pro hroby p. řídicího učitele Buchara a Boh. Hanče do Jilemnice a konečně věnec pro mohylu na Krakonoši. O 8 hod. 45 min. vbíhá již štafeta na evangelický hřbitůvek ve Mříčné, kdež promluvil býv. sokolský náčelník bratr Horáček ze Mříčné. Po položení věnce na Vrbatův hrob vybíhá štafeta k další etapě k Jilemnicí. Množství obecnstva očekává již štafetu u jilemnického urnového háje a po 9. hod. kladen jest již věnec na pomníček propagátora české turistiky a spoluzakladatele českého lyžařství, pana řídicího učitele Buchara za proslovu p. tajemníka Ambrože. Pak hned vedle na evangelickém hřbitově jilemnickém, vzpomíná tragického závodu místopředseda Č. k. s. Ski p. Prokop Hrubý a náčelník Svazu pan architekt Jarolímek, kterýž i za svou osobu pokládá věnec svému bývalému kamarádu Hančovi, se kterým tolik závodů vybojoval a sám se též účastnil nešťastně skončivší padesátikilometrovky.

Další hlídka štafetová přejímá poslední 2 věnce, určené pro mohylu na Krakonoši a probíhá jilemnickým náměstím za značné pozornosti obecnstva směrem k Hrabčovu. Zde u domku, ze kterého B. Hanč odešel k poslednímu svému závodu, promlouvá pan odb. učitel Jar. Lachman a štafetový běh pak pokračuje k dolnoštěpanické škole, ohnisku to, odkud zvěčnělý pan řídicí Jan Buchar, řídil počátky českého lyžařství. Když štafeta dorazila sem, promlouvá k shromážděnému obecnstvu pan řídicí učitel Kasal, vzpomínaje svého předchůdce a lyžařské tragédie. Po silnici směrem ke Lhotě Štěpanické, kol Alfonsky vzhůru na krásné Benecko, rodiště to Hančovo a mnoha jeho lyžařských předchůdců i následovníků,

které bývalo prvním českým lyžařským eldoradem průkopníků tohoto sportu, k Hančovu rodnému domku. Zde za velké účasti i zástupců obce Benecka, vzpomíná hrdinného rodáka pan řídicí učitel Hraba. Ještě několik set metrů a věnec přejímají lyžaři, členové Českého krkonošského spolku Ski. Nyní to jde již opravdu závodním tempem přes Rovinku a tři kopce k Mísečkám.

Od jilemnického hřbitova odjelo již předsednictvo spolku Ski, společně s p. architektem Jarolímekem a některými hosty do Hutí autobusem, aby dorazilo ve stanovenou hodinu k mohyle. U Rennera nacházíme již poslední připravené štafety novosvětskou a závodníků pořádacího spolku. Panem architektem Jarolímekem, pak doplňuje se poslední hlídka, která donese věnec k mohyle. Jest tu pan Emerich Rath, který Hanče našel na Krakonoši a nesl ho před 20 léty k Pančici, bratranec a spoluzávodník Hančův Josef Feistauer, spolužák a přítel Vrbatův p. Richter z Mříčné a konečně syn zahynuvšího mistra — pohrobek Bohumil Hanč.

Podle původních propočtů bylo možno očekávat štafetu v Mísečkách kol 1 hod. odpol., ale zatím 10 min. před 12. hod. vjíždí již štafeta složená ze závodníků Jecha a Kůžela do Míseček.

Jelikož vzpomínka na Krakonoši byla stanovena na 1 hod. 30 min., bylo nutno štafetu hodinu v Mísečkách zdržeti. Odeházíme předem vzhůru a dostupujeme po 1. hod. vrcholu. U mohyly jest již množství lyžařů i pěších. Na mohyle umístěna jest již stuha S. K. Slavie a položena kytrice ČOS.

Přesně v půl 2. dojíždí štafetová hlídka arch. Jarolímek, Emerich Rath a Josef Feistauer, tedy 3 účastníci onoho nešťastného závodu. Rath nese věnec. Uprostřed těchto tří účastníků, přijíždí i mladý Boh. Hanč a přítel Vrbatův, p. Richter. (Nemůžeme si odpustiti výtku, že pořadatelstvo tohoto pietního běhu nepozvalo také Dr. J. Scheinera, který byl nejen důvěrným přítelem Hanče,

nýbrž v tomto nešťastném závodě nejděle po Hančovi vytrval a jediný tento tragický závod na věčnou paměť popsal. Pozn. redakce.)

Za nádherného slunečního jasu a úplného bezvětří kladeny jsou věnce Svazu lyžařů a pořadatelů na mohyly. Prvý promlouvá předseda Českého krkonošského spolku Ski pan ředitel Holub, vzpomíná vynikajícího závodníka Hanče, kterého vyrvala divoká bouře ze života a z kruhu těch, kteří jej měli tak rádi. Ač zemřel chudý krkonošský tkadlec, zůstává po něm trvalá vzpomínka, neboť zemřel hrdina — lyžařský mistr. Vedle něho pak klesl opravdový sokol, bratr Vrbata. Smrt Hančova byla děsná, hrozná, byla smrtí zápasníka na válečném poli, kdežto smrt Vrbatova byla krásná a velická — zemřel jako rek. Končí pak slovy mladého zesnulého již nadějněho jilemnického básníka Ad. Žáka (Rud. Kazdy), který ve dnech tragedie napsal:

Smrt kráčela přes zasněžené pláne,
smrt neúprosná, bezohledný vrah.
V dál zvony znějí ku posmrtné hraně
a tryzny hoří všude po horách.
A zemřel vítěz velký, gigantický.
Co dát mu smutečního do vínku?
Tož velkým mužům věnuje duch lidský,
ne slzy, nýbrž — tichou vzpomínku.

Po řediteli Holubovi, vzpomíná a líčí průběh závodu p. inž. Koutský, zástupce Č. S. K. Praha, tehdejšího pořadatele 50 km závodu. Následuje projev pana Dr. Nováka za Pražskou župu Svazu Lyžařů. Za ČOS. vzdává hold bratr Moulík, za Vrbatův okrsek sokolský a za Krkonošskou župu sokolskou, vzpomíná hrdinných bratří bratr Dr. Karel Čermák. Projevy pak ukončuje za Svaz lyžařů a za spoluzávodníky, náčelník Svazu p. architekt Jarolímek.

Po projevech zapěny shromážděnými státní hymny. Tím jest upomínka ukončena. Zajíždíme ještě společně k menší mohyle na Pančici, kdež p. E. Rath musel Hanče složit, nemoha ve vichřici již dále ho nésti. I zde vzpomínáme na velkého mistra lyžaře a odjíždíme pak do Labské boudy. Pozorujeme veškeru tu krásu kolem a zdá se nám, že ty krásné naše Krkonoše ani nedovedly by být tak kruté, aby zničily lidský život, ale i letošní tragedie lyžařská, která se odehrála v blízkosti mohyly Hanč-Vrbatovy, potvrzuje nám hroznou moc živů, kterým člověk nemůže odolati.

Milý Hanči a Vrbato, bolest již přebolela, ale vzpomínka na Vás zůstala i po 20 letech svěží a bude Vám zachována i nadále, pokud české lyžařství bude mít toho zdravého ducha, jaký byl ve Vás a jakého má i dosud.

Stafeta složená z účastníků tehdejších tragických závodů Em. Ratha, Karla Jarolímka, Josefa Feistauera, z přítele Vrbatova Richtra z Mříčové a pohrobka, Hančova syna Bohumila, donesla věnec k mohyle.

Foto Mojmir Švarc, Harrachov.

Zprávy Svazu lyžařů.

Jmenování cvičitelů S. L. RČS. Podle rozhodnutí náčelnictva jmenování cvičitelů v župě Jihočeské: Ing. Kalina Miloš, Myšáková Jindřiška, Nováček Josef, Šenc Josef, Podlaha Karel, Rochata Karel, všichni Čes. Skiklub, Č. Budějovice, Novák Dalibor, Pech František, Perman Karel (dnem 14. VII. 1933), všichni Klub lyž. a sánkařů v Táboře, Valenta Theodor, K. Čs. T. Písek. — V župě Bezkydské: Václavek Oldřich, Sport. sdruž. Frýdlant n. O., Zapletalová Gabriela, L. K. Ostrava, Mosler Jaroslav, K. Čs. T. M. Ostrava. — V župě Slovenské: Kittner Antonín, Riedl Hynek, Stárka Ludvík, všichni K. Čs. T. Báh. Bystřice, Ing. Šubert Ladislav, Skiklub Báh.

Bystřice, Wunsch Jan, K. Čs. T. Báh. Bystřice, Zapletal Augustin, K. Čs. T. Zvolen. — V župě Pražské: Ing. Horský O., Klub čs. alpistů Praha, Kovárna R., L. K. Důstojníků Praha, Krča Lev, MUDr. Novák K., oba Č. Skiklub Praha, Losenický Zb., Škarda Boh., oba YMCA Praha, Tomášek Josef, L. K. Louny, Vaníček Jindřich, YMCA Praha, Weiss Vlad., S. K. Slavia, Zamastil Frant., Č. Skiklub Praha.

Výkazy o činnosti cvičitelů v sezoně 1932/1933 rozsílány budou v nejbližších dnech prostřednictvím žup. V zájmu urychleného zpracování prosíme, aby termíny byly dodrženy. Cvič. odbor T. S.

O umělých hranách.

Otázka umělých hran na lyžích přišla v úvahu zcela přirozeně tehdy, když úroveň lyžařské techniky dosáhla takového stupně, že lyžař se chce stát pánem v šech sněhů, čili prakticky i všech svahů. Proto podotýkám hned na počátku: neříkejme, že umělé hrany chrání lyže. Je to sice pravda, ale pro lyžaře naprosto podřadná. My potřebujeme nutně hrany proto, a bychom mohli lyže lépe ovládat. Lyže neopatřená umělými hranami vyhovovala ve všech jakostech sněhu, kromě sněhu zledovatělého, nebo přespříliš uježděného. Tam ztrácíme pak možnost vedení lyží.

Vedení lyží. Velká většina posledních vynálezů i »vynálezů« v lyžařství směřuje právě jen k zdokonalení vedení. Jsou to různá zlepšení mnoha druhů vázání, vázání nová, různé zpružiny (péra Amstutzova, Bildsteinova) a jejich gumové náhražky, atd. atd. Tak také i otázka umělých hran jest jedním z těchto problémů.

Byly časy, kdy jsme se láskyplným okem dívali na lyži, která měla hrany jak váleček na nudle. Na těchto se panečku točil krásně Hančův tanec. Švihy na sněhové tvrdé podložce jsou snad »příjemně snadné« na mírném svahu a malé rychlosti, kde se můžeme smekat bokem na plochách lyží tak dlouho, až nás milost boží zastaví. Častěji jsou však velmi nebezpečné při velké rychlosti, nebo tam, kde je třeba provést švih na přesně vymezeném, případně malém prostoru (les, cesta, kameny; ve velehorách trhliny v ledovci a pod.). Pak jest lyžař vydán na pospas terénu a náhodě, jelikož o ovládání lyží není vůbec řeči. Můžeme si vzpomenouti také, co za rozkoš jest sjezd v přívratném postoji na úzké, zledovatělé cestě, kde bychom si »moc rádi« přibrzdili.

Víme sice, že švihy se dělají na plochách lyží. Dopravil-li jsem však lyže po plochách do směru kolmého na směr jízdy, a chci-li zmírnit rychlost, nebo snad i zastavit, musím použítí hran, čili hranití. A to jest požadavek oněch tvrdých sněhů, resp. ledů. Nehledě na příklad na traversování zledovatělých svahů (Tatry, Krkonoše). I tvrdé hickory mají pak po jedné tuře zničené hrany.

Naprosto nepostradatelnou věcí staly se hrany sjezdovým závodníkům. Nelze si snad ani představit, že by někdo mohl jet, ať slalom, nebo sjezdový závod s úspěchem na lyžích, které nejsou opatřeny tvrdými a ostrými hranami.

Ať si nikdo nemyslí, že pro turistiku jsou umělé hrany

přepychem! Jsou právě tak nutností, chceme-li si zajezdití vždycky s požitkem. Není ovšem zapotřebí tak ostrých hran jako pro závod, nýbrž hran trvanlivých a spolehlivých.

Druhů umělých hran jest dnes stále větší množství. Rozdělme si je však na dva hlavní druhy: hrany kovové, (z nichž se zmíníme o nejznámějších) a hrany nekovové.

U prvních jsou zase různé možnosti. Hrany přišroubované, nalepené, případně »vsunuté« do drážky, která se vyřízne (vyfrézuje) v lyži. Všechny však dosud mají mnoho nejrůznějších chyb, mezi které patří na konec i jejich poměrně vysoká cena u srovnání s cenou lyže a jejich »rozbitelností«.

Aby kterákoliv hrana mohla býti brána v úvahu, jest bezpodmínečně nutný předpoklad: solidně a odborně provedená montáž. Jinak riskujeme v každém případě všechny požitky ze sjezdu a často též i zdravé, dlejší končetiny.

O kovových i nekovových hranách jest dnes již slyšet mnoho hlasů pro i proti. Jelikož není možné jednomu člověku, aby vyzkoušel všechny druhy hran, každý, kdo se odhodlá informovati širší lyžařskou veřejnost o tomto tematě, musí nutně uvádět i cizí zkušenosti.

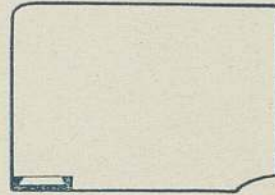
Dosud největší zkušenosti mají s umělými hranami alpsští jezdci, Rakušané, Švýcaři a Němci, což jest vzhledem k jejich sjezdařským zkušenostem jen přirozené. Dovolili jsme si proto v dnešní kapitole použítí německých pramenů, hlavně pak různé stati z časopisu »Mitteilungen des Deutschen und Österreichischen Alpenvereins«.

Hrany kovové.

1. »Lettner«. (Obr. č. 1.) Materiál: železo, ocel. Jsou asi 8 mm široké, složeny z částí asi 40 cm dlouhých, připev-

Obr. 1.

Obr. 2.

něny jsou k lyži šroubky, vzdálenými od sebe asi 4½ cm. Celkem je tedy třeba pro jedny lyže asi 130 šroubků. Ne-

Na zuby

Praktické pouzdro na cesty

pro kartáček a zubní pastu!

výhoda: hranu lze namontovat pouze v rovné části lyže, nikoliv až k vlastní špičce lyže, kov ubírá lyži značně na pružnosti, přesto, že jest složen z částí. Dále existuje tvrzení, že namrzá na ně sníh, který jest třeba seškrabovat. Při případném najetí na kámen, zem, nebo na střídavém sněhu, že příliš »drhnou«. Sjezdoví závodníci však jich dosud používají pro jejich tvrdost a ostrost a protože se u nich nevytrhávají, resp. nepřetrhávají šroubky. Provedeny z mosazi, potřebují více šroubů a musejí býti širší. Nedělají se příliš.

2. »Nansen«. Tento druh hran má dvojí provedení: 1. pás z cel. hmoty je obalen plechem (mosaz) se tří stran. Důsledek toho jest, že »hrany« nejsou ostré vůbec. 2. cel. pás je vsunut do mosazného obalu jako do drážky. (Obr. č. 2.) Obal pak má hrany dosti ostré. Vyrábí se v jednom kuse. Připevnění: cel. pás jest nalepen na dřevo lyže a tak drží i mosazný obal, do kterého jest vsunut. Cel. pás jest široký 5,5 mm a drží hranu asi 8 cm širokou. Na obou koncích jest každá hrana zajištěna šroubem, klouže lépe než železo a ocel, je měkkí; ovšem nevýhoda jest v poměrné nespolehlivosti. Jakmile se odlepí malinká část cel. pásu, odpadne brzy celý i s mosazným obalem. Častěji prý však se odloučí mosazný obal od cel. pásu, což není také závidění hodné.

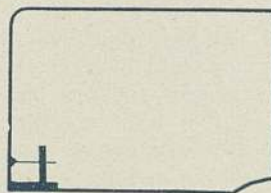
3. »Attenhofer«, pat. Ruby. Louis Köll píše v »Mitteilungen des Deutschen und Österreichischen Alpenvereins« o nich, že jsou to dosud nejkrásnější, ale také nejtěžší, nejnebezpečnější, nejdražší hrany. Jsou vyrobeny ve tvaru T z ocele nebo mosazi a jak patrně z obrázku č. 3, jsou zapuštěny do lyže a připevněny se strany šrouby. Nevýhod jest zase jmenována celá řada. Vedle všech chyb, společných kovovým hranám, je třeba uvědomiti si i značné zeslabení lyže hlubokou spárou po celé délce lyže. Fixování T profilů se strany pak také nezvyšuje pružnost a poddajnost lyže.

4. »Hummel«. Jsou často zaměňovány za »Lettner« patent, poněvadž jsou prováděny na stejném základě a tak i také patentovány (Orig. Lettners Patent Fab. Hummel, »Innsbruck«). Materiál však jest jiný: duraluminium a v poslední době prý kov, který jest tvrdší než elektron. Šroubky dělají dobrotu, ale zase velmi důležitou věcí jest dokonalá montáž. (Obr. č. 4.)

5. »Satan«. Ocelové hrany v jednom kuse. Z obrázku číslo 5 jest zase zřejmé upevnění. »Hrana« jest zasunuta do dvou drážek. Náznaky se opět různí. Námitky znějí v ten smysl, že kromě nedostatku pružnosti, může se odštípnouti celý kraj lyže i s ocelovým obalem. Proti tomu však tvrdí jiní, že hrany obstály ve zkoušce, trvající dvě sezony.

6. »Schacherl«. (Obr. č. 6.) Materiál: ocel, mosaz. Opět po-

kus o kovovou hranu bez šroubů. Jsou to kovové dílky 4 1/2 cm dlouhé. Tyto jsou připevněny k fibrové podložce tím způsobem, že jsou přidržovány kovovými držáky,

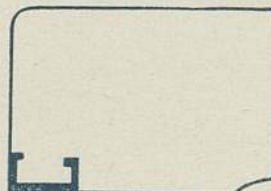

Obr. 3.

Obr. 4.

sahajícími pod podložku a vlisovanými do této. Fibrová podložka jest pak na dřevo nalepena. Fibr má ovšem své nevýhody. Přijímá vlhkost, bobtná, čímž se zvlní i kovové dílce a snadno se pak vytrhnou. Proto uchýlil se vynálezce k podložce z cellonu. Tento vzdoruje daleko lépe vlhku,

Obr. 5.

Obr. 6.

avšak při jeho značné tvrdosti jest potíž s vtlačení kovových držáků. Obchází se to tak, že držáky jsou zapuštěny do dřeva pod podložkou. To ovšem vyžaduje buď zvláštní drážky, nebo zářezů. Pak se může zas přihodit lehce, že lepidlo, kterým jest přidržován cellon ke dřevu, vniká do drážky, podložka jest stažena s sebou, zhortí se, a tím vlastní kovová hrana nesedí dosti pevně. Jest to nejpoddajnější, nejohybnější, bohužel, velmi málo odolná kovová hrana. Jest to také jediná z kovových hran, kterou lze vésti (z polovičních dílků) až ke špičce lyže.

7. »Bechler«, též »Forchtner«. Materiál: ocel, mosaz. Tloušťka plechu 2 mm, šířka pásu 6 mm. Jak je vidět z obrázku číslo 7, běží zde doslova pouze o hranu lyže. U všech ostatních řešení jest vždy ošizena plocha skluznice. Nevýhody zde jsou značné. Dřevo se brzy vyjezdí, hlavně tam, kde je ho nejtenčí vrstva, t. j. právě v těsném sousedství hrany. Pak vedení lyže jest tak mohutné, že přerostlo naše přání, a jak to dopadá se změnou směru lze si snadno představit. Hrany vyčnívají ze dřeva za čas tak důkladně, že veškeré švihy jsou znemožněny.

8. »Berger«. Bronzová hrana. Pomocí měděných nýtů spojena s ocel. pásem, asi 6—7 1/2 mm širokým, který jest vsunut do drážky,

Za každého počasí

COLOR SUPRA FILM 25° SCH

COLOR pomůže

WESTENDORF & WEHNER A.-G. KÖLN AM RHEIN

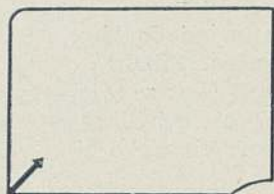
GENERÁLNÍ ZASTOUPENÍ PRO ČSR.

FOTO WACHTL

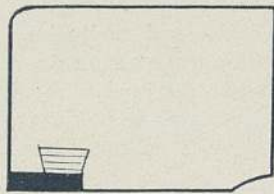
Praha II., Senovážná 8
Praha II., Národní 26

Vinohrady,
Fochova 12

vyřiznuté v lyži. (Obrázek číslo 8.) Především jest to jistě nejširší »hrana«, která dosud existuje a jelikož tvrzení, »čím širší pás kovu na lyži, tím jsme dál od úspěšného řešení umělé hrany«, má své zastánce, zdá se, že šířka kovového pásu 1 cm jest přece jen příliš velká. Dále zde přichází v úvahu zase přílišné zeslabení lyže drážkou 4½ cm hlubokou a zdá se správná námitka, že není třeba ani zvlášť »zašmodrchaného případu«, aby se poroučela hrana i s okrajem lyže. Vynálezce se vyhnul šroubkům a nalepování, ale zato si dovolil úctyhodné množství nýtů, což zase nepřispívá k pružnosti.

Obr. 7.

Obr. 8.

Jest ještě několik různých druhů hran, z nichž některých nedostali jsme popis, jiné jsou nedostatečné. Ještě se zmíníme o železných nebo ocelových hranách, montovaných v celku na lyži. Bylo to označeno v poslední době jako čirý nesmysl a je na tom mnoho pravdy, neboť kov a dřevo jsou zde spojeny příliš pevně, a při požadavcích, kladených na pružnost lyží, není možno, aby kovová hrana v celku vyhovovala. Šroubky, v důsledku vzájemné neshody dřeva a kovu, trpí tak, že jejich nahrazování je za čas prostě nemožné. Nehledě k tomu, že případné odtržení hrany při jízdě jest dost nebezpečné. Rozhodně si je nikdo rozumný dnes již pořizovat nebude.

Obr. 9.

Hrany nekovové — pat. Černý-Praha. (Obraz č. 9.)

Zajímavé jest, že myšlenka i její praktické uskutečnění dnešních umělých hran má svůj původ v Praze, nikoliv v Alpách, jak by mnozí mysleli. Výsledkem všech různých pokusů jest dnešní Černého nekovová hrana, která jest nejstarší ze všech, dnes existujících. Teprve po ní byly v Rakousku patentovány různé kovové hrany. Myšlenka, která vedla vynálezce, byla následující: nahradit hranu lyže látkou tvrdší než dřevo, dostatečně pružnou, dobře klouzající na všech druzích sněhu, na níž nepůsobí vlhko, dřevu přibuznou, nikoliv kovem, poněvadž ten nikdy »nesroste« dostatečně se dřevem.

»Černého umělé hrany« mají dodnes nejvíce výhod.

P r u ž n o s t: jsou to jediné hrany, které jsou nalepeny spolehlivě již od špičky lyží a a tvoří s lyží jeden celek (u kovových hran, které jsou vždy namontovány jen na skluznici, se dřevo před hranou ujíždí a pak hrana chytá a drhne), a jsou-li řádně nalepeny, jsou tak spolehlivé, že ani sebe zuřivější »terenní skokani« a »přeskokani« nemusí mítí obav.

Vím ze zkušenosti, že »při vši pili« se mi podařilo vyraziti jednou během dvou sezon asi 5 cm dlouhý kousek hrany pod vázáním, když jsem dopadl s výšky asi 1½ m na kámen, přikrytý lehkou vrstvou sněhu. To byl ovšem výjimečný případ. Přesto však mohl jsem zůstat s tímto »zraněním« ještě plně dva dny na horách. Správka vyražené hrany jest pak v příslušném sportovním závodě vyřizena brzy tak, že poškozené místo ani nepoznáme.

Nic na světě není bez chyby a proto i u těchto hran našly se dva určité nedostatky, které na štěstí nejsou naprosto takového druhu, aby nás odradily od jejich užívání.

Především materiál jest celuloidová hmota a proto při vpalování vosků jest třeba jisté opatrnosti, jinak, hrany spálíme. Hrany by byly sice také proveditelné z materiálu nehořlavého a byly dělány i pokusy, ale tyto hrany nebyly daleko tak dokonalé, jako původní.

Druhý, řekněme nedostatek, však vadí pouze »přísným« jezdcům, t. j. sjezdovým závodníkům, kteří na ujetých závodních drahách, při rychlostech, jaké se vyskytují při sjezdových závodech, potřebují hrany tvrdší a ostřejší, než jsou tyto.

Ve všech terénech však sebelepšímu lyžaři vyhovují Černého hrany úplně. Ostatně je lze dokonce i přibrousiti. Mezi další výhody patří i ta, že se dají spolehlivě nalepiti na lyže z jakéhokoliv dřeva, zatím co kovové hrany vyžadují husté dřevo hickory. Jedinečná výhoda jest ta, že můžeme vyměňovati ojeté hrany, dokud se nám líbí, aniž tím trpí lyže. U kovových hran si několikeroú výměnu dovoliti nemůžeme. Každé dřevo se vyjíždí a hrany pak vyvstávají na povrch skluznice. Kovové hrany nutno v tomto případě přemontovati, zatím co Černého hrany můžeme prostě ubrousiti. Podle zkušeností jiných, i vlastních, myslíme, že jest třeba nahraditi hrany pod vázáním asi po 100 km sjezdu, jelikož jsou příliš ojeté a tupé.

Důležitým oceněním pružnosti a spolehlivosti jsou kombinace kovových hran, hlavně mosazi (na skluznici, resp. její části), s hranami Černého (od špičky lyže přes ohbí, až ke kovové hraně). Je to snaha po umělých hranách ostrých, tvrdých a při tom, kde jest třeba, pružných, sáhajících až do špičky lyží.

Černého hrany jsou patentovány ve všech evropských státech, kde se pěstuje lyžařský sport a všude byly s nimi udělány nejlepší zkušenosti. Alpští jezdci pak jim dávají velmi dobré svědčení i pro velmi těžké, ledovcové tury. I u nás, doma se konečně ujímají. Doufejme, že brzy pochopí z praxe celý národ lyžařský, co znamená umělá hrana na lyžích, nebude ji považovati za luxus v důsledku jejich všeobecného ocenění za hranicemi a dokáže, že si umíme vážiti nejlépe vyhovujícího, k tomu našeho českého výrobku.

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3.** jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

Representanti světového alpinismu, kteří byli o valné hromadě klubu čsl. alpistů dne 19. dubna 1933 jmenováni čestnými členy klubu čsl. alpistů

Jean Escarra,

doktor práv a profesor pařížské university, předseda francouzského alpského klubu.

Narozen v Paříži roku 1885. Provozuje alpinismus po dobu více než 30 let. Hlavní výpravy vykonal ve skupině Mont Blanc a v masivech hor v Dauphiné. Z hlavních výstupů uvádíme: Aiguille Verte, Le Grépon, Mont Blanc, Le Drus, Pic d'Olan, La Meije, Barré des Écrins, Aiguille d'Arves, Aillefroide, Les Bans, atd.

Z mimořádných aneb prvotních výstupů vykonal Mont Aiguille severní stěnou, Aiguille du Chardonet severní stěnou, Canigou v Pyrenejích východní stěnou, pokusy na Pic d'Olan severozápadní stěnou atd. Vykonal početné výstupy bez vůdce, mezi jinými na Aiguille Doran, Éten-dard, Aiguille Méridionale d'Arves atd.

Jest členem spolku Groupe de Haute Montagne v Paříži a čestným členem anglického a amerického alpského klubu. V roce 1932 byl zvolen předsedou francouzského alpského klubu.

Ve svém vědeckém povolání působí na právnické fakultě ve vědách právních, politických a národohospodářských. Přednáší též na fakultách v Rennes, Grenoblu a Lille. Jest profesorem ústavu srovnávacího práva, profesorem na vysoké škole obchodních nauk, profesorem na vyšší škole finančních nauk a na ústavu vysokého čínského učení v Paříži. Jest dále ředitelem mezinárodní knihovny soukromého a kriminálního práva, členem ředitelské rady kanceláře zahraničního zákonodárství ministerstva spravedlnosti a členem francouzského komitétu zákonodárné Unie mezi spojeneckými a spřátelenými národy.

V letech 1921 až 1926 působil v Pekingy jako rádce čínské vlády. Napsal řadu vědeckých právních děl a pojednání, jakož i řadu vědeckoprávních knih a článků o Číně.

Hrabě Aymar de Saint Saud,

předseda jihozápadní odbočky francouzského alpského klubu v Bordeaux.

Narodil se v roce 1853. Již ve svém mladém věku oblíbil si Pyreneje a první své výstupy vykonal již v roce 1872. Při založení francouzského alpského klubu v Paříži v roce 1874 přistoupil za člena a spolupůsobil v roce 1876 při založení odbočky v Bordeaux, jejímž předsedou stal se slavný alpista a znalec Pyrenejí Franz Schrader.

V odbočce byl postupně archivářem, hlavním tajemníkem, místopředsedou a posléze předsedou. Jeho společníky při výpravách do Pyrenejí v Katalonii byli mimo uvedeného Schradera další alpisté: Lourde-Rocheblave, Wallon, Rusel a kapitán Prudent. V roce 1879 vykonal prvotní výstup na Chabarrou a Sèbe ve skupině Cauteret a v roce 1880 prvotní výstup na Algas a na Aratillo.

V pozdějších letech věnoval se aragonským Pyrenejím. V roce 1886 vykonal první výstup na Poc Arcalis na hranici andorské. V dalších letech věnoval se topografickým a kartografickým pracím, které prováděl s příslušnou komisí francouzského alpského klubu a vojenskou zeměpisnou kanceláří. Za tím účelem zpracoval španělské pásmo Pyrenejí v délce 200 km a v šíři 60 km. Příslušné dílo vyšlo v roce 1892 s mapou o 5 listech, v měřítku 200.000.

Od roku 1890 do 1893 a v letech 1904, 1908 a 1909 věnoval se vědeckému prozkoumání skupiny Picos de Europa v kantabrijských a asturských horách. Výsledkem těchto prací bylo několik děl, v nichž se svými přáteli uveřejnil výsledky svých měření a ostatního vědeckého pozorování. V roce 1896 vydal prostřednictvím plukovníka Prudenta mapu tohoto úseku a v roce 1923 vydal prostřednictvím svého spolupracovníka kapitána Maury doplňující mapu. Celkem zpracoval tam 75 stanic a vykonal 2600 měření.

Další prvotní výstupy provedl na Pic de la Combe de

l'Ours a na Cómolos Pales. Svoji alpinskou činnou kariéru skončil teprve v roce 1923 výstupem na Pic du Midi de Bigorre.

Jeho dlouholetá činnost ve španělských horách byla též plně španělskými korporacemi oceněna a byl jmenován čestným členem následujících spolků: Sociedad Española de Alpinismo »Peñalara«, Club Alpino Español, Montañeros de Aragón, Centre Excursionista de Catalunya a Federación Alpina Vasca.

Během svého života vydal spoustu odborných článků a publikací. Vědecky zpracoval a změřil 260 triangulačních stanic na vrcholech hor, z nichž více než polovice byla po prvé vyměřena. Při svých vědeckých exkursích vykonal pochodů v délce 3000 km a provedl 9000 měření.

V uznání jeho padesátileté činnosti ve francouzském alpském klubu udělil mu jmenovaný klub nedávno velkou uměleckou plaketu.

Hrabě de Saint Saud jest dále předsedou pyrenejské komise pro toponymii a topografii, místopředsedou archeologické společnosti v Périgordu a dopisovatelem ministerstva vyučování. Jest také čestným členem spolku vynikajících alpistů »Groupe Haut Montagne« v Paříži.

Dr. Walery Goetel,

universitní profesor a místopředseda ústředí Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego v Krakově.

Vykonal v letech od 1907 do 1912 řadu výprav horolezeckých do Tater, při čemž provedl jak v létě, tak i v zimě mnohé prvotní výstupy. Mimo jiné vykonal první výstup na Ostrý Roháč jižní stěnou, první přechod ze Svininy na Nebeskou Turbu, první výstup na Ledový štít z Černé Javorové, první výstup na Rysy z České Doliny, první výstup na Rohátky z Doliny Starolesné, první zimní výstup na Mnicha v zimě atd.

V letech 1912 až 1914 vykonal řadu výprav a výstupů ve východních Alpách.

V letech od 1919 do 1932 provedl celou řadu výprav na hory na Island, do Španělska, Jižní Afriky, centrální Afriky a konečně do Alp a do Východních Karpat.

Od roku 1910 až do nynější doby pracuje vědecky na geologii Tater a uveřejnil řadu prací a rozprav geologických.

Od řady let jest předsedou odbočky Polského Towarzystwa Tatrzańskiego v Krakově a od roku 1913 jest místopředsedou ústředí.

Profesor Dr. Goetel jest též velmi činným na poli slovanské vzájemnosti. Jest předsedou českopolského klubu v Krakově a od roku 1923 pracuje na dohodě polsko-československých korporací. Jest iniciátorem Asociace slovanských turistických korporací a representoval též tuto organizaci na loňském mezinárodním kongresu alpistickém v Chamonix ve Francii. Pracuje též pilně na organizaci mezinárodními alpismu.

C. Egmond d'Arcis,

předseda ženevské odbočky švýcarského alpského klubu.

Narodil se v Ženevě v roce 1887 a jest členem švýcarského alpského klubu od roku 1905. Vykonal ve švýcarských Alpách značný počet výstupů, mezi jinými: Cervin, Dent Blanche, Dôme des Mischabels, Monte Leone, Balmhorn, Jungfrau, Bernina atd. V savojských Alpách provedl výstup na Mont Blanc, Aiguille du Moine, des Charmoz, du Midi, d'Argentière atd. Jak ve Švýcarsku, tak i ve Francii vykonal mnoho přednášek rázu alpistického a o alpistické literatuře.

V orgánech švýcarského alpského klubu, jakož i v jiných časopisech uveřejnil řadu odborných článků. Zajímal se o turistickou a alpistickou výchovu mládeže ve Švýcarsku a byl prvním organizátorem horských výprav mládeže za účelem výcviku pro alpistiku.

Byl jedním ze zakladatelů asociace anglických členů švýcarského alpského klubu a stal se též čestným členem této organizace. Rovněž spolupůsobil při založení chaty Britania ve wallisských Alpách. V Ženevě organizoval dobrovolný sbor pro pomoc při horských úrazech a pro získání informací v případě zmizení alpistů při nahodilém neštěstí.

Na loňském mezinárodním kongresu alpistickém v Chamonix, kde byla založena Mezinárodní unie asociací alpistických, bylo předsednictví svěřeno švýcarskému alpskému klubu. Valná hromada tohoto klubu zvolila na toto čestné místo Egmonda d'Arcis. Týž jest ve svém soukromém povolání profesorem na technické koleji v Ženevě a též švýcarským dopisovatelem časopisu »Times« v Londýně a časopisu »Economist«.

Giovanni Bobba,

býv. náměstek generálního předsedy ústředí italského alpského klubu.

Giovanni Bobba narodil se v Turíně v Piemontě, kdež byl jeho otec profesorem dějin filosofie na tamní královské universitě.

Bobba věnoval se soudní službě, jest již po 10 let radou kasačního soudu a nyní předsedá pracovnímu soudu pro šest okresů piemontských. Jest to zvláštní odvolací soud k rozhodování o všech sporech mezi zaměstnavateli a zaměstnanci v zemědělství, průmyslu a obchodu, jakož i o úpravě kolektivních pracovních smluv, pokud smluvní strany se nedohodnou.

Giovanni Bobba započal pěstovati alpism velmi brzy, první výstupy prováděl již roku 1884 a ještě nyní podniká tury.

Po mnoho let náležel výboru turinského odboru italského alpského klubu i jeho ústředí; byl rovněž dlouhou dobu náměstkem generálního předsedy ústředí.

Rídil publikační činnost, spolupracoval na organizaci sboru vědců, na vybudování horských útulen, na správní činnosti spolkové a byl též členem komitétu pro výzkum ledovců.

Ve skupině Gran Paradiso provedl 38 prvních výstupů, asi 40 pak v západních Grajských Alpách (Valsaravanche, Rhêmes, Valgrisanche, La Thuile), ve skupině Mont Blanc, ve skupině Dent d'Herins atd. Jeho výstupů nad 3000 m jest přes pět set.

Především se zabýval badáním alpským. Vydal monografie a původní články v Rivista a v Bollettino del C. A. I., v Revue Alpine lyonského odboru C. A. F., v anglickém Alpine Journal, v Revue odboru Alpes Maritimes C. A. F. Roku 1896 vydal společně se slavným alpistou Luigi Vaccarone (před několika lety zesnulým) prvního alpistického průvodce pro Valle d'Aosta, napsal průvodce po přímořských Alpách, dílo veskrze původní, jehož nové vydání se připravuje; spolupracoval na mapě Gran Paradiso, vydané turinským odborem C. A. I. atd.

Neďávno napsal článek »Alpinismo« pro velkou italskou encyklopedii ústavu Treccani, který podává souhrnně dějiny a techniku alpismu.

Spolupracoval na průvodci italského Touring Clubu v části, týkající se západních Alp.

Zároveň s poslancem Francesco Mauro vydal »Scritti Alpini« od Achille Ratti, nynějšího papeže Pia XI., v jazyce italském, německém a španělském.

Patří ke staré alpistické škole, pro niž alpism není pouze sportem, nýbrž má i vysoký obsah estetický, výchovný a mravní.

Je čestným členem francouzského Alpského klubu, Alpského klubu v Londýně, Appalachian Mountain Club U. S. A. a čestným předsedou odboru Alpes Maritimes du C. A. F.

Antonio Victory Rojas,

předseda ústředí španělské alpistické společnosti (Sociedad Española de Alpinismo) a předseda odbočky »Peñalara« v Madridu.

Při založení společnosti »Peñalara« v Madridu v roce 1913 byl zvolen tajemníkem, později místopředsedou a od roku 1923 jest nepřetržitě předsedou. Pod jeho vedením vzrostla madridská odbočka na 2000 členů a celá společnost s ostatními odbočkami na 3000 členů, takže celá korporace reprezentuje dnes nejsilnější alpistické ústředí ve Španělsku.

Jeho přičiněním společnost postavila 3 ochranné chaty ve skupině Sierra Guadarrama, 2 chaty v Pyrenejích a jednu chatu v kantabrijských horách skupiny Picos de Europa.

Zvláštní práci věnoval povznesení orgánu společnosti a úpravě výstav fotografií španělských hor, které od roku 1916 jsou společností každého roku pořádány.

Aktivní alpinismus provádí od roku 1914. Ve skupině Sierra de Gredos vykonal několik prvotních výstupů. V r. 1915 konal výstupy ve skupině Picos de Europa a od r. 1918 navštěvoval Pyreneje, kamž organizoval několik společných výprav. V roce 1922 zúčastnil se prvotního výstupu na lyžích na nejvyšší španělskou horu Mulhacen 3500 m vysokou ve skupině Sierra Nevada.

Do časopisu »Peñalara« napsal celou řadu odborných článků a zejména popsal obšírně výpravy podniknuté v letech 1916 až 1923 do španělských hor.

V roce 1920 zastupoval společ. »Peñalara« na franko-španělském pyrenejském kongresu v Pau, kde předložil memorandum o postavení chat ve španělských Pyrenejích. Dále byl autorem prací na mezinárodním kongresu v Monaku.

Za své zásluhy o španělský alpismus byl jmenován čestným členem francouzského alpského klubu.

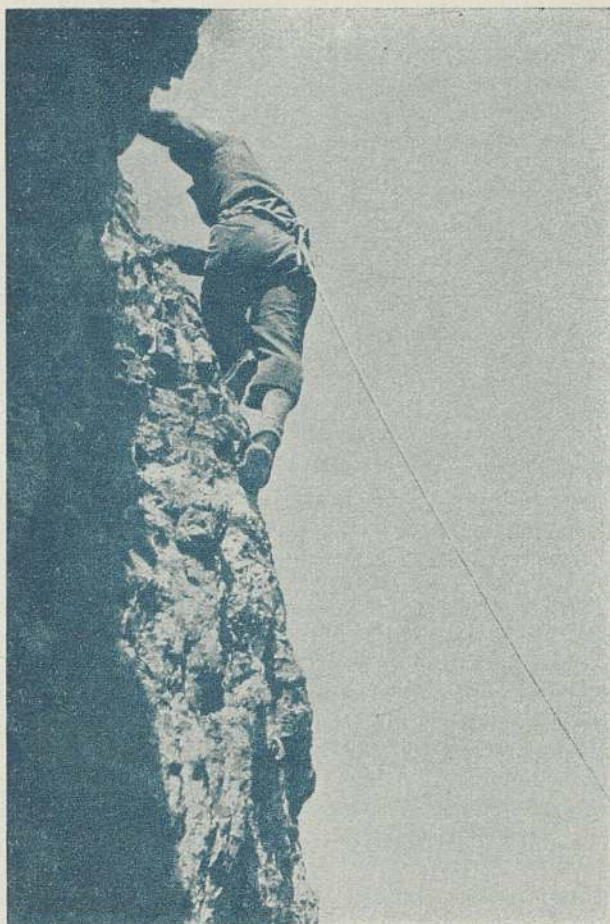
Dr. Fran Tominšek,

advokát a čestný předseda Slovenskega Planinskega družstva v Lublani.

Byl jedním ze zakladatelů Slovenskega Planinskega družstva, kde pracoval od roku 1901 až do roku 1931. Předsedou spolku byl od roku 1908. Rídil organizaci výstavby turistických chat a stezek v Julských a Kamnišských Alpách a v Karavankách.

Nyní jest činným jako předseda Svazu planinských družstev Jugoslavié.

R. Pilát.

Inž. A. Kaufmann, Brno: Lezecké snínky z Dolomit.

JUC. JAROMÍR SKORKOVSKÝ:

Abeceda horolezectví.

Horolezectví má u nás dosud pouze velmi úzký kruh příznivců, takže sport ten, o kterém již mnohý zajisté slyšel, není podrobněji znám. Opíraje se o zkušenosti, získané mnoholetým pěstováním tohoto ušlechtilého sportu, zejména v eldorádu horolezců, v Dolomitech, chci lask. čtenáře seznámit alespoň s teoretickou jeho stránkou.

Krás a požitků, jež tento sport skýtá, nemůže si nezavěšenec ani představit. Vidí v horolezectví pouze výstřelek ztřeštěnosti, zbytečné vydávání v sázku zdraví a života. Horolezec připadá mu jako politování hodný pošetilec, který slézá krkolomné skály z důvodů jemu nepochopitelných. Klade si otázky: co z toho takový člověk má, slezeli tu neb onu horu, kde za každým krokem naň číhá smrt? Nebylo by rozumnější, kochati se krásou hor z bezpečného místa? Bylo by snadné, polemizovati s podobným rozumováním, než nepodařilo by se nám pochybovače přesvědčiti o opaku, kdybychom jej nepřiměli k tomu, aby sám to zkusil. Neboť kdo jednou horolezectví poznal, ten již neodolá a stane se jeho houževnatým zastáncem a propagátorem.

Uvésti někoho do horolezectví není snadný, zato však velmi zodpovědný a mnohdy i nevděčný úkol. Stává se, že nováčci, jakmile absolvovali nějaký výstup, už si myslí, že se mohou odvážit kamkoliv, i tam, kam jen zkušený horolezec může se vypravit. V jiných, hlavně v alpských zemích, počet horolezců rok od roku stoupá, bohužel však ne úměrně s kvalitou, neboť tento přírůstek nemá většinou trpělivosti, aby krok za krokem prodělal obtížnou cestou horolezecké školy. V kvapné přenáhlenosti přecházejí se jednotlivá stadia vývoje, aby co dříve bylo dosaženo vrcholných výkonů. Právě v tomto přeceňování vlastních sil tkví hlavní nebezpečí a jemu dlužno na vrub připsati velkou většinu horských nehod. Nedbá se rad starších a zkušených lezců, není smyslu pro zodpovědnost a lezec vysazuje v nebezpečí nejen sama sebe, nýbrž i jiné, kteří jej provázejí nebo jemu přijdou k záchraně.

Tyto případy nesmí nás však odstrašovati, neboť skoro každý sport je spojen s rizikem úrazu i nebezpečí života. Statisticky je zjištěno, že počet nehod v poměru k vykonaným výstupům je procentuálně nepatrný a ne větší, než

při sportech jiných. To, co nás zastrašuje, jsou hlavně novinářské zprávy, které se chápou každého jednotlivého případu neštěstí v horách, aby tak vyhověly svému čtenářstvu chtivému vzrušujících sensací.

Nyní však k věci. Nežli se vydáme do hor, musíme si předem obstarati patřičnou výzbroj, která se poněkud liší od oné obyčejného turisty. Nesmíme si mysliti, že nám postačí jakékoliv obnošené šaty, či vyřazená obuv: naopak pro tento účel je nutno, aby každá součástka výzbroje byla prvotřídní jakosti a udržována vždy v bezvadném stavu. Je sice pravda, že jako každá jiná dobrá výzbroj, i tato bude poněkud dražší; přílišná šetrnost však nebyla by zde na místě, neboť nedostatky a vady ve výzbroji mohou se nám v horách vymstít.

V prvé řadě oblek. Nemáme sice látku, jež by všestranně vyhovovala, nejlépe však osvědčuje se, zejména pro lezení v letním období, silný, vroubkovaný manchester, jímž s oblibou odívají se alpští vůdčové. Tato látka vzdoruje dobře dešti a vyniká neobyčejnou pevností a trvanlivostí. Barvu volme spíše světlou, jednak proto, že nebude na ní znáti, zamažeme-li se při lezení, jednak proto, že ve světlém obleku nebude nám tak horko. Oblek sestává z kazačky a kalhot. Kazajku nechme si zhotovit na způsob vesty, ne příliš krátké, s ohrnovacím límcem (což je důležité při slaňování, jak dále uvidíme) a stříženou tak, aby nám dovolovala co nejvolněji se pohybovati. Vystříhejme se zbytečných »módních« okras, které mají obyčejně jen tu vlastnost, že při lezení překážejí. Tvar kalhot, jež nejlépe se pro tento účel hodí, jsou t. zv. pumpky, které však nesmí dosahovati »trampských« rozměrů, naopak hledme, aby byly spíše kratší a užší, než bývají normálně. Neopomeňme, nechati si je dvojité vysaditi, ježto »ona« část při lezení nejvíce trpí.

Sportovní košile a dlouhé vlněné punčochy doplňují zevnější část oděvu.

Obzvláštní pečlivost je třeba věnovati botám. Horolezec používá dvojího druhu obuvi, a to: bot okutých a bot plátěných, t. zv. lezeček. Ony jsou každému zajisté známy, avšak při výběru bude vždy lépe, necháme-li si od zkuše-

ného poraditi. Lezeček používá se k vlastnímu lezení ve skále: jsou to vysoké šněrovací botky vyrobené z pevného plátka, s měkkou, obyčejně provázkovou neb plstěnou podešví, která snadno ke skále přilne a umožní noze, zachytiti se i na velice malém výběžku.

Čistě horolezeckou součástkou výzbroje je lano. Bývá 30 až 50 metrů dlouhé, přibližně 13 mm silné, vyrobené z italského konopí. S oblibou je dnes používáno lano stočené, které je pevnější a tím spolehlivější, než lano pletené, vzdor tomu, že toto je značně lehčí. Lano musíme pak svědomitě ošetřovati: je-li mokré, musí se nechati povlone uschnouti a pak tukem natřiti. Po každé tuře má býti pečlivě prohlédnuto, zdali není někde poškozeno atd. Je dobře, střed lana označiti barevnou nití, abychom nemuseli jej dlouho hledati při uvazování nebo při slaňování. Nosíme je stočené ve veliké smyčky, buď přes rameno nebo, máme-li místa, v batohu. Nechtějme se podobati těm »také horolezcům«, kteří vystavují lano lidem na odív, aby každý viděl, k jakému chrabrému stavu patří.

K lezeckému náčiní patří ještě skoby, kladívko, karabiny a slaňovací smyčka.

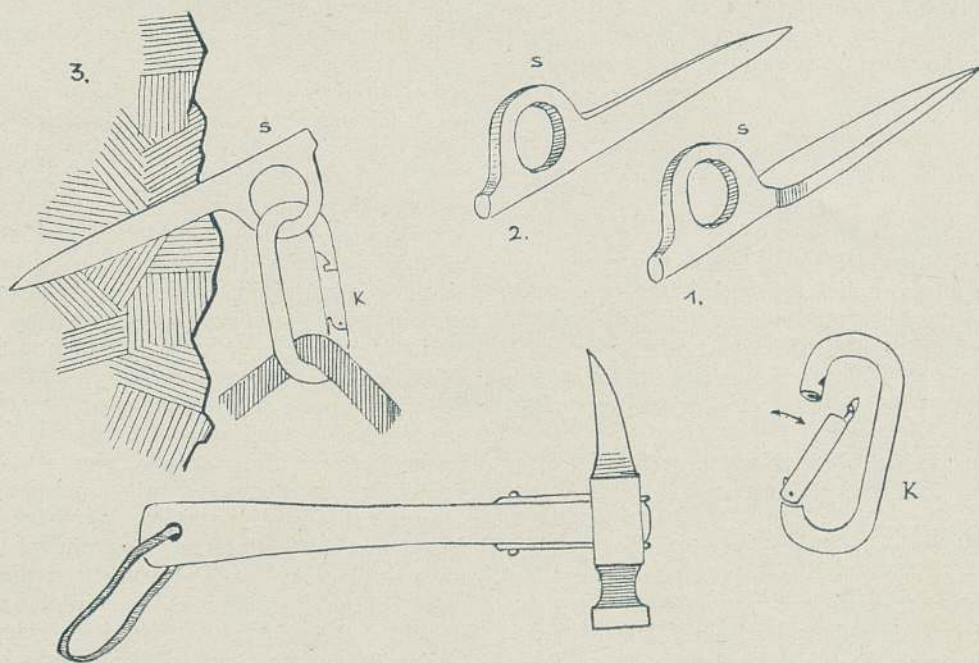
Skoby (viz s) jsou zhotoveny z kujného železa v různých formách. Nejlépe vyhovuje tvar jak znázorněno na obrázku 1 a 2. Máme dvojí druh skob, přizpůsobených směru trhliny: čís. 1. pro trhliny horizontální a č. 2. pro vertikální. Zarážíme je zvláštním kladívkem, jehož tvar rovněž vidíme na výkresu.

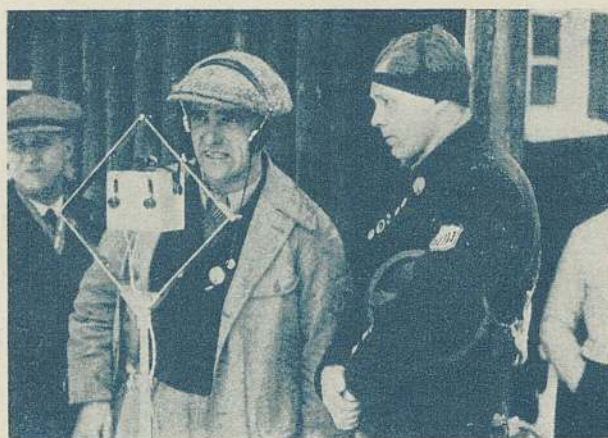
Horolezecká karabina, ovšem že poněkud menší, podobá se karabině hasičů. (Viz k.)

Slaňovací smyčka, podle nového českého názvosloví též záklesné pouto, je prostě smyčka z pevné, asi 6 mm silné šňůry, různých velikostí, od 1/2 m do 1 1/2 m v průměru. (Podle zkušeností jest síla smyčky 6 mm příliš malá a jsou známy případy, že tak slabé smyčky se přetrhly, což, bohužel, mělo za následek smrt lezce. Pozn. redakce.)

Jakým způsobem se při lezení těchto pomůcek používá, uvidíme dále.

V batohu ovšem dlužno míti celou řadu jiných nezbytných věcí, jež s sebou bere každý obezřelý turista, jako

— Ve Schreiberhau v Německu, na našich krkonošských hranicích, konalo se 18. a 19. února světové mistrovství v párovém bobsleighu, kde v soutěžích umístilo se Československo mužstvem z H. D. W. za Rumunskem, jako druhé. Vítězný pár Dr. Brünne a Heinzl při interviewu u mikrofonu. Foto Schirner, Berlín.

lékárničku, svítilnu, rezervní prádlo, svetr, nepromokavý kabát, fotoaparát, a je-li možno i spací pytel, v němž se schováme při náhlém dešti, nebo ve kterém přečkáme noc, jež by nás z nepředvídaných příčin ve skále překvapila. K tomuto účelu hodí se zvláště dobře t. zv. »žďárského pytel«, jenž neváží ani 1 kg a poskytuje možnost úkrytu dvěma i více osobám.

O zásobách potravin a nápojů netřeba se zajisté zmiňovat. Vystříhejme se však alkoholu a kouření!

Ke každé lezecké partii, již hodláme podniknouti, musíme se důkladně připravit, a to nejen věcně, nýbrž i teoreticky. Výstup i sestup musí býti do detailů promyšlen a prostudován. Existují zvláštní knihy, průvodci, jež obsahují podrobné plány postupu ve skále, popis téměř každého kroku, jakož i přibližné určení doby, které k výstupu je zapotřebí. Mezinárodně pak zavedená stupnice obtížnosti označena jest tu čísly od 1 až 5, kde pátý stupeň možno považovati za vrcholný výkon horolezeckého umění, naproti čemuž k překonání terénu prvního stupně není téměř zapotřebí pomoci rukou. Jednotlivé stupně obtížnosti bývají též pojmenovány:

1. lehký,
2. mírně těžký,
3. těžký,
4. velmi těžký,
5. neobyčejně těžký.

Toto odstupňování neznačí pouze obtíže spojené s překonáním určitého místa, nýbrž též trvání tury a nároky, jež kladený jsou na vytrvalost horolezce. I počasí má velký vliv na obtížnost lezení takže, to, co by za normálních okolností mohlo by býti označeno jako druhý stupeň, mírně těžký, při bouři neb jiné nepohodě může se změnit i v pátý stupeň, t. j. neobyčejně těžký.

Když jsme si na těchto předpokladech sestavili přesný plán horolezeckého podniku, můžeme se rozhodnouti k jeho nastoupení.

Pohlížíme-li z dálky na mohutné masivy hor, zdá se nám, že vyléztí na ně je prostě nemožné, neboť stěny činí dojem hladkých zdí, kde není možno se udržeti, tím méně je sléztí. Přijdeme-li však do bezprostřední blízkosti těchto skal, shledáme zde mnohou trhlinu, různé výstupky (te-

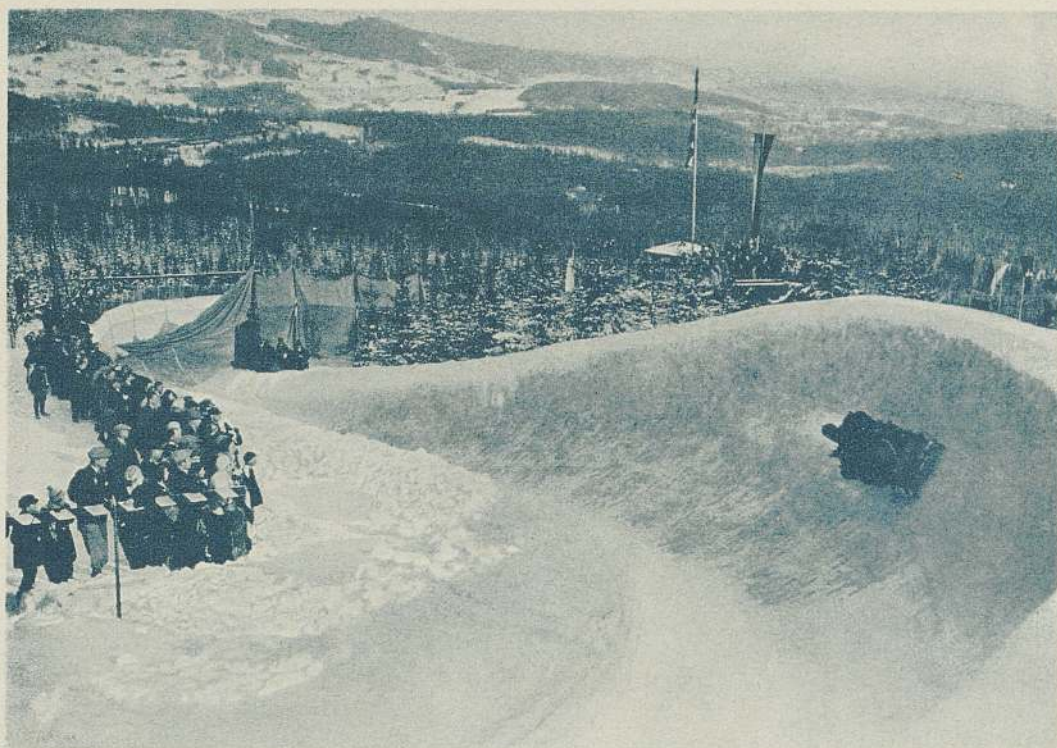
rasy), různé sklony stěn, komíny a všelijaké jiné útvary, po nichž je možno léztí.

O lezení v pravém smyslu mluvíme tam, kde k postupu ve skále používáme nejen nohou, ale i rukou. Základním pravidlem pro lezce budiž, míti v každé fazi lezení alespoň tři opěrné body. Volnou rukou neb nohou hledáme pak další bod držení, kterýž zaujmeme teprve tehdy, když jsme se přesvědčili o jeho naprosté pevnosti. Hlavní oporou ovšem jsou nohy, neboť teprve stojíme-li pevně, můžeme mluvit o bezpečném stanovišti. Ruce slouží k tomu, aby se jimi v prvé řadě udržela rovnováha přitažením, či odstrkováním těla od skály, dále k podporování vystupující činnosti nohou a zajištění těla při výměně bodů držení. Nesmíme si mysliti, že lezení je nějakým siláckým výkonem: naopak dobrý lezec se snaží, aby co možná nejmenším vypětím sil dosáhl lehkého a pružného pohybu ve skále, neboť teprve tak docílí harmonie a účelnosti dokonalého lezeckého stylu.

Zkušenost nás poučuje, že nejvýhodnější lezeckou skupinou je dvojice. Pod názvem »lezecká skupina« rozumíme lezce, kteří jsou k sobě navzájem přivázáni lanem. Způsobů, jakými se k lanu uvazujeme, je celá řada: nejčastěji však používá se t. zv. vůdcovského uzlu.

Nestačí pouze, býti na laně uvázan: je též nutno uměti s ním náležitě zacházeti, což není tak snadné, jak by si mnohý myslil. Úkolem každého člena lezecké skupiny jest, bedlivě sledovati lano od něho se táhnoucí a dbáti toho, aby někde neuvázlo, anebo o skálu se netřelo, a aby bylo vždy náležitě napnuto, anebo povoleno. Neopatrné zacházení s lanem bylo již mnohdy příčinou nehody.

Zkušenější lezec: »prvolezec«, přivázan na lano, jež druhý postupně popouští, nastupuje cestu ve skále a dospěv místa, kde nalézá pevné stanoviště, zajistí svého druhá buď převěšením lana přes skalní výběžek, anebo, má-li dostatečně bezpečný postoj, ovinutím lana o sebe. Při tomto zajišťování »na tělo« přichází lano od zajišťovatele a probíhá rukou zajišťujícího pod jeho pravé rameno, pak přes týl na levé rameno a před tělem do druhé ruky, která obstarává posunování lana. Tímto způsobem docílíme, že při event. trhnutí je lezec tažen směrem ke skále. Teprve po zajištění může druhý následovati prvo-

Dráha světového mistrovství v bobsleighu v Schreiberhau. 2. den mistrovství: Pohled na dolní a horní S zatáčku bobsleighové dráhy u Zackenfallu. Foto Presse-Bild-Zentrale, Berlin.

lezce, který k sobě přitahuje lano tak, aby bylo vždy téměř napnuto, čímž omezi se intenzita případného trhnutí na minimum.

V lezení postupuje se dále tím způsobem, že druhý lezec vystřídá prvního, kterého pak zajistí, aby tento mohl pokračovati o další délku lana. Uvědomíme-li si, jaké síly by bylo zapotřebí k udržení padajícího lezce někdy s 15- až 20metrové výšky, seznáme, že zajištění prvolezce nemá velké praktické ceny. Přesto však má pro něj určitý morální význam, neboť vědomí, býti přivázan k druhu na laně, dodává prvolezci klid a odvahu.

Dík moderní, vyspělé horolezecké technice, je možno, překonati i velice obtížné a exponované části lezení téměř naprosto bezpečně. Zde sáhneme ku skobám, bez nichž se dnes horolezec nevydá na žádnou túru. Skob nezarážime do skály, lépe řečeno do trhliny, proto, abychom po nich lezli (mimo ovšem výjimečné případy), nýbrž abychom si utvořili jakýsi umělý zajišťující bod pro lano. Na skobu do trhliny, jež nejlépe nám vyhovuje, pevně zaraženou, zavěsíme prostřednictvím karabiny lano, k němuž jsme přivázání a lezeme dál. Vypadneme-li, klesneme pouze o kus lana, který nás dělí od skoby. Druh nás následující, jsa již bezpečně zajištěn s vrchu, skoby vyráží a bere je i s karabinami postupně s sebou. Při výstupech hojně navštěvovaných nacházíme často v místech, kde je toho zapotřebí, skoby již zaražené, dříve však, než se na takovou skobu přivěsíme, musíme se přesvědčiti, zdali ve skále pevně sedí.

Lano je nepostradatelnou pomůckou při slézání, zvláště v místech, kde by volné slézání bylo příliš nebezpečné, anebo i zcela nemožné. Tu provádíme t. zv. s l a ň o v á n í.

Lano zavěsí se buď na skobu, pevně do trhliny zaraže-

nou, anebo provlékne smyčkou, již jsme ovinuli o příhodný skalní útes, aby dvojitě viselo dolů. Při tom dbáti jest toho, aby volně probíhalo, tak, abychom mohli je pak zdola snadno k sobě za jeden konec stáhnouti. Skoba, event. slaňovací smyčka zůstane ovšem nahoře. Způsobů, jakými lze se slaňovati, je mnoho: všechny však zakládají se na stejném principu, t. j. využívají tření omotaného lana kolem těla k brzdění a dosažení sestupu po laně způsobem nejméně namáhavým. Sám doporučuji t. zv. »Dülferův systém«, pojmenovaný podle jednoho z nejzdatnějších lezců poslední doby. Tento způsob spočívá v tom, že lano dvojitě dolů visící probíhá mezi stehny, vrací se zespod kol jednoho (levého) stehna nahoru, aby pod pažím přecházelo přes rameno a kolem šíje padalo s druhé strany dolů. Pravou rukou držíme se lana, jež přichází z vrchu, druhou pak popouštíme část lana, padající se šíje; tím uvolňujeme odpor způsobený třením a vezeme se po laně dolů. Límeček kazajky jsme si před tím ohrnuli, aby se nám lano do šíje nezařezávalo. Nohami můžeme se pak event. opíratí o skálu, čemuž se říká »slaňování s oporou« na rozdíl od slaňování prostého. Nežli se slaníme, přesvědčme se ještě, zdali závěs lana je spolehlivý a zdali lano dosahuje vyhlédnutého stanoviště.

Četl jsem o strašlivé nehodě, jež se přihodila v Dachšteinské skupině, zaviněné právě nedbáním této opatrnosti. Osamělý lezec slaňoval se ve stěně, a když domníval se, že má pod sebou již pevnou půdu, zjistil, že lano je příliš krátké. Pokusil se zajisté všemožně o svoji záchranu, než, jelikož byl sám a pravděpodobně i unaven, nepodařilo se mu to; zůstal na laně viseti, a nemoha dovolati se pomoci, zahynul. Tento příběh poučuje nás též, že na lezecké tury nemáme vydávati se sami, i kdybychom si

A ještě k světovému mistrovství v párových bobech ve Schreiberhau: Vítězný bobsleigh Rumunů, které zvítězilo před Československem:

Letecký kapitán Papana, (známý ze zimních olympijských her v Lake Placid 1932) a jeho společník Hubert u startu.

Foto Schirner, Berlin.

svých sil byli plně jisti. Lezme ve dvou nebo ve třech. Nejdůležitější budiž při výstupu první, slabší pak na konci nebo uprostřed. Opačně postupujeme při sestupu. Není tím ovšem řečeno, že by se výkon druholezce musil podceňovati: naopak dobrý druhý, bezvadnou zajišťující činností, přispívá ku zdaru partie právě tak, jako první.

Výstup na hory je zdrojem jedinečných požitků, jež vyváží nebezpečí, jemuž se vydáváme. Již očekávání zamýšleného výstupu s překážkami, jež se nám postaví v cestu, až po vzdušných skalách budeme se plížiti k vrcholu, naplňuje nás radostí. Když pak dospějeme svého cíle, prožíváme v odpočinku nejkrásnější chvíle. Slunce, světlo a ohromný rozhled s výšky, vévodící pod námi ležícím vrcholům, hřebenům a údolím, povznášejí naše city za-

dostiučiněním nad dosaženým vítězstvím. Teprve však po sestupu, když vracíme se k chatě a do údolí, když vzhledneme zpět na zdolaný vrchol, pocítujeme nejvyšší uspokojení. Tento okamžik, tento dodatečný požitek z tury, je snad vrcholným bodem dne, v němž znovu prožíváme všechny jeho veliké i nebezpečné chvíle.

Hory jsou nejkrásnějším dílem přírody, jež nabízejí nejvzácnější své dary a požitky tomu, kdo jim správně porozuměl, ať už se na ně pouze dívá, neb je slézá, ne snad v náhlém vzplanutí horolezecké vášně, nýbrž s velkou a plně procítěnou láskou.

NB. Technická terminologie je čerpána z článku špkt. M. Frgala v »Zimním sportě« č. 10, ročník XX.

Snítky květů jinovatky.

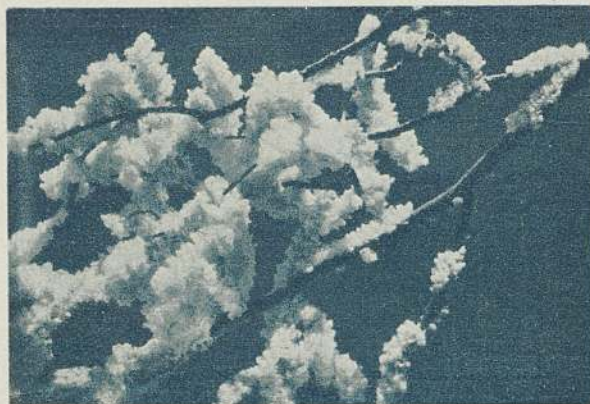

Foto ing. Jos. Ježek Brno.

Příspěvek k dějinám bruslařství a Bruslařského Závodního Klubu v Praze.

(Dokončení.)

2./II. 1888 produkoval se na Střeleckém odstrově amatér krasobruslař K. Werner (Nor z Kristianie). Bruslil školu, pak volné figury a tance. Používal vysokých »Jaxonek«. Předvedl velkolepé skoky přes několik židlí 3./II. a 5./II. další produkce za velkolepé návštěvy.

13./I. 1889 konány velké bruslařské závody Klubu »Harmonie« na Primátorském ostrově (dnes již tohoto ostrova není, býval poblíž ostrova Štvanice). V čele tohoto klubu stáli tehdy pp. inž. Havel, Křídlo a Dr. J. Svátek.

20./I. 1889 pořádal International Rowing Club velké mezinárodní závody bruslařské, prvé toho druhu na Vltavě. Na tehdejší dobu velkolepá soutěž. Ráno se jelo o mistrovství Čech v krasojízdě. Výsledek: 1. Schöller (W. E. V., Vídeň). — 2. Štastný (Č. A. C., Roudnice). — Erben pro onemocnění vzdal.

Rychlobruslařská dráha byla 360 m dlouhá elipsa obvykl. barevnými bojkami vytýčená, 6 m široká. Výsledky:

Mistrovství Čech (1500 m): 1. A. z Panšínů (Br. Kl. Petrohrad) 2:38. — 2. Gabriel (W. E. V., Vídeň) 3:00. — 3. Jar. Potůček (Blesk) 3:02. — 4. G. Herschmann (Blesk) 3:15. — 5. Veselý (Regatta) 3:22.

Panšín velkolepě zvítězil a teprve nyní se nám otevřely oči, jak se závodí stylem. Bruslí měl Panšín svůj model, známé ocelové, niklované »Panšínky«. Samozřejmě za 3 dny nato měl náš »Potok« ty samé, samozhotovené z ocele.

Zima 1889/90. 30./XI. 1889 počalo bruslení a training. 9./II. 1890 velké závody o mistrovství Prahy na kluzišti »Harmonie«. J. Potůček obhajoval Mistr. pohár. 1609 m. Výsledek: 1. J. Rössler-Ořovský (B. Z. K.) 3:45. — Jar. Potůček a B. Potůček se vzdali.

Závody měly 7 čísel, mnoho startujících. Několik cen šlo do B. Z. K. Koncem zimy odešel Rössler-Ořovský na vojnu a pak do Terstu, kde se věnoval hlavně ve volném čase

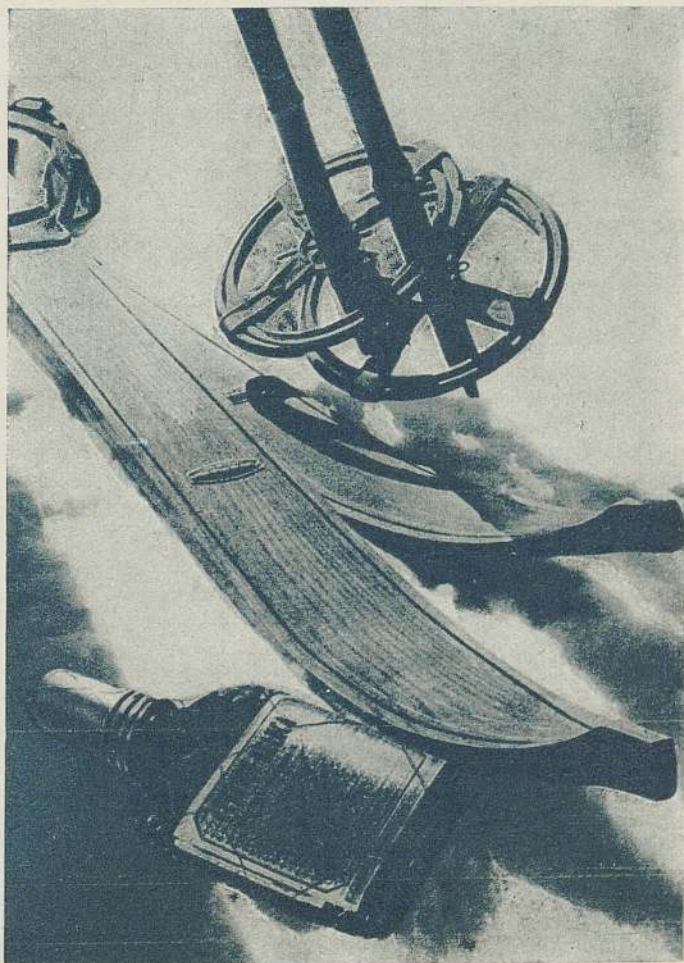
**dobré-levné
LYŽE**

kovové hrany

Červený a Glogar

PRAHA II., SPÁLENÁ UL. 27

Telefon číslo 457-75

AŽ pojedete do hor, nezapomeňte vzít s sebou kapsní lahvičku FERNET-BRANCA. Kalíšek FERNET-BRANCA ve sklenici vody, šálku kávy nebo čaje, udrží Vás svěžív po celý den.

veslování, plachtění a v zimě též bruslení v Krasu (Občina, Gorice, Herpelje, Celovec, Wörtherské jezero). V abnormální zimě 1890/91 založil Rössler-Ořovský »Karst-Skating Club«. Bruslilo se celou zimu v Brči-Dolu u Repen Taboru. Při závodě 6./I. 1891: 1. cena Rössler-Ořovský, 2. cena Hutchinson, 3. cena Daneu.

2./II. startuje J. Rössler-Ořovský za B. Z. K. a »Harmonii« při Mistrovství Wörtherského jezera u Klagenfurtu na trati 2000 m. Trať rovná s 1 smyčkou. Výsledek: 1. J. Rössler-Ořovský, B. Z. K., Praha 4:05. — 2. L. Schrey, »Nautilus«, E. V. W. Klagenfurt 4:15. — 3. Rich. Young (Richmond, Anglie) 4:16. — 4. Dr. Luggin, E. V. W. — 5. Baron Müllinen, E. V. W. 4:18. — 6. Hrabě Walterskirchen 4:22. — 7. J. Lee 4:26.

I cena (vedle odznaku) byl pár dutých Kristiánek (od Heyde & Gustavson). Tehdy závody bruslařské popisoval podrobně berlínský Wassersport a jsou výsledky tyto jak ve Wassersportu, tak Ruderalmanachu tohoto listu velmi podrobně i s kritikou popsány.

1892 konány závody mezinárodní na ostrově Střeleckém, který v tu dobu po rozejití se International Rowing Clubu měl pronajatý B. Z. K. Toto úplné osamostatnění B. Z. K. bylo proň událostí. 17./I. 1892 Mistrovství Čech dobyl J. Rössler-Ořovský proti Jar. Potůčkovi v tuhém zápase na čas. Zajímavé jest, že Rakouský a Německý Svaz mistrovství naše uznával pouze pod titulem Mistrovství okresu pražského(!).

1893 Rössler-Ořovský dobyl I. zlaté medaile v rychlojzdě na umělém ledu v »Pole Nord« v Paříži, a I. cenu v závodě na jezeru Daumesnil. Toho roku byla v Paříži krutá zima a jezera zamrzlá. V Praze dobyl Jar. Potůček mistrovství Čech.

1894 V. Bartošek (B. Z. K.) dobyl mistrovství Moravy a Slezska. 14./I. 1894 konány závody B. Z. K. v Praze. Jar. Potůček dobyl mistrovství Čech. Z Vídně startovali A. Tetsch, Fr. Czernil a Wisinger.

1895. Při závodech 10./I. 1895 v Praze startovali R. Payerl, Fr. Stagl, A. Kuplinger z Vídně, ale Potůčkové je hladce porazili. 10./II. 1895 dobyl Jar. Potůček mistrovství Čech při závodech B. Z. K. v Praze, při kterých Klement z Vídně dobyl mistrovství krasobruslení Čech.

1896 sehrál B. Z. K. několik hokejových zápasů na ledě, kteroužto hru Rössler-Ořovský do Prahy zavedl. Hrál zejména s Čes. Sculling Cerclem. (Pravidla angl. Midland-klubů hry bandy. Prvé původ. angl. hole hlohové dosud ve sbírce mé.)

1897 měl B. Z. K. závodní dráhu bruslařskou v Bubnech

na dráze cyklistické. Dne 31./I. Mistrovství Čech vyhrál Jar. Potůček (1500 m) a závod na 5000 m taktéž. V Mistrovství v krasojždě Čech (uspořádal B. Z. K.) vyhrál I. Alf. Klement z Vídně, II. C. Euler z Vídně. Inž. B. Fiedler a Dr. Rychlík nestartovali, ač by se byli jistě umístili velice čestně. Názor, že krasojízda se jezdí jen pro ušlechtilost pohybu, ale nikoliv o ceny, nebyl správný.

1898. Od 21./I. trenoval v Praze na řece inž. G. Estlander z Helsinků (Finsko) a matchoval s členy B. Z. K., uče je stylu. Hra ledního hockeye se v tu dobu rozšířila z B. Z. K. díky snaze předsedy Rösslera-Ořovského též do jiných klubů, tak Č. Sculling Cercle, S. K. Slavie, hlavně však do I. Čes. Lawn-Tennis Klubu, Sparty, atd. Rössler vydal prvá tištěná pravidla této hry v řeči české.

Zajímavým byl poměr mezi mnou, zakladatelem B. Z. K. a závodníkem bruslařem J. Potůčkem, pokud jde o lyžectví. Ve svém deníku mám o zavádění lyžby v Praze (1887) tuto poznámku: Potok řekl (když jsem ho po prvé postavil na lyže), »to patří do Laponska, ale ne sem«. Vzal jsem ho i do Krkonoš s sebou. On ale zůstal věren bruslím, ač mu obchod lyžemi přinášel zaměstnání. Obával se později o bruslařství, říká, že lyžectví zabije brusličství. Chápal jsem ho. Viděl jsem význam lyží pro hory, turistiku i posilu českého živlu v pohraničí. Bylo to pro něho k zoufání, mládež mu mizela pod rukou do řad lyžectva. I jemu drahé Sokolstvo bylo, jak říkal, »zachváčeno novotou«. Ač jsme se před lety na dráze závodní jako soupeři potírali a já nad ním dvakrát zvítězil, zůstali jsme dobrými kamarády, veslovali jsme spolu ve čtyřce vítězného »Blesku« a zápasili jsme i ve skiffu proti sobě. Byl výborným sportovcem. Dnešní generace rychlobruslařů děkuje jemu za udržení kontinuity tohoto sportu i přes doby nepříznivé. Byl mužem čestným a athletem vzorným.

O krasojždě bych rád poznamenal, že byla u nás dosti zanedbávána neb málo pěstěna. Rychlojízda a hockey na ledě, později lyžba odvedly mnohého bruslaře od krasojízdy. Byla to chyba těch, kteří krasojízdu tak důležitou a vznešenou nedovedli tak energicky a vytrvale propagovat. Mnoho zavinil nedostatek umělých kluzišť. Paříž měla již 1890 Pole Nord, pak přišla Vídeň, Berlín, Mnichov atd., nehledě k dlouhodobým přirozeným kluzišťům Švýcarska a Alp vůbec.

(Napsáno 1929 zesnulým J. Rösslerem-Ořovským k jubileu B. Z. K. podle starých psaných deníků, novin, cen, medailí a ilustrovaného památníku s autografy závodníků a vyjmutu z Jubilejní ročenky Bruslařského Svazu ČSR, správný rok 1931—32.)

Závody.

IV. ročník 30km závodu S. K. Olympia na Špičáku 19. února 1933. Tradiční štěstí neopustilo lyžařský odbor S. K. Olympia ani tentokrát a tak mohl tento agilní odbor uspořádati IV. ročník tohoto oblíbeného šumavského závodu na Špičáku za veliké a hlavně kvalitní konkurence v rámci oslav 30letého trvání svého mateřského klubu na velice dobrém sněhu. Závod sám byl jako léta předcházející pečlivě připraven, řada členů v čele s kol. Jandou dlela týden předem na Špičáku, aby trať závodu označila. Těsně den před závody odbočka HDW. v Hojsově Stráži rozhodla se uspořádati též v neděli dne 19. února svoje závody a tak trať HDW. dvakrát křížovala přes trať Olympie. Obě

křížovatky byly obsazeny kontrolami a pouze na sjezdu k samotě Schürer, kde trať odbočovala do prava, přejeli někteří závodníci tuto odbočku a sjeli na trať HDW., která se přibližovala trati Olympia na ca 100 metrů a tím se stalo, že závodníci, kteří přirozeně sledují jeden druhého, se nechali strhnouti svým předchůdcem a tím částečně zbloudili. Celkem bylo přihlášeno 68 závodníků, startovalo 47 a 5 vojínů, závod vzdali 4. Bohužel, mezi těmito byl i krásně jedoucí dr. Spazier. Mezi hosty byli i dva místopředsedové Svazu lyžařů, a to dr. Moser a dr. Čipera, který současně zastupoval omluveného protektora závodu p. tov. Pilnáčka, čestného předsedu Svazu lyžařů. Zajímavá jsou

čísla o organizačním uspořádání závodu, kdy na trati bylo zaměstnáno celkem 34 členů klubu, u startu pak ještě další 4 členové, bylo pověšeno celkem přes 4000 značek a závodníkům podáno přes 2 hl čaje, mimo ostatní občerstvení. Velice milým překvapením hlavně pro pořadatele byl start bývalých závodníků Sokola v čele s oblíbeným a milým závodníkem Kosinou, kteří přece jenom zůstali věrni Svazu a v porovnání s přebory ČOS v Bezkydech, kde celková účast závodníků zůstala daleko za nedělním závodem Olympie, jest pro Svaz velice potěšitelná, jelikož malý klub Svazu dovedl zorganizovati takový podnik a získati tak značný počet závodníků. Závod stal se přirozeně kořistí Vládi Nováka. Velice krásně drželi se i domažličtí Sněhaři, vedení svým předsedou Zelenkou, který nadmíru krásně pečoval o své svěřence. Ceny rozdál jménem proktora předseda západočeské župy MUDr. Čípera v hotelu Prokop.

Výsledky:

I. třída (u startu 5 závodníků): 1. Vláda Novák, Vysokoškol. Sport Praha, 2.15.3. 2. Ing. Bl. Dlouhý, Vysokoškol. Sport Praha, 2.31.53. 3. Frant. Hylčer, Lyžař. Záv. Klub Praha, 2.38.41. 4. Vladimír Zizius, S. K. Plzeň. 5. Ing. Bártů, Český Ski Klub Praha.

II. třída (u startu 20 závodníků): 1. Frant. Matějasko, Český Ski Klub Praha, 2.25.30. 2. Jan Svatoš, Sněhaři Domažlice, 2.31.23. 3. Jaroslav Zajíc, Český Ski Klub Plzeň, 2.32.48. 4. Karel Kreuz, Sněhaři Domažlice, 2.33.3. 5. Karel Putterlík, Vysokoškol. Sport Praha, 2.36.9. 6. Frant. Habrmann, Český Ski Klub Praha. 7. Ladislav Kroft, Český Ski Klub Plzeň. 8. Edgar Hauner, Lyžař. Záv. Klub Praha. 9. Josef Sulc, Český Ski Klub Praha. 10. Jan Kalas, Český Ski Klub Praha. 11. Antonín Kostinec, S. K. Plzeň. 12. Karel Steiner, KČST. Opava, atd.

Třída starších A: 1. Karel Kopřiva, Lyžař. Záv. Klub Praha, 3.22.17.

Třída starších B: 1. Jindra Kosina, Český Ski Klub Praha, 3.05.57. 2. Antonín Kala, Český Ski Klub Praha, 3.20.34.

XI. veřejný štafetový závod župy Pražské. Okruh. Kolínské boudy pro štafetový závod jest velmi vhodný. Lehká dostupnost, poměrně vysoká poloha pro vždy pozdní termín tohoto závodu, ubytování, a co hlavně, rozmanitý terrain. Bohužel, letošní nedostatek sněhu málem ohrozil i tento nejpobulárnější závod. Serie krásných slunných dnů způsobily, že v těsném sousedství, u Hrnčířské boudy a kousek dál pod stufenseitskou muldou, sníh zmizel. Mizel každou hodinou, zvlášt na otevřených místech vystavených proti slunci objevovaly se povážlivě suché skvrny. Trať závodu vedla od Kolínské boudy mírným sjezdem lesem směrem k Urlasgrundu, odbočovala do leva stoupáním po pasece a dále vysokým lesem přetla lesní průsek, pokračovala pak kousek po rovině na zvlněném lesním terrainu na cestu k Weberovým boudám. Touto cestou

stoupala as na kotu Kolínské boudy, odbočila vpravo opět do lesa. Následoval sjezd průsekem kol věže na čekání, zprvu mírný, po odbočení vlevo do vysokého lesa prudčí, který vyústil na paseku nad stufenseitskou muldou. Zde bylo méně sněhu, zato hodně pařezů, takže závodníci museli dávat bedlivý pozor. Několika nízkými smrčky vjelo se prudce přes muldu do protisvahu, kde zprvu nízkým smrčím, později vysokým lesem trať stoupala, přetla Tcestu a pokračovala v lese. V cípu pláně u Bobích bud vyústila, aby opět zajela sjezdem mezi stromy k potoku, kde po prudké otáčce přejela přes můstek a stoupala cestou na Černý vrch. Touto cestou stoupala pouze několik desítek metrů, odbočila opět do vysokého lesa a dosti prudkým stoupáním dosáhla koty počátku sjezdu známé paseky proti Kolínské boudě. Kousek po rovině a následoval sjezd touto pasekou k cíli. Předávalo se u osamělé boudy blíže Kolínské na rovině, stranou od cesty a frekvence před boudou.

Při zavádění kontrol ráno před startem v první třetině trati praporky i značky se stromů byly strhány, takže značil jsem znovu a hodně rychle. Start se tím ovšem zpozdil o 25 minut. Sníh, až na malé části trati, byl zmrzlý, místy dokonce i prachový. V třetím kole již hodně změkl a přetvořoval se na firn. Kladl značné požadavky na umění mazačské. Bartoň, Hromádka, Novák a Cífka vyřešili tento problém dokonale. Trať měřila kol 8 km, tedy o 2 km méně než v propozicích bylo uvedeno, byla však dosti těžká, zvlášt pro dorost a ženy. U startu sešlo se 36 štafet (t. j. 108 závodníků), kteří na výzvu předsedy župy V. J. Jirků zachovali důstojné 1/2minutové ticho na uctění 20-letého výročí tragické smrti závodníka Hanče a Vrbaty. Následoval ihned start v 1/2minut. intervalech a již rozvinul se od počátku na trati urputný boj mezi štafetou KLV., Vysokým, LZK., LKVS. a Slavií, z kterého vyšla vítězná pouze o 10 vteřin štafeta KLV. díky skvělé jízdě Edy Hromádky (30.25) a vyrovnané jízdě Cífky (31.50). Stehlík poněkud povolil (35.50), neměl dobře namazáno a těž tak krátká trať mu nesedí.

Zato Bartoň časem 30.15 postavil nejlepší čas dne. Stačilo, aby poněkud lépe jel Koldovský (34.56) neb Neřuka (33.04) a vítězná karta se obrátila. Z LZK. jel krásným stylem mladý talentovaný Kučera (zlomil v polovině trati špičku lyže) za 32.20. Vláda Novák pěkným časem 31.35 nestačil k vyrovnání časů Dr. Špacíra 33.55 a Putterlíka 35.12. Dobře též jeli Šimůnek 32.28, Hilčer 33.32, Neřuka 33.04, Vrána 33.36, Buchar 33.47 atd.

V třídě III. zvítězila štafeta VS. Mužstvo Znojemský, Srkal, Václavík podalo vyrovnaný výkon a v celkovém pořadí zařadilo se na 7. místo.

V dorostu štafeta LZK. Budásek (40.—), Kučera (38.30), Císař (39.16) zvítězila a porazila obávanou štafetu S. K. Slavie.

Ve třídě starších favorisovaná štafeta LZK. Kopřiva (42.24), Jedlička (39.36), Martin (42.06!!) zásluhou špat-

DO HOR

FOMA FILM

K FOMA FILMU

FOMA PAPIR

NEZKLAMOU!

ně jedoucího Martina byla poražena od Slavia v sestavě Krňoul (39.30), Zástěra (44.33), Patzák (39.01).

V ženách štafeta LZK v čele s výborně technicky jedoucí Kitou Brabcovou (43.30) zvítězila před Českým Ski Klubem. Zajímavé, že 3 ženy, Brabcová, Knappová a Hochmanová, porazily několik závodníků dorostu i třídy starších. Časem přiblížily se nebezpečně i mnohým jiným závodníkům.

U cíle fungovali známí funkcionáři župy v čele s předsedou V. J. Jirků, náčelníkem arch. Rudlem, Lamačem, sl. E. Kindlovou, Průchou (jel též závod) a Zbyňkem. Na kontrolách fungovali p. Pachta, Agla Schmerhovská, Lelková, inž. Kočka a pí Scheinrová.

Ze Svazu pak ochotně pomohli inž. Macháček a Peka.

A tak za krásné slunné pohody a dobrého sněhu skončen jistě poslední velký závod na sních poměrně velmi chudé letošní sezony.

V ý s l e d k y:

I., II. tř.: 1./1. KLV., Cifka, Stehlík, Hromádka 1.38.05 hod. 2./2. Ski Vysoké, Bartoň, Koldovský, Neřuka 1.38.15. 3./3. LZK. Praha, Kučera, Hilčer, Hofman 1.39.57. 4./4. KLV. Praha, Dr. Špacier, inž. Novák, Puterlík 1.40.42. 5./5. S. K. Slavia, Dolenský, Vrána, Šimůnek 1.41.56. 6./6. ČSK., Matějásko, Kadavý, Buchar 1.45.04. 7./8. KLV., Holan, Vaniček, Bloman 1.49.20. 8./9. LZK., Hanuš, Grüner, Kraus 1.49.23. 9./10. ČSK., Haberman, Petříček, Kalas 1.50.20. 10./11. LZK., Dr. Hauner, Kynčl, Martin 1.51.20. 11./13. KČST. 12./15. ČSK. 13./16. ČSK. 14./20. KLV. 15./22. Slavia. 16./25. LZK. 17./30. Vočko.

III. třída: 1./7. VS., Znojenský, Srkal, Václavík 1.45.33 hod. 2./12. Č. Ski K., John, Šir, Synovec 1.52.35. 3./14. S. K. Slavia, Dyntr, Machoň, Tauchman 1.55.20. 4./17. LZK., Rehoň, Mašek, Kovář 1.57.35. 5./19. KLV., Vaniček, Pařík, Votava 1.58.56.

Dorost: 1./18. LZK., Budárek, Kučera, Císař 1.57.46 hod. 2./21. S. K. Slavia, Žalský, Folke, Šimůnek 1.59.46. 3./26. Vočko, Kaldarar, Havlík, Vysušil 2.06.14. 4./27. ČSK., Balvín, Sochovský, Mráz 2.08.43.

Starší: 1./23. S. K. Slavia, Krňoul, inž. Zástěra, Patzák 2.03.04 hod. 2./24. LZK., Kopřiva, Jedlička, Martin 2.04.06. 3./28. ČSK., inž. Bártů, Průcha, Kosina 2.11.10.

Ženy: 1./29. LZK., Brabcová, Knappová, Pluhařová 2.15.20 hod. 2./31. ČSK., Kočovská, Hochmanová, Klozarová 2.28.

Rudl.

Přebor Jizerské župy Svazu lyžařů ve Vysokém n. Jiz. dne 26. II. 1933 potvrdil vzestupnou formu závodníků této župy. Přeborníkem župním stal se opět Ant. Bartoň, Č. S. K. Vysoké n. Jiz., který zvítězil jistě v běhu i skoku a tím i v závodě sdruženém. Docílil nejdelšího skoku 46 m. Z ostatních skokanů upozornili na sebe Skrbek a Holubec z Vysokého n. Jiz. a Lukeš z N. Světa. Jednoho z nejlepších skokanů našich A. Hartiga postihla nehoda při nejdelším skoku. Přepadl dopředu a zlomil si levou ruku v zápěstí. Závodům přálo počasí i sněhové poměry byly příznivé. Výsledky:

Z á v o d 12 k m. I. třída: 1. A. Bartoň, Vysoké n. Jiz., 53.54, 2. Misar, N. Svět, 1.05.41. — II. třída: 1. Koldovský, Vysoké n. Jiz., 58.40, 2. Neřuka, Vysoké n. Jiz., 1.00.58, 3. Schovánek, Semily, 1.03.44. — I. tř. starší: 1. Vitámvás, N. Svět, 1.13.24.

Z á v o d 8 k m. III. třída: 1. Hlavatý, Liberec, 37.50, 2. Weisheutel, Liberec, 38.26, 3. Štěpánek, Vysoké n. Jiz., 41.28.

S d r u ž e n ý z á v o d. I. třída: 1. Ant. Bartoň, Vysoké n. Jiz., 308'6, přeborník župní, 2. Misar, Nový Svět, 217'4. — II. třída: 1. Skrbek, Vysoké n. Jiz., 219'8, 2. Hajna, Vysoké n. Jiz., 211'6.

S k o k p r o s t ý. I. třída: 1. A. Bartoň, Vysoké n. Jiz., 148'6 (46, 43 m), 2. Misar, N. Svět, 116'4 (35½, 37 m). — II. třída: 1. Skrbek, Vysoké n. Jiz., 137'8 (41, 42 m), 2. Hajna, Vysoké n. Jiz., 107'6 (34, 35 m). — III. třída: 1. Holubec, Vysoké n. Jiz., 146 (40, 40 m), 2. Lukeš, N. Svět, 129'8 (33, 34 m).

Velikonoční týden v Tatrách. Jako všechny naše hory, tak i Tatry v letošní sezoně trpěly nedostatkem pořádného sněhu a termíny lyžařských závodů do Tater stanovených, musely býti stále a stále odkládány, ba dokonce většina závodů, které měly býti v Tatrách pořádány, byla vůbec odřeknuta. Osud tento postihl částečně i velikonoční naše lyžařské podniky ve Vysokých Tatrách, kde v nižších polohách byl tak slabý podklad sněhový, že závod ve skoku nemohl býti proveden. Jest zajímavé, že z druhých podniků, na Štrbském Plese projektovaných, závod ve sjezdu musel býti odřeknut pro prudkou vánici a tak proveden byl pouze třetí ze závodů, a to I. mezinárodní závod ve slalomu.

Před velikonoce, na Květnou neděli, bylo na Štrbském Plese a i v nižších polohách dostatek nového sněhu. Pravdu měly sněhové zprávy, hlásící, že na Štrbském Plese jest ½ metru nového sněhu, na Popradském dokonce 80 cm. Ovšem, to všechno na Tatry nic není. Tatranská kleč, kterou porostlé jsou všechny tatranské doliny, potřebuje tři metry sněhu ke svému úplnému zakrytí. Deset dnů ideálního jarního počasí před velikonoce, kdy sluněčko od časného rána dlouho do odpoledne nemilosrdně pražilo, přirozeně mělo také velký vliv na stav sněhu a před vlastními velikonoce byly již cesty v Mlynické a Mengušovské Dolině, jakož i cesta přes Drigant, na několika místech úplně holé. Dolina Zlomisk, kde pořádán jest každoročně závod sjezdový, měla tak málo sněhu, že cíl závodů musel býti položen až na hranici kleče. Nad touto hranicí bylo již sněhu dostatek a tak rozhodli jsme prodloužití start závodu a celou trať závodu až do doliny pod Dračí Sedlo, do výše asi 2150 metrů, kde jest terén pro alpský sjezdový závod přímo ideální. Škoda jen, že nemohl býti vlastní závod proveden. Při tréninku v těchto místech dosahovali naši chlapi znamenitých výsledků a také se ukázalo, že týdenní sjezdový kurs v Tatrách, řádně vedený, přinesl by nám i v tomto směru netušený rozmach. Závodní trať, kterou letošního roku jsme našli, bude jednou z nejlepších sjezdových tratí ve Vysokých Tatrách, dolina pod Dračím Sedlem a pod Dračím štítem, má vždy hodně sněhu a její terasovitý terén dodává jí zvláštní zajímavosti a co hlavního, že může se jeti skoro celá přímo se svahu a ne bokem po svahu, jak tomu bylo v letech minulých.

Horší otázkou bylo, najít vhodný svah k pořádání slalomu. Při dostatku sněhu šel by slalom velice dobře uspořádati v Mlynické Dolině u vodopádu Skok. Letos museli jsme prohledati hodně a hodně svahů, než jsme se rozhodli vytýčiti trať v Dolině Zlomisk na její první terase. Ideální svahy pro slalom byly by na Volském Chrbátu, které jsou však dosti nepřístupné a kde byl letos sních málo firnovitý. Rovněž tak i široká a prudká stráž v Mengušovské dolině pod Satanem nemohla býti letos k tomu účelu využita. Na Bílou sobotu vytýčena byla slalomová

dráha na první terase Zlomisk, dlouhá asi 800 metrů s 27 brankami. Na trati byly mimo směrových branek tři vlnovky, jedna ostrá a jedna táhlá vlásnička, atd. Bylo využito skoro všech možností ke změně směru, při slalomu obvyklých. Na Boží hod velikonoční, kdy závodníci nastupovali od Popradského Plesa ke startu, se počasí značně zhoršilo. Začal padat nový sníh za značně silného větru, což nemálo tížilo hladký průběh závodu. Přesto však byl závod proveden dobře, díky velké obětavosti všech pořadatelů i závodníků. Byl to náš první velký závod tohoto druhu a jsme přesvědčeni, že závod u nás brzo zdomácní a stane se vyhledávaným závodem jak na Tatrách, tak i na Krkonoších, kde terén pro něj jest velice dobrý. Mezinárodní účast na slalomu zastoupena byla třemi účastníky Maďarského lyžařského svazu, jehož člen předsednictva, pan Hofmann, byl mezi startujícími. K závodu nastoupilo celkem 49 závodníků, z nichž 9 závod nedokončilo a 7 bylo diskvalifikováno pro vynechání branky.

Na našich závodnících bylo viděti, že jest jim závod tento ještě novinkou a že budou potřebovati hodně cviku a hlavně speciální výstroje, k tomuto závodu potřebné. Není vůbec myslitelné, že mohl by závodník nastoupiti k takovému závodu v úzkých běhačkách nebo s lyžemi, které mají kulaté hrany, zde teprve objeví se velký význam umělých hran. Podle mého názoru jest pro tento závod, jakož i pro závod ve sjezdu, nejlepší kombinace hran z umělé massy s kovem (ocelí neb mosazí). Velice lehce jel závod vítěz Hromádka, který dosáhl nejlepšího času 1.14.4 plus 6 trestných vteřin za projetí jedné branky pouze jednou nohou. Stehlík, Banyas František z Karpathenvereinu, Roland z K. A. C. Košice, projeli trať bez jediné chyby. Bräth projel branku jednou nohou, zástupce Maďarska, Iglauer, dvě branky jednou nohou. Cifka jel závod velice málo opatrně, takže na poslední vlnovce při projetí první branky upadl a smekl se dolů se svahu, takže výstup ke druhé brance znamenal velkou ztrátu časovou. Dobře si vedl Fischl, vítěz II. třídy a vinohradský Holan. Vítězem třídy starších stal se Adler-Racz Josef, Maďarsko, v dobrém čase 1.36.3. Výsledky jsou (v závorce uvedena jest přírážka trestných vteřin; první číslo značí pořadí ve třídě, druhé pořadí celkové):

Třída I.: 1./1. Ed. Hromádka, K. L. V. Praha, 1.20.4 (6), 2./2. Leoš Stehlík, K. L. V. Praha, 1.22, 3./3. Frant. Banyas, Karpathenverein, 1.23, 4./5. Josef Bräth, Karpathenverein, 1.29.2 (6), 5./7. Lad. Iglauer, maďarský svaz, 1.33 (12), 6./8. Viktor Roland, Karpathenverein, 1.34, 7./15. Jan Cifka, K. L. V. Praha, 1.44.2.

Třída II. a III.: 1./4. Jaro Fischl, L. K. V. Praha, 1.25.3 (6), 2./6. Vlad. Holan, K. L. V. Praha, 1.32.4 (6), 3./9. Frant. Škoda, K. L. V. Praha, 1.34.3, 4./10. Jiří Bruck, Karpathenverein, 1.34.4, 5./12. Václav Myšák, Č. Skiklub Č. Budějovice, 1.39.2, 6./13. Karel Putterlík, L. K. V. S. Praha, 1.41 (6), 7./14. Tibor Králík, Skiklub Banská Bystrica, 1.42, 8./16. Geza Banyas, Karpathenverein, 1.47.2,

9./17. Jan Rzepil, Karpathenverein, 1.54.3 (6), 10./19. Fr. Wittitz, L. K. Ostrava, 2.00.2 (12), 11./20. Ing. Jaromír Šebela, P. J. Radhošť, M. Ostrava, 2.04, 12./21. Lad. Machoň, S. K. Slavia Praha, 2.09.1, 13./22. Ing. Bohuslav Dlouhý, L. K. V. S. Praha, 2.17.2 (12), 14./25. Rud. Petruš, Skiklub Bratislava, 2.32, 15./26. Bedřich Jerie, P. J. Radhošť, M. Ostrava, 2.32 (6), 16./27. Miroslav Kasper, K. Čs. T. Č. Budějovice, 2.33, 17./28. Jan Hlavský, S. K. V. T. St. Smokovec, 2.34.3 (6), 18./29. Edgar Goldberg, L. K. V. S. Praha, 2.45.2, 19./30. Ondřej Schein, Skiklub Bratislava, 2.54.

Třída starších: 1./11. Racz-Adler Jos., maďarský svaz, 1.36.2, 2./24. Rud. Hofmann, maďarský svaz, 2.22.1, 3./31. Ing. Otakar Tůma, L. K. Brno, 2.58.4.

Dorost: 1./18. Jan Kautský, K. Čs. T. Praha, 1.58.2 (6), 2./23. Ant. Vichta, K. Čs. T. Č. Budějovice, 2.19.

Ženy: 1. Agla Schmerhovská, K. L. V. Praha, 2.42.2 (6).

Diskvalifikováni: Šebelová, Čumpelík, Mory, Hevák, Marek, Janovec, Kopřiva.

Vítězem závodu ve slalomu, jak jsem již uvedl, stal se E. Hromádka, který tým získal také po první »čestnou cenu Štrbského Plesa«, věnovanou restauráterem státních lázní, panem Karlem Dankou. Obětavými startéry byli: Peka a Schreiber, měřiči času: arch. Jarolímek, Jaroslav Stock a Dr. Reichert z Karpathenvereinu, trať vyznačil a vyhledal Krňoul, soudcové u branek: Peková, Kunce, bratři Poprové, Spěváček, Ing. Přibyl, závodní lékař Dr. Bureš.

Druhý den, v pondělí, když jsme šli značiti dráhu na sjezd, byla po celých Tatrách silná vánice a vichřice a v dolině Zlomisk právě »boží dopuštění«. Vyznačil jsem od rána polovinu trati až nad první terasu, ale dál nebylo možno se dostat. Metelice zabraňovala úplně rozhledu a vichřice srážela nás k zemi. Vrátili jsme se zpět na Popradské Pleso a když nepohoda o 12. hod. polední ještě nepřestala, rozhodli jsme spolu s náčelníkem Jarolímekem závod odřeknouti. Bylo nám líto tohoto rozhodnutí, ale přece jen zdraví závodníků a regulérní průběh závodu byly nám přednější. Pro závod sjezdový nemáme zdaleka tak dobré podmínky, jako pro slalom. Tréning tohoto závodu jest velice obtížný. Oč lépe jsou na tom závodníci ve Švýcarsku, Rakousku a Itálii, kteří mohou vystoupiti lanovkou pohodlně nahoru na vrcholky hor a třeba několikrát za den si dlouhé svahy, řádně odpočati, sježděti. U nás takový pětiminutový sjezd znamená dvě hodiny a i více, těžkého výstupu. Než, musíme i tuto disciplinu, byť i za zvlášť těžkých okolností pro nás, cvičiti, abychom s úspěchem mohli čeliti jiným svazům na mezinárodních kolbištích. Zájem o oba závody byl u obecnosti velký. Přes nepříznivé počasí bylo na Popradském Plesu po oba dny úplně nabit. Mezi přítomnými byl v zastoupení ministerstva veřejného zdravotnictví vrchní odb. rada Dr. Sládek. Správa státních lázní na štrbském Plesu, jako obvykle,

BRUSLE - LYŽE - SANĚ

BOTY A VŠECHNY POTŘEBY PRO ZIMNÍ SPORTY

K. ŠULC, PRAHA I.,

MALE NÁMĚSTÍ ČÍSLO 11 — TELEFON 294-68

Založeno 1897

Žádejte ceníky

vyšla našim závodníkům velice vstřícně při ubytování, restauratér Danko pak je tátou našich závodníků a škoda jen, že nemáme na ostatních našich horách více tak milých lidí, kteří mají porozumění pro potřeby závodníků. Nájemník chaty u Popradského Plesa, pan Fiška, jest nám vždy dobrým a vydatným pomocníkem.

V době, kdy značena byla závodní trať ve Zlomiskách, udála se nedaleko odtud pod vrcholem Ganeku tragedie, která vyžádala si lidského života. Dva přátelé, Poláci, profesor Bürgermaier a želez. úředník Groński, již skoro ke konci své čtyřdenní alpistické túry po vrcholcích tatranských velikánů, dostali se na galerii Ganeku do sněhové bouře při níž zmrzl profesor Bürgermaier. V tutéž dobu na polské straně Tater zahynula v lavině polská

lyžačka, která při přechodu prudkého svazu upadla a strhla lavinu, více jak 100 metrů širokou. To byly oběti velikonočního pondělí ve Vysokých Tatrách.

Ve Vysokých Tatrách jest sněhu ještě velké množství, zvláště nyní po svátcích, kdy v dolinách napadlo přes 1 metr sněhu nového. Škoda byla, že Skiklub Bratislava odřekl štafetový závod, neb ten dal se na Štrbském Plese provésti docela dobře. V nejhorším případě snad mohl býti přeložen někam k Popradskému Plesu, kde snadno našla by se trať 10 km dlouhá. Závodníkům pro štafety bylo tam dosti. Odnesli jsme si letos z Tater zase mnoho nových zkušeností a nových dojmů. Tatro nás ani letos nezklamaly a tatranské slunce jest něco, za čím již dávno naši lidé nepotřebují jezdit do Švýcar a do Alp. —ř.

Různé zprávy.

Klub alpistů československých konal řádnou valnou hromadu dne 19. dubna t. r. v místnostech »YMCY« v Praze. Jako nový předseda po zesnulém generálu Dr. Pečírkově zvolen byl ředitel R. Pilát, za místopředsedy zvoleni leg. rada Dr. F. Kadeřábek a univ. prof. Dr. H. Šikl. Jednatel zvolen J. Honzů a pokladníkem M. Zálaha. Zvolena byla celá řada reprezentantů světového alpinismu *č e s t n ý m i č l e n y*, o čemž přinášíme zprávu na místě jiném.

Valná hromada schválila dále resoluci o urychlení záboru a převzetí Javoriny do přírodního parku tatranského.

Podrobnou zprávu o jednání valné hromady, bohužel, pro nedostatek místa přinésti nemůžeme, celý však referát uveřejněn bude v prvním čísle příštího ročníku našeho časopisu.

Francouzský alpský klub uspořádá ve dnech 20. května až 6. června t. r. výpravu do hor skupiny Atlasu v Maroku. V letním období budou v době od 15. do 31. srpna t. r. organizovány výpravy z Chamonix do skupiny Mont Blanc za vedení místních vůdců. Přihlášky přijímá francouzský alpský klub do 1. srpna t. r.

Výstava fotografií československých hor ve Španělsku. Po skončení madridské výstavy španělských horských fotografií s československým oddělením klubu alpistů československých byly čl. fotografie převezeny do Zaragozy, kde spolek »Montañeros de Aragón« pořádá výstavu aragonských pyrenejských fotografií s čl. oddělením. Podle posledních zpráv z Madridu budou nejkrásnější čl. fotografie ze Zaragozy postupně zaslány do venkovských odboček madridské alpské společnosti na společnou španělsko-československou horskou výstavu.

Z redakce. Jak jsme na straně 260., č. 9. tohoto ročníku uvedli, byl převzat obrázek (pérovka) v č. 6. na straně 179. uveřejněný, s podpisem »Začátky bobsleighového sportu v Československu«, z francouzské revue »Les Sports d'hiver du continent«, kde byl uveřejněn na str. 40., č. 4. s textem: »Lui: comment ton père a-t-il par savoir que nous sommes allé en bob hier? — Elle: — Pas étonnant le vieux monsieur que nous avons renversé... c'était lui!« Obrázek kreslen byl p. Mino u v i s e m a pouze nedopatřením nebyl uveden původ kresby.

Ččastníkům letošního mistrovství v Novém Světě. Český fotograf Mojmir Švarc z Harrachova č. 30 fotografoval

všechny závodníky při závodě na 50, 18, 10 km a ženy při odstartování i při projetí cílem. Kdo má zájem o tyto fotografie, může si je přímo u něj objednat. Fotografie formátu dopisnicového stojí Kč 3.—. Při objednávce udejte startovní číslo, pod kterým jste startovali.

A že už je definitivně konec sezony musíme se rozloučiti s posledními zbytky sněhu, s horami v zimním hávu, s našimi milými prkynky — a také s naším nezapomenutelným crème GRADO. Co ten se nám letos nasloužil! Chránil naši pleť v ledové vánici, hojil do ruda rozpálené tváře a namrzávající uši i konečky nosu. Dokázal to, že jsme přijeli z hor opálení i když jsme vůbec neviděli sluníčko — pomocí crème GRADO opálil nás do hněda mráz a vítr. A s tím sluníčkem jaké zázraky crème GRADO dokázal! Ani jednou jsme nebyli spálení, ačkoliv někdy pražilo na hřebenech více, než v rovníkové Africe. Crème GRADO chránil naši pleť bezpečně před spálením a pomohl nám k tak krásnému opálení, že se za námi v Praze lidé až závistivě ohlíželi. Však my mu to nezapomeneme. Teď už ho zase brzy povoláme do služby — přijdou jarní výlety, koupání, canoistické túry. Crème GRADO nás bude vždycky spolehlivě chránit před spálením, vždycky nám pomůže lépe užívat sluníčka. A po celý rok, až do pozdní zimy, zůstaneme stejnoměrně hnědě opálení. To je náš nejskvělejší kosmetický přípravek — crème GRADO a sluníčko, pro stoprocentní sportovce!

Věnujte staré lyže naší horské mládeži. Letošní zimní sezona jest již u konce a jistě mnohý z vás má doma staré lyže, které již nepotřebuje. Věnujte tyto lyže chudé naší horské mládeži na Slovensku a Podkarpatské Rusi, kde za každý pár budou vám vděční. V těchto zemích je mnoho talentovaných mladých našich lyžařů, jimž schází však to nejdůležitější — lyže a výstroj. Prosíme jejich jménem, máte-li doma staré lyže, hole, boty atd., pošlete to kanceláři Svazu lyžařů RČS, která přidělí to pak naší mládeži. Děkujeme vám předem za každou maličkost.

Dorostenecký odbor Svazu lyžařů RČS.

Závodníkům druhé třídy! Jestli vás letos páni ze Svazu nepovýšili na prvotřídní, nic si z toho nedělejte. Napřesrok se do té první třídy určitě prokoušete — jen nesmíte nikdy promazat a musíte mít hodně silné zuby. Nejlépe, když si je budete celé léto důkladně čistit THYMOLINEM.